

ZIE, IK KOM SPOEDIG!

Dagboek over Jezus Christus' openbaring van Zijn terugkomst aan en door Zijn leerlingen en in Zijn Openbaring aan Johannes

door M.D. Geuze

hervormd emeritus-predikant in de Protestantse Kerk in Nederland

WOORD VOORAF

Het boek *Openbaring* aan Johannes heeft me van jongsaf geboeid en bezig gehouden. In de Hervormde Gemeente van Sint-Annaland (1978-1984) gaf ik er Bijbelstudies over op de maandelijkse gespreksavonden voor jonge gezinnen, afgewisseld met actuele onderwerpen. In de jaren 1987-1989 bestudeerde ik het boek *Openbaring* in mijn stille tijd en maakte daar aantekeningen van. In de Hervormde Gemeente van Nunspeet (1995-2007) hield ik over dit Bijbelboek ongeveer vijftig preken; elk jaar een aantal tussen Pinksteren en Advent (bewaard op cassettes). Daarna maakte ik van de gehouden preken samenvattingen. In mijn boek *Tholen leef!* Brieven aan de christelijke gemeenten op de eilanden Tholen en Sint Philipsland, Sint-Annaland, 2020, staan Bijbelstudies over *Openbaring* 1-5 en 22. En nu een dagboek waarin de *Openbaring* besproken wordt.

Aan dit dagboek over de *Openbaring* gaat Jezus' onderwijs over Zijn terugkomst in heerlijkheid en het onderwijs van Zijn apostelen vooraf (voor een groot deel verschenen in *Kom Heere Jezus!* Bijbelwoorden over de wederkomst, Kampen, 2021). De hoofdstukken in het boek *Openbaring* worden gevolgd door luisteroefeningen naar andere Bijbelgedeelten, die met deze hoofdstukken samenhangen, voor een zekere ontspanning ná het inspannend luisteren naar de indrukwekkende inhoud van deze hoofdstukken. Bij de uitleg van het boek *Openbaring* heb ik ernaar gestreefd om zo duidelijk mogelijk te maken wat er geschreven staat. Ik geloof dat de inhoud van het boek (hfdst. 4-22) vooral toekomstig is en betrekking heeft op de tijd vlak vóór Jezus' terugkomst. De vervulling zal dan duidelijk worden zoals bij de uitstorting van de Heilige Geest toen Petrus - vervuld met de Heilige Geest - zei: 'Dit is dat'; wat vandaag hier in Jeruzalem gebeurt dat heeft de profeet Joël voorspeld. Dit betekent niet dat er vandaag in de samenleving geen ontwikkelingen zijn die wijzen in de richting van de vervulling van het boek *Openbaring*. Waakzaamheid blijft geboden! Ook zonder op concrete vervullingen te wijzen heeft het laatste Bijbelboek een boodschap voor de tijd waarin we leven.

Na de uitleg van het boek *Openbaring* volgen er nog een aantal luisteroefeningen naar Bijbelwoorden over Jezus' eerste komst voor de adventsweken en de kerstdagen in het kerkelijke jaar.

Met vreugde heb ik aan dit boek gewerkt en ik hoop en bid dat de lezers veel zegen en vreugde zullen ontvangen: vreugde in God door onze Heere Jezus Christus en Zijn Heilige Geest.

Met hartelijke groet en heilbede, M.D. Geuze

Nunspeet, 1 november 2021

INHOUD

JANUARI

1. 'Ik ben altijd Dezelfde (Hebr.13:8) -13
2. Onderscheid de geesten (Mt.16:2,3) -14
3. Laat het profetische Woord je verlichten (2 Petr.1:19) - 15
4. Ik kom alles aan het licht brengen (Mt.7:22,23) -16
5. Ik kom onkruid verbranden en rechtvaardigen laten stralen (Mt.13:39-43) - 17
6. Ik kom in de heerlijkheid van Mijn Vader als Rechter (Mt.16:27) -18
7. Ik kom zitten op Mijn heerlijke troon als Beloner (Mt.19:27-29) -19
8. Ik kom opstandingsleven brengen (Mt.22:29-33) -20
9. Ik kom om begroet te worden (Mt.23:37-39) - 21
10. Verkijk je niet op de gebouwen van de tempel (Mt.24:1,2) - 22
11. Word niet misleid (Mt.24:3-5,11) - 23
12. Word niet verschrikt (Mt.24:6-8) - 24
13. Word niet ontmoedigd (Mt.24:9,10) -25
14. Volhard tot het einde (Mt.24:12,13) - 26
15. Verkondig het Evangelie tot het einde (Mt.24:14) - 27
16. Let op de gruwel van de verwoesting (Mt.24:15) - 28
17. Vlucht voor je leven (Mt.24:16-20) - 29
18. Ik kort de dagen van verdrukking in (Mt.24:21,22) - 30
19. Laat je niet misleiden (Mt.24:23-25) - 31
20. Ik kom in stralende heerlijkheid (Mt.24:26-28) - 32
21. Ik kom met grote kracht en heerlijkheid (Mt.24:29-31) - 33
22. Ik kom wanneer de tekenen vervuld worden (Mt.24:32-35) - 34
23. Ik kom op de tijd alleen aan Mijn Vader bekend (Mt.24:36) - 35
24. Ik kom onverwachts als in de dagen van Noach (Mt.24:37-42) - 36
25. Ik kom onverwachts als een dief in de nacht (Mt.24:43,44) - 37
26. Ik kom onverwachts als een heer van slaven (Mt.24:45-51) - 38
27. Ik kom onverwachts als een bruidegom (Mt.25:1-13) - 39
28. Ik kom belonen (Mt.25:14-30) - 40
29. Ik kom alle volken oordelen (Mt.25:31-46) - 41
30. Ik kom opnieuw wijn drinken (Mt.26:29) - 42
31. Ik kom op de wolken van de hemel (Mt.26:63,64) - 43

FEBRUARI

1. Ik kom de doden roepen op te staan (Joh.5:28,29) - 44
2. Ik kom de gelovigen opwekken uit de dood (Joh.6:39,40,44,54) - 45
3. Ik kom u tot Mij nemen (Joh.14:1-3) - 46
4. Ik kom Mijn dorsvloer zuiveren (Mt.3:1-12) - 47
5. Ik kom terug zoals Ik weggegaan ben (Hand.1:9-11) - 48
6. Ik kom terug wanneer alle dingen hersteld zijn (Hand.3:19-21) - 49
7. Ik kom als rechter over levenden en doden (Hand.10:42,43) - 50
8. Ik kom als Rechter over wat verborgen is (Rom.2:16) - 51
9. Ik kom Israël redden (Rom.11:25-27) - 52
10. Ik kom rekenschap vragen (Rom.14:10-12) - 53
11. Ik kom Mijzelf openbaren (1 Kor.1:4-8) - 54
12. Ik kom het gemeentewerk beproeven (1 Kor.3:11-15) - 55
13. Ik kom voorgangers oordelen (1 Kor.4:3-5) - 56

14. Ik kom de geest van gelovigen redden (1 Kor.5:3-5) - 57
15. Ik kom het koningschap overgeven aan Mijn Vader (1 Kor.15:23-28) - 58
16. Ik kom doden opwekken en levenden bekleden (1 Kor.15:51-57) - 59
17. Ik kom delen in uw roem (2 Kor.1:13,14) - 60
18. Ik kom u vóór Mij stellen (2 Kor.4:14; 11:2) - 61
19. Ik kom hemel en aarde bijeenbrengen (Ef.1:9,10,22,23) - 62
20. Ik kom Mijn werk voltooien (Fil.1:11) - 63
21. Ik kom eer ontvangen (Fil.2:9-11) - 64
22. Ik kom uw heerlijkheid openbaren (Kol.3:4) - 65
23. Ik kom u de erfenis geven (Kol.3:23,24) - 66
24. Ik kom u redden van Gods toorn (1 Thess.1:9,10) - 67
25. Ik kom met al Mijn heiligen (1 Thess.3:11-13) - 68
26. Ik kom Mijn verheerlijkte Gemeente ontmoeten (1 Thess.4:17,18) - 69
27. Ik kom om u onberispelijk aan te treffen (1 Thess.5:23,24) - 70
28. Ik kom vergelden en eer ontvangen (2 Thess.1:6-10)- 71

MAART

1. Ik kom de wetteloze vernietigen (2 Thess.2:6-8) -72
2. Ik kom een einde maken aan zware tijden (1 Tim.4:1,2; 2 Tim.3:1-5) - 73
3. Ik kom op Gods tijd (1 Tim.6:13-16) - 74
4. Ik kom barmhartigheid bewijzen (2 Tim.1:16-18) - 75
5. Ik kom u kronen (2 Tim.4:8) - 76
6. Ik kom de hoop vervullen (Titus 1:2; 2:11-13; 3:6,7) - 77
7. Ik kom voor hen die Mij verwachten (Hebr.9:27,28) - 78
8. Ik kom en vuur elkaar daarom aan (Hebr.10:24,25) - 79
9. Ik kom na een korte tijd (Hebr.10:36-39) - 80
10. Ik kom de aarde doen beven (Hebr.12:26 -29) - 81
11. Ik kom voor hen die geduldig lijden (Jak.5:7-11) - 82
12. Ik kom de zaligheid en Mijzelf openbaren (1 Petr.1:5-9) - 83
13. Ik kom u blij maken (1 Petr.4:13) - 84
14. Ik kom om u smetteloos en in vrede aan te treffen (2 Petr.3:11-14) - 85
15. Ik kom om niet beschaamd te worden (1 Joh.2:28) - 86
16. Ik kom u aan Mij gelijkvormig maken (1 Joh.3:1-3) - 87
17. Ik kom eeuwig leven brengen (Judas:20,21) - 88
18. Leer Mijn toekomst kennen (Openb.1:1a) - 89
19. Ontvang Mijn geschenk (Openb.1:1b) - 90
20. Wees Mijn getuige (Openb.1:2) - 91
21. Van harte geluk (Openb.1:3) - 92
22. De tijd is nabij (Openb.1:3b) - 93
23. Genade en vrede van de HEERE, de God van Israël (Openb.1:4a) - 94
24. Genade en vrede van de zeven Geesten van God (Openb.1:4b) - 95
25. Genade en vrede van Jezus Christus (Openb.1:5a) - 96
26. Lof zij U, Christus, voor Uw liefde (Openb.1:5b) - 97
27. Lof zij U, Christus, voor Uw reiniging (Openb.1:5c) - 98
28. Lof zij U, Christus, voor Uw gave van koning- en priesterschap (Openb.1:6a) - 99
29. Lof zij U, Christus, voor eeuwig (Openb.1:6b) - 100
30. Ik kom met de wolken (Openb.1:7) - 101
31. Ik ben de Eerste en de Laatste (Openb.1:8) -102

APRIL

1. Wees broeder en deelgenoot (Openb.1:9) - 103
2. Vier de dag van de Heere en luister naar Hem (Openb.1:10,11) - 104
3. Ontmoet Mij (Openb.1:12-16) - 105
4. Wees niet bang (Openb.1:17) - 106
5. Ik ben de Levende (Openb.1:17b,18a) - 107
6. Ik heb de sleutels van de dood (Openb. 1:18b) - 108
7. Schrijf en ontvang het geheim (Openb.1:19,20) - 109
8. Ik zal u zegenen (Gen.22:15-18) - 110
9. Ik ben de HEERE, de God van uw vader Abraham en de God van Izak (Gen.28:13-15) - 111
10. Ik ben Die Ik ben (Ex.3:13,14) - 112
11. Ik ben vrede (Richt.6:12,14,24) - 113
12. Ik ben de Koning, de HEERE van de legermachten (Jes.6:5-8) -114
13. Ik ben gekomen om u inzicht te geven (Dan.10:14) - 115
14. Ik ben Jezus Die u vervolgt (Hand.9:5) - 116
15. Ik zorg voor Mijn gemeente in Efeze (Openb. 2:1) - 117
16. Ik prijs Mijn gemeente in Efeze (Openb. 2:2,3,6) - 118
17. Keer terug naar je eerste liefde (Openb. 2:4,5,7a) - 119
18. Ik beloof: eten van de Boom van het leven (Openb. 2:7b) - 120
19. Ik leef voor Mijn gemeente in Smyrna (Openb. 2:8) - 121
20. Ik prijs Mijn gemeente in Smyrna (Openb. 2:9) - 122
21. Wees trouw tot in de dood en ontvang de levenskroon (Openb. 2:10,11a) - 123
22. Ik beloof: geen schade door de tweede dood (Openb. 2:11b) - 124
23. Ik kom Mijn gemeente in Pergamus oordelen (Openb. 2:12) - 125
24. Ik prijs Mijn gemeente in Pergamus (Openb. 2:13) - 126
25. Ik roep Mijn gemeente in Pergamus tot bekering (Openb. 2:14-17a) - 127
26. Ik beloof: eten van het verborgen manna en een witte steen (Openb. 2:17b) - 128
27. Ik kom Mijn gemeente in Thyatira oordelen (Openb.2:18) -129
28. Ik prijs Mijn gemeente in Thyatira (Openb. 2:18,19) - 130
29. Ik waarschuw Mijn Gemeente in Thyatira (Openb. 2:20-23 -131
30. Houd vast wat u hebt totdat Ik kom (Openb. 2:24,25,29) - 132

MEI

1. Ik beloof: het koningschap en de morgenster (Openb. 2:26-28) - 133
2. Ik bid om Mijn verheerlijking en die van Mijn Vader (Joh.17:1-5) - 134
3. Ik bid om openbaring voor Mijn Gemeente (Joh.17:6-8) - 135
4. Ik bid om bewaring voor de boze voor Mijn Gemeente (Joh.17:9,10, 15,16) - 136
5. Ik bid om bewaring in Uw Naam voor Mijn Gemeente (Joh.17:11,12) - 137
6. Ik bid om vreugde voor Mijn Gemeente (Joh.17:13,14) - 138
7. Ik bid om heiliging voor Mijn Gemeente (Joh.17:17-19) - 139
8. Ik bid om eenheid voor Mijn Gemeente (Joh.17:11,20-23) - 140
9. Ik bid om heerlijkheid en liefde voor Mijn Gemeente (Joh.17:24-26) - 141
10. Ik draag Mijn Heilige Geest en Mijn dienaren (Openb.3:1a) - 142
11. Ik ontmasker de schijn van Mijn gemeente in Sardis (Openb.3:1b) -143
12. Ik roep Mijn gemeente in Sardis tot bekering (Openb.3:2,3) - 144
13. Ik bemoedig Mijn gemeente in Sardis (Openb.3:4) - 145
14. Ik beloof: witte kleren en een naam in het boek van het leven (Openb.3:5,6) - 146
15. Ik ben de Heilige, de Waarachtige en de Sleuteldrager (Openb.3:7) - 147
16. Ik prijs Mijn gemeente in Filadelfia (Openb.3:8,9) - 148
17. Ik bemoedig Mijn gemeente in Filadelfia (Openb.3:10,11) - 149
18. Ik beloof: een zuil met namen in de tempel van Mijn God (Openb.3:12,13) -150

19. Ik ben de Amen, de getrouwe en waarachtige Getuige (Openb.3:14) -151
20. Ik waarschuw Mijn gemeente in Laodicea (Openb.3:15-17) - 152
21. Ik bied Mijzelf Mijn gemeente in Laodicea aan (Openb.3:18) - 153
22. Ik roep Mijn gemeente in Laodicea tot bekering (Openb.3:19,20) - 154
23. Ik beloof: zitten op Mijn troon (Openb.3:21,22) - 155
24. Paulus dankt en bidt voor Christus' gemeente in Efeze (Ef.1:15,16) - 156
25. Paulus bidt om de Geest van wijsheid en openbaring (Ef.1:17,18a) - 157
26. Paulus bidt om de hoop en de erfenis te kennen (Ef.1:18b) - 158
27. Paulus bidt om de grootheid van Gods kracht te kennen (Ef.1:19-21) - 159
28. Paulus dankt voor Christus en voor Zijn Gemeente (Ef.1:22,23) - 160
29. Paulus buigt zijn knieën voor de Vader van Jezus Christus (Ef.3:14,15) - 161
30. Paulus bidt om Christus' inwoning te kennen (Ef.3:16,17) - 162
31. Paulus bidt om Christus' liefde te kennen (Ef.3:18,19) -163

JUNI

1. Paulus looft God voor Zijn kracht en heerlijkheid (Ef.3:20,21) - 164
2. Een open deur in de hemel (Openb.4:1,2a) - 165
3. Een troon in de hemel (Openb.4:2,3) - 166
4. Rond de troon in de hemel (Openb.4:4-6a) - 167
5. Engelenvorsten rond de troon (Openb.4:6b-8) - 168
6. Aanbid en loof Mij met de hemelbewoners (Openb.4:9-11) - 169
7. De HEERE is Koning (Ps. 93:1,2) - 170
8. De HEERE komt als Koning (Ps.96:11-13) - 171
9. De HEERE brengt recht als Koning (Ps.97:1,2,6) - 172
10. De HEERE als Koning is heilig (Ps.99:1,3) - 173
11. Een boekrol in de hand van God (Openb.5:1-3) - 174
12. Jezus, de Leeuw van Juda (Openb.5:4,5) -175
13. Jezus, het Lam van God (Openb.5:6,7) - 176
14. Aanbid en loof het Lam (Openb.5:8-12) - 177
15. Aanbid en loof God en het Lam (Openb.5:13,14) - 178
16. Het welbehagen van de HEERE door Zijn hand (Jes.53:10) - 179
17. Alle dingen ontvangen van Mijn Vader (Mt.11:27) - 180
18. Het witte paard (Openb.6:1,2) - 181
19. Het rode paard (Openb.6:3,4) -182
20. Het zwarte paard (Openb.6:5,6) - 183
21. Het grauwe paard (Openb.6:7,8) - 184
22. De stem van de martelaren (Openb.6:9-11) - 185
23. De stem van natuurrampen (Openb.6:12-14) - 186
24. De stem van wanhopige mensen (Openb.6:15-17) - 187
25. De schuilplaats van de Allerhoogste (Ps.91:1,2) - 188
26. Overvloedige beloften van bescherming (Ps.91:9-12) -189
27. Ik bescherm voor schadelijke winden (Openb.7:1-3) -190
28. Ik zorg voor Mijn volk Israël (Openb.7:4-8) -191
29. Loof Mij met een ontelbare menigte (Openb.7:9-12) - 192
30. Ik red uit de grote verdrukking (Openb.7:13,14) - 193

JULI

1. Ik breng gelovigen voor Mijn troon en zorg voor hen (Openb.7:15-17) - 194
2. Stilte in de hemel (Openb.8:1,2) -195
3. Een wierookvat in de hemel (Openb.8:3-5) - 196
4. De eerste bazuin (Openb.8:6,7) - 197
5. De tweede bazuin (Openb.8:8,9) - 198

6. De derde bazuin (Openb.8:10,11) -199
7. De vierde bazuin (Openb.8:12) - 200
8. Nog drie bazuinen (Openb.8:13) - 201
9. De vijfde bazuin (Openb.9:1-4) - 202
10. Niet de dood maar het leven (Openb.9:5,6) -203
11. Geen schade maar winst (Openb.9:7-12) - 204
12. De zesde bazuin (Openb.9:13-15) - 205
13. Gods leger is groter (Openb.9:16-19) - 206
14. Gespaard maar geen bekering (Openb.9:20,21) - 207
15. Ik ben met u (Ps.46:8) - 208
16. Ik bewaar u (Ps.121:7,8) - 209
17. De Engel met het boekje (Openb.10:1,2) -210
18. De zeven donderslagen (Openb.10:3,4) -211
19. Geen uitstel meer (Openb.10:5-7) - 212
20. Eet Mijn boekje (Openb.10:8-11) - 213
21. Een nieuwe opdracht voor Elia (1 Kon.19:15,16) - 214
22. Een nieuwe opdracht voor Jona (Jona 3:1-3) - 215
23. Een nieuwe opdracht voor Petrus (Joh.21:15-17) - 216
24. Meet Mijn tempel (Openb.11:1,2) - 217
25. Mijn twee getuigen (Openb.11:3-6) - 218
26. De dode lichamen van Mijn getuigen (Openb.11:7-10) - 219
27. De hemelvaart van Mijn getuigen (Openb.11:11-14) - 220
28. Twee getuigen: Stefanus en Paulus (Hand.6:8,10; 7:58,59; 9:20) - 221
29. De zevende bazuin (Openb.11:15-18) - 222
30. De tempel in de hemel (Openb.11:19) - 223
31. De vrouw bekleed met de zon (Openb.12:1,2) - 224

AUGUSTUS

1. De draak voorzien van koppen en horens (Openb.12:3,4) - 225
2. Het geboren Kind en de vluchtende vrouw (Openb.12:5,6) - 226
3. De overwinning van Michaël (Openb.12:7-9) - 227
4. De proclamatie van de overwinning (Openb.12:10-12) - 228
5. De vervolging van de vrouw (Openb.12:13,15,17) - 229
6. De redding van de vrouw (Openb.12:14,16) - 230
7. Het beest uit de zee (Openb.12:18; 13:1,2) - 231
8. De aanbidding van het beest (Openb.13:3,4) - 232
9. De godslastering van het beest (Openb.13:5,6) - 233
10. De overwinning van het beest (Openb.13:7-10) -234
11. Het beest uit de aarde (Openb.13:11-14a) -235
12. Het beeld van het beest (Openb.13:14b,15) - 236
13. Het merkteken van het beest (Openb.13:16,17) -237
14. Het getal van het beest (Openb.13:18) -238
15. Overwinning over de macht van de Filistijnen (1 Sam.17:45,46) - 239
16. Overwinning over de macht van de Assyriërs (2 Kron.32:22,23) -240
17. Overwinning over de macht van de Babyloniërs (Dan.3:28,29) - 241
18. Het Lam op de berg Sion (Openb.14:1-3) -242
19. Volg het Lam (Openb.14:4,5) - 243
20. De engel met de boodschap van het eeuwige Evangelie (Openb.14:6,7) - 244
21. De engel met de boodschap van de val van Babylon (Openb.14:8) -245
22. De engel met de boodschap van de toorn van God (Openb.14:9-11) -246
23. De volharding van de heiligen (Openb.14:12) - 247

24. Zalige doden (Openb.14:13) - 248
25. De graanoogst van de gelovigen (Openb.14:14-16) - 249
26. De wijnoogst van de goddelozen (Openb.14:17-20) - 250
27. De zeven engelen met de schaalgerichten (Openb.15:1) - 251
28. De overwinnaars aan de glazen zee (Openb.15:2-4) - 252
29. De zeven engelen ontvangen de schaalgerichten (15:5-8) - 253
30. Het eerste schaalgericht (Openb.16:1,2) - 254
31. Het tweede schaalgericht (Openb.16:3) - 255

SEPTEMBER

1. Het derde schaalgericht (Openb.16:4-7) - 256
2. Het vierde schaalgericht (Openb.16:8,9) - 257
3. Het vijfde schaalgericht (Openb.16:10,11) - 258
4. Het zesde schaalgericht (Openb.16:12-14,16) - 259
5. Wees waakzaam en zorg voor kleding (Openb.16:15) - 260
6. Het zevende schaalgericht (Openb.16:17-21) - 261
7. Bewaring tijdens de zondvloed (Hebr.11:7) - 262
8. Bewaring tijdens de verwoesting van Sodom en Gomorra (Gen.19:29) - 263
9. Bewaring tijdens de plagen van Egypte (Ex.8:22,23) - 264
10. Bewaring tijdens de Babylonische ballingschap (Jer.29:10,11) - 265
11. De vrouw op het beest (Openb.17:1,2) - 266
12. De verschijning van de vrouw op het beest (Openb.17:3,4) - 267
13. Het geheim van de vrouw op het beest (Openb.17:5-7) - 268
14. De onthulling van het geheim van de vrouw op het beest (Openb.17:8-11) - 269
15. De strijd van het beest (Openb.17:12-14) - 270
16. Het oordeel over de vrouw op het beest (Openb.17:15-18) - 271
17. De bruid van het Lam (Ps.45:11,12) - 272
18. De Bruidegom en Zijn bruid (Ef.5:25-27) - 273
19. De bruiloft van het Lam (Openb.19:6-9) - 274
20. Het bericht over de val van Babylon (Openb.18:1-3) - 275
21. Ga weg uit Babylon! (Openb.18:4,5) - 276
22. Vergeld Babylon! (Openb.18:6-8) - 277
23. De klaagzang van de koningen over Babylon (Openb.18:9,10) - 278
24. De klaagzang van de kooplieden over Babylon (Openb.18:11-16) - 279
25. De klaagzang van de zeelieden over Babylon (Openb.18:17-19) - 280
26. Wees blij over de val van Babylon (Openb.18:20) - 281
27. De ondergang van Babylon (Openb.18:21-24) - 282
28. De lofprijzing van God om de ondergang van Babylon (Openb.19:1-3) - 283
29. De aanbedding van God om de ondergang van Babylon (Openb.19:4,5) - 284
30. Aanbid God (Openb.19:10) - 285

OKTOBER

1. De val van Jericho (Hebr.11:30,31) - 286
2. De val van Jeruzalem (2 Kon.25:9-11) - 287
3. De val van Babel (Jer.51:61,62) - 288
4. De Ruiter op het witte paard (Openb.19:11-13,16) - 289
5. De strijd van de Ruiter op het witte paard (Openb.19:14,15) - 290
6. De overwinning van de Ruiter op het witte paard (Openb.19:17-21) - 291
7. De binding van satan (Openb.20:1-3) - 292
8. Het duizendjarige rijk (Openb.20:4) - 293

9. De eerste opstanding (Openb.20:5,6) - 294
10. De Messias en Zijn vrederijk (Jes.11:10) - 295
11. Jeruzalem en het vrederijk (Jes.65:18,19) - 296
12. Het vredesevangelie vanuit Jeruzalem naar de volken (Micha 4:1-7) - 297
13. De vrede van het vrederijk (Ps.72:3,7) - 298
14. De troon van de Vredevorst (Lk.1:31-33) - 299
15. De overwinning van satan (Openb.20:7-10) - 300
16. De aanval van Gog op Israël (Ezech.38:18-23) - 301
17. De ondergang van Gog in Israël (Ezech.39:1-5) - 302
18. Het laatste oordeel (Openb.20:11-15) - 303
19. Het nieuwe Jeruzalem (Openb.21:1,2) - 304
20. God woont bij de mensen (Openb.21:3,4) - 305
21. God maakt alle dingen nieuw (Openb.21:5,6) - 306
22. Tweeërlei bestemming (Openb.21:7,8) - 307
23. Het nieuwe Jeruzalem: haar neerdalen (Openb.21:9-11) - 308
24. Het nieuwe Jeruzalem: haar muur en poorten (Openb.21:12-14, 17,18,21) - 309
25. Het nieuwe Jeruzalem: haar fundamenten (Openb.21:15,16,18-20) - 310
26. Het nieuwe Jeruzalem: haar aanbidding en verlichting (Openb.21:22,23) - 311
27. Het nieuwe Jeruzalem: haar gasten (Openb.21:24-27) - 312
28. Het nieuwe Jeruzalem: haar rivier (Openb.22:1,2) - 313
29. Het nieuwe Jeruzalem: haar inwoners (Openb.22:3-5) - 314
30. Bewaar Mijn woorden (Openb.22:6,7) - 315
31. Aanbid God (Openb.22:8,9) - 316

NOVEMBER

1. Verzegel deze profetie niet (Openb.22:10) - 317
2. Doe de goede keus (Openb.22:11) - 318
3. Ik kom belonen (Openb.22:12) - 319
4. Ik ben de Eerste en de Laatste (Openb.22:13) - 320
5. Gelukkig binnen en ongelukkig buiten (Openb.22:14,15) - 321
6. Mijn engel getuigt (Openb.22:16a) - 322
7. Ik ben vóór en ná David (Openb.22:16b) - 323
8. Ik ben de Morgenster (Openb.22:16c) - 324
9. De Geest en de bruid zeggen: 'Kom, Heere Jezus!' (Openb.22:17a) - 325
10. Drink van het water van het leven (Openb.22:17b) - 326
11. Voeg niet toe en doe niet af (Openb.22:18,19) - 327
12. Antwoord 'Kom Heere Jezus!' (Openb.22:20) - 328
13. Genade voor allen (Openb.22:21) - 329
14. God belooft Nageslacht aan Eva (Gen.3:14,15) - 330
15. Adam en Eva verwachten (Gen.3:20; 4:1) - 331
16. Henoch profeteert (Gen.5:24; Judas:14,15) - 332
17. Lamech verwacht (Gen.5:28,29) - 333
18. God belooft Nageslacht aan Abraham (Gen.22:17,18) - 334
19. Abraham verwacht (Gen.12:2,3; Joh.8:56) - 335
20. Jakob voorzegt en verwacht (Genesis 49:10,18) - 336
21. Bileam profeteert over een ster uit Jakob (Numeri 24:17) - 337
22. Mozes profeteert over de komst van een Profeet (Deut.18:15,16,18,19) - 338
23. David profeteert over de komst van een Koning (2 Sam.23:3,4) - 339
24. David profeteert over de komst van een Priester (Ps.110:4) - 340
25. David profeteert over het lijden van de Messias (Ps.22:2,7-9) - 341
26. David profeteert over het sterven en de opstanding van de Messias (Ps.16:9-11) - 342

27. David profeteert over de hemelvaart van de Messias (Ps.68:19) - 343
28. Jesaja profeteert over de komst van de Messias (Jes.7:14) - 344
29. Jesaja profeteert over de geboorte van de Messias (Jes.9:5,6) - 345
30. Jesaja profeteert over het lijden van de Messias (Jes.53:2,3,7) - 346

DECEMBER

1. Jesaja profeteert over de overwinning van de Messias (Jes.52:13; 53:10,12) - 347
2. Jeremia profeteert over de HEERE onze Gerechtigheid (Jer.23:5,6) - 348
3. Ezechiël profeteert over Gods Knecht David (Ezech.37:24,25) - 349
4. Daniël profeteert over de tijd van de Messias (Dan.9:25,26) - 350
5. Hosea profeteert over de roeping van de Messias uit Egypte (Hos.11:1; Mt.2:14,15) - 351
6. Micha profeteert over de geboorteplaats van de Messias (Micha 5:1) - 352
7. Zacharia profeteert over de intocht van de Messias (Zach.9:9,10) - 353
8. Maleachi profeteert over de komst van de Messias (Mal.3:1) - 354
9. Jezus legt de Schriften uit (Lukas 24:27) - 355
10. Het Evangelie is zekerheid (Lk.1:1-3) - 356
11. Dé dag van priester Zacharias (Lk.1:8-10) - 357
12. De engel Gabriël verschijnt aan Zacharias (Lk.1:13-16) - 358
13. Zacharias gelooft niet (Lk.1:18-20) - 359
14. God vervult Zijn woord (Lk.1:24,25) - 360
15. De engel Gabriël verschijnt aan de maagd Maria (Lk.1:28-33) - 361
16. Maria gelooft (Lk.1:35-38) - 362
17. Maria ontmoet Elizabet en Jezus ontmoet Johannes (Lk.1:44,45) - 363
18. Maria looft God voor Zijn werk in haar leven (Lk.1:46-49) - 364
19. Maria looft God voor Zijn werk op aarde en in Israël (Lk.1:50,51,54,55) - 365
20. De wegbereider voor de Messias wordt geboren (Lk.1:57,58) - 366
21. Wat zal toch dit kind worden? (Lk.1:65,66,80) - 367
22. Zacharias looft God voor Zijn werk in Israël (Lk.1:67-75) - 368
23. Zacharias looft God voor Zijn werk in Johannes en in Jezus (Lk.1:76-80) - 369
24. Keizer Augustus werkt mee aan de geboorte van de Messias (Lk.2:1-5) - 370
25. De Messias wordt geboren (Lk.2:6,7) - 371
26. Het geboortebericht van de Messias aan de herders (Lk.2:10-12) - 372
27. De proclamatie van de Messias door de engelen (Lk.2:13,14) - 373
28. De Messias wordt besneden en aan God gewijd (Lk.2:21-24) - 374
29. Simeon profeteert over de Messias (Lk.2:27-32) - 375
30. Anna belijdt en getuigt van de Messias (Lk.2:38) - 376
31. Vrede voor u (Joh.20:21-23) - 377

Aanwijzingen voor bijzondere dagen

Schrikkel dag: Geloof in God Die een extra-dag geeft (Joz.10:12-14) - 378

Biddag - 134-141; 156-164

Lijdenstijd – 341,342,346

Pasen – 342,347

Hemelvaart - 343

Pinksteren - 95

Hervormingsdag – 117-119,142-145,151-154

Dankdag – 156,160,169,177,178

Adventstijd en Kerstdagen – 330-376

IK BEN ALTIJD DEZELFDE

Lezen: Hebreëen 13:1-8

(De Hebreëenschrijver zegt:) Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid. (Hebreëen 13:8)

Aan het begin van een nieuw jaar – een jaar van onze Heere Jezus Christus – komt Hij naar ons toe, stelt zich aan ons voor en biedt Hij zich aan ons aan: Ik ben gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid en dat wil Ik ook voor jou zijn in het nieuwe jaar. Mag Hij dat voor je zijn? Is Hij welkom in je leven, vandaag op de eerste dag van het nieuwe jaar en op alle dagen van dit jaar?

De Hebreëenschrijver gaat zijn 'woorden van vermaning' (22) aan gelovigen met een Joodse achtergrond beëindigen. Hij doet dat met een aantal aansporingen. Hij roept ze op om tevreden te zijn: 'Wees tevreden met wat u hebt, want Hij (God) heeft zelf gezegd: Ik zal u beslist niet loslaten en Ik zal u beslist niet verlaten. Daarom zeggen wij met goede moed: De Heere is voor mij een Helper en ik zal niet vrezen. Wat zal een mens mij doen?' Daarna spoort hij zijn lezers aan om hun voorgangers te gedenken, die het Woord van God tot hen gesproken hebben, en op de uitkomst van hun levenswandel te letten: Ze zijn in het geloof gestorven, mogelijk als martelaren. Ze moeten hun volhardend geloof navolgen. Na op de voorgangers gewezen te hebben kijkt de schrijver omhoog. Hoog boven hun voorgangers uit torent hun Heere Jezus Christus, Die gisteren en heden Dezelfde is en tot in eeuwigheid, van Wie ze getuigd hebben. Meer dan de voorgangers is Hij! Jezus Christus! *Jezus* is Zijn roepnaam die 'Redder, Zaligmaker' betekent. De engel heeft tegen Jozef gezegd: 'U zult Hem de Naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden' (Mt.1:21). *Christus* betekent: 'Gezalfde' (van de HEERE, de God van Israël) en wijst op Zijn bediening van Profeet, Priester en Koning voor Zijn volk en Gemeente. God heeft Hem daartoe 'gezalfd': aangesteld en toegerust met Zijn Heilige Geest en Zijn gaven om Zijn bediening te kunnen uitoefenen. Hij is onze hoogste Profeet, Die ons de Weg, de Waarheid en het Leven verkondigt – wat Hij zelf is -, onze enige Hogepriester Die ons met God verzoend heeft door het offer van Zijn leven, Die ons zegent en voor ons pleit en Hij is onze eeuwige Koning Die ons bevrijd heeft uit de macht van satan, Die ons regeert door Zijn Geest en Woord en Die ons beschermt en de overwinning geeft. Wat een rijkdom ligt er in Zijn Namen opgesloten! Met die Namen mogen wij Hem aanspreken en een beroep op Hem doen in alle omstandigheden. Hij is en doet zoals Hij heet, ook vandaag. Waag het met Hem!

Nu deze Jezus Christus is gisteren, heden en tot in de eeuwen der eeuwen Dezelfde. Zo kent de Hebreëenschrijver Hem en zo kennen zijn lezers Hem: 'Daarom zeggen wij met goede moed: De Heere is voor mij een Helper en ik zal niet vrezen. Wat zal een mens mij doen?' Wie is Hij in het verleden voor ons geweest: in de Bijbel, in de kerkgeschiedenis en in ons persoonlijke leven? Wie is Hij vandaag voor ons? Zo zal Hij voor ons ook in de toekomst zijn, want Hij is en blijft Dezelfde in Zijn liefde en trouw. Heb aan Hem genoeg en krijg van Hem nooit genoeg, in dit nieuwe jaar! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U, dat U gisteren, heden en in eeuwigheid Dezelfde bent. Geef dat we U zo mogen kennen, liefhebben en dienen in het nieuwe jaar, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat weet je over het leven van deze Hebreëen?
2. Wie is Jezus tijdens Zijn verblijf op aarde geweest?
3. Wat betekent Jezus voor jou? Waarom?

1 januari

ONDERSCHIED DE TEKENEN VAN DE TIJDEN

Lezen: Mattheüs 16:1-12

Maar Hij (Jezus) antwoordde en zei tegen hen (de Farizeeën en de Sadduceeën): Als het avond geworden is, zegt u: Mooi weer, want de hemel is rood; en 's morgens: Vandaag storm, want de hemel is somber rood. Huichelaars! De aanblik van de lucht weet u wel te onderscheiden en kunt u de tekenen van de tijden niet onderscheiden? (Mattheüs 16:2,3)

Na de tweede wonderbare spijziging komen Farizeeën en Sadduceeën – twee tegengestelde godsdienstige groeperingen, maar nu één in hun tegenstand tegen Jezus - naar Jezus toe om Hem te verzoeken. Ze spannen een valstrik voor Hem om Hem te laten struikelen. Wat gemeen! Ze vragen Jezus of Hij hun een teken uit de hemel wil laten zien. Evenals na Zijn eerste wonderbare spijziging (Joh.6:30) willen ze een bevestiging van Zijn messiasschap door een teken uit de hemel. Ze zijn blind voor Jezus als teken van God (Lk.2:34) en voor het teken van de vermenigvuldiging van de zeven broden en enkele visjes voor vier duizend mannen, de vrouwen en kinderen niet meegeteld (Mt.15:32-38). Wat een gevaarlijke verzoeking voor Jezus om Zijn messiasschap nog meer te laten zien, zodat Zijn volk in Hem zal geloven! Jezus zucht diep in Zijn geest (Mk.8:12) en antwoordt op hun vraag om een teken: 'Als het avond geworden is, zegt u: Mooi weer, want de hemel is rood; en 's morgens: Vandaag storm, want de hemel is somber rood'. De tekenen, die het weer voorspellen, kunnen ze goed onderscheiden, maar 'kunt u de tekenen van de tijden onderscheiden?' vraagt Jezus hun. Op natuurlijk gebied zijn ze goede 'weerpropheten', maar op geestelijk gebied, zijn ze blind. Daarom noemt Jezus hen 'huichelaars' (letterlijk: toneelspelers). Een scherp oordeel, wat hen moet schokken en tot bezinning en bekering moet brengen! Verder zegt Hij tegen deze leiders van het volk: 'Het verdorven en overspelig geslacht verlangt een teken; maar hun zal geen teken gegeven worden dan het teken van Jona, de profeet'. Jezus heeft dit teken eerder genoemd met de uitleg: 'Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de grote vis was, zo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn' (Mt.12:40). Tussen Jezus' dood en opstanding is dit teken vervuld; na drie dagen en nachten in het graf is Hij opgestaan.

'Kunt u de tekenen van de tijden niet onderscheiden?' Deze vraag komt ook tot ons aan wie God Zijn Woord heeft toevertrouwd; ook Jezus' openbaring over Zijn toekomst in de Evangelieën en in het boek de Openbaring aan Johannes. Wij hebben zoveel meer ontvangen dan Jezus' leerlingen en tijdgenoten. Kunnen wij de tekenen van de tijden onderscheiden? Dit dagboek wil daarbij helpen. Laten we het gelovig en biddend gebruiken! Het wil ons toerusten om de tekenen van de tijden te onderscheiden en Jezus' terugkomst in heerlijkheid en de komst van Gods Koninkrijk te verwachten. Kom, Heere Jezus! Ja, kom spoedig! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw vraag aan de leiders van Uw volk en aan ons. Help ons de tekenen van de tijden te onderscheiden en Uw komst en Koninkrijk te verwachten, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de tekenen van de tijden?
2. Waarom zijn deze leiders blind voor Jezus' tekenen?
3. Onderscheid je de tekenen van de tijden? Hoe? Waarom (niet)?

2 januari

LAAT HET PROFETISCHE WOORD JE VERLICHTEN

Lezen: 2 Petrus 1:10-21

En wij (de gelovigen) hebben het profetische woord dat vast en zeker is, en u doet er goed aan daarop acht te slaan als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw hart. (2 Petrus 1:19)

De apostel Petrus wijst zijn medegelovigen erop dat hij en zijn medeleerlingen Johannes en Jakobus ooggetuigen zijn geweest van Jezus' majesteit bij Zijn verheerlijking op de berg (Mt.17:1-9). Met eigen ogen hebben ze die gezien. Gods stem hebben ze toen gehoord: 'Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb; luister naar Hem!' Naast dit oog- en oorgetuigenis van Jezus' leerlingen is er nog een ander getuigenis: het profetische Woord. Petrus bedoelt daarmee de verzameling van profetische geschriften van het Oude Testament, dat in zijn geheel een profetisch karakter heeft. Dat profetische woord is 'vast en zeker': volledig betrouwbaar, omdat in de komst en in het werk van Jezus beloften van God zijn vervuld. Hij heeft Zijn woord waar gemaakt en dat doet Hij nog! Petrus en de eerste christenen kennen alleen het Oude Testament, omdat het Nieuwe Testament nog niet volledig beschikbaar is (3:15,16). Ook dit laatste Testament heeft als openbaring van God een profetisch karakter en behoort tot de Bijbel als het profetische Woord van God.

Petrus spoort zijn lezers en ons aan: 'U doet er goed aan daarop acht te slaan (op het profetische Woord) als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw hart'. 'Gewoonlijk bleef in het oosten de lamp – die in het huis was aangestoken bij het invallen van de duisternis – de hele nacht branden. Pas de volgende morgen ging de nachtlamp uit. Als de stralen van het morgenlicht definitief een einde maken aan het nachtelijk duister, wordt de lamp overbodig' (P.H.R. van Houwelingen). Jezus is de blinkende Morgenster (Openb.22:16; 2:28). Wanneer Hij terugkomt in heerlijkheid, verbleekt de lamp van het profetische Woord bij het licht van het Lam. Dan is de nacht voorgoed voorbij en het grote Licht opgegaan! Maar zolang Jezus nog niet is teruggekomen moeten we op het profetische Woord letten: 'Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad' (Ps.119:105). Petrus geeft er een gebruiksaanwijzing bij: Geen enkele profetie van de Schrift laat een eigenmachtige uitleg toe. Profetie dient vanuit de hele Schrift verstaan te worden, omdat de Heilige Geest haar auteur en uitlegger is.

Tot het profetische Woord behoren Jezus' woorden over de openbaring van Gods toekomst in de Evangelieën en in Zijn openbaring aan Johannes. Petrus' aansporing om aandachtig te letten op Gods profetische Woord geldt in het bijzonder voor Jezus' woorden. Laten ze een lamp voor onze voet en een licht op ons pad zijn. Geleid door Zijn Geest en Woord zullen we niet dwalen, maar Zijn licht en leiding ontvangen! Dan zijn we toegerust voor Zijn toekomst en hebben we olie voor onze lampen om de Bruidegom tegemoet te gaan en met Hem de bruiloftszaal binnen te gaan! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor Uw profetische Woord, in het bijzonder voor Jezus' woorden over Uw toekomst. Verlicht ons door Zijn woorden en geef dat we Zijn terugkomst verwachten, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer Bijbelwoorden die op de betekenis van Gods Woord wijzen?
2. Wie moeten we in het oog houden bij het onderzoeken van Gods profetische Woord?
3. Welke plaats heeft Gods profetische Woord in je leven? Waarom (niet)?

3 januari

IK KOM ALLES AAN HET LICHT BRENGEN

Lezen: Mattheüs 7:15-29

Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt! (Mattheüs 7:22,23)

In Zijn Bergrede (Mt.5/7) spreekt Jezus verschillende keren over de dag van Zijn terugkomst in heerlijkheid of verwijst Hij daarnaar. Na Zijn oproep om door de nauwe poort binnen te gaan in Zijn Koninkrijk waarschuwt Hij voor valse profeten die in schapenvacht gehuld zijn, maar van binnen roofzuchtige wolven zijn. Het gaat hen om hun eigenbelang, niet om het welzijn van hun schapen. Aan hun levenswandel zijn ze herkenbaar: een goede boom brengt goede vruchten voort en een slechte boom slechte. De vrucht van de boom heeft dezelfde kwaliteit als de boom. Daarna zegt Jezus: 'Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen'. De slechte kwaliteit van de boom bepaalt het oordeel over de boom. Hij beslaat de aarde zonder enig nut (Lk.13:7). Daarom hakt de tuinder hem om en werpt hem in het vuur voor verbranding. Dat is het einde van de slechte boom met zijn slechte vruchten. Jezus' leerlingen zullen de valse profeten aan hun levensvruchten kennen. Hun woorden en werken zijn niet in overeenstemming met Gods heilige wil. Dat blijkt uit hun dagelijkse leven, niet altijd direct, maar wel op de duur. Jezus heeft dat aan het begin van vers 16 gezegd. Hij zegt het nog een keer om de ernst van de zaak. En dan zegt Jezus concreet: 'Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is'. De aanspreektitel 'Heere' is gelijk aan die van een rabbi ('mijn meester') en wordt gebruikt om zijn gezag aan te geven. Jezus wordt zo aangesproken door mensen die Hem een dringend verzoek doen (bijvoorbeeld in Mt.8:2,6,25; enz.). Hij keurt dat niet af, maar zegt dat deze aanspraak niet voldoende is om het Koninkrijk van God binnen te gaan. Het gaat erom de wil van Zijn hemelse Vader te doen: van harte in Jezus geloven en Hem volgen, Zijn geboden doen uit liefde en uit dankbaarheid. En dan klinken Jezus' onthullende woorden: 'Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd... demonen uitgedreven en... veel krachten gedaan?' Velen zullen zich op de dag van Jezus' terugkomst beroemen op geestelijke prestaties die ze in Zijn Naam (!) hebben gedaan: geprofeteerd, demonen uitgedreven en veel krachten gedaan. Daarop hebben ze hun geloof en hoop gebouwd en dat doen ze nog in het gericht. Niet Jezus en Zijn offer zijn hun fundament, maar hun eigen daden. Wat is het fundament van ons leven? Deze 'velen' (!) moeten openlijk horen, dat ze voor Jezus vreemden, buitenstaanders, zijn. Ze zijn werkers van wetteloosheid. Wellicht verborgen voor de mensen, maar nu aan het licht gekomen. Jezus zegt nu nog: 'Kom'. Laten we nú naar Hem toegaan om straks niet te moeten horen: 'Ga weg van Mij'. Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw onderwijs en voor Uw liefdevolle waarschuwing. Geef dat we de wil van Uw hemelse Vader doen en dat we ons geloof en hoop bouwen op U, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe en waarom sluit Jezus' prediking aan bij die van Johannes de Doper (Mt.3:1-12)?
2. Waarom is het beroep op de gaven van de Heilige Geest (1 Kor.12:8-10) hier verkeerd?
3. Doe je Gods wil? Hoe? Waarom (niet)?

4 januari

IK KOM ONKRUID VERBRANDEN EN RECHTVAARDIGEN LATEN STRALEN

Lezen: Mattheüs 13:24-30; 36-43

...De oogst is de voleinding van de wereld en de maaiers zijn engelen. Zoals dan het onkruid verzameld en met vuur verbrand wordt, zo zal het ook zijn bij de voleinding van de wereld: De Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden en zij zullen uit Zijn Koninkrijk verzamelen alle struikelblokken en hen die de wetteloosheid doen, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal gemjammerd zijn en tandengeknars. Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon, in het Koninkrijk van hun Vader. Wie oren heeft om te horen, laat hij horen. (Mattheüs 13:39-43)

Eén van de gelijkenissen die Jezus vertelt aan Zijn leerlingen en de mensenmenigte is die van het onkruid tussen de tarwe. Een boer zaait goed zaad in zijn akker en 's nachts zaait zijn vijand onkruid tussen de tarwe; onkruid dat veel op tarwe lijkt, giftig is en zelfs dodelijk kan zijn. Wat gemeen! Bij het opgroeien van het gezaaide wordt het onkruid zichtbaar en willen de slaven het onkruid uittrekken. Ze mogen dit niet doen, want mogelijk trekken ze dan ook de tarwe uit. Ze moeten wachten tot de oogst. Dan wordt eerst het onkruid verzameld en verbrand en daarna wordt de tarwe in de schuur gebracht. Na de gelijkenis vragen Jezus' leerlingen Hem om uitleg. Ze hebben aan het verhaal niet genoeg. Ze willen Jezus' boodschap in de gelijkenis horen. Jezus legt Zijn gelijkenis uit en past die toe. Hijzelf is de Zaaier van het goede zaad. De akker is de wereld. Het goede zaad zijn de kinderen van het Koninkrijk van God. Daar is het goede zaad toe uitgegroeid. Het onkruid zijn de kinderen van de boze. Daar is het onkruid toe uitgegroeid. De vijand, die 's nachts het onkruid gezaaid heeft, is de duivel; de vijand van God, Zijn 'aap'. Jezus zaait goed zaad en satan zaait ook, maar onkruid dat op tarwe lijkt. Hij is de aartsleugenaar en de aartsbedrieger. De oogst is de voleinding van de wereld, wanneer Jezus terugkomt in heerlijkheid. De maaiers zijn de engelen. Wanneer Jezus terugkomt, zendt Hij Zijn engelen uit om uit Zijn Koninkrijk te verzamelen alle mensen die anderen tot zonde hebben verleid (Mt.18:6) en de wetteloosheid doen; die leven zonder God en Zijn gebod. Ze worden geworpen in de vurige oven van Gods strafgericht, in de hel. Daar zullen ze jammeren van pijn en hun tanden knarsen van woede. Dat is *pijnigend* vuur! Wat een vreselijk lot en wat een vreselijke toekomst! Eeuwig straflijden in de buitenste duisternis, ver weg van Gods lichtend aangezicht. In de gelijkenis wordt de tarwe in de schuur gebracht. In Zijn uitleg van de gelijkenis spreekt Jezus daar niet over. Hij zegt: 'Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon, in het Koninkrijk van hun Vader'. Jezus denkt hier aan Daniël 12:3: 'De verstandigen zullen blinken als de glans van het hemelgewelf en zij die er velen rechtvaardigen als de sterren, voor eeuwig en altijd'. Het goede zaad zijn de kinderen van het Koninkrijk die het eeuwige Koninkrijk van hun hemelse Vader beërven. Ze zullen stralen als de zon. Ze delen in Jezus' heerlijkheid. Hij is de Zon der gerechtigheid (Mal.4:2). Dat is *verlichtend* vuur! Wat een heerlijke toekomst! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor deze gelijkenis en voor Uw uitleg en toepassing. Geef dat we door Uw genade goed zaad zijn en eenmaal in Uw heerlijkheid zullen delen. Om wille van Uw offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom is er vóór de oogst geduld nodig?
2. Kan onkruid nog goed zaad worden? Hoe? Waarom (niet)?
3. Wat ben je: tarwe óf onkruid? Hoe? Waarom?

5 januari

IK KOM IN DE HEERLIJKHEID VAN MIJN VADER ALS RECHTER

Lezen: Mattheüs 16:21-28

Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar Zijn daden. (Mattheüs 16:27)

Na Zijn eerste lijdensaankondiging geeft Jezus onderwijs over de weg achter Hem aan: de weg van zelfverloochening, van 'nee' zeggen tegen jezelf, om Jezus' wil. Hij vraagt: 'Want wat baat het een mens, als hij heel de wereld wint en aan zijn ziel schade lijdt? Of wat zal een mens geven als losprijs voor zijn ziel?' 'Heel de wereld winnen' houdt in alles op aarde krijgen wat maar denkbaar is. Daar tegenover stelt Jezus: 'schade lijden aan je *ziel*'; aan je leven: lichamelijk, psychisch en geestelijk; je totale leven als mens. Daar schade aan lijden is onherstelbaar. Jezus scherpt Zijn vraag nog aan: 'Of wat zal een mens geven als losprijs voor zijn ziel'; als ruilmiddel voor het menselijk leven in zijn totaliteit? Jezus denkt hier aan de dag van Zijn terugkomst in heerlijkheid waar Hij in het volgende vers over spreekt ('want'). Dan wordt de balans van het menselijk leven opgemaakt: Is er eeuwige winst óf is er eeuwige schade? Jezus zal dan rechtspreken en recht doen, met eeuwige gevolgen. Wat is het leven hier en nu belangrijk! En dan voorzegt Jezus voor de eerste keer Zijn terugkomst in heerlijkheid. Hij noemt zich 'Zoon des mensen'. Deze naam ontleent Hij aan Daniël 7:13: 'Ik (Daniël) keek toe in de nachtvisioenen, en zie, er kwam met de wolken van de hemel iemand als een Mensenzoon. Hij kwam tot de Oude van dagen (God) en men deed Hem voor Zijn aangezicht naderbij komen'. 'Mensenzoon' of 'Zoon des mensen' is een titel van de Messias en betekent dat Hij de ware Mens is zoals God die bedoeld heeft. Enerzijds wijst deze Naam op Jezus' vernedering en anderzijds op Zijn verhoging. Hij wordt als mens verhoogd en verheerlijkt. Jezus zegt dat Hij zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader. Hij zal stralen als de majesteit van Zijn hemelse Vader. In Mattheüs 24 zegt Hij dat Hij zal komen op de wolken van de hemel met grote kracht en heerlijkheid. Wat een heerlijke verschijning zal dat zijn! Zonder een nieuw lichaam zullen we die heerlijkheid niet kunnen verdragen. Zoveel majesteit en heerlijkheid, zoveel glans en schittering. Jezus, de Redder, komt dan als Rechter. 'Dan zal Hij ieder vergelden naar zijn daden'; naar zijn doen, naar zijn handelen. Menselijke daden laten zien wie de mens werkelijk (geweest) is. Mooie gedachten en woorden, goede voornemens zijn niet bepalend, want die kunnen nooit werkelijkheid geworden zijn. Het komt op daden aan. Later noemt Jezus enkele goede daden: hongerigen voeden, dorstigen drinken geven, vreemdelingen gastvrij onthalen, naakten kleden, zieken en gevangenen bezoeken (Mt.25:35,36). Uit genade beloont Hij die. Wie die daden verricht hebben beërven het eeuwige leven. Maar zij, bij wie deze werken ontbreken, ontvangen de eeuwige straf. Er is tweërlei loon! Jezus spreekt ook over Zijn schaamte bij Zijn terugkomst voor hen die zich voor Hem en Zijn woorden geschaamd hebben in dit leven (Mk.8:38; Lk.9:26). Wat is het belangrijk om met het hart in Hem te geloven en om met woorden én daden Zijn Naam te belijden! Tot Zijn eer en tot eeuwig heil. Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor de eerste aankondiging van Uw terugkomst in heerlijkheid. Bereid ons daarop voor en laat ons eenmaal in Uw heerlijkheid delen, uit genade, amen.

Om over na te denken

1. Gaat het laatste gericht alleen over onze daden (Mt.12:36,37)?
2. Waarom zou Jezus de Naam 'Zoon des mensen' gebruiken en niet Messias?
3. Verwacht je Jezus' terugkomst in heerlijkheid? Hoe? Waarom (niet)?

6 januari

IK KOM ZITTEN OP MIJN HEERLIJKE TROON ALS BELONER

Lezen: Mattheüs 19:16-30

Toen antwoordde Petrus en zei tegen Hem (Jezus): Zie, wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd; wat zal dan ons deel zijn? En Jezus zei tegen hen: Voorwaar, ik zeg u dat u die Mij gevolgd bent, in de wedergeboorte, als de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid, ook zult zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen van Israël zult oordelen. En al wie huizen of broers of zusters of vader of moeder of kinderen of akkers zal verlaten hebben omwille van Mijn Naam die zal honderdvoudig ontvangen en het eeuwige leven beërven. (Mattheüs 19:27-29)

Na de ontmoeting van Jezus met de rijke jongeman spreekt Hij met Zijn leerlingen over het binnengaan in het Koninkrijk van God. Voor rijken zal dit heel moeilijk zijn vanwege hun rijkdom. 'Wie kan dan zalig worden?' vragen de leerlingen. Jezus kijkt hen aan en zegt: 'Bij de mensen is dat onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk'. Gered worden is Gods werk! Jezus had tegen de rijke jongeman gezegd: 'Ga dan heen, verkoop wat u hebt en geef het aan de armen en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan en volg Mij'. Petrus heeft deze woorden gehoord en vraagt nu: 'Zie, wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd; wat zal dan ons deel zijn?' De leerlingen hebben hun beroep en hun huis verlaten om Jezus te volgen. De jongeman had ervoor gekozen Jezus niet te volgen, maar bij de leerlingen is dat anders. Vandaar Petrus' vraag: 'Wat zal onze beloning zijn?' Jezus denkt dan aan Zijn terugkomst. Dan zal Hij zitten op Zijn heerlijke troon, op de troon van Zijn vader David (Lk.1:32,33) in het vreedrijk (Openb.20:4). Zijn troon zal majesteit uitstralen en Zijn twaalf leerlingen zullen in die heerlijkheid delen: zitten op twaalf tronen en rechtspreken over de twaalf stammen van Israël. Ze zullen met Hem meeregeren. Daniël's profetie wordt vervuld: 'Maar het koningschap en de heerschappij en de grootheid van de koninkrijken onder heel de hemel zullen gegeven worden *aan het volk van de heiligen van de Allerhoogste...*' (7:27). Ook Paulus schrijft hierover aan de gelovigen in Korinthe: 'Weet u niet dat de heiligen de wereld zullen oordelen?' (1 Kor.6:2,3). Wat Jezus hier belooft aan Zijn twaalf leerlingen is volgens Daniël en Paulus niet beperkt tot hen, maar geldt alle heiligen: toegewijde gelovigen aan de HEERE. Wat een heerlijke belofte en wat een heerlijk vooruitzicht! Jezus op Zijn stralende troon en Zijn twaalf leerlingen met hun medegelovigen op stralende tronen. Tronen die zich baden in licht. Eén schittering van hemelse heerlijkheid! Jezus belooft deze heerlijke toekomst aan Zijn leerlingen die Hem gevolgd zijn in de wedergeboorte: in de vernieuwing van hemel en aarde; in het Koninkrijk van God dat in Hem dichtbij gekomen is. Ze hebben alles verlaten – wat noemt Jezus hier veel op - omwille van Zijn Naam. Ze ontvangen een heerlijke beloning: nu een honderdvoudige vergoeding en straks het eeuwige leven in hoger heerlijkheid (Lk.18:29,30). Ze ontvangen een nieuwe familie van medegelovigen én het eeuwige leven. Een belofte om te geloven én te bidden om haar vervulling! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor de aankondiging van Uw toekomstige heerlijkheid en die van Uw leerlingen. Geef dat we alles voor U over hebben en ons verheugen in die hoop, amen.

Om over na te denken

1. Wat is nodig om alles voor Jezus over te hebben?
2. Ken je nog een andere betekenis van wedergeboorte (Joh.3:3,5; Titus 3:5)? Is er verband?
3. Verwacht je in die heerlijkheid te delen? Waarom (niet)?

7 januari

IK KOM OPSTANDINGSLEVEN BRENGEN

Lezen: Mattheüs 22:23-33

Maar Jezus antwoordde en zei tegen hen (de Sadduceeën): U dwaalt, omdat u de Schriften niet kent en ook niet de kracht van God. Want in de opstanding nemen ze (de gelovigen) niet ten huwelijk en worden ze niet ten huwelijk gegeven, maar ze zijn als engelen van God in de hemel. En wat de opstanding van de doden betreft, hebt u niet gelezen wat door God tot u gesproken is, toen Hij zei: Ik ben de God van Abraham en de God van Izak en de God van Jakob? God is niet een God van doden, maar van levenden. En toen de menigte dit hoorde, stonden ze versteld van Zijn onderricht. (Mattheüs 22:29-33)

Farizeeën en Sadduceeën – twee godsdienstige partijen - willen Jezus ten val te brengen. Wat de eersten niet lukt, lukt ook de Sadduceeën niet. Jezus is Overwinnaar! De Sadduceeën geloven niet in de opstanding van de doden, toch stellen ze Jezus een vraag daarover. Ze vertellen Hem een verhaal dat een onwaarschijnlijke indruk maakt. Het heeft te maken met een gewoonte in die tijd: het leviraats(zwager)huwelijk waar de wet van Mozes over spreekt (Deut.25:5-10). Wanneer een man sterft zonder erfgenamen, moet zijn weduwe met zijn broer trouwen om zijn nageslacht in stand te houden. De eerste zoon in het nieuwe huwelijk moet dan beschouwd worden als een kind van de overledene. Het verhaal dat de Sadduceeën vertellen gaat over zeven broers die allemaal met dezelfde vrouw trouwen nadat de één na de ander overleden is. Ten slotte sterft ook de vrouw. Hun vraag is nu: 'In de opstanding (van de doden), van wie van die zeven zal zij de vrouw zijn? Want zij hebben haar allen als vrouw gehad'. Jezus antwoordt hun dat ze dwalen en dat om twee redenen. Ze kennen de Schriften niet, het *hele* Oude Testament niet, want ze houden alleen de vijf boeken van Mozes voor gezaghebbend. Ze kennen ook de kracht van God niet, Zijn opstandingskracht die alles herschept. Wat een aanklacht aan het adres van deze Sadduceeën, die priesters zijn en de Schriften behoren te kennen en te onderwijzen aan het volk. En dan zelf de Schriften en de kracht van God niet kennen. Wat een blinde leiders! En dan geeft Jezus onderwijs over de opstanding van de doden. Er is dan geen huwelijk meer, want de opgestane gelovigen hebben een verheerlijkt, geestelijk lichaam en zijn dan als de engelen. De mensen sterven niet meer en is er ook geen voortplanting van het menselijk geslacht meer. De gelovigen zullen niet meer met elkaar omgaan als man en vrouw, maar op een nog veel heerlijker manier. Ze zullen elkaar volmaakt liefhebben. Het Koninkrijk van God in volheid zal de oorspronkelijke schepping overtreffen! Jezus wijst de Sadduceeën op Exodus 3:6: 'Ik ben de God van uw vader, de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob'. Deze woorden staan in de vijf boeken van Mozes die de Sadduceeën erkennen als gezaghebbend. Al zijn de aartsvaders gestorven, ze zijn dat niet voor God. Ze leven voor Hem (Lk.20:38). De levende God is de God van levenden. Wat een troost wanneer we denken aan ontslapen gelovigen! Amen.

Gebed

Hoogste Profeet en Leraar, dank U voor Uw onderwijs en voor Uw belofte van opstandingsleven. Geef dat we U met vreugde verwachten en de opstanding uit de doden, uit genade, amen.

Om over na te denken

1. Waarom proberen de Farizeeën en de Sadduceeën Jezus ten val te brengen?
2. Wat is de boodschap van vers 29 voor ons?
3. Wat heeft vers 32 ons te zeggen?

8 januari

IK KOM OM BEGROET TE WORDEN

Lezen: Mattheüs 23:29-39

(Jezus weeklaagt:) Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toegezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild! Zie, uw huis wordt als een woestenij voor u achtergelaten. Want Ik zeg u: U zult Mij van nu af aan niet zien, totdat u zegt: Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heere! (Mattheüs 23:37-39)

In Mattheüs 23 houdt Jezus een toespraak over en tegen de Schriftgeleerden en Farizeeën. Hij roept de mensen op om te doen naar hun woorden, maar niet naar hun werken, omdat ze zelf niet doen wat ze zeggen. Ze leggen andere mensen zware lasten op die ze zelf met geen vinger aanroeren. Het gaat ze om eigen belang en eer. Jezus spreekt acht keer 'wee' over hen uit als een aanklacht tegen hen én als een klacht van droefheid over hun gedrag. Ze staan medeschuldig aan het onschuldige vergoten bloed van Gods profeten dat naar de hemel roept om vergelding. Gods oordelen zullen over hen komen en die zijn ook gekomen in het jaar 70. Terwijl Jezus dit strafgericht aankondigt, is Hij met ontferming over Jeruzalem bewogen. Hij weeklaagt: 'Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toegezonden zijn!' In het verleden hebben ze Gods profeten gedood. Zacharia, de zoon van Berechja, is één van hen. Ze zullen Jezus doden en Stefanus stenigen. Jezus klaagt: 'Hoe vaak heb Ik uw kinderen – van 'moeder' Jeruzalem -- bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen - een moedervogel - haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild!' Hoeveel bemoeienissen heeft Jezus met hen gehouden door Zijn prediking van het Koninkrijk van God én door Zijn wonderen als tekenen van Zijn Koninkrijk 'Maar u hebt niet gewild'. Dat is Jezus' balans na drie jaar van intensieve arbeid aan Zijn volk. Hij spreekt Zijn volksgenoten niet over hun onmacht, maar over hun onwil. Hij spreekt ze aan op hun verantwoordelijkheid. Wat een teleurstelling voor Jezus! Hij uit een droeve klacht om als nog tot bezinning en bekering te komen. Na deze liefdevolle en droeve klacht kondigt Jezus het oordeel aan: 'Zie, uw huis wordt als een woestenij voor u achter gelaten'. 'Huis' kan zowel op de tempel als op de stad Jeruzalem slaan. Beiden zijn in het jaar 70 door de Romeinen verwoest. Jezus geeft als toelichting: 'Want Ik zeg u: U zult Mij van nu af aan niet zien, totdat u zegt: Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heere!' De ongelovige inwoners van Jeruzalem zullen Jezus niet meer zien na Zijn opstanding (Joh.14:19). De mensen die in Jezus geloven gelukkig wel. Maar *als volk* breekt er een periode van verberging van Jezus aan, totdat... Gods oordeel kent een grens en is niet definitief. Er komt een tijd dat Israël *als volk* zijn Messias zal begroeten met de psalmwoorden: 'Gezegend wie komt in de Naam van de HEERE!' (118:26) Dat zal gebeuren wanneer Jezus terugkomt in heerlijkheid. Wat een heerlijke ontmoeting en begroeting zal dat zijn voor Jezus en voor Zijn volk! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, Koning van Israël, voor Uw bewogenheid met Jeruzalem, voor Uw klacht, oordeelsaankondiging en belofte van begroeting. Vervul Uw belofte, door Uw Geest, amen.

Om over na te denken

1. Wanneer heeft Jezus nog meer over Jeruzalem geweeklaagd?
2. Wat weet je over de verwoesting van Jeruzalem?
3. Begroet je Jezus nu al met: 'Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de HEERE'? Waarom (niet)?

9 januari

VERKIJK JE NIET OP DE GEBOUWEN VAN DE TEMPEL

Lezen: Mattheüs 24:1-14

En Jezus ging weg en vertrok uit de tempel; en Zijn discipelen kwamen naar Hem toe om Hem op de gebouwen van de tempel te wijzen. Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ziet u dit alles? Voorwaar, Ik zeg u: Hier zal niet één steen op de andere gelaten worden die niet afgebroken zal worden. (Mattheüs 24:1,2)

Het Evangelie naar Mattheüs heeft twee 'Bergredes': één aan het begin over het leven in het Koninkrijk van God (hfdst.5/7) vanaf een berg in Galilea en een tweede aan het einde over de toekomst van Jeruzalem en van de wereld (hfdst.24/25) vanaf een berg in Judea, vanaf de Olijfberg. Na Zijn oordeelsaankondiging aan het adres van de Farizeeërs vertrekt Jezus uit de tempel - het is Zijn laatste bezoek geweest - en gaat Hij naar de Olijfberg. Vier van Zijn leerlingen (Mk.13:3) wijzen Hem op de prachtige tempelgebouwen: op de mooie stenen en op de versieringen met aan God gewijde geschenken (Lk.21:5). Ze doen dit waarschijnlijk, omdat Jezus pas over de verwoesting van de tempel heeft gesproken: 'Zie, uw huis wordt als een woestijn voor u achtergelaten' (23:38). Twijfelen ze aan Jezus' woorden? De tempel stond bekend om zijn schoonheid en de Joden waren trots op de tempel. Een bekende uitspraak was: 'Wie de tempel niet gezien heeft, heeft nog nooit een mooi gebouw gezien'. In de ogen van Jezus' leerlingen is er niets meer onwaarschijnlijk dan de verwoesting van de tempel, het huis van God.

Maar Jezus antwoordt: 'Ziet u deze gebouwen? Voorwaar (Gr. *amèn*), Ik zeg u: Geenszins zal hier één steen op de andere gelaten worden die niet weggebroken zal worden'. De leerlingen wijzen Jezus op de tempelgebouwen en op Zijn beurt vraagt Jezus hun: 'Ziet u deze gebouwen?' 'Bekijk ze eens goed!' Dan zegt Hij met nadruk en grote ernst dat ze totaal afgebroken zullen worden. Jezus herhaalt hier wat Hij pas over de verwoesting heeft gezegd: 'Zie, uw huis wordt als een woestijn voor u achtergelaten' en Hij bevestigt de profetie van Daniël: 'Een volk van een vorst, een volk dat komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten' (9:26). Wat de Babyloniërs in het verleden hebben gedaan, zullen de Romeinen in de nabije toekomst doen. In het jaar 70 hebben ze Jeruzalem en de tempel verwoest. Deze woorden van Jezus zullen Zijn leerlingen geschokt hebben! Wat zij voor onmogelijk achten, zal toch gebeuren. Het Joodse volk heeft niet onderkend wat tot zijn vrede dient (Lk.19:42). Het heeft zich verhard onder Jezus' bediening van het Koninkrijk van God en heeft zo het oordeel van verwoesting over zich gehaald. Jezus' woorden zijn een laatste, ernstige waarschuwing tot bezinning en bekering. Verkiijk je niet op de tempel, die afgebroken wordt, maar kijk naar Mij, Die Gods tempel ben (Joh.2:19-22) en naar Mijn Gemeente die een tempel van de Heilige Geest is (1 Kor.3:16,17; 1 Petr.2:4,5)! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor deze ernstige waarschuwing. Laat die ons tot bezinning en bekering brengen en leer ons naar U als Gods tempel te kijken, door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken

1. Wat weet je over de verwoesting van de tempel in het jaar 70?
2. Wat is de oorzaak van de verwoesting van de tempel?
3. Wat kun je daarvan leren? Waarom (niet)?

10 januari

WORD NIET MISLEID

Lezen: Mattheüs 24:1-14

Toen Hij (Jezus) op de Olijfberg zat, gingen de discipelen naar Hem toe, toen zij alleen waren en zeiden: Zeg ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? En wat is het teken van Uw komst en van de voleinding van de wereld? En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Pas op dat niemand u misleidt. Want velen zullen komen onder Mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus; en zij zullen velen misleiden...En er zullen veel valse profeten opstaan en die zullen er velen misleiden. (Mt.24:3-5,11)

Vier van Jezus' leerlingen (Mk.13:3) komen naar Hem toe, wanneer Hij op de Olijfberg in de leraarshouding zit (Mt.5:1). Ze zijn nu alleen met hun Meester; een goede gelegenheid om Hem vragen te stellen over wat Hij pas gezegd heeft. Ze vragen Jezus twee dingen: 1. Wanneer zullen deze dingen gebeuren: de verwoesting van de tempel? 2. Wat is het teken van Uw komst en van de voleinding van de wereld? Ze verbinden de verwoesting van de tempel met Jezus' terugkomst in heerlijkheid – waar Hij eerder over heeft gesproken (Mt.16:27) – en met het einde van de tegenwoordige wereld, de huidige tijdskring (Gr. *aioon*: eeuw) waarin ze leven. De leerlingen verwachten dat een teken deze grote gebeurtenissen zullen aankondigen.

In antwoord op hun vragen zegt Jezus: 'Pas op dat niemand u misleidt'. Wanneer deze dingen gaan gebeuren zal dit de mensen ontvankelijk maken voor dwaalleraars die verlossing beloven. Velen zullen komen onder Zijn Naam en zeggen: 'Ik ben de Christus' en zij zullen velen misleiden. Ze zullen zich uitgeven als de teruggekomen Jezus. Ze zullen de verwachting van Zijn terugkomst op zichzelf toepassen en zich voor Hem uitgeven. Velen zullen in hen geloven en zich door deze valse messiassen laten misleiden. Even later spreekt Jezus over veel valse profeten die er velen zullen misleiden. Deze menen openbaringen van God ontvangen te hebben, maar ze zijn niet uit de Heilige Geest, maar uit de menselijke geest óf uit de geest van satan. De tijd vóór Jezus' terugkomst zal een tijd vol godsdienstige misleiding zijn. De gelovigen moeten waken en bidden om niet misleid te worden. Ook Jezus' apostelen sporen hier toe aan. Paulus waarschuwt: 'Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in latere tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen, door huichelarij van leugenaars, die hun eigen geweten als met een brandijzer hebben toegeschroeid' (1 Tim.4:1,2). En Johannes schrijft: 'Geliefden, geloof niet elke geest, maar beproef de geesten of zij uit God zijn; want er zijn valse profeten in de wereld uitgegaan. Hieraan leert u de Geest van God kennen: Elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God; en elke geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is niet uit God...' (1 Joh.4:1-3). Wat is het belangrijk om te leven dichtbij de Bijbel, het schriftgeworden Woord en bij Jezus, het mensgeworden Woord! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw waarschuwing voor misleiding. Geef ons Uw Heilige Geest en de gave van het onderscheiden van geesten om misleiding te onderkennen, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over misleiding?
2. Hoe kun je valse messiassen en valse profeten onderkennen?
3. Ben je bang voor misleiding? Hoe? Waarom (niet)?

11 januari

WORD NIET VERSCHRIKT

Lezen: Mattheüs 24:1-14

(Jezus zegt:) U zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; pas op, word niet verschrikt, want al die dingen moeten gebeuren, maar het is nog niet het einde. Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen hongersnoden zijn en besmettelijke ziekten en aardbevingen in verscheidene plaatsen. Maar al die dingen zijn nog maar een begin van de weeën. (Mattheüs 24:6-8)

Na Zijn waarschuwing voor misleiding voorzegt Jezus een aantal rampen die in de tijd vóór Zijn terugkomst zullen plaatsvinden: oorlogen dichtbij en ver weg - mensen zullen daar over horen - opstanden, hongersnoden en aardbevingen. Er zullen verschrikkelijke dingen en grote tekenen vanuit de hemel plaatsvinden (Lk.21:11). Joëls profetie gaat in vervulling: 'Ik (God) zal wondertekenen geven aan de hemel en op de aarde: bloed en vuur en rookzuilen. De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voor die dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende' (2:30,31). Dat zal een heel moeilijke tijd zijn, ook voor de gelovigen. De schrik zou hen om het hart kunnen slaan. Ze zouden aan het wankelen gebracht kunnen worden of verschrikt kunnen worden (2 Thess.2:2). 'Dit is het einde van de wereld' zouden ze kunnen denken. Jezus wil Zijn leerlingen daarop voorbereiden. Daarom zegt Hij: 'Pas op, word niet verschrikt, want al die dingen moeten gebeuren, maar het is nog niet het einde'. Jezus' woorden: 'Pas op, word niet verschrikt' zijn gevuld met de kracht van de Heilige Geest en verdrijft de schrik. Deze dingen *moeten* gebeuren, omdat ze volgens Gods plan zijn. Het zijn roepstemmen tot bezinning en bekering! Hemel en aarde moeten wankelen voordat Gods onwankelbaar Koninkrijk kan komen. Daarom moeten we aan Gods genade vasthouden en daardoor God dienen op een Hem welgevallige wijze, met ontzag en eerbied (Hebr.12:28). Niet bang zijn, maar op de HEERE vertrouwen en Jezus' komst in heerlijkheid en Gods Koninkrijk in volheid verwachten. Jezus zegt dat deze rampen nog niet het einde van deze periode zijn. Al deze rampen zijn een voorspel van nog ergere gebeurtenissen die vlak vóór Zijn terugkomst zullen plaatsvinden: 'Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal. En als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden' (21,22). Deze rampen zijn vooroefeningen voor het geloof, de hoop en de liefde vóór de tijd van de grote verdrukking. Het zijn de barensweeën die aan de wedergeboorte van hemel en aarde voorafgaan (Mt.19:28). Er komt een nieuwe hemel en een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont. God zal dan alles in allen zijn! Deze herschepping mogen Jezus' leerlingen verwachten! Het mooiste en het beste komt nog! Daarom: 'Verblijd u in de hoop. Wees geduldig in de verdrukking. Volhard in het gebed' (Rom.12:12). Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor deze voorzeggingen. Geef dat we ze geloven en ons er op voorbereiden. Bewaar ons voor verschrikking en geef ons vertrouwen en hoop op U, door Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over rampen die aan de oordeelsdag voorafgaan?
2. Kunnen we een toename in aantal en kracht van deze rampen verwachten? Waarom (niet)?
3. Verschrikken Jezus' voorzeggingen je? Hoe? Waarom (niet)?

12 januari

WORD NIET ONTMOEDIGD

Lezen: Mattheüs 24:1-14

(Jezus zegt:) Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en u doden en u zult door alle volken gehaat worden omwille van Mijn Naam. En dan zullen er velen struikelen en zij zullen elkaar overleveren en elkaar haten. (Mattheüs 24:9,10)

Na de algemene tekenen, die aan Jezus' terugkomst in heerlijkheid voorafgaan, spreekt Jezus in het bijzonder over wat de gelovigen zullen meemaken: 'Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en u doden'. Jezus zegt niet wie die 'zij' zijn, maar het zijn ongetwijfeld vijanden van Hem en van Zijn volgelingen, bijvoorbeeld de regeringen van steden en volken. Ze zullen allerlei maatregelen nemen waardoor christenen in het nauw komen en grote druk in hun leven ervaren. Ze zullen er zelfs niet voor terugdeinzen om Jezus' volgelingen te doden. Wat Jezus zelf overkomen is, zal ook Zijn leerlingen overkomen. Ook zij worden geroepen om te lijden en zelfs te sterven; om de martelaarsdood te ondergaan. Zo de Meester, zo Zijn leerlingen. Jezus heeft eerder gezegd: 'De discipel staat niet boven de meester en de slaaf niet boven zijn heer. Het moet genoeg zijn voor de discipel dat hij wordt zoals zijn meester en dat de slaaf wordt zoals zijn heer' (Mt.10:24,25). Jezus noemt ook de reden van dit lijden: 'en u zult door alle volken gehaat worden omwille van Mijn Naam'. Haat tegen Jezus ontladde zich in haat tegen Zijn volgelingen. Er is geen reden voor deze haat. Jezus zegt later tegen Zijn leerlingen in de Paaszaal: 'Maar het woord moet vervuld worden dat in hun wet geschreven is: Zij hebben mij zonder reden gehaat' (Joh.15:25; Ps.35:19; 69:5). Het rijk van de duisternis kan Jezus als het Licht van de wereld niet verdragen en ook niet het licht dat Zijn volgelingen uitstralen. Eerder heeft Jezus gezegd: 'Want ieder die kwaad doet, haat het licht en komt niet tot het licht, opdat zijn werken niet ontmaskerd worden' (Joh.3:20). De haat richt zich tegen de Naam van Jezus: tegen Zijn persoon en werk. En *alle* volken zullen Jezus' volgelingen haten. Dat betekent een wereldwijde christenvervolging. Nergens zullen Jezus' leerlingen veilig zijn. Door deze vervolgingen en door het optreden van valse messiassen (5) en profeten (11) zullen velen van het geloof afvallen en vijanden en verraders van hun vroegere broeders en zusters worden. Massale christenvervolgingen zullen veel gelovigen ontmoedigen en de kant van de verdrukkers doen kiezen. Wat is dat teleurstellend en pijnlijk! Vrienden worden vijanden. Liefde slaat om in haat. Dit is *de* verdrukking in de verdrukking! Jezus voorzegt deze wereldwijde christenvervolging en deze afval van het geloof om Zijn leerlingen daarop voor te bereiden. Ze moeten hier niet vreemd van opkijken wanneer dit gebeurt. Ze moeten zich niet laten ontmoedigen, maar moed scheppen, omdat Jezus' woorden in vervulling gaan. Hij heeft het voorzegt! Zo zullen ook Zijn woorden van eeuwige redding en heerlijkheid vervuld worden! Dit behoort tot het voorlaatste, maar het laatste is Zijn terugkomst in heerlijkheid! Halleluja! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor deze voorzegging om ons niet te laten ontmoedigen. Houd ons staande in geloofsvervolging en bewaar ons voor geloofsafval, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over geloofsvervolging en geloofsafval?
2. Wat blijkt uit 'elkaar overleveren en elkaar haten' door vroegere gelovigen?
3. Ben je bang voor geloofsvervolging en geloofsafval? Hoe? Waarom (niet)?

13 januari

VOLHARD TOT HET EINDE

Lezen: Mattheüs 24:1-14

(Jezus zegt:) En doordat de wetteloosheid zal toenemen, zal de liefde van velen verkillen. Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden. (Mattheüs 24:12,13)

Jezus voorzegt dat in de tijd vóór Zijn terugkomst in heerlijkheid de liefde voor God en voor elkaar zal verkoelen; de liefdeloosheid zal toenemen. Daardoor zal er ontwrichting van huwelijken en gezinnen plaatsvinden. De samenleving zal kouder en killer worden. Wat vreselijk om in zo'n samenleving te moeten leven en als kinderen en jongeren op te groeien! Daardoor zal de menselijke nood, vooral de psychische nood, sterk toenemen. Paulus schrijft over die 'laatste dagen': 'Want de mensen zullen liefhebbers zijn van zichzelf, geldzuchtig, grootsprekers, hoogmoedig, lasteraars, hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, kwaadsprekers, onmatig, wreed, zonder liefde voor het goede, verraders, roekeloos, verwaasd, meer liefhebbers van zingenot dan liefhebbers van God' (2 Tim.3:2-4). De liefde voor God en voor elkaar is vervangen door verkeerde liefde!

Jezus noemt als oorzaak van de toenemende liefdeloosheid de toename van de wetteloosheid: de verachting en overtreding van Gods liefdeswet: Hem liefhebben boven alles en de naaste als onszelf. Deze liefde is de vervulling van Zijn wet (Gal.5:14). Waar Gods hoge rechten niet geëerbiedigd worden, daar sneuvelen de mensenrechten. Toename in wetteloosheid betekent toename in goddeloosheid. Alles kan en alles mag, omdat er geen wet meer is; geen begrenzing en beperking. Deze 'vrijheid' leidt tot bandeloosheid en schaamteloosheid.

In zo'n zware tijd komt het voor Jezus' volgelingen aan op volharding te midden van al deze beproevingen van misleiding door valse messiassen en valse profeten, van oorlogen, van natuurrampen, van vervolging, van wetteloosheid en van liefdeloosheid. Om trouw te blijven aan Jezus, aan Zijn woorden en aan Zijn Gemeente; om niet misleid, verschrikt of ontmoedigd te worden, maar om te blijven geloven, hopen en liefhebben, al betekent dit lijden en de martelaarsdood. Volharden tot het einde: tot het einde van hun leven – velen zullen hun leven verliezen (9) - óf tot Jezus' terugkomst in heerlijkheid en de komst van Gods Koninkrijk in volheid. Jezus belooft deze volhardende gelovigen redding, behoud, en dat voor eeuwig. Wat een heerlijke beloning! Later schrijft Hij aan Zijn gemeente in Smyrna: 'Wees trouw tot in de dood en Ik zal u de kroon van het leven geven' (Openb.2:10); van het eeuwige leven in volmaakte heerlijkheid. Wat een toekomst om blij van te worden! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw voorzegging over wetteloosheid en liefdesverkillen, maar ook voor Uw belofte over eeuwig behoud voor volhardende gelovigen. Geef ons liefde voor Uw geboden en vurige liefde voor U en voor elkaar. Doe ons volharden en vervul Uw belofte van eeuwig behoud, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over wetteloosheid en liefdesverkillen?
2. Wat is de oorzaak van de wetteloosheid?
3. Volhard je in het geloof, in de hoop en in de liefde? Hoe? Waarom (niet)?

14 januari

VERKONDIG HET EVANGELIE TOT HET EINDE

Lezen: Mattheüs 24:1-4

(Jezus zegt:) En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen. (Mattheüs 24:14)

Jezus heeft een aantal negatieve tekenen genoemd die aan Zijn terugkomst in heerlijkheid voorafgaan: misleiding, oorlogen, natuurrampen, vervolging, wetteloosheid, liefdeloosheid, enz. Al deze dingen moeten gebeuren, maar 'het is nog niet het einde, zegt Hij; het einde van deze periode. Dat einde komt wanneer 'dit Evangelie van het Koninkrijk in heel de wereld zal gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken'. Dit is een positief voorteken van Zijn komst.

Met de prediking van het Evangelie van het Koninkrijk van God is Jezus Zijn bediening begonnen: 'De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het Evangelie' (Mk.1:14,15). De blijde boodschap, het goede nieuws, voor deze wereld is, dat God Koning is en Koning wordt. Door de zondeval in het paradijs wordt Gods Koningschap niet langer erkend, maar Jezus is gekomen om dat Koningschap uit te roepen en weer op te richten in de levens van mensen, in huwelijken en gezinnen, in Zijn volk Israël en in de heidenvolken, in de samenleving. Hij doet dat door prediking en onderwijs én door de tekenen van Zijn Koninkrijk: vergeving van zonden, genezing van zieken, bevrijding van gebondenen, opwekking van doden, enz.; door woord én daad.

Jezus proclameert nu dat deze blijde boodschap in de hele wereld gepredikt zal worden: in de hele bewoonde wereld (Gr. *oikoumenè*); aan alle mensen (Mk.16:15). 'Gepredikt': in Zijn Naam, met Zijn gezag, in Zijn opdracht, met bevel van geloof en bekering, 'tot een getuigenis voor alle volken'. In het rechtsgeding, dat God met deze wereld heeft om die terug te winnen voor Zijn Koninkrijk, zal het Evangelie als getuige optreden ten gunste van Hem, maar ook tot veroordeling van allen die dit Evangelie afwijzen. In het eindoordeel zal dit gepredikte Evangelie het bewijsstuk zijn, op grond waarvan vrijspraak óf veroordeling volgt. Deze prediking is dus niet vrijblijvend, maar verplichtend met verstrekkende gevolgen: eeuwig wel óf wee. Jezus' apostelen en Zijn Gemeente hebben dit Evangelie van het Koninkrijk van God gepredikt, prediken deze blijde boodschap en zullen dit blijven doen, totdat Jezus terugkomt in heerlijkheid. Alle gelovigen zijn daarbij betrokken en worden daarbij ingeschakeld. 'Zeg allen dat Jezus leeft en dat Hij redt. Hij wil ook u/jou redden'. Wat een voorrecht, maar ook wat een verantwoordelijkheid! Wanneer wij het Evangelie niet doorgeven, van wie moeten de mensen en de volken het dan horen?

'Dan zal het einde komen': wanneer de grote opdracht (Mt.28:19) voltooid is en de laatste gelovige het Koninkrijk van God is binnengegaan, komt Jezus terug in heerlijkheid en komt het Koninkrijk van God in volheid. 'Kom, Heere Jezus, ja, kom spoedig!' Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U, voor Uw voorzegging over de prediking van het Evangelie van het Koninkrijk in de hele wereld. Geef dat we die prediking geloven en doorgeven aan anderen, door Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de Evangelieverkondiging aan de hele wereld?
2. Is het Evangelie van de zaligheid hetzelfde als het Evangelie van het Koninkrijk?
3. Geloof je het Evangelie en getuig je van het Evangelie? Hoe? Waarom (niet)?

15 januari

LET OP DE GRUWEL VAN DE VERWOESTING

Lezen: Matthëus 24:1-22

(Jezus zegt:) Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting, waarvan gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats – laat hij die het leest, daarop letten! – (Matthëus 24:15)

Jezus begon met de aankondiging van de verwoesting van de tempel. Zijn leerlingen vroegen daarna: 'Wat is het teken van Uw komst en van de voleinding van de wereld?' Na de voorzegging van de algemene tekenen van Zijn terugkomst keert Jezus terug naar de verwoesting van de tempel. Hij verwijst naar de profetieën van Daniël: '... Halverwege de week zal hij (een vreemde koning) het slachtoffer en graanoffer doen ophouden. Over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, zelfs tot aan de voleinding, die, vast besloten, uitgegoten zal worden over de verwoeste' (9:27); 'Dan zullen er uit hem krachtige armen voortkomen. Die zullen het heiligdom en de vesting ontheiligen en het steeds terugkerende offer wegnemen en de verwoestende gruwel opstellen' (11:31) en 'Van de tijd af dat het steeds terugkerende offer weggenomen zal worden en de verwoestende gruwel opgesteld zal zijn, zijn het duizendtweehonderdnegentig dagen.' (12:11). Daniël profeteert dat er een verwoester zal komen die aan de offerdienst in de tempel een einde zal maken en die 'de verwoestende gruwel' zal opstellen. Met 'gruwel' wordt waarschijnlijk een afgodsbeeld of een heidens altaar bedoeld (Deut.29:17; 1 Kon.11:5; 1 Makkabeeën 1:54,59) en deze gruwel brengt verwoesting: ontvolking en verlatenheid. Het opstellen van een afgodsbeeld in de tempel verhindert de gelovigen om daar te aanbidden. Deze profetie van Daniël heeft een voorlopige vervulling gevonden in het jaar 168 v. Chr. toen de Syrische koning Antiochus Epifanes IV een afgodsbeeld op het brandoffer in de tempel oprichtte. Jezus' leerlingen hebben bij Jezus' woorden ongetwijfeld gedacht aan deze vreselijke ontheiliging van de tempel, waar het jaarlijkse feest van de vernieuwing van de tempel (Chanoeka) hen aan herinnert. Jezus wijst Zijn leerlingen op Daniël's profetie en spoort ze aan daarop te letten: 'Laat hij die leest, daarop letten'. Deze profetie wacht nog een nieuwe vervulling in de toekomst. Daarom mogen ze die niet vergeten. In 70 na Chr. vindt er een gedeeltelijke vervulling plaats wanneer de Romeinse legers de tempel ontheiligen en verwoesten. De volledige vervulling komt in de tijd van het einde (Dan.9:27; 11:35). Paulus schrijft daarover: 'Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag (van Jezus' terugkomst in heerlijkheid) komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat genoemd of als God vereerd wordt, zodat Hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet' (2 Thess.2:3,4). Deze antichrist zal de tempel van God vreselijk ontheiligen, maar 'de Heere zal hem verteren door de Geest van Zijn mond en hem teniet doen door de verschijning van Zijn komst' (2 Thess.2:8). Laten we ook op dit teken van Jezus' aanstaande komst letten en ons daarop voorbereiden! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor dit teken van Uw terugkomst in heerlijkheid. Geef dat we letten op deze 'gruwel van verwoesting' en U danken voor de vervulling van Uw voorzegging, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel nog meer over deze 'gruwel van verwoesting' in de tempel?
2. Welke tempel bedoelt Paulus: de herstelde Joodse tempel óf Jezus' Gemeente als tempel?
3. Wat doe je met Daniël's profetieën en Jezus' voorzegging? Waarom?

16 januari

VLUCHT VOOR JE LEVEN

Lezen: Mattheüs 24:1-22

(Jezus zegt over het zien van de gruwel van verwoesting in de tempel:) Laten dan zij die in Judea zijn, vluchten naar de bergen. Wie op het dak is, moet niet naar beneden gaan om iets uit zijn huis te halen, en wie op de akker is, moet niet terugkeren naar wat hij achterliet om zijn kleren te halen. Maar wee de zwangeren en de zogenden in die dagen! En bid dat uw vlucht niet zal plaatsvinden in de winter en ook niet op een sabbat. (Mattheüs 24:16-20)

Jezus heeft gezegd dat Zijn volgelingen moeten letten op de ontheiliging van de tempel: 'de gruwel van de verwoesting'. Wanneer die plaatsvindt moeten zij, die in Judea zijn, vluchten naar de bergen. Dat zegt Hij ook in verband met de verwoesting van Jeruzalem: 'Wanneer u zult zien dat Jeruzalem door legers omringd wordt, weet dan dat zijn verwoesting nabij is. Laten dan wie in Judea zijn, vluchten naar de bergen en wie in het midden van Jeruzalem zijn, daaruit wegtrekken en wie op de velden zijn, er niet in gaan. Want dit zijn dagen van wraak, opdat al wat geschreven staat, vervuld wordt' (Lk.21:20-22). Blijkbaar hangen die twee gebeurtenissen: de ontheiliging van de tempel en de verwoesting van Jeruzalem met elkaar samen. Vóór het uitbreken van de Joodse oorlog (66-70) zijn de christenen op profetische aanwijzing uit Jeruzalem gevlucht naar de stad Pella in het Overjordaanse; voordat de tempel door de Romeinen ontheiligd en de stad door hen verwoest is. Jezus' volgelingen moeten niet vluchten naar andere steden, maar naar de bergen om daar veilig te zijn. Hun vlucht moet zo snel mogelijk gebeuren. Wie zich op het platte dak van zijn huis bevindt, moet niet met de trap langs de buitenmuur naar beneden gaan om nog iets uit zijn huis mee te nemen. En wie in zijn onderkleed op het veld werkt, moet niet eerst thuis kleren gaan halen. Daar is geen tijd meer voor. Ze moeten vluchten voor hun leven. Jezus beklagt de moeders, die in verwachting zijn of een kind aan de borst hebben. Ze zijn het minst opgewassen tegen de ongemakken van zo'n snelle vlucht. Verder zegt Jezus dat ze moeten bidden dat hun vlucht niet zal plaatsvinden in de winter en ook niet op de sabbat. In de wintertijd valt er veel regen en daardoor zijn de wegen moeilijk begaanbaar. En op de sabbat kan het vluchten bemoeilijkt worden door de houding van orthodoxe Joden die de stadspoorten gesloten houden en geen vervoersmiddelen ter beschikking willen stellen. Ook kunnen Jezus' vluchtende volgelingen dan gemakkelijk herkend en vervolgd worden. Wat een liefde en zorg van Jezus voor Zijn leerlingen om ze op deze moeilijke tijd van grote verdrukking voor te bereiden, want die zal ongekend zwaar zijn: 'zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal'. Maar ook dan zal Hij bij hen zijn en zullen 'ter wille van de uitverkorenen die dagen ingekort worden'. Hij weet de maat en Hij houdt de maat. Hun leven en hun toekomst zijn in Zijn handen veilig, amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw liefde en zorg voor Uw volgelingen, voor Uw aanwijzingen voor hun vlucht. Geef dat we die niet vergeten, maar bewaren in onze harten en op U vertrouwen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Geeft de Bijbel meer aanwijzingen voor het vluchten in moeilijke omstandigheden?
2. Wanneer moeten we blijven en wanneer moeten we vluchten in zo'n situatie?
3. Kun je je op zo'n situatie voorbereiden? Waarom (niet)?

17 januari

IK KORT DE DAGEN VAN VERDRUKKING IN

Lezen: Mattheüs 24:1-22

(Jezus zegt:) Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal. En als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden. (Mattheüs 24:21,22)

Jezus heeft al over verdrukking gesproken: 'Dan zullen zij u overleveren aan *verdrukking* en u doden en u zult door alle volken gehaat worden omwille van Mijn Naam. En dan zullen er velen struikelen en zij zullen elkaar overleveren en elkaar haten'. Maar naarmate Zijn terugkomst in heerlijkheid dichterbij komt, zal de verdrukking toenemen en een hoogtepunt bereiken: 'de grote verdrukking'. Het zal de moeilijkste tijd uit de wereldgeschiedenis zijn. Johannes op Patmos ziet de verheerlijkte gelovigen die uit de grote verdrukking komen en die hun gewaden gewassen en wit gemaakt hebben in het bloed van het Lam (Openb.7:13,14). Deze tijd wordt uitvoerig beschreven in het boek Openbaring (8/19) en kenmerkt zich door vervolging van de gelovigen én door Gods strafgerichten over de goddeloze en afvallige wereld. Jezus herhaalt en bevestigt hier de profetieën van het Oude Testament over een 'tijd van benauwdheid', die aan de komst van het Koninkrijk van God voorafgaat (Jer.30:4-7; Dan.12:1) en die in het bijzonder het Joodse volk zal meemaken. Ook in de voorafgaande verzen heeft Jezus aanwijzingen voor Joodse vluchtelingen gegeven.

Als de verdrukking in die benauwde tijd zo lang zou duren als de vervolgers willen, dan zou niemand gered, behouden, worden. Maar God kent de tijd en Hij houdt zich aan Zijn tijd. Hij kan de genade-tijd verlengen zoals bij de onvruchtbare vijgenboom: 'Heer, laat hem ook nog dit jaar staan, totdat ik om hem heen gegraven en hem bemest heb. Wellicht dat hij dan vrucht draagt' (Lk.13:8,9). Zo kan Hij ook de dagen van de grote verdrukking verkorten. Hij zal dat doen omwille van de uitverkorenen die dag en nacht tot Hem roepen (Lk.18:7). Zij zijn de ware gelovigen die volharden tot het einde, in tegenstelling tot hen die afvallen van het geloof. Het geheim van hun volharding is Gods verkiezende liefde van vóór de schepping van hemel en aarde (Ef.1:4). Hij laat niet los het werk van Zijn handen en wat Hij begonnen is voltooit Hij tot op de dag van Jezus' terugkomst in heerlijkheid (Fil.1:6). Paulus schrijft: 'En hen die Hij er van tevoren toe bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt' (Rom.8:30). Wat een zekerheid! 'Uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Aan Hem de heerlijkheid, tot in eeuwigheid' (Rom.11:36). Halleluja! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor deze belofte dat de dagen van de grote verdrukking zullen verkort worden. Geef ons de genade van de volharding en de troost van de verkiezing, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel nog meer over 'de grote verdrukking' vóór Jezus' terugkomst in heerlijkheid?
2. Waarom zal die verdrukking in het bijzonder het Joodse volk gelden?
3. Ben je bang voor 'de grote verdrukking'? Hoe? Waarom (niet)?

18 januari

LAAT JE NIET MISLEIDEN

Lezen: Mattheüs 24:15-31

(Jezus zegt:) Als iemand dan tegen u zegt: Zie, hier is de Christus of daar, geloof het niet; want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zó dat zij – als het mogelijk zou zijn – ook de uitverkorenen zouden misleiden. Zie, Ik heb het u van tevoren gezegd! (Mattheüs 24:23-25)

Aan het begin van Zijn toespraak over de toekomst van Jeruzalem en van de wereld heeft Jezus Zijn leerlingen gewaarschuwd voor misleiding: 'Pas op dat niemand u misleidt. Want velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben de Christus; en zij zullen velen misleiden...En er zullen veel valse profeten opstaan en die zullen er velen misleiden'. Jezus komt nu op dit onderwerp terug. Ook tijdens de grote verdrukking, waarover Hij zojuist gesproken heeft, zal misleiding Zijn volgelingen bedreigen. In die moeilijke tijd, waarin mensen zullen snakken naar verlossing, zullen zich verlossers aandienen. Ze zullen dat doen onder Zijn Naam en zeggen dat ze de teruggekeerde Christus zijn. Iemand zal zeggen: 'Zie, hier is de Christus of daar' en de plaats van zijn verblijf of optreden aanwijzen. Jezus zegt: 'Geloof het niet'; laat je niet misleiden door zulke berichten.

Jezus herhaalt wat Hij eerder gezegd heeft dat er valse christussen en valse profeten zullen opstaan. Ze zullen zich als zodanig proberen te bewijzen door grote tekenen en wonderen te doen. Paulus schrijft daarover in verband met de antichrist: 'Wiens komst overeenkomstig de werking van de satan is, met allerlei kracht, tekenen en wonderen van de leugen en met allerlei misleiding van de ongerechtigheid in hen die verloren gaan, omdat zij de liefde voor de waarheid niet aangenomen hebben om zalig te worden' (2 Thess.2:9,10). Deze tekenen en wonderen gaan gepaard met leugen, misleiding en ongerechtigheid. Ze stralen geen waarheid en heiligheid uit. Ze zijn niet tot eer van God, maar tot eer van zichzelf. Ook het beest uit de aarde, de valse profeet, 'doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel laat neerkomen op de aarde, voor de ogen van de mensen. En het misleidt hen die op de aarde wonen door middel van de tekenen die het gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest (uit de zee)' (Openb.13:13,14). Deze tekenen en wonderen staan niet in dienst van het Evangelie en van het Koninkrijk van God zoals bij Jezus en bij Zijn apostelen. Van die valse tekenen en wonderen gaat grote kracht uit: ' - als het mogelijk zou zijn – ook de uitverkorenen zouden misleiden'. De ware gelovigen lopen hier gevaar om misleid te worden. Ze worden hier Gods 'uitverkorenen' genoemd. Ze zijn de lievelingen van Zijn Vaderhart. Hij zal ze vasthouden in het uur van de verzoeking. Wat een zekerheid en bemoediging! Jezus zegt er nog met nadruk bij: 'Zie, Ik heb het u van tevoren gezegd!' Je bent gewaarschuwd en 'een gewaarschuwd man geldt voor twee'. Vergeet Mijn woorden niet! Laat je niet door grote tekenen en wonderen, overvallen en verrassen! Richt je op Mij en Mijn woorden en laat je door Mijn Geest leiden, amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw herhaalde waarschuwing voor misleiding. Geef dat we die ter harte nemen en schenk ons Uw Heilige Geest en Zijn gave van het onderscheiden van geesten, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over tekenen en wonderen?
2. Hoe kun je de echte van de valse onderscheiden?
3. Wat betekent Jezus' waarschuwing voor misleiding voor je?

19 januari

IK KOM IN STRLENDE HEERLIJKHEID

Lezen: Mattheüs 24:15-31

(Jezus zegt:) Als men dan tegen u zal zeggen: Zie, Hij is in de woestijn; ga er niet op uit; zie, Hij is in de binnenkamers, geloof het niet, want zoals de bliksem vanuit het oosten komt en zichtbaar is tot in het westen, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Want waar het dode lichaam is, daar zullen de gieren zich verzamelen. (Mattheüs 24:26-28)

Na Zijn herhaalde vermaning om zich niet te laten misleiden, spreekt Jezus over de manier waarop Hij terugkomt. Hij komt niet in de woestijn waar profeten en verzetsleiders volgelingen om zich heen verzamelen zoals Johannes de Doper (Mk.1:4) en zoals een Egyptenaar (Hand.21:38). Daarom, wanneer iemand zegt: 'Zie, Hij is in de woestijn ga er niet op uit', zegt Jezus. Hij komt ook niet in de binnenkamers van een huis zoals Joden denken: 'De Messias zal aanvankelijk verborgen aanwezig zijn en op een bepaald moment in het openbaar optreden' (Joh.7:27). Daarom, wanneer iemand zegt: 'Zie, Hij is in de binnenkamers, geloof het niet', zegt Jezus. Jezus komt op een andere manier terug: 'Want zoals de bliksem vanuit het oosten komt en zichtbaar is tot in het westen, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn', zegt Hij. De bliksem licht van het oosten tot het westen en is voor iedereen zichtbaar door zijn stralende heerlijkheid. Even later zegt Jezus dat Hij zal komen met grote kracht en heerlijkheid (30). Al eerder heeft Hij gezegd: 'Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn daden' (16:27). Jezus komt in het openbaar terug als de Rechter van hemel en aarde en alle ogen zullen Hem zien, ook die Hem doorstoken hebben (Openb.1:7). Hij komt terug als de grote Overwinnaar in stralende heerlijkheid.

Jezus voegt aan deze woorden nog toe: 'Want waar het dode lichaam is, daar zullen de gieren zich verzamelen'. Zijn aanwezigheid zal zó vanzelfsprekend zijn als gieren die zich verzamelen bij de dode lichamen om die te verslinden als hun prooi. Beide beelden van bliksem en gieren wijzen niet alleen op Jezus' terugkomst in het openbaar, maar ook op Zijn strafgericht over de goddelozen. Johannes op Patmos ziet één engel, dichtbij de zon, die met luide stem alle vogels die hoog aan de hemel vliegen roept: 'Kom en verzamel u voor het avondmaal van de grote God, om te eten vlees van koningen en vlees van oversten over duizend en vlees van machtigen en vlees van paarden en van hen die daarop zitten en vlees van alle vrijen en van slaven, kleinen en groten...En alle vogels werden verzadigd met hun vlees' (Openb.19:17,18,21). Wat een vreselijk oordeel wacht hen, die niet gewild hebben dat Jezus hun Koning zou zijn! Daarom: Vlucht naar Hem en laat je door Hem redden! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor de aankondiging van Uw terugkomst in stralende heerlijkheid. Geef dat we Uw komst verwachten en ons daarop voorbereiden, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de manier waarop Jezus terugkomt in heerlijkheid?
2. Ken je een andere uitleg van het dode lichaam met de gieren? Welke kies je? Waarom?
3. Zie je uit naar óf zie je op tegen Jezus' terugkomst in stralende heerlijkheid? Hoe? Waarom?

20 januari

IK KOM MET GROTE KRACHT EN HEERLIJKHEID

Lezen: Mattheüs 24:15-31

(Jezus zegt:) En meteen na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden. En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde (of: van het land) rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid. En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuïngeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan. (Mattheüs 24:29-31).

Jezus heeft over Zijn terugkomst in heerlijkheid gezegd dat Hij niet op een verborgen manier komt, maar zoals de bliksem die licht van het oosten tot het westen. Zijn komst zal voor iedereen zichtbaar zijn. Hij zal heerlijk stralen. Na de grote verdrukking zullen er grote natuurverschijnselen plaats hebben zoals een zons- en maansverduistering en vallende sterren. De krachten, die de hemellichamen op hun plaats houden, zullen heftig bewogen worden. Dan zal aan de hemel *het teken* van de Zoon des mensen verschijnen. De eerder genoemde bliksem? Of een ander teken? In elk geval zal het teken duidelijk zijn, gezien de reactie die erop volgt: ‘En dan zullen al de stammen van de aarde (of: van het land) rouw bedrijven’. Dit roept de profetie van Zacharia in herinnering over de uitstorting van de Geest van de genade en van de gebeden over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem (Zach.12:10-14). Ze zullen zien Wie ze doorstoken hebben – Jezus, de Messias van Israël – en ze zullen grote rouw over Hem bedrijven; op Joodse manier: elke geslacht afzonderlijk en mannen en vrouwen afzonderlijk. Jezus spreekt daarna over de verzameling van Zijn uitverkorenen vanuit de hele wereld. Johannes op Patmos bevestigt deze woorden van Jezus met: ‘Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben. En alle stammen van de aarde (of: van het land) zullen rouw over Hem bedrijven. Ja, amen (Openb.1:7). Na het teken aan de hemel en na het rouwbeklag van alle stammen van Israël zullen ze de Zoon des mensen zien, wanneer Hij komt op de wolken van de hemel met grote kracht en heerlijkheid. Het visioen van Daniël gaat in vervulling waarin hij ziet dat de Mensenzoon komt met de wolken en nadert tot de eeuwige God om het koningschap in ontvangst te nemen (Dan.7:13,14). De wolken zijn Jezus’ troonwagen; teken van Zijn majesteit en tegenwoordigheid (Ex.13:21,22; 19:16). Jezus komt terug met grote kracht en heerlijkheid. Hij komt terug als de Brudegom van Zijn Gemeente, als de Koning van Israël, als de Rechter en de Erfgenaam van hemel en aarde. Dan zal Hij Zijn engelen uitzenden met luid bazuïngeschal. Ze zullen al Zijn uitverkorenen verzamelen uit Israël én uit de volken. Dan zal het zijn één kudde onder één Herder, tot Zijn eer en tot hun eeuwig heil, amen.

Gebed

Heere Jezus, we danken U voor de aankondiging van Uw terugkomst op de wolken van de hemel met grote kracht en heerlijkheid. We bidden U: Geef dat we Uw komst met vreugde verwachten, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom gaan aan Jezus’ terugkomst natuurrampen vooraf?
2. Kunnen Jezus’ woorden vooral op het Joodse volk betrekking hebben? Waarom (niet)?
3. Behoor jij tot Jezus’ uitverkorenen? Hoe? Waarom (niet)?

21 januari

IK KOM WANNEER DE TEKENEN VERVULD WORDEN

Lezen: Mattheüs 24:23-35

(Jezus zegt:) Leer van de vijgenboom deze gelijkenis: Wanneer zijn tak al zacht wordt en de bladeren uitspruiten, dan weet u dat de zomer nabij is. Zo ook u, wanneer u al deze dingen zult zien, weet dan dat het nabij is, voor de deur. Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal zeker niet voorbij gaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn. De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen zeker niet voorbijgaan. (Mattheüs 24:32-35)

Na de aankondiging van Zijn terugkomst in heerlijkheid keert Jezus terug naar de tekenen van de tijden die aan Zijn komst voorafgaan. Hij gebruikt in dit verband het beeld van de vijgenboom. 'Terwijl bijna alle bomen in Palestina hun loof in de winter behouden, verliest de vijgenboom al zijn bladeren. Hij ziet er dan met zijn kale takken als dood uit. Hoewel het uitbotten van de andere bomen dezelfde les bevat (Lk.21:29,30), is het groenen van de vijgenboom het meest karakteristiek en kondigt onmiskenbaar de komst van de zomer aan' (*Studiebijbel Nieuwe Testament*). Op de Olijfberg staan veel vijgenbomen en het is nu de tijd – rond Pasen, de tijd van het voorjaar – dat de takken van de vijgenbomen zacht worden en de bladeren uitgroeien; de aankondiging van de zomer als tijd van de oogst. Heeft Jezus zojuist niet gesproken over de inzameling van de uitverkorenen (31)? Bij het beeld van de vijgenboom geeft Jezus als toepassing: 'Zo ook u, wanneer u al deze dingen zult zien gebeuren, weet dan dat het nabij is, voor de deur'. Met 'al deze dingen' bedoelt Jezus de voortekenen van Zijn terugkomst (4-14) en met 'het nabije einde' de gebeurtenissen die Hij zojuist genoemd heeft (15-31), in het bijzonder de verwoesting van de tempel (23:38; 24:2). Wat een ernstige boodschap om daar rekening mee te houden en zich daarop voor te bereiden! 'Voor de deur': dichtbij, aanstaande!

Jezus benadrukt Zijn boodschap met: 'Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal zeker niet voorbijgaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn. De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen zeker niet voorbijgaan'. Hij spreekt met groot gezag: 'Voorwaar (Gr. *amèn*), Ik zeg u'. Met 'dit geslacht' bedoelt Jezus de mensen die in Zijn tijd leven (Mt.11:16; 12:41,42,45; 23:36). Veel van Zijn tijdgenoten zullen het voorspel op de gebeurtenissen van de eindtijd meemaken en hebben dat ook meegemaakt, bijvoorbeeld de verwoesting van de tempel en van Jeruzalem in het jaar 70. Ze behoeven daar niet aan te twijfelen, want 'de hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn (Jezus) woorden zullen zeker niet voorbijgaan'. De huidige gedaante van deze wereld gaat voorbij en er komt een nieuwe hemel en een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont (2 Petr.3:13). Jezus' woorden gaan niet voorbij, maar blijven van kracht en worden vervuld. Gods Koninkrijk komt in volle openbaring en heerlijkheid. Halleluja! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw aankondiging van Uw komst en Koninkrijk. Geef dat we U verwachten en ons daarop voorbereiden, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Komt het beeld van de vijgenboom meer in de Bijbel voor?
2. Wordt hier met de vijgenboom het Joodse volk bedoeld? Waarom (niet)?
3. Let je op de tekenen van de tijden? Hoe? Waarom (niet)?

22 januari

IK KOM OP DE TIJD ALLEEN AAN MIJN VADER BEKEND

Lezen: Mattheüs 24:23-42

(Jezus zegt:) Maar die dag en dat uur is aan niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, maar alleen aan Mijn Vader. (Mattheüs 24:36)

Jezus heeft gesproken over het wereldeinde dat komt ná de verkondiging van het Evangelie van het Koninkrijk in heel de wereld (14). Hij heeft ook gezegd dat het einde nabij is, voor de deur (32,34). Het komt vast en zeker. Daar is geen twijfel aan. Maar de dag en het uur is alleen bekend aan Zijn Vader. Ook de engelen en Hijzelf kennen die niet (enkele oudere handschriften hebben: 'ook de Zoon niet'). De Vader heeft die niet aan Hem bekend gemaakt, maar voor Hem verborgen gehouden. Jezus heeft vaker gezegd dat Zijn macht en kennis beperkt zijn. Wanneer de moeder van Johannes en Jakobus aan Jezus vraagt of haar zonen aan Zijn rechter- en linkerhand mogen zitten in Zijn Koninkrijk, antwoordt Hij: 'Maar het zitten aan Mijn rechter- en linkerhand is niet aan Mij om te geven, maar het zal gegeven worden aan hen voor wie het bestemd is door Mijn Vader' (Mt.20:20-23). Wanneer Jezus' leerlingen aan Hem vragen: 'Heere, zult U in deze tijd voor Israël het Koninkrijk weer herstellen?', zegt Hij: 'Het komt u niet toe de tijden of gelegenheden te weten die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft, maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal' (Hand.1:6-8). Jezus belooft geen kennis, maar kracht! De beperking van Jezus' kennis hangt samen met Zijn menswording. Paulus schrijft over Hem: 'Die, hoewel Hij in de gestalte van God was, het niet als roof beschouwd heeft aan God gelijk te zijn, maar zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden. En in de gedaante als een mens bevonden, heeft Hij zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood' (Fil.2:6-8). Jezus als de eeuwige Zoon van God heeft zichzelf ontledigd: tijdelijk afstand genomen van Zijn goddelijke eigenschappen door die niet te gebruiken. Zijn werk op aarde heeft Hij gedaan als mens, vervuld met de Heilige Geest, in kinderlijke afhankelijkheid van Zijn Vader: helemaal aangewezen op Zijn openbaring aan Hem. Na Zijn hemelvaart, in Zijn verhoging, heeft Hij van Zijn Vader nadere openbaring over de toekomst ontvangen: het laatste Bijbelboek de 'Openbaring van Jezus Christus, Die God Hem gegeven heeft om Zijn dienstknechten te laten zien wat spoedig moet geschieden en die Hij door Zijn engel gezonden en aan Zijn dienstknecht Johannes te kennen heeft gegeven' (Openb.1:1).

Dag en uur van Jezus' terugkomst in heerlijkheid zijn voor ons verborgen, opdat we alle dagen en elk uur Hem zullen verwachten: 'Kom, Heere Jezus, ja, kom spoedig!' Amen.

Gebod

Heilige en liefdevolle Vader, dank U dat U in Uw wijsheid dag en uur van Jezus' komst voor Hem en voor ons verborgen hebt gehouden. Geef dat we U elke dag en elk uur verwachten en klaar zijn voor Uw komst, door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel nog meer over Jezus' beperkingen door Zijn menswording?
2. Stel dat we de dag en het uur van Zijn terugkomst zouden weten, wat zouden we met die kennis doen?
3. Verwacht je dagelijks Zijn terugkomst in heerlijkheid? Hoe? Waarom (niet)?

23 januari

IK KOM ONVERWACHTS ALS IN DE DAGEN VAN NOACH

Lezen: Mattheüs 24:32-51

(Jezus zegt:) Zoals de dagen van Noach waren, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Want zoals ze bezig waren in de dagen voor de zondvloed met eten, drinken, trouwen en ten huwelijk geven, tot aan de dag waarop Noach de ark binnenging, en het niet merkten, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Dan zullen er twee op de akker zijn; de één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Er zullen twee vrouwen malen met de molen; de één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Wees dan waakzaam, want u weet niet op welk moment uw Heere komen zal. (Mattheüs 24:37-42)

In Zijn Bergrede over de toekomst van Jeruzalem en van de wereld zegt Jezus dat Zijn komst onverwachts, plotseling, zal zijn. Jezus spoort aan om te letten op de tekenen die aan Zijn terugkomst voorafgaan. Hij gebruikt daarbij het beeld van de vijgenboom. Wanneer de tekenen gebeuren, is Zijn komst nabij. De dan levende generatie zal het begin van deze dingen meemaken: de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70. Jezus' profetische woorden zijn toen vervuld. Daarna zegt Hij dat niemand de dag en het uur van Zijn terugkomst in heerlijkheid weet. Dat is het geheim van Zijn Vader. Hij houdt die dag en dat uur voor ons verborgen om ons waakzaam te houden!

Jezus wijst nu op het onverwachtse tijdstip van Zijn komst. Hij roept in herinnering de tijd van Noach vóór de zondvloed. In die tijd waren de mensen bezig met eten, drinken, trouwen en ten huwelijk geven – gewone menselijke bezigheden – tot de dag dat Noach de ark binnenging. Ze hadden daar helemaal geen erg in en de zondvloed kwam en ze verdronken allen. De zondvloed overviel ze. Hoe kwam dat? Omdat ze niet naar Noachs prediking met woorden én daden - de bouw van de ark - hadden geluisterd. Ze waren voldoende gewaarschuwd, maar hadden die waarschuwingen in de wind geslagen. Gods strafgericht van de zondvloed bracht scheiding tussen Noach met zijn gezin en de inwoners van de eerste wereld die verdronken. Zo zal er ook bij Jezus' terugkomst een scheiding plaats vinden: twee mannen zullen op de akker aan het werk zijn en twee vrouwen zullen bezig zijn met het malen van meel voor brood. Ze doen dezelfde dingen, maar de één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. De engelen zullen de gelovigen meenemen om ze te laten delen in Jezus' heerlijkheid, maar de ongelovigen zullen ze achterlaten zoals in de tijd van Noach. Ze zijn niet de ark binnengegaan, maar zijn achtergebleven en verdronken. Na deze voorbeelden spoort Jezus Zijn leerlingen aan tot waakzaamheid, want ze weten niet op welk tijdstip hun Heere komt. Hij komt onverwachts en dan vindt er een definitieve scheiding plaats. Dan is de genadetijd voorbij en is het eeuwig wel óf eeuwig wee. Wees waakzaam! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw onderwijs over het tijdstip van Uw terugkomst en voor Uw aansporing om waakzaam te zijn. Geef dat we die ter harte nemen en U verwachten, uit enkel genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de dagen van Noach?
2. Wat is beslissend voor het aangenomen en achtergelaten worden?
3. Verwacht je dat je aangenomen wordt? Hoe? Waarom (niet)?

24 januari

IK KOM ONVERWACHTS ALS EEN DIEF IN DE NACHT

Lezen: Mattheüs 24:32-51

(Jezus zegt:) Maar weet dit, dat als de heer van het huis geweten had in welke nachtwake de dief komen zou, hij waakzaam geweest zou zijn en niet in zijn huis zou hebben laten inbreken. Weest ook u daarom bereid, want op een uur waarop u het niet zou denken, zal de Zoon des mensen komen. (Mattheüs 24:43,44)

Jezus spoort Zijn leerlingen aan tot waakzaamheid met het oog op Zijn terugkomst in heerlijkheid. Hij heeft al gewezen op de mensen van de eerste wereld vóór de zondvloed, die niet merkten dat Noach de ark was binnengegaan, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam. Zo zal het ook gaan wanneer Hij terugkomt. Daarna heeft Hij gezegd: 'Wees dan waakzaam, want u weet niet op welk moment uw Heere komen zal'. Met een aantal voorbeelden maakt Hij deze oproep duidelijk. Het eerste voorbeeld is dat van de komst van een dief in de nacht. Wanneer een heer van een huis weet in welke nachtwake de dief komt, waakt hij en laat hij niet toe dat de dief inbreekt en steelt. Een 'nachtswake' is een deel van de nacht en bestaat uit drie of vier uur. Het is een langere periode dan het uur waarover Jezus gesproken heeft in verband met Zijn terugkomst. Het komt op waken aan; op blijvend waken, 'want op een uur waarop u het niet zou denken, zal de Zoon des mensen komen'.

In het boek Openbaring herhaalt Jezus Zijn oproep tot waakzaamheid en gebruikt Hij hetzelfde beeld: 'Zie, Ik kom als een dief' (3:3; 16:15). Op Zijn oproep laat Hij de zaligspreking volgen: 'Zalig hij die waakzaam is en op zijn kleren acht geeft, zodat hij niet naakt zal rondlopen en men zijn schaamte zal zien'. Onuitsprekelijk gelukkig is degene die waakt en die zorgt dat hij/zij gekleed is; gekleed met de witte kleren van Jezus' gerechtigheid en heiligheid (Openb. 3:4,18). Naaktheid is een grote schande, zeker bij Jezus' terugkomst. Dat kan de bruid haar Bruidegom toch niet aandoen?

Ook Paulus en Petrus schrijven over Jezus' komst als een dief in de nacht: 'Want u weet zelf heel goed dat de dag van de Heere komt als een dief in de nacht' (1 Thess.5:2) en: 'Maar de dag van de Heere zal komen als een dief in de nacht' (2 Petr.3:10). Allemaal oproepen tot uiterste waakzaamheid. Het is goed om die ter harte te nemen en voortdurend te waken en uit te zien naar de komst van de Bruidegom en Zijn heerlijk Koninkrijk. Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw oproep tot waakzaamheid. Geef dat we die ter harte nemen en voortdurend waken met het oog op Uw komst, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel nog meer over Jezus' onverwachtse komst?
2. Waarom is Zijn oproep tot waakzaamheid nodig?
3. Ben je waakzaam? Hoe? Waarom (niet)?

25 januari

IK KOM ONVERWACHTS ALS EEN HEER VOOR ZIJN SLAVEN

Lezen: Mattheüs 24:32-51

(Jezus zegt:) Wie is dan de trouwe en verstandige slaaf, die de heer over zijn personeel aangesteld heeft om hun het voedsel op de juiste tijd te geven? Zalig die slaaf die door zijn heer bij zijn komst zo handelend aangetroffen zal worden. Voorwaar, ik zeg u dat hij hem over al zijn bezittingen zal aanstellen. Maar als die slechte slaaf in zijn hart zou zeggen: Mijn heer blijft nog lang weg en zou beginnen zijn medeslaven te slaan en te eten en te drinken met de dronkaards, dan zal de heer van deze slaaf komen op een dag waarop hij hem niet verwacht en op een uur dat hij niet weet; en hij zal hem in stukken houwen en hem doen delen in het lot van de huichelaars; daar zal gejammer zijn en tandengeknars. (Mattheüs 24:45-51)

Jezus vertelt als tweede voorbeeld om waakzaam te blijven voor Zijn terugkomst de gelijkenis van de goede en slechte knecht. Het gaat hier om een huisknecht die een vertrouwenspositie inneemt en een verantwoordelijke taak heeft zoals Eliëzer in het huis van Abraham en Jozef in het huis van Potifar. Jezus vraagt: 'Wie is dan de trouwe en verstandige slaaf, die de heer over zijn personeel aangesteld heeft om hun voedsel op de juiste tijd te geven?' Een verantwoordelijke taak! Wie als huisknecht hierin tekort schiet, doet zijn heer en zijn medeslaven onrecht. Jezus prijst de trouwe en verstandige huisknecht gelukkig. Wanneer zijn heer terugkomt en ziet, dat zijn huisknecht zijn taak trouw waarneemt, beloont hij hem: Hij stelt hem aan over al zijn bezittingen. Deze huisknecht is verstandig, want hij houdt rekening met de terugkomst van zijn heer en hij is trouw in het uitvoeren van de hem opgedragen taak. Een lichtend voorbeeld ter navolging!

Maar als die huisknecht slecht is en bij zichzelf denkt: 'Mijn heer blijft nog wel een poosje weg' en alleen aan zijn eigen voordeel denkt, is hij onverstandig. Zijn dwaasheid leidt hem tot misbruik van zijn vertrouwenspositie: Hij begint zijn medeslaven te slaan en met dronkaards te eten en te drinken. Wanneer zijn heer dan onverwachts terugkomt en hem zo aantreft, straft hij hem zwaar, want hij heeft zijn vertrouwen geschonden en zijn slaven slecht behandeld. Hij zal hem 'vierendelen' en hem doen delen in het lot van de huichelaars ('toneelspelers'): de poel van het vuur waar gejammer en tandengeknars is. Hij komt terecht in de hel, in de buitenste duisternis, in de eeuwige godverlatenheid. Wat een vreselijk lot en wat een ernstige waarschuwing! Ook in deze gelijkenis gaat het over het onverwachtse terugkomen van Jezus, om daar rekening mee houden en daarnaar handelen. De trouwe en verstandige huisknecht wordt beloond, maar de slechte huisknecht wordt zwaar gestraft. Jezus' woorden gaan in vervulling: 'Want ieder die heeft, aan hem zal gegeven worden en hij zal overvloedig hebben – aan de trouwe en verstandige huisknecht - maar van hem die niet heeft – de slechte huisknecht – van hem zal afgenomen worden ook wat hij heeft' (Mt.25:29): hij verliest zijn positie en komt in de hel terecht. Waak en verwacht Jezus! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor deze gelijkenis van de goede en slechte knecht en voor Uw oproep tot waakzaamheid. Geef dat we Uw woorden geloven en gehoorzamen, door Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de beloning bij Jezus' terugkomst als Rechter?
2. Wat is de reden van het gedrag van de goede en van de slechte knecht?
3. Ben jij een goede óf slechte knecht? Hoe? Waarom?

26 januari

IK KOM ONVERWACHTS ALS EEN BRUIDEGOM

Lezen: Mattheüs 24:36 – 25:13

(Jezus zegt:) Toen de bruidegom uitbleef, werden zij allen slaperig en vielen in slaap. En te middernacht klonk er een geroep: Zie, de bruidegom komt, ga naar buiten, hem tegemoet! Toen stonden al die meisjes op en maakten hun lampen in orde. (Mattheüs 25:5-7)

Jezus eindigt Zijn aansporingen om waakzaam te zijn met deze gelijkenis. Vóór Zijn terugkomst zal het met de verwachting van Zijn Koninkrijk als volgt gesteld zijn: Tien meisjes nemen hun lampen en trekken uit de bruidegom tegemoet. De meisjes zijn met de bruid in het ouderlijk huis van de bruid. Daar wachten ze op de komst van de bruidegom die zijn bruid komt ophalen om haar mee te nemen naar het huis van zijn ouders voor de huwelijksvoltrekking. De tien meisjes zullen de bruidegom tegemoet gaan om hem feestelijk in te halen. Vijf van hen zijn wijs. Ze nemen met hun fakkels extra olie mee, want de bruidegom kan lang op zich laten wachten wegens het onderhandelen over de bruidschat. Bij het feestelijk inhalen willen ze niet in gebreke blijven. Dat willen ze de bruidegom niet aandoen. Vijf van de meisjes zijn echter dwaas. Ze nemen geen extra olie mee. Ze houden er geen rekening mee dat de bruidegom later kan komen. Ze denken niet goed na en ze bereiden zich niet goed voor. Ze nemen het (te) gemakkelijk. De komst van de bruidegom laat lang op zich wachten en alle tien meisjes vallen in slaap. Daarin is geen verschil tussen de meisjes.

Na lang wachten klinkt plotseling te middernacht: 'Zie, de bruidegom komt, ga naar buiten, hem tegemoet!' De meisjes schrikken wakker. Ze staan op, steken hun fakkels aan en gaan naar buiten om de bruidegom feestelijk in te halen. De dwaze meisjes ontdekken nu dat ze niet genoeg olie hebben, want hun fakkels gaan uit. Wat een schrik! Ze doen een beroep op de wijze meisjes, maar die kunnen niet van hun olie geven, omdat ze dan zelf niet genoeg hebben. Ze raden hen aan om olie te gaan kopen. Terwijl de dwaze meisjes dit doen, komt de bruidegom. De wijze meisjes ontvangen hem en gaan met hem de bruiloftszaal binnen. En dan wordt de deur gesloten. De dwaze meisjes komen te laat en vinden een gesloten deur. Ze roepen: 'Heer, heer, doe ons open!' Maar de heer antwoordt hen: 'Voorwaar, ik zeg u: ik ken u niet'. 'Jullie zijn vreemden voor me. Wat moeten jullie op mijn bruiloft?' Wat een ontuchtering en teleurstelling! Te laat, door eigen schuld, door gebrek aan olie, door een slechte voorbereiding. Maar de wijze meisjes 'die gereed waren, gingen met hem (de bruidegom) naar binnen'. Aan het eind van de gelijkenis laat Jezus opnieuw Zijn oproep horen: 'Wees dan waakzaam, want u weet de dag en ook het uur niet waarop de Zoon des mensen komen zal'. 'Wees bereid'! Hier ligt de spits van de gelijkenis! Het komt aan op een *goede voorbereiding*: extra olie meenemen; de olie van het ware geloof en *waakzaamheid*: niet in slaap vallen! Gereed zijn óf niet-gereed zijn is beslissend voor deelname aan het bruiloftsfeest. Hoe is de relatie met de bruidegom: één van liefde óf alleen voor de vorm? Bereid je voor én wees waakzaam! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U, voor deze gelijkenis. Bereid ons voor op Uw komst en houd ons waakzaam, omwille van Uw offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welk beeld van Christus' Gemeente vóór Zijn terugkomst geeft deze gelijkenis?
2. Wie moet de middernachtroep laten horen?
3. Wat leer je nog meer uit deze gelijkenis?

27 januari

IK KOM BELONEN

Lezen: Mattheüs 25:14-30

(Jezus zegt:) Want het is als iemand die naar het buitenland ging, zijn eigen slaven bij zich riep en hun zijn bezittingen toevertrouwde. En aan de één gaf hij vijf talenten, aan de andere twee en aan de derde één, ieder naar zijn bekwaamheid en hij reisde meteen weg...Na lange tijd kwam de heer terug en hield afrekening met hen. (Mattheüs 25:14,15,19)

Na Zijn oproepen om waakzaam te zijn vertelt Jezus de gelijkenis van de talenten. Waakzaamheid houdt niet alleen *wijsheid* in om genoeg olie mee te nemen – de vorige gelijkenis - maar ook *trouw* om het toevertrouwde geldbedrag goed te besteden zoals in deze gelijkenis.

Er is een man die over een groot vermogen beschikt en een buitenlandse reis gaat maken. Hij roept zijn slaven bij zich en vertrouwt hun zijn bezittingen toe om die te beheren. Hij geeft ze ieder een bedrag aan geld om daarmee voor hem handel te drijven. Aan de ene slaaf geeft hij vijf talenten, aan de andere twee en aan de derde één talent. Hij houdt rekening met ieders bekwaamheid in het handel drijven. Hij vertrouwt ze grote geldbedragen toe, want een talent was in die tijd zesduizend denariën en een denarie/penning was het dagloon van een arbeider (Mt.20:2). De eerste twee slaven gaan aan het werk en verdubbelen het hun toevertrouwde bedrag. Ze doen wat hun heer van ze verwacht en voeren trouw zijn opdracht uit. De derde slaaf doet dat niet, maar graaft een gat in de grond en verbergt zijn talent. Daar is het veilig voor dieven (Mt.13:44; Joz.7:21). Waarom doet hij dit? Hij heeft geen vertrouwen in zijn heer. Hij ziet hem als een streng en hebzuchtig mens die op een oneerlijke manier handel drijft. Hij is bang voor hem. Daarom begraaft hij zijn talent om het later aan zijn heer terug te geven. Na lange tijd komt de heer terug van zijn buitenlandse reis. Hij roept zijn slaven bij zich om met ze af te rekenen. De eerste slaaf met vijf talenten heeft er vijf bij gewonnen. Zijn heer prijst hem als een goede en trouwe slaaf. Hij krijgt er vijf talenten bij. Hij is over 'weinig' – over een klein deel van het bezit van zijn heer – trouw geweest. Hij krijgt een aanstelling over veel en mag delen in de vreugde van zijn heer. De tweede slaaf met de twee talenten ervaart hetzelfde. Hij ontvangt lof wegens zijn trouw, krijgt er twee talenten bij en mag delen in de vreugde van zijn heer. Maar de derde slaaf met het ene talent vergaat het anders. Zijn verkeerde beeld van zijn heer klopt niet met de werkelijkheid. Dit én zijn luiheid worden aan de kaak gesteld. Hij heeft niet eens de moeite genomen om zijn ene talent naar de bank te brengen voor rente. Zijn ene talent wordt hem afgenomen en gegeven aan hem die tien talenten heeft. De luie slaaf wordt in de hel geworpen; een plaats van diepe duisternis, pijn en woede. Het loopt slecht met hem af. Jezus' toepassing is: Wie de gaven van God gebruikt, wordt door Hem overvloedig beloond. Maar wie de gaven van God niet gebruikt, verliest wat hij van God ontvangen heeft. Hoe zal Hij jou belonen? Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw gelijkenis van de talenten. Leer ons te gebruiken wat we van U ontvangen hebben om U blij te maken, om Uw beloning te ontvangen en om in Uw vreugde te delen, omwille van Uw bloed, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is het verschil tussen Jezus' woord 'talent' en ons woord 'talent'?
2. Hoe komen we achter onze bekwaamheid?
3. Hoe komt die ene slaaf aan zo'n slecht beeld van zijn heer? En wij aan een goed beeld van God?

28 januari

IK KOM ALLE VOLKEN OORDELEN

Lezen: Mattheüs 25:31-46

(Jezus zegt:) Wanneer de Zoon des mensen komen zal in de heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid. En voor Hem zullen al de volken bijeengebracht worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden zoals de herder de schapen van de bokken scheidt. En Hij zal de schapen aan Zijn rechterhand zetten, maar de bokken aan Zijn linkerhand. (Mattheüs 25:31-33)

Na Zijn gelijkenissen over waakzaamheid en plichtsvervulling voorzegt Jezus Zijn terugkomst in heerlijkheid. Jezus herhaalt wat Hij al eerder heeft gezegd (Mt.16:27; 24:30,31). Hij komt als Koning met macht en majesteit. Legers van engelen omringen Hem. Hij neemt plaats op de troon van Zijn heerlijkheid, op de troon van Zijn vader David (Lk.1:32,33) in het vreedrijk (Openb.20). Wat een indrukwekkende verschijning! Alle heidenvolken komen voor Hem; mogelijk bijeengebracht door de engelen. Er vindt nu een volkerengericht plaats. De profeet Joël heeft dit voorzegt (3:12). Jezus, aan Wie de Vader de bevoegdheid heeft gegeven om te oordelen (Joh.5:22,27), spreekt recht over de volken. Zoals een herder 's avonds de schapen van de bokken scheidt, die overdag gemengd gehoed heeft, zo scheidt Jezus de volken. Hij zet de schapenvolken aan Zijn rechterhand en de bokkenvolken aan Zijn linkerhand. De rechterhand is de plaats van vrijspraak, zegen en geluk (Gen.35:18; 1 Kon.2:19; Mk.16:5; Lk.1:11), terwijl de linkerhand de plaats van veroordeling en ongeluk is. In dit rechtsgeding zijn de schapenvolken de gezegenden door de hemelse Vader: de rechtvaardigen die in een rechte verhouding tot Hem staan en dienovereenkomstig leven. Tegen hen zegt Jezus: 'Kom, gezegenden van Mijn Vader, beërf het Koninkrijk dat voor u bestemd is vanaf de grondlegging van de wereld'. Hij belooft hun goede werken. Ze hebben Zijn honger gestild, Zijn dorst gelest, Hem als vreemdeling gastvrij onthaald, Hem als naakte gekleed en als zieke en gevangene bezocht. De rechtvaardigen verwonderen zich hierover en vragen Hem om opheldering. Tot hun verbazing horen ze: 'Voorwaar, ik zeg u: Voor zover u dit voor één van de geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan'. De rechtvaardigen zijn zich niet bewust van hun liefde die ze Hem hebben bewezen door hun liefdevolle zorg voor Zijn broeders naar het vlees: de Joden én voor Zijn broeders naar de geest: hun medegelovigen. Ze zijn één en al verwondering. Hun goede werken worden beloond. Ze zijn welkom in het Koninkrijk van God dat voor hen bestemd is. Tegen de bokkenvolken zegt Jezus: 'Ga weg van Mij, vervloekten, in het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bereid is'. Ze hebben Hem geen liefde bewezen door liefdevolle zorg voor de geringste van Zijn broeders en zusters. Daarom: Geen 'welkom', maar een 'ga weg'. Op een tweërlei leven volgt een tweërlei bestemming: 'En dezen zullen gaan in de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen in het eeuwige leven'. Wat is het belangrijk om de goede keus te doen! Amen.

Gebed

Jezus, Koning-Rechter, dank U voor Uw aankondiging van dit volkerengericht! Geef dat we persoonlijk en gemeenschappelijk U lief hebben in Uw broeders en zusters, omwille van Uw offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom vinden we dit volkerengericht vreemd?
2. Hoe kan Jezus zich vereenzelvigen met Zijn broeders en zusters in hun nood?
3. Wat doe je voor Jezus' broeders en zusters in nood? Zou je nog meer willen doen?

29 januari

IK KOM OPNIEUW WIJN DRINKEN

Lezen: Mattheüs 26:17-30

(Jezus zegt tegen Zijn leerlingen:) Ik zeg u dat Ik van nu aan van de vrucht van de wijnstok niet zal drinken tot op de dag wanneer Ik die met u nieuw zal drinken in het Koninkrijk van Mijn Vader. (Mattheüs 26:29)

Tijdens de viering van de Paasmaaltijd stelt Jezus het heilig avondmaal in. Wat een verrassing voor Zijn leerlingen! Voor het eerst horen ze: 'Neem, eet, *dit is Mijn lichaam*', terwijl Jezus lichamelijk bij hen is. Het brood vertegenwoordigt Zijn lichaam. Daarna geeft Hij de drinkbeker en zegt daarbij: 'Drink allen daaruit, want *dit is Mijn bloed*, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden'. Ook deze woorden horen ze voor het eerst, terwijl Jezus bij hen is. De wijn vertegenwoordigt Zijn bloed. Jezus spreekt daarbij over het nieuwe verbond dat de profeten Jeremia en Ezechiël voorzeggd hebben (Jer.31:31-34; Ezech.11:16-20; 36:22-27). De heilstijd is aangebroken. Jezus wijdt het nieuwe verbond in met Zijn eigen bloed en op Pinksteren geeft Hij Zijn Heilige Geest als de gave van het nieuwe verbond. Wat zullen Jezus' leerlingen verwonderd geweest zijn! De betekenis van Jezus' woorden hebben ze pas later verstaan door de Heilige Geest. Na deze instellingswoorden van Zijn maaltijd zegt Jezus: 'Ik zeg u dat Ik van nu aan van de vrucht van de wijnstok niet zal drinken tot op de dag wanneer Ik die met u nieuw zal drinken in het Koninkrijk van Mijn Vader'. Met grote nadruk zegt Hij: 'Ik zeg u' en heel stellig: 'Geenszins zal Ik drinken vanaf nu van dit voortbrengsel van de wijnstok' (letterlijk vertaald). Hij heeft voor het laatst de Paasmaaltijd gevierd, want Hij gaat sterven op het kruis. Toch is dit einde niet het laatste, want Jezus zegt: 'Tot op de dag wanneer Ik die met u nieuw zal drinken in het Koninkrijk van Mijn Vader'. Na een tussentijd zal Jezus de tafelgemeenschap met Zijn leerlingen op een nieuwe manier hervatten in het Koninkrijk van Zijn Vader wanneer Hij terugkomt. Het Griekse woord 'nieuw' betekent: nieuw van aard en staat tegenover dat wat verouderd en uitgediend is. Jezus zal de tafelgemeenschap met Zijn leerlingen vernieuwen in het Koninkrijk van Zijn Vader. Wat een heerlijk vooruitzicht! Zijn maaltijd met de tekenen van brood en wijn is iets nieuws, maar deze zal nog beter en mooier worden. Het beste komt nog! Jezus heeft over die nieuwe maaltijd al eerder gesproken (Mt.8:11). En Johannes hoort op Patmos: 'Zalig zijn zij die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam' (Openb.19:6-9). Wat een heerlijke en vreugdevolle ontmoeting zal dat zijn! De bruid van het Lam heeft smetteloos en blinkend fijn linnen ontvangen en zich daarmee bekleed. Dat fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen, van de gelovigen: hun goede werken, de vrucht van de Heilige Geest in hun leven (Gal.5:22). Dan zal de vreugdewijn van het Koninkrijk van God geschonken en genoten worden. De gelovigen ontvangen in het avondmaal daar een voorschot en een voorsmaak van. Daar zal het volmaakt gebeuren. Halleluja! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor de aankondiging van Uw vernieuwde tafelgemeenschap met Uw leerlingen in het Koninkrijk van Uw Vader. Geef dat we daarin zullen delen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom komt dit woord van Jezus wat vreemd over bij ons?
2. Ervaren we het avondmaal als een voorschot en een voorsmaak van wat Jezus hier belooft? Hoe?
3. Verlang je naar de bruiloft van het Lam? Hoe? Waarom (niet)?

30 januari

IK KOM OP DE WOLKEN VAN DE HEMEL

Lezen: Mattheüs 26:57-68

Maar Jezus zweeg. En de hogepriester antwoordde Hem: Ik bezweer U bij de levende God, dat U ons zegt of U de Christus bent, de Zoon van God. Jezus zei tegen hem: U hebt het gezegd. Maar ik zeg u: Van nu aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van God en zien komen op de wolken van de hemel. (Mattheüs 26:63,64)

Na Jezus' gevangenneming komt de hoge raad in spoedvergadering bijeen; 's nachts en in het huis van de hogepriester Kajafas - niet in de officiële vergaderzaal in de tempel - en Jezus' doodvonnis staat al vast (3-5). Alle vergader- en rechtsregels worden met voeten getreden. De aanwezigen zoeken naar getuigen om Jezus van onwettige handelingen of uitspraken te kunnen beschuldigen om Zijn doodvonnis te rechtvaardigen. Een rechtsgeldig getuigenis vereist minstens twee getuigen (Deut.19:15). Ten slotte komen er twee getuigen met een ongunstige uitspraak van Jezus over de tempel (Joh.2:18-22), maar het zijn valse getuigen, want ze geven Zijn uitspraak niet juist weer. Op al deze valse beschuldigingen zegt Jezus niets. Hij behoeft zich niet te verdedigen voor woorden die Hij niet gesproken heeft. Daar staat Hij boven. Kajafas ergert zich hieraan. Hij verheft zich van zijn zetel – hij is gewoon om zittend de vergadering te leiden – en vraagt geprikkeld: 'Antwoordt U niets? Wat getuigen dezen tegen U?' Maar Jezus blijft zwijgen. Daardoor zegt Hij: 'Weten jullie wel waar je mee bezig zijn? Jullie beschuldigen Mij van leugens!' Zo is Jezus krachtbron en voorbeeld voor allen die onschuldig veroordeeld worden. Zwijgen is het krachtigste bewijs van onschuld. De hogepriester bezweert Jezus nu bij de levende God om te zeggen of Hij de Messias is, de Zoon van God. Hij stelt Hem onder een eed om de ernst van de zaak en de plicht van antwoorden te benadrukken. Nu moet Jezus antwoorden, want Zijn Messiaschap en Zijn Zoonschap van God staan op het spel. Nu kan, mag en wil Hij niet zwijgen. Het wordt Zijn laatste getuigenis tegenover de hoge raad, de vertegenwoordiger van het Joodse volk. Jezus antwoordt: 'U hebt het gezegd'; 'dat zijn uw woorden'. Jezus bevestigt zijn vraag, maar zó dat hij hem oproept om na te denken over zijn eigen woorden: 'Weet je wel wat je daarmee zegt?' Daarna zegt Jezus met gezag: 'Maar ik zeg u: Van nu aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht van God en zien komen op de wolken van de hemel'. Jezus' woorden herinneren aan Psalm 110:1 en Daniël 7:13. Deze profetische woorden gaan nu in vervulling. Ze spreken van Jezus' verhoging aan de rechterhand van Zijn Vader en van Zijn terugkomst in heerlijkheid. Tegen Zijn leerlingen heeft Hij al eerder gezegd dat Hij op de wolken van de hemel zal komen met grote kracht en heerlijkheid (Mt.24:30). Nu bevestigt Hij Zijn woorden ten overstaan van de hoge raad en tekent daarmee Zijn doodvonnis. Hij getuigt van de waarheid, ook al kost hem dat Zijn leven. Hij is trouw aan de waarheid tot in de dood. Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, grote Hogepriester, Die terecht stond voor hogepriester Kajafas, voor Uw zwijgen op valse beschuldigingen en voor Uw spreken over Uw Messiaschap en Uw terugkomst in heerlijkheid. Geef ons genade om te zwijgen en te spreken wanneer we beschuldigd worden, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat leren we uit het rechtsproces tegen Jezus?
2. Waarom spreekt Jezus hier over Zijn verhoging?
3. Wat betekent Jezus hier voor je?

31 januari

IK KOM DE DODEN ROEPEN OP TE STAAN

Lezen: Johannes 5:19-32

(Jezus zegt:) Verwonder u daar niet over, want de tijd komt waarin allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen, en zij zullen er uit gaan: zij die het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, maar zij die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding ter verdoemenis.(Johannes 5:28,29)

Na het genezingswonder van de verlamde man in Bethesda op de sabbat houdt Jezus een toespraak. Hij verdedigt zich tegen de beschuldigingen van de leiders van het volk: Jezus houdt zich niet aan het sabbatsgebod. Hij noemt God Zijn eigen Vader en maakt zich daarmee aan God gelijk. In antwoord op deze beschuldigingen spreekt Hij over Zijn relatie met God, Zijn Vader. Deze heeft Jezus lief en laat Hem zien alles wat Hij doet. Jezus werkt in eenheid met Zijn Vader. Zoals de Vader de doden opwekt en levend maakt, zo doet Jezus ook. God de Vader heeft Hem de bevoegdheid van rechter gegeven; het eindoordeel ligt helemaal in Zijn handen. Zijn bevoegdheid reikt heel ver. De Vader wil dat allen Jezus, Zijn Zoon, eren zoals ze Hem eren. En dan zegt Jezus met grote nadruk: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis (Gr. oordeel), maar is uit de dood overgegaan in het leven'. Jezus denkt hier aan de opstanding uit de doden en het laatste oordeel. Hij zegt dat twee keer (22,27). Hij zal de Rechter zijn. Zijn luisteraars moeten zich daar niet over verwonderen, want de tijd (Gr. uur) komt waarin allen die in de graven zijn Zijn stem zullen horen. Hij zal de doden roepen op te staan en ze zullen Zijn stem horen. Jezus' stem is zo krachtig dat allen, die in de graven zijn, levend zullen worden en hun graven zullen verlaten. Er vindt een tweërlei opstanding plaats: Zij die het goede in hun aardse leven hebben gedaan zullen opstaan ten leven én zij die het kwade gedaan hebben tot de opstanding ter verdoemenis (Gr. oordeel). Wat een verschil: eeuwig leven bij God óf eeuwig oordeel, eeuwig leven zonder God! Over die tweërlei opstanding heeft Daniël al geprofeteerd: 'En velen van hen die slapen in het stof van de aarde, zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven, anderen tot smaad, tot eeuwig afgrijzen' (12:2). Ook Jezus heeft erover gesproken in Zijn Bergrede: over de goede boom met goede vruchten én de slechte boom met slechte vruchten, die omgehakt wordt en het vuur wordt geworpen. Wie de wil van Zijn Vader gedaan heeft, zal het Koninkrijk van God binnengaan, maar degene die Gods wil niet gedaan heeft zal horen: 'Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt' (Mt.7:13-23). Jezus spreekt hier over de opstanding van de doden en over de tweërlei levensbestemming en pas daarna over het oordeel dat Hij velst. Hij zegt: 'Ik kan van Mijzelf niets doen. Zoals Ik hoor (van Mijn Vader), oordeel Ik en Mijn oordeel is rechtvaardig'; met tweërlei uitkomst: eeuwig leven óf eeuwige dood; die geen dood/einde is maar eeuwig straflijden in de hel. De keus valt in dit leven! Kies dan nu het leven, eeuwig leven! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw onderwijs over de opstanding van de doden en wat erop volgt. Geef dat we voor U en het eeuwige leven kiezen, omwille van Uw offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom spreekt Jezus hier over 'de laatste dingen': oordeel, opstanding en bestemming?
2. Waarom legt Hij nadruk op Zijn eenheid met God de Vader?
3. Hoe kom je tot de goede keus?

1 februari

IK KOM DE GELOVIGEN OPWEKKEN UIT DE DOOD

Lezen: Johannes 6:26-59

(Jezus zegt:) En dit is de wil van de Vader, Die Mij gezonden heeft, dat Ik van alles wat Hij Mij gegeven heeft, niets verloren laat gaan, maar het doe opstaan op de laatste dag. En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag...Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekt; en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag...Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag. (Johannes 6:39,40,44,54)

Na Zijn wonderbare spijziging houdt Jezus een toespraak over het 'Brood van het leven' tot een mensenmenigte in Kapernaüm; een stad aan de oever van het Meer van Galilea. Hij zegt dat de mensen Hem zoeken, omdat ze van de broden hebben gegeten en verzadigd zijn geworden. Hij spoort ze aan om te werken voor het voedsel dat blijft tot in het eeuwige leven en dat Hij hun zal geven. De mensen vragen nu aan Jezus om een teken om in Hem te kunnen geloven. Ze wijzen daarbij op het manna dat de Israëlieten hebben gegeten tijdens de woestijnreis uit Egypte naar Kanaän. Jezus zegt dan: 'Ik ben het Brood van het leven; wie tot Mij komt, zal beslist geen honger hebben en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben'. Hij is, zoals het manna in de woestijn, uit de hemel neergedaald om de wil van Zijn Vader te doen. En die wil is dat Hij van alles wat de Vader Hem gegeven heeft, niets verloren laat gaan, maar het doet opstaan op de laatste dag. God de Vader heeft aan Jezus Zijn kinderen gegeven. Hij heeft ze in Hem uitverkoren vóór de schepping van hemel en aarde (Ef.1:4) en ze aan Hem gegeven. In vers 37 heeft Hij gezegd: 'Alles wat de Vader Mij geeft, zal tot Mij komen'. Dat klinkt wat onpersoonlijk, maar het gaat om mensen die tot Jezus komen en die Hij beslist niet afwijst. Het is de wil van de Vader dat Jezus allen, die Hij van Hem gekregen heeft, niet verloren laat gaan, maar doet opstaan op de laatste dag van deze periode, wanneer Hij terugkomt in heerlijkheid. Het is de wil van Zijn Vader dat Hij hen bewaart in Zijn liefde en trouw en hen doet opstaan uit de doden tot het eeuwige leven. In het volgende vers belooft Jezus opnieuw: 'Ik zal hem – die in Mij gelooft – doen opstaan op de laatste dag'. Later herhaalt en bevestigt Hij deze belofte (44,54). We behoeven er dus niet aan te twifelen. Wat een perspectief en wat een zekerheid! In Johannes 12:48 spreekt Jezus ook over de laatste dag, maar dan als een dag van veroordeling voor hen die Zijn woorden verworpen hebben. Hier in Johannes 6 heeft de laatste dag een positieve inhoud: de dag van de opstanding van de gelovigen tot het eeuwige leven in hoger heerlijkheid. De wil van de Vader voor Jezus is dat Hij hen doet opstaan en Hij belooft drie keer dit te zullen doen (40,44,54). Dit zal gebeuren bij Zijn terugkomst in heerlijkheid. Dan zal Hij de gelovigen opwekken met een onvergankelijk, geestelijk lichaam; een lichaam vervuld met en doorstraald van Zijn Heilige Geest. Wat een heerlijke toekomst! Amen.

Gebed

Opgestane Levensvorst, dank U voor Uw belofte over het opwekken van de gelovigen op de laatste dag. Geef dat we daar bij zullen zijn en die dag met vreugde verwachten, uit genade, amen.

Om over na te denken en na met elkaar te bespreken

1. Waarom vindt Jezus de laatste dag zo belangrijk?
2. Door Wie zal Jezus de gelovigen opwekken (Rom.8:11)?
3. Verlang je naar deze laatste dag? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom, niet?

2 februari

IK KOM U TOT MIJ NEMEN

Lezen: Johannes 14:1-14

(Jezus zegt tegen Zijn leerlingen:) Laat uw hart niet in beroering raken; u gelooft in God, geloof ook in Mij. In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.
(Johannes 14:1-3)

In de Paaszaal maken Jezus' leerlingen veel mee: de voetwassing, de viering van het Paasfeest met de instelling van het heilig avondmaal, de ontmaskering van Judas en de aankondiging van Petrus' verloochening. Veel om te verwerken! Ze raken daardoor in verwarring. Jezus weet dit en Hij wil niet dat hun harten onrustig blijven. Laten ze op de HEERE, de God van Israël, vertrouwen en ook op Hem, Die de Vader gezonden heeft en Die ze herkend en erkend hebben als de beloofde Messias. Geloof is het beste medicijn tegen innerlijke onrust; rust zoeken bij God en bij Jezus, Zijn Zoon!

Jezus vertelt nu over het huis van Zijn Vader in de hemel. Paulus noemt dat later 'een gebouw van God, eeuwig in de hemelen' (2 Kor.5:1). In dat huis zijn veel woningen (letterlijk 'verblijfplaatsen'). Daar is geen woningtekort of ruimtegebrek. Daar is plaats voor al Jezus' leerlingen. Zou dat niet zo zijn dan had Jezus dat gezegd. Ze kunnen er zeker van zijn. Wat een perspectief! Het huis van Jezus' Vader in de hemelse heerlijkheid en daar te mogen thuiskomen. Dat is eeuwig thuis! Jezus gaat daar nu een plaats voor hen gereed maken. Wat een liefde en zorg voor hen! Hoe Hij dat gaat doen, zegt Hij hier niet. Maar we weten: Jezus sterft op het kruis voor hun zonden om hen met God te verzoenen, Hij staat op uit de dood om hen in Zijn heil te laten delen en Hij gaat naar de hemel om daar altijd voor hen te pleiten. Wat een veelheid van werkzaamheden om voor hen een plaats te bereiden in het Vaderhuis! En we weten dat Hij al die werkzaamheden voltooid heeft en ons in de vruchten ervan laat delen. Hij heeft dit werk voor ons gedaan én Hij doet dit werk in ons. Wat heeft Hij veel werk aan ons om ons klaar te maken voor het hemelse Vaderhuis! Maar het goede werk dat Hij in ons begonnen is zal Hij voltooien tot op de dag van Jezus Christus (Fil.1:6). Hij is de levende en werkende Heiland! Hij is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid (Hebr.13:8)! Wanneer Jezus met Zijn werk van 'een plaats gereed maken' klaar is, komt Hij terug om Zijn leerlingen tot zich te nemen. Dan mogen ze daar komen waar Hij is. Hij wil ze bij zich hebben om ze in Zijn heerlijkheid te laten delen. In Zijn hogepriesterlijk gebed bidt Hij: 'Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn die U Mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid zien, die U Mij gegeven hebt, omdat U Mij hebt liefgehad vóór de grondlegging van de wereld' (Joh.17:24). Bruidegom en bruid zijn dan voor eeuwig bij elkaar. Nooit geen scheiding meer, maar 'altijd bij de Heere zijn' (1 Thess.4:17). Amen.

Gebed

Jezus, goede Herder, dank U voor Uw liefde en zorg voor Uw schapen; voor Uw bemoediging, voor Uw belofte van het Vaderhuis en voor Uw werk daarvoor; en voor Uw terugkomst om hen thuis te halen. Vervul Uw belofte en neem ons eenmaal op in het Vaderhuis om bij U te zijn, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom hebben Jezus' leerlingen juist nu geloof in Hem nodig?
2. Wat is van Jezus' werk klaar en wat nog niet voor een plaats in het Vaderhuis?
3. Kun je zelf iets doen voor een plaats in het Vaderhuis? Zo ja, wat? Hoe wordt het vol?

3 februari

IK KOM MIJN DORSVLOER ZUIVEREN

Lezen: Mattheüs 3:1-12

(Johannes de Doper zegt:) De bijl ligt zelfs al aan de wortel van de bomen; elke boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. Ik doop u wel met (Gr. in) water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik;... Hij zal u dopen met (Gr. in) de Heilige Geest en met vuur. Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen en Hij zal het kaf met onuitblusbaar vuur verbranden. (Mattheüs 3:10-12)

Na Jezus' eigen woorden over Zijn terugkomst luisteren we naar de woorden van Johannes de Doper, Jezus' wegbereider, daarover. Hij predikt in de woestijn: 'Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen'. De mensen moeten tot verandering van gedachten, gezindheid en levensdoel komen, want het koninkrijk van God is nabij. Met het oog op dit grootse gebeuren is er bekering nodig met vruchten waaruit die bekering blijkt. De Messias is de beloofde Koning-Rechter. Johannes kondigt Zijn werk aan: 'De bijl ligt zelfs al aan de wortel van de bomen; elke boom dan die geen goede vruchten voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen'. Bomen zonder goede vrucht worden omgehakt en in het vuur geworpen om verbrand te worden. Dit strafgericht staat voor de deur, want de bijl ligt al aan de wortel van de bomen. Johannes zegt het nog een keer met het beeld van de dorsvloer: 'Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen en Hij zal het kaf met onuitblusbaar vuur verbranden'. In die tijd werd er meestal op een heuvel gedorst. Om het kaf van het koren te scheiden werd alles in de lucht geworpen met een wan: een houten vork of schop. De wind nam het kaf mee en het graan viel op de grond. De tarwe werd in de schuur verzameld en het kaf met vuur verbrand. Dit zal de komende Messias doen. Hij zal Zijn dorsvloer grondig zuiveren en het kaf met onuitblusbaar vuur verbrand. Er zal een radicale scheiding plaats vinden tussen tarwe en kaf en het kaf wordt met onuitblusbaar vuur verbrand. De gelovigen komen in Gods schuur én de goddelozen in het eeuwige vuur. Wat een boodschap! Om te huiveren, om tot bezinning en bekering te komen. Dit oordeelswerk is echter niet het enige werk van de Messias. Johannes predikt: ... 'Hij zal u dopen in de Heilige Geest en met vuur'. Ná Johannes komt de Messias Die mensen zal onderdompelen in de Heilige Geest en in vuur. Gedoopt worden in de Geest betekent: met Hem vervuld worden; toegerust worden met Zijn vrucht, kracht en gaven. De Heilige Geest als persoon komt in je wonen, rust op je en werkt in en door je. De belofte over de heilstijd (Joël 2:28-32; Hand.2:14-21) gaat in vervulling. De Messias, de Gezalfde van de HEERE, zal dit doen. Hij zal echter ook dopen met vuur, met oordeelsvuur. Om de gelovigen te reinigen en te heiligen en om de ongelovigen in het eeuwige vuur te werpen. Wie Hem als Doper kent, behoeft voor Hem als Rechter niet bang te zijn, want die is verzegeld met de Heilige Geest tot de dag van de verlossing; van Jezus' terugkomst in heerlijkheid, amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor de komst en de boodschap van Johannes de Doper. Bekeer ons en zegen ons door de doop in water, in de Heilige Geest en met vuur, in Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom neemt in Johannes' prediking Gods strafgericht zo'n grote plaats in?
2. Wat betekenen deze drie dopen voor je?
3. Ben je kaf óf koren? Waarom? Hoe?

4 februari

IK KOM TERUG ZOALS IK WEGGEGAAN BEN

Lezen: Handelingen 1:1-14

En nadat Hij (Jezus) dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij (Zijn leerlingen) het zagen en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. En toen zij, terwijl Hij van hen wegging, hun ogen naar de hemel gericht hielden, zie, twee mannen stonden bij hen in witte kleding, die ook zeiden: Galilese mannen, waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan. (Handelingen 1:9-11)

Na Jezus' eigen woorden over Zijn terugkomst op de vorige bladzijden van dit dagboek luisteren we nu naar die van Zijn apostelen over Zijn komst; hier naar de boodschap van de engelen die aan de apostelen verschijnen, terwijl ze Jezus naar de hemel zien gaan. Ze zeggen: 'Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan'. Wat een verrassing! Jezus' leerlingen worden aangesproken als Galilese mannen. Ze zijn dus bij God bekend. Wat een bevestiging van Jezus' hemelvaart! En wat een heerlijke belofte van Zijn terugkomst! De scheiding is niet voor altijd, maar van tijdelijke aard. Hij komt terug op dezelfde manier zoals Hij is heengegaan. *Jezus komt terug op de wolken.* Daniël heeft dat voorspeld: 'Ik keek toe in de nachtvisioenen, en zie, er kwam *met de wolken* van de hemel iemand als een Mensenzoon' (Dan.7:13) en Jezus heeft daar zelf over gesproken in Zijn rede over de tekenen van de tijden (Mt.24:30). *Jezus komt terug op de Olijfberg.* Zacharia heeft geprofeteerd over de HEERE, de God van Israël, Die komt om te strijden tegen de heidenvolken die de stad Jeruzalem veroverd hebben: 'Op die dag zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, ten oosten ervan'. Dan zal de Olijfberg in tweeën gespleten worden en zal er een vluchtweg ontstaan waardoor inwoners van Jeruzalem kunnen vluchten. Dan komt de HEERE met Zijn heilige engelen om hen te bemoedigen (Zach.14:4,5). Deze profetie zal vervuld worden. Jezus is de Strijder voor Zijn volk en de grote Overwinnaar! In verband met Jezus' hemelvaart haalt Paulus Ps.68:19 aan (Ef.4:8). Zijn hemelvaart is een overwinningstocht zoals een koning in de oudheid die hield: met overwonnen vijanden achter zijn zegewagen en met het uitdelen van buit aan zijn onderdanen. Jezus heeft door Zijn kruis de overheden en de machten ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en over hen getriumfeerd (Kol.2:15). Zijn hemelvaart is een overwinningstocht met overwonnen vijanden én met gaven voor Zijn Gemeente: apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars, enz., tot opbouw van Zijn Gemeente en tot de komst van Zijn Koninkrijk (Ef.4:8-16). *Jezus komt zegenend terug.* De zegen bij Zijn terugkomst zal die van Zijn hemelvaart overtreffen: een nieuwe hemel en een nieuwe aarde waarin gerechtigheid woont en God alles in allen is. Wat een uitzicht! Daarom verwachten we Hem met een groot verlangen! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor de verschijning en de boodschap van de engelen na Jezus' hemelvaart. Geef dat we Zijn terugkomst vurig verwachten en ons daarop voorbereiden. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom treden er bij Jezus' geboorte, opstanding en hemelvaart engelen (meer dan één) op?
2. Mogen we op grond van Zach.14:4 geloven dat Jezus op de Olijfberg terugkomt? Waarom (niet)?
3. Wat is de reactie van de leerlingen op de boodschap van de engelen? En wat is je eigen reactie?

5 februari

IK KOM TERUG WANNEER ALLE DINGEN HERSTELD ZIJN

Lezen: Handelingen 3:11-26

(Petrus zegt tegen Israëlieten:) Kom dus tot inkeer en bekeer u, opdat uw zonden uitgewist worden en er tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht van de Heere, en Hij Jezus Christus zal zenden, Die tevoren aan u verkondigd is, Hem moet de hemel ontvangen tot de tijden waarin alle dingen worden hersteld, waarover God gesproken heeft bij monde van al Zijn heilige profeten door de eeuwen heen. (Handelingen 3:19-21)

Na het genezingswonder van de verlamde man houdt Petrus een toespraak tot de samengestroomde menigte. God heeft deze man genezen door Jezus Die Hij uit de doden heeft opgewekt. Petrus roept het volk op tot bekering, tot verandering van gezindheid en gedachten, én tot omkeer en terugkeer tot God. In die weg zullen hun zonden uitgewist worden en zullen er tijden van verkwikking aanbreken van het aangezicht van de HEERE. Bevel én belofte gaan hier samen. De belofte nodigt uit en geeft de kracht om het bevel te gehoorzamen. God wil hun zonden van Messiasverwerping uitwissen. Hij vergeeft én vergeet. Wat een heerlijke boodschap van bevrijding! Hij wil nog meer geven. Wanneer Israël zich bekeert, zullen er tijden van verkwikking of verkoeling komen vanaf het aangezicht van de HEERE, bij Hem vandaan. Dan breekt er een tijd van zegen aan. Dan zal Jezus als de Messias terugkeren en komt Gods Koninkrijk in heerlijkheid. Wat een perspectief! Deze heerlijke dingen wil God geven, wanneer Israël zich bekeert! Petrus zegt er nog bij: 'Hem (Jezus) moet de hemel ontvangen tot de tijden waarin alle dingen worden hersteld, waarover God gesproken heeft bij monde van al Zijn heilige profeten door de eeuwen heen'. Jezus moet in de hemel blijven en kan pas terugkomen wanneer de profetieën van het Oude Testament zijn vervuld; profetieën over het herstel van Israël (Ezech.36/37) en van Jeruzalem (Jes.62). Zo belangrijk is Israëls de erkenning van Jezus, zijn Messias, vóór de komst van Gods Koninkrijk op aarde. Petrus eindigt met: 'God, Die Zijn Kind Jezus heeft doen opstaan, heeft Hem eerst naar u gezonden om u hierin te zegenen dat Hij ieder van u zou afbrengen van zijn slechte daden'. Het is nu een beslissend moment voor Israël *als volk!* Wanneer het zich alsnog bekeert, kan Jezus terugkomen tot herstel van Israël en van alle dingen waarover de profeten gesproken hebben! Daarom: 'Volksgenoten, let op uw zaak en versta uw taak!' Israël is *als volk* ná Pinksteren niet tot bekering gekomen en het Evangelie is toen naar de heidenvolken gegaan door middel van het zendingswerk van Petrus, Paulus en de andere apostelen. Jezus kan nog niet terugkomen, omdat Israël, Zijn volk, nog niet tot bekering is gekomen. Wat een opdracht voor Christus' Gemeente uit Israël en de volken om het Evangelie aan het Joodse volk te brengen (Lk.24:47; Rom.1:16). Er is een onopgeefbare band tussen Christus' Gemeente en Israël en er is een onopgeefbare opdracht aan Zijn Gemeente! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor Petrus' toespraak tot zijn volk; voor de verkondiging van Uw bevel van bekering en van Uw belofte van vergeving. Geef aan Uw volk en aan ons bekering en vergeving van zonden. Laat de tijd spoedig aanbreken dat Jezus, Uw Zoon, kan terugkomen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom moet het volk tot bekering komen ('dus')?
2. 'Tijden ven verkwikking' zijn tijden van geestelijke opwekking genoemd. Is dat terecht?
3. Wie zullen alle dingen herstellen? Ligt hier een taak voor ons? Zo ja, welke?

6 februari

IK KOM ALS RECHTER OVER LEVENDEN EN DODEN

Lezen: Handelingen 10:34-48

(Petrus zegt:) En Hij (God) heeft ons bevolen tot het volk te prediken en te getuigen dat Hij Degene is Die door God aangesteld is tot een Rechter over levenden en doden, van Hem getuigen al de profeten dat ieder die in Hem gelooft, vergeving van zonden ontvangen zal door Zijn Naam.(Hand. 10:42,43)

Het is opmerkelijk dat Petrus en Paulus van Jezus als Rechter getuigen in het huis van de Romeinse hoofdman Cornelius, op de heuvel Areopagus in Athene en vóór de rechterstoel van de Romeinse stadhouder Felix in Caesarea. Ze brengen de Evangelieboodschap met de laatste ernst. Ze plaatsen hun luisteraars vóór Jezus als Rechter Wiens terugkomt ze spoedig verwachten.

In het huis van Cornelius spreekt Petrus over Jezus als de Vredevorst, de Heere van allen, de Gezalfde met de Heilige Geest, de Bevrijder, de Genezer, de Gekruisigde, de Opgewekte uit de dood en Degene Die aan Zijn leerlingen verschenen is na Zijn opstanding. Petrus is vol van Jezus. Wat heeft Hij veel over Hem te vertellen! Hij spreekt ook over Jezus' opdracht aan Zijn leerlingen. Ze moeten aan het volk Israël prediken én getuigen dat Jezus Degene is Die door God aangesteld is tot een Rechter over levenden en doden. 'Getuigen' wijst op een indringend, ernstig getuigen om niet veroordeeld te worden in het laatste gericht. Jezus komt terug als Rechter over levenden en doden; van mensen die leven bij Zijn terugkomst en van mensen die al gestorven zijn en dan zullen opstaan uit de dood. Allen zullen voor Hem verschijnen om door Hem geoordeeld te worden, om aan Hem rekenschap te geven van hun leven. Van Jezus getuigen alle profeten dat er vergeving van zonden is in Zijn Naam voor een ieder die gelooft. Vergeving van zonden is nodig én mogelijk om Jezus als Rechter in vrede te kunnen ontmoeten; om door Hem vrijgesproken te worden en niet veroordeeld te worden. Terwijl Petrus spreekt, valt de Heilige Geest op allen die het Woord horen. Wat een bevestiging van Petrus' boodschap voor zijn luisteraars toen, maar ook voor ons nu! Er loopt een directe lijn van Petrus' verkondiging van Jezus naar Zijn rechterstoel. Wie gelooft, is voor eeuwig gered en behouden! Wie niet gelooft, blijft verloren en gaat voor eeuwig verloren, als hij/zij zich niet bekeert!

Op de heuvel Areopagus in Athene eindigt Paulus zijn Evangelieboodschap met Gods oproep aan alle mensen overal op aarde om zich te bekeren: anders leren denken over God en zichzelf, tot inkeer en tot omkeer komen. Ze moeten dat doen met het oog op de oordeelsdag die God vastgesteld heeft waarop Hij de wereld rechtvaardig zal oordelen door een Man, Jezus Christus, Die Hij daartoe aangesteld heeft en Die Hij heeft opgewekt uit de doden (Hand.17:30,31). Hij leeft en Hij komt terug als de Rechter van alle mensen! Voor de rechterstoel van de Romeinse stadhouder Felix getuigt Paulus ook over het toekomstige oordeel (Hand.24:24,25) Wanneer Paulus Timotheüs Gods opdracht op het hart bindt om die uit te voeren, plaatst hij hem voor God en voor 'de Heere Jezus Christus, Die levenden en doden zal oordelen' (2 Tim.4:1,2). Ook Petrus schrijft daarover (1 Petr.4:5). Laten we voor Jezus leven en werken met het oog op Hem als de komende Rechter. Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Petrus' en Paulus' boodschap van bekering en van Uw komst als Rechter. Geef dat we zullen leven in het licht van Uw rechterstoel, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom neemt de boodschap van Jezus' komst als Rechter zo'n grote plaats in?
2. Wordt die boodschap vandaag ook gehoord? Waarom (niet)?
3. Wat betekent deze boodschap voor je dagelijkse leven?

7 februari

IK KOM ALS RECHTER OVER WAT VERBORGEN IS

Lezen: Romeinen 2:12-29

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Rome:) Zo zal het gaan op de dag wanneer God de verborgen dingen van de mensen zal oordelen door Jezus Christus, overeenkomstig mijn Evangelie. (Romeinen 2:16)

Paulus schrijft hier over de wet van Mozes. Heidenen, die de wet niet hebben en zondigen, zullen zonder de wet verloren gaan. Maar Joden, die de wet hebben en zondigen, zullen door de wet geoordeeld worden. En heidenen, die de wet niet hebben en toch doen wat de wet zegt, die zijn zichzelf tot een wet. Ze laten zien dat het werk van de wet geschreven is in hun hart. En dan wijst Paulus op de dag van het toekomstige oordeel. God zal de verborgen dingen van de mensen dan oordelen door Jezus Christus, overeenkomstig Paulus' Evangelieboodschap die hij van Hem heeft ontvangen (Rom.16:25; 2 Tim.2:8). God zal rechtspreken door Jezus Christus, want Hij heeft Hem de bevoegdheid gegeven om te oordelen, omdat Hij de Zoon des mensen is (Joh.5:22,27). In Athene heeft Paulus gezegd dat God een dag vastgesteld heeft waarop Hij de wereld rechtvaardig zal oordelen door een Man Die hij daartoe aangesteld heeft (Hand.17:31). Die Man is Jezus Christus. Hij komt terug als Rechter, ook over de verborgen dingen: over alles wat andere mensen niet van ons weten, maar God wel weet. Dit geldt zowel voor gelovigen als voor ongelovigen. Alles zal openbaar komen. Jezus heeft gezegd: 'Want er is niets verborgen wat niet openbaar zal worden; en er is niets geheim wat niet bekend zal worden en in de openbaarheid zal komen' (Lk.8:17). God is alwetend en 'alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen', zegt Hebreëën 4:13. Niemand zal aan Christus' rechterstoel ontkomen. Op Patmos ziet Johannes het grote eindgericht: 'En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek van het leven. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, naar hun werken' (Openb.20:12). Bij deze boeken kunnen we denken aan het boek van Gods alwetendheid (Mal.3:16) en aan het boek van het menselijk geweten. Wat een aangrijpende gedachte dat Jezus Christus op de oordeelsdag zal optreden als Rechter over de verborgen dingen (1 Kor.4:5)! Dat kunnen goede dingen zijn die we in stilte hebben gedaan, maar ook slechte dingen die we voor mensen verborgen hebben (Mt.25:31-46). Laten we bidden of God de slechte dingen die we hebben gedaan en die we voor mensen verborgen hebben - en misschien vergeten zijn - nu aan ons wil bekendmaken door Zijn Geest en Woord! Laten we die aan Hem belijden en zo nodig ook aan mensen en aan Hem en mensen om vergeving vragen. Wat we nu aan Hem belijden en wat Hij ons vergeeft, daar komt Hij nooit meer op terug, ook niet in het eindgericht. Hij vergeeft én vergeet! Halleluja! Amen.

Gebed

Dank U, Hemelse Vader, voor Paulus' onderwijs over Uw Zoon als Rechter over onze verborgen dingen. Maak die verborgen dingen nu aan ons bekend door Uw Geest en Woord, om ze te belijden en om vergeving ontvangen, van U en van mensen, zodat Uw Zoon ze niet moet oordelen bij Zijn terugkomst, omwille van Zijn offer, op Golgotha gebracht. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom verbergen we dingen voor God en voor mensen (Gen.3:7-10)?
2. Wie kan verborgen dingen aan het licht brengen? Hoe? Waarom zal Jezus die oordelen?
3. Heb jij verborgen dingen? Wat doe je daarmee?

8 februari

IK KOM ISRAËL REDDEN

Lezen: Romeinen 11:25-36

(Paulus schrijft aan de gemeente in Rome:) Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis - opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog – dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob. En dit is het verbond van Mij met hen, wanneer Ik hun zonden zal wegnemen. (Romeinen 11:25-27)

Paulus worstelt in Romeinen 9-11 met het ongeloof van zijn volk Israël in Jezus, de gekomen Messias. Hoe is het mogelijk dat de meerderheid van zijn volk Hem afwijst? Hij vergelijkt Israël met takken van een *tamme* olijfboom waarvan de wortel heilig is door Gods belofte aan Abraham (Gen.12:1-3) en hij vergelijkt de heidenvolken met een *wilde* olijfboom. Door ongeloof zijn *enkele* natuurlijke takken van de tamme olijfboom, Israëlieten, afgebroken en zijn er gelovige heidenen uit de wilde olijfboom in de tamme olijfboom ingeënt tussen de natuurlijke takken in: Israëlieten die in Jezus geloven. Door Gods genade zijn gelovige heidenen bij het gelovige Israël gekomen. De afgebroken takken van de tamme olijfboom kunnen echter door het geloof in Jezus opnieuw ingeënt worden in hun eigen olijfboom. Gods belofte aan Abraham is hun voedingsbron. Daarna noemt Paulus een geheimenis (Gr. *mustèrion*: mysterie): een geheim dat God aan hem heeft bekendgemaakt en dat hij nu vertelt aan de gelovigen in Rome. Paulus wil dat de gelovigen dit geheimenis kennen. In hun eigenwijsheid zouden ze kunnen denken dat het ongelovige Israël als volk van God heeft afgedaan, maar dat is niet zo. Er is een *gedeeltelijke* en een *tijdelijke* verharding; niet van het hele volk en ook niet voor altijd. Er is een 'totdat': een grens. Wanneer de prediking van het Evangelie aan alle volken voltooid is (Mt.24:14) en het getal van gelovige heidenen vol is, 'zal heel Israël behouden worden'. 'Zo': op die manier, via de volheid van de gelovigen uit de heidenwereld zal de volheid van Israël gered worden. De HEERE komt met Zijn werk in de heidenwereld én met Zijn werk in Israël klaar. Jezus komt terug om alles tot volheid te brengen (Ef.1:10). Wat is de verkondiging van het Evangelie onder de volken belangrijk voor de redding van Israël *als volk*, om tot Gods volheid te komen! Hierbij grijpt Paulus terug op profetieën van het Oude Testament. Hij haalt Jes.59:20 aan uit de Septuaginta, de Griekse vertaling van het Oude Testament. Daar staat: 'En de Verlosser zal komen *voor Sion* en de goddeloosheden van Jakob afwenden'. De Hebreeuwse tekst heeft '*naar Sion*' en Paulus schrijft '*uit Sion*'. De drie voorzetsels hebben alle drie goede zin. Bij Zijn terugkomst in heerlijkheid zal Jezus in Jeruzalem op de troon van Zijn vader David zitten (Lk.1:32,33). Hij zal Zijn volk reinigen van zonde, het redden en het tot Gods bestemming brengen. Wat een toekomst! Via de volheid van de heidenen naar de volheid van Israël! Halleluja! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël en van de volken, dank U voor het geheimenis dat U aan Paulus hebt bekendgemaakt. Geef dat we het begrijpen en geloven, en bidden om de verwerkelijking ervan, tot eer van U en tot zegen van Uw volk en van de volken, omwille van Jezus, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom is de vertaling '*in hun plaats geënt*' (17) verkeerd? Tot welke verkeerde gedachte leidt ze?
2. Waarom is Israëls redding niet meer zendingsmotief (geweest)?
3. Welke plaats heeft het volk Israël in je leven?

9 februari

IK KOM REKENSCHAP VRAGEN

Lezen: Romeinen 14

(Paulus schrijft:) U (gelovigen) echter, wat oordeelt u uw broeder? Of ook u, wat minacht u uw broeder? Wij zullen toch allen voor de rechterstoel van Christus gesteld worden. Want er staat geschreven: Zo waar als Ik leef, zegt de Heere: Voor Mij zal elke knie zich buigen en elke tong zal God belijden. Zo zal dan nu ieder van ons voor zichzelf rekenschap geven aan God (Romeinen 14:10-12)

In de gemeente van Rome zijn er meningsverschillen over het eten van voedsel en over het houden van de sabbat, de wekelijkse rustdag. Paulus pleit voor christelijke vrijheid en verdraagzaamheid. Het gaat om te eten en dagen te houden voor de Heere Jezus en God ervoor te danken. Gelovigen zijn van Jezus en leven en sterven voor Hem! Daartoe is Hij gestorven, opgestaan en leeft Hij aan de rechterhand van Zijn Vader om Zijn heerschappij uit te oefenen over alle mensen. In het licht van Jezus' Koningschap vraagt Paulus: 'Wat oordeelt u uw broeder? Of ook, wat minacht u uw broeder? Wij zullen toch allen voor de rechterstoel van Christus gesteld worden'. Paulus spreekt de gelovigen aan op hun broederschap, op hun gemeenschap met Christus en met elkaar. Oordelen over elkaar en minachten van elkaar verraadt een hoogmoedige houding en is in strijd met de liefde voor elkaar. Daar komt bij: 'Wij zullen toch allen voor de rechterstoel van Christus gesteld worden'. Hij zal ons eenmaal rekenschap vragen van deze verkeerde houding tegenover elkaar. We kunnen die toch niet voor Hem verantwoorden? En daarom moeten we nu breken met die verkeerde houding. Paulus verwijst in dit verband naar Jes.45:23: 'Ik heb gezworen bij Mijzelf ... dat voor Mij elke knie zich zal buigen, elke tong zal bij Mij zweren'. In deze vrije aanhaling gaat het om de hele mensheid die voor Gods rechterstoel gesteld wordt. De gelovigen zullen hun knieën buigen in aanbidding en lofprijzing, terwijl het voor de ongelovigen een gedwongen knieval zal zijn en een erkenning van Gods heerschappij. Paulus' conclusie is: 'Zo zal dan nu ieder van ons rekenschap geven aan God'. De gelovigen zijn wat het eten en het houden van dagen betreft geen rekenschap aan elkaar verschuldigd en hebben niet het recht om elkaar ter verantwoording te roepen. Dat komt God alleen toe. Paulus wijst hun een betere weg: 'Laten wij dan niet langer elkaar oordelen, maar oordeel liever dit: de broeder geen aanstoot of oorzaak tot struikelen te geven'. Het werkwoord 'oordelen' krijgt nu de betekenis van 'beslissen'. Paulus zegt: 'Neem de beslissing om medegelovigen niet te laten struikelen'. Geen hoogmoedige, maar een nederige houding tegenover elkaar: zelfverloochening. Heb jezelf de vrijheid om bepaalde dingen te doen, houd dan rekening met de broeder/zuster die deze vrijheid voor zichzelf (nog) niet heeft en laat hem niet struikelen zodat hij zondigt. Paulus plaatst deze meningsverschillen in het licht van Christus' rechterstoel. Dan zal iedere gelovige voor zichzelf aan Hem rekenschap geven. De meningsverschillen komen zo in hun juiste verhouding tot de Heere Jezus te staan en de gelovigen leren zo op een goede manier met elkaar omgaan! Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor Paulus' onderwijs over christelijke verdraagzaamheid. Geef dat we zijn onderwijs ter harte nemen en in praktijk brengen, in Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welke meningsverschillen zijn er vandaag in de christelijke gemeenten?
2. Hoe zouden Jezus en Paulus daarmee omgaan?
3. Hoe ga je met medechristenen om met wie je meningsverschillen hebt? Waarom?

10 februari

IK KOM MIJZELF OPENBAREN

Lezen: 1 Korinthiërs 1:1-9

(Paulus schrijft:) Ik dank mijn God altijd voor u, vanwege de genade van God die u gegeven is in Christus Jezus. U bent namelijk in alles rijk geworden in Hem, in alle spreken en alle kennis, naarmate het getuigenis van Christus bevestigd is onder u, zodat het u aan geen genadegave ontbreekt, terwijl u de openbaring van onze Heere Jezus Christus verwacht. God zal u ook bevestigen tot het einde toe, zodat u onberispelijk zult zijn op de dag van onze Heere Jezus Christus. (1 Korinthiërs 1:4-8)

Na de zegengroet aan de gemeente van Korinthe (Zuid-Griekenland) dankt Paulus God voor de gemeente. Hij doet dat voortdurend. Dagelijks dankt hij voor de gemeenten die aan zijn zorg zijn toevertrouwd (2 Kor.11:28). Hij dankt hier voor de genade die God aan de gemeente gegeven heeft in de Messias van Israël, Jezus Christus. In 'danken' (Gr. *eucharistein*) zit het woord 'genade' (Gr. *charis*). God danken is van Zijn genade spreken. De gelovigen hebben niet alleen Gods onverdiende gunst ontvangen, Zijn reddende genade, maar ook Zijn genadegaven (Gr. *charismata*) tot opbouw van Christus' Gemeente en tot de komst van Gods Koninkrijk. In Jezus zijn ze rijk geworden. Bij Hem zijn deze genadegaven beschikbaar en verkrijgbaar. Paulus noemt twee gaven. De gelovigen ontvangen woorden door de Heilige Geest om het Evangelie te verkondigen, om van Jezus te getuigen. Ze ontvangen ook kennis door de gaven van woorden van wijsheid, profetie, het onderscheiden van geesten, klanktaal en uitleg van klanktaal (1 Kor.12:8-10). Door deze gaven van de Heilige Geest is het getuigenis van Christus in de gemeente bevestigd (Mk.16:20). Het ontbreekt de gemeente aan geen genadegave. Ze is niet minder bedeed dan andere gemeenten. In 1 Kor.12 geeft Paulus twee opsommingen van de genadegaven (8-10; 28-31). Wat een overvloed! En daarbij verwachten ze de openbaring van Jezus' terugkomst in heerlijkheid, Zijn verschijning! Hij zal dan helemaal openbaar worden. Ze zullen Hem dan kennen zoals ze Hem nog niet eerder gekend hebben. Ze zullen Hem zien volmaakt verheerlijkt zoals Hij is en aan Hem gelijkvormig zijn (1 Joh.3:2). Wat een openbaring en wat een verwachting! De Geest met Zijn gaven is een voorschot op de volle erfenis die hen wacht. Deze gelovigen hebben niet genoeg aan de gaven van de Heilige Geest. Ze zien reikhalzend uit naar de verheerlijkte Jezus Die gezalfd is met de Heilige Geest om Hem te ontmoeten en om Hem in Zijn heerlijkheid te kennen. De Heilige Geest, Die in hen woont, verlangt naar meer! 'De Geest en de bruid(sgemeente) zeggen: Kom, Heere Jezus!' (Openb.22:17). Wat zuiver om naar de Heere Jezus te verlangen, de Gever van Zijn Geest met Zijn gaven! Om aan Hem volmaakt genoeg te hebben en om van Hem nooit genoeg te krijgen; met de hemelse Bruidegom verenigd te worden en eeuwig bij Hem te zijn! God zal de gelovigen zelf bevestigen tot het einde van deze periode, tot de terugkomst van Jezus. Op de dag van onze Heere Jezus Christus – wat klinkt dat warm en innig – zullen ze onberispelijk zijn! Halleluja! Amen.

Gebed

Dank U, Heilige Geest voor Uw werk in Christus' gemeente in Korinthe, voor Uw gaven aan haar en voor haar verwachting van Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is het geheim van de rijkdom van deze gemeente?
2. Wat zijn de overeenkomsten/ verschillen tussen de gemeente in Korinthe en de eigen gemeente?
3. Hoe kunnen we meer gemeente naar Gods bedoeling worden? Hoe kun je daarbij helpen?

11 februari

IK KOM HET GEMEENTEWERK BEPROEVEN

Lezen: 1 Korinthiërs 3:10-23

(Paulus schrijft:) Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is, dat is Jezus Christus. Of nu iemand op dit fundament bouwt met goud, zilver, edelstenen, hout, hooi of stro. Ieders werk zal openbaar worden. De dag zal het namelijk duidelijk maken, omdat die in vuur verschijnt. En hoe ieders werk is, zal het vuur beproeven. Als iemands werk dat hij op het fundament gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen. Als iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden. Hijzelf echter zal behouden worden, maar wel zo: als door vuur heen. (1 Korinthiërs 3:11-15)

Paulus schrijft aan de gemeente van Korinthe dat ze Gods bouwwerk is en dat hij als een wijs bouwmeester haar fundament heeft gelegd. Hij roemt in de genade van God! Hij heeft daar het Evangelie verkondigd en er is een gemeente ontstaan (Hand.18). Hij noemt het fundament wat hij daar gelegd heeft: Jezus Christus, de gekruisigde en opgestane Heere. Ná Paulus' vertrek hebben andere voorgangers op dat fundament verder gebouwd. Een verantwoordelijk werk! Daarom zegt hij: 'Ieder dient er echter op toe te zien hoe hij daarop bouwt'. Een goed fundament betekent nog niet dat het gebouw, daarop gebouwd, goed is. Nieuwe bouwers kunnen anders bouwen dan de fundamentlegger. Je kunt bouwen met goud, zilver, edelstenen, hout, hooi of stro. De eerste materialen zijn kostbaar en duurzaam, maar de laatste zijn dat niet. Hoe wordt er gebouwd op het fundament: het eerste onderwijs over Jezus, de gekruisigde en opgestane Heere? Wordt er gebouwd met hemelse óf met wereldse wijsheid (18,19)? Paulus werkt hier het vervolgonderwijs niet verder uit. De Hebrëeschrijver doet dat wel (Hebr.5:11-6:3). Hij schrijft verder: 'Ieders werk zal openbaar worden. De dag zal het namelijk duidelijk maken, omdat die in vuur verschijnt. En hoe ieders werk is, zal het vuur beproeven'. Dit is de dag van Jezus' terugkomst; de dag die gepaard zal gaan met een vuurgericht (2 Thess.1:8). Goud, zilver en edelstenen kunnen het vuur doorstaan, maar hout, hooi of stro niet. Jezus zal het onderwijs aan Zijn Gemeente eenmaal beproeven, toetsen. Heeft het gediend tot haar opbouw, tot haar volwassenheid? Of is het onderwijs enkel wereldse wijsheid geweest die Zijn Gemeente heeft verzwakt en tot verdeeldheid heeft geleid? Jezus zal dit beoordelen en Zijn oordeel zal volmaakt rechtvaardig zijn. Wanneer iemands vervolgonderwijs op het fundament stand houdt in het vuurgericht, zal hij loon ontvangen: Jezus' goedkeuring en beloning. 'Goed gedaan, goede en trouwe slaaf, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer' (Mt.25:21); woorden uit Jezus' gelijkenis van de talenten. Maar wanneer iemands vervolgonderwijs op het fundament verbrandt, die zal schade lijden: Jezus' afkeuring en geen beloning. Hij zelf zal echter gered worden als door vuur heen, uit een brandend huis, op het nippertje (1 Kor.5:5). Wat een genade! Goed onderwijs aan Christus' Gemeente is van levensbelang en van eeuwigheidswaarde. Jezus komt spoedig om het werk te beproeven! Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, we danken U voor Paulus' onderwijs over gemeenteopbouw. Geef Uw Gemeente onderwijs dat standhoudt in het eindgericht, door Uw Geest, in Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is het fundament van de gemeente waartoe je behoort?
2. Hoe is en wordt er op het fundament verder gebouwd?
3. Is er verandering nodig én mogelijk? Waarom en hoe? Wat kun je zelf bijdragen?

12 februari

IK KOM VOORGANGERS OORDELEN

Lezen: 1 Korinthiërs 4

(Paulus schrijft:) Maar het betekent zeer weinig voor mij dat ik door u beoordeeld word of door enig menselijk oordeel. Ja, ik beoordeel ook mijzelf niet. Want ik ben mij van niets bewust, maar daardoor ben ik nog niet gerechtvaardigd. Wie mij echter beoordeelt, is de Heere (Jezus). Oordeel daarom niets vóór de tijd, totdat de Heere komt. Hij zal ook wat in de duisternis verborgen is aan het licht brengen en de voornemens van het hart openbaar maken. En dan zal ieder van God lof ontvangen.

(1 Korinthiërs 4:3-5)

Paulus wekt de gelovigen in Korinthe op om de voorgangers van de gemeente zoals Apollos, Kefas (Petrus) en hemzelf te beschouwen als dienaren van Christus en beheerders van de geheimenissen van God; van Zijn heilsplan voor Israël en de volken. Ze dienen betrouwbare getuigen te zijn. In de gemeente zijn er echter leden die zich een oordeel over Paulus en zijn bediening aanmatigen. Hij zou onvoldoende geschikt, betrouwbaar en geestelijk zijn (9:1-6; 2 Kor.10:2,10; 12:19; 13:3,6,7). Deze menselijke beoordeling (letterlijk: 'menselijke dag'; gerechtsdag) is voor Paulus van weinig belang. Jezus' oordeel op *Zijn dag* telt, bij Zijn terugkomst. Dat legt gewicht in de schaal. Paulus beoordeelt ook zichzelf niet, omdat elke menselijke beoordeling en zelfbeoordeling in geen verhouding staan tot het komende oordeel van Jezus. Hij is zich in zijn geweten van geen kwaad bewust. Dat wil echter nog niet zeggen dat hij rechtvaardig is en rechtvaardig heeft gehandeld. Jezus beoordeelt zijn werk als beheerder. De Korinthiërs moeten ophouden met oordelen, want het is nu de juiste tijd daar niet voor. Ze moeten wachten op de tijd dat de Heere Jezus terugkomt. Hij zal de gelovigen oordelen, ook de voorgangers, van wie Paulus er één is. Hij zal oordelen, rechtspreken, niet alleen de zichtbare buitenkant, maar ook de onzichtbare binnenkant: de voornemens, de overleggingen, van het hart (Rom.2:16; zie 8 februari). Dan zal ieder persoonlijk van God die lof ontvangen die hij verdient. Paulus en de andere voorgangers zijn in hun bediening niet afhankelijk van de lof óf de kritiek van mensen, maar van God. Wat een les voor voorgangers! Om hun werk vóór Jezus te doen en in het licht van Zijn terugkomst, wanneer Hij over hun werk zal oordelen. Wat een les voor gemeenteleden! Om hun voorgangers te zien als dienaren van Christus en beheerders van de geheimenissen van God. Om bij hun oordeel over hun werk bescheiden te zijn, want ze zien alleen de buitenkant. Ze kunnen niet over het hart oordelen, alleen over hun onderwijs en levenswandel of die volgens het Woord van God zijn. Laten ze daarbij beseffen dat Christus de Rechter is, wanneer Hij terugkomt in heerlijkheid. Het oordeel is aan Hem en Zijn oordeel is volmaakt rechtvaardig. 'Oordeel daarom niets vóór de tijd, totdat de Heere (Jezus) komt'! Laten we dit apostolisch bevel gehoorzamen, in Jezus' Naam, door de kracht van Zijn Heilige Geest! Dat is tot zegen van allen! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Paulus' onderwijs over het oordelen over de voorgangers van Uw Gemeente. Vergeef ons wanneer we ze verkeerd beoordeeld hebben en leer ons hen en onszelf te beoordelen in het licht van Uw terugkomst in heerlijkheid, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welke visie heb je op de voorgangers van Christus' Gemeente?
2. Wat moet je volgens de Bijbel doen wanneer je ze verkeerd beoordeeld hebt?
3. Hoe kunnen we Paulus' onderwijs in praktijk brengen, persoonlijk en met elkaar?

13 februari

IK KOM DE GEEST VAN GELOVIGEN REDDEN

Lezen: 1 Korinthiërs 5

(Paulus schrijft:) Ik heb, hoewel afwezig met het lichaam, maar aanwezig met de geest, namelijk reeds besloten - alsof ik aanwezig was – om hem die dat gedaan heeft, in de Naam van onze Heere Jezus Christus, als u en mijn geest bijeengekomen zijn, in de kracht van onze Heere Jezus Christus, over te geven aan de satan, tot verderf van het vlees, opdat de geest behouden zal worden op de dag van de Heere Jezus Christus. (1 Korinthiërs 5:3-5)

In de gemeente van Korinthe komt ontucht voor, zelfs in een vorm die de heidenen niet kennen: een man leeft samen de vrouw van zijn vader. De HEERE heeft dit verboden (Lev.18:8). Het gaat hier niet om een eenmalige misstap, maar om een verbintenis zoals een huwelijk of samenwonen. Zelfs in de Grieks-Romeinse samenleving is dit verboden. Door dit toe te laten is de gemeente in opspraak; reden om zich te schamen. Maar dit is niet haar houding. De gemeente doet zich gewichtig voor. Ze is er niet bedroefd over en ze oefent geen tucht door de dader (tijdelijk) uit haar midden te verwijderen om hem tot inkeer te brengen. De heiligheid van Christus' gemeente staat op het spel. Daarom richt Paulus zich hier allereerst tot de gemeente die niet krachtig is opgetreden tegen de ontucht in haar midden. Dit bericht heeft Paulus aangegrepen. Hij is zeer bewogen met deze situatie. Dit blijkt uit de verzen 3-5 waar hij schrijft: 'Ik (Paulus) heb, hoewel afwezig met het lichaam, maar aanwezig met de geest, namelijk reeds besloten - alsof ik aanwezig was – om hem die dat gedaan heeft, in de Naam van onze Heere Jezus Christus, als u en mijn geest bijeengekomen zijn, in de kracht van onze Heere Jezus Christus, over te geven aan de satan, tot verderf van het vlees, opdat de geest behouden zal worden op de dag van de Heere Jezus Christus'. Paulus plaatst zich tegenover de gelovigen in Korinthe: 'Ik' tegenover hen. Hoewel hij lichamelijk niet bij hen is, is hij wel bij hen wat zijn geest betreft. Door hun gemeenschappelijk deelhebben aan de Heilige Geest is Paulus met zijn geest in hun midden. De gemeente is niet opgetreden tegen dit geval van ontucht, maar Paulus doet dit nu wel als apostel. In de Naam van de Heere Jezus Christus en in Zijn kracht – wat een geladen woorden! – heeft Paulus al besloten om deze dwalende broeder aan de satan over te geven tot verderf van zijn lichaam zoals satan lang geleden verlof kreeg om Job ziek te maken. Dit oordeel moet uitgesproken worden wanneer de geest van de gelovigen met die van Paulus samen vergaderd zijn; in de samenkomst van de gemeente; een gemeenschappelijk oordeel waar Jezus zelf achter staat. Het oordeel bestaat in lichamelijk lijden in de vorm van ziekte om de dwalende broeder tot inkeer te brengen. Het doel is 'dat de geest (van deze broeder) behouden zal worden op de dag van de Heere Jezus Christus'; op de dag van Zijn terugkomst. Dan wordt deze broeder gered als door vuur, uit een brandend huis (1 Kor.3:15). Jezus komt terug om de geest van gelovigen te redden, wanneer ze lichamelijk door Hem getuchtigd zijn vanwege hun zonden (1 Kor.11:30). Zo groot zijn Zijn liefde en trouw! Amen

Gebed

Dank U, heilige en rechtvaardige Vader, voor Paulus' voorstel tot tuchtoefening in Uw gemeente van Korinthe. Heilig Christus' Gemeente en geef dat alle onreinheid uitgebannen wordt, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom is Paulus zo verontwaardigd over dit geval van ontucht?
2. Hoe staat het met de tuchtoefening in de gemeente waar je bij behoort?
3. Waarom is het zo moeilijk om tucht te oefenen?

14 februari

IK KOM HET KONINGSCHAP OVERGEVEN AAN MIJN VADER

Lezen: 1 Korinthiërs 15:12-28

(Paulus schrijft:) Ieder echter in zijn eigen orde: Christus als Eersteling, daarna wie van Christus zijn, bij Zijn komst. Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft teniet gedaan. Want Hij moet Koning zijn, totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd. De laatste vijand die tenietgedaan wordt, is de dood...En wanneer alle dingen aan Hem onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon zelf zich onderwerpen aan Hem (God de Vader) Die alle dingen aan Hem onderworpen heeft, opdat God alles in allen zal zijn. (1 Korinthiërs 15:23-28)

In dit hoofdstuk schrijft Paulus over de opstanding uit de doden, eerst over die van Jezus en daarna over die van de gelovigen. Beide zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden, omdat Jezus als Messias nooit zonder Zijn volk is en als het Hoofd van de Gemeente nooit zonder Zijn lichaam is. Er is echter een orde in hun opstanding uit de dood: Jezus Christus is de Eersteling van de ontslapen gelovigen – de Eersteling van de grote oogst die volgt – en daarna zullen allen die Hem toebehoren opstaan uit de dood bij Zijn terugkomst. Wat een toekomst: delen in Zijn heerlijkheid, aan Hem gelijkvormig zijn, een verheerlijkt lichaam ontvangen dat herenigd is met de ziel; volledig mens, hersteld naar Gods beeld! Dit nieuwe begin heeft een heerlijk vervolg: ‘Daarna komt het einde, wanneer Hij (Jezus Christus) het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven’. Na de opstanding van de gelovigen breekt het einde van deze periode aan; het einde dat tegelijk het doel ervan is. Het Griekse woord (*telos*) kan beide betekenen. Dat einde wordt gevormd door twee gebeurtenissen, die met elkaar samenhangen: Jezus’ overwinning over alle heerschappij, macht en kracht én het overgeven van het koningschap aan Zijn Vader. Na Zijn opstanding heeft Jezus gezegd: ‘Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde’ (Mt.28:18) en bij Zijn hemelvaart heeft Hij Zijn troon bestegen bij Zijn Vader. Bij Zijn terugkomst op aarde oefent Hij Zijn koningschap uit door alle vijanden te overwinnen en aan Zijn voeten te onderwerpen. Johannes heeft dit in visioenen gezien (Openb.19/20). Na het vreedrijk, de overwinning over satan, de opstanding van de goddelozen en het laatste oordeel, zijn alle machten aan Jezus onderworpen. Dan heeft Hij als Middelaar Zijn taak volbracht; Zijn koningschap als Messias. Dan kan Hij opnieuw zeggen: ‘Het is volbracht!’ (Joh.19:30); ‘Mijn werk is klaar en het doel van Mijn Vader is bereikt’. Hij zal Zijn koningschap dan aan Zijn Vader teruggeven en zichzelf als Middelaar aan Zijn Vader onderwerpen, ‘opdat God alles in allen zal zijn’. De Drieënige God: Vader, Zoon en Heilige Geest zal dan Koning zijn tot in de eeuwen der eeuwen. Wat een heerlijkheid voor God, maar ook wat een heerlijkheid voor de gelovigen: ‘God alles in allen’! Die werkelijkheid zal onze stoutste verwachtingen overtreffen! Halleluja! Amen.

Gebed

Heere Jezus, Leeuw uit de stam van Juda, dank U voor Uw koningschap en voor Uw overgave ervan aan Uw Vader. Geef ons met U te overwinnen en te regeren, omwille van Uw bloed, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welk verschil is er tussen Jezus’ eeuwig koningschap als Zoon van God én Zijn koningschap als Messias?
2. Waarom is Zijn koningschap een strijdend en overwinnend koningschap?
3. Ken en dien je Hem als Koning? Hoe? Waarom (niet)?

15 februari

IK KOM DODEN OPWEKKEN EN LEVENDEN BEKLEDEN

Lezen: 1 Korinthiërs 15:35-58

Zie, ik (Paulus) vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden en ook wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet zich met onvergankelijkheid bekleden en dit sterfelijke moet zich met onsterfelijkheid bekleden. En wanneer dit vergankelijke zich met onvergankelijkheid bekleed zal hebben, dan zal het woord geschieden dat geschreven staat: De dood is verslonden tot overwinning. Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning? ... Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus. (1 Korinthiërs 15:51-57)

Paulus schrijft over de opstanding van de gelovigen bij Jezus' terugkomst. Hij wijst op een geheimenis (Gr. *mustèrion*) dat vóór die tijd verborgen was, maar dat hij nu bekendmaakt. Alle gelovigen zullen niet ontslapen! Bij Jezus' terugkomst zullen er nog gelovigen op aarde zijn. Die gelovigen, met de opgestane gelovigen, zullen veranderd worden. Dit zal gebeuren 'in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk'; uiterst snel. God grijpt in. Het is een wonder van Hem. Hij spreekt en het is er! Het klinken van de bazuin begeleidt dit wonder. Dat geluid kondigt Gods aanwezigheid aan (Ex.19:16) en Zijn verschijning (Mt.24:31). De laatste bazuin – Openbaring spreekt over zeven bazuinen (8:6; 10:7; 11:15) – kondigt Jezus' terugkomst en de opstanding van de doden aan. Op dat moment worden de ontslapen gelovigen opgewekt met een onvergankelijk lichaam en worden de nog levende gelovigen veranderd en ontvangen ook een onvergankelijk lichaam. Ze delen in dezelfde heerlijkheid. Dit 'moet' van Godswege gebeuren, omdat het huidige, sterfelijke lichaam Gods heerlijkheid niet kan verdragen. Paulus spreekt hier over de onvergankelijkheid en de onsterfelijkheid als een kledingstuk waarmee God de gelovigen bekleed. Het gaat om een totale verandering. De gelovigen gaan er anders uitzien. Ze krijgen een 'geestelijk lichaam': een lichaam helemaal vervuld met en doorstraald van de Heilige Geest. Paulus schrijft daarover in Fil.3:21: 'Die (Jezus) ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam, overeenkomstig de werking waardoor Hij ook alle dingen aan zichzelf kan onderwerpen'. Onvoorstelbaar voor ons! Met zo'n heerlijk lichaam zullen de gelovigen God eeuwig danken, loven en aanbidden! Dit brengt Paulus tot een overwinningsroep. Jesaja 25:8 zal dan in vervulling gaan: 'Hij (de HEERE) zal de dood voor altijd verslinden'. Paulus juicht: 'De dood is verslonden tot overwinning. Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning?' De laatste woorden zijn een vrije aanhaling van Hoséa 13:14 in de Septuaginta; de Griekse vertaling van het Oude Testament. De giftige angel van de dood is de zonde en door de werking van de wet komt de zonde als zonde openbaar. 'Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus'! Halleluja, amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, dat U uit de dood bent opgestaan en dat U terugkomt om ontslapen gelovigen op te wekken uit de dood en om levende gelovigen te bekleden met een verheerlijkt lichaam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is het nieuwe van Paulus' geheimenis?
2. Waarom verlangt Paulus naar opstanding uit de dood (2 Kor.5:1-9; Fil.3:10,11)?
3. Verlang je naar opstanding uit de dood? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?

16 februari

IK KOM DELEN IN UW ROEM

Lezen: 2 Korinthiërs 1:12-22

(Paulus schrijft:)...En ik hoop dat u het ook tot het einde toe zult begrijpen, zoals u ook van ons begrepen hebt – zij het ten dele – dat wij uw roem zijn, zoals ook u (gemeente van Korinthe) onze roem bent op de dag van de Heere Jezus (2 Korinthiërs 1:13,14)

Paulus schrijft hier samen met Timotheüs ('wij' en 'ons') over zijn bediening voor Christus' gemeente in Korinthe. Hij verdedigt zich tegen bepaalde beschuldigingen die we kunnen afleiden uit de antwoorden die hij geeft. Hem wordt verweten onoprechtheid in zijn brieven en onbetrouwbaarheid in zijn gedrag. Paulus schaamt zich niet, maar hij roemt. Niet in zichzelf, maar in de genade van God waaruit hij leeft en werkt. Zijn geweten getuigt dat zijn gedrag in eenvoud en oprechtheid voor God is geweest. God heeft die bewerkt en ze zijn in overeenstemming met Zijn wil. Door de genade van God heeft hij zich laten leiden en niet door 'vleselijke wijsheid'. Hij heeft zijn Evangelieverkondiging niet aangepast aan de heersende meningen van zijn tijd. Paulus heeft lang genoeg bij hen geleefd en gewerkt dat ze zich hiervan hebben kunnen overtuigen. Dit is het getuigenis van zijn geweten. Paulus schrijft niets anders dan wat de gelovigen in zijn brief lezen en wat ze (kunnen) begrijpen. Hij hoopt dat ze bij het lezen van deze brief deze tot het einde toe zullen begrijpen. In het Grieks is hier een woordspeling tussen 'lezen' (*anaginooskein*) en 'begrijpen' (*epiginooskein*). Het gaat om het inzien en het erkennen van Paulus' oprechte bedoelingen. Ze hebben nog niet volledig, maar slechts gedeeltelijk begrepen wat Paulus voor hen betekent en wat zij voor Paulus betekenen. Paulus is hun roem nú zoals de gemeente van Korinthe zijn roem zal zijn op de dag van de Heere Jezus Christus; op de dag van Zijn terugkomst. Paulus schrijft dat ook over de gemeente van Filippi: 'Mij tot roem met het oog op de dag van Christus' (Fil.2:16) en dergelijke woorden ook over de gemeente in Thessalonika (1 Thess.2:19,20). Dan zal Paulus de gelovigen voorstellen 'als een reine maagd' aan de hemelse Bruidegom (2 Kor.11:2). Dat zal zijn roem zijn, de bekroning van zijn apostelschap. Daar zal Paulus blij en dankbaar voor zijn; heilig trots. De gelovigen op hun beurt zullen vol dankbaarheid Paulus aan Jezus voorstellen, omdat hij hen tot het geloof in Hem heeft geleid. De gemeente als roem van Paulus en Paulus als roem van de gemeente! En dat door Gods genade, door het werk van Zijn Heilige Geest. Kunnen we als voorgangers en als gemeenten vandaag met Paulus instemmen? Door Gods genade is dat mogelijk. Laten we Hem daar om bidden en Hem daarvoor danken! De spits van deze roem is een roemen in de Heere, Hem danken, loven en aanbidden! Op de dag van Zijn terugkomst in heerlijkheid zal Jezus in die roem delen en zich daarover verblijden. Amen.

Gebed

Heilige Geest, dank U voor Uw werk in voorgangers en gemeenten, zodat ze elkaars roem kunnen zijn op de dag van Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Werk dat ook vandaag in voorgangers en gemeenten tot eer van de Vader en van Jezus, Zijn Zoon, en tot hun eer, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe komt Paulus' spreken over zijn roem en die van de gemeenten bij ons over?
2. Waarom noemt Paulus in dit verband de dag van Christus' terugkomst in heerlijkheid?
3. Wat betekent Paulus' spreken over de roem van voorgangers en gemeenten voor het gemeentelven? En voor jou?

17 februari

IK KOM U VÓÓR MIJ STELLEN

Lezen: 2 Korinthiërs 4:7-15

(Paulus schrijft:) Wij weten immers dat Hij (God) Die de Heere Jezus opgewekt heeft, ook ons door Jezus zal opwekken en samen met u voor Zich zal stellen...Want ik (Paulus) beijver mij voor u met een ijver van God. Ik heb u immers ten huwelijk gegeven aan één Man om u als een reine maagd aan Christus voor te stellen. (2 Korinthiërs 4:14; 11:2)

Paulus schrijft hier over zijn apostolische bediening. Hij zegt dat apostelen niet zichzelf prediken, maar Christus Jezus als Heere en zichzelf als dienaren van Zijn Gemeente om Jezus' wil. Ze hebben deze schat in aarden kruiken die zwak en breekbaar zijn, 'opdat de alles overtreffende kracht van God zou zijn en niet uit ons'. Ze zijn zwak in zichzelf, maar sterk in de Heere. De apostolische bediening brengt lijden met zich mee omwille van het Evangelie, maar dat is tot zegen van de gelovigen. Het leven van de apostelen wordt bedreigd met de *lichamelijke* dood, maar de Korinthiërs ontvangen door hun dienst *geestelijk* leven. Ze volharden in hun bediening, omdat ze dezelfde Geest van het geloof hebben als de dichter van Psalm 116 die uit levensgevaar werd gered. Voor Paulus en zijn mededienaren geldt dat ook zij geloven en daarom spreken; getuigen van de Heere Jezus en van Zijn heil. Al is er de bedreiging met de dood, ze weten dat God Die Jezus uit de dood heeft opgewekt, ook Zijn dienaren door Jezus zal opwekken en samen met de gelovigen voor zich zal stellen. Jezus' opwekking uit de dood is het bewijs en het voorbeeld van de opwekking van de gelovigen. Dat is het fundament van hun 'weten'. Daar zijn ze diep van overtuigd. God zal de apostelen met de gelovigen samen voor zich stellen. Dat zal gebeuren wanneer Jezus terugkomt in heerlijkheid. God zal dat geven en doen. Het is Zijn werk. Wat Paulus hier aan God toeschrijft, schrijft hij ook aan Jezus toe. Hij zal Zijn Gemeente in heerlijkheid voor zich plaatsen: 'een Gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks, heilig en smetteloos' (Ef.5:27), 'onberispelijk' (Kol.1:22; 1 Thess.3:13; 5:23). Paulus verlangt om daaraan dienstbaar te zijn, om de Gemeente 'als een reine maagd aan Christus voor te stellen' (2 Kor.11:2). Ook Judas schrijft dat God 'bij machte is u (de gelovigen) voor struikelen te bewaren, en u smetteloos te stellen voor Zijn heerlijkheid, in grote vreugde' (24). Een stralende bruid voor de hemelse Bruidegom op het hemelse bruiloftsfeest. Johannes ziet dit in een visioen over de bruiloft van het Lam (Openb.19:6-9). Wat een vreugde voor God de Vader, voor Jezus, de Bruidegom, en voor de bruidsgemeente! God de Vader gunt Zijn Zoon deze vreugde, Jezus gunt Zijn bruid deze vreugde en de bruid gunt haar Bruidegom deze vreugde. Laat de bruidsgemeente zich klaar maken om aan haar Bruidegom en God de Vader voorgesteld te worden en om Hun gemeenschap te verkeren. Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, hemelse Bruidegom, dat U komt om Uw bruidsgemeente voor U te stellen en aan Uw Vader voor te stellen. Bekleed Uw gemeente met Uw rechtvaardigheid en heiligheid en versier haar met de vrucht en de gaven van Uw Geest, uit enkel genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe lijkt Paulus hier op Jezus?
2. Waarom wil Jezus Zijn bruidsgemeente vóór zich stellen en aan Zijn Vader voorstellen?
3. Behoor je tot Jezus' bruidsgemeente? Hoe weet je dat? Wat betekent dat voor je?

18 februari

IK KOM HEMEL EN AARDE BIJENBRENGEN

Lezen: Efeziërs 1:1-14

(Paulus schrijft:) Toen Hij (God) ons, overeenkomstig Zijn welbehagen, dat Hij in zichzelf voorgenomen had, het geheimenis van Zijn wil bekendmaakte, om in de bedeling van de volheid van de tijden alles weer in Christus bijeen te brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is... En Hij (God) heeft alle dingen aan Zijn voeten (van Jezus Christus) onderworpen en heeft Hem als Hoofd over alle dingen gegeven aan de Gemeente die Zijn lichaam is en de vervulling van Hem (God) Die alles in allen vervult. (Efeziërs 1:9,10,22,23)

Paulus zingt hier een loflied op de Drieënige God: Vader, Zoon en Heilige Geest en op Zijn heilsplan dat Hij uitvoert in en door Jezus Christus. In Hem is Zijn Gemeente gezegend, uitverkoren, begenadigd, verlost, een erfdeel geworden en verzegeld. Hij is het middelpunt van de verlossing waarvoor Paulus God looft en dankt. Christus' Gemeente heeft Zijn genade in rijke mate ontvangen in alle wijsheid en bedachtzaamheid waardoor ze iets mag begrijpen van het geheimenis van Zijn wil. Paulus spreekt hier over een 'geheimenis' (Gr. *mustèrion*), een geheim dat verborgen was, maar nu bekendgemaakt is 'overeenkomstig Zijn welbehagen dat Hij in zichzelf voorgenomen had'. Dit geheim is eeuwenlang in Gods hart geweest. Hij heeft het uitgedacht en beschikt. Hij is er de bron en de oorsprong van. Hij heeft dat nu openbaar gemaakt met Jezus' komst op aarde. En wat is nu dat geheim? Paulus zegt: 'Om in de bedeling van de volheid van de tijden alles weer in Christus bijeen te brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is'. 'De bedeling van de volheid van de tijden' betekent de uitvoering van Gods heilsplan in 'tijden': tijdperken van de geschiedenis die tot volheid komen. Gods regering gaat over die tijdperken. Ze staan onder Zijn regering. Wanneer die door God bepaalde tijdperken ten einde lopen, voltooid zijn, zal Hij alles in Christus bijeenbrengen (letterlijk: onder een hoofd brengen); hemel en aarde in Hem verenigen. De scheiding tussen hemel en aarde door de zonde wordt dan opgeheven. In vers 22 schrijft Paulus: 'En Hij (God) heeft alle dingen aan Zijn voeten (van Jezus Christus) onderworpen en heeft Hem als *Hoofd over alle dingen* gegeven aan de Gemeente die Zijn lichaam is en de vervulling van Hem (God) Die alles in allen vervult'. Wanneer Jezus terugkomt en het Koninkrijk van God in volheid aanbreekt dan zal Jezus het Hoofd van alles zijn; het allesbepalende middelpunt van hemel en aarde. Later schrijft Paulus: 'Degene (Jezus Christus) Die neergedaald is, is ook Degene Die opgevaren is ver boven alle hemelen om *alle dingen te vervullen*' (4:10). God de Vader heeft hemel en aarde met elkaar verzoend door Jezus' bloed (Kol.1:20). Hij brengt hemel en aarde bijeen in Jezus als Hoofd over alle dingen en Jezus vervult hemel en aarde met Zijn heerlijkheid. Wat een toekomst om naar te verlangen! Alles hersteld en God alles in allen! Hemel en aarde verenigd in dankzegging, lofprijzing en aanbidding! Amen.

Gebed

Heere Jezus, Hoofd van Uw Gemeente en Hoofd van hemel en aarde, dank U dat u alles komt bijeen brengen. Leer ons uitzien naar Uw verheerlijking en naar die van hemel en aarde, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is het nieuwe van Gods geheimenis?
2. Welke scheiding heeft de zonde tussen hemel en aarde gemaakt? Hoe?
3. Zie je uit naar Jezus' komst wanneer Hij alles in de hemel en op de aarde bijeenbrengt? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?

19 februari

IK KOM MIJN WERK VOLTOOIEN

Lezen: Filippenzen 1:1-11

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Filippi:) Ik vertrouw erop dat Hij Die in u een goed werk begonnen is, dat voltooiën zal tot op de dag van Jezus Christus. (Filippenzen 1:6)

Paulus dankt en bidt God voor Zijn gemeente in Filippi. Hij doet dat met vreugde vanwege haar gemeenschap aan het Evangelie, vanaf de eerste dag tot nu toe. Hij heeft haar geplant. De eerste gemeenteleden waren Lydia, de purperverkoopster, en de cipier van de gevangenis (Hand.16). Onvergetelijke herinneringen aan de begintijd van de gemeente. Paulus denkt nu vooruit, aan de toekomst van de gemeente. Hij is vol vertrouwen dat God Die een goed werk in de gemeente begonnen is, dat voltooiën zal tot op de dag van Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Bij het 'goede werk' denkt Paulus ongetwijfeld aan het goede werk van geloof, hoop en liefde dat God begonnen is in de gemeente door de prediking van het Evangelie en door de werking van de Heilige Geest. Paulus kan hier ook denken aan het goede werk van de ondersteuning van zijn zendingswerk door de gemeente (4:15,16). Beide goede werken vloeien voort uit hun gemeenschap aan het Evangelie. En God is dit goede werk begonnen. Hij is de oorsprong en de bron ervan. Aan Hem alle eer en dank! Paulus vertrouwt erop dat God dit goede werk zal voltooiën. Wat Hij begonnen is dat maakt Hij af zoals bij de schepping van hemel en aarde. Hij had die in zes dagen voltooid en toen zag Hij dat het goed was (Gen.1:31; 2:1). Zo zal Hij ook het goede werk in de gemeente van Filippi op de dag van Jezus' terugkomst voltooiën. Hoe God dat zal doen, zegt Paulus niet. Maar in Efeziërs 4 noemt hij Christus' bedieningen van apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars, enz. die God daarvoor gebruikt. Ze mogen de gelovigen toerusten tot het werk van dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus. God gebruikt ze voor de eenheid en voor de volwassenheid in het geloof van Christus' Gemeente, om samen toe te groeien naar Jezus, het Hoofd van de Gemeente. Om op aarde Zijn verheerlijkte leven zichtbaar te maken en om Zijn werk voort te zetten: alle volken tot Zijn leerlingen maken. Met dit goede werk is God nu bezig door Zijn Geest en Woord, door Christus' bedieningen en door de gaven van de Heilige Geest. Dit voltooiingswerk is gericht op de dag van Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Hij zal de laatste hand er aan leggen: Zijn Gemeente voor zich en voor Zijn Vader stellen als een stralende bruid, zonder vlek of rimpel, heilig en smetteloos (Ef.5:25-27). Wat een eer voor God de Vader, voor Jezus en voor Zijn bruidsgemeente! Gunnen we Hen die? Hij is de Eerste geweest in het leven van Christus' Gemeente. Hij zal ook de Laatste zijn. Hij bekroond het goede werk dat Hij in haar begonnen is. Wat een vreugde zal dat zijn! Verlang je daar naar? Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor het goede werk dat U in Uw Gemeente bent begonnen en dat U zult voltooiën. Open onze ogen ervoor en geef dat we in de voltooiing ervan geloven, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is het fundament van Paulus' vertrouwen?
2. Hoe ontvangen en ontdekken we de bedieningen in Christus' Gemeente?
3. Zie je Gods goede werk en de voltooiing ervan in de gemeente waartoe je behoort? Hoe en waarom?

20 februari

IK KOM EER ONTVANGEN

Lezen: Filippenzen 2:1-11

(Paulus schrijft:) Daarom heeft God Hem(Jezus) ook bovenmate verhoogd en heeft Hem een Naam geschonken boven alle naam, opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.(Filippenzen 2:9-11)

Na zijn aansporing tot eensgezindheid en nederigheid zingt Paulus een loflied op Jezus, de Messias van Israël: de krachtbron en het voorbeeld van eensgezindheid! Vóór Zijn menswording was Hij in de gestalte van God. Hij had dezelfde goddelijke natuur als de Vader en die was Zijn rechtmatig bezit. Hij wilde die niet tot elke prijs behouden zoals mensen een geroofde buit willen behouden. Hij heeft zichzelf ontledigd door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden. Hoewel Hij God was en bleef, legde Hij tijdelijk het gebruik van Zijn goddelijke eigenschappen af. Tijdens Zijn aardse verblijf deed Jezus alles door de kracht van Zijn Geest. Hij heeft zich nog verder vernederd tot in de vervloekte kruisdood. Vanwege Zijn gehoorzaamheid heeft God Hem uitzonderlijk verhoogd en Hem een Naam gegeven boven alle naam; welke Naam noemt Paulus niet. Uilleggers denken aan de Naam Heere (*kurios*). In de Griekse vertaling van het Oude Testament, is dat de Naam van de HEERE, de God van Israël. Jezus heeft deze Naam bij Zijn verhoging ontvangen en draagt die Naam met ere, omdat God Hem alle volmacht heeft gegeven; het koningschap. Waarom? 'Opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel en die op de aarde is, en die onder de aarde zijn en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader'. Paulus haalt hier Jesaja 45:23 vrij aan: 'Ik (God) heb gezworen bij mijzelf...dat voor Mij elke knie zich zal buigen, elke tong bij Mij zal zweren'. De daar genoemde aanbidding geldt nu ook Jezus Christus Die samen met Zijn Vader op de troon zit (Openb.3:21). Alle schepselen in de hemelen (engelen, geesten van de volmaakt rechtvaardigen, duivelen), op de aarde (mensen, dieren en planten) en onder de aarde (zeedieren, zeeplanten) zullen hun knie voor Hem buigen, Hem koninklijke hulde brengen. De hele schepping zal Jezus' heerschappij erkennen. Niet alleen met hun lichaamshouding, maar ook met hun mond zullen ze Zijn koningschap erkennen. Ze zullen zeggen: 'Jezus is Heer' (Gr. *kurios*)! Ze zullen dit doen 'tot heerlijkheid van God de Vader'. Hij zal groot gemaakt worden wanneer Jezus, Zijn Zoon, als Heere wordt erkend. Leve Koning Jezus, tot in de eeuwen der eeuwen! Dat is het doel van Gods heilsplan (Ef.1:9,10). Later schrijft Paulus over het eren van Jezus dat Hij op de dag van Zijn terugkomst verheerlijkt zal worden in Zijn heiligen en bewonderd zal worden in alle gelovigen (2 Thess.1:10). Niet alleen Jezus, maar ook de gelovigen worden verheerlijkt. Bij Zijn terugkomst in heerlijkheid zal Jezus verheerlijkt worden ; vrijwillig óf gedwongen. Laat het vrijwillig, uit liefde en dankbaarheid zijn! Aan Hem alle eer! Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor Uw verhoging van Jezus, Uw Zoon, en voor Zijn verheerlijking door alle bewoners van de hemelen en van de aarde. Geef dat we Hem nu en straks verheerlijken, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom heeft Jezus zich zo diep vernederd?
2. Waarom heeft de Vader Hem bovenmate verhoogd?
3. Belijd je Hem als Heere? Waarom (niet)?

21 februari

IK KOM UW HEERLIJKHEID OPENBAREN

Lezen: Kolossenzen 3:1-17

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Kolosse:) Wanneer Christus geopenbaard zal zijn, Die ons leven is, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid. (Kolossenzen 3:4)

Paulus spreekt de gelovigen in Kolosse aan op hun positie als kinderen van God en als gelovigen in Jezus: Ze zijn met Christus opgewekt tot een nieuw leven. Verbonden met hun opgestane Heere moeten ze zich richten op 'de dingen die boven zijn waar Christus is, Die aan de rechterhand van God zit'; op de dingen van Gods Koninkrijk dat in Jezus gekomen is en dat in volheid komt bij Zijn terugkomst. Deze dingen moeten ze zoeken om die te vinden. Dat vraagt doelgerichtheid en inspanning. Ze moeten de dingen van het Koninkrijk van God ook bedenken, hun gedachten er door in beslag laten nemen en die er door laten bepalen; vol zijn van Jezus en Zijn Koninkrijk. Niet 'de dingen die op aarde zijn' zoeken of bedenken. Dat kunnen zondige begeerten zijn, maar ook godsdienstige plichten (2:16,20,21). Hun nieuwe leven is nu 'met Christus verborgen in God'. Christus is hun leven! Bij Hem is hun leven veilig en zeker. Niet zichtbaar voor het menselijke oog zoals Jezus aan de rechterhand van Zijn Vader ook niet zichtbaar is. Gelovigen zien Hem door het geloof. Dit blijft echter niet zo, want Paulus schrijft: 'Wanneer Christus geopenbaard zal zijn, Die ons leven is, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid'. Het gaat hier om een openbaring, een grote verrassing! Bij Jezus' terugkomst in heerlijkheid zal Hij zichtbaar worden – alle ogen zullen Hem zien – maar ook alle gelovigen zullen met Hem zichtbaar worden. De gelovigen delen in Zijn heerlijkheid. Paulus schrijft in Romeinen 8 dat de schepping met reikhalzend verlangen verwacht het openbaar worden van de kinderen van God. De schepping zucht, de gelovigen en de Heilige Geest zuchten in blijde verwachting zoals een zwangere vrouw naar het nieuwe leven dat ze bij zich draagt. Het vergankelijke lichaam van de gelovigen wordt dan bekleed met onvergankelijkheid. Ze zullen dan een geestelijk lichaam ontvangen; een lichaam vervuld met en doorstraald van de Heilige Geest (1 Kor.15:42-49). Hun vernederde lichaam zal dan gelijkvormig worden aan Jezus' verheerlijkt lichaam (Fil.3:21). De gelovigen zullen dan aan Hem gelijkvormig zijn (1 Joh.3:2). Ze zullen dan volmaakt kennen zoals ze door God gekend zijn (1 Kor.13:12). Ze zullen een nieuwe naam krijgen, een nieuwe bestemming, die niemand kent dan wie hem ontvangt (Openb.2:17). Wat zal dat een heerlijke openbaring zijn van de kinderen van God! Om helemaal tot Gods bestemming te komen, volmaakt hersteld naar Zijn beeld, om Hem eeuwig te danken, te loven en te aanbidden. Wat een vreugde voor God en voor de engelen! Wat een vreugde voor de gelovigen! Wat een verwachting! Amen.

Gebod

Heere Jezus, dank U voor Uw terugkomst om Uw heerlijkheid en die van de gelovigen openbaarbaar te maken. Geef ons dat te verwachten en geef ons nu al een voorschot om die heerlijkheid uit te stralen, tot zegen van anderen. Uit enkel genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

- 1.Hoe kan Jezus' opwekking uit de dood een krachtbron zijn voor een opgewekt geloofsleven?
2. In welk opzicht zijn de gelovigen gestorven (Kol. 2:20)?
3. Verwacht je Jezus' heerlijkheid en die van de gelovigen bij Zijn terugkomst? Waarom (niet)?

22 februari

IK KOM U DE ERFENIS GEVEN

Lezen: Kolossenzen 3:12-4:1

(Paulus schrijft aan Christus' Gemeente in Kolosse:) En alles wat u doet, doe dat van harte, als voor de Heere en niet voor de mensen, in de wetenschap dat u van de Heere als vergelding de erfenis zult ontvangen, want u dient de Heere Christus. (Kolossenzen 3:23,24)

Paulus spitst zijn aansporingen om het nieuwe leven te leven toe op huwelijk en gezin, op slaven en heren. De afschaffing van slavernij stelt hij niet aan de orde, omdat de tijd daar voor niet rijp is en de kleine gemeenten van Christus het al moeilijk genoeg hebben. Paulus heeft echter wel een boodschap voor de omgang van slaven en heren; geen publieke verandering, maar een verandering van binnen uit. Laten de slaven hun moeilijke dienst vervullen als dienst aan Christus, de enige ware Heer (Rom.14:7,8; 2 Kor.5:15). Slavenarbeid krijgt dan het karakter van een offer aan God (Rom.12:1). Paulus schrijft: 'En alles wat u doet, doe dat van harte, als voor de Heere en niet voor de mensen'. 'Kijk verder dan je aardse heer! Kijk naar je hemelse Heer: Jezus Christus! Doe je werk met het oog gericht op Hem!' En dan zegt Paulus er nog iets bij: 'In de wetenschap dat u van de Heere als vergelding de erfenis zult ontvangen, want u dient de Heere Christus'. Het gevolg van het dienen van de Heere Jezus Christus in hun slavenarbeid zal zijn dat ze van Hem een volledige en eeuwige 'vergelding' zullen ontvangen. In Efeziërs 6:8 schrijft Paulus daarover: 'U weet immers dat wat ieder aan goeds gedaan heeft, hij dat van de Heere terug zal krijgen, hetzij slaaf, hetzij vrije'. Alles wat uit liefde voor Jezus is gedaan, beloont Hij uit genade. Zij, die God in verdrukking hebben gediend, zullen heerlijkheid ontvangen, namelijk de erfenis. Volgens het Romeinse recht waren slaven uitgesloten van een erfenis, maar dat geldt niet volgens het hemelse recht. Christenslaven als vrijgelatenen van de Heere Jezus (1 Kor.7:22) zullen in de erfenis delen. Paulus zegt hier niet wat die erfenis inhoudt en ook niet wanneer ze deze erfenis zullen ontvangen. Het zal een erfenis in het licht zijn: in de hemel waar God woont Die zelf licht is (Kol.1:12; 1 Tim.6:16; 1 Joh.1:5). Die erfenis houdt in volledige verlossing en overvloedige heerlijkheid (Ef.1:14,18). Het is een eeuwige erfenis (Hebr.9:15), waarvan Petrus zegt, dat ze onvergankelijk, onbevlekt en onverwelkelijk is en dat ze in de hemel bewaard wordt en waarvoor de erfgenamen bewaard worden (1 Petr 1:4,5). Een bewaarde erfenis voor bewaarde erfgenamen. Dan kan er niets meer mis gaan. De erfgenamen zullen deze erfenis zeker ontvangen. Van deze erfenis hebben de gelovigen in de Heilige Geest al een voorschot, onderpand, aanbetaling ontvangen (Ef.1:14): in Zijn werkingen, in Zijn inwoning en vrucht, in Zijn toerusting met gaven en bedieningen. Een grote aanbetaling op de toekomstige erfenis. Wanneer de aanbetaling al zo groot is, hoe groot zal de erfenis zelf dan niet zijn? Wat een erfenis, nu al een voorschot en straks volledig en eeuwig: God alles en in allen! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor de grote en eeuwige erfenis die U komt geven bij Uw terugkomst in heerlijkheid. Geef dat we die volle erfenis met vreugde verwachten, omwille van Uw bloed, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welke vormen van slavernij zijn er vandaag? Wat kunnen we daaraan doen?
2. Wat betekent de Heilige Geest als voorschot, onderpand en aanbetaling van de erfenis voor je?
3. Verwacht je de volledige erfenis? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?

23 februari

IK KOM U REDDEN VAN GODS TOORN

Lezen: 1 Thessalonicenzen 1

(Paulus schrijft:) Want zij (gelovigen in Korinthe) vermelden...hoe u zich van de afgoden bekeerd hebt om de levende en waarachtige God te dienen en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Die Hij uit de doden heeft opgewekt, namelijk Jezus, Die ons verlost van de komende toorn. (1 Thess.1:9,10)

Paulus dankt en bidt God voor Christus' gemeente in Thessalonica. De gelovigen zijn navolgers van Paulus met zijn medewerkers en van de Heere Jezus geworden en voorbeelden voor alle gelovigen in de Griekse provincies Macedonië en Achaje. Ze hebben het woord van de Heere Jezus overall verkondigd. Gelovigen in Korinthe – van waaruit Paulus deze brief schrijft – vertellen hoe hij met zijn medewerkers ingang in de stad Thessalonica heeft gekregen. Ze vertellen hoe de gelovigen daar zich van de afgoden bekeerd hebben om de levende en waarachtige God te dienen én Jezus, Zijn Zoon, uit de hemelen te verwachten. In de levensrichting van deze heidenen is een grote verandering gekomen: bij de afgoden weg en naar de levende en waarachtige God toe, naar de HEERE, de God van Israël, Die ze zijn gaan dienen. Het Griekse werkwoord betekent letterlijk 'slaaf zijn'. Ze willen God toebehoren en ze erkennen Hem als hun Heere; een positieve en vrijwillige keus. Ze hebben ook Jezus, de Zoon van God, leren kennen en ze verwachten Zijn terugkomst uit de hemelen. God leren kennen en dienen én de terugkomst van Zijn Zoon leren verwachten behoren tot de eerste beginselen van hun geloof. Is dat bij ons ook zo? Hierin schittert Gods overvloeiende genade, bewezen aan afgodendienaars. De prediking van het Evangelie in de kracht van de Heilige Geest heeft daar verandering in gebracht en brengt daar verandering in, toen en vandaag. Daarom is er hoop voor afgodendienaars die zich bekeren, want God is Dezelfde! Wanneer Paulus over het verwachten van Jezus' terugkomst in heerlijkheid schrijft, noemt Hij vijf dingen over Hem: Hij is Gods Zoon, Hij komt uit de hemelen, God heeft Hem uit de doden opgewekt, Zijn Naam is Jezus en Hij is de Redder van Gods toekomstige toorn. Jezus is Gods Zoon. En Zijn opstanding uit de doden is een krachtig bewijs voor Zijn Zoonship (Rom.1:4). Jezus als de Zoon van God komt terug uit de hemelen. In het Hebreeuws staat het woord 'hemel' altijd in het meervoud (*sjamajim*). De Bijbel kent de wolkenhemel, de sterrenhemel en de hemel der hemelen: de woonplaats van God. Jezus is bij Zijn hemelvaart door Zijn Vader in die hemel opgenomen en vandaar komt Hij terug in heerlijkheid. De engelen ná Jezus' hemelvaart hebben dit gezegd (Hand.1:11). De Zoon van God heet Jezus: Redder, Zaligmaker. Vóór Zijn geboorte heeft de engel dit tegen Jozef gezegd (Mt.1:21). Jezus redt van de zonden en van de gevolgen van de zonden. Daar begint Hij nu mee en straks voltooit Hij dat werk. Jezus verlost van de toekomstige toorn: de toorn van God die op komst is, Zijn rechtvaardig oordeel over alle goddeloosheid van de ongelovige wereld. Wie Hem nu als Redder kent, behoeft voor Gods toorn straks niet meer bang te zijn! Wat een toekomst, rust en zekerheid! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U dat U Jezus, Uw Zoon, hebt opgewekt uit de doden en dat Hij ons redt van Uw toekomstige toorn. Geef dat we Zijn redding ervaren en Zijn komst met vreugde verwachten, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat blijkt uit de verwachting van Jezus' komst?
2. Wat is Gods toorn en waarom komt die?
3. Ben je bang voor Gods toekomstige toorn? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?

24 februari

IK KOM MET AL MIJN HEILIGEN

Lezen: 1 Thessalonicenzen 3

(Paulus schrijft:) Maar onze God en Vader zelf, en onze Heere Jezus Christus, moge onze weg naar u (gelovigen in Thessalonica) toe leiden. En u moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen,... opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.(1 Thessalonicenzen 3:11-13)

Paulus met zijn medewerkers bidden God voortdurend om de gemeente in Thessalonica te mogen bezoeken, 'om te volmaken wat aan uw geloof ontbreekt'. Hij vertelt over de inhoud van hun gebed. God de Vader en de Heere Jezus Christus Zoon moge hun weg naar Thessalonica banen (letterlijk 'recht maken') om daar te mogen komen. Paulus is twee keer naar de provincie Macedonië gereisd waarin de stad Thessalonica ligt (Hand.20:1-4). Zijn gebed is verhoord. Dat spreekt niet vanzelf, want Paulus heeft op zijn reizen veel hindernissen ontmoet (Hand.16:6-8). Zolang hun bezoek nog op zich laat wachten moge de Heere Jezus hun geloof doen toenemen en overvloedig maken in de liefde. Ook dit gebed is verhoord (2 Thess. 1:3). De liefde, die er al is, moet groeien: de liefde tot elkaar en de liefde tot alle mensen zoals ook Paulus en zijn medewerkers overvloedig zijn in liefde tot de gelovigen in Thessalonica. Ze zijn een voorbeeld voor hen. Wat is dat mooi! De liefde werkt aanstekelijk en zo groeit en bloeit ze. Een uitslaand liefdesvuur dat anderen in vuur en vlam zet! Paulus vraagt aan God of Hij de harten van de gelovigen wil versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor Zijn aangezicht, bij de komst van de Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen. Hun hart als zetel van denken, willen en voelen heeft versterking nodig. Om onberispelijk in heiliging te zijn voor Gods aangezicht, voor Zijn troon. 'Onberispelijk' wil zeggen: niemand kan aanmerking op hen maken. In dit verband denkt Paulus aan het gericht bij Jezus' terugkomst. Hun groeiende heiliging zal dan onberispelijk zijn en overgaan in de heerlijkmaking. God de Vader is de Rechter door middel van Jezus, Zijn Zoon, aan Wie Hij de uitvoering van Zijn gericht heeft toevertrouwd (Joh.5:22,27; Hand.10:42; 17:31). Dat zal gebeuren 'bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen'. Jezus, de Redder komt als de Rechter. Wat een troost voor alle gelovigen en wat een schrik voor alle ongelovigen! Jezus komt terug 'met al Zijn heiligen', met de heilige engelen. Paulus haalt hier Zacharia 14:5 aan: 'Dan zal de HEERE, mijn God, komen: al de heiligen met U!' Jezus heeft gezegd dat Hij Zijn engelen zal uitzenden als maaiers in de oogst (Mt.13:39-43). Hij zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen, en ieder vergelden naar zijn daden (Mt.16:27; 25:31). Paulus spreekt over Jezus' openbaring vanuit de hemel met de engelen van Zijn kracht (2 Thess.1:7). Jezus komt niet alleen terug. Heilige engelen zullen Hem omringen; heel veel engelen. Zijn terugkomst zal een overwinningstocht zijn. Alle engelen zullen juichen! Jij ook? Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, dat U komt met al Uw engelen. Geef dat we bij Uw terugkomst in heerlijkheid onberispelijk in levensheiliging zullen zijn voor Uw Vader. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom is groei in de liefde tot elkaar en tot allen nodig?
2. Hoe kun je onberispelijk zijn in toewijding aan de HEERE?
3. Waarom komt Jezus terug met al Zijn heilige engelen?

25 februari

IK KOM MIJN VERHEERLIJKE GEMEENTE ONTMOETEN

Lezen: 1 Thessalonicenzen 4:13-18

(Paulus schrijft:) Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen (de opgewekte gelovigen) opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn. Zo dan, troost elkaar met deze woorden. (1 Thess. 4:17,18)

De gelovigen in Thessalonica zien uit naar Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Ze hopen die mee te maken. Maar hoe zit het dan met de gelovigen die ontslapen zijn in de Heere Jezus? Paulus gaat op hun vraag in. Hij wil niet dat de broeders en zusters onwetend zijn over het lot van de gestorven gelovigen en dat ze bedroefd over hen zijn zoals de ongelovigen die geen hoop hebben; die zonder hoop en zonder God in de wereld zijn (Ef.2:12). De gelovigen mogen hoop hebben door Jezus' opstanding uit de doden. Wat met Hem gebeurd is, zal met hen gebeuren. God zal Hij hen, die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem, want ze zijn verenigd met Hem. Jezus is hun Hoofd en zij zijn leden van Zijn lichaam. Paulus heeft een woord van Jezus ontvangen: De gelovigen die bij Jezus' terugkomst op aarde leven – hij verwacht dat voor zichzelf en voor zijn lezers ('wij') – zullen beslist niet de ontslapen gelovigen voorgaan; ze hebben geen voorsprong en de ontslapen gelovigen komen niets tekort. Het volgende zal gebeuren: Jezus zelf zal neerdalen uit de hemel. Dit neerdalen zal gepaard gaan met een groot geluid, met het bevel aan de doden om op te staan (Joh.5:25-29), met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God die zal klinken. Dit geluid zal wereldwijd gehoord worden. Op dit geluid en op dit bevel zullen de ontslapen gelovigen opstaan. Dit is het eerste wat gebeurt. Daarna zullen de gelovigen die dan leven samen met de opgewekte gelovigen opgenomen worden in de wolken. Ondertussen hebben ze een grote verandering ondergaan. Ze hebben met de opgewekte gelovigen een verheerlijkt lichaam ontvangen (1 Kor.15:51-54). De opgewekte gelovigen én de levende gelovigen zijn nu met elkaar verenigd. Ze vormen samen Jezus' verheerlijkte Gemeente. Deze wordt opgenomen in de wolken voor een ontmoeting met Jezus in de lucht. Hij daalt neer uit de hemel op de aarde en de verheerlijkte Gemeente op de aarde gaat Hem tegemoet in de lucht om Hem te ontmoeten en om Hem welkom te heten. Ze haalt hem op en begeleidt Hem bij Zijn komst naar de aarde. De Bruidegom komt en de bruid gaat Hem tegemoet. Wat een heerlijke ontmoeting zal dat zijn! Het verlangen van Bruidegom en bruid wordt dan vervuld. Het heerlijke gevolg van deze ontmoeting is: 'En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn'. Nooit geen scheiding meer. Voor eeuwig bij elkaar, om zich in elkaar te verheugen en van elkaar te genieten. Wat een uitzicht! Paulus besluit zijn onderwijs met: 'Zo dan, troost elkaar met deze woorden'. Er is geen reden voor droefheid, maar voor vreugde; vreugde in de Heere! Amen.

Gebod

Heere Jezus, dank U dat U terugkomt in heerlijkheid naar de aarde en dat Uw verheerlijkte Gemeente U in de lucht zal ontmoeten. Geef dat we daarnaar verlangen en elkaar daarmee bemoedigen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Begrijp je de bezorgdheid van de Thessalonicenzen over de ontslapen gelovigen?
2. Wat is het nieuwe van Jezus' woord dat Paulus heeft ontvangen?
3. Waarom zal er een ontmoeting in de lucht plaats vinden? Weet je een andere uitleg van dit vers?

26 februari

IK KOM OM U ONBERISPELIJK AAN TE TREFFEN

Lezen: 1 Thessalonicenzen 5:12-28

(Paulus wenst Christus' Gemeente in Thessalonica toe:) En moge de God van de vrede zelf u geheel en al heiligen en mogen uw geheel oprechte geest, de ziel en het lichaam onberispelijk bewaard worden bij de komst van onze Heere Jezus Christus. Hij Die u roept is getrouw: Hij zal het ook doen.
(1 Thessalonicenzen 5:23,24)

Paulus eindigt veel van zijn brieven met een zegenwens, die tegelijk een gebed en een proclamatie is. Hij richt de gelovigen in Thessalonica op de HEERE: de God van de vrede. Die noemt hij ook in Romeinen 15:33: 'En moge de God van de vrede met u allen zijn. Amen.' en in Filippenzen 4:9: 'En de God van de vrede zal met u zijn'. De Hebreeënbrief eindigt met de God van de vrede Die Zijn gemeente moge toerusten tot elk goed werk om Zijn wil te doen (13:20,21). De HEERE is de God van de vrede (Hebr. *sjaloom*): van de volheid van geluk in alle relaties en situaties. Hij is de Bron en de Gever van de vrede. Paulus wenst de gelovigen toe dat God zelf – hoogstpersoonlijk – hen geheel en al zal heiligen: apart zetten voor Hem en toewijden aan Hem. Hij heeft hun volledige levensheiliging op het oog: om helemaal voor God te leven en Hem te dienen. Paulus werkt dit verder uit met: 'en mogen uw geheel oprechte geest, de ziel en het lichaam onberispelijk bewaard worden bij de komst van onze Heere Jezus Christus'. Het gaat hem om de gelovigen in de totaliteit van hun mens zijn: naar geest, ziel en lichaam. Dat ze volkomen en onberispelijk – zonder enig gebrek – bewaard worden tot Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Om hen onberispelijk aan te treffen als Jezus' bruidsgemeente 'zonder smet of rimpel of iets dergelijks, heilig en vlekkeloos' (Ef.5:27). Wat een hoge gedachten en wat een grote verwachtingen heeft Paulus van de God van de vrede! Hij is de almachtige en de genadige God. Door Zijn Heilige Geest kan én wil Hij dit alles geven en bewerken in de levens van de gelovigen in Thessalonica! Paulus gunt hun van harte deze volmaakte levensheiliging bij Jezus' terugkomst in heerlijkheid, tot eer van de God van de vrede en van de God van alle genade. Hij kijkt niet naar de gelovigen en hun beperkte mogelijkheden, maar naar God en Zijn onbegrensde mogelijkheden in en door Zijn Heilige Geest!

Paulus voegt aan deze zegenwens nog een bemoediging toe. Hij zegt: 'Hij Die u roept is getrouw: Hij zal het ook doen'. God roept de gelovigen tot deze levensheiliging met het oog op Jezus' terugkomst. Zijn roeping is betrouwbaar en Hij zal die levensheiliging werkelijkheid maken en de gelovigen bewaren tot Jezus' komst. God zelf staat er voor in. Hij doet wat Hij zegt! Wat een zekerheid en wat een perspectief! Om met het hart te geloven en om te hopen op de vervulling van Gods beloften voor Christus' Gemeente en voor ons persoonlijk. God is een God, Die het doet! Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor Paulus' zegenwens en bemoediging. Heilig ons geheel en al en bewaar ons onberispelijk voor Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Geef dat we Uw roeping gehoorzamen en Uw werk in ons leven toelaten, in Jezus' Naam, door de kracht van de Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer Bijbelwoorden over levensheiliging in verband met Jezus' terugkomst?
2. Waarom hebben we vaak geen grote verwachtingen voor onze levensheiliging?
3. Hoe staat het met je levensheiliging met het oog op Jezus' terugkomst? Waarom?

27 februari

IK KOM VERGELDEN EN EER ONTVANGEN

Lezen: 2 Thessalonicenzen 1

(Paulus schrijft:) Het is immers rechtvaardig van God verdrukking te vergelden aan hen die u verdrukken, en aan u die verdrukt wordt, samen met ons verlichting te geven bij de openbaring van de Heere Jezus vanuit de hemel met de engelen van Zijn kracht, wanneer Hij met vlamvend vuur wraak oefent over hen die God niet kennen en over hen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn. Zij zullen als straf eeuwig verderf ondergaan, weg van het aangezicht van de Heere en van de heerlijkheid van Zijn macht, wanneer Hij zal gekomen zijn om op die dag verheerlijkt te worden in Zijn heiligen en bewonderd te worden in allen die geloven (want bij u vond ons getuigenis geloof). (2 Thessalonicenzen 1:6-10)

Paulus dankt en bidt God voor Christus' gemeente in Thessalonica . Hij noemt de volharding van de gelovigen een teken van Gods rechtvaardig oordeel om het Koninkrijk van God waardig geacht te worden bij Jezus' terugkomst. De verdrukte gelovigen wacht de heerlijkheid, terwijl de verdrukters het eeuwig verderf wacht. Het is rechtvaardig van God om verdrukking te vergelden aan de verdrukters én om aan de verdrukte gelovigen, samen met Paulus en zijn medewerkers, verkwikking te geven. In Romeinen 2:1-11 schrijft Paulus ook over die tweërlei vergelding. Hier plaatst Paulus Gods rechtvaardig oordeel bij Jezus' terugkomst. Dan zal Hij zichzelf bekendmaken als Rechter. Dat zal een openbaring zijn! Onvoorstelbaar, vol majesteit en heerlijkheid. Hij zal dan komen met de engelen van Zijn legermacht. Hij zal met vlamvend vuur wraak oefenen over hen die God niet kennen en over hen die het Evangelie ongehoorzaam zijn. Het vuur als teken van Gods heerlijkheid (Ex.19:18; 40:38) en middel in Zijn strafgericht (Mt.3:12; 1 Kor.3:13; 2 Petr.3:10,12). God zal vergelden met heilige wraak. In het volgende vers duidt Paulus die nader aan: 'Zij zullen als straf het eeuwig verderf ondergaan, weg van het aangezicht van de Heere en van de heerlijkheid van Zijn macht'. Een eeuwigdurende straf in de hel, in het onuitblusbare vuur (Mk.9:43-48); in de eeuwige godverlatenheid. Wat een verschrikkelijke straf, om te huiveren! Dat zal Gods oordeel zijn over verdrukters; over heidenen die God niet kennen en over Joden die het Evangelie niet gehoorzaam zijn, wanneer ze zich niet bekeren. Wat hebben heidenen kennis van de ene, ware God nodig! En wat hebben Joden gehoorzaamheid aan het Evangelie nodig! Evangelieverkondiging aan het Joodse volk, zending en evangelisatie zijn van levens- en eeuwigheidsbelang. Jezus' terugkomst betekent openbaring van *Zijn* heerlijkheid én van de gelovigen. Hij zal in hen verheerlijkt worden. Ze zullen aan Hem gelijkvormig zijn met hun verheerlijkt lichaam. Jezus zal bewonderd worden in alle gelovigen. Aan Hem alle eer, tot in de eeuwen der eeuwen! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, dat U terugkomt om verdrukking te vergelden aan de verdrukters en om verlichting te geven aan de verdrukten, om de ongelovigen te straffen en om verheerlijkt en bewonderd te worden in Uw gelovigen. Geef dat we met U verbonden zijn en U in ons verheerlijkt zult worden, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waaruit blijkt Gods rechtvaardigheid in Zijn oordeel?
2. Waarom wordt Jezus verheerlijkt en bewonderd?
3. Wat verwacht je te ontvangen? Waarom?

28 februari

IK KOM DE WETTELOZE Vernietigen

Lezen: 2 Thessalonicenzen 2:1-12

(Paulus schrijft:) En u weet wat hem (de wetteloze) nu weerhoudt, opdat hij op zijn eigen tijd geopenbaard wordt. Want het geheimenis van de wetteloosheid is al werkzaam. Alleen is er iemand die hem nu weerhoudt, totdat hij uit het midden verdwenen is. En dan zal de wetteloze geopenbaard worden. De Heere zal hem verteren door de Geest van Zijn mond en hem tenietdoen door de verschijning bij Zijn komst. (2 Thessalonicenzen 2:6-8)

Paulus schrijft hier opnieuw over Jezus' terugkomst in heerlijkheid en de vereniging van de gelovigen met Hem. Hij doet dat omdat daarover misverstanden bestaan. De gelovigen moeten zich niet snel aan het wankelen laten brengen of zich laten verschrikken alsof de dag van Jezus' terugkomst al aangebroken is. Dit zou kunnen door een Geestesuiting als profetie of door een woord van kennis (1 Kor.12:8,10) of door een valse brief die van Paulus afkomstig zou zijn, maar het niet is. Aan de dag van Jezus' terugkomst gaan belangrijke gebeurtenissen vooraf: de afval van het geloof én de komst van de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf. Jezus heeft daarover gesproken in Mattheüs 24:11,12. Op grote schaal zal er afval van God en van het geloof plaatsvinden en de wetteloosheid zal toenemen door de komst van de mens van de wetteloosheid. Door te leven zonder rekening te houden met Gods geboden. Alles kan en alles mag! De mensen leven zich uit. Hij is de zoon van het verderf, want hij brengt verderf en gaat naar het verderf. Hij is een tegenstander van God. Hij verheft zich boven alle goden en laat zich als God vereren. Hij gaat in de tempel van God zitten en doet zich voor als God. Paulus' woorden roepen Daniël 11:36,37 in herinnering. Deze mens van de wetteloosheid zal zich godsdienstig voordoen. Hij gaat in de tempel van God zitten; in de herbouwde tempel in Jeruzalem (Paulus en zijn lezers kennen geen andere tempel). De apostel heeft over zijn komst gesproken toen hij in de gemeente was. Hij herinnert de gelovigen aan zijn onderwijs. Hij heeft toen ook gezegd dat deze wetteloze mens nog tegengehouden wordt en genoemd wat hem tegenhoudt. Op de door God bepaalde tijd zal hij komen. Wat de volle openbaring van de wetteloosheid nog tegenhoudt, noemt Paulus hier niet. Maar de wetteloosheid werkt nu al in het verborgene. De mens van de wetteloosheid als leider is er echter nog niet. Wanneer de weerhouder weg is, zal de wetteloze komen en laten zien wie hij is. Een vreselijke verschijning, overeenkomstig de werking van satan, met allerlei kracht, tekenen en wonderen van de leugen, enz. Maar Jezus zal bij Zijn terugkomst hem verteren door de Geest van Zijn mond en hem teniet doen door Zijn verschijning. Zonder legers van engelen, maar door de adem van Zijn mond zal Hij hem verteren (Jes.11:4). De eerste aanblik van Jezus' verschijning zal hem machteloos maken, buiten spel zetten. Dan is het met zijn wetteloosheid voor altijd gedaan. Jezus is Overwinnaar! Halleluja, amen.

Gebed

Leeuw uit de stam van Juda, dank U dat U terugkomt om de wetteloze te verteren door de Geest van Uw mond en hem te vernietigen door Uw verschijning. Geef dat we de mens van de wetteloosheid herkennen en hem niet volgen, maar weerstand bieden, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welke sporen zijn er al zichtbaar van de afval en van de mens van de wetteloosheid?
2. Waarom noemt Paulus de naam van de weerhouder niet? Wie is hij?
3. Hoe kun je de mens van de wetteloosheid tegenstaan en overwinnen?

1 maart

IK KOM OM EEN EINDE TE MAKEN AAN ZWARE TIJDEN

Lezen: 1 Timotheüs 4:1-5; 2 Timotheüs 3:1-9

(Paulus schrijft aan Timotheüs:) Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in latere tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen, door huichelarij van leugenaars, die hun eigen geweten met een brandijzer hebben toegeschroeid...En weet dit dat in de laatste dagen zware tijden zullen aanbreken. Want de mensen zullen liefhebbers zijn van zichzelf, geldzuchtig, grootsprekers, hoogmoedig, lasteraars, hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, kwaadsprekers, onmatig, wreed, zonder liefde voor het goede, verraders, roekeloos, verwaand, meer liefhebbers van zingenot dan liefhebbers van God. Zij hebben een schijn van godsvrucht, maar hebben de kracht ervan verloochend. Keer u ook af van hen af. (1 Timotheüs 4:1,2; 2 Timotheüs 3:1-5)

Ook Jezus' apostelen spreken over de tekenen van de tijden die aan Zijn terugkomst voorafgaan.. Paulus doet dat in zijn brieven aan zijn geestelijke zoon Timotheüs. Hij schrijft over 'latere tijden' en 'de laatste dagen' waarmee hij de tijden vóór Jezus' terugkomst bedoelt. Dat zullen 'zware' tijden zijn: moeilijk en gevaarlijk (Mt.8:28), maar Jezus zal aan die tijden een einde maken. Sommige gelovigen zullen afvallen van het geloof door naar dwaalgeesten te luisteren: 'zich wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen'. Leugenaars, die hun geweten als met een brandijzer hebben toegeschroeid, brengen gelovigen daartoe. Ze staan tegenover de Geest van de waarheid. De stem van hun geweten hebben ze langdurig het zwijgen opgelegd en zij spelen toneel. Ze verbieden te trouwen en zich van bepaald voedsel te onthouden. Ze staan onthouding (ascese) voor. Ze stellen zich tegenover de Schepper van het voedsel, dat onder dankzegging aan Hem genuttigd mag worden, want het wordt geheiligd door het Woord van God en door het gebed. Deze dwaalleraars treden op binnen Christus' Gemeente en brengen gelovigen tot afval van het geloof. Deze komen onder de macht van misleidende geesten en leringen van boze geesten. Timotheüs, let op je zaak en versta je taak! Er dreigt gevaar van binnenuit. Zo sluw is de boze!

Jezus heeft voorzeggd dat de wetteloosheid zal toenemen en daarom zal de liefde van velen verkillen (Mt.24:12). Paulus noemt achttien karaktertrekken van die wetteloosheid. De mens staat helemaal in het middelpunt en de liefde voor God en de liefde voor de naaste ontbreken. Als laatste noemt Paulus 'meer liefhebbers van zingenot dan liefhebbers van God'. Ook hier gaat het om gemeentelieden. Paulus schrijft over hen: 'Ze hebben een schijn van godsvrucht, maar hebben de kracht ervan verloochend. Keer u ook van hen af'. Het echte geloof bestaat niet in woorden, maar in kracht; in de kracht van de Heilige Geest die de zonde doet haten en laten (1 Kor.4:18-20; Rom.8:13). Wat heeft Christus' Gemeente de Heilige Geest nodig om haar te heiligen, om haar tot bruidsgemeente voor haar hemelse Bruidegom te maken! Zeker in de tijd vóór Zijn terugkomst! Amen.

Gebed

Dank U, Heilige Geest, voor Uw onderwijs over de laatste dagen vóór Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Heilig ons geheel en al en bewaar ons voor dwaalleer en afval van het geloof. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welke apostelen schrijven nog meer over de laatste dagen?
2. Waarom dreigt er groot gevaar voor Christus' Gemeente van binnenuit?
3. Hoe kun je je wapenen tegen dwaalleer en geloofsafval?

2 maart

IK KOM OP GODS TIJD

Lezen: 1 Timotheüs 6:3-16

Ik (Paulus) beveel u (Timotheüs) voor God, Die alle dingen levend maakt, en voor Christus Jezus, Die onder Pontius Pilatus de goede belijdenis afgelegd heeft, dit gebod onbevlekt en onberispelijk in acht te nemen, tot de verschijning van onze Heere Jezus Christus. De zalige en alleen machtige Heere, de Koning der koningen en Heere der heren, zal die op Zijn tijd laten zien, Hij Die als enige onsterfelijkheid bezit en een ontoegankelijk licht bewoont; Hem heeft geen mens gezien en niemand kan Hem ook zien. Aan Hem de eer en eeuwige kracht. Amen. (1 Timotheüs 6:13-16)

Paulus spreekt zijn geestelijke zoon en medearbeider persoonlijk aan met: 'U echter, o mens die God toebehoort'. Hij spoort hem aan om zonden te ontvluchten en vruchten van het geloof na te jagen. Hij moet de goede strijd van het geloof strijden tegen de genoemde zonden en voor de genoemde vruchten. Laat hij in de wedloop van het geloof grijpen naar de prijs van het eeuwige leven; zich daarnaar uitstrekken. Dat eeuwige leven in hoger heerlijkheid breekt aan bij Jezus' terugkomst. God heeft Timotheüs daartoe geroepen en bij zijn doop heeft hij daarvan belijdenis afgelegd voor vele, aanwezige getuigen. Met grote nadruk zegt Paulus tegen hem: 'Ik beveel u voor God, Die alle dingen levend maakt, en voor Christus Jezus, Die onder Pontius Pilatus de goede belijdenis afgelegd heeft, dit gebod onbevlekt en onberispelijk in acht te nemen, tot de verschijning van onze Heere Jezus Christus'. Paulus bezweert Timotheüs en plaatst hem in de tegenwoordigheid van God en van Jezus; van God Die alle dingen levend maakt in schepping en herschepping én van Jezus, de Messias, Die de goede belijdenis heeft afgelegd toen Hij voor de Romeinse stadhouder Pontius Pilatus terechtstond (Joh.18:36,37). Timotheüs moet het gebod dat hij van Paulus ontvangen heeft om zonden te ontvluchten, om de vrucht van de Geest na te jagen, om de goede strijd van het geloof te strijden en om naar de prijs van het eeuwige leven te grijpen, onbevlekt en onberispelijk in acht nemen. Hij mag er niets van afdoen en er niets aan toevoegen. Hij moet het volledig gehoorzamen tot Jezus' terugkomst. Dan zal Hij beoordelen of Timotheüs en alle gelovigen onbevlekt en onberispelijk Zijn wil hebben gedaan. Het noemen van Jezus' Naam en verschijning brengt Paulus tot lofprijzing en aanbidding. De almachtige God: de Koning der koningen en de Heere der heren, zal op de door Hem bepaalde tijd Jezus Christus doen terugkeren naar de aarde. Hij is de Koning Die regeert en Die op Zijn tijd Jezus laat verschijnen in heerlijkheid. Hij is de enige Die onsterfelijkheid bezit. Hij bewoont een ontoegankelijk licht. Geen mens heeft Hem ooit gezien en niemand kan Hem ook zien, want Hij is een Geest zonder lichaam. Aan Hem alle eer en eeuwige kracht, nu en tot in de eeuwen der eeuwen. 'Amen': dat is waar en zeker. Deze heerlijke en volzalige God zal Jezus, Zijn Zoon, op Zijn tijd doen terugkeren in heerlijkheid. Zijn tijd is de beste tijd. Wat Hij doet, is goed! Laten we Hem daarvoor met Paulus loven en aanbidden! Amen.

Gebod

Koning der koningen en Heere der heren, dank U dat U op Uw tijd Uw Zoon laat verschijnen in heerlijkheid. Geef dat we Zijn gebod onbevlekt en onberispelijk in acht nemen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom bezweert Paulus Timotheüs met zulke sterke bewoordingen?
2. Hoe komt Paulus hier tot zo'n spontane lofprijzing? Herken je dit in je eigen leven?
3. Waarom noemt Paulus hier zoveel eigenschappen van God? Wat betekenen ze?

3 maart

IK KOM BARMHARTIGHEID BEWIJZEN

Lezen: 2 Timotheüs 1

(Paulus schrijft:) Moge de Heere aan het huis van Onesiforus barmhartigheid bewijzen, want hij heeft mij vaak bemoedigd en heeft zich voor mijn boeien niet geschaamd. Integendeel, toen hij in Rome aangekomen was, heeft hij mij ijverig gezocht en hij heeft mij gevonden. Moge de Heere hem geven dat hij barmhartigheid vindt bij de Heere op die dag. En hoezeer hij in Efeze gediend heeft, weet u zelf het beste. (2 Timotheüs 1:16-18)

Paulus denkt vaak aan de dag van Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Hij leeft en werkt, gericht op Jezus en op Zijn komst. In dit hoofdstuk noemt hij twee keer 'die dag'. In vers 12 schrijft Paulus: 'Maar ik schaam mij niet, want ik weet Wie ik geloofd heb en ik ben ervan overtuigd dat Hij bij machte is mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren *tot die dag*'; de dag van Jezus' terugkomst waarop Paulus' leven in heerlijkheid zichtbaar zal worden (Kol.3:4; 2 Thess.1:10). Tot die dag zal Jezus het leven, dat Paulus aan Hem heeft toevertrouwd, bewaren in de hemel. Daar is het veilig bij Hem. Aan het eind van het hoofdstuk schrijft Paulus over Onesiforus ('nuttig'), een gelovige in Efeze die hem heeft bijgestaan tijdens zijn gevangenschap. Hij spreekt zijn dankbaarheid uit aan hem en zijn familie. Hij bidt hen Gods barmhartigheid toe, Zijn ontfermende liefde. Paulus heeft die zelf van Onesiforus ontvangen door zijn bemoedigingen en door zijn bezoeken aan hem in de gevangenis. Moge de Heere die aan Onesiforus en zijn familie vergelden! Laten ook zijn familieleden in Gods barmhartigheid mogen delen! Zoals Onesiforus Paulus in Rome heeft 'gevonden', mag hij zo barmhartigheid bij de Heere 'vinden' op die dag; op de dag van Jezus' terugkomst. Denkt Paulus hier aan Jezus' zaligspreking: 'Zalig zijn de barmhartigen, want aan hen zal barmhartigheid bewezen worden' (Mt.5:7)? Onesiforus heeft niet alleen Paulus in zijn gevangenschap gediend, maar ook de gemeente van Efeze. Timotheüs is daarvan goed op de hoogte. Wat Onesiforus uit liefde voor Paulus en voor Christus' Gemeente heeft gedaan, behoudt zijn waarde en zal eeuwig bestaan. Jezus zal bij Zijn terugkomst in heerlijkheid dat rijk belonen! Judas wekt in zijn brief de gelovigen op om 'de barmhartigheid van onze Heere Jezus Christus, tot het eeuwige leven' te verwachten (21). Over het bewijzen van barmhartigheid in het laatste oordeel heeft Jezus gesproken in Mattheüs 25: 34-40,46. Jezus noemt hier een aantal daden van barmhartigheid, bewezen aan Zijn broeders en zusters in grote nood. Ze moesten eerste levensbehoeften ontberen. Maar de rechtvaardigen hebben daarin voorzien en daar offers voor gebracht. Wanneer Jezus hun daden van barmhartigheid noemt, blijkt dat ze daar geen boekhouding van hebben bijgehouden, want ze hebben die uit liefde gedaan. De rechtvaardigen zijn hun daden van barmhartigheid vergeten, maar Jezus niet. Hij zegt: 'Voor Mij gedaan'. Ze mogen dit tot hun verwondering horen en ingaan in het eeuwige leven in hoger heerlijkheid. Hun verwondering zal dan ten hoogsten toppunt stijgen! Aan God alle eer! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, dat U terugkomt om barmhartigheid te bewijzen. Geef dat we hier en nu barmhartigheid bewijzen en die eenmaal van U ontvangen, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe kunnen we aan onze voorgangers barmhartigheid bewijzen?
2. Waarom hebben we Jezus' barmhartigheid nodig op de dag van Zijn terugkomst in heerlijkheid?
3. Hoe ontvang je die nu en straks?

4 maart

IK KOM U KRONEN

Lezen: 2 Timotheüs 4:1-8

(Paulus schrijft:) Verder is voor mij weggelegd de krans van de rechtvaardigheid die de Heere, de rechtvaardige Rechter, mij op die dag geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning hebben liefgehad. (2 Timotheüs 4:8)

Paulus bindt Timotheüs op het hart om het Woord van God te prediken, om te weerleggen, te bestraffen en te vermanen en om daarin te volharden. Hij plaatst hem in de tegenwoordigheid van God en van Jezus, Die terugkomt om de levende en de opgestane mensen te oordelen. In dit verband denkt Paulus aan en schrijft hij over zijn sterven dat hij spoedig verwacht: 'Ik word immers reeds als een plengoffer uitgegoten en het tijdstip van mijn heengaan is aanstaande'. Zo ervaart hij zijn gevangenschap, zijn lijden, omwille van Jezus. Offers gingen meestal gepaard met een bijbehorend plengoffer: het uitgieten van wijn of water voor de HEERE (Ex.29:40,41; Num.28:7-10); als uitdrukking van overgave aan de HEERE. Zo giet Paulus zijn leven uit voor Hem en legt het in Zijn handen. Het tijdstip van zijn heengaan is aanstaande. Hoe Paulus dit weet, zegt hij niet. Aan sommige gelovigen maakt de HEERE dit bekend (2 Kon.2:1-3; 2 Petr.1:13,14) en dat geeft hun de mogelijkheid om zichzelf en anderen daarop voor te bereiden. Paulus doet dat hier. Hij kijkt achterom en overziet zijn leven. Hij heeft de goede strijd gestreden; de goede strijd van het geloof (1 Tim.6:12) voor het Koninkrijk van God en tegen het rijk van de duisternis. Hij heeft de wedloop van het geloof tot een goed einde gebracht en hij heeft het geloof behouden; het vastgehouden. Door Gods genade is hij trouw gebleven aan het geloof. De Griekse werkwoordsvormen, die Paulus hier gebruikt, wijzen op voltooiing. Hij ziet zijn leven en werk voltooid, afgesloten. Wat een genade en zegen om zo op je leven en werk te mogen terugzien! Een krachtig getuigenis om Paulus na te volgen zoals hij Jezus heeft nagevolgd (1 Kor.11:1), Die heeft uitgeroepen: 'Het is volbracht!' (Joh.19:30). Paulus kijkt ook vooruit. Hij schrijft: 'Verder is voor mij weggelegd de krans van de rechtvaardigheid die de Heere, de rechtvaardige Rechter, mij op die dag geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning hebben liefgehad'. Paulus denkt opnieuw aan het beeld van de wedren. Bij zo'n wedren is er voor de winnaars een overwinningskrans. Hij noemt die 'de krans van de rechtvaardigheid'. Hij verwacht die te ontvangen bij Jezus' terugkomst. Jezus, de rechtvaardige Rechter, zal hem die geven als beloning voor zijn rechtvaardig leven; een leven uit Jezus' volmaakte rechtvaardigheid en een rechtvaardig leven met God en mensen, uit liefde en dankbaarheid. Die krans wordt ook genoemd 'de kroon (of krans) van het leven' (Jak.1:12; Openb.2:10) en 'de onverwelkbare krans van de heerlijkheid' (1 Petr.5:4); de krans van het eeuwige leven in hoger heerlijkheid. Paulus verwacht die krans voor zichzelf, maar ook voor allen die Jezus' verschijning liefhebben, daarnaar uitzien. Hun hoop zal niet beschaamd worden! Wat een blij vooruitzicht! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U, dat U terugkomt om allen te kronen die Uw verschijning hebben liefgehad. Geef dat we U en Uw verschijning liefhebben en Uw kroon verwachten en ontvangen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe is ons leven een plengoffer voor de HEERE?
2. Houden we rekening met ons sterven?
3. Waarom verlangt Paulus ernaar de kroon van de rechtvaardigheid van Jezus te ontvangen? En wij?

5 maart

IK KOM DE HOOP VERVULLEN

Lezen: Titus 1:1-9

(Paulus schrijft:) In de hoop op het eeuwige leven, dat God, Die niet liegen kan, vóór de tijden der eeuwen beloofd heeft...Want de zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen, en leert ons... in deze tegenwoordige wereld bezonnen, rechtvaardig en godvruchtig te leven, terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus...Die (Heilige Geest) heeft Hij (God) in rijke mate over ons uitgegoten door Jezus Christus..., opdat wij,... erfgenamen zouden worden, overeenkomstig de hoop van het eeuwige leven. (Titus 1:2; 2:11-13; 3:6,7)

Paulus noemt hier drie keer 'de hoop'. Paulus is een dienaar van God en een apostel van Jezus Christus overeenkomstig het geloof van de uitverkorenen van God en de kennis, die in overeenstemming met de godsvrucht is 'in de hoop op het eeuwige leven'; dat zichtbaar zal worden bij Jezus' terugkomst. Op dat eeuwige leven in hoger heerlijkheid hoopt Paulus. God, Die de betrouwbaarheid zelf is, heeft dat beloofd vóór de schepping van hemel en aarde. Paulus verblijdt zich in die hoop. In hoofdstuk 2 schrijft Paulus over de reddende genade van God die aan alle mensen verschenen is door de komst van Jezus Christus op aarde en door de Evangelieverkondiging die uitgegaan is in de toenmaals bekende wereld. Die reddende genade leert (letterlijk: voedt op) toegewijd leven aan de Heere en Zijn liefdedienst. Dat is Gods roeping in het heden, maar niet zonder uitzicht op de toekomst: 'Terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus'. Paulus en zijn medegelovigen verwachten de vervulling van een 'zalige' hoop; een hoop die een onuitsprekelijke geluk in het vooruitzicht stelt, namelijk de verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Redder, Jezus Christus. Paulus belijdt hier Jezus als God. Hij is verschenen in de volheid van de tijd als Kind in de kribbe. Hij zal opnieuw verschijnen in heerlijkheid. Op die heerlijkheid mag Christus' Gemeente zich richten, naar die heerlijkheid mag ze zich uitstrekken. Ze mag zich verheugen op de ontmoeting met Hem, om in Zijn heerlijkheid te delen. Wat een perspectief! In hoofdstuk 3 noemt Paulus opnieuw 'de hoop'. Jezus Christus, de Zaligmaker, heeft de Heilige Geest rijk over Zijn Gemeente uitgegoten, 'opdat wij, gerechtvaardigd door Zijn genade, erfgenamen zouden worden overeenkomstig de hoop van het eeuwige leven'. God vermenigvuldigt Zijn genade. De Heilige Geest eigent zondaren Jezus' kruisgerechtigheid toe en God verklaart ze rechtvaardig. Ze worden 'erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus' (Rom.8:17), 'overeenkomstig de hoop van het eeuwige leven'. God zal die hoop zeker vervullen! Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor de hoop op het eeuwige leven, dat U vóór de schepping van hemel en aarde beloofd hebt, en voor de vervulling van die hoop door Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Geef dat we die hoop ontvangen, ons in die hoop verheugen en uitzien naar haar vervulling, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is het fundament van de Bijbelse hoop?
2. Wanneer begint voor ons het eeuwige leven en wanneer eindigt het?
3. Welk verschil is er tussen het eeuwige leven bij het sterven van de gelovige en bij Jezus' terugkomst in heerlijkheid?

6 maart

IK KOM VOOR HEN DIE MIJ VERWACHTEN

Lezen: Hebreeën 9:11-28

(De Hebreeënschrijver zegt:) En zoals het voor de mensen beschikt is dat zij eenmaal moeten sterven en dat daarna het oordeel volgt, zo zal ook Christus, Die eenmaal geofferd is om de zonden van velen weg te dragen, voor de tweede keer zonder zonde gezien worden door hen die Hem verwachten tot zaligheid. (Hebreeën 9:27,28)

De Hebreeënschrijver heeft het hier over de aardse en de hemelse eredienst, over de onvolmaaktheid van de offers van de Israëlieten en over de volmaaktheid van Jezus' offer. Hij is niet binnengegaan in de tempel te Jeruzalem om daar te offeren, maar Hij heeft Zijn eigen offerbloed in de hemel gebracht vóór het aangezicht van God ten goede van de gelovigen. De hogepriesters moesten *elk jaar* het heiligdom binnengaan op de Grote Verzoendag, maar Jezus heeft dat *eenmaal* gedaan 'bij de voleinding van de eeuwen om de zonde teniet te doen door Zijn offer'. De zonde heeft nu geen geldingskracht meer voor allen die in Hem geloven. 'Het is volbracht!' (Joh.19:30). De Heere Jezus is ons in alle opzichten gelijk geworden, uitgezonderd de zonde (Hebr.2:14,17; 4:15). Hij heeft de zonde op zich genomen om die te verzoenen. Daarom geldt ook voor Hem: 'En zoals het voor de mensen beschikt is dat zij eenmaal moeten sterven en dat daarna het oordeel volgt, zo zal ook Christus, Die eenmaal geofferd is om de zonden van velen weg te dragen, voor de tweede keer zonder zonde gezien worden door hen die Hem verwachten tot zaligheid'. In het paradijs heeft God gezegd dat door ongehoorzaamheid aan Zijn gebod de mens zeker zal sterven (Gen.2:17). Dat is Zijn beschikking. En de mensen zijn gestorven en sterven vandaag nog en daarop volgt Gods oordeel. Hij is de volmaakt rechtvaardige Rechter. Jezus is gestorven op Golgotha 'om de zonden van velen weg te dragen'. Daar heeft Hij het offer van Zijn leven voor gegeven en God de Vader heeft dit aanvaard: Op de Paasmorgen is er een open graf en op Hemelvaartsdag en Pinksteren een open hemel. Door Zijn offer is Jezus ontslagen van rechtsvervolging. Betaald is betaald! Daarom zal Hij voor de tweede keer gezien worden *zonder zonde*, wanneer Hij terugkomt in heerlijkheid. De eerste keer is Jezus gezien toen Hij geboren werd in Bethlehems stal om Zijn werk op aarde te doen. De tweede keer behoeft Hij niet meer te komen voor de zonde, want die is verzoend. Nu komt Hij terug om 'gezien te worden door hen die Hem verwachten tot zaligheid'. Dat is kenmerkend voor de gelovigen. Paulus schrijft aan de gelovigen: 'Terwijl u de openbaring van onze Heere Jezus Christus verwacht' (1 Kor.1:7) en: 'Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus' (Fil.3:20,21). Ze verwachten de opstanding van de doden met een verheerlijkt lichaam. De zaligheid - de redding van schuld en straf - die ze hier ontvangen hebben, zal dan volmaakt zijn. God alles in allen! Dan zullen ze Hem eeuwig danken, loven en aanbidden. Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw offer op het kruis waardoor U de zonden van velen hebt weggedragen, en voor Uw belofte van Uw terugkomst in heerlijkheid. Leer ons uit Uw verzoening leven en Uw terugkomst verwachten, door het werk van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Geloof je in Gods beschikking van sterven en oordeel voor de mens? Waarom (niet)?
2. Wat heeft Jezus met die beschikking gedaan?
3. Verwacht je Jezus' tweede komst tot zaligheid? Waarom (niet)?

7 maart

IK KOM EN VUUR ELKAAR DAAROM AAN

Lezen: Hebreeën 10:19-32

(Hebreeënschrijver zegt:) En laten wij (gelovigen) op elkaar letten door elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken. Laten wij de onderlinge bijeenkomst niet nalaten, zoals het bij sommigen de gewoonte is, maar elkaar aansporen en dat zoveel temeer als u de grote dag ziet naderen.
(Hebreeën 10: 24,25)

De Hebreeënschrijver eindigt zijn onderwijs over de grootheid van Jezus en Zijn offer met een aantal aansporingen voor het dagelijkse leven. Jezus is de grote Priester over het huis van God. Laten de gelovigen daarom tot God naderen met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid van het *geloof*, met een gereinigd hart en een schoon lichaam zoals de priesters van het oude verbond deden. Daarna volgt er een aansporing om de belijdenis van de *hoop* vast te houden. Het geloof vertrouwt op Gods beloften en de hoop verwacht de vervulling van die beloften. Laten ze de belijdenis van de hoop onwrikbaar vasthouden, want God, de Belover, is trouw. Die belijdenis mag niet veranderd worden. Al eerder heeft de schrijver daartoe opgeroepen (3:6,14). Er volgt nog een aansporing: 'En laten wij op elkaar letten door elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken'. Na het *geloof* en de *hoop* noemt de schrijver de *liefde*. De gelovigen moeten op elkaar letten, op elkaar toezien, aandacht aan elkaar geven (Hebr.3:12,13). Ze moeten dit doen om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken; niet elkaar 'prikkelend' (letterlijke betekenis) tot ergernis, maar tot liefde en goede werken voor God en elkaar. De gelovigen vormen een gemeenschap. Ze zijn broers en zussen van elkaar en daarom moeten ze aan elkaar liefde bewijzen en goede werken doen, die oproepen tot navolging en die respect afdwingen. Zo gaat er een goed getuigenis van hen uit en verspreiden ze een aangename geur van Jezus! Van Christus' Gemeente gaat zo aantrekkingskracht, werfkracht, uit.

Met het oog op dit aanvuren van elkaar moeten de gelovigen de onderlinge bijeenkomst niet nalaten, zoals sommigen de gewoonte hebben. Op elkaar letten en elkaar aanvuren zijn dan niet mogelijk. Door zich te onttrekken aan de gemeenschap en aan de onderlinge vermaning en aanvuring lopen deze gelovigen het gevaar om af te vallen van het geloof. Dat is het grote gevaar dat de gelovigen met een Joodse achtergrond bedreigt en waar de Hebreeënschrijver voortdurend voor waarschuwt. Het komt op volharding aan in het geloof, in de hoop en in de liefde. De gelovigen moeten elkaar vermanen én bemoedigen – het Griekse werkwoord heeft beide betekenissen – 'en dat zoveel te meer als u de grote dag ziet naderen': de dag van Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Ze zien de tekenen van de tijden die vervuld worden. De dag van Jezus' terugkeer komt dichterbij en daarom moeten ze elkaar aansporen, vermanen en bemoedigen. Om als bruidsgemeente klaar te zijn voor haar hemelse Bruidegom, om zich te versieren met de vrucht en de gaven van de Geest. Om met de Heilige Geest hartstochtelijk te roepen: 'Kom, Heere Jezus!' Amen.

Gebod

Hemelse Vader, dank U voor deze aansporingen. Geef dat we die ter harte nemen en in praktijk brengen en de dag van Jezus' terugkomst met vreugde verwachten, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wordt Jezus' terugkomst meer gebruikt voor de aansporing tot een heilig leven?
2. Wordt met 'de onderlinge bijeenkomst' de kerkdienst bedoeld? Waarom (niet)?
3. Spoort de dag van Jezus' terugkomst je aan tot een heilig leven? Waarom (niet)?

8 maart

IK KOM NA EEN KORTE TIJD

Lezen: Hebreëen 10:19-39

(De Hebreëenschrijver zegt:) Want u hebt volharding nodig, opdat u, na het volbrengen van de wil van God, de vervulling van de belofte zult verkrijgen. Want: Nog een heel korte tijd en Hij Die komt, zal komen en niet uitblijven. Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven... (Hebreëen 10:36-39)

De Hebreëenschrijver noemt hier twee keer Jezus' terugkomst. In de verzen 26-31 in verband met Zijn strafgericht over afvallige gelovigen. Voor hen is er geen offer meer om hun zonden te verzoenen, omdat ze Jezus' offer verworpen hebben. Voor hen blijft alleen over: 'Een verschrikkelijke verwachting van oordeel en verzegend vuur, dat de tegenstanders zal verslinden' Wat een ernstige waarschuwing voor afval van het geloof! In de laatste verzen noemt de schrijver opnieuw Jezus' terugkomst. De gelovigen hebben volharding nodig om hun vrijmoedigheid niet te verliezen én om de wil van God te doen en de vervulling van de belofte te ontvangen; die van het binnengaan in de rust van God (Hebr.4:1), van het ontvangen van het onwankelbare Koninkrijk van God (Hebr.12:28) en van het eeuwige leven (1 Joh.2:25). De schrijver haalt Habakuk aan: 'Voorzeker, het visioen wacht nog op de vastgestelde tijd, aan het einde zal Hij het werkelijkheid maken. Hij liegt niet. Als Hij uitblijft, verwacht Hem, want Hij komt zeker, Hij zal niet wegblijven... maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven' (2:3,4). De woorden 'een heel korte tijd' komen hier niet voor. Ze zijn mogelijk ontleend aan Jes.26:20: 'Verberg u voor een klein ogenblik totdat de gramschap over is', waar ook over Gods komst als Rechter wordt gesproken. De schrijver gebruikt deze profetische woorden om Jezus' spoedige terugkomst na 'een heel korte tijd' aan te kondigen. Daar moeten de gelovigen zich op voorbereiden. De bruidsgemeente moet klaar zijn voor de komst van haar Bruidegom om Hem te ontmoeten en om met Hem verenigd te worden, om altijd bij Hem te zijn. Die 'heel korte tijd' valt ons lang en roept de vraag op: 'Waarom duurt het zolang voordat Jezus terugkomt in heerlijkheid? Wat verhindert Hem om terug te komen?' Petrus beantwoordt deze vraag met: 'De Heere vertraagt de belofte niet – zoals sommigen dat als traagheid beschouwen – maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen' (2 Petr.3:9). Het is nu nog genadetijd, tijd voor zending en evangelisatie. Of is Jezus' bruidsgemeente nog niet klaar voor Zijn komst? De Hebreëenschrijver spoort de gelovigen aan om tijdens de wachttijd uit het geloof te leven; te vertrouwen op de belofte van Jezus' spoedige komst. Laat niemand zich onttrekken, afvallen van het christelijke geloof, want de Heere heeft in hem/haar geen behagen. Na deze ernstige vermaning spreekt hij zijn vertrouwen uit: 'Wij zijn echter geen mensen die zich onttrekken en daardoor naar het verderf gaan, maar mensen die geloven, tot behoud van hun ziel'. Wat een genade! Te geloven in God en Zijn beloften om het leven niet te verliezen, maar om het te behouden (letterlijk: verwerven, ontvangen): het eeuwige leven. Wat een uitzicht! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw belofte dat U na een heel korte tijd zult terugkomen in heerlijkheid. Geef ons volharding in het geloof en in de hoop en leer ons uit het geloof te leven, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom hebben we moeite met 'een heel korte tijd'? Hoe kunnen we die overwinnen?
2. Waarom is het belangrijk om uit het geloof te leven? Hoe kunnen we dat?
3. Wat verhindert Jezus terug te komen?

9 maart

IK KOM DE AARDE DOEN BEVEN

Lezen: Hebreëen 12:18-29

(De Hebreëenschrijver zegt:) Zijn stem (van God) bracht indertijd de aarde aan het wankelen. Nu echter heeft Hij openlijk verkondigd: Nog eenmaal zal Ik niet alleen de aarde, maar ook de hemelen doen beven. Dit 'nog eenmaal' duidt op de verandering van de dingen die gemaakt zijn, opdat de dingen die onwankelbaar zijn, zouden blijven. Laten wij daarom, omdat wij een onwankelbaar Koninkrijk ontvangen, aan de genade vasthouden en daardoor God dienen op een Hem welgevallige wijze, met ontzag en eerbied. Want onze God is een verterend vuur. (Hebreëen 12:26-29)

Jezus' terugkeer in heerlijkheid zal gepaard gaan met grote natuurverschijnselen (Lk. 21:25-27). Ook de Hebreëenschrijver wijst daarop. Zoals de verschijning van de HEERE op de berg Sinaï gepaard ging met aardbeving, vuur en stormwind (Ex.19:16,18; 20:18), zo zal dit ook gebeuren bij Jezus' terugkomst. Bij de berg Sinaï bracht Gods stem de aarde aan het wankelen en de hele berg beefde. Volgens de profeet Haggai zal dit nog een keer gebeuren (2:7,22). Deze belofte is nog steeds van kracht en nog niet vervuld. De Hebreëenschrijver betreft die op Jezus' terugkomst. Dan zal de hele schepping een verandering ondergaan, vernieuwd worden. De dingen die kunnen wankelen en die gemaakt zijn zullen veranderd worden, maar de dingen die onwankelbaar zijn zullen blijven. Ook Petrus schrijft daarover: 'Dan zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen brandend vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen verbranden...De hemelen, door vuur aangestoken, zullen vergaan en de elementen brandend wegsmelten' (2 Petr.3:10,12). Dan zal God alle dingen nieuw maken; 'nieuwsoortig'; nieuw dat staat tegenover wat verouderd en uitgediend is. Alles zal een nieuwe kwaliteit hebben. Geen vergankelijk, sterfelijk, lichaam meer, maar een onvergankelijk, onsterfelijk, lichaam. Geen natuurlijk lichaam meer, maar een geestelijk lichaam; vervuld met en doorstraald van de Heilige Geest (1 Kor.15:42-49). Met het oog op deze komende verandering roept de schrijver op: 'Laten wij daarom, omdat wij een onwankelbaar Koninkrijk ontvangen, aan de genade vasthouden en daardoor God dienen op een welgevallige wijze, met ontzag en eerbied'. Het Koninkrijk van God in volledige openbaring en heerlijkheid is onwankelbaar. De troon van God staat vast en niemand kan die omverstoten. De gelovigen hopen dit Koninkrijk te ontvangen. Dat is hun belofte en bewaarde erfenis. Laten ze daarom aan Zijn genade vasthouden en God dienen op een manier die Hem behaagt, met ontzag en eerbied; met volkomen toewijding, want de HEERE, de God van de Sinaï, is een verterend vuur in Zijn verschijning. Deze laatste woorden zijn een ernstige waarschuwing aan het adres van hen die Gods genade niet vasthouden, maar die zich daaraan onttrekken (Hebr.10:39). Er zijn twee wegen met een tweeërlei bestemming. Kies de goede weg en ontvang het onwankelbare Koninkrijk van God! Amen.

Gebod

Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor Uw belofte van het doen beven van hemel en aarde in het licht van Uw onwankelbaar Koninkrijk. Laat ons aan Uw genade vasthouden en U dienen in geest en waarheid, met eerbied en ontzag. In Jezus' Naam, door de kracht van de Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Is God al bezig met het doen beven van hemel en aarde? Hoe?
2. Welke hoop is er te midden van het beven?
3. Hoe bereid je je voor op dit beven?

10 maart

IK KOM VOOR HEN DIE GEDULDIG LIJDEN

Lezen: Jakobus 5:1-12

(Jakobus schrijft:) Wees daarom geduldig, broeders, tot de komst van de Heere. Zie, de landbouwer verwacht de kostbare vrucht van het land en heeft daarbij geduld, totdat het de vroege en late regen zal hebben ontvangen. U moet ook geduldig zijn en uw hart versterken, want de komst van de Heere is nabij. Zucht niet tegen elkaar, broeders, opdat u niet veroordeeld wordt. Zie, de Rechter staat voor de deur. Mijn broeders, neem tot een voorbeeld van het lijden en van het geduld de profeten, die in de Naam van de Heere gesproken hebben... (Jakobus 5:7-11)

Na zijn 'wee u' over de rijken – de onderdrukkers van de gelovigen – richt Jakobus zich tot de onderdrukte gelovigen die hun geduld dreigen te verliezen. Hij spreekt ze aan als 'broeders' in het geloof, de zusters er bij inbegrepen. Jakobus roept ze op om geduldig (letterlijk: lang van moed zijn) te zijn tot de komst van de Heere; de terugkomst van Jezus. Laten ze kijken naar de landbouwer die gezaaid heeft en geduldig wacht op het rijpen van de oogst: 'de kostbare vrucht van het land'. Hij kijkt uit naar de vroege regen in het najaar voor het ontkiemen van het zaad en naar de late regen in het voorjaar voor het groeien van de vrucht. Zo moeten de gelovigen ook geduldig zijn in de verdrukking die ze ervaren en hun hart versterken om sterk te staan in het geloof, om te kunnen roemen in hun verdrukkingen (Rom.5:3). Van de rijken heeft Jakobus gezegd dat ze hun harten hebben 'vet gemest' als op de dag van de slacht. Wat een verschil! Het is niet eender hoe we omgaan met ons hart, het centrum van ons leven; waarmee we het voeden. Dit klemmt te meer, omdat de komst van de Heere nabij is; de dag van Jezus' terugkomst. Zij en wij behoeven niet lang meer te wachten. De wachttijd gaat inkorten. Nog even geduld! Op de ontmoeting met Hem moeten we ons voorbereiden! Daarom, niet tegen elkaar zuchten, broeders, vanwege de verdrukking! Jakobus heeft daar eerder over geschreven (4:11). Zuchten tegen elkaar en kwaadspreken over elkaar helpt niet om geduldig te zijn in verdrukking. Integendeel, het maakt die zwaarder. Bovendien roepen ze Gods oordeel zo over zich af. 'Zie, de Rechter staat voor de deur', voegt Jakobus er aan toe. Jezus, de Rechter, kan elk ogenblik komen. Hij zal de verdrukkers én de verdrukten oordelen, want Hij is de Rechter over allen (Hebr.12:23)! Wie geduldig lijdt zoals de profeten van Israël – denk aan Micha in de tijd van koning Achab en aan Jeremia in de tijd van koning Zedekia – en zoals Job, die zal een heerlijke beloning van de hemelse Rechter ontvangen. Job ontving die al tijdens zijn aardse leven en daardoor werd zichtbaar dat de HEERE vol ontferming en barmhartigheid is. Hoeveel te meer zullen de lijdende gelovigen dit ervaren bij Jezus' terugkomst in heerlijkheid! Wanneer ze met Jezus lijden, zullen ze met Hem verheerlijkt worden! Wat een toekomst! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus voor de aankondiging van Uw terugkomst in heerlijkheid en voor Uw oproep om geduldig op Uw komst te wachten. Leer ons geduldig zijn en onze harten versterken, door Uw Heilige Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarin zijn we ongeduldig?
2. Waarom hebben we geduld nodig met het oog op Jezus' terugkomst in heerlijkheid?
3. Verwacht je geduldig Jezus' komst? Hoe? Waarom (niet)?

11 maart

IK KOM DE ZALIGHEID EN MIJZELF OPENBAREN

Lezen: 1 Petrus 1:1-12

(Petrus schrijft:) U wordt immers door de kracht van God bewaakt door het geloof tot de zaligheid, die gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd. Daarin verheugt u zich..., opdat de beproeving van uw geloof... mag blijken te zijn tot lof en heerlijkheid, bij de openbaring van Jezus Christus. Hoewel u Hem niet gezien hebt, hebt u Hem toch lief. Hoewel u Hem nu niet ziet, maar gelooft, verheugt u zich met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde en verkrijgt u het einddoel van uw geloof, namelijk de zaligheid van uw zielen. (1 Petrus 1:5-9)

Petrus zingt een loflied op de Drieënige God: Vader, Zoon en Heilige Geest. Door Jezus' opstanding uit de doden zijn de gelovigen opnieuw geboren tot 'een levende hoop'; een hoop die gericht is op een erfenis die onvergankelijk, onbevlekt en onverwelkelijk is; eeuwig, volmaakt en onaantastbaar voor de machten van dood en satan en die door God voor de gelovigen in de hemel bewaard wordt. Daar is ze veilig. Bovendien worden de erfgenamen bewaakt. Een dubbele bewaring! Kan er dan nog iets mis gaan? De erfgenamen zullen de erfenis zeker beërven. Daar staat de HEERE, de God van Israël, voor in! De gelovigen worden bewaakt door de kracht van God, door de kracht van de Heilige Geest Die in hen woont. Van hun kant worden ze bewaakt door het geloof in de belofte van Zijn bewaring. Ze bewaren zichzelf in de liefde van God en ze verwachten Jezus' barmhartigheid tot het eeuwige leven (Judas: 21). Bewaring 'tot de zaligheid die gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd'. Die zaligheid, die redding, is het toekomstige heil dat volledig werkelijkheid wordt wanneer Jezus terugkomt. Vers 13 zegt dat die genade aan de gelovigen toegebracht, aangereikt en toebedeeld wordt, wanneer Jezus terugkomt. Die zaligheid ligt in de hemel gereed om uitgedeeld te worden. Het zal werkelijk een openbaring zijn! Een verrassing die alles overtreft! In die zaligheid verheugen zich de gelovigen al. Tegenover deze vreugde staat de droefheid wegens allerlei verzoeken; verzoeken om te zondigen van de kant van satan, van de goddeloze wereld en van de oude mens. Deze verzoeken zijn van een korte en beperkte duur. Ze zijn nodig voor de beproeving van het geloof om dat levend te houden en sterk te maken. Die beproeving van het geloof is van groter waarde dan die van het goud dat door de goudsmid in de smeltoven gereinigd wordt van onzuivere bestanddelen om puur goud te krijgen. Goud is vergankelijk, maar het geloof is onvergankelijk. Dat geloof zal tot lof, eer en heerlijkheid van God zijn én van de gelovigen 'bij de openbaring van Jezus Christus', wanneer Hij terugkomt en zij zullen delen in Zijn heerlijkheid. Deze gelovigen hebben Jezus niet lichamelijk gezien, maar hebben Hem toch lief. Ze geloven in Hem en ze verheugen zich met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde. De Heilige Geest heeft de liefde voor Jezus in hun hart uitgestort en hun het geloof in Hem gegeven. Ze verheugen zich met een vreugde die niet in woorden is uit te drukken; die alle aardse vreugde te boven gaat. Amen.

Gebed

Vader in de hemel, dank U voor de zaligheid die Uw Zoon komt openbaren en voor Zijn zelfopenbaring. Geef dat we ons daarin verheugen, die verwachten en die eenmaal ontvangen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom zou Petrus deze gelovigen wijzen op de erfenis die hen wacht?
2. Hoe is het mogelijk Jezus lief te hebben zonder Hem gezien te hebben?
3. Welke zegeningen van het geloof ken je?

12 maart

IK KOM U BLIJ MAKEN

Lezen: 1 Petrus 4:12-19

(Petrus schrijft:) Maar verblijd u naar de mate waarin u gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, opdat u zich ook in de openbaring van Zijn heerlijkheid mag verblijden en verheugen.
(1 Petrus 4:13)

Petrus schrijft hier aan gelovigen over hun lijden om Jezus' wil: 'Geliefden, laat de hitte van de verdrukking onder u, die tot uw beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwam'. Hij spreekt ze aan als 'geliefden'. Ze zijn door God bemind als Zijn kinderen. Ze hebben te maken met 'hitte', met de vuurgloed van de smeltoven die dient om zilver of goud van onzuivere bestanddelen te ontdoen. Petrus heeft dit beeld eerder gebruikt (1:7). Hij zegt ook hier dat de hitte van de verdrukking tot hun beproeving dient, om hun geloof levend te houden en sterker te maken. De gelovigen moeten zich daarover niet verbazen. Hun overkomt niet iets vreemds. Heeft Jezus niet gezegd: 'In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen' (Joh.16:33)? Lijden om Jezus' wil behoort bij het volgen van Jezus (Joh.15:18). Dit lijden moet de gelovigen niet bevreemden alsof hun iets vreemds overkomt. Ze moeten zich hier over verblijden: 'Maar verblijd u naar de mate waarin u gemeenschap hebt aan het lijden van Christus'. Hij spoort de gelovigen aan om dit voortdurend te doen 'naar de mate waarin u gemeenschap hebt aan het lijden van Christus'. Ze mogen delen in het lijden van Jezus en Zijn lijden zet zich voort in hun lijden, in de navolging van Hem. Tegen Saulus zegt Jezus: 'Ik ben Jezus, Die u vervolgt. Het is hard voor u, met de hielen tegen de prikkels te slaan' (Hand.9:5). Hij vervolgt niet alleen de christenen, Hij vervolgt Jezus zelf. Ze hebben gemeenschap aan de lijdende Christus zoals ze dat ook hebben aan de opgestane en de verheerlijkte Christus. Zo nauw is de band tussen Jezus en de leden van Zijn lichaam. Wat een heerlijke geloofswerkelijkheid! Wat een bemoediging in het lijden om Jezus' wil! Jezus is eerst de weg van het lijden gegaan. 'Toon mij dat Christus heel mijn weg gelopen heeft' zingt een lied (*Opwekkingsliederen*, no.687:4); ook de weg van mijn lijden omwille van Hem. Nu naar de maat van hun gemeenschap aan het lijden van Christus moeten ze zich verheugen in de openbaring van Zijn heerlijkheid, wanneer Hij terugkomt. Meer lijden, meer vreugde! Laten ze het oog gericht houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof. Hij heeft om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld het kruis verdragen en de schande veracht en zit nu aan de rechterhand van de troon van God' (Hebr.12:2). Zoals voor Jezus ligt ook voor de gelovigen het doel verder dan het lijden. Het ligt in de openbaring van Zijn heerlijkheid. Het zal echt een openbaring zijn! Een grote verrassing! De gelovigen zullen niet weten hoe ze het hebben. Onvoorstelbaar en alles overtreffend! Ze zullen zich mogen verblijden (letterlijk: 'u zich verblijdt juichend'). Ze zullen hun Koning zien in Zijn schoonheid en Hem toejuichen: 'Leve onze Koning tot in de eeuwen der eeuwen!' Amen.

Gebod

Dank U, Heere Jezus, voor de vreugde die U nu geeft in het lijden en voor de vreugde straks wanneer U terugkomt in heerlijkheid. Geef ons Uw vreugde nu en straks om U blij te maken! Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom roept Petrus de gelovigen op om zich te verblijden in het lijden?
2. Horen we vandaag over die vreugde?
3. Ken je de vreugde in Jezus? Hoe? Waarom (niet)?

13 maart

IK KOM OM U SMETTELOOS IN VREDE AAN TE TREFFEN

Lezen: 2 Petrus 3

(Petrus schrijft:) Als deze dingen (elementen van de aarde) dus allemaal vergaan, hoedanig behoort u dan te zijn in heilige levenswandel en in godsvrucht; u, die de komst van de dag van God verwacht en daarnaar verlangt,... Maar wij verwachten, overeenkomstig Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont. Daarom, geliefden, terwijl u deze dingen verwacht, beijver u om onbevlekt en smetteloos door Hem bevonden te worden in vrede. (2 Petrus 3:11-14)

Petrus schrijft hier over de dag van Jezus' terugkomst. Hij voorzegt dat in het laatste van de dagen er spotters zullen komen die vragen: 'Waar is de belofte van Zijn komst? Want vanaf de dag dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping'. Petrus antwoordt: 'De Heere vertraagt de belofte niet – zoals sommigen dat als traagheid beschouwen – maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen'. Wat een liefde en zorg van God voor verloren mensen! Het is nog genadetijd, tijd om tot geloof en bekering te komen. Er is alle reden om die tijd goed te gebruiken, want de dag van de Heere zal komen als een dief in de nacht! Jezus' terugkomst zal gepaard gaan met grote natuurverschijnselen en met een vuuroordeel. De mensen met hun werken zullen dan door God 'gevonden worden' (volgens de oudste en beste handschriften). Hij zal ze beproeven en oordelen. Het vuur van Zijn rechtvaardig oordeel zal daarover gaan. Paulus schrijft hierover in 1 Korinthiërs 3:13-15. In het licht van Jezus' plotselinge terugkomst en Zijn oordeel spoort Petrus de gelovigen aan: 'Hoedanig behoort u dan te zijn in heilige levenswandel en in godsvrucht; u die de komst van de dag van God verwacht en daarnaar verlangt'. Een heilige levenswandel en innerlijke godsvrucht zijn passend voor Jezus' bruidsgemeente die haar Bruidegom verwacht en daarnaar verlangt. De gelovigen verwachten naar Gods belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont. Wat een toekomstverwachting! Gods schepping zal gloed 'nieuw' (Gr. *kainos*) zijn: 'nieuwsoortig', een nieuwe kwaliteit hebben. God zal hemel en aarde heerlijk vernieuwen. Hij blijft Zijn Schepping trouw. Hij laat Zijn werk niet los! Met het oog daarop schrijft Petrus: 'Daarom, geliefden, terwijl u deze dingen verwacht, beijver u om onbevlekt en smetteloos door Hem bevonden te worden in vrede'. Ze zijn Gods kinderen die door Hem bemind worden. Ze verwachten Jezus' terugkomst. Voor de derde keer gebruikt Petrus het woord 'verwachten'. De gelovigen zijn een (ver)wachtende Gemeente! Wat een voorbeeld voor ons! Terwijl ze in deze blijde verwachting leven, moeten ze zich inspannen dat Jezus hen onbevlekt en smetteloos, in vrede, aantreft bij Zijn terugkomst in heerlijkheid. Als een reine bruid, die leeft in de vrede (Hebr. *sjaloom*) van haar Bruidegom, en die klaar is voor de bruiloft van het Lam; om dan altijd bij Hem te zijn. Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor Uw belofte van nieuwe hemelen en een nieuwe aarde. Geef dat we de vervulling van Uw belofte verwachten en dat U ons bij de terugkomst van Uw Zoon smetteloos in vrede aantreft, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is het fundament van Petrus' verwachting?
2. Wie en wat verwacht Petrus? Wie en wat verwacht jij?
3. Hoe kan Jezus je smetteloos in vrede aantreffen bij Zijn terugkomst in heerlijkheid?

14 maart

IK KOM OM NIET BESCHAAMD TE WORDEN

Lezen: 1 Johannes 2:18-29

(Johannes schrijft:) En nu, lieve kinderen, blijf in Hem, opdat wij vrijmoedigheid hebben, wanneer Hij geopenbaard zal worden en niet door Hem beschaamd gemaakt worden bij Zijn komst. (1 Johannes. 2:28)

Johannes schrijft hier over de komst van de antichrist in de laatste dagen vóór Jezus' terugkomst. Deze persoon is tegen Jezus Christus en stelt zich in de plaats van Hem. Met het oog op zijn komst rust Jezus Zijn Gemeente toe met de zalving van de Heilige Geest. Eén van Zijn gaven is het onderscheiden van geesten (1 Kor.12:10). Johannes schrijft aan de gelovigen: 'Maar u hebt de zalving van de Heilige en u weet alles'. Tegenover de antichrist staat de zalving (Gr. *chrisma*) van de heilige God en van Jezus. Hij is de Christus: de met de Heilige Geest Gezalvde van de HEERE en de gelovigen delen in Zijn zalving. Daardoor hebben ze God leren kennen en weten ze alles wat nodig is om getroost te leven en zalig te sterven. Even verder schrijft Johannes opnieuw over 'de zalving van de Heilige': 'En wat u betreft, de zalving die u van Hem hebt ontvangen, blijft in u en u hebt het niet nodig dat iemand u onderwijst; maar zoals deze zalving u onderwijst met betrekking tot alle dingen – en die zalving is waar en is geen leugen – en zoals ze u heeft onderwezen, zo moet u in Hem blijven'. De gelovigen hebben van Jezus de zalving met de Heilige Geest ontvangen. De Geest blijft en woont in hen. Hij is hun inwonende Leraar. Hij is de Geest van de waarheid en Hij leidt ze in alle waarheid. Ze moeten in Jezus blijven, bij Zijn onderwijs blijven en niet bij Hem weg gaan! Wat een genade! Een voorrecht en tegelijk een verantwoordelijkheid. En dan richt Johannes zich op Jezus' terugkomst: 'En nu, lieve kinderen, blijf in Hem, opdat wij vrijmoedigheid hebben, wanneer Hij geopenbaard zal worden, en niet door Hem beschaamd gemaakt worden bij Zijn komst'. 'Lieve kinderen': wat een warme relatie tussen Johannes en zijn lezers! Ze moeten in Jezus blijven; door geloof, hoop en liefde. Hij zegt het hier opnieuw (24,27). Hij eindigt vers 27 ermee en hij begint er vers 28 mee. Hij gaat in het spoor van Jezus in Zijn onderwijs over de ware Wijnstok (Joh.15:1-11). En dan spreekt Johannes in de 'wij' vorm. Hij gaat naast de gelovigen staan: 'Opdat wij vrijmoedigheid hebben, wanneer Hij geopenbaard zal worden en niet door Hem beschaamd gemaakt worden bij Zijn komst'. Het gaat om 'vrijmoedigheid te mogen hebben op de dag van het oordeel'(4:17). Om Hem dan vrijmoedig tegemoet te gaan: zonder schroom, zonder iets voor Hem behoeven te verbergen. Dan zal Hij 'geopenbaard worden': zichtbaar worden in de heerlijkheid van Zijn overwinning. Om bij Zijn komst niet door Hem beschaamd gemaakt te worden, zich voor Hem te moeten weg schamen. Wat zou dat een schande voor Hem zijn! Hij is rechtvaardig en bij Hem past een rechtvaardig leven: in een rechte verhouding tot Hem staan en dienovereenkomstig leven. Daaruit blijkt: uit God geboren te zijn! Het is alles Zijn werk! Halleluja! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw terugkomst en voor Uw openbaring. Geef dat we in U blijven, U vrijmoedig ontmoeten bij Uw terugkomst en niet door U beschaamd gemaakt worden. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom is het moeilijk om in Jezus te blijven?
2. Hoe kunnen we door Hem beschaamd gemaakt worden wanneer Hij terugkomt in heerlijkheid?
3. Wat is het geheim van een rechtvaardig leven (vers 29)?

15 maart

IK KOM U AAN MIJ GELIJKVORMIG MAKEN

Lezen: 1 Johannes 3:1-17

(Johannes schrijft:) Zie, hoe groot is de liefde die de Vader ons gegeven heeft: dat wij kinderen van God worden genoemd. Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij Hem niet kent. Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Maar wij weten dat, als Hij geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is. En ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, zoals Hij rein is. (1 Johannes 3:1-3)

Johannes spoort zijn lezers aan om in Jezus te blijven. Dat is belangrijk in het heden én in de toekomst wanneer Hij terugkomt (2:28). Het 'uit God geboren zijn' (2:29) brengt hem tot de uitroep, vol verwondering: 'Zie, hoe groot is de liefde die de Vader ons gegeven heeft: dat wij kinderen van God worden genoemd'. Dat is de liefde van Gods Vaderhart voor verloren zonen en dochters van Adam en Eva. Hij neemt ze uit genade aan tot Zijn lieve kinderen en erfgenamen. Een groot wonder voor blijvende verwondering! Daarom kent de Godvijandige wereld de kinderen van God niet, omdat ze God niet kent (Joh.15:21). Hij is de Schepper en de Schenker van het nieuwe leven dat uit Hem geboren is. Het niet kennen van God leidt tot haat van de wereld voor de gelovigen (13; Joh.15:18-16:4). Johannes spreekt de kinderen van God aan als 'geliefden' en dat zijn ze ook: door God bemind met een eeuwige liefde. Ze zijn ook werkelijk kinderen van God. De volledige heerlijkheid van het kindschap moet echter nog geopenbaard worden. Dat zal gebeuren bij Jezus' terugkomt. Zijn openbaring zal ook hun openbaring zijn. Ze zullen in Zijn heerlijkheid delen. De kinderen van God zullen aan Hem gelijk zijn, niet in Zijn positie, maar gelijkvormig aan Zijn opstandingsleven. Ze zullen niet langer een vergankelijk, sterfelijk en natuurlijk lichaam hebben, maar een onvergankelijk, onsterfelijk en geestelijk lichaam; een lichaam vervuld en doorstraald met de Heilige Geest (1 Kor.15:35-49). Wat een verandering zal dat zijn! Onvoorstelbaar en alles overtreffend! Aan Hem gelijkvormig in Zijn opstanding en verheerlijking; tot Gods bestemming gekomen: hersteld naar Zijn beeld, om Hem eeuwig te danken, te loven en te aanbidden! Wie verlangt daar niet naar? Groter geluk is niet denkbaar! Johannes zegt er nog bij: 'Want wij zullen Hem zien zoals Hij is'. De verheerlijkte Jezus zien, niet langer met de ogen van het geloof, maar met lichamelijke ogen. Dat is het allerbelangrijkste, want al zouden we aan Jezus gelijkvormig zijn in Zijn heerlijkheid en Hem niet zien, dan is die heerlijkheid arm en leeg. Hem te mogen zien is de hemel in de hemel. Veelzeggend laat Johannes er nog op volgen: 'En ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, zoals Hij rein is'. De hoop op die toekomstige heerlijkheid spoort ieder kind van God aan om zich te reinigen door Jezus' bloed. Dat is de vrucht van een levende hoop op het gelijkvormig worden aan en het zien van Jezus. Hij is onze krachtbron en voorbeeld!, door het werk van de Heilige Geest, amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw terugkomst en voor Uw werk om ons gelijkvormig maken aan U. Leer ons de grote liefde van Uw Vader verstaan in het kindschap en in de toekomstige heerlijkheid van al Uw kinderen en leer ons onszelf reinigen zoals Hij rein is, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom is de liefde van de Vader zo groot?
2. Wat is het fundament van Johannes' weten'?
3. Hoe reinig je jezelf zoals Jezus rein is?

16 maart

IK KOM EEUWIG LEVEN BRENGEN

Lezen: Judas : 17-25

(Judas schrijft:) Maar u, geliefden, bouwt u uzelf op in uw allerheiligst geloof en bid in de Heilige Geest, bewaar uzelf in de liefde van God en verwacht de barmhartigheid van onze Heere Jezus Christus, tot het eeuwige leven. (Judas:20,21)

Judas, de broer van Jezus en Jakobus (Mt.13:55; Mk.6:3), schrijft ook over Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Hij haalt de profetie van Henoch aan: 'Zie, de Heere is gekomen met Zijn tienduizenden heiligen, om over allen het oordeel te vellen en alle goddelozen onder hen terecht te wijzen voor al hun goddeloze daden, die zij op goddeloze wijze bedreven hebben en voor de harde woorden die, zij goddeloze zondaars, tegen Hem gesproken hebben' (14,15). God komt als Rechter en Hij heeft de uitvoering van Zijn gericht toevertrouwd aan Jezus (Joh.5:22,27). Judas weet evenals Petrus dat er in de laatste dagen vóór Jezus' terugkomst spotters zullen zijn (2 Petr.3:3,4), die zich uitleven naar hun eigen goddeloze begeerten en scheurmakers in Christus' Gemeente zijn. Het zijn natuurlijke mensen (1 Kor.2:13-16) die de Heilige Geest niet ontvangen hebben. Wat zijn ze in een ellendige en gevaarlijke staat! Ze hebben bekering nodig! Gelukkig zijn er andere mensen die tegenover deze spotters staan! Judas spreekt ze aan als 'geliefden': door God bemind. Ze hebben een 'allerheiligst geloof'; het geschenk en werk van de Heilige Geest. Judas spoort ze aan om zich op te bouwen op het geloofsfundament en om te bidden in de gemeenschap en kracht van de Geest (Ef.6:18). Verder wekt Judas deze gelovigen op om zichzelf te bewaren in de liefde van God – dichtbij Hem en Zijn liefde blijven – en de barmhartigheid van de Heere Jezus Christus te verwachten tot het eeuwige leven. Wanneer Jezus terugkomt in heerlijkheid zal God Zijn barmhartigheid bewijzen. 'Onze Heere Jezus Christus gunt Zijn gelovigen van harte het eeuwige leven en de eeuwige heerlijkheid in Zijn Koninkrijk (Mt.25:46; 1 Petr.5:10; 2 Petr.1:4,11)' (P.H.R. van Houwelingen). Ook Paulus heeft hierover geschreven: 'Moge de Heere aan het huis van Onesiforus barmhartigheid bewijzen... dat hij barmhartigheid vindt bij de Heere op die dag' (2 Tim.1:16-18); op de dag van Jezus' terugkomst. Deze gelovigen moeten echter niet alleen aan zichzelf denken. Judas wekt ze op om - zelf Gods ontferming verwachtend – zich over anderen te ontfermen en om ze uit het vuur te trekken waarin ze anders zullen omkomen (Zach.3:2). Ze moeten dit niet hoogmoedig doen, maar met vrees; met kleine gedachten over zichzelf en op hun hoede zijn voor besmetting met dwaalleer. Judas eindigt zijn brief met een lofprijzing: 'Aan Hem nu Die bij machte is u voor struikelen te bewaren en u smetteloos te stellen voor Zijn heerlijkheid, in grote vreugde, aan de alleenwijze God, onze Zaligmaker – aan Hem de heerlijkheid en majesteit, kracht en macht, nu en in alle eeuwigheid. Amen'. Wat een uitzicht met welk een lofprijzing! Aan God alle dank, lof en aanbidding! Amen.

Gebod

Dank U, Vader, voor deze aansporingen om onszelf op te bouwen in het geloof, te bidden in de Geest, ons te bewaren in Uw liefde en Jezus' barmhartigheid te verwachten tot het eeuwige leven. Geef dat we ze gehoorzamen en Jezus' barmhartigheid tot het eeuwige leven ontvangen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Jezus' barmhartigheid?
2. Zijn deze spotters alleen buiten Christus' Gemeente?
3. Verwacht je Jezus' barmhartigheid tot het eeuwige leven bij Zijn terugkomst? Hoe? Waarom?

17 maart

LEER MIJN TOEKOMST KENNEN

Lezen: Openbaring 1:1-8

(Het laatste Bijbelboek begint met:) Openbaring van Jezus Christus...(Openbaring 1:1a)

De titelgever van het boek Openbaring stelt de Heere Jezus Christus aan ons voor. In dit Bijbelboek gaat het om Hem en Zijn overwinning over alle machten die zich tegen Hem verzetten. 'Jezus' betekent: Redder, Zaligmaker (Mt.1:21) en 'Christus' betekent: Gezalfde van de HEERE; in het Hebreeuws Messias (Lk.4:18,19); de koningstitel van Israël. Deze Naam wijst op Jezus' aanstelling en toerusting door Zijn Vader: om Koning, Profeet en Priester te zijn voor Israël en voor de volken, voor Zijn Gemeente en voor ons persoonlijk. Profeet om ons te onderwijzen, Priester om Zijn leven voor ons te offeren, voor ons te bidden en ons te zegenen en Koning om ons te bevrijden, te regeren en te beschermen. Wat een geschenk van de hemelse Vader! Wat een volheid van heil in deze bedieningen! Genoeg voor vandaag en voor alle dagen van ons leven. Om uit Hem, met Hem en voor Hem te leven en Hem door te geven aan anderen!

'Openbaring' betekent: onthulling; wat voor mensen verborgen is, wordt bekendgemaakt; de bedekking wordt weggenomen, het gordijn wordt opzij geschoven. Het is een openbaring van 'wat spoedig moet geschieden': de terugkomst van Jezus Christus in heerlijkheid, de komst van het Koninkrijk van God in volheid en wat daaraan voorafgaat. Het gaat over Gods toekomst volgens Zijn heilsplan; wat 'moet' geschieden, omdat het Gods wil is. De woorden 'openbaren' (Gr. *apokaluptein*) en 'openbaring' (Gr. *apokalupsis*) zijn bekende woorden in het Nieuwe Testament. In de tijd van Johannes hebben deze woorden een bijzondere betekenis, omdat er literatuur bestaat die 'apocalyptiek' wordt genoemd. Deze wordt gekenmerkt door visioenen over de toekomst en door beelden van dieren, wolken en bergen en ook door bijzondere getallen. In het Jodendom beleefde deze apocalyptiek een bloeiperiode van de 2^e eeuw v. Chr. tot de 2^e eeuw na Chr. Bekende apocalyptische boeken waren 4 Ezra, 1 Henoch, de Syrische Baruch-Apocalypse, de Sibyllijnse orakels en de Testamenten van de Twaalf Patriarchen, enz. Na de val van de tempel in 70 werd deze apocalyptiek in het Jodendom langzamerhand minder belangrijk. Bij het horen van de titel 'Openbaring van Jezus Christus' zullen de eerste lezers hun oren gespitst hebben. Nu geen openbaring van een belangrijke persoon uit het Oude Testament, maar van hun Heiland: Jezus Christus, door middel van de apostel Johannes die ze kennen. 'Van Jezus Christus' betekent dat Hij de Gever van de openbaring is. Hij heeft die van Zijn Vader ontvangen en aan Johannes gegeven voor Zijn Gemeente. Wat een liefde en zorg voor haar! Het is *Zijn* openbaring waarin we Hem leren kennen als de komende Koning, als het Lam van God en als de Leeuw uit de stam van Juda. Hij is Overwinnaar! Hij komt terug in heerlijkheid en Hij brengt het Koninkrijk van God in volle openbaring en heerlijkheid met zich mee. Wat veelbelovend! Om vol verwachting naar uit te zien! Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor Uw Zoon Jezus Christus en voor het boek Openbaring. Geef dat we Hem kennen en liefhebben en het boek Openbaring mogen begrijpen, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer apocalyptische Bijbelgedeelten die op de Openbaring lijken?
2. Is de naam Openbaring van Johannes terecht? Waarom (niet)?
3. Wat zegt de titel van dit Bijbelboek: 'Openbaring van Jezus Christus' je?

18 maart

ONTVANG MIJN GESCHENK

Lezen: Openbaring 1:1-8

(Boven het laatste Bijbelboek staat:) Openbaring van Jezus Christus die God Hem gegeven heeft om Zijn dienstknechten te laten zien wat spoedig moet geschieden en die Hij door Zijn engel gezonden heeft en aan Zijn dienstknecht Johannes te kennen heeft gegeven. (Openbaring 1:1b)

Het boek Openbaring is een kostbaar geschenk van God de Vader aan Zijn Zoon Jezus Christus. Hij heeft Hem dat gegeven ná Zijn opstanding toen Hij zei: 'Mij is gegeven alle (vol)macht – het Koningschap – in hemel en op aarde' (Mt.28:18). Vóór Zijn verhoging - in de staat van Zijn vernedering - moest Jezus zeggen dat Hij het uur van Zijn terugkomst niet wist (Mt.24:36), maar dat is nu anders door deze openbaring aan Hem.

God de Vader heeft deze openbaring over de toekomst aan Jezus gegeven 'om aan Zijn dienstknechten te laten zien wat spoedig moet geschieden'. Hij mag die niet voor zichzelf houden, maar moet die doorgeven aan Zijn 'dienstknechten' (letterlijk: slaven): Zijn 'lijfEigenen', Zijn zonen en dochters die Zijn eigendom zijn in leven en sterven en Hem dienen uit liefde en dankbaarheid. Wat een genade om Jezus toe te behoren, zó met Hem verbonden te zijn, omdat Hij je gered heeft! Een betere Heere en Meester is er niet!

De hemelse Vader wil Zijn kinderen laten zien wat spoedig moet geschieden: Jezus' terugkomst in heerlijkheid en de komst van Zijn Koninkrijk in volle openbaring en heerlijkheid, die voor de deur staan. Hij wil die toekomst laten zien in beelden, in visioenen, door middel van Johannes. Ze moeten van Zijn toekomst kennisnemen om die te verwachten en zich daarop voor te bereiden. Die mag hen niet overvallen. Jezus heeft gezegd: 'Wees dan waakzaam, want u weet de dag en ook het uur niet waarop de Zoon des mensen komen zal' (Mt.25:13). Deze dingen 'moeten' geschieden, omdat de Vader in de hemel dat wil. Ze behoren tot Zijn heilsplan voor hemel en aarde.

Jezus is de Ontvanger en de Gever van deze openbaring. Andere schakels in de overdrachtsketen zijn: een engel, een hemelbode - speciaal genoemd in 22:6,16 - die de openbaring aan Johannes overbrengt; door Jezus gezonden. Johannes moet in een boek schrijven alles wat hij ziet en dat sturen aan de zeven gemeenten in Klein-Azië (11,19). Over Johannes ('De HEERE is genadig') wordt gezegd dat hij ook 'een dienstknecht' (slaaf) van Jezus is. Hij mag en moet deze openbaring aan zijn mede-dienstknechten doorgeven; deze liefdedienst aan hen vervullen. Even later wordt gezegd dat Johannes een getuige van Jezus Christus is (2) en een broeder en deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en in de volharding van Jezus Christus (9). Blijkbaar is dit voldoende voor de lezers van de Openbaring om te weten wie de afzender is. Wat een liefde en zorg van de hemelse Vader voor de overdracht van Zijn openbaring! Daar kunnen we Hem niet genoeg voor danken! Amen.

Gebod

Dank U, Vader in de hemel, voor dit kostbare geschenk aan Jezus, Uw Zoon, en aan ons door middel van Zijn engel en van Johannes. Geef dat we het waarderen en het goed gebruiken. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom deze uitvoerige beschrijving van de overdracht van het boek Openbaring?
2. Welke schakels zijn er nog meer voordat wij dit boek kunnen lezen?
3. Wat betekent dit opschrift van het boek Openbaring voor je? Waarom?

19 maart

WEES MIJN GETUIGE

Lezen: Openbaring 1:1-8

(Van Johannes, de afzender van de Openbaring wordt gezegd:) Deze heeft van het Woord van God getuigd en van het getuigenis van Jezus Christus, alles wat hij gezien heeft (Openbaring 1:2)

In het opschrift boven het laatste Bijbelboek wordt als naam van de schrijver genoemd: Gods dienstknecht Johannes ('De HEERE is genadig'). Over hem worden twee dingen gezegd: Hij heeft de inhoud van het boek Openbaring ontvangen via een engel, die Jezus gezonden heeft én hij heeft van het Woord van God getuigd, van het getuigenis van Jezus Christus en van alles wat Hij gezien heeft. Hier wordt twee keer over 'getuigen' (Gr. *marturein*) gesproken; een woord dat in de Openbaring vaak voorkomt en waarvan het woord 'martelaar': bloedgetuige is afgeleid. 'Getuigen' is niet vrijblijvend, maar brengt doorgaans lijden met zich mee en kan het martelaarschap tot gevolg hebben. In het Nieuwe Testament heeft de woordgroep 'getuigen' in veel woorden een juridische kleur, ontleend aan de rechtspraak. Een getuige treedt op in een rechtsproces en dient daartoe bevoegd te zijn, zodat zijn getuigenis op feiten berust. Bij getuigen voor de rechter is de regel uit Deuteronomium van toepassing: uit de mond van twee getuigen zal de waarheid bestaan (17:6; 19:15; Mt.18:16; Joh.8:17; 1 Tim.5:19). Jezus' leerlingen zijn oog- en oorgetuigen van alles wat Hij gedaan en gezegd heeft (Joh.21:24). Johannes schrijft over zijn eigen getuige zijn: 'Wat er was vanaf het begin, wat wij gehoord hebben, wat wij gezien hebben met onze ogen, wat wij aanschouwd hebben en onze handen getast hebben van het Woord van het leven (Jezus) – want het leven is geopenbaard en wij hebben het gezien en wij getuigen en verkondigen u het eeuwige leven, dat bij de Vader was en aan ons is geopenbaard – wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij u, opdat ook u gemeenschap met ons hebt en deze gemeenschap van ons is er ook met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus' (1 Joh.1:1-3). God heeft een rechtsgeding met de wereld, die Hij geschapen heeft en die door de zondeval in de macht van satan is gekomen. Hij wil deze terugwinnen voor Zijn Koninkrijk. In dit rechtsgeding mogen mensen getuigenis afleggen van de waarheid van God; vóór Hem en Zijn Koninkrijk getuigen en tegen satan en zijn rijk van de duisternis.

Van Johannes wordt hier gezegd dat hij getuigd heeft van het Woord van God, dat is het geschreven Woord van God in het Oude en Nieuwe Testament, voor zover het laatste toen beschikbaar was. Verder heeft hij getuigd van het getuigenis van Jezus Christus, van Wie hij zelf oog- en oorgetuige is geweest tijdens Zijn verblijf op aarde en van alles wat hij gezien heeft dat in het boek Openbaring staat. Wat heeft Johannes veel om van te getuigen! Opmerkelijk is hier de volgorde: het geschreven Woord van God gaat voorop en zijn persoonlijke getuigenis over Jezus en de inhoud van de Openbaring volgt. Wat een voorbeeld voor ons in het getuigen! Om bij Gods Woord te beginnen en daarna te getuigen van wat we persoonlijk ervaren hebben. Amen.

Gebod

Heere Jezus, dank U voor Johannes' getuigenis over het Woord van God, over U en over wat hij gezien heeft. Geef dat we zijn getuigenis geloven en met hem mee getuigen, door Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat weet je nog meer over de apostel Johannes?
2. Hoe kan Johannes ons helpen bij het getuigen?
3. Ben je een getuige van Jezus? Hoe? Waarom (niet)?

20 maart

VAN HARTE GELUK

Lezen: Openbaring 1:1-8

(De titelgever van het boek Openbaring schrijft:) Zalig is hij die leest en zijn zij die horen de woorden van de profetie en die in acht nemen wat daarin geschreven staat, want de tijd is nabij. (Openb. 1:3)

Na de titel en de schrijver van het boek Openbaring volgt een hartelijke gelukwens voor de lezer van het boek; voor de voorlezer in de samenkomst van Christus' Gemeente. Daar wijst het Griekse woord op. In Johannes' tijd zijn boeken kostbaar en schaars en kunnen veel mensen niet lezen. Daarom is een voorlezer belangrijk. In Kolossenzen 4:16 schrijft Paulus: 'En wanneer deze brief (aan de gemeente van Kolosse) door u gelezen zal zijn, zorg er dan voor dat hij ook in de gemeente van de Laodicezen gelezen wordt en dat u die uit Laodicea leest' (deze brief is niet bewaard). Johannes krijgt de opdracht om de boekrol met de inhoud van het boek Openbaring te sturen naar de zeven gemeenten in Klein-Azië (West-Turkije) als een rondzendbrief die in de samenkomsten van de gemeenten voorgelezen moet worden (11). Hardop voorlezen heeft betekenis voor de voorlezer: hij leest en hij hoort wat hij voorleest – de woorden komen twee keer tot hem – en voor de luisteraars die horen wat er voorgelezen wordt. Er zijn nog mensen die graag hardop lezen om de woorden goed tot zich te laten doordringen. Goed lezen en voorlezen zijn belangrijk, zeker wanneer het gaat om 'de woorden van de profetie'; van openbaring die de HEERE hier aan Johannes geeft.

Wat voorgelezen wordt, wordt gehoord met het oor en hopelijk met het hart. 'Horen' is niet vrijblijvend, maar verplichtend: Wat doe je met wat je hoort? Het gaat om het 'in acht nemen' wat in het boek Openbaring geschreven staat. Echt horen is gehoor geven, gehoorzamen. Jezus eindigt Zijn Bergrede met de gelijkenis van de wijze en de dwaze bouwer. Wie Zijn woorden hoort en doet, is een verstandig man die zijn huis op de rots gebouwd heeft. Maar wie Zijn woorden hoort en niet doet, is een dwaze man die zijn huis op het zand gebouwd heeft. Bij storm en regen blijft het eerste huis staan, maar het tweede stort in (Mt.7:24-27). Daarom: Horen én doen!

De opdracht om voor te lezen, te horen en te doen wordt onderstreept met: 'Want de tijd is nabij'; de beslissende tijd van Jezus' terugkomst in heerlijkheid en van de komst van Gods Koninkrijk in volheid. Die staan voor de deur. In vers 1 is al gezegd: 'wat spoedig moet geschieden'. Dat vraagt om voorbereiding voor het (voor)lezen van Gods woorden, voor het horen en doen ervan.

Dat brengt 'zaligheid': onuitsprekelijk geluk en grote vreugde in en met God en met elkaar! Deze eerste zaligspreking in de Openbaring wordt namens God uitgesproken. Hij zegt het en Zijn woord is de waarheid. Laat Zijn woord je gelukkig maken en veel vreugde geven! Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor deze zaligspreking aan het begin van het boek Openbaring. Zegen die en geef dat we Uw woorden lezen, horen en doen, door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer zaligsprekingen in de Bijbel en in het boek Openbaring?
2. Waarom is horen én doen vaak moeilijk? Hoe kunnen we beide in praktijk brengen?
3. Neem je de woorden van deze profetie in acht? Hoe? Waarom (niet)?

21 maart

DE TIJD IS NABIJ

Lezen: Openbaring 1:1-8

(De titelgever van het boek Openbaring schrijft:)...want de tijd is nabij. (Openbaring 1:3b)

In het opschrift boven het boek Openbaring staat dat de inhoud van het boek gaat over 'wat spoedig moet geschieden'. Het woord 'spoedig' komt vaak in de Openbaring voor (2:16; 3:11; 11:14; 22:6,7,12,20) en wijst op de snelle voortgang van Gods werk, op de snelheid van Zijn handelen. Voor Hem als de eeuwige God is één dag als duizend jaar en duizend jaar als één dag (2 Petr.3:8). Zijn tijdrekening is heel anders als de onze. Wat in Zijn ogen 'spoedig' is, kan voor ons, mensen, eeuwen omvatten. Maar 'spoedig' betekent dat we er rekening mee moeten houden, ons erop moeten voorbereiden. We moeten klaar zijn wanneer gaat gebeuren wat God heeft voorzien. 'Spoedig' roept op tot voortdurende waakzaamheid. Jezus zegt: 'Wees dan waakzaam. Want u weet de dag en ook het uur niet waarop de Zoon des mensen komen zal' (Mt.25:13).

De zaligspreking na het opschrift eindigt met de woorden: 'want de tijd is nabij'. Later worden deze woorden herhaald: 'En hij (de engel) zei tegen mij Johannes): Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet, want de tijd is nabij'(22:10) om in vervulling te gaan. 'Tijd' (Gr.*kairos*) komt vaker in dit Bijbelboek voor (11:18; 12:12,14; 22:10) en betekent: de tijd van beslissing, vol van Gods toekomst die Hij bepaalt; de tijd van de komst van Gods Koninkrijk in volheid; de tijd van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde waar gerechtigheid woont. Nu die tijd is 'nabij': dichtbij gekomen; die staat voor de deur. Johannes de Doper en Jezus hebben dat al voorzien: 'De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het Evangelie (van het Koninkrijk)' (Mt.3:2; Mk.1:15). De proclamatie: 'De tijd is nabij' is niet vrijblijvend, maar verplichtend. Deze woorden roepen op om zich te bekeren tot de HEERE, de God van Israël, en om te geloven in Jezus Christus, de beloofde en gekomen Verlosser. Daar is verandering van hart en leven voor nodig! Afzien van jezelf en overgave aan God in Jezus, Zijn Zoon. Tweeduizend jaar geleden klonk deze boodschap voor het eerst uit de mond van Johannes de Doper, van Jezus en van Zijn apostelen, ook in het boek Openbaring! Wanneer toen 'de tijd nabij' was, hoe dicht leven we dan nu bij de tijd van Jezus' terugkomst in heerlijkheid? Verwachten we die en bereiden we ons daarop voor? Zijn we klaar om Hem in vrede te ontmoeten? Neem er tijd voor en maak er werk van! Het is nog voorbereidingstijd, tijd om de HEERE te zoeken en te vinden! Hij zegt: 'Zoek de HEERE terwijl Hij te vinden is, roep Hem aan terwijl Hij nabij is' (Jes.55:6). Gods deur staat nog wagenwijd open! Amen.

Gebed

Almachtige en eeuwige God, Schepper van de tijd, dank U voor de door U bepaalde tijd van Jezus' terugkomst in heerlijkheid en voor de komst van Uw Koninkrijk in volheid. Geef dat we ons voorbereiden op Uw tijd van vervulling en Jezus' terugkomst en de komst van Uw Koninkrijk verwachten, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods tijd die nabij is?
2. Waarom hebben we moeite met het 'spoedig' en 'nabij' van Gods tijd?
3. Houd je rekening met Gods 'nabije tijd'? Hoe? Waarom (niet)?

22 maart

GENADE EN VREDE VAN DE HEERE, DE GOD VAN ISRAËL

Lezen: Openbaring 1:1-8

Johannes (schrijft) aan de zeven gemeenten die in Asia zijn: Genade voor u en vrede van Hem Die is en Die was en die komt...(Openbaring 1:4a)

Na het opschrift en de zaligspreking begint hier het boek Openbaring zelf. Het heeft de vorm van een brief met afzender, geadresseerde en groet. Het boek eindigt ook met een groet: 'De genade van onze Heere Jezus Christus met u allen. Amen' (22:21). De afzender is Johannes met wie we al kennisgemaakt hebben. De geadresseerden zijn de zeven christelijke gemeenten in de Romeinse provincie Asia (West-Turkije). Ze worden straks met name genoemd: Efeze, Smyrna, Pergamus, Thyatira, Sardis, Filadelfia en Laodicea (11). Ze liggen in een kring en zijn gemakkelijk bereikbaar via de verkeersweg die deze plaatsen met elkaar verbindt. 'Zeven' wijst op volheid en deze zeven gemeenten vertegenwoordigen Christus' Gemeente van alle tijden en plaatsen. Dit zevental is Gods keus, want er waren meer gemeenten in die omgeving, bijvoorbeeld Kolosse. Johannes kent deze gemeenten en hij zal ze vanuit Efeze, waar hij woonde, meer dan eens bezocht en gediend hebben. Deze gemeenten zijn bij God en bij Jezus bekend en Johannes moet de boekrol van de Openbaring als een brief naar hen toesturen om voorgelezen te worden in de samenkomsten van hun gemeenten. Wat een liefde en zorg voor hen en voor ons!

Zoals gebruikelijk volgt nu een groet, een zegengroet. De zegen bevat 'genade' en 'vrede' en deze woorden verbinden de Romeinse en de Joodse groet. Deze zegen is voor Israël en voor de volken, voor Jood en heiden. Gods genade: Zijn onverdiende gunst - is de bron en Zijn vrede (Hebr. *sjaloom*): welzijn in alle relaties - is de rivier die uit de bron stroomt; een volheid van heil. Het is een drievoudige zegen: van God de Vader, van God de Heilige Geest en van God de Zoon. God de Vader is de HEERE, de God van Israël, Die is en Die was en Die komt (Ex.3:14). Het laatste is een toespitsing van 'Die zijn zal': God komt in Jezus, Zijn Zoon! Deze Naam komt nog meer voor (8; 4:8; 11:17; 16:5: hier 'zijn' in plaats van 'komen'). De HEERE heeft zich zo aan Mozes bekendgemaakt: 'Ik ben Die Ik ben', 'Ik ben erbij', de Eeuwigtrouwe. Gods verbondsnaam heeft vlees en bloed aangenomen in Jezus, Zijn Zoon, onze Immanuël ('God met ons') en Hij woont in ons door Zijn Heilige Geest (Joh.14:23). Hij is de God van het verleden, van het heden en van de toekomst. Hij is de Eeuwige en omvat de tijden. Hij zit op de troon en Hij regeert! Zijn Koninkrijk komt in volle openbaring en heerlijkheid. Wat een rijkdom om God zo te kennen en lief te hebben en Zijn genade en zegen te ontvangen. Genade en vrede voor jou van Hem, Die is en Die was en Die komt! Wie zijn wij om die rijke zegen te ontvangen? Daarover kunnen we ons alleen verwonderen en Hem daarvoor danken! Amen.

Gebod

Dank U, Vader in de hemel, dat U zich hebt bekendgemaakt als Degene Die is en Die was en Die komt en dat U ons Uw genade en vrede toezegt. Geef dat we die mogen ontvangen en U daarvoor danken, loven en aanbidden, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods verbondsnaam?
2. Waarom zegt het boek Openbaring 'Die komt' in plaats van 'Die zal zijn'?
3. Ken je God de Vader? Heb je Zijn genade en vrede ontvangen? Hoe? Waarom (niet)?

23 maart

GENADE EN VREDE VAN DE ZEVEN GEESTEN VAN GOD

Lezen: Openbaring 1:1-8

(Johannes schrijft: Genade voor u en vrede)... van de zeven Geesten, Die voor Zijn troon zijn. (Openbaring 1:4b)

Johannes groet de zeven christelijke gemeenten in Klein-Azië met Gods genade en vrede. Niet alleen met genade en vrede van de HEERE, de God van Israël: 'Die is en Die was en Die komen zal', maar ook met genade en vrede van de zeven Geesten die voor Zijn troon zijn. Deze zeven Geesten zijn dichtbij God en met Hem verbonden. Zij branden als zeven vurige fakkels voor Zijn troon (4:5). Zij staan in Zijn dienst, want ze worden uitgezonden over heel de aarde (5:6). Ze behoren ook bij Jezus, want Zijn brief aan de gemeente van Sardis begint met: 'Dit zegt Hij Die de zeven Geesten van God heeft' (3:1). Later worden ze de zeven ogen van Jezus het Lam genoemd: 'Dat zijn de zeven Geesten van God, Die uitgezonden zijn over heel de aarde' (5:6). Deze zeven Geesten wijzen op de Heilige Geest als de Geest van volheid en vervulling, over Wie Jezus beschikt. Ze zijn er ook voor de zeven gemeenten die Zijn Gemeente vertegenwoordigen van alle tijden en plaatsen.

Deze aanduiding van de Heilige Geest heeft een Bijbelse achtergrond. In het heilige van de tabernakel stond voor de ark als Gods genadetroon de zevenarmige, gouden kandelaar, waar Openbaring 4:5 naar verwijst: 'En er stonden zeven vurige fakkels te branden voor de troon. Dit zijn de zeven Geesten van God'. Jesaja heeft over Jezus, de Messias, geprofeteerd: 'Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en de vreze van de HEERE' (11:2). Hier worden zeven heerlijke gaven van de Heilige Geest genoemd die in Jezus' bediening zichtbaar zijn geworden. Zacharia heeft geprofeteerd: 'Want wie veracht de dag van de kleine dingen (de begonnen herbouw van de tempel), terwijl die zeven (ogen van de HEERE) blij zijn als zij het tinnen gewicht zien in de hand van Zerubbabel? Die zeven zijn de ogen van de HEERE, die over heel de aarde trekken' (4:10). Die ogen wijzen op Zijn volmaakte, wereldwijde waakzaamheid.

Johannes bidt zijn lezers en ons de genade en vrede van de Heilige Geest toe in Zijn volheid, licht, waakzaamheid en alle andere heerlijke gaven. Wat een overvloeiende genade en vrede voor ons, in onze leegheid! Laten we met vreugde water scheppen uit de bronnen van het heil (Jes.12:3)! Later zal Johannes horen: 'Het Lam Dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en zal hen geleiden naar de levende waterbronnen' (7:17). Genade en vrede voor jou van de Heilige Geest, van de zeven Geesten voor Gods troon! Aan Hem hebben we volmaakt genoeg en van Hem krijgen we nooit genoeg! Amen.

Gebed

Heilige Geest, dank U voor Uw volheid, licht, waakzaamheid en alle andere gaven. Geef ons die en laat ons die gebruiken tot Uw eer en tot zegen van onszelf en anderen, in Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de Heilige Geest en Zijn volheid en vervulling?
2. Hoe deelt de Heilige Geest Zijn gaven uit?
3. Heb je de Heilige Geest ontvangen, van Zijn vrucht en van Zijn gaven? Hoe? Waarom (niet)?

24 maart

GENADE EN VREDE VAN JEZUS CHRISTUS

Lezen: Openbaring 1:1-8

(Johannes schrijft: Genade voor u en vrede...) van Jezus Christus, Die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de doden en de Vorst van de koningen der aarde. (Openbaring 1:5a)

Johannes groet de zeven christelijke gemeenten in Klein-Azië ook met de genade en vrede van Jezus Christus. Hij eindigt zijn zegengroet met Hem en die brengt hem tot een lofprijzing op Hem. Jezus Christus vormt het hoogtepunt in zijn groet. Lof zij U, Christus, met de Vader en de Heilige Geest!

Hij noemt eerst Zijn twee Namen: Jezus Christus. Jezus betekent: Redder, Zaligmaker (Mt.1:21). Hij redt van het grootste kwaad: de zonde en Hij brengt tot het hoogste goed: de gemeenschap met God. Christus (Hebr. Messias) betekent: Gezalfde van de HEERE, de koningstitel van Israël. God de Vader heeft Jezus gezalfd: aangesteld en toegerust tot onze hoogste Profeet, onze enige Hogepriester en onze eeuwige Koning. Profeet om ons te onderwijzen, Priester om Zijn leven voor ons te offeren, voor ons te bidden en ons te zegenen en Koning om ons te bevrijden, te regeren en te beschermen. Wat een volheid van heil in deze bedieningen! Om uit Hem, met Hem en voor Hem te leven en Hem door te geven aan anderen! Na deze namen laat Johannes drie titels van Jezus volgen: Hij is de getrouwe Getuige, de Eerstgeborene uit de doden en de Vorst van de koningen der aarde.

Jezus is de getrouwe Getuige van Zijn Vader, van Zijn woorden en werken. Aan Zijn gemeente in Laodicea stelt Hij zich voor als: 'Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige Getuige, het begin van Gods schepping' (3:14). Later ziet Johannes Hem als een witte Ruit die getrouw en waarachtig genoemd wordt (19:11). Wie is er zo trouw en betrouwbaar als Jezus? Niemand!

Jezus is 'de Eerstgeborene uit de doden': als Eerste is Hij uit de doden opgestaan, van de andere kant van de dood, zodat Hij nooit meer sterft (1 Kor.15:20; Kol.1:18). Als de Eerstgeborene heeft Hij recht op de erfenis: het Koninkrijk van God in volle openbaring en heerlijkheid. Zijn Gemeente wordt 'de gemeente van de eerstgeborenen' genoemd (Hebr.12:23). Hij als de Eerste voor al Zijn liefhebbers.

Jezus is 'de Vorst van de koningen der aarde'. Later wordt Hij genoemd Heere der heren en Koning der koningen (17:14; 19:16). Deze positie heeft Hij eerlijk gekregen, niet uit de hand van satan (Mt.4:8-10), maar uit de hand van Zijn Vader. Na Zijn opstanding heeft Hij gezegd: 'Mij is gegeven alle (vol)macht – het Koningschap – in hemel en op aarde' (Mt.28:18). In Hem is vervuld wat Ethan gezongen heeft over Jezus, de Messias: 'Ja, Ik (de HEERE) zal Hem tot een eerstgeboren zoon maken, tot de allerhoogste van de koningen van de aarde...Hij zal voor eeuwig standhouden, zoals de maan; de getuige hoog aan de hemel is trouw. Sela.' (Ps.89:28,38). Jezus was Getuige in het verleden, is Eerstgeborene uit de doden in het heden en zal Vorst van de koningen in de toekomst zijn!

Genade en vrede voor jou van Jezus Christus, de trouwe Getuige, de opgestane Levensvorst en de Koning der koningen! Aan Hem alle dank, lof en aanbidding, nu en voor eeuwig! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw heerlijke Namen en titels waarmee U hier genoemd wordt. Geef dat we de betekenis ervan verstaan en dat we U eren, liefhebben en dienen, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welke Namen en titels van Jezus kent de Bijbel nog meer?
2. Waarom zou Johannes hier uitvoeriger spreken over Jezus dan over Zijn Vader en de Geest?
3. Ken je Jezus? Hoe? Waarom (niet)?

25 maart

LOF ZIJ U, CHRISTUS, VOOR UW LIEFDE

Lezen: Openbaring 1:1-8

(Johannes schrijft:) Aan Hem (Jezus Christus), Die ons hebt liefgehad...de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen. (Openbaring 1:5b,6b)

Johannes groet de zeven gemeenten met de zegen van God de Vader, van God de Heilige Geest en van God de Zoon. Hij noemt prachtige namen en titels van Gods Zoon. Johannes heeft Jezus in het oog en in het hart. Hij is vol van Hem. Johannes heeft de gemeenten gezegend en nu ontvangt hijzelf de zegen van de lofprijzing. Anderen zegenend wordt hijzelf gezegend. Wat een voorbeeld voor ons! Hier is genade op genade. Johannes komt tot lofprijzing van Jezus en Zijn heerlijke werken, met de Vader en de Geest. Jezus heeft de gelovigen liefgehad en Hij heeft ze nog steeds lief. Hij heeft ze lief tot het einde (Joh.13:1), tot Zijn terugkomst in heerlijkheid en de komst van het Koninkrijk van God. Johannes zegt : 'Die *ons* heeft liefgehad'; heel persoonlijk, warm en innig. Zijn liefde geldt Zijn hele Gemeente. Zijn liefde is alles opofferend en alles overwinnend. Wat een liefde heeft Hij getoond toen Hij op aarde bij ons was: liefde voor Zijn leerlingen, maar ook voor Zijn volk Israël en voor Zijn vijanden! Liefde voor de Zijnen tot in de vervloekte kruisdood toe! Hij is toen van God verlaten geweest, opdat we nooit meer door Hem verlaten zouden worden. Wie is in staat om Jezus' grote liefde te peilen en te beschrijven?

Als eerste van Zijn 'werken' (beter: eigenschappen) noemt Johannes Jezus' liefde. Die gaat voorop als de bron en de andere zegeningen van reiniging en koning-en priesterschap stromen als een rivier uit deze bron. 'Liefhebben' (Gr. *agapan*) en liefde (Gr. *agapè*) komen nog meer voor in het boek Openbaring. Jezus schrijft aan Zijn gemeente in Filadelfia dat Hij zal maken dat er Joden zullen komen die aan de voeten van de gelovigen aanbidden en zullen erkennen dat Jezus hen liefheeft (3:9). Later hoort Johannes een stem uit de hemel die zegt dat de gelovigen satan hebben overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis en dat ze hun leven niet liefgehad hebben tot in de dood (12:11). Ze hebben Jezus meer liefgehad dan hun eigen leven en zijn de marteldood gestorven. In Openbaring 20:9 wordt de legerplaats van de heiligen de *geliefde* stad genoemd. De gemeente van Efeze heeft haar eerste liefde verlaten en Jezus roept haar tot bekering en om de eerste werken (van de liefde) te doen (2:4,5). De gemeente van Thyatira wordt geprezen om haar liefde (2:19). Jezus' liefde gaat voorop. Johannes schrijft: 'Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad' (1 Joh.4:19). En Paulus juicht: 'Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof van de Zoon van God, *Die mij heeft liefgehad* en zichzelf voor mij heeft overgeven' (Gal.2:20). Aan Jezus, Die ons heeft liefgehad, de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid'. Lof zij U Christus! Amen.

Gebed

Jezus, Die ons liefheeft, dank U voor Uw grote liefde. Geef dat we die hoe langer hoe meer leren kennen, beantwoorden en uitstralen, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Jezus' liefde?
2. Waarom is Zijn liefde zo bijzonder?
3. Heb je Jezus' liefde ontvangen? Hoe? Waarom (niet)?

26 maart

LOF ZIJ U, CHRISTUS, VOOR UW REINIGING

Lezen: Openbaring 1:1-8

(Johannes schrijft:) Aan Hem Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed...de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen. (Openbaring 1:5b,6b)

Het tweede werk waarom Johannes Jezus prijst is Zijn reiniging: 'Die ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed'. Andere handschriften hebben: 'verlost hebbende' in of door Zijn bloed (in het Grieks lijken de klinkers op elkaar). Ook deze lezing heeft zin, want Paulus schrijft over de verlossing door Jezus' bloed (Ef.1:7) en Jezus' reiniging heeft als gevolg verlossing: bevrijding van de boeien van de zonden en van de satan. De werkwoordsvorm wijst op het voltooid zijn van de reiniging. Tegen Petrus zei Jezus eenmaal: 'Wie gebaad heeft, heeft slechts nodig dat zijn voeten worden gewassen, want hij is al geheel rein' (Joh.13:10). De grote wasbeurt aan het begin van zijn discipelschap ligt achter hem en hij heeft nu alleen een kleine wasbeurt nodig voor zijn dagelijkse struikelingen. Om dagelijks te bidden en te ontvangen: 'Vergeef ons onze schulden zoals ook wij onze schuldenaren vergeven' (Mt.6:12). Afwassing wijst op vuilheid: zonden maken ons vuil in de ogen van God en van mensen. Die vuilheid kan als een last op ons drukken. Daarom bidt David: 'Was mij schoon van mijn ongerechtigheid, reinig mij van mijn zonde...Ontzondig mij met hysop – een geurende plant gebruikt voor besprenkeling - dan zal ik rein zijn, was mij, dan zal ik witter zijn dan sneeuw' (Ps.51:4,9). De HEERE zegt tegen Zijn volk: 'Was u, reinig u! Doe uw slechte daden van voor Mijn ogen weg!' en Hij belooft: 'Al waren uw zonden als scharlaken, ze zullen wit worden als sneeuw; al waren ze rood als karmozijn, ze zullen worden als witte wol' (Jes.1:16,18). Ananias zegt tegen Saulus van Tarsus: 'Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen onder aanroeping van de Naam van de Heere' (Hand.22:16). En Saulus - later Paulus genoemd - schrijft aan de Christus' gemeente in Korinthe: 'Sommigen van u zijn dat wel geweest (ontuchtplegers, afgodendienaars, enz.), maar u bent *schoongewassen*, maar u bent geheiligd, maar u bent gerechtvaardigd, in de Naam van de Heere Jezus en door de Geest van onze God' (1 Kor.6:11) en aan die van Efeze schrijft hij dat Jezus Zijn Gemeente reinigt met het waterbad door het Woord (5:26). Johannes schrijft: 'Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde (1 Joh.1:7). Jezus heeft de gelovigen van hun zonden gewassen in Zijn bloed: offerbloed, op Golgotha gestort. Dat is het reinigingsmiddel en tegelijk het betaalmiddel voor deze reiniging. De ouderlingen zingen over het Lam dat de gelovigen voor God gekocht heeft met Zijn bloed (5:9). Later zegt een van de ouderlingen tegen Johannes dat de verheerlijkte gelovigen voor de troon hun gewaden gewassen en wit gemaakt hebben in het bloed van het Lam (7:14). De gelovigen overwinnen satan door dit bloed (12:11). Wat is Jezus' bloed, Zijn verzoeningsoffer, belangrijk! Aan U de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid! Lof voor Uw bloed, voor de reiniging door Uw bloed en voor Uw bloed als wapen in de geestelijke strijd! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor de afwassing van onze zonden in Uw bloed. Reinig ons voor het eerst en dagelijks opnieuw door Uw bloed, Woord en Geest, tot eer van U en tot zegen van ons, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de reiniging van de zonden door Jezus' bloed?
2. Waarom spreekt Jezus over een 'grote' en een 'kleine wasbeurt' in Johannes 13:10?
3. Heeft Jezus je gewassen in Zijn bloed? Hoe? Waarom (niet)?

27 maart

LOF ZIJ U, CHRISTUS, VOOR UW GAVE VAN PRIESTER- EN KONINGSCHAP

Lezen: Openbaring 1:1-8

(Johannes schrijft:) Aan Hem... Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, aan Hem de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen. (Openbaring 1:6a)

Als derde van Jezus' werken noemt Johannes in zijn lofprijzing dat Jezus de gelovigen gemaakt heeft 'tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader'. Later zingen de ouderlingen: 'En U (het Lam) hebt ons (de gelovigen) gemaakt tot koningen en priesters en wij zullen als koningen heersen op de aarde' (5:10). Jezus, Die zelf Koning en Priester is, maakt Zijn volgelingen tot koningen en priesters voor God en voor Zijn Vader.

Adam en Eva waren eenmaal in het paradijs koningen over de aarde en de dieren. Dat behoorde tot het beeld van God waarnaar Hij ze schiep (Gen.1:26,28). Tot dat beeld behoorde ook kennis, rechtvaardigheid en heiligheid (Kol.3:10; Ef.4:24). Op grond daarvan mogen we zeggen dat de eerste mensen koning, priester en profeet waren. Als koningen regeerden ze over de aarde, als profeet kenden ze God en ontvingen ze openbaring van Hem en Zijn wil en als priesters wijdden ze hun leven aan Hem. Door de zondeval in het paradijs verloren Adam en Eva deze heerlijke bedieningen en werden ze slaven van satan, Gods tegenstander. Maar, God zij dank, Jezus is gekomen om het beeld van God in mensen te herstellen; om ze opnieuw koningen, profeten en priesters te maken. Bij de berg Sinaï beloofde de HEERE aan Zijn volk Israël dat het voor Hem een koninkrijk van priesters zal zijn (Ex.19:6) en Hij gaf aan Zijn volk priesters, koningen en profeten om voorbeelden voor de Israëlieten te zijn. Zij faalden echter en toen beloofde God de komst van Jezus, de Messias als de volmaakte Koning, Priester en Profeet. Dat was Hij toen Hij bij ons op aarde was en dat is Hij nog. Als Koning bevrijdt, regeert en beschermt Hij de gelovigen; als Hogepriester heeft Hij Zijn leven voor hen geofferd, bidt Hij voor hen en zegent Hij hen; en als Profeet maakt Hij hun de wil van Zijn Vader bekend. Zijn leerlingen delen in Zijn bedieningen. Wat een eervolle positie en hoge roeping voor hen! Zo is Zijn Gemeente 'een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God zich tot Zijn eigendom maakte' (1 Petr.2:9). In Christus' gemeente krijgt Gods belofte aan Israël haar eerste vervulling, waarop die aan Zijn volk zal volgen, wanneer God het zal herstellen en tot Zijn bestemming zal brengen. Voor deze heerlijke gave van het priester- en koningschap aan de gelovigen prijst Johannes Jezus. Naast deze *algemene* bedieningen van priester- en koningschap (en profeet zijn) aan alle gelovigen, heeft Jezus aan Zijn Gemeente de *bijzondere* bedieningen van apostel, profeet, evangelist, herder en leraar, ouderling en diaken, enz., gegeven om de genoemde algemene bedieningen toe te rusten (Ef.4:11-16). Wat een liefde en zorg van Hem voor Zijn Gemeente! Daarom: Aan Hem de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen'.

Gebed

Eeuwige Koning en enige Hogepriester, dank U voor deze rijke gave van het koning- en priesterschap aan Uw Gemeente. Geef dat we de inhoud van deze bedieningen verstaan en vervullen, door de kracht van Uw Heilige Geest, tot eer van U en tot zegen van velen, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over deze bedieningen van Jezus en van de gelovigen?
2. Waarom zou de bediening van profeet hier niet genoemd worden? Wat houdt die in?
3. Ben je koning, priester en profeet? Hoe? Waarom (niet)?

28 maart

LOF ZIJ U, CHRISTUS, VOOR EEUWIG

Lezen: Openbaring 1:1-8

(Johannes schrijft:) Aan Hem de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen. (Openbaring 1:6b)

De lofprijzing op Jezus Christus, waarmee Johannes in vers 5 begint, eindigt hij met: 'Aan Hem de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen'. Dezelfde lofprijzing klinkt ook later aan God en aan het Lam: 'Aan Hem Die op de troon zit en aan het Lam de dankzegging, de eer, de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. En de vier dieren zeiden: Amen' (5:13,14). Ze herinnert ons aan andere lofprijzingen op Jezus: 'Aan Hem de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid. Amen' (2 Tim.4:18; Hebr.13:21), 'Hem komt de heerlijkheid en de kracht toe, tot in alle eeuwigheid. Amen' (1 Petr.4:11) en 'Aan Hem de heerlijkheid, zowel nu als in de dag van de eeuwigheid. Amen' (2 Petr.3:18).

Johannes wenst Jezus 'heerlijkheid' en 'kracht' toe. 'Heerlijkheid' betekent: (licht)glans, pracht, heerlijkheid. Het woord brengt tot uitdrukking de stralende glans van Gods tegenwoordigheid en majesteit. In het boek Openbaring komt het veel voor (4:9,11; 5:12,13; 7:12; 11:13; 14:7; 15:8; enz.). 'Kracht' betekent: sterkte. Het woord komt vaak voor in lofprijzingen: 'Aan Hem (God) eer en eeuwige kracht'. (1 Tim.6:16), 'Hem (God) komt de heerlijkheid en de kracht toe, tot in alle eeuwigheid. Amen.' (1 Petr.4:11), 'Aan Hem (God) de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid'. (1 Petr.5:11), 'Aan de alleen wijze God, onze Zaligmaker, heerlijkheid en majesteit, kracht en macht, nu en in alle eeuwigheid. Amen.' (Judas:25) en 'Aan Hem Die op de troon zit (God) en aan het Lam de dankzegging, de eer, de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid' (Openb.5:13). 'Heerlijkheid' en 'kracht' komen vaak samen voor. Het gaat om de manifestatie en ontplooiing van Gods grote heerlijkheid en kracht die de HEERE worden toegewenst. Laat Hij in Zijn stralende glans en grote kracht verschijnen! Johannes voegt er aan toe: 'in alle eeuwigheid': tot in de eeuwen der eeuwen; voor altijd, voor eeuwig. Hij bevestigt zijn lofprijzing op Jezus met 'amen': het is waar en zeker. Zo is het en zo zal het altijd zijn!

Deze lofprijzing is de eerste in het boek Openbaring waarop er nog vele volgen; vooral lofprijzingen in de hemel (4:9-11; 5:12-14; 7:12; 19:1,7). Ze zijn een voorbeeld voor de aardebewoners die opgeroepen worden om God te prijzen: 'Vrees God en geef Hem eer, want het uur van Zijn oordeel is gekomen. En aanbid Hem Die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft' (14:7). De lofprijzingen in het boek Openbaring brengen ons op de toonhoogte van de aanbidding. Wat hebben God de Vader, Jezus Christus en de Heilige Geest daar recht op! 'Geloofd zij de HEERE, de God van Israël, van eeuwigheid tot eeuwigheid; laat heel het volk zeggen: Amen' (Ps.106:48). 'En gij, mijn ziel, loof gij Hem bovenal!' (Ps.103:11; berijming 1773). Amen.

Gebed

Dank U, Heilige Geest, voor deze lofprijzing van Johannes op de Heere Jezus Christus. Leer ook ons Hem te prijzen, nu en voor eeuwig, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar na te denken

1. Ken je nog meer lofprijzingen in de Bijbel?
2. Waarom geldt deze lofprijzing vooral Jezus Christus?
3. Prijs je Hem? Hoe? Waarom (niet)?

29 maart

IK KOM MET DE WOLKEN

Lezen: Openbaring 1:1-8

(Johannes zegt:) Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben. En alle stammen van de aarde zullen rouw over Hem bedrijven. Ja, amen. (Openbaring 1:7)

Na zijn zegengroet aan de zeven gemeenten en zijn lofprijzing van de Heere Jezus Christus zegt Johannes: 'Zie, Hij (Jezus) komt met de wolken'. Dat is zijn eerste boodschap aan het begin van het boek Openbaring dat tegelijk de inhoud van het boek aangeeft. Daar gaat het om in het laatste Bijbelboek: Jezus komt terug in heerlijkheid. De Koning komt terug en Hij brengt het Koninkrijk van God mee in volle openbaring en heerlijkheid. Kijk naar Hem en zie uit naar Zijn komst!

Jezus komt met de wolken. De profeet Daniël heeft dit voorgezegd: 'Ik keek toe in de nachtvisioenen, en zie, er kwam met de wolken van de hemel iemand als een Mensenzoon...Hem werd gegeven heerschappij, eer en koningschap...Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij' (7:13,14). Jezus heeft daarvan getuigd voor de hoge raad: 'Van nu aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht van God en zien komen op de wolken van de hemel' (Mt.26:64). Met een wolk is Hij naar de hemel gevaren en volgens de engelen zal Jezus op dezelfde manier terugkomen (Hand.1:9,11). De wolken zullen Hem dragen. Zijn terugkomst zal een majesteitelijke verschijning zijn! Wanneer je naar de wolken kijkt, denk dan aan Zijn komst!

Zijn komst zal gezien worden! Johannes zegt: 'Elk oog zal Hem zien, ook zij die hem doorstoken hebben...' De profeet Zacharia heeft voorgezegd dat over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem de Geest van de genade en van de gebeden zal uitgestort worden en 'zij zullen Mij aanschouwen Die ze doorstoken hebben. Zij zullen over Hem rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene'. Ze zullen tot diep berouw komen, elk geslacht afzonderlijk en de vrouwen afzonderlijk; op Joodse manier (Zach.12:9-14). Dit zien van Jezus is een reddend zien en zal leiden tot de begroeting: 'Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de HEERE' (Mt.23:39). Jezus bevestigt deze profetie in Zijn rede over de toekomst van Jeruzalem en van de wereld (Mt.24:30) en Johannes haalt haar aan wanneer een soldaat met zijn speer Jezus' zij doorsteekt om Zijn dood vast te stellen (Joh.19:34-37). Johannes bevestigt zijn boodschap met 'ja, amen'; een dubbele bevestiging: in het Grieks en in het Hebreeuws. We kunnen er zeker van zijn. Laten we deze woorden geloven en Jezus' komst verwachten en ons daarop voorbereiden! Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor Johannes' boodschap en voor Uw vervulling van de profetie. Geef ons geloof en vervul deze belofte aan Uw volk Israël, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Heeft Jezus' komst 'met de wolken' nog een diepere betekenis?
2. Kan 'rouw bedrijven' ook een uiting van wanhoop zijn vanwege het aanstaande oordeel van God? Waarom (niet)? (het woord 'aarde' kan ook 'land' betekenen: het land Israël)
3. Zie je uit óf zie je op tegen Jezus' komst in heerlijkheid en de ontmoeting met Hem? Waarom?

30 maart

IK BEN DE EERSTE EN DE LAATSTE

Lezen: Openbaring 1:1-8

(God spreekt:) Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, zegt de Heere, Die is en Die was en Die komt, de Almachtige. (Openbaring 1:8)

Na de boodschap over Jezus' komst en zijn uitwerking en Johannes' dubbele bevestiging ervan met 'Ja, amen', spreekt God zelf. Wat een verrassing en wat een bemoediging voor Johannes! Gods spreken gaat toch boven alles. Johannes hoort Zijn stem en schrijft op wat de HEERE tegen hem zegt. Hij zegt: 'Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde'. In het Grieks staat er: 'Ik Ik ben'. Dat is Gods verbondsnaam HEERE die Hij lang geleden aan Mozes heeft bekendgemaakt: 'Ik ben Die Ik ben', 'Ik ben erbij', Ik ben de Eeuwigtrouwe (Ex.3:14). De alfa is de eerste letter van het Griekse alfabet en de omega de laatste letter; dus onze a en z. De HEERE, de God van Israël, is de Eerste en de Laatste. Zo heeft Hij zich aan de profeet Jesaja bekendgemaakt: 'Ik, de HEERE, Die de Eerste ben en bij de laatsten ben Ik Dezelfde' (41:4); 'Ik ben de Eerste en Ik ben de Laatste, en buiten Mij is er geen God' (44:6); en 'Ik ben Dezelfde, Ik ben de Eerste, ook ben Ik de Laatste' (48:12). Hier herhaalt en bevestigt de HEERE Zijn Zelfopenbaring uit het verre verleden. Als Eerste is Hij het Begin: het begin van de schepping en van ons mensenleven: 'In het begin schiep God de hemel en de aarde...en God schiep de mens naar Zijn beeld' (Gen.1:1,27). God is ook het Begin van de herschepping, het herstel van hemel en aarde: 'En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u (slang, satan) en de vrouw, en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht (de Messias); Dat zal u de kop vermorzelen en u zult Het de hiel vermorzelen' (Gen.3:15). God is het Begin van Zijn volk Israël (Gen.12:1-3; Jes.51:1,2) en het Begin van Christus' Gemeente (Hand.2:41-47). Hij is ook het Begin van het leven van geloof, hoop en liefde (Joh.15:16). Als de Laatste is Hij het Einde: het einde, de voltooiing, van Zijn schepping en van Zijn herschepping (Openb.21:5,6; Fil.1:6). Het Griekse woord (*telos*) betekent ook 'doel'. God leidt alles naar Zijn doel: Zijn Koninkrijk dat hemel en aarde omvat. In Jezus is Hij de Leidsman en Voleinder van het geloof (Hebr.12:2). Hij laat Zijn werk niet in de steek, maar maakt het af; in het grote wereldgebeuren en in mijn kleine mensenleven. Er is niemand zo trouw als Hij! Zijn Zelfopenbaring is betrouwbaar en vertrouwenwekkend. Wat een aanbeveling en uitnodiging om Hem te geloven!

Deze woorden 'Die is en Die was en Die komt' zijn woorden uit Johannes' zegengroet (4). De HEERE herhaalt en bevestigt die en voegt er aan toe dat Hij 'de Almachtige' is: de Albeheerser/Alregeerder, de Bezitter van alle macht, bevoegdheid, én alle kracht om Zijn macht uit te oefenen. Hij is de Koning van hemel en aarde, de Koning der koningen en de Heere der heren, en daarom alle lof en aanbidding waard! Leve deze almachtige Koning der ere tot in de eeuwen der eeuwen! Amen.

Gebed

Dank U, trouwe en almachtige God, dat U zich zo hebt bekendgemaakt. Geef dat we U kennen en liefhebben en op U vertrouwen, door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken

1. Komen de namen Alfa en Omega met 'de Almachtige' nog meer voor in het boek Openbaring?
2. Waarom zou God zich hier zo aan Johannes én aan ons bekendmaken?
3. Wat betekenen deze namen voor je? Waarom?

31 maart

WEES BROEDER EN DEELGENOOT

Lezen: Openbaring 1:1-11

(Johannes schrijft:) Ik, Johannes, die ook uw broeder ben en deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en in de volharding van Jezus Christus, was op het eiland genaamd Patmos, omwille van het Woord van God en het getuigenis van Jezus Christus. (Openbaring 1:9)

Het opschrift boven het boek Openbaring heeft de naam van de schrijver al genoemd: Gods dienaar Johannes ('De HEERE is genadig'). Het geeft een goed getuigenis over hem: Hij heeft getuigd van het Woord van God, van het getuigenis van Jezus Christus en van alles wat hij gezien heeft. Johannes is een trouw getuige; een getuige vóór God in Zijn rechtsgeding om deze wereld terug te winnen voor Hem en Zijn Koninkrijk. Hij is Gods dienaar en staat aan Zijn kant. Nu stelt Johannes zichzelf voor aan zijn lezers. Hij zegt: 'Ik, Johannes, die ook uw broeder ben en deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk van God en in de volharding van Jezus Christus'. Als apostel van de liefde drukt hij eerst zijn verbondenheid en gemeenschap met zijn broeders en zusters in het geloof uit, voordat hij zijn eigen situatie noemt. Samen delen ze in de verdrukking om Christus' wil – het is vervolgingstijd - én in het Koningschap en in de volharding van Jezus Christus; Jezus is hun Koning en Zijn Koninkrijk in volheid verwachten ze. Door het geloof hebben ze deel aan de lijdende én aan de opgestane en verhoogde Christus Wiens terugkomst ze verwachten. Ze kennen verdrukking, maar ze roemen ook in de verdrukkingen (Rom.5:3). Ze zijn meer dan overwinnaars door Christus Die hen heeft liefgehad en liefheeft (Rom.8:37). Verdrukking heeft niet het laatste woord. Johannes klaagt niet. Hij juicht!

En dan vertelt Johannes dat hij op het eiland Patmos is, omwille van het Woord van God en het getuigenis van Jezus Christus; waarschijnlijk in het jaar 95/96 toen Domitianus keizer van het Romeinse rijk was. Patmos - het huidige Patino - is een rotseiland in de Egeïsche Zee, negentig kilometer ten zuidwesten van de stad Efeze (West-Turkije). Het is ongeveer veertig vierkante kilometer groot zoals het eiland Vlieland. Het werd toen gebruikt als verbanningsoord voor mensen die volgens de Romeinse regering een gevaar voor de samenleving vormden. De bejaarde Johannes is dat blijkbaar, omdat hij grote invloed in Klein-Azië heeft! Hoeveel bewegingsvrijheid Johannes daar heeft en of hij daar dwangarbeid heeft moeten verrichten, weten we niet. Hij is daar om het Woord van God en om het getuigenis van Jezus Christus. Johannes is sober over zijn omstandigheden. Het gaat hem niet om zichzelf, maar om Zijn dienst aan God en aan Jezus, tot zegen van Zijn verdrukte Gemeente. Jezus moet groeien en Johannes minder worden (Joh.3:30). Wat een voorbeeld en bemoediging voor de vervolgte gelovigen, toen en vandaag, en voor ons! Laten we een broeder/zuster en deelgenoot zijn van vervolgte en verdrukte medegelovigen door onze gebeden, meeleven en steun. Als er één lid lijdt, lijden alle leden (1 Kor.12:26)! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Johannes, Uw dienaar en getuige, voor de manier waarop hij zich hier voorstelt aan zijn lezers. Geef dat we hem navolgen zoals hij Jezus navolgde, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat weet je nog meer over de apostel Johannes?
2. Waarom zou Johannes niet spreken over zijn apostelschap?
3. Ben je een broeder en deelgenoot zoals Johannes? Hoe? Waarom (niet)?

1 april

VIER DE DAG VAN DE HEERE EN LUISTER NAAR HEM

Lezen: Openbaring 1:9-16

(Johannes schrijft:) Ik was in de geest op de dag van de Heere en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin die zei: Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste, en wat u ziet, schrijf dat op een boekrol en stuur het aan de zeven gemeenten die in Asia zijn: naar Efeze, naar Smyrna, naar Pergamus, naar Thyatira, naar Sardis, naar Filadelfia en naar Laodicea.
(Openbaring 1:10,11)

Johannes vertelt wat hij op 'de dag van de Heere' meemaakt; op de eerste dag van de week, de opstandingsdag van Jezus. In de Vroege Kerk wordt die dag zo genoemd (*Didachè* 15:1; ongeveer 100 na Chr.). Die dag is in het bijzonder aan Hem en Zijn dienst gewijd (Hand.20:7; 1 Kor.16:2). Johannes zal ongetwijfeld aan de samenkomsten van Christus' Gemeente hebben gedacht waaraan hij vroeger deelnam en meewerkte. Op deze dag, waarop hij vroeger ingeschakeld was, maar waarop hij nu uitgeschakeld is, denkt de Heere aan hem. Johannes raakt 'in de geest', in geestvervoering, in visionaire toestand; waarschijnlijk tijdens zijn lofprijzing en aanbidding. God wil die vaak gebruiken. Dan maakt Hij zichzelf bekend en geeft Hij openbaring. Wat is de viering van Jezus' opstandingsdag belangrijk als rustdag en feestdag! Om de Heere te ontmoeten en om Zijn stem te horen.

Johannes hoort en ziet nu in Gods wereld die anders voor hem verborgen is. Hij hoort achter zich een luide stem als van een bazuin. Dat geluid van de ramshoorn herkent hij van vroeger bij de tempel in Jeruzalem. De stem is zo luid dat hij moet luisteren met zijn oor en met zijn hart. Die luide stem zegt: 'Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste'. Deze woorden heeft Johannes al eerder gehoord uit Gods eigen mond (8). De verheerlijkte Jezus, Die hier aan Johannes verschijnt, neemt die over van Zijn Vader. Als de eeuwige Zoon van de Vader is Hij daartoe bevoegd. De stem zegt verder: 'Wat u ziet, schrijf dat op een boekrol en stuur het aan de zeven gemeenten die in Asia zijn'. De namen van de zeven gemeenten worden nu genoemd. Ze liggen in een kring en zijn gemakkelijk te bereiken via de verkeersweg die deze plaatsen met elkaar verbindt. 'Zeven' wijst op volheid. Deze zeven gemeenten vertegenwoordigen Christus' Gemeente van alle tijden en plaatsen. Dit zevental is Gods keus, want er zijn meer gemeenten in de omgeving, bijvoorbeeld Kolosse. Johannes kent deze gemeenten en hij zal ze vanuit Efeze, zijn woonplaats, bezocht hebben. Nu krijgt hij een opdracht om wat hij ziet voor hen op te schrijven op een boekrol en die naar hen toe te sturen. Wat een ervaring en wat een opdracht! Na deze opdracht verschijnt Jezus aan Johannes en herhaalt Hij Zijn opdracht (19,20). Johannes is niet langer uitgeschakeld. Jezus schakelt hem in voor Zijn Gemeente van alle tijden en plaatsen, ook voor ons. 'Heilig zijn, o God, Uw wegen, niemand spreek' Uw hoogheid tegen! Wie, wie is een God als Gij, groot van macht en heerschappij?' (Ps.77:8; ber. 1773). Wat is het belangrijk om naar Jezus' stem te luisteren en die te gehoorzamen! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw werk op Uw dag in en door Johannes. Geef dat we op Uw opstandingsdag U ontmoeten en naar Uw stem luisteren, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waar komt de uitdrukking 'in de geest' nog meer voor in de Bijbel?
2. Ken je een andere uitleg van 'de dag van de Heere'? Welke uitleg kies je? Waarom?
3. Ontvang je zegen tijdens de lofprijzing en aanbidding in de erediensten? Welke en hoe?

2 april

ONTMOET MIJ

Lees: Openbaring 1:9-16

(Johannes schrijft:) En ik keerde mij om, om de stem te zien die met mij had gesproken. En toen ik mij had omgekeerd, zag ik zeven gouden kandelaren. En te midden van de zeven kandelaren zag ik iemand Die op de Zoon des mensen leek, gekleed in een gewaad tot op de voeten en op de borst omgord met een gouden gordel; en Zijn hoofd en haar waren wit, als witte wol, als sneeuw, en Zijn ogen waren als een vuurvlam, en Zijn voeten waren als blinkend koper, gloeiend gemaakt in een oven en Zijn stem klonk als het geluid van vele wateren. En Hij had zeven sterren in Zijn rechterhand en uit Zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard; en Zijn gezicht was zoals de zon schijnt in haar kracht. (Openbaring 1:12-16)

Johannes hoort achter zich een luide stem; een stem die zich aan hem bekend maakt en die hem een opdracht geeft. Johannes keert zich om. Hij wil weten wie de spreker is. Hij ziet eerst zeven gouden kandelaren die hem herinneren aan de tempel. Deze zeven gouden kandelaren beelden de zeven gemeenten af. Ze zijn van goud: het beeld van Gods heerlijkheid. Ze verspreiden het licht van God en Zijn blijde boodschap van redding in deze wereld. Daarna ziet Johannes in het midden van de zeven kandelaren 'iemand Die op de Zoon des mensen lijkt'. Deze omschrijving herinnert aan de profetie van Daniël die ook 'iemand als een Mensenzoon' ziet, Die de Messias van Israël blijkt te zijn (7:13). Op aarde zie je eerst Jezus' Gemeente en daarna en daarin Jezus zelf. Wat is het belangrijk dat Jezus' Gemeente Zijn heerlijkheid uitstraalt!

Johannes beschrijft nu verder Zijn kleding, gordel, hoofd en haar, ogen en voeten, stem, rechterhand, tong en gezicht. Zijn lange kleding en gouden gordel wijzen op Zijn hoge waardigheid, Zijn witte hoofd en haar op Zijn leeftijd en wijsheid, Zijn vurige ogen op Zijn allesdoordringende blik en Zijn heiligheid om het onzuivere te verteren, Zijn koperen voeten wijzen op Zijn vastheid, kostbaarheid en mogelijkheid om Zijn vijanden te verpletteren, Zijn luide stem als de branding van de zee wijst op de mogelijkheid om overal gehoord te worden, Zijn rechterhand wijst op Zijn kracht om zelfs sterren te dragen, Zijn tong als een tweesnijdend zwaard wijst op de mogelijkheid om te doden en Zijn gezicht -stralend als de middagzon - wijst op Zijn majesteit. Wat een indrukwekkende verschijning van Jezus als de Messias, als de Koning-Rechter! Johannes zoekt naar beelden en woorden ('als') om Zijn majesteit en heerlijkheid uit te drukken! Zo is Jezus, verheerlijkt aan de rechterhand van Zijn Vader, zo is Hij in het midden van Zijn gemeenten en zo komt Hij eenmaal terug op de wolken van de hemel. Zo mogen we in Hem geloven en Hem aanbidden! 'Komt laten wij aanbidden die Koning!' (*Liedboek voor de kerken*, gezang 138:1). Amen.

Gebed

Heere Jezus, Mensenzoon tussen de kandelaren, dank U dat U zó aan Johannes en aan ons wilt verschijnen. Laat ons eerbiedig voor U neerknielen en U aanbidden, omwille van Uw offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Kent de Bijbel meer zulke verschijningen?
2. Wat betekent dat Jezus zich in het midden van Zijn gemeenten bevindt?
3. Ken je Jezus als de Verheerlijkte aan de rechterhand van Zijn Vader? Hoe? Waarom (niet)?

3 april

WEES NIET BANG

Lezen: Openbaring 1:9-18

(Johannes schrijft:) En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan zijn voeten en Hij legde Zijn rechterhand op mij en zei tegen mij: Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste... (Openbaring 1:17)

Toen Jezus op aarde was heeft Johannes Hem goed gekend. Hij heeft Zijn heerlijkheid gezien bij Jezus' verheerlijking op de berg toen Zijn gezicht straalde als de zon en Zijn kleren wit werden als het licht (Mt.17:2). Hij heeft die heerlijkheid ook gezien na Jezus' opstanding toen Hij aan Zijn leerlingen verscheen in een verheerlijkt lichaam. Maar hoe hij Hem nu ziet, overtreft alles. Deze verschijning is zo overweldigend dat Johannes als een dode voor Jezus neervalt: zijn levenskracht vloeit weg, hij valt flauw. Dergelijke reacties komen ook voor wanneer God in Zijn heerlijkheid verschijnt aan Ezechiël: 'Het was de verschijning van de gedaante van de heerlijkheid van de HEERE. Toen ik dat zag, wierp ik mij met mijn gezicht ter aarde en ik hoorde de stem van Iemand Die sprak' (1:28) en aan Daniël: 'Hij (Gabriël) kwam naast de plaats staan waar ik stond. Toen hij kwam, werd ik door angst overvallen en ik wierp me met het gezicht ter aarde' (8:17) en: 'En toen ik het geluid van Zijn woorden hoorde, viel ik in een diepe slaap op mijn gezicht en met mijn gezicht op de grond' (10:9). Een sterfelijk mens kan de hemelse heerlijkheid niet verdragen. Daar is een verheerlijkt, geestelijk lichaam voor nodig dat de gelovigen ontvangen bij hun opstanding uit de doden.

Maar Jezus snelt Johannes te hulp en legt Zijn rechterhand op hem om hem kracht te geven, om hem te doen opstaan, om hem te zegenen en te bemoedigen. De rechterhand wijst op kracht en eer (Gen.35:18; 1 Kon.2:19; Ps.110:1). In het boek Openbaring speelt de rechterhand van Jezus en van God een grote rol (20; 2:1; 5:1,7). Jezus weet wat Johannes nodig heeft, wanneer hij als dood aan Zijn voeten valt, en dat geeft Hij ook. Zijn daad gaat gepaard met Zijn woord. Hij zegt tegen Johannes: 'Wees niet bevreesd'. Blijkbaar staat Johannes vol vrees voor Hem, maar Jezus verdrijft de vrees met Zijn machtswoord. Hij geeft vrede voor vrees (Joh.20:19-23). Johannes kan nu onbevreesd voor Hem staan. 'Vrees niet' klinkt de hele Bijbel door (Jes.44:2; Mt.14:27; 17:7), in het bijzonder daar waar mensen met de hemel in aanraking komen (Lk.1:13,30; 2:10; Mt.28:5,10; enz.). Aardebewoners kunnen de hemelse heerlijkheid niet verdragen. Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Smyrna: 'Wees niet bevreesd voor wat u lijden zult' (2:10). Jezus zegt ook waarom Johannes niet bang hoeft te zijn, want Hij is de Eerste en de Laatste. Hij herhaalt en bevestigt wat Hij aan het begin van Zijn verschijning zei: 'Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste' (11). Wat van God geldt (8), geldt ook van Hem als Zijn eeuwige Zoon! Wat een zekerheid bij alles wat er gebeurt, ook wanneer je als dood aan Jezus' voeten valt! 'Johannes, je bent veilig bij Mij. Je leven is in Mijn handen. Wees niet bevreesd!' Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor het leggen van Uw rechterhand op Johannes en voor Uw bemoediging van hem en van ons. Bevrijd ons van alle vrees en geef dat we in U als de Eerste en de Laatste geloven en uit U, door U en voor U leven en dat leven doorgeven, omwille van Uw kruis, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de rechterhand?
2. Welke 'vrees niet' woorden in de Bijbel ken je? In welke situatie worden ze gezegd?
3. Ben je bang voor Jezus? Hoe? Waarom (niet)?

4 april

IK BEN DE LEVENDE

Lezen: Openbaring 1:9-20

(Johannes schrijft:)...En (Jezus) zei tegen mij:...Ik ben de Eerste en de Laatste, en de Levende en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen...(Openbaring 1:17b,18a)

Jezus heeft Zijn rechterhand op Johannes gelegd en tegen hem gezegd: 'Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste'. Verder zegt Hij: 'en de Levende en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen'. Jezus proclameert hier Zijn eenheid met Zijn Vader én Zijn overwinning over de dood. Hij is de Paaskoning. Hij is teruggekeerd van de andere kant van de dood en die ligt nu voor eeuwig achter Hem. Hij leeft tot in de eeuwen der eeuwen, voor altijd. En Hij bevestigt dat met 'amen': het is waar en zeker.

De HEERE, de God van Israël, is de levende God (Joz.3:10; Ps.42:3; 84:3; Openb.4:9,10; 10:6; enz.) en dat geldt ook van Jezus, Zijn Zoon. Zijn opstanding uit de dood op de Paasmorgen zet daar een dikke streep onder. Aan de vrouwen bij het graf vragen de engelen: 'Waarom zoekt u *de Levende* bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt' (Lk.24:4-6). Jezus heeft de lichamelijke dood ondergaan, maar door Zijn opstanding is Hij weer levend geworden. Hij is de Levende, dat wil zeggen: Hij leeft voortdurend, zonder einde, voor altijd. Twee keer wordt hier gezegd dat Hij leeft. Hij is dood geweest! Die ligt voor eeuwig achter Hem. Hij heeft de dood overwonnen! Wat een zekerheid! Als de Levende heeft Hij Zijn handen vrij om te helpen en te redden. Als de Levende is Hij aan Zijn leerlingen verschenen en heeft Hij met hen gesproken over de dingen die het Koninkrijk van God betreffen (Hand.1:3). Als de Levende is Hij aan Paulus verschenen op de weg naar Damascus en verschijnt Hij hier aan Johannes op Patmos. Hij leeft en Hij werkt, ook vandaag. Hij wil aan ons als de Levende verschijnen door Zijn Geest en Woord. Verlangen we daarnaar? Willen we Hem ontmoeten, waar Hij ons wil ontmoeten: in Zijn Woord, de Bijbel, in de samenkomsten van Zijn Gemeente waar Zijn Woord verkondigd wordt en Zijn genademiddelen van doop en avondmaal toegediend worden en onder Zijn kinderen waarover Hem gesproken wordt? Deze ontmoetingen zijn minder indrukwekkend dan deze verschijning aan Johannes, maar niet minder belangrijk. Het gaat om de levende Jezus, de gekruisigde, de opgestane en de verheerlijkte Heere! Hij heeft alles en Hij geeft alles, mild en overvloedig. Hij is gekomen om ons leven en overvloed te geven (Joh.10:10)! Hij komt terug in heerlijkheid en brengt Gods Koninkrijk met zich mee waarin eeuwig leven volmaakt genoten wordt. David zingt: 'U maakt mij het pad ten leven bekend:overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd' (Ps.16:11). En Paulus schrijft: 'En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn. Zo dan, troost elkaar met deze woorden' (1 Thess.4:17,18) .amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U, dat U de Levende bent en de dood hebt overwonnen. Geef dat we U zo mogen kennen, liefhebben en dienen, door de kracht van Uw Heilige Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Jezus als de Levende?
2. Waarom zou Jezus zoveel nadruk leggen op het feit dat Hij leeft?
3. Wat betekent Jezus als de Levende voor je? Waarom (niet)?

5 april

IK HEB DE SLEUTELS VAN DE DOOD

Lezen: Openbaring 1:9-20

(Jezus zegt:) Ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf. (Openbaring 1:18b)

Jezus is de Levende en Hij heeft de dood overwonnen, maar hoe zit het dan met de dood, waar Johannes en zijn medegelovigen mee te maken in de tijd van geloofsvervolging? In de gemeente van Pergamus is Antipas, Jezus' trouwe getuige, gedood (2:13). En bij de opening van het vijfde zegel ziet Johannes onder het altaar de zielen van hen die geslacht zijn omwille van het getuigenis dat zij hadden. Ze roepen met luide stem: 'Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen?' Ze ontvangen ieder een lang wit gewaad en tegen hen wordt gezegd dat ze nog een korte tijd moeten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstknachten en hun broeders, die evenals zij gedood zullen worden, volledig zal zijn (6:9-11). Voor Johannes en zijn lezers is de martelaarsdood een dreigende werkelijkheid.

Om deze vervolgte gelovigen te bemoedigen zegt Jezus: 'Ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf'. Niet de Romeinse keizer en overheden, noch de satan en de dood zelf hebben die sleutels, maar Ik, de Levende, de opgestane Levensvorst van Pasen. Ik bezit die sleutels en kan ze gebruiken om te openen en te sluiten. Ik heb de macht, de volle beschikking, daarover. 'Het rijk van de dood' of het dodenrijk (Gr. *hadès*) is de verblijfplaats van de gestorven onrechtvaardigen vóór het laatste oordeel (behalve in Hand.2:27,31, waar het door 'graf' is vertaald). Bij de opening van het vierde zegel ziet Johannes een grauw paard en de ruiters erop is de dood en 'het rijk van de dood volgt hem' (6:8). Bij het laatste oordeel ziet Johannes dat de dood en 'het rijk van de dood' hun doden geven om geoordeeld te worden (20:13). Daarna worden beide in de poel van het vuur geworpen (20:14). Na 'het rijk van de dood' noemt Jezus de dood zelf die dit rijk bevolkt. De dood is de macht die het sterven veroorzaakt, want het loon van de zonde is de dood (Rom.6:23). Eenmaal zal de dood er niet meer zijn (21:4). Jezus is nu al Overwinnaar over alles wat met de dood te maken heeft door Zijn kruis en opstanding; nu als begin en straks volmaakt. Bij Zijn terugkomst in heerlijkheid wordt de dood gestraft en worden alle sporen van de dood uitgewist. Dan breken het rijk van Gods eeuwige heerlijkheid en het eeuwige leven in volmaaktheid aan. God alles en in allen! Wat een toekomst! Om naar te verlangen! 'Daarom verwachten wij die grote dag met een groot verlangen, om ten volle te genieten (de vervulling) van de beloften van God, in Jezus Christus, onze Heere' (*Nederlandse Geloofsblijdenis*, art.36). Halleluja! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw overwinning over de dood en dat U over de sleutels van de dood en van het rijk van de dood beschikt. Geef dat we niet bang zijn voor hen, maar op U vertrouwen als de Overwinnaar over alles wat met de dood te maken heeft, omwille van Uw offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Jezus' overwinning over de dood?
2. Waar zijn de gelovigen na hun sterven?
3. Ben je bang voor de dood? Hoe? Waarom (niet)?

6 april

SCHRIJF EN ONTVANG HET GEHEIM

Lezen: Openbaring 1:9-20

(Jezus zegt:) Schrijf nu op wat u (Johannes) hebt gezien en wat is en wat hierna zal geschieden. Het geheimenis van de zeven sterren die u in Mijn rechterhand hebt gezien en van de zeven gouden kandelaren is: de zeven sterren zijn de engelen van de zeven gemeenten en de zeven kandelaren die u hebt gezien, zijn de zeven gemeenten. (Openbaring 1:19,20)

Aan het begin van Zijn verschijning heeft Jezus tegen Johannes gezegd: 'Wat u ziet, schrijf dat op een boekrol en stuur het aan de zeven gemeenten die in Asia zijn...' (11). Nu herhaalt en bevestigt Hij Zijn opdracht. Hij zegt: 'Schrijf nu op wat u hebt gezien en wat is en wat hierna zal geschieden'. Jezus geeft een nadere omschrijving van wat Johannes moet opschrijven: het visioen over Jezus als de Zoon des mensen dat hij pas gezien heeft (Openb.1), vervolgens Jezus' brieven aan de zeven gemeenten zoals die er nu zijn (Openb.2/3) en ten slotte de visioenen over wat hierna zal geschieden (Openb.4/22). Later zegt Jezus opnieuw: 'Ik zal u laten zien wat hierna moet geschieden' (4:1). Jezus geeft hem een duidelijke opdracht. Een groot voorrecht met een grote verantwoordelijkheid!

Daarna legt Jezus uit wat Johannes in het visioen over Hem als de Zoon des mensen heeft gezien. Het geheim (Gr. *mustèrion*: mysterie) daarvan maakt Hij nu bekend, zodat het niet langer een geheim is. De *zeven sterren* in Jezus' rechterhand zijn de engelen van de gemeenten. Het woord 'engel' betekent: boodschapper, gezant en kan op engelen slaan – die als uitleggers een rol spelen in de boeken van de profeten - óf op mensen (Mal.3:1; Lk.7:24; 9:52; Jak.2:25). Veel uitleggers denken bij 'de engelen van de zeven gemeenten' aan de voorgangers van de gemeenten, want engelen hebben geen adres. Ze ontvangen de brief eerst zelf om die daarna voor te lezen in de samenkomsten van de gemeente (1:3) en te onderwijzen. Een groot voorrecht met een grote verantwoordelijkheid! Deze voorgangers bevinden zich in Jezus' rechterhand: Hij bewaart en beschermt ze. Daar zijn ze veilig. De *zeven gouden kandelaren* beelden de zeven gemeenten af als lichtdragers in een donkere wereld. Ze verspreiden het licht van God en Zijn reddend Evangelie zoals het volk Israël het licht van Gods openbaring voor de volken is (Lk.2:32). Een groot voorrecht om lichtdrager te zijn, maar ook dat brengt een grote verantwoordelijkheid met zich mee. Het licht moet helder schijnen! Zowel de sterren als de kandelaren zijn afhankelijk van de Heilige Geest. 'Niet door kracht en niet door geweld, maar door Mijn Geest' (zal het geschieden) (Zach.4:6)! 'Heilige Geest, vulvul sterren en kandelaren met Uw licht, Amen'.

Gebed

Mensenzoon tussen de kandelaren, dank U voor Uw schrijfofdracht aan Johannes en voor Uw sterren en kandelaren. Laten sterren en kandelaren helder schijnen, tot eer van U en tot zegen van velen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over sterren en kandelaren?
2. Welke uitleg van de engelen kies je? Waarom?
3. Verspreid je gemeente en jij licht? Hoe? Waarom (niet)?

7 april

IK ZAL U ZEGENEN

Lezen: Genesis 22:1-19

Daarna riep de Engel van de HEERE tot Abraham voor de tweede keer vanuit de hemel. Hij zei: Ik zweer bij Mijzelf, spreekt de HEERE: Omdat u dit gedaan hebt en Mij uw zoon, uw enige, niet onthouden hebt, zal Ik u zeker zegenen en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren aan de hemel en als het zand dat aan de oever van de zee is. Uw nageslacht zal de poort van zijn vijanden in bezit nemen. En in uw Nageslacht (de Messias) zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat u Mijn stem gehoorzaam geweest ben. (Genesis 22:15-18)

Jezus' verschijning als de verheerlijkte Heiland vanuit de hemel aan Johannes op Patmos in Openbaring 1 is niet Zijn eerste verschijning. Als de Engel van de HEERE – Gods bijzondere Vertegenwoordiger: Gods Zoon vóór Zijn menswording op aarde – is Hij vaak in het Oude Testament verschenen; ook aan Abraham (Gen.17:1-8; 18:1-10) en aan Izak (Gen.26:2,3,24,25). De Engel van de HEERE wordt daar niet altijd bij genoemd, maar bij Abrahams offer van zijn zoon Izak wel.

Wanneer God aan Abraham de opdracht geeft om zijn enige zoon Izak – de zoon van Gods belofte – te offeren, is hij gehoorzaam: Hij staat 's morgens vroeg op, zadelt zijn ezel, neemt twee knechten met zich mee en zijn zoon Izak. Ze gaan op reis naar het land Moria om Izak daar op een van de bergen te offeren. Aangekomen op de plaats bouwt Abraham een altaar, schikt het hout erop, bindt Izak en legt hem op het altaar. Wat een geloofsovergave van Abraham en van Izak aan Gods bevel! Maar, wanneer Abraham Izak als offerdier wil slachten, verschijnt de Engel van de HEERE vanuit de hemel en zegt tegen Abraham dat hij Izak niets mag aandoen. De HEERE weet nu dat Abraham godvrezend is en zijn enige zoon Hem niet heeft onthouden. Izak wordt niet geofferd, maar een ram – waar God voor gezorgd heeft - als brandoffer in zijn plaats. Daarna verschijnt de Engel van de HEERE voor de tweede keer aan Abraham en belooft hem met een eed dat de HEERE hem zal zegenen. Hij herhaalt, bevestigt en breidt Zijn beloften uit die Hij aan Abraham heeft gegeven bij Zijn roeping uit Ur der Chaldeeën (Gen.12:1-3). Deze eerdere, vrije beloften, worden nu bevestigd in de weg van gehoorzaamheid door Abraham. Wat wordt die heerlijk beloond en bekroond! In dit verband wordt ook de Naam HEERE, Gods verbondsnaam, gebruikt. Abraham wordt overladen met Zijn zegeningen! Deze verschijning van de Engel van de HEERE aan Abraham leidt tot de bevestiging van Gods beloften aan hem. Dat is Gods bedoeling ermee. Deze verschijning is een bijzondere gebeurtenis in het leven van Abraham met een groots doel. Abraham kan zijn pelgrimsreis in het beloofde land vervolgen. Gezegend door de HEERE kan hij voor anderen tot een zegen zijn! Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, God van Israël, voor deze geloofsbeproeving en –overwinning van Abraham en voor Uw bevestiging en uitbreiding van Uw beloften aan hem en zijn nageslacht, voor Israël en alle volken. Laat ons in de zegen daarvan delen, door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is het geheim van Abrahams gehoorzaamheid (Hebr.11:17-19)?
2. Wat zijn de overeenkomsten/verschillen tussen Izaks en Jezus' overgave om geofferd te worden?
3. Ken je geloofsbeproevingen en – overwinningen en Gods 'verschijning' daarin door Zijn Geest en Woord? Hoe? Waarom (niet)?

8 april

IK BEN DE HEERE, DE GOD VAN UW VADER ABRAHAM EN DE GOD VAN IZAK

Lezen: Genesis 28:10-22

En zie, de HEERE stond boven aan de ladder en zei (tegen Jakob): Ik ben de HEERE, de God van uw vader Abraham en de God van Izak; dit land waarop u ligt te slapen, zal Ik u en uw nageslacht geven. Uw nageslacht zal talrijk zijn als het stof van de aarde en u zult zich uitbreiden naar het westen, het oosten, het noorden en het zuiden. In u en uw Nageslacht zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden. En zie, Ik ben met u... (Genesis 28:13-15)

Op zijn vlucht voor Ezau komt Jakob in de buurt van Bethel, ongeveer negentig kilometer van Berseba, in het zuiden van het land Kanaän; de plaats van zijn vertrek. Hij gaat de omgekeerde richting die Abraham ging (Gen.12:4-9). Door eigen schuld kan hij niet in het beloofde land blijven. Wanneer de zon ondergaat, zoekt Jakob enkele stenen en plaatst die bij zijn hoofd om dat te beschermen. Hij valt in slaap en in zijn droom ziet hij een ladder of trap die op de aarde geplaatst is. Langs deze ladder bewegen zich engelen naar boven en naar beneden. De engelen zijn al bij Jakob zonder dat hij het weet. Bovenaan de ladder ziet hij God staan Die zich aan Jakob voorstelt als de HEERE, de God van zijn vaders Abraham en Izak. Hij is geen vreemde, onbekende God, maar dezelfde God Die zijn opa Abraham gediend heeft en die zijn vader Izak dient. De HEERE herhaalt en bevestigt Zijn beloften die Hij hun gegeven heeft (Gen. 12:2,3,7; 26:3). Daarbij belooft de HEERE Jakob dat Hij bij hem zal zijn, hem zal beschermen, zal terugbrengen in het beloofde land, hem niet zal verlaten en niet zal rusten voordat Hij al Zijn beloften aan hem heeft vervuld. Wat een openbaring van de HEERE aan Jakob! Eén grote verrassing! God belooft hem Zijn zegen, terwijl hij door het bedriegen van zijn vader zich die onwaardig gemaakt heeft. God bestraft hem niet, maar bemoedigt hem aan het begin van zijn reis. De HEERE komt helemaal van de kant van Zijn onverdiende gunst! God aanvaardt hem en zal hem maken zoals Hij Jakob hebben wil. Dat zal blijken in Pniël (Gen.32). Wanneer Jakob wakker wordt, is hij verwonderd en bevreesd. Verwonderd dat de HEERE niet aan een plaats is gebonden en zich daarom overal kan openbaren, ook waar Hij niet verwacht wordt. Ook bevreesd, want de HEERE is aan hem verschenen en betekent dit niet dat hij zal sterven (Richt.6:22; 13:22,23)? Deze plaats is een huis van God zoals in de droom gebleken is. Tegelijk is deze plaats een 'poort van de hemel': hier bereiken de boden van God de aarde en van de aarde gaan ze naar de hemel. Jakob richt een gedenksteen op en wijdt die aan de HEERE. Hij noemt de plaats Bethel ('huis van God') en legt een gelofte af als antwoord op de ontvangen belofte van God. Wanneer hij veilig terugkomt, zal hij hier de HEERE aanbidden en dienen. Hij ervaart Gods genade, liefde en trouw, ondanks zijn overtredingen. Met Gods beloften gaat hij verder, op reis naar zijn familie in Haran. Voor Jakob is 'de avond donker gedaald, de nacht hemels verlicht en de morgenstond jubelend aangebroken' (G. Wisse)! Amen.

Gebed

HEERE, God van Abraham, Izak en Jakob, dank U voor Uw verschijning aan Jakob en voor Uw beloften aan hem. Vervul Uw beloften aan Israël, aan de volken en aan ons, uit enkel genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Weet je meer voorbeelden in de Bijbel dat God van de kant van Zijn genade komt?
2. Op welke verschillende manieren heeft Jakob Gods zegen ontvangen?
3. Heb je Gods zegen ontvangen? Hoe? Waarom?

9 april

IK BEN DIE IK BEN

Lezen: Exodus 3

En Mozes zei tegen God: Zie, wanneer ik bij de Israëlieten kom en tegen hen zeg: De God van uw vaders heeft mij naar u toe gezonden en zij mij zeggen: Wat is Zijn Naam? Wat moet ik dan tegen hen zeggen? En God zei tegen Mozes: IK BEN DIE IK BEN. Ook zei Hij: Dit moet u tegen de Israëlieten zeggen: IK BEN heeft mij naar u toe gezonden. (Exodus 3:13,14)

Wanneer Mozes het vee van zijn schoonvader Jethro hoedt in de woestijn, komt hij bij de Horeb of de Sinaï, de berg van God. De Engel van de HEERE verschijnt daar aan hem in een vuurvlam uit een doornstruik die brandt, maar niet verteert. Wanneer Mozes naar dit verschijnsel gaat kijken, roept de HEERE hem. Hij mag niet dichterbij komen en moet zijn schoenen uittrekken, want hij bevindt zich op heilige grond. De HEERE maakt zich aan Mozes bekend als de God van Abraham, Izak en Jakob. Mozes bedekt nu zijn gezicht, omdat hij bang is om God aan te kijken. De HEERE zegt verder dat Hij de verdrukking van Zijn volk Israël in Egypte heeft gezien en dat Hij gekomen is om Zijn volk te redden uit de hand van de Egyptenaren en te brengen in het beloofde land. Mozes krijgt de opdracht om naar de koning te gaan en Hij belooft hem dat hij Zijn volk uit Egypte zal leiden. Mozes deinst terug voor deze opdracht, maar de HEERE belooft hem: 'Voorzeker, Ik zal met u zijn en dit zal voor u het teken zijn dat Ik u gezonden heb: Als u het volk uit Egypte geleid hebt, zult u God dienen op deze berg'. Daarna vraagt Mozes naar Gods Naam om Zijn volk daarmee duidelijk te maken dat de God van hun vaders aan hem verschenen is en hem naar hen toe gezonden heeft. De HEERE maakt dan Zijn Naam aan Mozes bekend. 'En God zei tegen Mozes: IK BEN DIE IK BEN. Ook zei Hij: Dit moet u tegen de Israëlieten zeggen: IK BEN heeft mij naar u toe gezonden'. De HEERE maakt hier aan Mozes Zijn verbondsnaam bekend; voor het eerst. Abraham, Izak en Jakob kenden Hem als God de Almachtige, maar niet als Jahwèh: de HEERE (Ex.6:1,2). Wat een voorrecht en tegelijk wat een verantwoordelijkheid! Deze Naam betekent: Ik ben de levende God en Ik zal dit in Mijn daden tonen; Ik ben erbij om jullie te helpen en te redden. Deze Naam moet Mozes bij de Israëlieten noemen en dit is de Naam waarmee Hij voor eeuwig bekend wil zijn (Ps.135:13). Zijn levende, actieve tegenwoordigheid is er niet alleen voor de Israëlieten in de tijd van Mozes, maar strekt zich uit naar alle komende geslachten, van generatie tot generatie. In Gods Naam is openbaring én verberging: De HEERE is bij Zijn volk, maar *hoe* Hij bij Zijn volk is dat zal het onderweg ontdekken en ervaren. Deze Naam heeft vlees en bloed aangenomen in Gods Zoon Jezus Christus, onze Immanuël ('God met ons'), door Zijn Heilige Geest Die in ons woont en Die ons leidt.'Hoe wonderlijk mooi is Uw eeuwige Naam. Verborg en aanwezig deelt U mijn bestaan. Waar ik ben, bent U, wat een kostbaar geheim. Uw Naam is "Ik ben" en "Ik zal er zijn" ' (*Opwekkingsliederen*, no.770:1). HEERE, hoe groot is Uw Naam! Amen.

Gebod

Dank U, HEERE, Verbondsgod van Israël, voor Uw verschijning aan Mozes en voor de bekendmaking van Uw Naam. Geef dat we die mogen kennen en gebruiken, tot eer van U, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe komt het dat de Naam HEERE al in het boek Genesis gebruikt wordt?
2. Waarom spreken de Joden de Naam HEERE niet uit? Moeten we hen navolgen?
3. Wat betekent de Naam HEERE voor je? Waarom?

10 april

IK BEN VREDE

Lezen: Richteren 6:1-24

Toen verscheen de Engel van de HEERE aan hem (Gideon) en zei tegen hem: De HEERE is met u, strijdbare held!...Toen wendde de HEERE zich tot hem en zei: Ga in deze kracht van u en u zult Israël uit de hand van Midian verlossen. Heb Ik u niet gezonden?...Toen bouwde Gideon daar een altaar voor de HEERE en hij noemde het: De HEERE is vrede!...(Richteren 6:12,14,24)

Gideon ('boomveller') leeft in een moeilijke tijd. 'In die dagen was er geen koning in Israël: een ieder deed wat juist was in zijn ogen' (Richt.21:25). Bovendien wordt het volk Israël al zeven jaar geteisterd door rooftochten van Midianieten en andere volken. Ze komen in de oogsttijd en nemen alles mee. Voor de Israëlieten blijft er weinig over om van te leven. Deze nood brengt hen tot gebed. De HEERE zendt een profeet naar hen toe die hen herinnert aan Gods grote daden in het verleden en hen aanklaagt wegens ongehoorzaamheid aan de HEERE. Daarna roept God Gideon als richter om Zijn volk te bevrijden van de Midianieten. Hij is de zoon van Joas, die in Ofra woont; ten noord-oosten van Sichem. De Engel van de HEERE verschijnt aan hem, terwijl hij tarwe aan het dorsen is in een wijnpers; om niet opgemerkt te worden. De Engel zegt tegen Gideon: 'De HEERE is met u, strijdbare held!' Deze woorden kunnen een zegengroet zijn zoals bij Boaz en zijn maaiers (Ruth 2:4), maar Gideon vat ze op als werkelijkheid. Hij laat een bittere klacht horen: 'Waar is de HEERE in het heden?' Hij heeft Zijn volk verlaten en heeft het overgegeven in de macht van de Midianieten. Op Gideons klacht gaat de HEERE niet in. Hij gaat door op Zijn veelbelovende begroeting. Hij wendt zich naar Gideon toe en zegt tegen hem: 'Ga in deze kracht van u, en u zult Israël uit de hand van Midian verlossen. Heb Ik u niet gezonden?' Later zegt de HEERE het nog een keer dat Hij met hem zal zijn en de Midianieten zal verslaan alsof het maar één man was; zo gemakkelijk. Hier klinken bevel én belofte! De belofte van Gods tegenwoordigheid én Gideons kennis van Gods wonderen – betoond in de bevrijding uit Egypte – zijn zijn kracht. Daarbij bevestigt de HEERE Zijn belofte van bevrijding en Gideons zending door Hem. Daarna vraagt Gideon de HEERE om een teken om te ontdekken of de spreker werkelijk is wie Hij zegt te zijn. Hij wil de Engel van de HEERE een geschenk brengen: een rijke maaltijd, wanneer Hij niet weg gaat maar blijft. Gideon brengt het geschenk en volgt de aanwijzingen van de Engel. De Engel raakt de maaltijd aan, uit de rots komt vuur dat de maaltijd verteert en de Engel verdwijnt. Gideon ontdekt nu dat hij oog in oog met de Engel van de HEERE heeft gestaan en is bang dat hij zal sterven. De HEERE wenst Gideon vrede toe en verzekert hem dat hij niet zal sterven. Daarop bouwt Gideon een altaar voor de HEERE en noemt het heel toepasselijk: 'De HEERE is vrede!' (Hebr. *sjaloom*), wat inhoudt: welzijn in alle opzichten, een volheid van heil. De HEERE, de God van Israël, is vrede en geeft vrede aan Gideon en allen die in Hem geloven, door Jezus, de Vrededorst Die onze vrede is (Jes.9:5; Ef.2:14)! Amen.

Gebed

HEERE, God van de vrede, dank U voor uw verschijning aan Gideon, Zijn roeping tot richter en Uw vrede voor hem. Geef dat wij in Uw vrede delen door Jezus en de Heilige Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Weet je meer voorbeelden in de Bijbel dat de HEERE mensen bemoedigt als Gideon?
2. Hoe gaat de HEERE om met Gideon en zijn zwakke geloof?
3. Wat betekent Gods bevel én belofte aan Gideon voor jou? Waarom?

11 april

IK BEN DE KONING, DE HEERE VAN DE LEGERMACHTEN

Lezen: Jesaja 6

Toen zei ik (Jesja): Wee mij, want ik verga! Ik ben immers een man van onreine lippen en woon te midden van een volk met onreine lippen. Mijn ogen hebben namelijk de Koning, de HEERE van de legermachten gezien. Maar een van de serafs vloog naar mij toe en hij had een gloeiende kool in zijn hand, die hij met een tang van het altaar had genomen. Daarmee raakte hij mijn mond aan en zei: Zo is uw misdaad van u geweken en uw zonde verzoend. Daarna hoorde ik de stem van de Heere. Hij zei: Wie zal ik zenden? Wie zal er voor Ons gaan? Toen zei ik: Zie, hier ben ik, zend mij. (Jesaja 6:5-8)

In het sterfjaar van koning Uzzia van Juda krijgt de profeet Jesaja een visioen van de HEERE, de God van Israël Die op de troon zit. Hij regeert en zit op een hoge en verheven troon en de zomen – uiteinden – van Zijn koninklijke kleding vullen de tempel. Hoe groot moet Hij dan zelf niet zijn? De tempel kan Hem niet bevatten (1 Kon.8:27). Terwijl de HEERE in volmaakte rust zit, staan er engelen boven Hem. Ze worden serafs genoemd; een naam die op vuur wijst. Branden zij van ijver voor de heiligheid van God en verbranden ze alle onheiligheid? Ze hebben elk zes vleugels: twee om hun gezicht te bedekken (uit eerbied?), twee om hun voeten te bedekken (om die niet vuil te maken?) en twee om te vliegen (om Gods bevelen snel uit te voeren?). Ze roepen elkaar toe, mogelijk in beurtzang: 'Heilig, heilig, heilig is de HEERE van de legermachten; heel de aarde is vol van Zijn heerlijkheid!' God is heilig; anders als wij, mensen. Hij is vol majesteit en heerlijkheid. Hij is heilig én maakt heilig. Jesaja noemt Hem vaak 'de Heilige van Israël' (1:4; 5:19,24; 10:20; enz.). Hij is de HEERE van de legermachten, van Zijn heilige engelen én van de legers van Israël (1 Sam.17:45). Zijn hele schepping straalt Zijn grootheid en heerlijkheid uit. De beurtzang van de serafs doen de deurpinnen in de drempels, waarop de deuren draaien, beven en rook vervult de tempel; mogelijk om de openbaring van Gods heerlijkheid af te scherm. Jesaja is diep onder de indruk van deze verschijning. Hij beseft zijn sterfelijkheid en onreinheid. Zijn woorden zijn onvolkomen evenals die van zijn volk. Zo zuiver de serafs het driemaal 'heilig' uitroepen, zo onzuiver zijn menselijke woorden. Hij weet zich één met zijn volk en weet dat God geen onreinheid verdraagt. De reden waarom hij zijn onreinheid zo sterk beseft is: 'Mijn ogen hebben namelijk de Koning, de HEERE van de legermachten, gezien'. Daarom: 'Wee mij, want ik verga!'. Hij is bang om te sterven zoals anderen voor hem aan wie God is verschenen (Richt.6:22,23; 13:22,23). Maar de HEERE snelt Jesaja te hulp. Een van de serafs vliegt naar Jesaja toe met een gloeiende kool van het altaar en raakt daarmee zijn mond aan. Hij zegt tegen hem: 'Zo is uw misdaad van u geweken en uw zonde is verzoend'. Zo kan hij voor God bestaan en spreken tot Zijn eer. Wat een genade, zo rijk en zo vrij! Wat een verrassing! Daarna roept de HEERE Jesaja als profeet en kan hij vrijmoedig antwoorden: 'Zie, hier ben ik, zend mij! Amen.

Gebed

Dank U, Heilige van Israël, voor Uw verschijning aan en Uw reiniging en uitzending van Jesaja. Maak U bekend aan Uw volk Israël en aan Christus' Gemeente door Uw Geest en Woord, reinig ze en zend ze uit in Uw dienst, tot eer van Uw Naam en tot zegen van velen, amen

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de dienst van de engelen?
2. Waarom denken mensen na een verschijning van God dat ze zullen sterven?
3. Heeft de HEERE zich aan je bekendgemaakt, je gereinigd en je uitgezonden? Hoe? Waarom?

12 april

IK BEN GEKOMEN OM U INZICHT TE GEVEN

Lezen: Daniël 10

Ik (de Engel van de HEERE) ben gekomen om u (Daniël) inzicht te laten krijgen in wat uw volk (Israël) in later tijd zal overkomen, want er is nog een visioen voor die dagen. (Daniël 10:14)

De verschijning van de verheerlijkte Heere Jezus Christus aan Johannes op Patmos (Openb.1:10-20) lijkt het meest op die aan Daniël in dit hoofdstuk. Wanneer de profeet zich aan de oever van de rivier de Tigris bevindt, slaat hij zijn ogen op en ziet een man die in linnen gekleed is en zijn heupen zijn omgord met fijn goud van Ufaz; een voor ons onbekende plaats waar zuiver goud vandaan komt. Zijn lichaam ziet er uit als een turkoois, een edelsteen (Hoogl.5:14), en zijn gezicht als het uiterlijk van de bliksem. Zijn ogen zijn als vuurfakkels en zijn armen en voeten glanzen als gepolijst koper en het geluid van zijn woorden is als het geluid van een menigte. Zijn linnen kleding kan wijzen op priesterkleding. Wat een indrukwekkende verschijning! Het is een hemels persoon die veel overeenkomst heeft met de HEERE in Zijn verschijning aan Ezechiël (Ezech.1, 9, 10) en aan Jezus' verschijning aan Johannes. Wie anders is Hij als de Engel van de HEERE: Jezus, de Zoon van God, vóór Zijn menswording op aarde? Wanneer Hij aan Daniël verschijnt, is hij niet alleen: er zijn mannen bij hem, maar die zien deze verschijning niet. Ze ervaren wel dat er iets ontzagwekkends gebeurt, want ze vluchten weg en ze verbergen zich. Daniël is de enige die de Engel van de HEERE ziet. Er blijft in zijn lichaam geen kracht over en de kleur van zijn gezicht verdwijnt. Wanneer hij het geluid van de woorden van de Engel van de HEERE hoort, valt hij in diepe slaap met zijn gezicht op de grond. Dan raakt hem een hand aan en doet hem overeind komen. Bevend en trillend steunt hij op zijn knieën en handen. Wat een ervaring! De hemel raakt de aarde aan en heeft deze uitwerking op Daniël. Deze ervaring is uniek. Maar wanneer de hemel de aarde aanraakt in ons leven, dan heeft dat uitwerking, om nooit te vergeten. Gods tegenwoordigheid door Zijn Geest en Woord doet ons eigen kleinheid en zwakheid beseffen. Een sterfelijk mens kan die niet verdragen. Daar hebben we een onvergankelijk lichaam voor nodig, dat we hopen te ontvangen. Daniël ontvangt ten slotte een nieuwe openbaring over de strijd van de Engel van de HEERE tegen de vorst van Perzië en daarna tegen de vorst van Griekenland en Michaël, de engelenvorst van Israël, strijdt met Hem mee. Het boek van de waarheid - een boek dat we niet kennen - vertelt over deze strijd. Daniël krijgt in dit visioen inzicht in de geestelijke strijd die in de onzichtbare wereld woedt. De koning van Perzië en die van Griekenland hebben elk een engelenvorst - een boze geest - die hen beïnvloedt. De Engel van de HEERE met Michaël, de engelenvorst van Israël, strijdt tegen deze boze geesten en overwint ze. Zo wordt de weg gebaad voor de komst van het Koninkrijk van God voor Israël en de volken. Halleluja! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor Uw verschijning aan Daniël, voor het visioen over de toekomst van Uw volk Israël en voor Uw overwinning over de vorsten van Perzië en Griekenland. Behaal ook vandaag Uw overwinning over alle machten die zich tegen U verzetten, in Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom is er vertraging opgetreden in de verhoring van Daniëls gebeden?
2. Welke (engelen)vorsten strijden vandaag tegen Israël? Hoe? Waarom?
3. Ken je gebedsverhoringen? Hoe? Waarom?

13 april

IK BEN JEZUS DIE U VERVOLGT

Lezen: Handelingen 9:1-22

En hij (Saulus van Tarsus) zei: Wie bent U, Heere? En de Heere zei: Ik ben Jezus, Die u vervolgt. Het is hard voor u, met de hielen tegen de prikkels te slaan. (Handelingen 9:5)

Saulus van Tarsus - die op de kleren van Stefanus' stenigers paste, daarmee instemde en de Jeruzalemse gemeente probeerde te verwoesten - briest als een roofdier dreiging en moord tegen Jezus' volgelingen. Hij ijvert voor de Joodse godsdienst en daarom haat hij Jezus en Zijn volgelingen. Hij is actief in Jeruzalem én in Damascus waar ook volgelingen van Jezus wonen (Ananias). Hij vraagt de hogepriester toestemming om hen gevangen te nemen en ze geboeid naar Jeruzalem te brengen om daar terecht te staan voor de hoge raad. Het gaat Saulus om mensen die van die Weg zijn, namelijk van Jezus Die de Weg, de Waarheid en het Leven is. Wat een felle haat tegen Jezus! Maar Jezus is sterker en overwint hem. Dichtbij Damascus – bijna bij zijn doel - omstraalt hem plotseling een licht feller dan de zon (26:13). Het licht is zo fel dat hij en zijn reisgenoten op de grond vallen (22:9). Zo schrikken ze. Jezus verschijnt aan Saulus en zegt tegen hem: 'Saul, Saul, wat vervolgt je Mij?' Jezus spreekt hem aan met zijn Hebreeuwse naam, die betekent: 'gebeden', door gebed ontvangen. Hij hoort zijn naam twee keer. Hij kan zich niet vergissen. Saulus vervolgt Jezus' volgelingen, maar hoort nu uit Jezus' mond dat hij *Hem* vervolgt. Wat hij Jezus' volgelingen aandoet, doet hij Jezus aan, want ze zijn leden van Zijn lichaam. Saulus beseft dat hij met iemand hoger dan zichzelf te maken heeft, want hij antwoordt met 'Heere' (Gr. *kurios*). Hij vraagt: 'Wie bent U, Heere?' Vanuit de hemel antwoordt Jezus: 'Ik ben Jezus Die jij vervolgt'. Wat een ontgoocheling voor hem! Hij meent God te dienen door Jezus' volgelingen te vervolgen en nu blijkt de stem uit de hemel van Jezus te zijn Die bij God is. Zijn hele godsdienstige leven stort in. Jezus roept hem tot de orde: Het is hard voor Saulus om zijn hielen tegen de prikkels te slaan; zoals ossen voor de ploeg soms doen wanneer ze onwillig zijn. Ze bezeren zich dan aan de metalen punt van de ossenstok door het achteruit slaan met hun achterpoten. Zo worden ze aangespoord om in het goede spoor te blijven. Jezus heeft al eerder tegen Saulus gesproken door het getuigenis van Stefanus en dat van andere gelovigen die hij vervolgde. Maar hij gaat maar door. Hij wil niet luisteren. Hij lijkt op een onwillige trekos. Op Jezus' woorden antwoordt Saulus, bevend en verbaasd: 'Heere, wat wilt U dat ik doen zal?' Hij is niet langer een briesend roofdier. Hij is nu een lam. Hij geeft zich aan Jezus over en vraagt wat Zijn wil voor zijn leven is. Jezus vertelt hem wat hij moet doen en stuurt Ananias naar hem toe, die hem de handen oplegt voor genezing en voor vervulling met de Heilige Geest. Jezus' opzoekende liefde heeft Saulus overwonnen. Wat een genade! Jezus' verschijning aan Saulus op de weg naar Damascus en die aan Johannes op Patmos zijn de enige verschijningen van Jezus ná Zijn hemelvaart. Ze zijn heel kostbaar voor ons. Laten we er van leren! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw verschijning aan Saulus en Uw overwinning in zijn leven. Overwin alle vervolgers van U en maak ze tot volgelingen en getuigen van U, door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom zou Saulus op deze manier tot bekering gekomen zijn?
2. Wat is de betekenis van deze verschijning en die van de andere voor het Koninkrijk van God?
3. Hoe ben je tot bekering en geloof gekomen? Waarom op deze manier?

14 april

IK ZORG VOOR MIJN GEMEENTE IN EFEZE

Lezen: Openbaring 2:1-7

(Jezus zegt tegen Johannes:) Schrijf aan de engel van de gemeente in Efeze: Dit zegt Hij Die de zeven sterren in Zijn rechterhand houdt, Die te midden van de zeven gouden kandelaren wandelt (Openbaring 2:1)

Efeze was in het verleden een grote en belangrijke haven- en handelsstad aan de westkust van Klein-Azië (West-Turkije). Omstreeks het jaar 55 stichtte Paulus er een christelijke gemeente. In Efeze vond een geestelijke opwekking én een oproer plaats (Hand.19). Na Paulus dienden Timotheüs en Johannes de gemeente. Na ongeveer veertig jaar schrijft Jezus deze brief aan Zijn gemeente in Efeze. Hij geeft Johannes daartoe een opdracht. Hij moet een brief schrijven aan de 'engel', aan de voorganger, van Zijn gemeente. Hij noemt deze als de geadresseerde en zichzelf als de Afzender. Met nadruk zegt Hij: 'Dit zegt Hij...' Deze woorden klinken als de veel voorkomende woorden in het Oude Testament: 'Zo spreekt de HEERE'. Zijn woorden volgen en niet die van Johannes. Hij stelt zich aan Zijn gemeente voor als Degene Die de zeven sterren in Zijn rechterhand houdt, Die te midden van de zeven gouden kandelaren wandelt'. Zo heeft Hij zich bekendgemaakt in Zijn verschijning aan Johannes. Die vertelt daarover: 'En te midden van de zeven kandelaren zag ik iemand Die op de Zoon des mensen leek...En Hij had zeven sterren in Zijn rechterhand' (1:13,16). Daarna heeft Hij aan Johannes uitgelegd: 'Het geheimenis van de zeven sterren die u in Mijn rechterhand hebt gezien ... de zeven sterren zijn de engelen van de zeven gemeenten' (20). Hier herhaalt en bevestigt Hij de woorden die Hij gesproken heeft en wijst Hij Zijn gemeente daarop. Blijkbaar heeft ze die nodig. De verheerlijkte Jezus houdt de zeven sterren in Zijn rechterhand: de engelen, de voorgangers die Zijn boodschappers zijn, van de zeven gemeenten. Hij houdt Zijn dienaren vast, zodat ze staande blijven. In Zijn rechterhand zijn ze veilig. Zijn rechterhand wijst op kracht en eer. Wat een liefde en zorg van Jezus voor hen en voor de gemeenten die ze dienen, en dat in vervolgingstijd! Wat een bemoediging! De voorgangers bevinden zich in Jezus' rechterhand. Dat is hun plaats en de enige plek waar ze voor Zijngemeenten van waarde zijn. Om vanuit Hem te leven en te werken. De verheerlijkte Jezus wandelt (rond) te midden van de zeven gouden kandelaren: Zijn zeven gemeenten. Hij is het middelpunt van de gemeenten. Hij is bij hen, zorgt voor hen en let nauwkeurig op hen zoals de priesters in de tempel de tien gouden kandelaren verzorgden (1 Kon.7:49). Wat een liefde en zorg van Jezus voor Zijn gemeenten! Wat een bemoediging, maar ook wat een voorrecht en verantwoordelijkheid! Wanneer Jezus zo dichtbij is, voor je zorgt en op je let, behoort je Hem lief te hebben en te dienen, Hem geen verdriet te doen, maar blij te maken. 'Adeldom verplicht'. Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw zelfopenbaring aan Uw gemeente in Efeze, voor Uw liefde en zorg voor haar. Maak Uzelf vandaag bekend aan Uw Gemeente door Uw Geest en Woord, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

- 1.Hoe maakt Jezus zichzelf in de Bijbel nog meer bekend aan Zijn Gemeente?
2. Waarom heeft deze zelfopenbaring een meer algemeen karakter dan in de andere brieven?
3. Herken je Jezus' liefde en zorg voor de gemeente waartoe je behoort? Hoe? Waarom (niet)?

15 april

IK PRIJS MIJN GEMEENTE IN EFEZE

Lezen: Openbaring 2:1-7

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Efeze:) Ik ken uw werken, uw inspanningen en uw volharding, en weet dat u slechte mensen niet kunt verdragen, en dat u hen op de proef hebt gesteld die van zichzelf zeggen dat zij apostelen zijn, maar het niet zijn, en dat u hebt ontdekt dat zij leugenaars zijn. En u hebt moeilijkheden verdragen en volharding getoond. Om Mijn Naam hebt u zich ingespannen en u bent niet moe geworden...Maar dit hebt u vóór, dat u de werken van de Nikolaïeten haat, die ook Ik haat. (Openbaring 2:1-3,6)

Wandelend tussen de zeven gouden kandelaren, Zijn zeven gemeenten, bezoekt Jezus regelmatig Zijn gemeente in Efeze. Daardoor kent Hij het gemeenteleven. Hij kent haar werken; het gemeenteleven in de praktijk zoals het reilt en zeilt. Hij noemt negen goede werken van haar op: haar inspanning, volharding (tweemaal), onverdraagzaamheid tegenover slechte mensen, ontmaskering van valse apostelen, verdraagzaamheid in moeilijkheden, inspanning voor Zijn Naam, onvermoeibaarheid en haat tegen de werken van de Nikolaïeten: waarschijnlijk geestelijke vrijdenkers en vrijbuiters; hoe je leeft is niet belangrijk, want je bent toch gered. De gemeente haat die werken van de Nikolaïeten en Jezus haat die ook. Wat een lof van Jezus voor Zijn gemeente in Efeze! Ze is een ijverige gemeente en een gemeente met onderscheidingsvermogen. Ze oefent opzicht uit over haar gemeenteleden en ze is waakzaam. In deze opzichten is ze is een voorbeeldige gemeente en Jezus prijst haar voor de inspanning voor Zijn Naam en voor haar volharding. Wat een voorbeeld voor ons! Jezus' beschrijving van deze gemeentewerken kan ons jaloers maken. Blijft het leven van onze eigen gemeente en die van andere gemeenten in vergelijking met het leven van de gemeente in Efeze niet onder de maat? Als de Bruidegom van Zijn Gemeente en als haar Hoofd heeft Jezus recht op deze goede werken als een liefdesplicht aan Hem! Hij is haar krachtbron en voorbeeld om ijverig te zijn in goede werken, door Zijn Heilige Geest! Jezus heeft gezegd: 'Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen...Hierin wordt Mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt en Mijn discipelen (leerlingen) bent' (Joh.15:5,8). Dat is het geheim van een ijverige gemeente, toen en vandaag! Daarom: Kijk naar Jezus en volg Hem na! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw werk in en door Uw gemeente in Efeze. Geef dat we haar werken zullen navolgen, uit liefde en uit dankbaarheid, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat weet je nog meer over de gemeente van Efeze uit het boek Handelingen en uit Paulus' brief aan haar?
2. Wat houden deze goede werken van de gemeente in? Waar staan ze tegenover?
3. Is je eigen gemeente ijverig in goede werken? En jij? Hoe? Waarom (niet)?

KEER TERUG NAAR JE EERSTE LIEFDE

Lezen: Openbaring 2:1-7

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Efeze:) Maar Ik heb tegen u dat u uw eerste liefde hebt verlaten. Bedenk dan van welke hoogte u bent gevallen en bekeer u en doe de eerste werken. Maar zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, als u zich niet bekeert... Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. (Openbaring 2:4,5,7a)

Jezus heeft Zijn gemeente in Efeze gewezen op Zichzelf: hoe Hij Zijn dienaren vasthoudt en bewaart en hoe bij Zijn gemeente is en voor haar zorgt. Hij kent haar vele, goede werken en Hij prijst haar daarvoor. Maar dan klinkt Zijn 'maar': 'Maar Ik heb tegen u dat u uw eerste liefde hebt verlaten', hebt laten afzwakken, hebt los gelaten, daar afscheid van hebt genomen. Dat is schrikken, voor de gemeente in Efeze en voor ons! Dat hebben zij en wij niet verwacht. De eerste liefde is de 'liefde van de bruidstijd' (Jer.2:2; Hos.2:13,14). Toen waren de gemeenteleden helemaal vol van Jezus. Hij was alles voor hen! En wat hadden ze elkaar liefde! De liefde voor Hem en voor elkaar groeide en bloeide! Maar die eerste liefde hebben ze laten afzwakken en losgelaten, daar hebben ze afscheid van genomen! Ze hebben gekozen voor een zuivere en standvastige gemeente. Een gemeente gericht meer op zichzelf en haar trouw dan op Jezus, haar Bruidegom! Meer bezig met hun verstand dan met hun hart! Wanneer een man en vrouw tegen elkaar moeten zeggen: 'We hebben de eerste liefde losgelaten, die zijn we kwijt!' is dat erg! Zo ook voor Jezus als de Bruidegom van Zijn Gemeente wanneer Hij aan Zijn bruid deze liefdesklacht moet laten horen!

Jezus wil Zijn bruid niet kwijt en daarom roept Hij haar tot bezinning en bekering! Hij roept haar terug naar haar eerste liefde. Van haar liefdeshoogte is de gemeente afgevallen en nu verkeert ze in de laagvlakte van de verkilde liefde. De gemeenteleden moeten tot andere gedachten komen en de eerste werken van de liefde weer doen. Jezus roept de gemeente tot inkeer, omkeer en terugkeer. En als de gemeente zich niet bekeert, zal Hij komen en haar kandelaar van zijn plaats wegnemen. Dan zal de gemeente ophouden te bestaan. Haar licht gaat uit. Wat een ramp voor Efeze! Jezus verbindt aan Zijn oproep tot bekering een ernstige waarschuwing! Het voortbestaan van de gemeente staat op het spel en daarmee haar lichtfunctie in de stad Efeze: de verspreiding van het Evangelie!

Jezus besluit Zijn brief met een oproep om te horen, te horen met oor en hart, naar wat de Geest door deze brief tot *alle* gemeenten zegt! Jezus spreekt vanuit de hemel door Zijn Heilige Geest. Het is van het grootste belang daarnaar te luisteren! Zijn woorden zijn levenscheppend en levenwekkend en kunnen terugkeer naar de eerste liefde bewerken! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw liefdesklacht, voor Uw oproep tot bekering, voor Uw waarschuwing en voor Uw bevel om te horen. Geef dat we die geloven en gehoorzamen, door Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de eerste liefde en het verlaten ervan?
2. Hoe is het mogelijk om de eerste liefde los te laten, daar afscheid van te nemen?
3. Ken je de eerste liefde voor Jezus en voor elkaar in Zijn Gemeente en het verlaten ervan? Hoe? Waarom (niet)?

17 april

IK BELOOF: ETEN VAN DE BOOM VAN HET LEVEN

Lezen: Openbaring 2:1-7

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Efeze:) Wie overwint, hem zal Ik te eten geven van de Boom van het leven, die midden in het paradijs van God staat. (Openbaring 2:7b)

Na Zijn bevel aan Zijn Gemeente in Efeze om te horen wat de Heilige Geest tegen haar zegt, laat Jezus een heerlijke belofte volgen. Hij beveelt én belooft. Vaak gaan bevel en belofte in de Bijbel samen. De belofte nodigt uit en geeft de kracht om het bevel te gehoorzamen. Jezus eindigt Zijn brief met de belofte: 'Wie overwint, hem zal Ik te eten geven van de Boom van het leven, die midden in het paradijs van God staat'.

Het werkwoord 'overwinnen' komt in het boek Openbaring vaak voor: zestien keer van de achtentwintig keer in het Nieuwe Testament. Het is een sportterm: de overwinning behalen in een wedstrijd. In de Openbaring doet het woordgebruik meer denken aan overwinnen in een oorlog, omdat het verband vaak over sterven spreekt. De gelovigen in Efeze leven in een oorlogssituatie. Ze moeten strijden tegen de machten van de duisternis: hun zondige 'oude mens', de goddeloze wereld om zich heen en tegen de satan, Gods tegenstander. Daarbij hebben ze te maken met slechte mensen, valse apostelen en Nikolaïeten: geestelijke vrijdenkers en vrijbuiters, die zeggen: 'Het geeft niet hoe je met je lichaam omgaat, want je ziel is gered'. De gemeente in Efeze heeft als grootste vijand: het verlaten van de eerste liefde voor Jezus en voor elkaar als gelovigen. Een leger van vijanden wil hen overwinnen. De gelovigen zijn geroepen om voortdurend tegen deze vijanden te strijden en die te overwinnen, in Jezus' Naam en door de kracht van Zijn Geest.

Jezus belooft nu aan de overwinnaar (letterlijk: 'aan de overwinnende') te eten van de Boom van het leven, die midden in het paradijs van God staat. Hij roept in herinnering het paradijs waarin Adam en Eva leefden. In die prachtige tuin stonden twee bijzondere bomen: de boom van het leven, waar Adam en Eva van mochten eten, en de boom van de kennis van goed en kwaad, waar ze niet van mochten eten (Gen.2:9). De boom van het leven was een teken van het eeuwige leven (Gen.3:22). Door de zondeval verloren onze voorouders het paradijs en de weg naar de boom van het leven werd bewaakt, zodat ze als verloren mensen niet eeuwig zouden leven zonder ooit verlost te kunnen worden. En nu belooft Jezus aan de overwinnaar in de geestelijke strijd te eten van de Levensboom, Die in het paradijs van God staat. De Levensboom is Hijzelf en het paradijs is de woonplaats van God (2 Kor.12:4): het nieuwe Jeruzalem, in het midden waarvan de Levensboom staat (22:2). De overwinnaar in deze strijd zal delen in het rijk van Gods eeuwige heerlijkheid. Hij zal voortdurend gevoed worden met Jezus, het Lam van God dat voor hem geslacht is: eeuwige verzadiging en eeuwige vreugde, tot eer van Hem, met de Vader en de Heilige Geest, amen.

Gebed

Dank U, Boom van het leven, voor Uw heerlijke belofte aan de overwinnaar. Geef dat we met U en voor U en Uw Koninkrijk mogen strijden en met U overwinnen. Verzadig ons met U en het eeuwige leven, omwille van Uw kruis en opstanding, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de boom van het leven?
2. Hoe kunnen we de overwinning behalen? Welke hindernissen zijn er?
3. Ben jij een strijder én overwinnaar? Hoe? Waarom (niet)?

18 april

IK LEEF VOOR MIJN GEMEENTE IN SMYRNA

Lezen: Openbaring 2:8-11

(Jezus zegt tegen Johannes:) En schrijf aan de engel van de gemeente in Smyrna: Dit zegt de Eerste en de Laatste, Die dood is geweest en weer levend is geworden (Openbaring 2:8)

Smyrna was in de Romeinse tijd één van de meest bloeiende havensteden in Klein-Azië (West-Turkije). Na de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 gingen veel Joden hier wonen. Ze oefenden grote invloed uit op het economische leven en op het stadsbestuur. De christelijke gemeente is waarschijnlijk vanuit Efeze ontstaan door de prediking van Paulus (Hand.19:10). Polycarpus (68/69-155) is waarschijnlijk de eerste voorganger van de gemeente. In 155 wordt hij verbrand.

Johannes moet aan de engel, de voorganger, van de gemeente in Smyrna schrijven: 'Dit zegt de Eerste en de Laatste, Die dood is geweest en weer levend is geworden'. Jezus spreekt met grote nadruk: 'Dit zegt Hij'. Het klinkt als het 'zo zegt de HEERE' van Israëls profeten. Jezus stelt zich aan Zijn gemeente in Smyrna voor als 'de Eerste en de Laatste, Die dood geweest en weer levend is geworden'. In Zijn verschijning aan Johannes heeft Hij zich zo bekendgemaakt: 'Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste' en: 'Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste en de Levende en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf' (1:11,17,18). Jezus herhaalt en bevestigt hier Zijn woorden. Hij doet dat om Zijn gemeente te bemoedigen.

Wat van de HEERE, de God van Israël, geldt (1:8), geldt ook van Jezus, Zijn Zoon. Voor de derde keer klinken deze woorden hier. Jezus is 'de Eerste', omdat God alle dingen door Hem geschapen heeft (Joh.1:3; Kol.1:16; Hebr.1:2). Hij staat aan het begin van Gods schepping en van de wereldgeschiedenis. Hij is in alles de Eerste, ook in het leven van Zijn gemeente in Smyrna en van elke gelovige in het bijzonder. Hij is ook 'de Laatste', omdat Zijn terugkomst in heerlijkheid hemel en aarde tot voltooiing brengen. Paulus schrijft over God Die in de bedeling van de volheid van de tijden alles weer in Christus bijeen zal brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is (Ef.1:10). Hij zal ook het goede werk dat Hij in de gemeente van Smyrna en in elke gelovige is begonnen voltooien op Zijn dag (Fil.1:6). Wat een perspectief en zekerheid!

Verder zegt Jezus dat Hij dood *geweest* is en levend is geworden. Hij heeft de dood overwonnen en die ligt nu voor altijd achter Hem. De dood heeft niet het laatste woord. Dat is aan Hem Die de Opstanding en het Leven is. Hij leeft tot in alle eeuwigheid! Zijn gemeente in Smyrna heeft met doodsdreiging te maken door vervolging. Maar de levende Jezus is haar bron van het eeuwige leven, ook wanneer ze vervolgd wordt en er gelovigen als martelaren sterven. Wat een bemoediging, perspectief en zekerheid! Halleluja! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw zelfopenbaring en bemoedigende woorden voor Uw gemeente in Smyrna. Geef dat we die geloven en ernaar leven, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over God als de Eerste en de Laatste en over Hem als levensbron?
2. Waarom stelt Jezus zichzelf zo aan Zijn gemeente in Smyrna voor?
3. Wat betekenen deze woorden van Jezus voor je? Waarom?

19 april

IK PRIJS MIJN GEMEENTE IN SMYRNA

Lezen: Openbaring 2:8-11

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Smyrna:) Ik ken uw werken, verdrukking en armoede – u bent echter rijk – en Ik ken de lastering van hen die zeggen dat zij Joden zijn, maar het niet zijn; zij zijn namelijk een synagoge van de satan. (Openbaring 2:9)

Na Zijn zelfopenbaring aan Zijn gemeente in Smyrna zegt Jezus tegen haar dat Hij haar kent: haar werken, verdrukking en armoede – maar ze is rijk – en haar belasting door de Joden, die zeggen dat ze Joden zijn, maar het niet zijn. Jezus noemt hen een synagoge van de satan. ‘een verzameling van satandienaars’ (W.J. Ouweneel). De werken van Zijn gemeente noemt Hij niet bij name zoals bij Zijn gemeente in Efeze. Maar ongetwijfeld bedoelt Jezus haar trouw, geduld en volharding te midden van verdrukking, armoede en laster. Haar armoede wordt waarschijnlijk veroorzaakt door maatschappelijke uitsluiting, maar zegt Jezus: ‘Jullie zijn rijk’ (in geestelijk opzicht). Over die geestelijke rijkdom schrijft Paulus aan Christus’ gemeente in Korinthe: ‘Want u kent de genade van onze Heere Jezus Christus, dat Hij omwille van u arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat u door Zijn armoede rijk zou worden’ (2 Kor.8:9). En Jakobus schrijft erover: ‘Luister, mijn geliefde broeders (en zusters), heeft God de armen van deze wereld niet uitverkoren om rijk te zijn in het geloof en erfgenamen te zijn van het Koninkrijk dat Hij beloofd heeft aan hen die Hem liefhebben?’ (2:5). Aardse rijkdom is tijdelijk, maar geestelijke rijkdom is eeuwig! Jezus zegt: ‘Verzamel geen schatten voor u op de aarde, waar mot en roest ze verderven en waar de dieven inbreken en stelen; maar verzamel schatten voor u in de hemel, waar geen mot of roest ze verderft en waar dieven niet inbreken of stelen; want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn’ (Mt.6:19-21). Wat een genade en wat een vooruitzicht!

De kwaadsprekerij van de kant van de Joden - die ook God belijden - zal de gemeente zwaar gevallen zijn! Jezus zegt dat ze geen echte Joden (‘Godlovers’) zijn! Ze zijn geen synagoge van de HEERE, maar van de satan! Wat een ontmaskering! Een hard oordeel uit de mond van Jezus, maar niet zonder liefde. Hij wil deze Joden tot bezinning en bekering brengen. Het is nog genadetijd. Laten ze zich bekeren en leven! Dan komen ze tot hun bestemming en mag Christus’ gemeente met hen God loven. Dan is er niet langer een kloof tussen synagoge en christelijke gemeente! Dan zijn ze één in de lofprijzing en aanbidding van de HEERE, de God van Israël, door Jezus, zijn Messias, en door de Heilige Geest, amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw werk in Uw gemeente in Smyrna. Geef dat we goede werken mogen doen, geduldig zijn in verdrukking en rijk zijn in U. Breng Uw volk Israël tot bezinning en bekering dat het U gaat loven en aanbidden met Jezus, hun Messias, door het werk van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over geestelijke rijkdom?
2. Waarom is godsdienstige kwaadsprekerij pijnlijk, toen en vandaag?
3. Ben je geestelijk rijk? Hoe? Waarom (niet)?

20 april

WEES TROUW TOT IN DE DOOD EN ONTVANG DE LEVENSKROON

Lezen: Openbaring 2:8-11

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Smyrna:) Wees niet bevreesd voor wat u lijden zult. Zie, de duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen, opdat u verzocht wordt. En u zult een verdrukking hebben van tien dagen. Wees trouw tot in de dood en ik zal u de kroon van het leven geven. Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. (Openbaring 2:10,11a)

Na de proclamatie van zichzelf als de Eerste en de Laatste Die leeft én na Zijn lof voor het gemeentelven in Smyrna spreekt Jezus de gelovigen toe. Ze behoeven niet bang te zijn voor het lijden omwille van Hem, want hun leven is in Zijn handen. Hij is hun Hogepriester Die met hen meelijdt. Hij heeft zelf ook geleden. Zijn weg was door lijden tot heerlijkheid. Paulus schrijft over het lijden van de gelovigen: 'Wanneer wij althans met Hem (Jezus) lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden' (Rom.8:17). Na het kruis wacht de kroon. Jezus voorzegt dat de duivel sommige gemeenteleden in de gevangenis zal werpen om hen te verzoeken: tot afval van het geloof te brengen, om Jezus ontrouw te worden. Dat is het werk van de duivel, Gods tegenstander. Blijkbaar is de plaatselijke overheid zijn instrument. Daar moeten de gelovigen zich op voorbereiden, zodat wanneer het gebeurt, ze weten dat hen niets vreemds overkomt. Jezus heeft het hun voorzegt. Hun verdrukking zal echter maar kort duren: tien dagen, zoals Daniël met zijn vrienden tien dagen beproefd werden (Dan.1:12-15). God weet de tijd en Hij houdt de tijd. De verdrukking duurt niet langer dan Hij nodig vindt. Hij regeert! Met het oog op de aanstaande verdrukking beveelt Jezus: 'Wees trouw tot in de dood' met de belofte: 'Ik zal u de kroon van het leven geven'. De belofte nodigt uit en geeft de kracht om het bevel te gehoorzamen. Jezus wil dat Zijn leerlingen Hem trouw blijven tot in de dood zoals Hij dat zelf ook geweest is. Hij is hun krachtbron en voorbeeld! 'Trouw tot in de dood' is tot Zijn eer en tot zegen van henzelf en velen met hen. Ze ontvangen dan de levenskrans of levenskroon van het eeuwige leven in Zijn heerlijkheid. Het is de kroon voor het volgen van Jezus. Jezus heeft geen aanklacht tegen Zijn gemeente in Smyrna zoals Hij tegen Zijn gemeente in Efeze (2:4). Geeft de verdrukking haar geen gelegenheid om van de eerste liefde voor Hem en voor elkaar afscheid te nemen? Het is Gods genade dat Zijn gemeente trouw is, tot eer van Zijn Naam en tot opbouw en uitbreiding van Zijn gemeente in Smyrna. Zo verspreidt ze een goede geur van Jezus!

Ook deze brief eindigt Jezus met een bevel om te horen wat de Heilige Geest tot *alle* gemeenten zegt. 'Wie oren heeft, laat hij horen' zijn woorden van Jezus die Hij eerder heeft uitgesproken (Mt.11:15; 13:9,43). Het zijn geladen woorden; woorden van grote ernst. Laten we ze ter harte nemen! Dan zullen ze ons en velen met ons tot zegen zijn, amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, Die de Opstanding en het Leven bent, voor Uw bemoediging van Uw gemeente in Smyrna. Geef dat we ons voorbereiden op lijden en verdrukking en dat we trouw aan U zijn tot in de dood en de kroon van het eeuwige leven ontvangen in Uw heerlijkheid, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over lijden en verdrukking om Jezus' wil?
2. Hoe kunnen we ons daarop voorbereiden?
3. Ben je bang voor lijden en verdrukking? Ben je trouw aan Jezus? Hoe? Waarom?

21 april

IK BELOOF: GEEN SCHADE DOOR DE TWEDE DOOD

Lezen: Openbaring 2:8-11

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Smyrna:) Wie overwint, zal zeker geen schade toegebracht worden door de tweede dood. (Openbaring 2:11b)

Ook Zijn brief aan Zijn gemeente in Smyrna eindigt Jezus met een belofte voor de overwinnaar. Wie de strijd tegen de machten van de duisternis: de zondige 'oude mens', de goddeloze wereld en de satan, met het lijden en de verdrukking om Christus' wil overwint, zal zeker geen schade toegebracht worden door de tweede dood. Voor de derde keer noemt Jezus hier de dood. Zelf is Hij dood geweest en weer levend geworden en Zijn volgelingen, die met lijden en verdrukking te maken krijgen, roept Hij op om trouw te zijn tot in de dood. Met 'dood' bedoelt Hij de lichamelijke dood die Hij overwonnen heeft en waaruit Hij is opgestaan en die Zijn volgelingen als de martelaarsdood kunnen ondergaan. En nu belooft Hij hun die te overwinnen, dat ze beslist niet beschadigd zullen worden van de tweede dood. Later in Openbaring wordt gezegd dat de tweede dood de poel van het vuur is: de eeuwige dood in de hel, in de buitenste duisternis, waarin de satan met zijn handlangers en de dood en het rijk van de dood geworpen worden in het laatste oordeel (20:10,14; 21:8). De overwinnende gelovigen behoeven voor die tweede of eeuwige dood niet bang te zijn, want die zal hen geen schade toebrengen. Jezus belooft het en al Gods beloften zijn in Hem ja en amen, tot verheerlijking van God (2 Kor.1:20). We kunnen er zeker van zijn en we behoeven er niet aan twijfelen. Hij staat er garant voor dat niets de gelovigen zal kunnen scheiden van de liefde van God in Hem (Rom.8:38,39): de tijdelijke en ook de eeuwige dood niet. 'Beloofd is beloofd'. Wat een zekerheid en wat een perspectief!

Jezus heeft tegen Zijn leerlingen gezegd: 'En wees niet bevreesd voor hen die het lichaam doden en de ziel niet kunnen doden, maar wees veeleer bevreesd voor Hem Die zowel ziel als lichaam te gronde kan richten in de hel' (Mt.10:28) als Zijn rechtvaardige straf voor een zondig leven. Wat een heerlijke bemoediging voor de gelovigen, maar ook wat een ernstige waarschuwing voor allen die ongelovig leven en zich niet willen bekeren! Die zullen wel beschadigd worden door de tweede dood, als ze zich niet bekeren; die zullen voor eeuwig verloren gaan en eeuwig bij de satan en zijn dienaren moeten doorbrengen. Daarom: Bekeer je en leef, ontvlucht het eeuwige verderf! Het is nog niet te laat, maar er is wel haast bij, want de dood wenkt ieder eer. Vlucht tot Jezus, Die de dood in al zijn vormen heeft overwonnen en Die niets liever wil dan dat we eeuwig zullen leven in Gods gemeenschap, in Zijn eeuwige heerlijkheid! Wie in Hem gelooft, is voor eeuwig veilig! Hij, Die de dood heeft overwonnen, en nu eeuwig leeft, staat daar borg voor! Amen.

Gebed

Overwinnaar over de dood, dank U voor deze heerlijke belofte over vrijwaring van de hel. Laat ons en velen met ons met U overwinnen en in de vervulling van Uw belofte delen, omwille van Uw offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de dood in zijn verschillende vormen: lichamelijke, geestelijke en eeuwige dood?
2. Wat moeten we doen wanneer angst voor de dood ons in zijn macht heeft (Hebr.2:14-16)?
3. Ben je bang voor de dood? Hoe? Waarom (niet)?

22 april

IK KOM MIJN GEMEENTE IN PERGAMUS OORDELEN

Lezen: Openbaring 2:12-17

(Jezus zegt tegen Johannes:) En schrijf aan de engel van de gemeente in Pergamus: Dit zegt Hij Die het tweesnijdende, scherpe zwaard heeft (Openbaring 2:12)

Pergamus of Pergamum was de oude hoofdstad van Mysië (West-Turkije), honderddertig kilometer ten noorden van Efeze. In de Romeinse tijd telde de stad honderdvijftigduizend inwoners. Er waren veel heidense tempels en er stond een groot altaar voor de Griekse oppergod Zeus. Verder waren er een medisch centrum en een grote bibliotheek. De stichter van de gemeente is onbekend.

Jezus begint Zijn brief aan Zijn gemeente in Pergamus met: 'Dit zegt Hij'. Hij spreekt met grote nadruk. Laat de gemeente Zijn woorden tot zich laten doordringen. Hij stelt zich aan haar voor als Degene Die 'het tweesnijdende, scherpe zwaard heeft'. Zo heeft Hij zich in Zijn verschijning aan Johannes bekend gemaakt: '...en uit Zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard' (1:16) als een tong. Jezus is een geduchte Strijder met een gevaarlijk, dodelijk wapen. Zijn zwaard is scherp en het snijdt aan twee kanten als een dolk. De macht van het Romeinse rijk werd afgebeeld door een zwaard, maar de werkelijke macht ligt bij Jezus, aan Wie God alle (Konings)macht gegeven heeft in de hemel en op de aarde (Mt.28:18). Hij vervult Jesaja's profetie over de Messias: 'Maar Hij zal de aarde slaan met de roede van Zijn mond en met de adem van Zijn lippen zal Hij de goddelozen doden' (11:4; 49:2). Later ziet Johannes uit de mond van Jezus, de Ruiters op het witte paard, een scherp zwaard komen om de heidenvolken te slaan en Hij doodt daarmee Zijn vijanden (19:15,21). Het scherpe wapen uit Jezus' mond wijst op Zijn oordelend woord dat scheiding maakt. De Hebreeënschrijver zegt over het Woord van God: 'Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart. En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem (God), maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen' (4:12,13). God is de alwetende Rechter en Zijn Woord is een oordelend Woord dat scheiding maakt. Datzelfde geldt van Jezus, Zijn Zoon, het Hoofd van Zijn Gemeente, ook van die in Pergamus. Hij schrijft aan deze gemeente: 'Bekeer u. En zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal Ik tegen hen – die zich houden aan de leer van de Nikolaïeten – oorlog voeren met het zwaard van Mijn mond' (16). Het zwaard van Jezus' mond kan mensen diep in het hart raken tot bekering zoals bij de bekeerlingen op de Pinksterdag (Hand.2:37), maar het kan bij verharding in de zonde ook mensen doen sterven zoals bij Ananias en Saffira (Hand.5:1-11). Met het zwaard uit Jezus' mond valt niet te spotten! Laat Zijn woord ons tot bekering leiden en niet tot verharding en verwoesting! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw tweesnijdende, scherpe zwaard. Laat het ons treffen tot bekering en niet tot verwoesting, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods Woord en Jezus' Woord als een scherp zwaard?
2. Waarom moet het Woord tweesnijdend en scherp zijn?
3. Heeft dit zwaard je getroffen? Hoe? Waarom (niet)?

23 april

IK PRIJS MIJN GEMEENTE IN PERGAMUS

Lezen: Openbaring 2:12-17

(Jezus schrijft aan Zijn gemeente in Pergamus:) Ik ken uw werken en weet waar u woont, namelijk waar de troon van de satan is. U houdt vast aan Mijn Naam en u hebt het geloof in Mij niet verloochend, zelfs niet in de dagen van Antipas, mijn trouwe getuige, die gedood werd bij u, waar de satan woont. (Openbaring 2:13)

Jezus kent het leven van Zijn gemeente in Pergamus en ook haar leefomgeving: 'waar de troon van de satan is'. Twee keer wordt zijn naam hier genoemd. Satan lijkt oppermachtig. Hij heeft zijn hoofdkwartier in de stad. Hij oefent opvallend veel macht uit. Er staan veel heidense tempels op de berg boven de stad en de Romeinse keizer ontvangt er Goddelijke eer. Jezus' gemeente in Pergamus bevindt zich in het hol van de leeuw die brullend rondgaat op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden (1 Petr.5:8).

Maar in deze moeilijke situatie houdt de gemeente vast aan Jezus' Naam en verloochent ze het geloof in Hem niet. Ze is trouw aan haar Heere en Heiland. Ze is dat is ook geweest toen Antipas, Jezus' trouwe getuige, in Pergamus de martelaarsdood stierf. Zijn naam is een afkorting van Antipatros en betekent: 'evenbeeld van de vader'. Antipas zal zeker het beeld van zijn hemelse Vader gedragen hebben. Verder is er niets over hem bekend. Hij was een trouwe volgeling van Jezus Die ook 'trouwe Getuige' wordt genoemd (1:5; 3:14). Hij leek op Hem: Hij was trouw tot in de dood en ontving de kroon van het eeuwige leven. Wat een voorbeeld voor de andere gelovigen in Pergamus en voor ons! Jezus is het waard en wij zijn het Hem schuldig. Zo'n trouw getuigenis is tot eer van God, tot opbouw van Christus' Gemeente en tot zegen van de wereld. 'Het bloed van de martelaren is het zaad van de kerk'.

Jezus prijst Zijn gemeente in Pergamus om haar trouw in zo'n moeilijke situatie waar de satan woont en troont, maar Hij heeft overwonnen: Antipas verloochende Hem niet. Zijn leven viel als een graankorrel in de aarde om veel vrucht voort te brengen (Joh.12:24)! Jezus heeft waardering voor Zijn gemeente en spreekt die uit om haar te bemoedigen, om haar aan te sporen tot volharding in het geloof, in de hoop en in de liefde. Wat Hij tegen Zijn gemeente in Smyrna gezegd heeft, zegt Hij ook tegen ons: 'Wees trouw tot in de dood en Ik zal u de kroon van het leven geven' (10). Laten wij elkaar bemoedigen in de strijd van het geloof om die samen vol te houden en met Jezus te overwinnen! Halleluja! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U dat U Uw gemeente prijst voor haar trouw aan Uw Naam en voor haar geloof in U. Dank U voor Antipas' getuigenis. Geef dat we trouw zijn aan Uw Naam en aan het geloof in U tot in de dood en de kroon van het eeuwige leven mogen ontvangen, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over satans heerschappij op aarde?
2. Is satan ook actief in jouw omgeving? Zo ja, hoe? Wat is je reactie?
3. Ben je trouw aan Jezus' Naam en aan het geloof in Hem? Hoe? Waarom (niet)?

24 april

IK ROEP MIJN GEMEENTE IN PERGAMUS TOT BEKERING

Lezen: Openbaring 2:12-17

(Jezus schrijft aan Zijn gemeente in Pergamus:) Maar Ik heb enkele dingen tegen u, namelijk dat u daar mensen hebt die zich houden aan de leer van Bileam die Balak leerde voor de Israëlieten een struikelblok neer te leggen, opdat zij afgodenoffers zouden eten en hoererij bedrijven. Zo hebt u er ook die zich houden aan de leer van de Nikolaïeten en dat haat Ik. Bekeer u en zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en Ik zal tegen hen oorlog voeren met het zwaard van Mijn mond. Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. (Openbaring 2:14-17a)

Na Zijn zelfopenbaring als Rechter en Zijn lof voor de gemeente in Pergamus, laat Jezus een aanklacht horen. De gemeente is verdraagzaam tegenover valse leer. Ze oefent geen tucht. Het betreft de leer van de waarzegger Bileam die koning Balak van de Moabieten de raad gaf om een feest te organiseren voor de Israëlieten om ze te verleiden tot het eten van afgodenoffers en tot hoererij met de Moabietische meisjes en vrouwen. Dit boze plan gelukte en vierentwintigduizend Israëlieten stierven aan een plaag (Num.25; 31:16). Jezus noemt hier ook de leer van de Nikolaïten die Hij al eerder genoemd heeft (6) en die Hij haat. Waarschijnlijk zijn dit geestelijke vrijdenkers en vrijbuiters, die niet met hun lichaam omgaan als een heilige tempel voor de Heere. De gelovigen in Efeze haten die leer en Jezus doet dat ook. Wat een ernstige aanklacht! 'Gemeente, let op je zaak en versta je taak'. Weerleg die valse leer en oefen opzicht uit over hen die dwalen! Anders wordt de hele gemeente besmet. Jezus roept op tot bekering: 'Bekeer u'. Kom tot bezinning, tot andere gedachten, tot een andere gezindheid en leefwijze. Hij voegt aan Zijn oproep een ernstige bedreiging toe: Zijn spoedige komst en oorlogvoeren tegen hen met het zwaard van Zijn mond: Zijn oordeel met woorden en daden!

Jezus eindigt Zijn brief met een bevel om te horen wat de Heilige Geest tegen alle gemeenten zegt; om te horen met het oor en met het hart. Om Zijn woorden niet naast zich neer te leggen, maar om die ter harte te nemen, te geloven en te gehoorzamen. Hier is huiswerk voor Zijn gemeente in Pergamus en voor ons. Laten we het maken tot eer van Jezus, het Hoofd van de Gemeente, tot opbouw van Zijn Gemeente - waar onze eigen gemeente toebehoort - en tot zegen voor de samenleving, door de kracht van de Heilige Geest, amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, Rechter van Uw Gemeente, voor Uw oproep tot bekering en voor Uw bevel om te horen. Geef ons Uw Geest om dat te doen, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over dwaalleer en het reageren erop?
2. Welke verleidingen zijn er voor Christus' Gemeente vandaag? Hoe gaan we daarmee om?
3. Gehoorzaam je aan wat de Geest hier tegen de gemeente in Pergamus zegt? Hoe? Waarom (niet)?

25 april

IK BELOOF: ETEN VAN HET VERBORGEN MANNA EN EEN WITTE STEEN

Lezen: Openbaring 2:12-17

(Jezus belooft aan Zijn gemeente in Pergamus:) Aan wie overwint, zal Ik van het verborgen manna te eten geven en Ik zal hem een witte steen geven met op die steen een nieuwe naam geschreven, die niemand kent dan wie hem ontvangt. (Openbaring 2:17b)

Aan de overwinnaar in de strijd van het geloof in Zijn gemeente in Pergamus belooft Jezus twee dingen: het eten van het verborgen manna en het ontvangen van een witte steen met een nieuwe naam.

Het manna – bij God in de hemel verborgen - wijst op het eeuwige leven dat eenmaal ontvangen en genoten wordt. Het ‘verborgen manna’ kan wijzen op het manna dat het volk Israël in de woestijn kreeg en dat de hogepriester Aäron in een kruik in de tabernakel moest bewaren (Ex.16:33). De Hebreeënschrijver vertelt: ‘...in deze ark – in het heilige der heilige van de tabernakel - lagen de gouden kruik met het manna en de staf van Aäron, die gebloeid had en de stenen tafelen van het verbond’ (Hebr.9:4). In Israël leefde de gedachte dat het manna verborgen zou blijven tot de komst van het Messiaanse rijk en het herstel van Israël. Jezus en Zijn Koninkrijk zijn nu nog verborgen in de hemel, maar bij Zijn terugkomst in heerlijkheid zal Hij Zijn Koninkrijk volledig openbaren. Aan de overwinnaar zal Hij dan dit manna geven om te eten en daarmee verzadigd te worden. Dit manna is Hijzelf in Zijn volle openbaring en heerlijkheid. Hij heeft gezegd: ‘Ik ben het levende Brood, dat uit de hemel neergedaald is; als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid’ (Joh.6:51). Hij is meer dan het manna! Wat een heerlijke beloning voor de overwinnaar: met de verheerlijkte Jezus tafelgemeenschap hebben, met Hem verzadigd worden en van Hem genieten; en dat voor eeuwig!

Jezus belooft nog meer aan de overwinnaar: ‘Ik zal hem een witte steen geven met op die steen een nieuwe naam geschreven, die niemand kent dan wie hem ontvangt’. De witte steen als teken van vrijspraak door een rechtbank of als toegangsbewijs voor een feest. Openbare vrijspraak van schuld en straf door God en toegang tot het feest van Zijn Koninkrijk in volle openbaring en heerlijkheid. De nieuwe naam wijst op een nieuwe bestemming in het Koninkrijk van God, die heel persoonlijk is en persoonlijk gekend wordt. Een geheim tussen Jezus en de overwinnaar; heel intiem. Wat een heerlijke beloften, vol verrassingen! Wat een aansporing om vol te houden in de strijd en om met Jezus te overwinnen, nu als een begin en straks voor eeuwig! Verblijd je in deze hoop en op deze beloningen, uit enkel genade! Amen.

Gebed

Heere Jezus, Bruidgom van Uw Gemeente, hartelijk dank voor deze heerlijke beloften van verzadiging, vrijspraak, toegang tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam en een nieuwe naam. Doe ons volharden in de strijd van het geloof en overwinnen en vervul deze beloften aan ons, omwille van Uw offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over deze beloften?
2. Is er een verband tussen deze beloften en de voorafgaande verzen?
3. Geloof je in de vervulling van deze beloften voor jezelf? Hoe? Waarom (niet)?

26 april

IK KOM MIJN GEMEENTE IN THYATIRA OORDELEN

Lezen: Openbaring 2:18-29

(Jezus zegt tegen Johannes:) Schrijf aan de engel van de gemeente Thyatira: Dit zegt de Zoon van God, Die ogen heeft als een vuurvlam en voeten als blinkend koper (Openbaring 2:18)

Thyatira was een stad in Lydië in Klein-Azië (West-Turkije), ten noorden van Sardis en ten oosten van Pergamus. Het was een stad van handel en industrie; beroemd om haar purperindustrie. Lydia, de purperverkoopster in Filippi, kwam hier vandaan (Hand.16:14). Er werd koperbrons gemaakt: een zwaar massief metaal. Wie de christelijke gemeente hier gesticht heeft, weten we niet.

Johannes moet aan de voorganger van Jezus' gemeente in Thyatira schrijven: 'Dit zegt de Zoon van God'. Jezus spreekt deze woorden met nadruk uit en Hij noemt zich 'de Zoon van God'; de enige keer in het boek Openbaring. Verder stelt Hij zichzelf voor zoals Hij aan Johannes verschenen is: '...en Zijn ogen waren als een vuurvlam en Zijn voeten waren als blinkend koper, gloeiend gemaakt in een oven' (1:14,15). Jezus proclameert hier Zijn Goddelijk Zoonschap en Zijn majesteit en dat Hij met Zijn ogen doordringt in de donkerste plaatsen om alles te weten en het zondige weg te branden. Met Zijn stralende voeten van koper kan Hij Zijn vijanden verpletteren. Hij is de grote Rechter, ook van Zijn gemeente in Thyatira. Hij is geducht in macht en groot van kracht. Met Hem valt niet te spotten!

Jezus' zelfopenbaring aan Zijn gemeente in Thyatira en de proclamatie van Zijn Goddelijkheid en majesteit hebben ongetwijfeld te maken met de zonden die in de gemeente voorkomen en toegelaten worden. Hij komt naar Zijn gemeente toe en staat als Rechter voor de deur. 'Gemeente van Thyatira, bereid je voor om Mij te ontmoeten!' Zijn oordeel zal rechtvaardig, maar ook vreselijk zijn! Hij kan verharding in de zonde in Zijn gemeente niet verdragen, omdat Hij als Bruidegom Zijn bruid wil heiligen en haar in heerlijkheid voor zich wil stellen, een gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks (Ef.5:25-27). Daarom *oordeelt* Hij Zijn gemeente nu tijdelijk, opdat ze straks in het eindgericht niet voor eeuwig *veroordeeld* zal worden (1 Kor.11:32). Psalm 2 eindigt met: 'Kus de Zoon, opdat Hij niet toornig wordt en u onderweg omkomt, wanneer Zijn toorn slechts even ontbrandt. Welzalg allen die tot Hem de toevlucht nemen!' Jezus' oordeel nu is een liefdesgericht tot bezinning en bekering, tot eeuwig behoud! Maar Zijn gericht bij Zijn terugkomst in heerlijkheid is tot eeuwige ondergang. Daarom: Bekeer je en leef, leef voor eeuwig! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw zelfopenbaring en proclamatie als de Zoon van God en als Rechter. Geef dat we in U geloven en dat we Uw oordelen ter harte nemen tot bezinning en bekering, om straks niet met de wereld veroordeeld te worden, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Jezus als de Zoon van God en als Rechter?
2. Waarom begint Gods oordeel bij Zijn huis (1 Petr.4:17)?
3. Geloof je in Jezus als Zoon van God en als Rechter? Hoe? Waarom (niet)?

27 april

IK PRIJS MIJN GEMEENTE IN THYATIRA

Lezen: Openbaring 2:18-29

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Thyatira:) Ik ken uw werken, de liefde, het dienstbetoon, het geloof, uw volharding en uw werken, en ook dat de laatste meer zijn dan de eerste. (Openbaring 2:19)

Na Zijn zelfopenbaring en proclamatie als de Zoon van God en als Rechter zegt Jezus dat Hij het leven van Zijn gemeente in Thyatira kent. Hij kent haar werken en noemt die: haar liefde, dienstbetoon, geloof, volharding en goede werken. De liefde als de meeste gaat voorop zoals Paulus daarover schrijft aan de gelovigen in Korinthe: 'En nu blijven geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde'(1 Kor.13:13). Deze liefde uit zich in dienstbetoon aan de naaste. Verder noemt Jezus haar geloof en haar volharding of geduld te midden van moeilijkheden en die zijn er in de gemeente door het optreden van de valse profetes Izebel over wie Jezus verder spreekt. Jezus noemt ook de werken van de gemeente en zegt over die werken 'dat de laatste meer zijn dan de eerste'. De gemeente is ijverig in goede werken waarin ze gegroeid is: haar laatste werken zijn meer dan de eerste, in aantal en in kwaliteit. Dit getuigenis lijkt op Jezus' getuigenis over het gemeentelven in Efeze: 'Ik ken uw werken, uw inspanning en uw volharding en weet dat u slechte mensen niet kunt verdragen...en u hebt moeilijkheden verdragen en volharding getoond. Om Mijn Naam hebt u zich ingespannen en u bent niet moe geworden' (2,3), maar de gemeente in Thyatira heeft haar eerste liefde niet verlaten, maar behouden. Jezus prijst haar voor haar werken. Een voorbeeld voor ons om haar na te volgen vanuit Jezus, de ware Wijnstok, door de kracht van de Heilige Geest! Hij heeft gezegd: 'Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen...Hierin wordt Mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt en Mijn discipelen (leerlingen) bent' (Joh.15:5,8). Paulus schrijft: 'De vrucht van de Geest is...: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing (Gal.5:22). Zo'n gemeentelven uit de ware Wijnstok Jezus Christus, waarin de vrucht van de Heilige Geest groeit en rijpt, is tot eer van de Vader, tot opbouw van Zijn Gemeente en tot zegen voor de samenleving! Amen.

Gebed

Jezus, Zoon van God, Rechter van Uw Gemeente, dank U voor Uw werk in en door Uw gemeente in Thyatira. Geef dat we als leden van Uw Gemeente ijverig zijn in liefde, dienstbetoon, geloof, volharding en goede werken en daarin groeien, door de kracht van Uw Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over liefde, dienstbetoon, geloof, volharding en goede werken?
2. Hoe kunnen we daarin groeien?
3. Ken je liefde, dienstbetoon, geloof, volharding en groei in goede werken? Hoe? Waarom (niet)?

IK WAARSCHUW MIJN GEMEENTE IN THYATIRA

Lezen: Openbaring 2:18-29

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Thyatira:) Maar Ik heb enkele dingen tegen u: dat u de vrouw Izebel, die van zichzelf zegt dat zij een profetes is, ongemoeid haar gang laat gaan om te onderwijzen en Mijn dienstknechten te misleiden, zodat zij hoererij bedrijven en afgodenoffers eten. En Ik heb haar tijd gegeven, opdat zij zich van haar hoererij zou bekeren, maar zij heeft zich niet bekeerd. Zie, Ik werp haar te bed met hen die overspel met haar plegen, in grote verdrukking, als zij zich niet bekeren van hun werken. En haar kinderen zal Ik door de dood ombrengen, en alle gemeenten zullen weten dat Ik het ben Die nieren en harten doorzoek, en Ik zal u geven een ieder naar uw werken.

(Openbaring 2:20-23)

Na Zijn bekendmaking als de Rechter van Zijn gemeente in Thyatira en Zijn lof voor haar goede werken, laat Jezus een aanklacht horen. Hij spreekt over 'enkele dingen', maar het zijn heel ernstige dingen. Er zijn dwaalleer en een verkeerde levenspraktijk in de gemeente die toegelaten worden. Er wordt niet tegen opgetreden en er wordt geen tucht geoefend. De dwaalleer wordt niet weerlegd en de verkeerde levenspraktijk niet uitgebannen. Het gevaar dreigt dat de hele gemeente erdoor besmet wordt. Jezus zelf grijpt nu in en roept Zijn gemeente tot de orde. Er is een vrouw in de gemeente die Jezus Izebel noemt naar de goddeloze vrouw van koning Achab (1 Kon.16:31; 2 Kon.9:22). Ze wordt niet erkend als profetes: iemand die openbaring van God ontvangt, maar ze geeft zichzelf daarvoor uit. Ze is 'een vrouwelijk gemeentelid die zich opwerpt als profetes, die de gemeenteleden leert en verleidt om te hoereren en afgodenoffers te eten. Iemand die zegt: "Zo zegt de Heer, als je van Mij houdt, kun je rustig hoereren en afgodenoffers eten. Want Ik heb jou geroepen om vrij te zijn". En er waren gemeenteleden, die dat best goed uitkwam' (H. Binnendijk). Zo zouden ze 'de diepten van de satan' leren kennen! Het is dezelfde dwaalleer als in de gemeente van Pergamus (14). Jezus heeft deze valse profetes tijd gegeven om zich te bekeren, maar ze heeft zich niet bekeerd. Nu is Zijn grens bereikt en Zijn maat vol. Als ze zich niet bekeert, straft ze haar met haar slachtoffers met een ernstige ziekte die grote verdrukking meebrengt! Haar kinderen: de volgelingen van de profetes zullen sterven zoals de kinderen van Achab en Izebel zijn omgebracht. Alle gemeenten zullen horen over dit oordeel als een afschrikwekkend voorbeeld. Ze zullen beseffen dat Jezus alwetend is en geen zonde door de vingers ziet. Hij is de rechtvaardige Rechter Die ieder oordeelt naar zijn werken. Deze aankondiging van Jezus' spoedige tuchtoefening is een laatste waarschuwing. Zijn oordeel is nog afwendbaar, maar alleen door bekering! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor deze ernstige waarschuwing aan Uw gemeente in Thyatira. Bewaar ons voor dwaalleer en voor een verkeerde levenspraktijk. Geef dat we Uw waarschuwingen ter harte nemen en vrezen voor Uw oordeel, omwille van Uw offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat weet je over koningin Izebel van Israël?
2. Hoe moet Christus' Gemeente reageren op dwaalleer en verkeerde levenspraktijken?
3. Hoe kun je je daar tegen wapenen? Waarom (niet)?

29 april

HOUD VAST WAT U HEBT TOTDAT IK KOM

Lezen: Openbaring 2:18-29

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Thyatira:) Maar Ik zeg tegen u en tegen de overigen in Thyatira, voor zover zij deze leer niet hebben en zij, zoals zij dat noemen, de diepten van de satan niet hebben leren kennen: Ik zal u geen andere last opleggen dan deze: Houd vast aan wat u hebt, totdat Ik kom. (Openbaring 2:24,25)

Na Zijn ernstige waarschuwing aan Zijn gemeente in Thyatira over haar verdraagzaamheid tegenover de valse profetes Izebel met haar misleiding, bemoedigt Jezus de trouwe gelovigen; het overblijfsel naar de verkiezing van Gods genade (Rom.11:5). Zij hebben de dwaalleer niet overgenomen, maar afgewezen. Deze valse leer bestaat volgens haar aanhangers in het kennen van 'de diepten van de satan': waarschijnlijk openbaringen van diepe kennis over de satan en het rijk van de duisternis. Izebel en haar volgelingen beroepen zich daarop en beroemen zich daarover. Zij weten meer dan andere gelovigen. Ze richten zich niet op Jezus, maar op Gods tegenstander en dat is levensgevaarlijk.

Jezus zegt tegen Zijn trouwe volgelingen: 'Ik zal u geen andere last opleggen dan deze: 'Houd vast aan wat u hebt, totdat Ik kom'. Later zegt Hij tegen Zijn gemeente in Filadelfia: 'Zie, Ik kom spoedig. Houd vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon zal wegnemen' (3:11). Jezus' last, Zijn gebod, houdt in: niet deelnemen aan de heidense godsdienst in de vorm van ontucht en afgodenoffers eten (Hand.15:28,29). Jezus' juk is zacht en Zijn last is licht (Mt.11:30), omdat Hij Zijn liefde geeft om te dragen. Laten de gelovigen vasthouden aan wat ze ontvangen hebben: het onderwijs van Jezus en van Zijn apostelen en het geloof in Hem, de gekruisigde en opgestane Heere. Aan Hem hebben ze volmaakt genoeg en van Hem krijgen ze nooit genoeg. Laten ze aan Hem trouw blijven, totdat Hij terugkomt in heerlijkheid; Hem verwachten en zich op Zijn komst en de ontmoeting met Hem voorbereiden! Aan Jezus vasthouden, dichtbij Hem blijven en Zijn terugkomst verwachten zijn de krachtigste wapens tegen dwaalleer en verkeerde levenspraktijken. Door Hem bewaard is wel bewaard! Amen.

Gebed

Goede Herder van Uw Gemeente, dank U voor Uw bemoediging van Uw trouwe volgelingen in Thyatira. Geef dat we mogen vasthouden aan Uw Evangelie dat we hebben ontvangen en dat we Uw komst in heerlijkheid verwachten, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het vasthouden aan het Evangelie dat we ontvangen hebben?
2. Waar komt het verkeerde verlangen naar diepere kennis vandaan?
3. Houd je vast aan het Evangelie dat je ontvangen hebt? Hoe? Waarom (niet)?

30 april

IK BELOOF: HET KONINGSCHAP EN DE MORGENSTER

Lezen: Openbaring 2:18-29

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Thyatira:) En wie overwint en wie Mijn werken tot het einde toe in acht neemt, hem zal Ik macht geven over de heidenvolken. En hij zal hen hoeden met een ijzeren staf – zij zullen als kruiken van een pottenbakker verbrijzeld worden – zoals ook Ik die macht van Mijn Vader heb ontvangen. En Ik zal hem de morgenster geven. Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. (Openbaring 2:26-29)

Na Zijn waarschuwing aan dwalende en Zijn bemoediging aan trouwe gelovigen eindigt Jezus Zijn lange brief aan de gemeente in Thyatira met beloften voor de overwinnaar en een bevel om te luisteren. Jezus belooft aan wie strijdt vóór Gods Koninkrijk en tegen het rijk van satan en wie overwint en Jezus' werken tot het einde toe in acht neemt, heerlijke beloften. 'Mijn werken in acht nemen' is een combinatie van Zijn geboden in acht nemen en Zijn werken doen: goede werken tot eer van God en tot zegen van anderen. Voor wie dat doet tot het eind(doel) van Jezus' terugkomst in heerlijkheid óf van zijn aardse leven, gelden twee beloften. De eerste is: delen in Jezus' Koningschap over de volken zoals Hij die (vol)macht van Zijn Vader heeft ontvangen. Aan de Messias heeft de HEERE, de God van Israël, in het vooruitzicht gesteld: 'Eis van Mij en Ik zal U de heidenvolken als Uw eigendom geven, de einden van de aarde als Uw bezit. U zult hen verpletteren met een ijzeren scepter, U zult hen in stukken slaan als aardewerk' (Ps.2:8,9). Van Jezus, Die terugkomt, wordt gezegd: 'En uit Zijn mond kwam een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenvolken zou slaan. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf' (19:15). De gelovigen worden meeuitvoerders van Jezus' oordeel over de volken. Ze krijgen daartoe (vol)macht, bevoegdheid, van Hem! Wat een eervolle positie en wat een verantwoordelijke taak! Een grote verrassing voor de eerste lezers van deze woorden die vervolgd worden! De rollen worden eenmaal omgekeerd. Wat een vooruitzicht! Voor de overwinnaar is er nog een belofte: 'En Ik zal hem de morgenster geven': de ster die verschijnt bij zonsopgang en die hier de nieuwe dag van het Koninkrijk van God in volheid aankondigt. Later zegt Jezus: 'Ik ben de blinkende Morgenster' (22:16). Hij vervult Bileams profetie: 'Er zal een ster uit Jakob voortkomen' (Num.24:17). Zijn komst kondigt de nieuwe dag aan van het Koninkrijk van God in volheid, waarop Jezus als de 'Zon van de gerechtigheid' voorgoed zal opgaan (Mal.4:2; Lk.1:78,79). Voor de gelovigen is er nu nog een donkere nacht van vervolging, maar Jezus is en geeft de Morgenster. De nieuwe dag komt waarop geen nacht meer volgt. Jezus eindigt Zijn brief met het bevel om aandachtig te luisteren naar wat de Heilige Geest tot alle gemeenten zegt. Deze woorden gaan hier niet langer aan Jezus' belofte vooraf (7,11,17), maar volgen er op. Zijn 'luisteropdracht' geldt voor Zijn hele brief, voor Zijn bevelen en voor Zijn beloften. Het zijn Jezus' laatste woorden aan Zijn gemeente in Thyatira; woorden om te onthouden én te doen. Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw brief, voor Uw beloften en bevelen aan Uw gemeente in Thyatira. Geef dat we Uw beloften geloven en Uw bevelen gehoorzamen, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom zijn al de beloften voor de overwinnaar gericht op Jezus' komst en Gods Koninkrijk?
2. Verlang je ernaar om in Jezus' Koningschap over de volken te delen? Hoe? Waarom (niet)?
3. Neem je Jezus' geboden in acht en doe je goede werken? Hoe? Waarom (niet)?

1 mei

IK BID OM MIJN VERHEERLIJING EN DIE VAN MIJN VADER

Lezen: Johannes 17:1-8

Dit sprak Jezus en Hij sloeg Zijn ogen op naar de hemel en zei: Vader, het uur is gekomen, verheerlijk Uw Zoon, opdat ook Uw Zoon U verheerlijkt, zoals U Hem macht gegeven hebt over alle vlees, opdat Hij eeuwig leven geeft aan allen die U Hem gegeven hebt. En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige en waarachtige God, en Jezus Christus Die U gezonden hebt.

Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen. En nu verheerlijk Mij, U Vader, bij Uzelf, met de heerlijkheid die Ik bij U bezat voordat de wereld er was. (Johannes 17:1-5)

Jezus heeft niet alleen brieven aan Zijn Gemeente geschreven (Openb.2/3). Hij heeft ook voor haar gebeden. Hij doet dat nog in de hemel en op aarde door Zijn Heilige Geest in en door Zijn Gemeente. Naar Jezus' Hogepriesterlijk gebed in Johannes 17 willen we luisteren de volgende dagen.

Aan het einde van Zijn afscheidsgesprek met Zijn leerlingen en vóór Zijn vertrek naar Gethsemané – Zijn uur is gekomen - bidt Jezus voor hen als hogepriester. Hij draagt Zijn leerlingen op en in Zijn hart. Hij pleit voor hen bij Zijn Vader. Jezus bidt met open ogen, gericht naar de hemel, en hardop zoals toen gebruikelijk was. Zijn leerlingen horen Hem bidden. Dit gebed zijn ze nooit vergeten en Johannes heeft het opgeschreven, geleid door de Heilige Geest. Jezus bidt om Zijn eigen verheerlijking met de bedoeling om Zijn Vader te verheerlijken. Eerder heeft Hij daar om gebeden: 'Vader, verheerlijk Uw Naam! Er kwam dan een stem uit de hemel: En Ik heb Hem verheerlijkt en Ik zal Hem opnieuw verheerlijken' (Joh. 12:28). Laat Zijn Naam gaan stralen! Wat een zuivere toon!

De Vader heeft Jezus volmacht, bevoegdheid, gegeven over alle mensen die 'vlees' zijn: zwak, sterfelijk en verloren door de zonde. De Vader wil dat Jezus eeuwig leven geeft aan allen die Hij aan Jezus gegeven heeft. Ze zijn Zijn geschenk aan Jezus en Hij geeft hun het geschenk van het eeuwige leven. Wat een gevende Vader en wat een gevende Jezus! Dit eeuwige leven houdt in: de ene, ware God kennen én Jezus Christus Die Hij gezonden heeft. 'Kennen' met hoofd, hart en handen; in kinderlijke omgang, in geloof, hoop en liefde. Dat is het ware leven en dat voor altijd. Wat een geschenk! Zie, hoe grote liefde de Vader aan Zijn kinderen gegeven heeft en geeft!

Jezus bidt om de verheerlijking van Zijn Vader, maar Hij heeft Hem al verheerlijkt. Hij heeft namelijk het werk van de verzoening en van de verlossing – Hem door de Vader opgedragen – al volbracht. Hij spreekt er over terwijl Hij hier nog vóór Zijn kruis en opstanding staat. Zo zeker is Hij ervan!

En dan bidt Hij opnieuw tot Zijn Vader om Zijn eigen verheerlijking, om te delen in de hemelse heerlijkheid die Hij bij de Vader had vóór de schepping en vóór Zijn menswording. Daar verlangt Jezus vurig naar. Wat had Hij het toen goed bij Zijn Vader en bij de heilige engelen! Wanneer Jezus zo vurig bidt om Zijn verheerlijking en die van Zijn Vader, zullen we dan niet met Hem meebidden? We gunnen de Vader en de Zoon die heerlijkheid toch van harte? Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank u voor dit gebed. Leer ons om dit volhardend met U mee te bidden. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de verheerlijking van de Vader en van Jezus?
2. Wanneer begint het eeuwige leven?
3. Maak je de Vader en Jezus groot? Hoe? Waarom (niet)?

2 mei

IK BID OM OPENBARING VOOR MIJN GEMEENTE

Lezen: Johannes 17:1-16

(Jezus bidt:) Ik heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren van U en U hebt hen Mij gegeven en zij hebben Uw woord in acht genomen. Nu hebben zij erkend dat alles wat U Mij gegeven hebt, bij U vandaan komt. Want de woorden die U Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven en zij hebben ze aangenomen en zij hebben daadwerkelijk erkend dat Ik van U uitgegaan ben en hebben geloofd dat U Mij gezonden hebt. (Johannes 17:6-8)

Jezus zegt dat Hij de Naam van Zijn Vader heeft bekendgemaakt: wie Hij is en wat Hij doet. Hij heeft dat gedaan door Zijn leven en werken, door Zijn woorden en daden. Hij heeft dat laten zien, in het bijzonder aan Zijn leerlingen die Hij als een geschenk van Zijn Vader heeft ontvangen. De Vader heeft hen uit de Godvijandige wereld aan Jezus gegeven door Zijn verkiezende liefde. Wat een grote genade aan hen bewezen! Tegen Filippus heeft Jezus gezegd: 'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien' (Joh.14:9). Wat een voorrecht! Het eigendom van de Vader te zijn, aan de Zoon gegeven te zijn en door Jezus, de Zoon, de Vader te hebben leren kennen. Zie, hoe grote liefde de Vader en de Zoon aan Jezus' leerlingen gegeven heeft! Jezus heeft nog meer aan hen gegeven: de woorden die de Vader tot Hem gesproken heeft. Die woorden hebben Jezus' leerlingen aangenomen en in acht genomen. Ze zijn niet alleen hoorders, maar ook daders van Gods woorden geweest. Ze hebben voortdurend op die woorden gelet en daaruit geleefd. Wat een voorbeeld voor ons!

Door het aannemen én doen van de woorden van de Vader zijn ze tot de erkenning gekomen dat alles wat de Vader aan Jezus gegeven heeft van de Vader is. Ze hebben de Vader in Hem herkend. De Vader is de bron en de oorsprong van alles. Het is uit de Vader in de Zoon. Ten slotte, hebben ze daadwerkelijk erkend dat Jezus van de Vader is uitgegaan. Ze hebben geloofd dat de Vader Hem gezonden heeft. Wat hebben ze in en door Jezus veel ontvangen! Christus' openbaring aan hen heeft hen geleid tot levend geloof! Is dat bij ons ook zo?

Jezus spreekt dit alles uit in Zijn gebed en Hij bidt daar nog steeds om. Laten we met Hem meebidden dat Hij aan ons de Naam van Zijn Vader hoe langer hoe meer bekend maakt door Zijn Heilige Geest. En dat we de woorden van de Vader aannemen en doen én erkennen dat de Vader de bron van alle zegen is en Jezus heeft gezonden. Jezus belooft: 'Bid en u zal gegeven worden' ...Want ieder die bidt, die ontvangt' (Mt.7:7,8). Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw werk en voor de vrucht van Uw werk in het leven van Uw leerlingen. Geef dat we Uw Vader hoe langer hoe meer leren kennen, Zijn woorden aannemen en doen en erkennen dat de Vader U heeft gezonden. Omwille van Uw bloed, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Jezus' werk van openbaring?
2. Waarom wijst Jezus op de gelovigen als een geschenk van Zijn Vader aan Hem?
3. Heb je Jezus en de Vader leren kennen? Hoe? Waarom (niet)?

IK BID OM BEWARING VOOR DE BOZE VOOR MIJN GEMEENTE

Lezen: Johannes 17:1-19

(Jezus bidt:) Ik bid voor hen. Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen die U Mij gegeven hebt, want zij zijn van U. En al wat van Mij is, is van U, en wat van U is, is van Mij; en Ik ben in hen verheerlijkt... Ik bid niet dat U hen uit de wereld wegneemt, maar dat U hen bewaart voor de boze. Zij zijn niet van (Gr. uit) de wereld zoals Ik niet van (Gr.uit) de wereld ben. (Johannes 17:9,10, 15,16)

In Zijn gebed heeft Jezus gesproken over Zijn werk voor Zijn Vader: Hij heeft Hem verheerlijkt op de aarde, het werk door de Vader aan Hem opgedragen heeft Hij volbracht, de Naam van Zijn Vader heeft Hij aan Zijn leerlingen bekendgemaakt en Zijn woorden heeft Hij hun gegeven. En dat niet tevergeefs! De leerlingen hebben de woorden van de Vader aangenomen en in acht genomen. Zij hebben erkend en geloofd dat de Vader Jezus heeft gezonden.

Nu spreekt Jezus over Zijn werk voor Zijn leerlingen. Hij bidt voor hen die de Vader aan Hem gegeven heeft. Wat een kostbaar geschenk! Ze zijn van de Vader én van Jezus, want 'al wat van Mij is, is van U, en wat van U is, is van Mij'. Zó groot is de eenheid tussen de Vader en de Zoon dat Zij in 'gemeenschap van goederen' leven. Jezus heeft dat al eerder gezegd: 'Alles wat de Vader heeft, is het Mijne' (Joh.16:15). En dan voegt Jezus er nog aan toe: 'en Ik ben in hen verheerlijkt'. Jezus is in het leven van Zijn leerlingen zichtbaar geworden. Hij is in hen groot gemaakt. Zijn werk straalt van hen uit, hoe zwak ze nog zijn in geloof, hoop en liefde. Toch doet Jezus deze uitspraak over hen. Hij kent hun hart en leven. Ze hebben alles verlaten en zijn Hem gevolgd.

Jezus bidt op dit moment niet voor de Godvijandige wereld die Hem straks zal doden. Voor Zijn vijanden zal Hij op het kruis bidden: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat ze doen' (Lk.23:34). Alles heeft zijn eigen plaats en tijd. Ook hierin laat Jezus zich leiden door Zijn Vader.

Jezus bidt hier voor Zijn leerlingen om bewaring voor de boze, voor de satan, Gods tegenstander. Ze behoren niet tot de boze en ook niet tot de Godvijandige wereld. Ze zijn niet uit de wereld zoals ook Jezus niet uit de wereld is. Ze zijn uit God: de gelovigen zijn uit God geboren (Joh.1:12,13) en Jezus is Gods Zoon Die uit de hemel in de wereld gekomen is om die te redden. Maar de boze is een slechte verliezer. Hij wil Jezus en de gelovigen ten val brengen en daarom hebben ze bewaring nodig. Daar bidt Jezus nu om en dat doet Hij in de hemel aan de rechterhand van Zijn Vader. Hij leeft om altijd voor hen te pleiten (Hebr.7:25). Hij is hun Voorspraak bij de hemelse Vader. Door Zijn blijvende voorbede worden ze bewaard in de kracht van God voor de komende erfenis: de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Wat een zekerheid! Laten we ook volhardend bidden om Jezus' bewaring voor de boze voor onszelf en voor onze medegelovigen. Jezus zal dit gebed zeker verhoren en we zullen de kracht van Zijn voorbede ervaren! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw voorbede. Geef dat we de kracht ervan ervaren. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Jezus' voorbede?
2. Hoe heeft Petrus de kracht van Jezus' voorbede ervaren?
3. Ken je de kracht van Jezus' voorbede? Hoe? Waarom (niet)?

4 mei

IK BID OM BEWARING IN UW NAAM VOOR MIJN GEMEENTE

Lezen: Johannes 17:1-19

(Jezus bidt:) En Ik ben niet meer in de wereld, maar dezen zijn in de wereld en Ik kom naar U toe. Heilige Vader, bewaar hen die U Mij gegeven hebt in Uw Naam, opdat zij één zullen zijn zoals Wij. Toen Ik met hen in de wereld was, bewaarde Ik hen in Uw Naam. Hen die U Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard en niemand uit hen is verloren gegaan dan de zoon van het verderf, opdat de Schrift vervuld wordt. (Johannes 17:11,12)

Voor Jezus is Zijn vertrek naar de Vader zo werkelijk alsof Hij voor Zijn beleving niet meer in deze wereld is. Hij is ervan los gemaakt. In Zijn gedachten is Hij al in de hemel. Maar Hij beseft dat Zijn leerlingen nog in de wereld zijn en Gods bewaring nodig hebben. Daarom bidt Hij voor hen. Hij spreekt Zijn Vader eerbiedig aan met 'heilige Vader' in tegenstelling tot de zondige wereld waarin de leerlingen leven. Zolang Jezus in deze wereld is en bij Zijn leerlingen is, bewaart Hij hen in de Naam van God. Wat zijn ze veilig in die schuilplaats! Door Zijn lichamelijk vertrek zal dit niet langer kunnen. Daarom vertrouwt Hij ze nu aan Zijn Vader toe: 'Bewaar hen in Uw Naam'; zoals U zich als Vader hebt bekend gemaakt. Het gaat om bewaring in Zijn waarheid (17) en bewaring voor de boze: satan, Gods tegenstander (15). Jezus doet daarbij een beroep op de relatie van de Vader tot Zijn leerlingen. Hij zegt: 'hen die U Mij gegeven hebt'. Ze zijn de lievelingen van Gods Vaderhart en de Vader heeft ze aan Jezus gegeven. Hij kan echter niet langer voor hen zorgen, omdat Hij naar de Vader gaat. Daarom: 'Vader, zorg U voor hen en bewaar hen'. Hun eenheid gaat Jezus ter harte. Vijf keer spreekt Hij daar over in dit gebed. Een eenheid zoals tussen de Vader en de Zoon. Wat een voorbeeld! Zolang Jezus op aarde is, bewaart Hij Zijn leerlingen. Niemand heeft Hij verloren behalve Judas, 'de zoon van het verderf'; waar hij zelf voor gekozen heeft (Mt.27:5). Hoe aangrijpend! Dit is geen toeval, maar vervulling van de profetie (Ps.34:22; 41:10; 69:26; 109:8; Hand.1:15-20). Daarin vindt Jezus rust. Jezus bidt dat de Vader Zijn leerlingen niet uit de wereld wegneemt en dat Hij hen bewaart voor de boze (15,16). Over deze bewaring heeft Hij eerder gezegd: 'En Ik geef hun eeuwig leven; en zij zullen beslist niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit Mijn hand rukken. Mijn Vader, Die hen aan Mij gegeven heeft, is meer dan allen en niemand kan hen uit de hand van Mijn Vader rukken. Ik en de Vader zijn één' (Johannes 10:28-30). Petrus schrijft later: 'U (gelovigen) wordt immers door de kracht van God bewaakt door het geloof tot de zaligheid, die gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd. (1 Petrus 1:5). Jezus' gebed om bewaring van Zijn Gemeente in de Naam van Zijn Vader is en wordt verhoord. Wanneer Jezus zo vurig bidt om de bewaring van Zijn leerlingen en van Zijn Gemeente, laten we dan met Hem meebidden voor onszelf en voor onze medegelovigen. Hij is onze krachtbron en ons voorbeeld! Amen.

Gebod

Dank U, Heere Jezus, voor Uw gebed om bewaring van Uw leerlingen en van Uw Gemeente en dat U dit gebed nog steeds bidt. Geef dat we met U meebidden om in eenheid met U en met elkaar te leven, omwille van Uw offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel over Jezus' bewaring van Zijn Gemeente?
2. Hoe heeft Jezus Judas proberen te bewaren voor zijn daad van verraad?
3. Ken je Jezus' bewaring in je eigen leven? Hoe? Waarom (niet)?

5 mei

IK BID OM VREUGDE VOOR MIJN GEMEENTE

Lezen: Johannes 16:16-24

(Jezus bidt:) Maar nu kom Ik naar U toe en spreek dit in de wereld, opdat zij ten volle Mijn blijdschap in zichzelf hebben. Ik heb hun Uw woord gegeven en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet van de wereld zijn, zoals Ik niet van de wereld ben.(Johannes 17:13,14)

Jezus' gebed is vol verrassingen. Jezus spreekt over Judas, 'de zoon van het verderf'. Ongetwijfeld heeft Hij dat met droefheid gedaan. Het is Zijn leerling die Hem verlaten heeft en die Hem zal verraden. Maar Jezus blijft daarin niet steken. Hij spreekt over blijdschap voor de andere leerlingen: 'Maar nu kom Ik naar U toe (Vader) en spreek dit in de wereld, opdat zij ten volle Mijn blijdschap in zichzelf hebben'. Jezus gaat naar Zijn Vader en zal niet langer bij hen zijn. Zijn heengaan zal de vreugde bij Zijn leerlingen wegnemen en hen bedroefd maken. Daarom spreekt Hij over vreugde terwijl Hij nog bij hen in de wereld is. Hij bidt dat ze de blijdschap die Hij geeft en waarvan Hij de bron is – 'Mijn blijdschap' – mogen ontvangen en dat ze daar helemaal vol mee worden. Jezus herhaalt wat Hij eerder heeft gezegd: 'Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat Mijn blijdschap in u zal blijven en uw blijdschap volkomen zal worden' (Joh.15:11) en: 'U zult bedroefd zijn (wegens Mijn vertrek), maar uw droefheid zal tot blijdschap worden...Ook u hebt dan nu wel droefheid, maar Ik zal u weerzien en uw hart zal zich verblijden en niemand zal uw blijdschap van u wegnemen...bid en u zult ontvangen, opdat uw blijdschap volkomen zal worden. (Joh. 16:20,22,24). Jezus wil niets liever dan dat Zijn leerlingen vreugde in God en over God zullen uitstralen!

En wat kan hun nu vreugde geven wanneer Jezus weg gaat? Het woord van de hemelse Vader dat Jezus hun gegeven heeft (8). Dat woord hebben ze aangenomen. Ze behoren nu Hem toe en niet langer de zondige wereld. Ze zijn niet langer van die wereld zoals Jezus niet van die wereld is (16). Ze zijn één met Hem en ze lijken op Hem. Daarom neemt die wereld een vijandige houding tegen hen aan. De zondige wereld haat hen, omdat zij vreemdelingen in die wereld zijn. Als kinderen van het licht laten ze het licht van God schijnen en dat kan de donkere wereld niet verdragen. Jezus heeft eerder over die haat van de wereld gesproken: 'Als de wereld u haat, weet dat zij Mij eerder dan u gehaat heeft. Als u van de wereld zou zijn, zou de wereld het hare liefhebben, maar omdat u niet van de wereld bent, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld' (Joh.15:18,19 – 16:4). Jezus' leerlingen moeten daar rekening mee houden. Wat een liefde en zorg van Jezus dat Hij hen daar nu al op voorbereidt! Jezus bidt voor Zijn leerlingen en Gemeente om vervuld te worden met Zijn blijdschap. En Zijn gebed is verhoord. Na Zijn opstanding, hemelvaart en de uitstorting van de Heilige Geest lezen we over hun blijdschap (Joh.20:20; Lk.24:52,53; Hand.2:46,47). Laten we met Hem meebidden om vreugde voor onszelf en onze medegelovigen, tot vreugde van God! Amen.

Gebod

Dank U, Heere Jezus, voor Uw blijdschap waarin U ons doet delen, voor de woorden van Uw Vader en voor Uw woorden over de haat van de wereld. Geef ons die volle blijdschap van U en dat we de woorden van Uw Vader en van U bewaren, door de kracht van Uw Heilige Geest. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over vreugde in God?
2. Hoe kunnen we Jezus' vreugde ten volle in ons hebben?
3. Ken je deze vreugde? Hoe? Waarom (niet)?

6 mei

IK BID OM HEILIGING VOOR MIJN GEMEENTE

Lezen: Johannes 17:1-19

*(Jezus bidt:) Heilig hen door Uw waarheid; Uw woord is de waarheid.
Zoals U Mij in de wereld gezondend hebt, heb ook Ik hen in de wereld gezondend.
En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd zijn in de waarheid.* (Johannes 17:17-19)

Jezus heeft voor Zijn leerlingen gebeden om bewaring in de wereld (11,15). Nu bidt Hij voor hun heiliging in de waarheid. Het Bijbelse woord 'heiliging' betekent: apart zetten, toewijden aan, bestemmen voor. In een wereld, vol leugens, hebben Jezus' leerlingen en wij heiliging in Gods waarheid nodig. Om die waarheid te kennen en te doen. De woorden van de Vader, die Jezus heeft bekend gemaakt, zijn de waarheid; volledig betrouwbaar. De inhoud van die woorden is de openbaring van de Vader en van Zijn Koninkrijk dat in Jezus gekomen is. Heiliging in de waarheid gebeurt door de Heilige Geest én het Woord van God, de Bijbel. Wanneer we met Jezus meebidden om heiliging in de waarheid, bidden we om de Heilige Geest en om Gods zegen over het lezen en het onderzoeken van het Woord. Om de Geest in ons en door ons te laten werken én om het Woord te overdenken bij dag en bij nacht. 'Spreek, Vader, Uw kind luistert'.

Heiliging in de waarheid is onmisbaar voor uitzending in een leugenachtige wereld: 'Zoals U Mij in de wereld gezondend hebt, heb Ik hen in de wereld gezondend'. Zoals de Vader Jezus in de wereld gezondend heeft om Hem bekend te maken en om het werk te doen dat Hij Hem heeft opgedragen, zo zendt Jezus op Zijn beurt Zijn leerlingen uit in de wereld. Na Jezus' heengaan zullen Zijn leerlingen Hem bekend maken door hun woorden en daden én Zijn werk op aarde voortzetten. Na Zijn opstanding zegt Jezus: 'Vrede voor u! Zoals de Vader Mij gezondend heeft, zend Ik ook u' (Joh.20:21). Vanuit de vrede die Hij op het kruis verworven heeft mogen ze uitgaan, toegerust met de Heilige Geest Die Hij op hen blaast en met de volmacht om zonden te vergeven. Met het oog op hun uitzending zegt Jezus: 'En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd zijn in de waarheid'. Hij geeft zichzelf voor hun heiliging. Hij wijdt zich volkomen toe aan Zijn Vader en Zijn opdracht, tot in de dood van het kruis. Zie, hoe grote liefde Hij ons bewezen heeft! In Zijn heiliging aan de Vader voor ons staat Zijn kruis gegraveerd. Zijn heiliging aan de Vader is krachtbron en voorbeeld voor ons! Dankzij Zijn heiliging voor ons, worden we in de waarheid van God én in waarheid, werkelijk, geheiligd. Zo kunnen Jezus' leerlingen en wij levenslang toegewijd zijn aan de uitvoering van de 'grote opdracht': uitgaan, alle volken tot Jezus' leerlingen maken, hen dopen en hen leren in praktijk te brengen alles wat Jezus geboden heeft. In Zijn spoor en door de kracht van Zijn Geest kunnen zij en wij Gods waarheid in de wereld verkondigen! Wanneer Jezus om heiliging in de waarheid gebeden heeft, laten we dan met Hem meebidden! Dat gebed wordt zeker verhoord. Amen.

Gebed

Hemelse Hogepriester, dank U voor Uw gebed om heiliging in Gods waarheid, voor Uw heiliging voor Uw Gemeente en voor haar uitzending in de wereld. Blijf voor onze heiliging bidden en laat Uw heiliging krachtbron en voorbeeld voor ons zijn, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over heiliging?
2. Is de heiliging geschenk óf opdracht? Waarom?
3. Heilig je je leven en leid je een heilig leven? Hoe? Waarom (niet)?

7 mei

IK BID OM EENHEID VOOR MIJN GEMEENTE

Lezen: Johannes 17:11-26

(Jezus bidt:) En Ik ben niet meer in de wereld, maar dezen zijn in de wereld en Ik kom naar U toe. Heilige Vader, bewaar hen die U Mij gegeven hebt in Uw Naam, opdat zij één zullen zijn zoals Wij... En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven, opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat u Mij gezonden hebt. En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, zoals Wij één zijn; Ik in hen, en U in Mij, opdat zij volmaakt één zijn en opdat de wereld erkent dat U Mij gezonden hebt en hen liefgehad hebt, zoals U Mij hebt liefgehad. (Johannes 17:11,20-23)

Jezus bidt voor Zijn leerlingen én voor allen die door hun woord in Hem zullen geloven. Zijn leerlingen zullen Zijn getuigen zijn door hun Evangelieverkondiging. God zal hun werk zegenen. Mensen komen tot geloof en bekering! Wat een genade! Jezus bidt voor al Zijn leerlingen dat 'zij allen één zullen zijn'. Hij heeft al eerder gebeden: 'opdat zij één zullen zijn zoals Wij' (11): Vader en Zoon. In dit gebed bidt Hij er vijf keer om. Zó gaat Hem die eenheid ter harte! In vers 23 zegt Jezus er nog iets bij: 'opdat zij volmaakt één zijn'; letterlijk: 'volmaakt geworden tot één'. Het gaat Hem om volwassenheid in de eenheid. Paulus schrijft later: 'Totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus' (Ef.4:13). Daar werkt de Heilige Geest op aan. Zijn doel is de eenheid en de volwassenheid van Christus' Gemeente; van de ene kudde onder de ene Herder.

Jezus zegt welke eenheid Hij bedoelt: geestelijke eenheid zoals die er is tussen Hem en Zijn Vader én zichtbare eenheid, 'opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden heeft...en hen – de gelovigen - liefgehad hebt, zoals U Mij hebt liefgehad'. De geestelijke eenheid noemt Jezus eerst en daarna de zichtbare. Een les voor ons! De eenheid van de Vader en de Zoon is een eenheid in volmaakte liefde. Jezus bidt voor de gelovigen 'dat ook zij in Ons één zullen zijn'; om daarin opgenomen te worden.

Voor deze eenheid heeft Jezus een voorziening getroffen: 'Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U Mij gegeven hebt'; de heerlijkheid van de gave van de Heilige Geest Die de Geest van eenheid is. Jezus heeft de Heilige Geest in volheid ontvangen en Hij doopt Zijn leerlingen in de Geest (Joh.1:33). De eenheid van de gelovigen is voor de God vijandige wereld het bewijs dat Jezus de ene Redder is Die door de ene ware God gezonden is. Die eenheid is ook een bewijs van de grote liefde van de Vader voor de gelovigen die overeenkomt met de liefde van de Vader voor Zijn Zoon. Van deze eenheid gaat aantrekkingskracht uit. Bid met Jezus hartstochtelijk mee om deze eenheid! Amen.

Gebod

Dank U, Heere Jezus, voor Uw gebed voor alle gelovigen om geestelijke en zichtbare eenheid en voor Uw heerlijkheid in de gave van de Heilige Geest. Leer ons met U mee te bidden voor eenheid en vervul ons met Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de eenheid van Christus' Gemeente?
2. Is deze eenheid een door God gegeven eenheid óf een opdracht voor ons? Waarom?
3. Wat is jouw bijdrage aan deze eenheid? Waarom (niet)

8 mei

IK BID OM HEERLIJKHEID EN LIEFDE VOOR MIJN GEMEENTE

Lezen: Johannes 17

(Jezus bidt:) Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn die U Mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid zien, die U Mij gegeven hebt, omdat U Mij hebt liefgehad vóór de grondlegging van de wereld. Rechtvaardige Vader, de wereld heeft U niet gekend, maar Ik heb U gekend, en dezen hebben erkend dat U Mij gezonden hebt. En Ik heb hun Uw Naam bekendgemaakt en zal die bekendmaken, opdat de liefde waarmee U Mij hebt liefgehad, in hen is en Ik in hen. (Johannes 17:24-26)

Jezus spreekt opnieuw Zijn Vader aan. Hij doet dat met aandrang. Hij spreekt Zijn wil uit voor alle gelovigen in overeenstemming met de wil van Zijn Vader. Hij wil dat de gelovigen die de Vader aan Hem gegeven heeft daar zijn waar Hij zelf is: in heerlijkheid bij de Vader. Hij heeft die genoten vóór Zijn menswording (5) en Hij verwacht die bij Zijn hemelvaart te ontvangen. Hij spreekt over die toekomstige heerlijkheid als een feit in het heden. Zo zeker is Hij ervan. Het Hoofd wil Zijn lichaam bij zich hebben en de Bruidegom Zijn bruid. Waarom? Om Zijn heerlijkheid aan hen te laten zien die de Vader Hem gegeven heeft; niet gedeeltelijk en tijdelijk zoals tijdens Zijn omwandeling op aarde (Joh.1:14; 2:11; Mt.17:2), maar volmaakt en voor altijd. In Zijn verheerlijking wil Hij Zijn vrienden laten delen. Om daar samen van te genieten en zich daarover te verheugen. Het is een heerlijkheid die de Vader Hem geven zal, omdat Die Hem heeft liefgehad vóór de schepping van hemel en aarde. Het is een eeuwige liefde. Deze heerlijkheid is een liefdesgeschenk van Zijn Vader. Alle gelovigen die ons zijn voorgegaan mogen al in Zijn heerlijkheid delen. Wat een troost voor de nabestaanden!

Bij dit krachtige verzoek aan Zijn Vader pleit Jezus op het feit dat Zijn Vader rechtvaardig is. Daarom geldt Zijn wil niet de wereld die God niet als Vader van Jezus heeft erkend. En dat ondanks het feit dat Jezus de Vader heeft gekend en Hem als zodanig aan de wereld heeft bekend gemaakt. Het is een schuldig niet-kennen. De gelovigen daarentegen hebben erkend dat de Vader Jezus gezonden heeft. Ten slotte, zegt Jezus opnieuw dat Hij de Naam van Zijn Vader heeft bekend gemaakt (6). Dat zal Hij blijven doen door Zijn Heilige Geest over Wiens werk Hij gesproken heeft in Johannes 14-16. De Heilige Geest doet ons Jezus en Zijn Vader kennen, voor het eerst en opnieuw, 'opdat de liefde waarmee U (Vader) Mij (Jezus) hebt liefgehad, in hen is en Ik in hen'. De gelovigen zullen de liefde van God leren kennen waarmee Hij Zijn Zoon heeft liefgehad. Die liefde zal in hen zijn, in hen wonen en hen vervullen! Zie, hoe grote liefde de Vader aan Zijn Zoon gegeven heeft én aan de gelovigen geeft! Jezus zelf wil in hen zijn, in hen wonen door Zijn Geest. Hun hart en leven vullen met Zijn tegenwoordigheid, zodat ze vol zijn van de liefde van Zijn Vader én vol zijn van Hem! Wat een genade! Wat een perspectief om te verwachten en voor te bidden! Amen.

Gebed

Heiland vol genade, dank U voor Uw gebed, voor Uw wil, voor Uw heerlijkheid, voor het bekendmaken van Uw Vader, voor de liefde van Uw Vader voor ons en voor Uw inwoning. Leer ons met U meebidden, Uw heerlijkheid verwachten en de liefde van de Vader en Uw inwoning te ontvangen, door Uw Heilige Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods heerlijkheid en de liefde van de Vader?
2. Hoe is het mogelijk dat de liefde van de Vader voor Jezus in ons is en wij in Jezus zijn?
3. Verlang je naar Gods heerlijkheid en ken je de liefde van de Vader voor Zijn Zoon? Hoe?

9 mei

IK DRAAG MIJN HEILIGE GEEST EN MIJN DIENAREN

Lezen: Openbaring 3:1-6

(Jezus zegt tegen Johannes:) En schrijf aan de engel van de gemeente in Sardis: Dit zegt Hij Die de zeven Geesten van God heeft en de zeven sterren. (Openbaring 3:1a)

Sardis of Sardes – een stad vijfenzeventig kilometer ten oosten van Smyrna - was de hoofdstad van Lydië in Klein-Azië (West-Turkije) en de residentie van de schatrijke koning Croesus. Het was een stapelplaats van de wolhandel. Tweemaal was de stad overvallen en ingenomen door vijanden, omdat de wachters van de stad niet gewaakt hadden. Wie de christelijke gemeente hier gesticht heeft, is onbekend.

Johannes krijgt de opdracht: 'Schrijf aan de engel van de gemeente in Sardis: Dit zegt Hij Die de zeven Geesten van God heeft en de zeven sterren'. Jezus spreekt met nadruk, met goddelijk gezag zoals de profeten van Israël: 'Zo spreekt de HEERE'. Alle aandacht voor wat Hij zegt.

Jezus stelt zich aan Zijn gemeente voor als de Drager van de Heilige Geest in Zijn volheid en van de boodschappers aan Zijn Gemeenten. Johannes heeft de zeven gemeenten begroet met: 'Genade voor u en vrede...van de zeven Geesten Die voor Zijn troon zijn' (1:4) en Jezus heeft Hij zich aan Johannes voorgesteld met: 'En Hij had zeven sterren in Zijn rechterhand' en 'Het geheimenis van de zeven sterren die u in Mijn rechterhand hebt gezien...de zeven sterren zijn de engelen van de zeven gemeenten' (1:16,20). Jezus is het Hoofd van Zijn Gemeente, ook van de christelijke gemeente in Sardis, en Hij beschikt over de Heilige Geest in Zijn volheid en over al Zijn dienaren. Met hen is Hij in Zijn Gemeente en in de wereld aan het werk. Een groot voorrecht, maar tegelijk brengt hun tegenwoordigheid en werkzaamheid grote verantwoordelijkheid met zich mee. Hoe ga je met Gods Heilige Geest met Zijn vele gaven om? Laat je de Heilige Geest werken in Zijn Gemeente? Krijgt Hij alle ruimte voor Zijn werk? Maak je Hem blij óf bedroef je Hem? En hoe ga je om met Jezus' dienaren, de boodschappers van Zijn Evangelie? Ontvang je hen en behandel je hen als dienaren van Hem? Aanvaard je hun boodschap en volg je hun geloof na? Wie de Heilige Geest in Zijn volheid en Jezus' dienaren eert, zoals Jezus hen eert en gebruikt, zal Zijn zegen ontvangen, tot eer van Hem, tot opbouw en uitbreiding van Zijn Gemeente en tot de komst van Gods Koninkrijk voor Israël en de volken! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw zelfopenbaring en proclamatie aan Uw gemeente in Sardis. Geef dat we U zo kennen en eren en op een goede manier omgaan met Uw Heilige Geest en met Uw dienaren, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de Heilige Geest en Jezus' dienaren?
2. Waarom worden Jezus' dienaren sterren genoemd?
3. Zegenen de Heilige Geest en Jezus' dienaren je? Hoe? Waarom (niet)?

10 mei

IK ONTMASKER DE SCHIJN VAN MIJN GEMEENTE IN SARDIS

Lezen: Openbaring 3:1-6

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Sardis:) Ik ken uw werken en weet dat u de naam hebt dat u leeft, maar u bent dood. (Openbaring 3:1b)

Na Zijn zelfopenbaring en proclamatie aan Zijn gemeente in Sardis dat Hij de Drager van de Geest en van Zijn dienaren is, zegt Jezus dat Hij het leven van Zijn gemeente kent: de werken van de gemeenteleden. De gemeente Sardis heeft de naam dat ze een levende gemeente is; waarschijnlijk met veel activiteiten waar de leden het druk mee hebben. Zo staat de gemeente van Sardis bekend en deze roep gaat van haar uit. Het lijkt met de gemeente goed te gaan. Ze wordt niet vervolgd en kent geen dwaalleer. Een gemeente om jaloers op te worden. Maar dit is allemaal schijn, want Jezus zegt tegen haar: 'U bent dood'; geestelijk dood, zonder leven uit God, zonder gemeenschap met Jezus door de Heilige Geest. Wat een uitspraak van Jezus als het Hoofd van Zijn gemeente! Een uitspraak om door de grond te gaan. Wat een ontzuivering! Dit is niet een menselijk oordeel, maar het oordeel van Jezus, de Zoon van God, Wiens ogen vuurvlammen zijn (1:14)! Een oordeel om van te schrikken!

In de gemeente van Sardis is er veel 'schijn' en weinig 'zijn': vol zijn van Jezus. De gemeente bestaat in meerderheid uit naamchristenen, al zijn er gunstige uitzonderingen: 'het overige dat dreigt te sterven' en 'enkele personen die hun kleren niet bevekt hebben'. Ook hier is er een overblijfsel naar de verkiezing van Gods genade (Rom.11:5), maar de algemene situatie van de gemeente is een geestelijk dode gemeente. Hoe heeft het zover kunnen komen? De gemeente is Jezus als de levende Heiland uit het oog verloren en heeft naar Zijn levende Woord niet langer geluisterd. Ze is wereldgelijkvormig geworden in plaats van Christusgelijkvormig (Rom.12:1,2). Ze leeft niet langer uit de Wijnstok Jezus Christus en daarom draagt ze geen vrucht (Joh.15)!

Jezus' oordeel over Zijn gemeente in Sardis is scherp, maar toch een oordeel uit liefde. Hij wil haar de werkelijkheid van haar gemeentelven onder ogen brengen tot bezinning en bekering. Daarom schrijft Hij deze gemeente niet af, maar Hij schrijft haar een brief met een oproep tot waakzaamheid en bekering. Hij wil haar herstellen en vernieuwen, zodat Zijn gemeente weer een levende gemeente wordt, die uit Hem, met Hem en voor Hem leeft, door de kracht van Zijn Heilige Geest, amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw eerlijke oordeel over Uw gemeente in Sardis. Ontmasker vandaag alle schijn in Uw Gemeente om haar tot een levende Gemeente te maken, door Uw Geest en Woord, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over 'schijn' en 'zijn' in het volk Israël en in Christus' Gemeente?
2. Hoe kan zo'n situatie ontstaan toen en vandaag?
3. Hoe ga je om met 'schijn' en 'zijn' in je eigen leven en dat van je gemeente? Waarom?

11 mei

IK ROEP MIJN GEMEENTE IN SARDIS TOT BEKERING

Lezen: Openbaring 3:1-6

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Sardis:) Wees waakzaam en versterk het overige dat dreigt te sterven, want Ik heb uw werken niet vol bevonden voor God. Bedenk dan hoe u het hebt ontvangen en gehoord, en houd het vast en bekeer u. Als u dan niet waakzaam bent, zal Ik bij u komen als een dief en u zult beslist niet weten op welk uur Ik bij u zal komen. (Openbaring 3:2,3)

Na Zijn vaststelling van de ziekte van Zijn gemeente in Sardis: 'u bent dood' schrijft Jezus als medicijn voor: 'Wees waakzaam en versterk het overige dat dreigt te sterven'. Hij roept op tot waakzaamheid: om wakker te worden én te versterken wat op het punt staat om te sterven: om het zwakke geloof te versterken, de ingezonken hoop te verlevendigen en de verkilde liefde op te wekken. Jezus noemt als reden van Zijn oproep: 'want Ik heb uw werken niet vol bevonden voor God'. Geen van de gemeentewerken is toereikend in Gods ogen; voldoet aan Zijn maat. Dat betekent zonde tegen en schuld voor God; zonde die verzoend en schuld die betaald moet worden. De gemeente krijgt van God een onvoldoende. Wat erg voor Jezus, de Bruidegom van Zijn gemeente, maar ook wat erg voor de gemeente zelf. Ze beantwoordt niet aan Gods bedoeling, terwijl Hij Zijn Geest met Zijn vele gaven aan Zijn gemeente heeft gegeven. Het ligt niet aan Hem en de rijkdom van Zijn genade. Hij heeft alles gegeven voor het leven van Zijn Gemeente, voor haar groei en bloei.

De gelovigen moeten zich erop bezinnen hoe ze het Evangelie ontvangen en gehoord hebben, daaraan vasthouden en zich bekeren. Laten ze zich herinneren hoe ze het Evangelie ontvangen en gehoord hebben – de tijd van hun eerste liefde – aan het Evangelie vasthouden en zich bekeren: inkeren tot zichzelf, omkeren op hun verkeerde weg en terugkeren tot Jezus. Deze bevelen van Jezus vragen om gehoorzaamheid. Hij voegt daar een ernstige waarschuwing aan toe: om te waken, want anders zal Hij onverwachts komen als Rechter zoals een dief in de nacht. Twee keer roept Jezus in deze brief op tot waakzaamheid. Laat de gemeente niet overkomen wat er twee keer met hun stad Sardis is gebeurd: bij verrassing door vijanden ingenomen, omdat de wachters sliepen! Laat dit Christus' gemeente in Sardis niet overkomen! Wat een liefde en zorg van Jezus voor Zijn geestelijk dode gemeente in Sardis! Hij, de levende Heere, wil niets liever dan Zijn dode gemeente tot nieuw leven wekken. Wat gelukkig dat er een levende Heiland is voor een dode gemeente, toen en vandaag! Daarom: 'Ontwaak, u die slaapt en sta op uit de doden en Christus zal over u lichten' (Ef.5:14). Amen.

Gebed

Drager van Uw Heilige Geest en van Uw dienaren, dank U voor Uw liefde voor Uw gemeente in Sardis, voor Uw eerlijkheid, bevelen en waarschuwing. Geef dat we die ter harte nemen, door de kracht van Uw Heilige Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over waken en versterken?
2. Wat houdt Jezus' oordeel over Zijn gemeente in Sardis in (3b)?
3. Waak en versterk jij? Hoe? Waarom (niet)?

12 mei

IK BEMOEDIG MIJN GEMEENTE IN SARDIS

Lezen: Openbaring 3:1-6

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Sardis:) Maar u hebt in Sardis enkele personen die hun kleren niet bevlekt hebben en zij zullen met Mij wandelen in witte kleren, omdat zij het waard zijn. (Openb. 3:4)

Na Zijn zelfopenbaring en proclamatie dat Hij de Drager van de Heilige Geest en van Zijn dienaren is en na Zijn eerlijk oordeel over en Zijn bevelen aan Zijn gemeente in Sardis, richt Jezus zich tot Zijn trouwe overblijfsel in de gemeente. Hij heeft dat al eerder genoemd: 'het overige dat dreigt te sterven', dat versterkt moet worden in het geloof, in de hoop en in de liefde. Nu zegt Hij dat er enkele personen in de gemeente zijn 'die hun kleren niet bevlekt hebben': Ze hebben die niet vuil gemaakt met zonden; met persoonlijke, gemeentelijke en maatschappelijke zonden, want de stad Sardis had in die tijd een slechte naam door haar goddeloosheid. Ze hebben zich rein en onbesmet bewaard. Jezus vestigt de aandacht van de slapende meerderheid op de waakzame minderheid en stelt die haar tot voorbeeld. De namen van deze gelovigen zijn aan Jezus bekend en Hij belooft hun volharding in hun geloofswandel: 'Zij zullen met Mij wandelen in witte kleren': in reinheid en heiligheid. Ze zullen overwinnaars zijn in de geestelijke strijd, want in de Grieks-Romeinse wereld wijzen witte kleren ook naar de triomftocht van een overwinnaar. Sardis was een stapelplaats in de wolhandel en daarom gebruikt Jezus het beeld van kleding. Aan de overwinnaar belooft Jezus: 'Wie overwint, zal bekleed worden met witte kleren' (5) en aan Zijn gemeente in Laodicea biedt Hij aan 'witte kleren opdat u bekleed bent en de schande van uw naaktheid niet openbaar wordt' (3:18). Later zegt Jezus: Zie, Ik kom als een dief. Zalig hij die waakzaam is en op zijn kleren acht geeft, zodat hij niet naakt zal rondlopen en men zijn schaamte niet zal zien' (16:15). Hier zegt Jezus er nog bij: 'Zij zullen met Mij wandelen, omdat zij het waard zijn'. In Jezus' ogen zijn ze deze beloning uit genade waard. Hij zegt het en niet de gelovigen zelf. Ze zijn door Gods genade geestelijk levend en waakzaam gebleven. Jezus bekroont en beloont hun toewijding aan Hem. Het is alles uit Hem, door Hem en tot Hem. Aan Hem alle dank en eer! Zo blijven er verwondering, verootmoediging en aanbidding over! 'Mijn God, U zal ik eeuwig loven, omdat U het hebt gedaan' (Ps.52:7; berijming 1773). Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw bemoediging van Uw trouwe overblijfsel in Sardis en voor Uw heerlijke belofte. Geef ons de kracht van Uw Geest om te volharden in rein en onbevlekt voor U te leven en om Uw belofte te geloven, omwille van Uw offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de kleding van de gelovigen als levenswandel?
2. Hoe kunnen gelovigen hun kleding onbevlekt bewaren?
3. Wandel je in witte kleren voor God en de mensen? Hoe? Waarom (niet)?

IK BELOOF WITTE KLEREN EN EEN NAAM IN HET BOEK VAN HET LEVEN

Lezen: Openbaring 3:1-6

(Jezus belooft aan Zijn gemeente in Sardis:) Wie overwint, zal bekleed worden met witte kleren en Ik zal zijn naam beslist niet uitwissen uit het boek van het leven, maar Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen.

Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. (Openbaring 3:5,6)

Aan het einde van Zijn brief aan Zijn gemeente in Sardis, laat Jezus een belofte horen voor de overwinnaar in de geestelijke strijd. Wie waakzaam blijft en wiens kleren onbevlekt blijven gedurende zijn levenswandel, die zal bekleed worden met witte kleren, zijn naam zal bewaard worden in Gods levensboek en zijn naam zal beleden worden voor Jezus' Vader en voor Zijn engelen. Een drievoudige belofte! Jezus spreekt opnieuw over witte kleren, maar nu met het oog op hun toekomstige heerlijkheid in Gods Koninkrijk in volheid. Dan zullen ze een verheerlijkt lichaam ontvangen en dan gaat hun levensheiliging over in hun verheerlijking. God kroont en beloont Zijn eigen werk!

In die tijd kende men bevolkingsregisters waaruit de namen van mensen, die ter dood veroordeeld waren, werden geschrapt. Dit zal niet gebeuren met de namen van overwinnende gelovigen. Hun namen zullen niet uit Gods levensboek geschrapt worden. Integendeel, Jezus zal hun naam belijden voor Zijn Vader en voor Zijn heilige engelen. Hij kent hun naam en Hij heeft hen lief. Hij komt voor hen uit en Hij eert hen. Jezus herhaalt hier wat Hij eerder heeft gezegd: 'Ieder dan die Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is' (Mt.10:32). Wat een heerlijke beloften om te volharden in het geloof, in de hoop en in de liefde!

Jezus eindigt ook deze brief met het bevel om goed te luisteren naar wat Zijn Geest tegen alle gemeenten zegt! Laatste woorden om te onthouden én te gehoorzamen! 'Hoe hoor je? Door stil te worden. Door alle bijgeluiden zoveel mogelijk uit te bannen...Dat vraagt tijd, want onze samenleving is overvol afleiding en bijgeluid. Maar als je de tijd neemt en stil genoeg wordt, krijg je oren die horen wat de Geest zegt (H. Binnendijk). Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw heerlijke beloften voor de overwinnaar en voor Uw bevel om goed te luisteren naar Uw Geest. Geef ons geloof om Uw beloften te geloven en gehoorzaamheid om Uw bevelen te doen, door Uw Geest, omwille van Uw offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het boek van het leven en het belijden van namen?
2. Is het mogelijk dat iemands naam uit Gods levensboek geschrapt wordt? Hoe? Waarom (niet)?
3. Geloof je dat je naam in Gods levensboek staat? Hoe? Waarom (niet)?

IK BEN DE HEILIGE, DE WAARCHTIGE EN DE SLEUTELDRAGER

Lezen: Openbaring 3:7-13

(Jezus zegt tegen Johannes:) En schrijf aan de engel van de gemeente in Filadelfia: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, Die de sleutel van David heeft, Die opent en niemand sluit en Hij sluit en niemand opent. (Openbaring 3:7)

Filadelfia was een stad in Klein-Azië ten oosten van Smyrna. Ze was genoemd naar koning Attalus II Philadelphos van Pergamus (159-138 v. Chr.), wiens tweede naam 'broederliefde' betekent. Door de vele aardbevingen was de stad dun bevolkt en woonden er weinig rijke mensen. Er werden veel afgoden gediend, onder wie de Romeinse god Janus: de god van het begin en het einde, van het openen en sluiten, ook van de poorten. Hij opende en sloot ook de hemelpoort. Filadelfia werd de poort/deur naar het Oosten genoemd. Wie de christelijke gemeente hier gesticht heeft, is onbekend.

Jezus zegt met nadruk dat Hij de Heilige en de Waarachtige is. Dit zijn eigenschappen en titels van de HEERE, de God van Israël, die Jezus op zichzelf toepast. Hij mag dat doen, omdat Hij één is met de Vader (Joh.10:30). Hij is 'heilig: anders als de mensen en 'waarachtig': betrouwbaar. Hij is de Zoon van de ene en ware God, te prijzen tot in eeuwigheid!

Verder is Jezus is de Drager van de sleutel van David die toegang gaf tot het koninklijke paleis (Jes.22:22), want Hij is de Erfgenaam van Davids koningshuis (2 Sam.7:16; Lk.1:32,33). Hij is de deur tot de Vader en tot Zijn Koninkrijk (Joh.10:9). Hij beschikt over de sleutel en kan toegang verlenen of toegang weigeren. Zo stelt Jezus zichzelf voor en biedt Hij zichzelf aan: aan Zijn gemeente in Filadelfia. Dat wil Hij voor haar zijn, toen, maar dat wil Hij ook zijn voor Zijn Gemeente vandaag, voor u, jou en mij. Laten we in Hem geloven en van Hem gebruik maken, door de kracht van Zijn Heilige Geest! Amen.

Gebed

Heilige en waarachtige Zoon van God en Sleuteldrager van David, dank U voor Uw zelfopenbaring en proclamatie. Geef dat we in U geloven en gebruik van U maken, door de kracht van Uw Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waar wordt Jezus nog meer heilig en waarachtig genoemd en verbonden met David?
2. Maakt Hij als Sleuteldrager actief óf passief?
3. Ken je Jezus als de Heilige, de Waarachtige en de Sleuteldrager van David? Maak je gebruik van Hem? Hoe? Waarom (niet)?

IK PRIJS MIJN GEMEENTE IN FILADELFIA

Lezen: Openbaring 3:7-13

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Filadelfia:) Ik ken uw werken. Zie, Ik heb voor uw ogen een geopende deur gegeven en niemand kan die sluiten, want u hebt weinig kracht en toch hebt u Mijn Woord in acht genomen en Mijn Naam niet verloochend. Zie, Ik geef u enigen uit de synagoge van de satan, van hen die zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen. Zie, Ik zal maken dat zij komen en aan uw voeten aanbidden en erkennen dat Ik u liefheb. (Openbaring 3:8,9)

Na Zijn zelfopenbaring en proclamatie als de Heilige, de Waarachtige en de Drager van de sleutel van David, geeft Jezus Zijn oordeel over Zijn gemeente in Filadelfia. Hij kent het gemeentelven: de werken die de gelovigen doen. De gemeente heeft Zijn Woord in acht genomen en Zijn Naam niet verloochend ondanks haar kleine kracht in aantal en draagkracht. Zijn kracht wordt in haar zwakheid volbracht (2 Kor.12:9). Wat een mooi getuigenis over haar uit Jezus' mond! Kan Hij dat vandaag ook over Zijn Gemeente zeggen, over u, jou en mij, en over de gemeente waartoe we behoren? Jezus prijst deze kleine en zwakke gemeente. Hij zegent haar met een deur die Hij voor haar geopend heeft; een deur om zelf het Koninkrijk van God binnen te gaan (Joh.10:7,9) én voor anderen om het Evangelie aan hen door te geven. Paulus schrijft over die open deur: 'Daar (in Efeze) is voor mij een grote en krachtige deur geopend en er zijn veel tegenstanders' (1 Kor.16:9) en: 'Toen ik in Troas kwam om het Evangelie te prediken en daar een deur voor mij geopend was in de Heere...' (2 Kor.2:12). Jezus verzekert de gemeente dat niemand die open deur kan sluiten. Ze blijft open: de mogelijkheid om zelf binnen te gaan en om buitenstaanders met het Evangelie te bereiken! Daar zorgt Hij voor. Wat een heerlijk geschenk!

Jezus geeft verder aan van welke kant de uitbreiding van de gemeente zal komen. Nu nog vijandige Joden zullen komen, aan de voeten van de gelovigen God aanbidden en erkennen dat Hij de gelovigen liefheeft. Wat een wonder van genade! Wat een gezegende verandering bij deze mensen: eerst zeggen dat ze Joden zijn, terwijl ze het niet zijn in Jezus' ogen. Ze liegen het. En dan naar Jezus toe komen en naar Zijn gemeente om echte Joden ('Godlovers') te worden. Eerst behoren tot de synagoge van de satan, Gods tegenstander, en nu gaan behoren bij Christus' Gemeente, de tempel van de levende God! Dit alles is Jezus' werk: Hij heeft een geopende deur geven én Hij geeft Joden die echte Joden ('Godlovers') worden! Halleluja! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw geschenk van een open deur aan Uw gemeente in Filadelfia, voor haar bewaren van Uw Woord en voor haar trouw belijden van Uw Naam. Geef ons trouw aan Uw Woord en aan Uw Naam, een open deur en Joden die komen, U aanbidden en erkennen dat U ons liefhebt, door de kracht van Uw Heilige Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over 'open deuren' en over de bekering van de Joden?
2. Waarom zou Jezus geen kritiek op Zijn gemeente in Filadelfia hebben?
3. Is Jezus een open deur voor je én geeft Hij aan je gemeente een open deur? Hoe? Waarom (niet)?

16 mei

IK BEMOEDIG MIJN GEMEENTE IN FILADELFIA

Lezen: Openbaring 3:7-13

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Filadelfia:) Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken. Zie, Ik kom spoedig. Houd vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon zal wegnemen. (Openbaring 3:10,11)

Na de bekendmaking van zichzelf aan Zijn gemeente in Filadelfia, het geschenk van een open deur en de belofte van de komst van bekeerde Joden, geeft Jezus een belofte over bewaring in verzoeking. De gemeente heeft 'het woord van Mijn (Jezus') volharding' bewaard. Dat betekent: het woord over Jezus' voorbeeld van volharding óf Zijn bevel en belofte met betrekking tot volharding. Hij heeft eerder gezegd: 'Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden' (Mt.24:13) en: 'Wees trouw tot in de dood en Ik zal u de kroon van het leven geven' (2:10). Hij is de krachtbron en het voorbeeld om te volharden in het geloof, in de hoop en in de liefde. Het is tegelijk Zijn liefdesbevel, waaraan Hij een belofte van zegen heeft verbonden. Zijn belofte nodigt uit en geeft kracht om Zijn bevel te gehoorzamen. De gemeente heeft Jezus' woord bewaard: dat geloofd en gehoorzaamd en Hij bekroont deze houding met de belofte van bewaring voor 'het uur van de verzoeking die over heel de wereld komen zal': de zware tijd die aan Jezus' terugkomst voorafgaat. Paulus schrijft daarover aan Timotheüs: 'Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in de latere tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen door huichelarij van leugenaars, die hun eigen geweten als met een brandijzer hebben toe geschroeid (1 Tim.4:1,2). Maar Jezus heeft voor Zijn volgelingen gebeden en bidt voor hen tot Zijn Vader: 'Ik bid niet dat U hen uit de wereld wegneemt, maar dat U hen bewaart voor de boze' (Joh.17:15). Hij zal de gelovigen beschermen. Ze zullen in de verzoeking staande blijven door de kracht van Zijn Geest en van Zijn blijvende voorbede (Lk.22:32; Hebr.7:25).

Na deze heerlijke beloften verzekert Jezus de gelovigen Zijn spoedige komst. Die maakt een einde aan 'het uur van verzoeking'. Op Zijn komst moeten ze zich voorbereiden. De Bruidegom verwacht bij Zijn komst een stralende bruid. Met het oog op Zijn spoedige komst moet de gemeente vasthouden aan wat ze heeft; wat ze ontvangen heeft van haar Bruidegom. Ze heeft veel van Hem ontvangen volgens deze brief. Ze moet daaraan vasthouden om zich de overwinningskrans, die voor haar gereed ligt, niet te laten ontroven. Zo'n overwinningskrans is niet zonder meer een garantie voor de toekomst, want bij een volgende wedstrijd kan een andere winnaar die ontvangen. Daarom vasthouden en volharden in de wedloop van het geloof, met het oog gericht op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof! (Hebr.12:1,2). Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U, voor Uw bemoediging en beloften aan Uw gemeente in Filadelfia. Bemoedig ook ons, vervul Uw beloften en geef dat we Uw spoedige komst verwachten, door Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Jezus' eigen volharding en over Zijn bevelen om te volharden?
2. Hoe kunnen we Jezus' woorden bewaren en gehoorzamen?
3. Wat heb je van Jezus ontvangen en houd je dat vast? Hoe? Waarom (niet)?

17 mei

IK BELOOF: EEN ZUIL MET NAMEN IN DE TEMPEL VAN MIJN GOD

Lezen: Openbaring 3:7-13

(Jezus belooft aan Zijn gemeente in Filadelfia:) Wie overwint, hem zal Ik tot een zuil in de tempel van Mijn God maken en hij zal daaruit niet meer weggaan. En Ik zal de Naam van Mijn God op hem schrijven en de naam van de stad van Mijn God, het nieuwe Jeruzalem, dat neerdaalt uit de hemel, bij Mijn God vandaan en Mijn nieuwe Naam.

Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. (Openbaring 3:12,13)

Na Zijn vele bemoedigende woorden voor Zijn gemeente in Filadelfia eindigt Jezus Zijn brief met een belofte voor de overwinnaar in de geestelijke strijd: de blijvende positie van een erezuil in de hemelse tempel die voorzien wordt van prachtige inscripties: van de Naam van God, van de naam van stad van God en van Jezus' nieuwe naam. 'De naam' zegt wie of wat iemand is en wijst op een bestemming. De HEERE zal de betekenis van deze namen bekendmaken en de verheerlijkte gelovigen zullen hun rijke betekenis begrijpen. Deze namen en hun betekenis zullen een grote verrassing voor hen zijn! Wat een toekomst om in de stad van God te mogen wonen, in het nieuwe Jeruzalem dat neerdaalt in de hemel. Johannes krijgt daar later visioenen over (hfdst.21/22). Maar hij ziet in het nieuwe Jeruzalem geen tempel, want de Heere, de almachtige God, is haar tempel en het Lam (21:22). De heerlijkheid van God en van het Lam vervullen de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Jezus belooft aan de overwinnaars Zijn nieuwe Naam: Hem te mogen kennen zoals ze Hem niet eerder gekend hebben! De verwondering, de lofprijzing en de aanbidding zullen groot zijn! Tot eer van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, en tot eeuwige vreugde van de gelovigen.

Laat ieder die deze brief hoort voorlezen of zelf leest, horen wat de Geest hier tot alle gemeenten zegt. Daar eindigt Jezus ook deze brief mee. 'Horen' betekent: gehoorzamen, doen wat Jezus als Bruidegom van Zijn gemeente tegen Zijn bruid zegt. Laten we allen daar 'amen' op zeggen: Zo is het, het is waar en zeker! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw heerlijke belofte voor de overwinnaar. Geef dat we volharden in de geestelijke strijd en met U overwinnen en vervul deze belofte aan ons, omwille van Uw kruis, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over pilaren of zuilen (in de tempel)?
2. Wie krijgen er in de Bijbel een nieuwe naam en wat betekent dat voor hen?
3. Verwacht je de vervulling van deze belofte voor jezelf? Waarom (niet)?

IK BEN DE AMEN, DE TROUWE EN WAARACHTIGE GETUIGE

Lezen: Openbaring 3:14-22

(Jezus zegt tegen Johannes:) En schrijf aan de engel van de gemeente in Laodicea: Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige Getuige, het begin van Gods schepping. (Openbaring 3:14)

Laodicea was een welvarende stad in Klein-Azië (West-Turkije) dichtbij Kolosse; gesticht door koning Antiochus II, die de stad naar zijn vrouw Laodicea noemde. Na een aardbeving kon de stad uit eigen middelen worden opgebouwd. De stad had een bloeiende geldhandel, een linnen- en wolindustrie en een medische school en er werd ogenzalf bereid. Er liep een riviertje door de stad – aangesloten op heetwaterbronnen in het naburige Hierapolis – maar het warme water was lauw wanneer het Laodicea bereikte. Het naburige Kolosse was bekend om koud water. Mogelijk was Epafras de stichter van de christelijke gemeente in deze stad (Kol.2:1; 4:12,13). Paulus schreef haar een brief die niet bewaard is (Kol.4:16).

Jezus stelt zich aan Zijn gemeente in Laodicea voor als ‘de Amen’: de Betrouwbare, zoals God betrouwbaar is. ‘Amen’ betekent: vast en zeker. Al Gods beloften zijn in Jezus ja en amen, tot verheerlijking van God (2 Kor.1:20). Hij is ‘de getrouwe en waarachtige Getuige’. Zo heeft Johannes Hem genoemd in zijn zegengroet aan de gemeenten: ‘Jezus Christus, Die de getrouwe Getuige is’ (1:5) en Jezus heeft Antipas Zijn trouwe getuige genoemd (2:13). Jezus is de trouwe en waarachtige Getuige van Zijn Vader, van Zijn Naam, van Zijn woorden en van Zijn werken. Johannes heeft over Hem geschreven: ‘Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard’ (1:18). Wie kan er beter van God, Zijn Vader, getuigen?

Hij is ‘het begin van Gods schepping’, want alle dingen zijn door Hem als het eeuwige Woord geschapen. Johannes schrijft daarover: ‘Alle dingen zijn door het Woord (Jezus Christus) gemaakt en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is’ (Joh.1:3) en Paulus schrijft over Hem: ‘Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene (Hoofd, Erfgenaam) van heel de schepping. Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen’ (Kol.1:15,16). Met God de Vader en de Heilige Geest staat Hij aan het begin van hemel en aarde. Zo maakt Jezus zich aan Zijn gemeente in Laodicea bekend in Zijn betrouwbaarheid en werkzaamheid in Gods schepping. Wat is Jezus groot, vol van waarheid en majesteit! Zo komt Hij tot Zijn gemeente en zo spreekt Hij tot haar en tot ons. Zo biedt Hij zichzelf aan ons aan. Dit wil Hij voor ons zijn. Mag Hij dat zijn? Amen.

Gebed

Amen, trouwe en waarachtige Getuige van de Vader, dank U voor Uw zelfopenbaring en proclamatie aan Uw gemeente in Laodicea. Geef dat we zo in U geloven en gebruik van U maken, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Jezus’ betrouwbaarheid en betrokkenheid bij de schepping?
2. Waarom zou Jezus hier ‘het begin van Gods schepping’ genoemd worden?
3. Geloof je in Jezus als de trouwe en waarachtige Getuige van God? Hoe? Waarom (niet)?

19 mei

IK WAARSCHUW MIJN GEMEENTE IN LAODICEA

Lezen: Openbaring 3:14-22

(Jezus schrijft aan Zijn gemeente in Laodicea: Ik ken uw werken en weet dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet! Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen. Want u zegt: Ik ben rijk en steeds rijker geworden en heb aan niets gebrek, maar u weet niet dat juist u ellendig, beklagenswaardig, arm, blind en naakt bent. (Openbaring 3:15-17)

Na Zijn zelfopenbaring en proclamatie geeft Jezus Zijn oordeel over Zijn gemeente in Laodicea. Hij kent haar werken. De gemeente is noch koud zoals het water in Kolosse noch heet zoals het water in Hierapolis. Was ze maar koud, dan zou ze nog warm kunnen worden, en was ze maar heet, dan zou ze nog heter kunnen worden! Dan wist iedereen waar ze met de gemeente aan toe waren. Maar ze is lauw zoals het water in het riviertje dat door Laodicea stroomt; dat water is vies en spuug je uit. En dat is Jezus van plan: 'Ik zal u uit Mijn mond spuwen'. Wat een vreselijk oordeel, want dan is het met de gemeente gedaan!

Jezus licht Zijn oordeel over Zijn gemeente in Laodicea toe. De gemeente is trots. Ze zegt dat ze rijk en rijker geworden is en nergens gebrek aan heeft. Wat van de stad geldt, geldt ook van Christus' gemeente. Ze is wereldgelijkvormig geworden. De gemeente beseft niet dat ze 'ellendig, beklagenswaardig, arm, blind en naakt is'. In Jezus' ogen is ze er erg aan toe. De gemeente leeft in een *schijn*wereld en ze is er blind voor. Ze mist het 'zijn' van het leven uit, met en voor Jezus. Wat een liefde van Hem om haar eerlijk te zeggen wat haar beklagenswaardige situatie is en haar bijtijds te waarschuwen, om tot bezinning en bekering te komen! Amen.

Gebed

Heere Jezus, trouwe en waarachtige Getuige van Uw Vader, dank U voor Uw liefde voor en Uw eerlijkheid tegenover Uw gemeente in Laodicea. Bewijs ons Uw liefde en eerlijkheid om wakker te worden en heet te worden voor U en voor Uw liefdedienst, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welke oordelen heeft Jezus nog meer uitgesproken over Zijn Gemeente in deze brieven?
2. Hoe kan een christelijke gemeente lauw worden?
3. Ben je koud, heet of lauw in het dienen van de HEERE? Hoe? Waarom?

IK BIED MIJZELF MIJN GEMEENTE IN LAODICEA AAN

Lezen: Openbaring 3:14-22

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Laodicea:) Ik raad u aan dat u van Mij goud koopt, gelouterd door het vuur, opdat u rijk wordt, en witte kleren, opdat u bekleed bent en de schande van uw naaktheid niet openbaar wordt. En zalf uw ogen met ogenzalf, opdat u zult kunnen zien. (Openbaring 3:18)

Na de bekendmaking van zichzelf en van Zijn oordeel over de werken en de toestand van Zijn gemeente in Laodicea stelt Jezus zich aan haar voor als de hemelse Koopman.

De gemeente van Laodicea is geestelijk *arm* en Jezus biedt haar zuiver goud aan om haar rijk te maken. Petrus vergelijkt de beproeving van het geloof met de beproeving van goud dat door het vuur beproefd wordt (1 Petr.1:7). Biedt Jezus Zijn gemeente hier het goud van het geloof aan? Dat is goed mogelijk, want het geloof maakt ons rijk in God.

De gemeente van Laodicea is geestelijk *naakt* en Jezus biedt haar witte kleren aan om haar naaktheid te bedekken en om haar schande weg te nemen. Aan het trouwe overblijfsel in Zijn gemeente van Sardis beloofde Jezus: 'Zij zullen met Mij wandelen in witte kleren, omdat zij het waard zijn. Wie overwint, zal bekleed worden met witte kleren' (3:4,5); met witte kleren als teken van overwinning. Biedt Jezus Zijn gemeente hier de witte kleren van overwinning aan? Dat is goed mogelijk, want witte kleren zijn eervol en het tegenovergestelde van schande.

De gemeente van Laodicea is geestelijk *blind* en Jezus biedt haar ogenzalf aan om weer te kunnen zien. Paulus schrijft over 'verlichte ogen van het verstand om te weten wat de hoop van Zijn (Gods) roeping is en wat de rijkdom is van de heerlijkheid van Zijn (Gods) erfenis in de heiligen, en wat de alles overtreffende grootheid van Zijn (Gods) kracht is aan ons die geloven' (Ef.1:18,19). Biedt Jezus Zijn gemeente hier de ogenzalf voor verlichte ogen van het verstand aan; de ogenzalf van de verlichting door Zijn Heilige Geest? Dat is goed mogelijk, want door verlichte ogen van het verstand kunnen we geestelijk zien: God kennen en de dingen van Zijn Koninkrijk.

De stad Laodicea kent een bloeiende geldhandel in goud en een linnen- en wolindustrie waar witte kleren gemaakt worden. Verder is er een medische school en wordt er ogenzalf bereid. Jezus gebruikt voor de gemeente bekende beelden. Hij spreekt haar aan in haar eigen taal. Zo komt Hij heel dichtbij met Zijn aanbieding van goud, witte kleren en ogenzalf.

Wat Christus' gemeente in Laodicea mist, bezit Hij en biedt Hij aan, om niet, gratis, als geschenk. Hij kan dat doen, omdat Hij voor deze genadegaven heeft betaald met Zijn kostbaar bloed. In Zijn liefde zegt Hij tegen Zijn gemeente hoe arm ze is in geestelijk opzicht, maar in dezelfde liefde biedt Hij haar Zijn rijkdom aan om haar rijk te maken. Jezus laat de gemeente niet in haar armoede zitten, maar wijst haar de weg naar Zijn rijkdom en biedt haar die aan. Zo groot is Zijn liefde, amen.

Gebed

Dank U, hemelse Koopman voor Uw gratis aanbiedingen van goud, witte kleren en ogenzalf. Geef dat we Uw koopwaren kopen om rijk, gekleed en ziende te worden, in geestelijk opzicht, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waar spreekt de Bijbel nog meer over het 'kopen' van geestelijke goederen?
2. Wat kunnen we leren van de beelden die Jezus gebruikt?
3. Maak je gebruik van Jezus' aanbiedingen? Hoe? Waarom (niet)?

21 mei

IK ROEP MIJN GEMEENTE IN LAODICEA TOT BEKERING

Lezen: Openbaring 3:14-22

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Laodicea): Ieder die Ik liefheb, wijs Ik terecht en bestraf Ik. Wees dan ijverig en bekeer u.

Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken en hij met Mij. (Openbaring 3:19,20)

Na Zijn aanbieding van goud, witte kleren en ogenzalf zegt Jezus tegen Zijn gemeente in Laodicea: 'Ieder die Ik liefheb, wijs Ik terecht en bestraf ik'. Het is uit enkel liefde dat Hij Zijn gemeente terecht wijst en bestraft. Jezus, de Bruidegom van Zijn Gemeente, doet het, want 'Ik' staat met nadruk voorop. Hij gebruikt de woorden uit het boek Spreuken: 'Mijn zoon, verwerp de vermaning van de HEERE niet en heb geen afkeer van Zijn bestraffing. Want de HEERE straft wie Hij liefheeft, zoals een vader doet met de zoon die hij goedgezend is' (3:11,12). Ook de Hebreeënschrijver haalt deze woorden aan, wanneer hij schrijft over Gods Vaderlijke kastijding van Zijn kinderen (12:6). 'Terechtwijzen' betekent: het verkeerde afleren en 'bestrafpen' (Gr. *paideuein*): het goede aanleren. Jezus wil Zijn gemeente ervan overtuigen dat ze op de verkeerde weg is en Hij wil haar op de goede weg brengen. Verder zegt Hij: 'Wees dan ijverig en bekeer u'. Blijf niet langer lui en lau, maar word ijverig en warm! Bekeer je: Kom tot andere gedachten, tot inkeer, omkeer en terugkeer!

Jezus gebruikt nog een ander beeld: 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop'. Hij bevindt zich niet langer binnen Zijn gemeente. Hij staat aan de buitenkant van Zijn gemeente, aan de deur, maar Hij vertrekt niet, maar klopt aan. Hij nodigt haar uit om de deur open te doen en Hem binnen te laten en Hij belooft samen met haar te eten, tafelgemeenschap te houden, in de wederkerigheid van de liefde. Wat een liefdevolle Bruidegom voor zo'n ontrouwe bruid! Zijn kloppen is heel persoonlijk. Hij zegt: 'Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent'. Hij vraagt om een persoonlijke reactie. De kracht om de deur te openen ligt in Zijn woorden, in Zijn verlangen om binnen te komen. De bruid kan dat verlangen van haar Bruidegom toch niet weigeren? Daar is de overmacht van Zijn liefde. Wie de deur voor Jezus opent, daar treedt Hij binnen en brengt Hij alles mee. Hij gaat samen eten met de gelovige en de gelovige met Hem. De relatie is hersteld en wordt gevierd. Daar is de wederkerigheid van de liefde. Daar wordt ervaren wat de Emmaüsgangers meemaakten: 'En Hij (Jezus) ging naar binnen om bij hen te blijven. En het gebeurde, toen Hij met hen aan tafel aanlag, dat Hij het brood nam en het zegende. En toen Hij het gebroken had, gaf Hij het aan hen. En hun ogen werden geopend en zij herkenden Hem (bij het breken van het brood), maar Hij verdween uit hun gezicht' (Lk.24:29-31). Jezus kwam binnen als gast en Hij trad op als gastheer. Wat een ontmoeting en wat een ontdekking! Beter te ervaren dan te beschrijven. Hij is alles voor hen, amen.

Gebed

Hemelse Bruidegom, dank U voor Uw oproep tot bekering, voor Uw aankloppen aan de deur en voor Uw beloften over binnenkomst en maaltijd houden. Geef dat we Uw oproep en kloppen horen, de deur voor U openen en Uw gemeenschap ervaren, door het werk van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Komt in de Bijbel het beeld van aankloppen nog meer voor?
2. Hoe komen we er toe om onze deur voor Jezus te openen?
3. Heb je de deur voor Hem opengedaan en met Hem gegeten? Hoe? Waarom (niet)?

22 mei

IK BELOOF: ZITTEN OP MIJN TROON

Lezen: Openbaring 3:14-22

(Jezus zegt tegen Zijn Gemeente in Laodicea:) Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb.

Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. (Openbaring 3:21,22)

Jezus eindigt Zijn brief aan Zijn gemeente in Laodicea met een belofte voor de overwinnaar: delen in Zijn heerlijkheid en regering én met een bevel: horen met oor en hart wat de Geest zegt!

Ook de gelovigen in Laodicea hebben een geestelijke strijd te voeren tegen hun oude zondige natuur, tegen de goddeloze wereld en tegen de satan, in het bijzonder tegen de lauwheid en wereldgelijkvormigheid van Christus' gemeente waartoe ze behoren. Wanneer het gemeentelieven zo'n droevig beeld vertoont, valt het niet mee om als gelovige staande te blijven, de goede strijd te strijden en te overwinnen. Dat kan alleen in Jezus' Naam en door de kracht van Zijn Geest!

Jezus belooft aan de overwinnaar met Hem te zitten op Zijn troon zoals Hij zelf als Overwinnaar van Zijn Vader ontvangen heeft om te zitten op Zijn troon. Bij Zijn hemelvaart is Hij gaan zitten op de troon van Zijn Vader in Zijn hemelse heerlijkheid. Hij zit aan de rechterhand van Zijn Vader. Jezus zegt dat hier zelf. De gelovigen zullen delen in Zijn overwinning en in Zijn Koningschap over hemel en aarde. 'Mij is gegeven alle (Konings)macht in hemel en op aarde' (Mt.28:18) heeft Jezus gezegd. Wat een heerlijke belofte en wat een blij vooruitzicht! Zoals het met Jezus gegaan is: door lijden tot heerlijkheid, van kruis naar kroon, zo zal het ook met Zijn volgelingen gaan. Over het met Hem regeren en in Zijn heerlijkheid delen heeft Jezus tegen Zijn leerlingen gezegd: 'En Ik beschik u het Koninkrijk, zoals Mijn Vader dat aan Mij beschikt heeft, opdat u eet en drinkt aan Mijn tafel in Mijn Koninkrijk en op tronen zit en de twaalf stammen van Israël oordeelt' (Lk.22:29). Aan Zijn gemeente in Thyatira beloofde Hij: 'En wie overwint en wie Mijn werken tot het einde toe in acht neemt, hem zal Ik macht geven over de heidenvolken. En hij zal hen hoeden met een ijzeren staf – zij zullen als kruiken van een pottenbakker verbrijzeld worden – zoals ook Ik die macht van Mijn Vader heb ontvangen' (2:26,27). Paulus schrijft over het regeren van de gelovigen met Jezus: 'Als wij volharden, zullen wij ook met Hem regeren' (2 Tim.2:12). Mogelijk zinspeelt Jezus hier op wat er in het verleden in Laodicea gebeurd is: Een lid van een schatrijke familie werd voor een dappere daad beloond met het koningschap over een deel van Klein-Azië.

Aan het einde van Jezus' brieven horen we hier voor de zevende en laatste keer: 'Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt'. Later klinkt het nog een keer: 'Indien iemand oren heeft, laat hij horen' (13:9). Een dringende oproep aan een ieder die deze brief hoort voorlezen of zelf leest, om de boodschap ervan ter harte te nemen; om te horen én te doen, amen.

Gebod

Dank U, Heere Jezus, voor Uw belofte aan de overwinnaar en voor Uw bevel om te horen. Geef ons geloof om Uw belofte te geloven en gehoorzaamheid om Uw bevel te doen, door Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het koningschap van de gelovigen, nu en straks?
2. Is er een verband met het koningschap van Adam en Eva (Gen.1:26,28)?
3. Leef je nu als koning en verwacht je een toekomstig koningschap? Hoe? Waarom (niet)?

23 mei

PAULUS DANKT EN BIDT VOOR CHRISTUS' GEMEENTE IN EFEZE

Lezen: Efeziërs 1:15-23

(Paulus schrijft aan Christus' Gemeente in Efeze:) Daarom, omdat ook ik gehoord heb van het geloof in de Heere Jezus onder u en van de liefde voor alle heiligen, houd ik niet op voor u te danken, als ik in mijn gebeden aan u denk. (Efeziërs 1:15,16)

Niet alleen Jezus heeft voor Zijn leerlingen en Gemeente gebeden – waar we naar geluisterd hebben van 2 tot 9 mei – ook Paulus dankt en bidt voor Christus' gemeenten. Zijn meeste brieven begint hij met te danken en te bidden. Hij kijkt eerst omhoog voordat hij verder schrijft. En hij begint met te danken waarop het bidden volgt. Wat een voorbeeld voor ons: eerst omhoog kijken naar God in de hemel en daarna om ons heen naar de mensen! Laten we Paulus daarin navolgen!

Na een lofzang op de Drieënige God, Vader, Zoon en Heilige Geest, en Hun heerlijke werken waarin de gelovigen mogen delen, schrijft Paulus: 'Daarom, omdat ook ik gehoord heb van het geloof in de Heere Jezus onder u en van de liefde voor alle heiligen'. Hij heeft reden om de HEERE te danken! Hij heeft gehoord van hun geloof in de Heere Jezus 'onder u'; het laatste kan ook vertaald worden met 'in ieder van u afzonderlijk'; dus heel persoonlijk. Wat een goed gerucht gaat er van Christus' gemeente in Efeze uit! Ze is een *gelovende* gemeente die op de Heere Jezus, de gekruisigde en de opgestane Heiland, vertrouwt. Het geloof is een persoonlijke én een gemeenschappelijke zaak. Verder heeft de gemeente liefde voor alle heiligen: gelovigen die zich toewijden aan de Heere Jezus en aan elkaar. Het leven uit en met God: vertikaal als geloof in Jezus en horizontaal in onderlinge liefde groeit en bloeit. Paulus schrijft dit omstreeks het jaar 60. Nu geldt nog niet wat Jezus later aan de gemeente moet schrijven: 'Maar Ik heb tegen u dat u uw eerste liefde hebt verlaten...bekeer u en doe de eerste werken (van de liefde)' (Openb.2:4,5). Nu geldt: 'Houd vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon zal wegnemen' (Openb.3:11). Blijf geloven en liefhebben en verspreid een goed gerucht!

Vanwege het geloof in Jezus en de onderlinge liefde houdt Paulus niet op God voor de gemeente te danken, wanneer hij in zijn gebeden aan haar denkt. Paulus is een biddende apostel die evenals de hogepriester in Israël (Ex.28) de gemeenten van Christus op zijn hart draagt om ze bij God aan te bevelen. Paulus doet dat voortdurend en hij getuigt daarvan: 'Want God ...is mijn Getuige hoe ik zonder ophouden aan u denk. Steeds weer vraag ik in mijn gebeden...' (Rom.1:9,10; zie Fil.1:3,4; 1 Thess.3:10; Fil.:4). 'Denken' brengt Paulus tot danken en bidden. Hij begint met danken voor wat God in Zijn Gemeente gegeven heeft en geeft. Zijn Gemeente bestaat uit Hem, door Hem en tot Hem. Ook al zijn er zorgen en problemen in Christus' Gemeente toch is er altijd reden om Hem voor Zijn Gemeente te danken en daarna volgen de voorbeden. In Paulus licht het beeld van Jezus op, de Hogepriester van Zijn Gemeente Die haar zegent en voor haar bidt. Laten we Paulus navolgen zoals Hij Jezus navolgde (1 Kor.11:1)! Dat is tot eer van Hem en tot zegen van Zijn Gemeente! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Paulus' dankzegging en voorbede voor Uw Gemeente. Geef dat we hem navolgen zoals hij Jezus navolgde, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over danken en bidden voor Christus' Gemeente?
2. Wat is nodig om daarin te volharden?
3. Dank en bid jij voor je eigen gemeente en voor Christus' Gemeente in het algemeen? Hoe?

24 mei

PAULUS BIDT OM DE GEEST VAN WIJSHEID EN VAN OPENBARING

Lezen: Efeziërs 1:15-23

(Paulus bidt:) Opdat de God van onze Heere Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, u de Geest van wijsheid en van openbaring geeft in het kennen van Hem, namelijk verlichte ogen van uw verstand... (Efeziërs 1:17,18a)

Aan het begin van zijn gebed voor Christus' gemeente in Efeze richt Paulus zich op de God van onze Heere Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid. De HEERE, de God van Israël, is 'de God en Vader van onze Heere Jezus Christus' (3). Als Vader bezit Hij grote heerlijkheid: de stralende glans van Zijn majesteit en tegenwoordigheid. Paulus beseft de verhevenheid en de grootheid van God, maar tegelijk ook Zijn nabijheid: Hij is de God van onze Heere Jezus Christus. Wat klinkt dat persoonlijk, innig en warm! Geen vreemde God, maar God Die zich bekendgemaakt heeft in Jezus, Zijn Zoon. Tot Hem bidt Paulus en vraagt Hem om de Geest van wijsheid en openbaring voor Zijn gemeente in Efeze. Hij bidt om de Heilige Geest en Hij noemt die de Geest van wijsheid en openbaring. God de Heilige Geest is vol wijsheid, want Hij kent God: 'De Geest immers onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God' (1 Kor.2:10). Hij geeft wijsheid aan de gelovigen, opdat ze zouden weten de dingen die hun door God genadig geschonken zijn (1 Kor.2:12). Hij geeft kennis van Gods wil 'in alle wijsheid en geestelijk inzicht' (Kol.1:9). Wie is er zo wijs als de Heilige Geest? Hij geeft hemelse wijsheid waarover Jakobus schrijft: 'Maar de wijsheid die van boven is, is ten eerste rein, vervolgens vreedzaam, welwillend, voor rede vatbaar, vol barmhartigheid en goede vruchten, onpartijdig en ongeveinsd' (Jak.3:17). De Heilige Geest is ook de Geest van openbaring: Hij maakt God en Jezus bekend en alles wat de gelovigen nodig hebben voor dit en het toekomstige leven. Wie kan er meer en beter openbaring geven dan de Heilige Geest? Hij doet dat door de Bijbel, die Hij heeft ingegeven en door Zijn gaven van woorden van kennis en wijsheid, profetie, enz. Paulus duidt de Geest van wijsheid en openbaring nader aan met 'verlichte ogen van uw verstand' (of hart, zoals de meeste handschriften hebben). De Heilige Geest opent de ogen van het hart en van het verstand, zodat we God en Jezus leren kennen en dat hoe langer hoe meer. De Geest van wijsheid en openbaring, Die op Jezus, de Messias, rust (Jes.11:2), Die rust ook op Zijn volk en op Zijn lichaam: Zijn Gemeente. Ze deelt in Zijn zalving. Johannes schrijft daarover: 'Maar u (gelovigen) hebt de zalving van de Heilige (Jezus) en u weet alles...En wat u betreft, de zalving die u van Hem (Jezus) hebt ontvangen, blijft in u en u hebt het niet nodig dat iemand u onderwijst; maar zoals deze zalving u onderwijst met betrekking tot alle dingen – en die zalving is waar en is geen leugen – en zoals u ze heeft onderwezen, zo moet u in Hem blijven' (1 Joh.2:20,27). Wat een passend gebed voor Christus' gemeente in Efeze en voor alle gemeenten! Laten we het met Paulus meebidden! Het is een gebed naar Gods wil, dat Hij zeker zal verhoren op Zijn tijd en op Zijn manier! Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, God van Israël, voor Uw Geest van wijsheid en openbaring en voor Paulus' gebed om Uw Geest. Geef dat we met hem meebidden en schenk Uw Geest aan Christus' Gemeente, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de Geest van wijsheid en openbaring?
2. Ken je mensen in de Bijbel die veel wijsheid en openbaring hebben ontvangen?
3. Heb je zelf wijsheid en openbaring van de Geest ontvangen? Hoe? Waarom (niet)?

25 mei

PAULUS BIDT OM DE HOOP EN DE ERFENIS TE KENNEN

Lezen: Efeziërs 1:15-23

(Paulus bidt:) ...om te weten wat de hoop van Zijn roeping is en wat de rijkdom is van de heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen. (Efeziërs 1:18b)

Paulus bidt voor de gelovigen in Efeze tot de God van onze Heere Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, om de Heilige Geest: de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem te kennen en om te weten wat de hoop van Zijn roeping is en wat de rijkdom van Zijn erfenis is in de heiligen. Hij bidt om groei in hun kennis. Paulus heeft gedankt voor hun *geloof* in de Heere Jezus en voor hun *liefde* voor alle heiligen. Nu bidt hij om *hoop* voor hen: 'de hoop van Zijn (Gods) roeping'. God roept mensen tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus (1 Kor.1:9); tot geloofsgemeenschap met Hem en aan deze roeping is een hoop verbonden: de hoop op de erfenis van het Koninkrijk van God in volle openbaring en heerlijkheid, een nieuwe hemel en aarde waar gerechtigheid woont. Paulus verlangt ernaar dat de gelovigen deze hoop zullen kennen: uit deze hoop zullen leven en naar de vervulling van deze hoop zullen toelevan. Daar bidt hij om voor de gelovigen in Efeze. Deze hoop is geen ijdele, lege hoop, maar een gevulde hoop; gevuld met de beloften van God over de komst van Zijn Koninkrijk. Die beloften van God zijn in Jezus 'ja' en 'amen': waar en zeker (2 Kor.1:20). We behoeven er niet aan te twifelen. Ze zijn geen 'misschien', maar zekerheid, omdat Hij de Belover is. Paulus werkt deze hoop nog verder uit: 'en wat de rijkdom is van de heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen'. De hoop is gericht op Gods erfenis in de heiligen: hun erfenis zal in hen verwerkelijkt worden. Ze zullen in die erfenis van God delen. Ze zijn erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus (Rom.8:17) en ze zullen hun erfenis ontvangen bij Jezus' terugkomst. Ze zullen met Hem verheerlijkt worden: een verheerlijkt lichaam ontvangen en voor eeuwig bij Hem zijn in Zijn heerlijkheid. En nu bidt Paulus voor deze gelovigen dat ze zullen weten wat de rijkdom van de heerlijkheid van hun erfenis is. Het is een stralende erfenis en een rijke erfenis waarvan de waarde alle begrip te boven gaat. Paulus schrijft: 'Maar het is zoals geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben' (1 Kor.2:9; vgl.Jes.64:4). Onvoorstelbaar en alles overtreffend! Petrus schrijft over deze erfenis: 'Een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkte erfenis, die in de hemelen bewaard wordt voor u...(die) door de kracht van God bewaakt wordt door het geloof tot de zaligheid, die gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd' (1 Petr.1:4,5). Het is een bewaarde erfenis voor bewaarde erfgenamen; bewaard door God. Kan er dan nog iets misgaan? Dat is onmogelijk! De gelovigen zullen deze heerlijke en rijke erfenis zeker beërven en zich erin verheugen met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde in God en met elkaar! Halleluja! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor Uw roeping en voor de hoop van Uw roeping: de rijkdom van de heerlijkheid van Uw erfenis in de heiligen. Geef dat we Uw roeping en de hoop van Uw roeping kennen en Uw erfenis verwachten en ontvangen, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods roeping, hoop en erfenis?
2. Hoe kunnen we groeien in de kennis van de hoop en van de erfenis?
3. Ken je die hoop en verwacht je die erfenis? Hoe? Waarom (niet)?

26 mei

PAULUS BIDT OM DE GROOTHEID VAN GODS KRACHT TE KENNEN

Lezen: Efeziërs 1:15-23

(Paulus bidt:) En wat de allesovertreffende grootheid van Zijn kracht is aan ons die geloven, overeenkomstig de werking van de sterkte van Zijn macht, die Hij gewerkt heeft in Christus, toen Hij hem uit de doden opwekte en aan Zijn rechterhand zette in de hemelse gewesten, ver boven alle overheid en macht en heerschappij en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de komende. (Efeziërs 1:19-21)

Paulus bidt voor de gelovigen in Efeze om groei in hun kennen van de hoop van Gods roeping en om groei in hun kennen van de rijkdom van de erfenis die hen wacht: hun verheerlijking. Hij bidt nog om meer: dat de gelovigen de alles overtreffende grootheid van Gods kracht zullen kennen. De gelovigen hebben niet alleen kennis, maar ook kracht nodig: de alles overtreffende grootheid van Gods kracht. Paulus zoekt naar woorden om de grootheid van Gods kracht uit te drukken en Hij gebruikt hier niet minder dan vier woorden voor: kracht, werking, sterkte en macht. Daarmee brengt hij de geweldige kracht van God tot uitdrukking die voor de gelovigen beschikbaar is en die in hun leven werkzaam is. Ze mogen leven en werken door Gods kracht, de kracht van Zijn Heilige Geest.

Paulus geeft twee voorbeelden van de geweldige kracht van God. Het eerste voorbeeld is de kracht waarmee God Zijn Zoon uit de doden heeft opgewekt. Hij heeft Hem teruggebracht van de andere kant van de dood. De dood ligt nu voor altijd achter Hem. Hij is dood *geweest* en Hij leeft tot in de eeuwen der eeuwen. Tegen Johannes op Patmos zegt Jezus: 'Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste en de Levende en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels van het rijk en van de dood en van de dood zelf' (Openb.1:17,18). Hij is de Overwinnaar van de dood. Hij leeft voor eeuwig!

Het tweede voorbeeld van Gods grote kracht is dat Hij Jezus aan Zijn rechterhand heeft gezet in de hemelse gewesten, ver boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomst. Jezus is naar de hemel gevaren. God de Vader heeft Hem opgenomen in Zijn heerlijkheid en Hem een plaats gegeven aan Zijn rechterhand – de ereplaats – op Zijn troon. Boven de wolken- en sterrenhemel in de hemel van Zijn heerlijkheid waar God woont. Ver boven de machten en machthebbers van het rijk van de duisternis, die zich tussen de aarde en de hemel bevinden. Ze dragen namen die erop wijzen dat ze invloed uitoefenen op aarde; een kwade invloed. Ze werken de gelovigen tegen (Dan.10:13; Ef.6:12). Maar Jezus staat boven hen en heeft ze overwonnen in Zijn kruis en opstanding. Bij Zijn terugkomst in heerlijkheid zal Hij hen volledig uitschakelen en hen werpen in de poel van het vuur.

Wat is Gods kracht alles overtreffend groot! Die staat beschikbaar en is werkzaam in het leven van de gelovigen! Dat is hun krachtbron waaruit ze mogen putten met de emmer van het geloof, amen.

Gebed

Dank U, almachtige God, voor Uw grote kracht die U getoond hebt in Jezus' opstanding en hemelvaart. Schenk ons die om te leven en te werken, te strijden en te lijden, door Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods grote kracht?
2. Ken je voorbeelden van Gods kracht in het leven van Paulus?
3. Ken je zelf Gods grote kracht? Hoe? Waarom (niet)?

27 mei

PAULUS DANKT VOOR CHRISTUS EN VOOR ZIJN GEMEENTE

Lezen: Efeziërs 1:15-23

(Paulus dankt:) En Hij (God) heeft alle dingen aan Zijn (Jezus') voeten onderworpen en heeft Hem als hoofd over alle dingen gegeven aan de Gemeente, die Zijn lichaam is en de vervulling van Hem (Jezus) Die alles in allen vervult. (Efeziërs 1:22,23)

Paulus heeft God gedankt voor het geloof en de liefde van de gelovigen in Efeze en heeft voor hen gebeden om de Heilige Geest en om groei in het kennen van de hoop en de rijkdom van hun erfenis en van de grootheid van Gods kracht. Die kracht heeft God getoond in de opwekking van Jezus uit de doden en in Zijn hemelvaart, toen Hij Hem een plaats gegeven heeft aan Zijn rechterhand, ver boven alle duistere machten en krachten. Dankbaar zegt Paulus nu dat God alle dingen aan Jezus' voeten heeft onderworpen, hem als Hoofd over alle dingen aan Zijn Gemeente gegeven heeft en dat Zijn Gemeente Jezus' lichaam is en de vervulling van Hem is. Na Zijn opstanding heeft Jezus gezegd: 'Mij is gegeven alle (Konings)macht in hemel en op aarde' (Mt.28:18) en door Zijn hemelvaart heeft Hij Zijn troon beklommen en is Hij Koning geworden over hemel en aarde. Toen heeft God alle dingen aan Zijn voeten onderworpen. Wat eenmaal van Adam en Eva in het paradijs gold (Gen.1:26,28; Ps.8:6-9), geldt nu van Jezus, de laatste Adam (1 Kor.15:45). Ook de Hebreeënschrijver zegt dit over Jezus (2:5-9). Het is nu nog een verborgen geloofswerkelijkheid, maar eenmaal bij Jezus' terugkomst zal het zichtbare realiteit worden. Verder heeft God Jezus als Hoofd over alle dingen gegeven. Hij is het Hoofd van hemel en aarde, onder Wie God in de bedeling van de volheid van de tijden alles weer bijeen zal brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is (10). Als zodanig is Hij aan de Gemeente als Hoofd gegeven (Ef.4:15; 5:23; Kol.1:18; 2:19). Zijn Gemeente is dan ook Zijn lichaam en de gelovigen zijn leden van Zijn lichaam. Als hoofd van Zijn Gemeente zorgt Hij voor eenheid, samenhang en samenwerking en geeft Hij leiding aan haar. Hij is het levengevend en besturend Hoofd van Zijn Gemeente. Zij is ook de vervulling van Jezus, Die alles in allen vervult. De Griekse werkwoordsvorm geeft aan dat het vervullen steeds doorgaat. Zijn Gemeente wordt voortdurend tot groter volheid gebracht. Later bidt Paulus voor de gelovigen om vervuld te worden tot heel de volheid van God (Ef.3:19). Wat een heerlijk Hoofd heeft hemel en aarde en Christus' Gemeente! Hij is nog steeds bezig met hen te vervullen, om ze tot volheid te brengen. Wat een perspectief voor hemel en aarde en voor Zijn Gemeente! Laten we deze woorden geloven, om de vervulling ervan bidden en die verwachten. Het beste komt nog! Maranatha: Kom Heere Jezus! Halleluja! Amen.

Gebed

Almachtige God en genadige Vader, dank U dat U Jezus alle macht in hemel en op aarde hebt gegeven en Hem tot Hoofd gemaakt hebt over alles en aan Uw Gemeente hebt gegeven als Hoofd en dat Hij alles vervult. Geef dat we Hem erkennen en dienen, uit liefde en uit dankbaarheid, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het Hoofd zijn van Jezus?
2. Wat zegt de Bijbel nog meer over de relatie tussen hemel en aarde en Christus' Gemeente?
3. Erken je Jezus als Hoofd van hemel en aarde en van Zijn Gemeente? Hoe? Waarom (niet)?

28 mei

PAULUS BUIGT ZIJN KNIËËN VOOR DE VADER VAN JEZUS CHRISTUS

Lezen: Efeziërs 3:14-21

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Efeze:) Om deze reden buig ik mijn knieën voor de Vader van onze Heere Jezus Christus, naar Wie elk geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt. (Efeziërs 3:14,15)

Paulus heeft aan het begin van zijn brief voor de gelovigen in Efeze gebeden (1:15-23) en hij doet het nu midden in de brief, bij de overgang van het leerstellige (hfdst.1/3) naar het praktische gedeelte van zijn brief (hfdst.4/6). Na zijn onthulling van het geheimenis van de roeping van de heidenen tot het ene lichaam van Christus en hun opname daarin (3:1-13) gaat Paulus voor die ene Gemeente uit Israël en de heidenvolken bidden. Hij legt zelf een verband door zijn gebed te beginnen met 'om deze reden': vanwege Gods geheimenis, dat Hij nu aan en door Paulus heeft bekend gemaakt, gaat hij voor de Gemeente bidden om de rijke inhoud ervan te kennen met hoofd en hart. Zijn gebed bestaat uit één lange zin die uitloopt op een lofprijzing.

Paulus zegt dat hij zijn knieën buigt voor de Vader van onze Heere Jezus Christus. Zijn gebedshouding drukt onderwerping en eerbied uit. In Romeinen 14 schrijft Paulus: 'Want er staat geschreven: Zo waar als Ik leef, zegt de Heere: Voor Mij zal elke knie zich buigen en elke tong zal God belijden' (11; vgl. Jes.45:23; Rom.11:4; Fil.2:10). Paulus maakt zich klein voor de HEERE. Hij neemt een lage en nederige plaats voor Hem in. Wat een passende houding voor hem en voor ons! Paulus doet dat 'voor de Vader van onze Heere Jezus Christus'. Daarmee benadrukt hij dat God in de eerste plaats de Vader van de Heere Jezus Christus is en door Hem de Vader van alle gelovigen. 'Van onze Heere Jezus Christus': Wat klinkt dat persoonlijk, innig en warm! Jezus is geen vreemde voor Paulus en de gelovigen in Efeze, maar hun Heiland en Bruidegom!

Over 'de Vader van onze Heere Jezus Christus' zegt Paulus: 'naar Wie elk geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt'. In deze woorden zit een woordspeling: Vader (Gr. *patèr*) en geslacht (Gr. *patria*). Bij het laatste woord gaat het 'om een groep mensen die een gemeenschappelijke voorvader hebben. Zo kan God de Vader genoemd worden van alle mensen (vgl. Hand.17:28,29) die 'op aarde' leven en tevens de 'Vader' van alle engelen die zich 'in de hemelen' bevinden (vgl. Job 1:6: de engelen als 'zonen Gods' (*Studiebijbel Nieuwe Testament*)). God de Vader als Schepper van hemel en aarde is de oorsprong van alles. Zijn Vaderschap is oorspronkelijk. Elk ander vaderschap is van Gods Vaderschap afgeleid. De hemelse Vader is krachtbron en voorbeeld voor alle vaders! Wat een gave, maar ook wat een opgave om op Hem te lijken, door de kracht van Zijn Geest, amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor Uw oorspronkelijke Vaderschap als krachtbron en voorbeeld voor alle vaders. Geef dat we op U mogen lijken, door de kracht van Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welke gebedshoudingen kent de Bijbel nog meer en wat drukken ze uit?
2. Wat betekent Gods Vaderschap wanneer je een gebrekkige, slechte of geen vader hebt (gehad)?
3. Ken je God als Vader en leef je met Hem als Vader? Hoe? Waarom (niet)?

29 mei

PAULUS BIDT OM CHRISTUS' INWONING TE KENNEN

Lezen: Efeziërs 3:14-21

(Paulus bidt:) Opdat Hij (God) u geeft, naar de rijkdom van Zijn heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door Zijn Geest in de innerlijke mens, opdat Christus door het geloof in uw harten woont en u in de liefde geworteld en gefundeerd bent. (Efeziërs 3:16,17)

Paulus bidt om zegeningen van God voor de gelovigen in Efeze. De eerste zegen is geestelijke versterking in hun geest. Paulus gelooft dat God rijk is in heerlijkheid: in de stralende glans van Zijn majesteit en tegenwoordigheid. Hij heeft al eerder geschreven over 'de rijkdom van de heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen' (1:18; Rom.9:23). Het is niet alleen *Zijn* rijkdom, maar ook de gelovigen zijn rijk in heerlijkheid door Hem. Wie is in staat om die overvloeiende rijkdom van Gods heerlijkheid te beschrijven? Op die rijkdom doet Paulus een beroep voor de gelovigen. Laat God daarvan uitdelen! Moge Hij vanuit Zijn grote rijkdom van heerlijkheid aan de gelovigen geven met kracht gesterkt te worden door Zijn Geest in de innerlijke mens. 'De innerlijke mens' is de geestelijke mens waarin de Heilige Geest woont en deze staat tegenover de uiterlijke, lichamelijke mens die vergaat: aftakelt en sterft (2 Kor.4:16). 'De innerlijke mens' is het geestelijke centrum van de gelovige. Paulus bidt of dat geestelijke centrum met kracht gesterkt mag worden door de Heilige Geest. Het gaat om de kracht van de Heilige Geest die de gelovige van binnen sterker maakt. Hier wordt hetzelfde woord voor 'kracht' (Gr. *dunamis*) gebruikt die Jezus aan Zijn leerlingen heeft beloofd: 'Maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en samaria en tot aan het uiterste van de aarde' (Hand.1:8). De gelovigen hebben deze kracht voortdurend nodig; zeker voor de inwoning van Christus in hun hart. De Geest bereidt hen daarop voor.

De tweede zegen, waar Paulus om bidt voor deze gelovigen, is: 'Opdat Christus door het geloof in uw harten woont'. Het gaat om de inwoning van Christus in de harten van de gelovigen, in hun geestelijk centrum. De Naam Christus ('Gezalfde van de HEERE'; Hebr. Messias) wijst op Jezus' bedieningen van Profeet, Priester en Koning en dat Hij deze uitoefent in het hart en leven van de gelovigen. Dat Hij hen als hun hoogste Profeet onderwijst, als hun enige Hogepriester hen zegent en voor hen bidt en als hun eeuwige Koning hen bevrijdt, regeert en beschermt. Mag Hij zo in de harten van deze gelovigen komen wonen door het geloof! De werkwoordsvorm wijst erop dat deze gelovigen pas bekeerden, jonge gelovigen, zijn. Het gaat hier niet om een tijdelijke, maar vaste verblijfplaats.

De derde zegen, waar Paulus om bidt, is: 'en u in de liefde geworteld en gefundeerd bent'. Hij gebruikt een beeld uit de landbouw en uit de woningbouw. Laat de liefde van God en van Christus hun levenswortel zijn en het fundament van hun levenshuis. Die wortel is belangrijk voor de groei in het geloof en dat fundament voor de opbouw in het geloof. Laat het geloof groeien en bloeien!

Gebed

Hemelse Landman en Bouwer, dank U voor Paulus' gebed om versterking door de Heilige Geest, om Christus' inwoning en om geworteld en gefundeerd worden in Uw liefde. Verhoor dit gebed, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over deze versterking, inwoning, wortel en fundament?
2. Verricht de Heilige Geest voorbereidend werk voor zegeningen? Hoe? Waarom?
3. Ken je deze versterking, inwoning en liefde als wortel en fundament? Hoe? Waarom (niet)?

30 mei

PAULUS BIDT OM CHRISTUS' LIEFDE TE KENNEN

Lezen: Efeziërs 3:14-21

(Paulus bidt:) Opdat u ten volle zou kunnen begrijpen, met alle heiligen, wat de breedte en lengte en diepte en hoogte is, en u de liefde van Christus zou kennen, die de kennis te boven gaat, opdat u vervuld zou worden tot heel de volheid van God (Efeziërs 3:18,19)

In zijn gebed voor de gelovigen in Efeze wordt Paulus al vrijmoediger in het vragen om Gods zegeningen voor hen. Wat is hij gunnend! Hij stapelt het ene verzoek om zegen op het andere. Het gaat naar een hoogtepunt: de lofprijzing en aanbidding van God.

Paulus heeft voor hen gebeden om 'in de liefde geworteld en gegrond te zijn'. De liefde van God en van Christus is een goede levenswortel en een goed levensfundament van een gelovige. Daar gaat Paulus op door. Hij bidt: 'Opdat u ten volle zou kunnen begrijpen, met alle heiligen, wat de breedte en lengte en diepte en hoogte is' (van de liefde van Christus). Paulus bidt om kracht ('kunnen': Gr. in staat zijn, sterk genoeg zijn) om te begrijpen, met hoofd en hart, de liefde van Christus. Hij bidt om de kracht en het licht van de Heilige Geest om 'met alle heiligen': de gelovigen door de eeuwen heen en wereldwijd – de liefde van Christus te mogen begrijpen in alle afmetingen, in haar volheid.

De *breedte* van Zijn liefde: Ze omspant de breedte van de tijden: van eeuwigheid tot eeuwigheid; van Gods eeuwige verkiezende liefde tot Zijn eeuwige heerlijkheid.

De *lengte* van Zijn liefde: Ze omspant de lengte van dagen, een mensenleven lang, generaties lang.

De *diepte* van Zijn liefde: Ze daalt neer in de diepte van de menselijke verlorenheid, waarin Jezus is afgedaald door Zijn menswording en Zijn nederdaling in de hel.

De *hoogte* van Zijn liefde: Ze verheft zich tot in de hemel aan Gods rechterhand; waar Jezus is met al de Zijnen is (Ef.2:6).

Wie is in staat Christus' liefde te beschrijven? Paulus zegt dat deze liefde de kennis te boven gaat: alle menselijke kennis. Mogelijk denkt Paulus hier aan kennis van dwaalleraren waar hij Timotheüs voor waarschuwt: 'Wend u af van onheilige, inhoudsloze praat en tegenstellingen van de ten onrechte zo genoemde kennis' (1 Tim.6:20). De liefde van Christus gaat alles te boven! Het is alles opofferende en alles overwinnende liefde! Niemand heeft ooit zoveel liefde bewezen als Hij!

Na om de kennis van de liefde van Christus gebeden te hebben bidt Paulus voor de gelovigen om vervulling tot heel de volheid van God; van Vader, Zoon en Heilige Geest en al Hun heerlijke werken in verkiezing, schepping, onderhouding, verzoening, verlossing, verheerlijking en voltooiing. God de Vader heeft het heil uitgedacht, beschikt en bekendgemaakt, God de Zoon heeft het heil verworven en aan het licht gebracht en God de Heilige Geest bedient het heil. Om vervuld te worden 'tot heel de volheid van God'. Is er nog iets hogers of meer om voor te bidden? Daar bidt Paulus om en daar mogen en moeten wij om bidden voor Christus' Gemeente en voor elkaar! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw grote liefde. Geef dat we die mogen kennen hoe langer hoe meer en dat we vervuld worden tot heel de volheid van God, door Uw Geest, omwille van Uw offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Christus' liefde en over de volheid van God?
2. Waarom zou Paulus om het kennen van de volheid van Christus' liefde en van God bidden?
3. Wat ken je van de volheid van Christus' liefde en van God? Waarom (niet)?

31 mei

PAULUS LOOFT GOD VOOR ZIJN KRACHT EN HEERLIJKHEID

Lezen: Efeziërs 3:14-21

(Paulus bidt:) Aan Hem nu Die bij machte is te doen ver boven alles wat wij bidden of denken, overeenkomstig de kracht die in ons werkzaam is, aan Hem: de heerlijkheid in de Gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot in alle eeuwigheid. Amen. (Efeziërs 3:20,21)

Paulus eindigt zijn gebed voor de gelovigen in Efeze met een lofprijzing op Gods kracht en heerlijkheid. In zijn gebed is hij opgeklommen tot de volheid van Christus' liefde en de volheid van God. Hij klimt nog hoger. Hij zegt: 'Aan Hem nu Die bij machte is te doen ver boven alles wat wij bidden of denken overeenkomstig de kracht die in ons werkt, aan Hem: de heerlijkheid'. Paulus looft God als Degene Die de kracht heeft veel meer te doen dan mensen vragen of denken. Hij zegt dat ook aan het eind van zijn brief aan de Romeinen: 'Hem nu Die in staat is u (gelovigen) vast te doen staan, overeenkomstig mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus...' (16:25). Daar gebruikt hij hetzelfde werkwoord (Gr. *duvamai*: kunnen, in staat zijn). Paulus heeft grote gedachten van God en kleine gedachten van de mens. Hij is almachtig. Hij kan alles wat Hij wil. Als mensen kunnen we groot en hoog van Hem denken en die gedachten uitspreken in onze gebeden. Maar boven die gedachten en gebeden kan God dingen doen; groter en overvloediger en dat 'overeenkomstig de kracht die in ons werkzaam is'. Gods kracht is de gelovigen niet onbekend. Zij kennen de kracht van de Heilige Geest in hun eigen hart en leven, in Christus' Gemeente en in de wereld. Gods kracht, die gebleken is in Christus' opstanding en hemelvaart (Ef.1:19-21) en die een voorschot is van Zijn opstandingskracht bij Jezus' terugkomst in heerlijkheid waardoor de gelovigen zullen verheerlijkt worden. Paulus kent Gods kracht en hij gelooft en belijdt hier Gods kracht die alle menselijke gedachten en gebeden te boven gaat.

Deze almachtige God wil Paulus eren, loven en aanbidden. Hij zegt: 'Aan Hem: de heerlijkheid in de Gemeente, door Jezus Christus, in alle geslachten, tot in alle eeuwigheid. Amen'. Laat in Christus' Gemeente Hem hulde gebracht worden; in de Gemeente die *in* Christus Jezus is, staat er letterlijk. Het is de Gemeente die met Jezus Christus verbonden is. Laat in die Gemeente Gods heerlijkheid: de glans van Zijn majesteit en tegenwoordigheid stralen. Christus' Gemeente is de plaats van en voor de lofprijzing van Gods grote Naam en van al Zijn heerlijke werken. Laat die Gemeente de lofprijzing gaande houden, zodat die niet verstomt. 'Tot alle geslachten van de eeuw der eeuwen': tot in alle generaties en tot in alle perioden van de eeuwigheid, tot in het rijk van Gods eeuwige heerlijkheid. 'Amen': het zal waar en zeker zijn. Laten alle mensen daar 'amen' op zeggen! De Drieënige God, Vader, Zoon en Heilige Geest, is alle lof en aanbidding waard, tot in de eeuwen der eeuwen! Amen.

Gebed

Vader, Zoon en Heilige Geest, hartelijk dank voor Paulus' lofprijzing van Uw kracht en heerlijkheid. Geef dat we daarmee instemmen en U de lof brengen nu, alle dagen van ons leven en tot in de eeuwen der eeuwen, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer lofprijzingen in de Bijbel?
2. Waarom is het goed om onze gebeden met een lofprijzing te eindigen?
3. Loof je God? Hoe? Waarom (niet)?

1 juni

EEN OPEN DEUR IN DE HEMEL

Lezen: Openbaring 4

(Johannes vertelt:) Hierna zag ik, en zie, er was een deur geopend in de hemel. En de eerste stem die ik als van een bazuin met mij had horen spreken, zei: Kom hier, omhoog, en Ik zal u laten zien wat hierna moet geschieden. En meteen raakte ik in geestvervoering. (Openbaring 4:1,2a)

Na Jezus' verschijning aan Johannes, Zijn opdracht om brieven te schrijven aan de zeven gemeenten in Klein-Azië (West-Turkije) en Johannes' schrijven van de zeven brieven, krijgt hij een visioen over de hemel. Johannes ziet een open deur in de hemel, de woonplaats van God. God heeft die deur voor hem geopend en daardoor wordt het mogelijk voor hem om de hemel binnen te gaan. Johannes hoort ook een stem: de eerste stem als van een bazuin die tegen hem gezegd had: 'Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste, en: Wat u ziet, schrijf dat op een boekrol en stuur die aan de zeven gemeenten' (1:10,11). Het is Jezus' stem die nu tegen hem zegt: 'Kom, omhoog' (letterlijk: hierheen), in de hemel, 'en Ik zal u laten zien wat hierna moet geschieden': Mijn toekomst die 'moet' geschieden overeenkomstig Mijn plan voor de hemel en de aarde. Jezus wil Johannes opnieuw gebruiken. Zijn werk als profeet is nog niet af. Door deze oproep bevestigt Jezus Johannes opnieuw in zijn bediening van apostel-profeet. Later zal dat nog een keer gebeuren (hfdst.10). Wat is het belangrijk om tekens opnieuw door Jezus bevestigd te worden in onze plaats en taak in Zijn Gemeente en in Gods Koninkrijk! Dat geeft nieuwe kracht en moed om Zijn taak uit te voeren!

Wat Johannes ziet: de open deur en wat hij hoort: 'Kom hier, omhoog, en Ik zal u laten zien wat hierna moet geschieden', brengt hem opnieuw 'in de geest' (1:10): in visionaire toestand, te vergelijken met een droom overdag. 'Klim hierheen op. Dat is zoiets als innerlijk opstijgen. Van het zichtbare in het onzichtbare, van de ziel in de geest, van de aarde in de hemel. Met je lichaam op de aarde, met je geest in de hemel' (H. Binnendijk). Johannes krijgt als profeet een openbaring van God, die hij moet opschrijven voor Christus' Gemeente van toen en van vandaag. Hij krijgt Gods openbaring via visioenen; een openbaringsmiddel voor het ontvangen van profetie (Hand.2:17,18). In Zijn wijsheid kiest God Zijn eigen middelen daarvoor uit, waarin we Hem bewonderen en waar we Hem voor danken, loven en aanbidden. 'Heilig zijn, o God, Uw wegen, niemand spreek' Uw hoogheid tegen! Wie, wie is een God als Gij, groot van macht en heerschappij?' (Ps.77:8; berijming 1773). Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor deze open deur in de hemel, voor Uw uitnodiging aan Johannes om door die deur binnen te gaan en voor Uw openbaring aan hem door middel van visioenen.

Geef dat we Johannes in de geest volgen en Uw openbaring gelovig ontvangen, die begrijpen en ernaar handelen, door het licht en de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de manier waarop God Zijn profeten roept om Zijn openbaring te ontvangen?
2. Waarom zou de HEERE daar visioenen voor gebruiken?
3. Heb je wel eens een droom of visioen van God gekregen? Hoe? Wat heb je ermee gedaan? Waarom (niet)?

2 juni

EEN TROON IN DE HEMEL

Lezen: Openbaring 4

(Johannes vertelt:) En meteen raakte ik in geestvervoering. En zie, er stond een troon in de hemel en op de troon zat iemand. En Hij Die daar zat, zag eruit als de stenen jaspis en sardius. En er was een regenboog rondom de troon, die eruit zag als een smaragd. (Openbaring 4:2,3)

Na het zien van een open deur in de hemel en Jezus' uitnodiging om door die deur de hemel binnen te gaan, raakt Johannes in geestvervoering, in visionaire toestand. Hij zegt: 'En zie'. Johannes is verrast en vraagt aandacht voor wat hij ziet, want dat is heel bijzonder. Hij ziet een troon in de hemel staan en op die troon zit God, vol majesteit en heerlijkheid, die Johannes niet kan beschrijven. Daarom spreekt hij over 'iemand' en zoekt hij naar woorden en beelden ('als'). Gods heerlijkheid lijkt op de edelstenen jaspis en sardius. De eerste heeft een glanzend witte kleur en de tweede heeft een bloedrode weerglans. Deze kleurrijke edelstenen vormen het licht dat afstraalt van de verschijning van God op Zijn troon. God is Koning! Hij zit op de troon! Hij regeert! Een heerlijke bemoediging voor de gelovigen die vervolgd worden. Niet keizer Domitianus in Rome (van 81-96) noch de plaatselijke Romeinse overheid heeft het voor het zeggen, maar de HEERE, de God van Israël, de Vader van Jezus Christus, hun Heiland! Hij is een en al majesteit en heerlijkheid die van Hem afstralen als een mengeling van wit en rood licht! Kom, laten we die Koning aanbidden!

En dan ziet Johannes nog iets bijzonders: rondom de troon is een regenboog. Dat is het teken van Gods verbond met Noach en Zijn schepping (Gen.9:12-16); het teken van Zijn eeuwige trouw. De regenboog ziet er uit als een smaragd: een groene edelsteen. Wat een indrukwekkend gezicht! Deze regenboog roept Jesaja's profetie in de herinnering: 'Want dit zal voor Mij (de HEERE, de God van Israël) zijn als bij de wateren van Noach, toen Ik zwoer dat de wateren van Noach niet meer over de aarde zouden komen, zo heb Ik gezworen dat Ik niet meer op u (Mijn volk Israël) toornen zal en u niet meer bestraffen zal. Want al zouden bergen wijken en heuvels wankelen, Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken en het verbond van Mijn vrede zal niet wankelen, zegt de HEERE, uw Ontfermer' (54:9,10).

De HEERE, de God van Israël, de Vader van onze Heere Jezus Christus, zit op de troon. Hij regeert! Hij is vol majesteit en heerlijkheid. Hij is de Eeuwigtrouwe. Zijn troon staat onwankelbaar vast. Wat een zekerheid! Wat een bemoediging! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor dit visioen aan Johannes over de troon van Uw Vader in de hemel. Geef dat we geloven dat Hij alles regeert in de hemel en op de aarde en dat Hij eeuwig trouw is, hoe moeilijk de omstandigheden op aarde ook kunnen zijn. In Uw Naam, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat vertelt de Bijbel nog meer over Gods troon en over Zijn regenboog?
2. Wat is de boodschap van de regenboog, wanneer je die ziet?
3. Heb je steun aan Gods troon en aan Zijn regenboog? Hoe? Waarom (niet)?

3 juni

RONDE TROON IN DE HEMEL

Lezen: Openbaring 4

(Johannes vertelt:) En rondom de troon stonden vierentwintig tronen. En op de tronen zag ik de vierentwintig ouderlingen zitten; bekleed met witte kleren en met gouden kronen op hun hoofd. En uit de troon kwamen bliksemstralen, donderslagen en stemmen. En er stonden zeven vurige fakkels te branden vóór de troon. Dit zijn de zeven Geesten van God. En vóór de troon was een glazen zee, als kristal...(Openbaring 4:4-6a)

Johannes op Patmos ziet evenals Jesaja in een visioen de HEERE, de God van Israël, op Zijn troon. Het is een indrukwekkende verschijning en Johannes zoekt naar woorden en beelden om de majesteit en heerlijkheid van God uit te drukken. Hij is de Koning der koningen en de Heere der heren. Hij is de eeuwigtrouwe, want rondom de troon is een regenboog, die herinnert aan Gods verbond met Noach en Zijn schepping. Johannes ziet nog meer: rondom de troon staan er vierentwintig tronen waarop vierentwintig ouderlingen zitten, bekleed met witte kleren en met gouden kronen op hun hoofd. In Gods troonzaal is Zijn troon het middelpunt en daar omheen staan vierentwintig tronen waarop oudsten of ouderlingen zitten: leidinggevende personen die met God meeregeren. Ze vormen Zijn troonraad. Vierentwintig in aantal, tweemaal twaalf: het volk Israël telt twaalf stammen en Christus' Gemeente telt twaalf apostelen. Mogelijk vertegenwoordigen deze verheerlijkte gelovigen Gods volk van het oude en nieuwe verbond. In het boek Openbaring treedt hun taak meer op de voorgrond dan wie ze zijn. Ze bespelen citers en brengen de gebeden van de heiligen als reukwerk voor God (5:8) en één van hen vraagt aan Johannes waar de verheerlijkte gelovigen vandaan komen (7:13). Ze dragen als hemelbewoners witte kleren, die wijzen op overwinning, reinheid en vreugde. Hun gouden kronen of kransen wijzen op hun koninklijke waardigheid. Wat een heerlijke positie tot eer van hun grote Koning, maar ook tot eer van henzelf. Wat een bemoediging voor de vervolgte christenen: deze gelovigen zijn hen voorgegaan. Ze delen in Gods heerlijkheid en Zijn regering!

Johannes ziet verder dat uit Gods troon bliksemstralen, donderslagen en geluiden komen zoals bij Zijn verschijning op de berg Sinaï bij de wetgeving. Ze wijzen op Gods majesteit en activiteit. Hij is Koning en Hij regeert als Koning! En vóór Gods troon staan zeven vurige fakkels te branden zoals de zevenarmige kandelaar in de tempel. Ze wijzen op de Heilige Geest in Zijn volheid en werkzaamheid (1:4; 5:6; Jes.11:2; Zach.4:2,3,10). Verder is vóór de troon van God 'een glazen zee als kristal' als het grote koperen wasvat, ook wel 'zee' genoemd (1 Kon.7:23-26; 2 Kon.25:13); van glas met de helderheid van kristal. Wat een koninklijke pracht rondom Gods troon! Alles schittert van Zijn majesteit en straalt Zijn heerlijkheid uit! 'O HEERE, hoe groot bent U!' Aan U alle eer en lof! Amen.

Gebed

Grote en heerlijke God, dank U voor Uw verschijning aan Johannes in dit visioen. Geef dat we door het geloof Uw majesteit en heerlijkheid zien, U bewonderen en aanbidden, in Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel nog meer over Gods troonzaal en over de troonraad die Hem omringt?
2. Kunnen de vierentwintig oudsten ook engelenvorsten zijn? Waarom (niet)?
3. Bemoedigt je wat Johannes ziet? Hoe? Waarom (niet)?

4 juni

ENGELENVORSTEN ROND DE TROON

Lezen: Openbaring 4

(Johannes vertelt:) En in het midden van de troon en om de troon heen waren vier dieren, vol ogen van voren en van achteren. En het eerste dier leek op een leeuw, het tweede dier leek op een kalf, het derde dier had het gezicht als van een mens, en het vierde dier leek op een vliegende arend. En de vier dieren hadden elk voor zich zes vleugels rondom, en van binnen waren die vol ogen. Ze hadden geen rust en zeiden dag en nacht: Heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige, Die was, Die was en Die komt! (Openbaring 4:6b-8)

Johannes heeft in dit visioen al veel gezien van God op Zijn troon en van Zijn troonraad om Hem heen. Alles schittert van Zijn majesteit en heerlijkheid! Johannes ziet nog meer: vier levende wezens; vier is het getal van de schepping: vier windstreken en vier seizoenen. Deze levende wezens worden vaak 'dieren' genoemd naar de beelden van de dieren die Johannes voor hen gebruikt. Gelet op het vervolg verdient de vertaling 'levende wezens' de voorkeur. Ze lijken op de vier wezens in Ezechiël 1 en 10 waar ze cherubs ('glansverschijning') genoemd worden. Het zijn voorname engelen die als wachters de weg naar de boom van het leven bewaken (Gen.3:24). Hier bevinden ze zich 'in het midden van de troon': dichtbij God en 'om de troon heen' om Hem te dienen. Blijkbaar hebben ze hun plaats binnen de kring van de vierentwintig tronen rondom Gods troon. Johannes komt dichterbij en ziet nu scherper hoe ze er uit zien. De vier levende wezens zijn vol ogen van voren, van achteren en van binnen. Ze zien alles wat er in de hemel en op aarde gebeurt; niets blijft door hen onopgemerkt. Johannes doet een poging om ze nader aan te duiden: het eerste lijkt op een leeuw, de koning van de wilde dieren, die kracht uitbeeldt. Het tweede lijkt op een kalf of rund, de koning van de tamme dieren, die dienst uitbeeldt volgens een rabbijnse uitspraak. Het derde lijkt op het gezicht van een mens, dat kennis en inzicht uitbeeldt en het vierde lijkt op een vliegende arend, de koning van de vogels, die scherp van gezicht en waarneming is en snelheid uitbeeldt. Evenals de engelen in Jesaja's roepingsvisioen hebben deze vier levende wezens ieder zes vleugels (6:2); wat ze daarmee doen wordt hier niet gezegd.

Na hun nauwkeurige beschrijving vertelt Johannes wat de vier levende wezens doen. Rusteloos en onafgebroken proclameren ze: 'Heilig, heilig, heilig, is de Heere God, de Almachtige, Die was, Die is en Die komt!'. Evenals de engelen bij Jesaja roepen ze - mogelijk in beurtzang - de heiligheid van God uit (6:3). God is heel anders als mensen, vol majesteit en heerlijkheid. Hij is de grote Koning: de Albeheerser, de HEERE, de God van Israël, de Ik ben Die Ik ben, Die komt in Zijn Zoon Jezus Christus! Zo kent Johannes Hem en zo heeft Hij zich al eerder bekendgemaakt (1:4,8). De vier levende wezens herhalen en bevestigen Gods verbondsnaam. Wat een bemoediging én uitnodiging om Gods heiligheid mee te proclameren! Hij is het waard en het is ons tot zegen en velen met ons! Amen.

Gebed

Dank U, HEERE God, voor de vier levende wezens rond Uw troon. Geef dat we met hen Uw heiligheid en Koningschap proclameren, in onze woorden en daden, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over deze vier levende wezens, deze engelenvorsten?
2. Beelden deze vier levende wezens de evangelisten Mattheüs, enz. uit? Waarom (niet)?
3. Proclameer je Gods heiligheid en Koningschap? Hoe? Waarom (niet)?

5 juni

AANBID EN LOOF MIJ MET DE HEMELBEWONERS

Lezen: Openbaring 4

(Johannes vertelt:) En telkens wanneer de dieren heerlijkheid, eer en dank brachten aan Hem Die op de troon zat en Die leeft in alle eeuwigheid, wierpen de vierentwintig ouderlingen zich neer voor Hem Die op de troon zat, aanbaden Hem Die leeft in alle eeuwigheid en wierpen hun kronen neer vóór de troon en zeiden: U bent het waard, Heere, te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de kracht, want U hebt alle dingen geschapen en door Uw wil bestaan zij en zijn zij geschapen. (Openbaring 4:9-11)

Johannes heeft in dit visioen al veel gezien en gehoord. Hij heeft vanuit de troon donderslagen en geluiden gehoord en verder de proclamatie van de vier levende wezens rond de troon: 'Heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige, Die was, Die is en Die komt!' Hier blijft het niet bij, want de vierentwintig oudsten, de vertegenwoordigers van de verheerlijkte gelovigen, beantwoorden hun proclamatie. Telkens wanneer de vier levende wezens heerlijkheid, eer en dank brengen aan God op de troon, aan de Eeuwiglevende, vallen ze voor Hem neer en aanbidden ze Hem en werpen ze hun kronen vóór Zijn troon neer. Ze blijven niet rechtop staan, vallen voor Hem neer en strekken zich languit voor Hem uit. Dat is de houding van onderwerping en aanbidding. En ze werpen hun kransen of kronen vóór Zijn troon. Hiermee erkennen ze dat de HEERE, de God van Israël, de Enige is Die werkelijk regeert en daarom het waard is om de kroon te dragen. Ze zeggen met Psalm 115: 'Niet ons, HEERE, niet ons, maar geef Uw Naam eer, om Uw goedertierenheid, om Uw trouw'. Deze verheerlijkte gelovigen nemen de laagst mogelijke plaats in om aan hun God de hoogste eer te geven. Zo eren ze God als hun Koning. Niet zij, maar Hij!

De aanbidding van de oudsten blijkt uit hun lichaamshouding én uit hun woorden. Hun aanbidding gaat gepaard met lofprijzing. Ze zeggen: 'U bent het waard, Heere, te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de kracht, want U hebt alle dingen geschapen en door Uw wil bestaan zij en zijn zij geschapen'. De HEERE, de God van Israël, is het waard om alle heerlijkheid en eer te ontvangen - de vier levende wezens hebben Hem die al gebracht – en ze voegen eraan toe 'en de kracht', omdat Hij alles geschapen heeft. In Zijn scheppingswerk is Zijn kracht, Zijn almacht, gebleken. Door Zijn wil zijn alle dingen en zijn ze geschapen. Als de Schepper van hemel en aarde heeft Hij recht om alle heerlijkheid, eer en kracht te ontvangen! Hij is het waard en Hem komt die lofprijzing toe van de vier levende wezens als vertegenwoordigers van de engelen en van de vierentwintig oudsten als vertegenwoordigers van de verheerlijkte gelovigen, behorend tot het volk Israël en tot Christus' Gemeente uit Israël en de volken. Leve de HEERE, de Schepper van hemel en aarde, van nu tot in de eeuwen der eeuwen. Wat een voorbeeld voor ons! Laten we Hem aanbidden! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, Schepper van hemel en aarde, dank U voor deze aanbidding en lofprijzing in de hemel. Geef dat we ons daarbij voegen en open onze lippen om Uw lof te verkondigen, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waar vinden we in de Bijbel nog meer aanbidding en lofprijzing van de Schepper?
2. De vier levende wezens, engelenvorsten, gaan hier voorop. Wat kunnen we van hen leren?
3. Aanbid en prijs je de Schepper van hemel en aarde? Hoe? Waarom (niet)?

6 juni

DE HEERE IS KONING

Lezen: Psalm 93

(David zingt:) De HEERE regeert, Hij is met majesteit bekleed, de HEERE is bekleed, de HEERE is bekleed en heeft zichzelf omgord met macht. Ja, vast staat de wereld, hij zal niet wankelen; vast staat Uw troon, van oudsher; U bent van eeuwigheid. (Psalm 93:1,2)

In Openbaring 4 staat de troon van God in het middelpunt. Hij regeert en in de hemel ontvangt Hij als de Schepper en Onderhouder van hemel en aarde alle lof en aanbidding die Hem toekomen. Psalm dichters bezingen Gods Koningschap en naar enkele van hen willen we luisteren.

David - de dichter van dit lied volgens de Septuaginta, de Griekse vertaling van het Oude Testament – begint met de oproep: ‘De HEERE regeert’. Deze heeft al eerder in het Psalmenboek geklonken (Ps.47:9). David proclameert dat de HEERE, de God van Israël, Koning is. Niet de afgoden van de heidenvolken zitten op de troon, maar Hij: ‘Ik ben Die Ik ben’, Ik ben er bij, Ik ben de Eeuwigtrouwe. In Jezus heeft deze Verbondsnaam vlees en bloed aangenomen. Hij is onze Immanuël (‘God met ons’) Die in ons woont door Zijn Heilige Geest. Wat een zegen en wat veelbelovend!

David zingt over de HEERE dat Hij zich bekleed en omgord heeft – hij zegt het vier keer – met majesteit en macht. Hij is de hoogste majesteit in hemel en op aarde en Hij is almachtig. De wereld staat vast en wankelt niet dankzij God haar Schepper en Onderhouder. Zo staat ook Gods troon vast vanaf de schepping van hemel en aarde. Hij omvat de tijden: het verleden, het heden en de toekomst. Hij is de eeuwige God! Deze door God geschapen wereld wordt echter bedreigd door rivieren, die zich verheffen, door het bruisen van machtige wateren en door de machtige golven van de zee. Rivieren kunnen buiten hun oevers treden en zeeën kunnen overstromingen veroorzaken, maar de HEERE in de hoogte is machtiger dan de watermassa’s. Hij is almachtig en Hij regeert! Rivieren en zeeën kunnen een beeld zijn van machten en krachten in deze wereld die zich tegen Gods Koningschap verzetten zoals Psalm 2 vertolkt: ‘De koningen van de aarde stellen zich op en de vorsten spannen samen tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfde (de Messias): Laten wij Hun banden verscheuren en Hun touwen van ons werpen!’ Maar de HEERE lacht ze uit en bespot ze (2-4). Hij is de Koning der koningen en Zijn troon staat vast en wankelt niet. Hij regeert en toont Zijn almacht!

Waarom kan David dit zeggen? Omdat Gods getuigenissen in Zijn Woord zeer betrouwbaar zijn. Zij getuigen van Gods majesteit en grootheid en van Zijn overwinning over alle vijandige machten en krachten. Zijn heiligheid is in Zijn woning – de tabernakel en later de tempel – voor altijd als sieraad aanwezig. In het heiligdom spreekt alles van Zijn heiligheid: Hij is de Heilige van Israël, anders als mensen en ver van alles wat zondig en onrein is. Hij is niet alleen de almachtige en eeuwige Koning, maar ook de heilige Koning, Die een heilig volk wil én die Zijn volk heiligt: het toewijdt aan Zijn dienst en lof! Wat een Koning! Zijn dienst van harte aanbevolen en daartoe uitgenodigd! Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, God van Israël, dank U voor Uw Koningschap, dat U een almachtige, eeuwige en heilige Koning bent. Laten we Uw getuigenissen geloven en ons versieren met Uw heiligheid, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods Koningschap?
2. Waarom is er zoveel verzet tegen Zijn Koningschap? Hoe?
3. Ken en dien je Hem als Koning? Hoe? Waarom (niet)?

7 juni

DE HEERE KOMT ALS KONING

Lezen: Psalm 96

(David zingt:) Laat de hemel zich verblijden en de aarde zich verheugen...voor het aangezicht van de HEERE, want Hij komt, want Hij komt om de aarde te oordelen. Hij zal de wereld oordelen in gerechtigheid en de volken met Zijn waarheid. (Psalm 96:11-13).

Ook deze psalm bezingt Gods Koningschap: 'Zeg onder de heidenvolken: De HEERE regeert; ja, vast staat de wereld, ze zal niet wankelen; Hij zal over de volken op billijke wijze rechtspreken'. Woorden uit Psalm 93 worden herhaald en er wordt aan toegevoegd dat de HEERE zal rechtspreken. Oudtijds was de koning tegelijk rechter. Denk aan koning David (2 Sam.14/15) en aan koning Salomo (1 Kon.3).

Volgens de Septuaginta - de Griekse vertaling van het Oude Testament – is David de dichter van deze psalm. Hij begint zijn lied met een oproep aan de hele aarde om een nieuw lied voor de HEERE, de God van Israël, te zingen en om Zijn Naam te loven; een nieuw lied voor de nieuwe blijken van Gods gunst. Dag aan dag moet Zijn heil, Zijn redding, worden verkondigd. Zijn majesteit moet aan alle heidenvolken – volken buiten Israël – bekendgemaakt worden en aan alle volken moet over Zijn wonderen worden verteld. Daar is alle reden voor, want de HEERE is groot, waard om geprezen te worden en ontzagwekkend boven alle goden van de volken die afgoden zijn en niets voorstellen. De HEERE, de God van Israël, is de Schepper van de hemel en van de aarde. In Zijn heiligdom wordt Hij omringd door majesteit en heerlijkheid. Daarin schittert Zijn glorie.

Gods heerlijkheid brengt David ertoe om alle volken op te roepen om de HEERE eer en macht te geven: de eer van Zijn Naam en om offers te brengen in de voorhoven van Zijn huis. Laten ze zich daar voor Hem neerbuigen en laat heel de aarde voor Zijn aangezicht beven, huiveren van ontzag voor Hem. Onder de heidenvolken moet geproclameerd worden: 'De HEERE regeert; ja, vast staat de wereld, ze zal niet wankelen; Hij zal over de volken op billijke wijze rechtspreken'. De HEERE, de God van Israël, is Koning! Als Schepper heeft Hij de wereld gegrondvest en daarom staat ze vast en wankelt ze niet. Daarom staat Zijn troon onwankelbaar vast. Als Koning is Hij de Rechter en zal Hij rechtvaardig en eerlijk rechtspreken. Er is geen betere Koning en geen rechtvaardiger Rechter!

De HEERE komt als Rechter om de wereld te oordelen en Hij zal dat doen in gerechtigheid en waarheid: rechtvaardig overeenkomstig de waarheid. Hij is de volmaakte rechtvaardige Rechter. Jezus en Zijn apostelen verkondigen later dat God dat zal doen door Jezus, Zijn Zoon. Hij is God én mens en kent beide. Hij is de meest bekwame Rechter. Met het oog op Zijn komst en Zijn rechtvaardige rechtspraak roept David hemel en aarde en de hele geschapen werkelijkheid op - de zee, het veld en de bomen - om blij te zijn. Hij is hun Schepper en Rechter, Die recht spreekt en recht doet! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U dat U Koning en Rechter bent en dat U komt om de wereld te oordelen. Geef dat we Uw komst als Rechter met vreugde verwachten, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over God als Rechter?
2. Waarom mag er vreugde zijn over Zijn komst als Rechter?
3. Verwacht je Jezus' terugkomst als Rechter met vreugde? Hoe? Waarom (niet)?

8 juni

DE HEERE BRENGT RECHT ALS KONING

Lezen: Psalm 97

(David zingt:) De HEERE regeert, laat de aarde zich verheugen en vele kustlanden zich verblijden. Donkere wolken zijn rondom Hem, gerechtigheid en recht zijn het fundament van Zijn troon...De hemel verkondigt Zijn gerechtigheid en alle volken zien Zijn heerlijkheid. (Psalm 97:1,2,6)

Evenals de psalmen 93 en 99 begint dit lied met: 'De HEERE regeert'. Laat de aarde juichen en laten de kustlanden - de verafgelegen gebieden – zich verheugen over deze Koning, de HEERE, de God van Israël! Hij is de grootste en de beste Koning Die er ooit geweest is. De dichter geeft een beschrijving van Zijn verschijning: donkere wolken verbergen Zijn stralende majesteit en tegenwoordigheid en Zijn regering is rechtvaardig en eerlijk. Er gaat een vuur van Hem uit en dat verteert Zijn tegenstanders. Zijn bliksem verlicht de wereld en doet de aarde beven. Zijn komst doet de bergen wegsmelten. De hemel verkondigt Zijn gerechtigheid en alle volken zien Zijn heerlijkheid: de stralende glans van Zijn majesteit. Hij is de rechtvaardige Koning - twee keer wordt Zijn gerechtigheid genoemd (2,6) – en Zijn verschijning is ontzagwekkend. Wie zal voor Hem bestaan? Hij doet beelden- en afgodendienaars beschaamd staan. Zij verliezen hun gezicht. Alle goden van de volken – afgoden - moeten zich voor Hem buigen, want Hij is de enige, levende God!

Sion – de latere tempelberg – en de dorpen van Juda – voorgesteld als dochters die hun overwinnende vaders en broers tegemoet treden (Ex.15:20; Ps.68:12,26) – hebben gehoord over Gods oordelen, Zijn strafgerichten, over onderdrukkende regeringen om het volk van God te bevrijden (Ps.48:12) en hebben zich daarover verheugd. Daar is alle reden voor, 'want U, HEERE, bent de Allerhoogste over de hele aarde en U bent zeer hoog verheven boven alle goden'. De HEERE, de God van Israël, is de allerhoogste God (Ps.9:3; 92:2). Bij Hem vallen afgoden in het niet. Wat een reden om blij te zijn in de HEERE vanwege Zijn rechtvaardige oordelen tot redding van Zijn volk!

Daarna richt de dichter zich tot de liefhebbers van de HEERE. Laten zij het kwade haten, daar een afkeer van hebben! De HEERE bewaart het leven van Zijn gunstelingen, die Hem trouw zijn, en Hij redt ze uit de macht van goddelozen die kwaad doen. Voor de rechtvaardigen is er licht gezaaid en vreugde voor de oprechten van hart. Die zijn gezaaid of gestrooid op hun levensweg. Wat veelbelovend! De psalm eindigt met een oproep voor de rechtvaardigen om zich in de HEERE, de God van Israël, te verblijden en Hem te loven tot gedachtenis aan Zijn heiligheid. De HEERE is heilig en dat mag niet vergeten worden. De dichter eindigt in de HEERE, de Koning van Israël! Laat de hele aarde zich in Hem verheugen en 'gij, mijn ziel, loof gij Hem bovenal' (Ps.103:11; berijming 1773)! Amen.

Gebed

Dank U, Koning van Israël en van de hele aarde, voor Uw rechtvaardige regering, Uw heerlijke verschijning en Uw rechtvaardige oordelen over Uw vijanden tot bevrijding van Uw volk. Geef dat we U als Koning eren en dienen en ons in U verheugen en Uw heiligheid loven, in Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods rechtvaardige oordelen?
2. Hoe is het mogelijk zich daarin te verheugen, omdat ze lijden voor de getroffen beteken?
3. Ken je de vreugde in God? Hoe? Waarom (niet)?

9 juni

DE HEERE ALS KONING IS HEILIG

Lezen: Psalm 99

(David zingt:) De HEERE regeert; laten de volken sidderen. Hij troont tussen de cherubs; laat de aarde beven. De HEERE is groot in Sion, Hij is verheven boven alle volken. Laten zij Uw grote en ontzagwekkende Naam loven. Heilig is Hij. (Psalm 99:1-3)

Voor de vierde en laatste keer klinkt in deze psalmen: 'De HEERE regeert' (93:1; 96:10; 97:1). Hij is Koning! De dichter roept de volken op om, vol ontzag, te sidderen voor Hem, Die op de cherubs boven de ark troont. Laat de aarde voor Hem beven! Zo ontzagwekkend is Hij. De HEERE is groot in Sion, de latere tempelberg, en Hij is verheven boven alle volken. Hij is niet alleen Koning over Zijn volk Israël, maar over alle volken op aarde. Laten ze Zijn ontzagwekkende Naam loven, want Hij is heilig: anders als mensen, verheven en helemaal afgescheiden van alles wat verkeerd is. Hij is de Heilige van Israël, Die een heilig volk wil én Zijn volk heiligt: toewijdt aan Zijn dienst en lof. Hij is een machtige en rechtvaardige Koning, Die gerechtigheid liefheeft en rechtvaardigheid en verlossing brengt aan Zijn volk. Hij wil stabiliteit in de samenleving (Ps.33:5; 37:28; 82:1-4). Daarom roept de psalmist op om de HEERE groot te maken en om zich neer te buigen voor de ark: de voetbank van Zijn voeten (1 Kron.28:2; Ps.132:7; Klaagl.2:1). En voor de tweede keer proclameert hij: 'Heilig is Hij'.

De dichter herinnert zich Mozes, Aäron en Samuël als mensen in de geschiedenis van Israël die contact met de HEERE hadden en hij vertelt over hen. Mozes als middelaar tussen God en Zijn volk en Aäron als dienaar in de tabernakel – beiden behorend tot de stam van Levi – behoorden tot Gods priesters en deden voorbede voor het volk. Ook Samuël was een aanroeper van Gods Naam voor Zijn volk. Deze mannen baden tot God en Hij verhoorde hen. Vanuit de wolkkolom sprak de HEERE tot Mozes en Aäron en ze namen Zijn getuigenissen en verordeningen – Zijn geboden en woorden – in acht, die Hij hun gaf. God verhoorde hun gebeden en vergaf hun zonden, maar strafte hun verkeerde daden. Mozes en Aäron mochten niet het beloofde land binnengaan (Num. 20:12). Gods kinderen zondigen nooit goedkoop!

De psalm eindigt met de oproep: 'Roem de HEERE, onze God; buig u neer voor Zijn heilige berg, want heilig is de HEERE, onze God'. Het is een herhaling van vers 5: 'Roem de HEERE, onze God; buig u neer voor de voetbank van Zijn voeten. Heilig is Hij'. De ark als 'de voetbank van Zijn voeten' is uitgebreid naar 'Zijn heilige berg': de berg Sion, de latere tempelberg. Voor de derde keer klinkt de proclamatie van Gods heiligheid (3,5). De HEERE, de Koning van Israël, Gods volk ('onze God), is heilig. Bij deze heilige God behoort een heilig volk; een volk tot Zijn dienst en lof bereid. Amen.

Gebed

HEERE, God en Koning van Israël, dank U dat U heilig bent en Uw volk heiligt. Heilig Uw volk Israël, Christus' Gemeente en ons persoonlijk door Uw Geest en Woord om ons toe te wijden aan Uw dienst en lof, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods heiligheid?
2. God vergeeft de zonden en toch geeft Hij nog straf (2 Sam.12:13,14). Waarom?
3. Wat betekent Gods heiligheid voor je? Waarom?

10 juni

EEN BOEKROL IN DE HAND VAN GOD

Lezen: Openbaring 5:1-8

(Johannes vertelt:) En ik zag in de rechterhand van Hem Die op de troon zat (God), een boekrol, van binnen en van buiten beschreven, verzegeld met zeven zegels. En ik zag een sterke engel, die met luide stem uitriep: Wie is het waard de boekrol te openen en zijn zegels te verbreken? Maar er was niemand in de hemel en ook niet op de aarde of onder de aarde die de boekrol kon openen of hem inzien. (Openbaring 5:1-3)

Door de geopende deur in de hemel ziet Johannes in een visioen de HEERE, de God van Israël, op Zijn troon (Openb.4). Hij is niet alleen, want in Zijn troonzaal zijn vier levende wezens: engelenvorsten, en staan tronen voor vierentwintig oudsten: verheerlijkte gelovigen uit Israël en behorend tot Christus' Gemeente uit Israël en de volken. Vóór Gods troon staan zeven vurige fakkels te branden: de zeven Geesten van God en bevindt zich een glazen zee, helder als kristal. Dit alles ziet Johannes en uit de troon hoort hij donderslagen en geluiden. Verder ziet hij de aanbidding en hoort hij de lofprijzing van de vier levende wezens en van de vierentwintig oudsten. De HEERE, de God van Israël, is als de Schepper en Onderhouder van hemel en aarde alle heerlijkheid, eer en kracht waard. Na deze aanbidding en lofprijzing ziet Johannes in het visioen dat in de rechterhand van God op de troon zich een boekrol bevindt, die van binnen en van buiten beschreven is; dus vol inhoud is, want gewoonlijk was zo'n boekrol maar aan één kant beschreven. Verder is deze boekrol verzegeld met zeven zegels, dus ontoegankelijk, waardoor de inhoud verborgen blijft. Die boekrol bevindt zich in de rechterhand van God Die ongetwijfeld de inhoud ervan kent. Uit het vervolg blijkt dat de inhoud van de boekrol betrekking heeft op de wereldgeschiedenis, op Gods heilsplan voor de aarde en de uitvoering ervan. Is het de eigendomsakte van de schepping die alleen de eigenaar of de erfgenaam mag openen (vgl. Jer.32:10-16)? (W.J. Ouweneel)

Daarna ziet Johannes een sterke engel die met een luide stem roept - de hele schepping kan hem horen -: 'Wie is het waard de boekrol te openen en zijn zegels te verbreken?' Wie is waardig, bevoegd en bekwaam, om Gods boek te openen en de zeven zegels te verbreken? Een belangrijke vraag, want anders blijft Gods heilsplan verborgen en wordt het niet uitgevoerd. Gods schepping kan dan niet tot Zijn bestemming komen: het Koninkrijk van God worden. Dan stagneert de geschiedenis. Op de vraag van de engel komt geen antwoord. Blijkbaar is er in het grote heelal niemand die de boekrol kan openen en hem kan inzien. De hele schepping staat machteloos tegenover de wereldgeschiedenis en het wereldbestuur. Het antwoord zal van God moeten komen én komt ook van Hem! Amen.

Gebed

Dank U, HEERE God, dat de boekrol met Uw heilsplan in Uw rechterhand is. Geef dat we op U vertrouwen, de uitvoering van Uw heilsplan in Uw handen laten en de komst van Uw Koninkrijk in volheid verwachten, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Spreekt de Bijbel nog meer over verzegelen van profetieën?
2. Waarom is er niemand in het heelal die deze boekrol kan openen?
3. Geloof je dat het verloop van de wereldgeschiedenis in Gods hand ligt? Hoe? Waarom (niet)?

11 juni

JEZUS, DE LEEUW VAN JUDA

Lezen: Openbaring 5:1-8

(Johannes vertelt:) En ik huilde erg, omdat er niemand werd gevonden die het waard was die boekrol te openen, te lezen of in te zien. En één van de ouderlingen zei tegen mij: Huil niet. Zie, de Leeuw Die uit de stam van Juda is, de wortel van David, heeft overwonnen om de boekrol te openen en zijn zeven zegels te verbreken. (Openbaring 5:4,5)

Op de luide vraag van de sterke engel: 'Wie is het waard de boekrol in de rechterhand van God te openen en zijn zegels te verbreken?' komt geen antwoord, want er is niemand in het heelal die dit kan; die daarvoor de bevoegdheid en de kracht heeft. Deze uitzichtloze situatie grijpt Johannes zo aan dat hij in tranen uitbarst. Hij beseft hoe erg dit is. De inhoud van de boekrol zal nu verborgen blijven en de wil van God zal niet worden uitgevoerd. En dat niemand bevoegd is om de boekrol te openen is maar niet een menselijke conclusie, maar God oordeelt dat niemand waardig is om de boekrol te openen. Wat nu? Zal het boek gesloten blijven óf toch nog geopend worden?

Op dit moment van gespannen wachten komt er één van de vierentwintig ouderlingen naar Johannes toe en zegt tegen hem: 'Huil niet. Zie, de Leeuw Die uit de stam van Juda is, de Wortel van David, heeft overwonnen om de boekrol te openen en zijn zegels te verbreken'. Wat een verrassing! Eén van de ouderlingen - die de verheerlijkte gelovigen uit Israël en behorend tot Christus' Gemeente uit Israël en de volken vertegenwoordigen – mag dit zeggen. Mogelijk omdat dit de toekomst van Christus' wereldwijde Gemeente betreft. Hij troost Johannes. Er is toch iemand waardig bevonden: Jezus, de Messias van Israël. Over Hem heeft Jakob geprofeteerd: 'Juda is een leeuwenwelp; van je prooi ben je opgestaan, mijn zoon. Hij heeft zich gekromd, zich als een leeuw neergelegd, als een leeuw; wie zal hem doen opstaan?' (Gen.49:9). Jezus, de Messias, is ook 'de Wortel van David'. Hij is de oorsprong van David en zijn koningshuis, want als de eeuwige Zoon van God was Hij er eerder dan David en zijn voorgeslacht (Jes.11:1,10; vgl.Joh.8:58). Hij is Jezus, de Messias, uit de stam van Juda en uit het geslacht van David. Hij heeft door Zijn lijden, sterven en opstanding alle machten overwonnen. Daardoor heeft Hij de bevoegdheid ontvangen om de boekrol te openen. Hij heeft gezegd: 'Mij is gegeven alle (Konings)macht in hemel en op aarde' (Mt.28:18); ook de volmacht, de bevoegdheid, om deze boekrol met Gods heilsplan voor de wereld te openen en zijn zeven zegels te verbreken. Alle lof aan Hem: de Leeuw van Juda, de grote Overwinnaar! Amen.

Gebed

Leeuw van Juda en Wortel van David, dank U voor Uw overwinning over alle machten en voor Uw bevoegdheid om de boekrol te openen en de inhoud ervan bekend te maken en uit te voeren. Geef dat we U daarvoor danken, loven en aanbidden, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over 'tranen'?
2. Waarom zouden deze Namen van Jezus hier gebruikt worden?
3. Wat betekent Jezus' overwinning en Zijn waardigheid om de boekrol te openen voor je? Waarom?

12 juni

JEZUS, HET LAM VAN GOD

Lezen: Openbaring 5:1-8

(Johannes vertelt:) En ik zag en zie: Te midden van de troon en van de vier dieren en te midden van de ouderlingen stond een Lam als geslacht, met zeven horens en zeven ogen. Dat zijn de zeven Geesten van God, Die uitgezonden zijn over heel de aarde. En Het (Lam) kwam en heeft de boekrol genomen uit de rechterhand van Hem Die op de troon zat. (Openbaring 5:6,7)

Na de blijde boodschap van de ouderling dat Jezus, de Leeuw van Juda en de Wortel van David, overwonnen heeft om de boekrol te openen ziet Johannes niet een leeuw, maar een Lam dat staat in het middelpunt van Gods troonzaal, dichtbij God. Het Lam staat in Zijn volle kracht, maar Zijn halswond als litteken van Zijn slachting is nog zichtbaar. Hij is het Lam van God dat de zonde van de wereld heeft weggenomen (Joh.1:29,36). Hij is de vervulling van het offerlam dat de Israëlieten dagelijks slachtten en van het paaslam dat ze eenmaal per jaar offerden. Jezus heeft overwonnen op het kruis van Golgotha en door Zijn opstanding op de Paasmorgen. Het Lam heeft zeven horens, die wijzen op Zijn kracht, macht en Koningschap. Hij is nu geen weerloos lam meer, maar geducht in kracht. Het Lam doet denken aan een ram die hevige stoten geeft. Verder heeft het Lam zeven ogen: de zeven Geesten van God. Het beschikt over de volheid van de Heilige Geest Die overal op aarde werkzaam is. Jezus is de Drager van en de Doper in de Heilige Geest. Hij ziet alles door Zijn Geest. Deze zeven Geesten van God zijn al eerder genoemd (1:4; 3:1; 4:5). Wat is Jezus als het Lam van God een heerlijk persoon! Op een bijzondere manier heeft Hij de overwinning behaald: door zichzelf te vernederen. Hij is toegerust met zeven horens en zeven ogen, met kracht en kennis, om de boekrol uit de hand van Zijn Vader te nemen en die te openen. Er is niemand meer bevoegd en bekwaam om dit te doen dan Hij!

Johannes ziet het Lam naar Hem gaan Die op de troon zit en de boekrol uit Zijn rechterhand nemen. De profetie van Daniël gaat in vervulling: 'Ik (Daniël) keek toe in de nachtvisioenen, en zie, er kwam met de wolken van de hemel iemand, als een Mensenzoon. Hij kwam tot de Oude van dagen (God) en men deed Hem voor Zijn aangezicht naderbij komen. Hem werd gegeven heerschappij, eer en het koningschap en alle volken, natiën en talen moesten Hem vereren' (7:13). Wat een heerlijke gebeurtenis met verstrekkende gevolgen, tot Jezus' terugkomst in heerlijkheid en de komst van het Koninkrijk van God in volheid! De toekomst ligt in Jezus' doorboorde Middelaarshanden! God de Vader regeert alle dingen door Hem, aan Wie Hij alle (Konings)macht gegeven heeft in de hemel en op de aarde. Leve Koning Jezus! Amen.

Gebed

Dank U, Lam van God, voor Uw overwinning door Uw kruis en opstanding en voor het nemen van de boekrol uit de rechterhand van Uw Vader. Geef dat we in Uw overwinning geloven en U danken voor het nemen en openen van de boekrol, door de kracht van Uw Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Jezus' verhoging en wat Hij daarin gedaan heeft en doet?
2. Waarom zou Jezus hier eerst de Leeuw van Juda genoemd worden en daarna het Lam?
3. Wat betekent Jezus als het Lam van God, zoals Johannes Hem hier ziet, voor je? Waarom?

13 juni

AANBID EN LOOF HET LAM

Lezen: Openbaring 5:1-12

(Johannes vertelt:) En toen Het (Lam) de boekrol genomen had, wierpen de vier dieren en de vierentwintig ouderlingen zich vóór het Lam neer. Zij hadden elk een citer en gouden schalen vol reukwerk. Dit zijn de gebeden van de heiligen. En zij zongen een nieuw lied en zeiden: U bent het waard om de boekrol te nemen en zijn zegels te openen, want U bent geslacht en hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam, taal, volk en natie. En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters en wij zullen als koningen regeren over de aarde. En ik zag en hoorde een geluid van vele engelen rondom de troon, van de dieren en van de ouderlingen. En hun aantal bedroeg tienduizenden tienduizendtallen en duizenden duizendtallen. En zij zeiden met luide stem: Het Lam Dat geslacht is, is het waard om de kracht te ontvangen en rijkdom, wijsheid, sterkte, eer, heerlijkheid en dankzegging. (Openbaring 5:8-12)

Jezus als het Lam neemt de boekrol uit de rechterhand van Zijn Vader en dat brengt de hele troonzaal van God in beweging. Deze belangrijke gebeurtenis leidt tot lofprijzing van het Lam en tot aanbidding van God, de Koning op de troon. De vier levende wezens – engelenvorsten - en de vierentwintig ouderlingen - vertegenwoordigers van Gods volk van het oude en nieuwe verbond - vallen voor het Lam neer om Hem te aanbidden. De ouderlingen hebben in hun handen een muziekinstrument: een citer of lier om muziek te maken én gouden offerschalen vol reukwerk: de gebeden van de gelovigen – hier ‘heiligen’ genoemd - om het Lam te danken en te loven. Met deze middelen zijn ze toegerust om het Lam te prijzen. De gebeden van de gelovigen worden daarbij ingeschakeld. Wat een verrassing! De ouderlingen zingen een nieuw lied voor het nieuwe wat God gegeven en tot stand gebracht heeft: het nemen van de boekrol door Jezus uit de hand van Zijn Vader. Hun lied luidt: ‘U bent het waard om de boekrol te nemen en zijn zegels te openen, want U bent geslacht en hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam, taal, volk en natie. En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters en wij zullen als koningen regeren over de aarde’. Wat een reden om het Lam te prijzen! Hij heeft zich als offerlam voor hen laten slachten en Hij heeft hen voor God gekocht met de prijs van Zijn kostbaar bloed, overal vandaan. Verder heeft Hij hen tot Gods bestemming voor Zijn volk Israël gebracht: een koninkrijk van priesters (Ex.19:6) en verwachten ze met Hem als koningen te regeren over de aarde. Al eerder heeft Johannes over hun bestemming gesproken (1:6). Wat een onverdiende zegeningen! Wat een stof voor lofprijzing! Het nieuwe lied van de vierentwintig ouderlingen wordt beantwoord door ontelbaar vele engelen. Met de vier levende wezens en de ouderlingen vormen ze één groot koor dat zingt: ‘Het Lam Dat geslacht is, is het waard om de kracht te ontvangen, en rijkdom, wijsheid, sterkte, eer, heerlijkheid en dankzegging’. Zeven woorden om de grootheid van Jezus’ werk uit te zingen. Aan Hem alle lof, amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor alle lofprijzing van Uw Zoon voor Zijn werk in de hemel. Geef dat we op aarde Uw heilig Lam alle dank, lof en aanbidding brengen voor wat Hij gedaan heeft, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waar lezen we in de Bijbel nog over ‘een nieuw lied’ en over de lofprijzing van Jezus en Zijn werk?
2. Wat is de betekenis van de gebeden als reukwerk voor Gods aangezicht (Ps.141:2)?
3. Ken je de lofprijzing van het Lam? Hoe? Waarom (niet)?

14 juni

AANBID EN LOOF GOD EN HET LAM

Lezen: Openbaring 5

(Johannes vertelt:) En elk schepsel dat in de hemel, op de aarde, onder de aarde en op de zee is, en alles wat daarin is, hoorde ik zeggen: Aan Hem Die op de troon zit, en aan het Lam de dankzegging, de eer, de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. En de vier dieren zeiden: Amen. En de vierentwintig ouderlingen wierpen zich neer en aanbaden Hem Die leeft in alle eeuwigheid. (Openbaring 5:13,14)

Jezus' nemen van de boekrol uit de rechterhand van God, Die op de troon zit, brengt de hele troonzaal van God in beweging. Deze heilsdaad leidt tot een uitbarsting van aanbidding en lofprijzing van het Lam en van God. De vier levende wezens en de vierentwintig ouderlingen, toegerust met een muziekinstrument en met offerschalen vol gebeden, vallen in aanbidding vóór het Lam neer. Ze zingen een nieuw lied voor het nieuwe wat God geeft. Het Lam al hun lof, eer en dank waard. Ze prijzen het Lam voor wat Hij voor de gelovigen heeft gedaan: voor het offer van Zijn leven, voor het kopen van hen met Zijn bloed en voor het maken van hen tot koningen en priesters voor God. Ze verwachten te regeren over de aarde. Bij de vier engelenvorsten en de vierentwintig ouderlingen voegen zich ontelbaar veel engelen die proclameren: 'Het Lam Dat geslacht is, is het waard om de kracht te ontvangen en rijkdom, wijsheid, sterkte, eer en heerlijkheid en dankzegging'.

Deze lofprijzing vanuit Gods hemelse troonzaal wordt beantwoord met een dankzegging en lofprijzing vanuit Gods schepping; de hele door Hem geschapen werkelijkheid doet mee; niemand en niets laat verstek gaan. Ze proclameren: 'Aan Hem Die op de troon zit en aan het Lam de dankzegging, de eer, de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid'. God de Vader en God de Zoon worden gedankt en geëerd! Johannes hoort deze klank vanuit de hemel en deze weerklank vanuit de schepping. De vier levende wezens - de engelenvorsten - horen die weerklank en ze zeggen: 'Amen'. Het is waar en zeker. En de vierentwintig ouderlingen - de verheerlijkte gelovigen - reageren ook. Ze vallen neer en aanbidden – lang uitgestrekt op de grond - God Die leeft in alle eeuwigheid. De lofprijzing en de aanbidding eindigen in God de Vader, uit Wie, door Wie en tot Wie alle dingen zijn. Hij regeert en Hij leeft tot in de eeuwen der eeuwen! Dit tweede visioen in Openbaring 4 en 5, dat Johannes ontvangt, is een sterke bemoediging voor Johannes en voor alle gelovigen die met hem vervolgd worden. Ze zien dit voordat Gods strafgerichten over de aarde losbarsten door de opening van de zeven zegels. Zo zorgt de HEERE voor hen. Wat een liefde en genade! Halleluja! Amen.

Gebed

Dank U, Koning der koningen, voor dit visioen aan Johannes, voor Uw regering en voor het werk van Uw Lam om de boekrol te nemen. Geef dat we in Uw regering en het werk van Uw Lam geloven en U daarvoor danken, loven en aanbidden, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het aanbidden van God?
2. Wat betekent deze lofprijzing en aanbidding voor Johannes en voor de met hem vervolgte gelovigen?
3. Aanbid je God? Hoe? Waarom (niet)?

15 juni

HET WELBEHAGEN VAN DE HEERE DOOR ZIJN HAND

Lezen: Jesaja 52:13 – 53:12

(Jesaja profeteert over de Knecht van de HEERE:) Maar het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem ziek gemaakt. Als Zijn ziel zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zal Hij nageslacht zien, Hij zal de dagen verlengen; het welbehagen van de HEERE zal door Zijn hand voorspoedig zijn. (Jesaja 53:10)

Openbaring 5 verkondigt dat Jezus als de Messias van Israël: de Leeuw van Juda, de Wortel van David en het geslachte Lam van God het waard is om Gods boekrol te ontvangen, te openen en de zegels ervan te verbreken en Hij doet dat ook. Hij maakt de inhoud van de boekrol bekend en voert die uit. God de Vader regeert hemel en aarde door Hem. In het Oude Testament is dit al voorzegd.

Jesaja profeteert over de beloofde Messias, over Zijn vernedering en verhoging, over Zijn sterven en opstanding. De HEERE, de God van Israël, heeft behagen in Zijn dood tot verzoening: Zijn verbrijzeling en Zijn lichamelijk lijden vanwege het grote heil dat Hij daardoor tot stand zal brengen: de redding van hemel en aarde uit totale verlorenheid tot eeuwige heerlijkheid. De Messias zelf zal zichzelf tot een schuldoffer stellen. Hij betaalt de schuld van Zijn volk door Zijn offerdood. Al eerder heeft Jesaja gezegd: 'Toen betaling geëist werd, werd Hij verdrukt, maar Hij deed Zijn mond niet open. Als een lam werd Hij ter slachting geleid; als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open' (7). Hij is de grote Plaatsbekleder: '... Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen...Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen...Om de overtreding van mijn volk is de plaag op Hem geweest' (5,6,8). Hij is het heilig Godslam dat Zijn leven gegeven heeft voor de verzoening van de zonden van velen!

Zijn sterven is echter niet het laatste. Hij is opgestaan uit de doden. Jesaja profeteert dat Hij de dagen zal verlengen en nageslacht zal zien. Jezus leeft nu voor eeuwig en Zijn nageslacht is 'een grote menigte, die niemand tellen kan, uit alle naties, stammen, volken en talen', die Johannes vóór de troon van God en vóór het Lam ziet staan, bekleed met witte gewaden en palmtakken in hun hand' (Openb.7:9). En het welbehagen van de HEERE zal door het werk van de verheerlijkte Messias voorspoedig zijn. Hij zal het heilsplan - waarin God welbehagen, vreugde, heeft - bekendmaken en uitvoeren en Hij zal daarin rijk gezegend worden. Jesaja voorzegt verder: 'Om de moeitevolle inspanning van Zijn ziel zal Hij het zien, Hij zal verzadigd worden. Door de kennis van Hem zal de Rechtvaardige, Mijn Knecht, velen rechtvaardig maken...Daarom zal Ik Hem veel toedelen en machtigen zal Hij verdelen als buit' (11,12). Wat veelbelovend! En wat heeft Jezus na Zijn hemelvaart al veel tot stand gebracht door Zijn Gemeente en door het werk van de zending en wat mogen we nog veel verwachten! Hij komt terug in heerlijkheid en brengt het Koninkrijk van God mee. Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor Jezus, Uw Knecht en voor Zijn werk, en dat Uw welbehagen door Zijn hand voorspoedig voortgaat. Geef ons de ogen van het geloof om dat te zien, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de Messias en de uitvoering van Gods heilsplan door Hem?
2. Ken je voorbeelden in de Bijbel waarin Zijn werk oplicht?
3. Geloof je in Gods heilsplan en zie je de uitvoering ervan? Hoe? Waarom (niet)?

16 juni

ALLE DINGEN ONTVANGEN VAN MIJN VADER

Lezen: Mattheüs 11:20-30

(Jezus zegt:) Alle dingen zijn Mij overgegeven van Mijn Vader en niemand kent de Zoon dan de Vader en niemand kent de Vader dan de Zoon en hij aan wie de Zoon het wil openbaren. (Mattheüs 11:27)

Het is niet alleen voorzeggd dat Jezus als de Messias van Israël het heilsplan van God zal bekendmaken en uitvoeren. Hij heeft daar zelf verschillende keren over gesproken.

Na Zijn weeklachten over het ongeloof en de onbekeerlijkheid van de steden Chorzazim, Bethsaïda en Kapernaüm, waarin Hij Zijn meeste krachten verricht had, dankt Hij Zijn hemelse Vader: 'Ik dank U, Vader, Heere van de hemel en van de aarde, dat U deze dingen (van Zijn komst en werk) voor wijzen en verstandigen verborgen hebt en ze aan jonge kinderen hebt geopenbaard. Ja, Vader, want zo was het Uw welbehagen'. Jezus verwondert zich over Gods heilsweg en dankt daar Zijn Vader voor. Mensen hebben die heilsweg niet bedacht. Voor wijzen en verstandigen is die verborgen gebleven, maar ze is aan kinderen geopenbaard, voor hen is Zijn weg bekend en begaanbaar. Dat is het welbehagen van Zijn Vader. Daarin vindt Hij Zijn vreugde. En dan zegt Jezus: 'Alle dingen zijn Mij overgegeven van Mijn Vader': de hemel en de aarde waar God de Heere van is. Hij heeft die in Zijn handen gelegd, in de handen van Jezus van Nazareth. Hij heeft alle macht over Gods schepping waar Zijn wonderen van getuigen. Alles is Hem toevertrouwd, omdat de Vader Hem kent zoals Hij de Vader kent. Zijn macht berust op Zijn eenheid met Zijn Vader.

Jezus heeft alle dingen ontvangen van Zijn Vader. In het Evangelie naar Johannes spreekt Hij dat verschillende keren uit. Johannes de Doper zegt over Hem: 'De Vader heeft de Zoon lief en heeft alle dingen in Zijn hand gegeven' (3:35). Later zegt Jezus zelf: 'Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft heel het oordeel aan de Zoon gegeven...en heeft Hem ook macht gegeven om oordeel te vellen, omdat Hij de Zoon des mensen is' (5:22,27). Vóór de voetwassing van Zijn leerlingen zegt Jezus dat Hij weet dat de Vader Hem alle dingen in handen gegeven heeft en dat Hij van God uitgegaan is en tot God heengaat (13:3). Jezus regeert over Zijn lijdensweg en neemt zelf initiatieven: bij de voetwassing, maar ook bij Zijn zelfovergave in Gethsemané (18:1,4,8). Hij lijdt niet als martelaar, maar als de Held van God Die overwint. Na Zijn opstanding zegt Hij: 'Mij is gegeven alle (Konings)macht in hemel en op aarde' (Mt.28:18). Op Hemelvaartsdag beklimt Hij Zijn troon en neemt Hij plaats op de troon van Zijn Vader (Openb.3:21). God vertrouwt Hem het hele wereldbestuur toe. Hij is de strijdende Koning, Die al Zijn vijanden aan zich onderwerpt en daarna Zijn Koningschap aan Zijn Vader overgeeft nadat Hij Zijn regeertaak heeft volbracht (1 Kor.15:24-28). Dan zal God alles in allen zijn!

Tot Zijn Koningschap behoort ook het openen van de boekrol van Zijn Vader, het verbreken van de zegels ervan en het bekendmaken en het uitvoeren van de inhoud. Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, dat U alle dingen aan Jezus, Uw Zoon en de Messias van Israël, hebt toevertrouwd. Geef dat we op U en Hem vertrouwen en alles in Uw handen geven, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het overgeven van alle dingen aan Jezus door de Vader?
2. Is hierin verschil tussen vóór en ná Jezus' kruis, opstanding en hemelvaart?
3. Wat betekent het voor je dat de Vader alle dingen in Jezus' handen heeft gelegd? Waarom?

17 juni

HET WITTE PAARD

Lezen: Openbaring 6:1-8

(Johannes vertelt:) En ik zag hoe het Lam het eerste van de zegels opende en ik hoorde een van de vier dieren met een stem als van een donderslag zeggen: Kom en zie! En ik zag en zie, een wit paard en Hij Die erop zat, had een boog. En Hem was een kroon gegeven en Hij trok uit, overwinnend en om te overwinnen. (Openbaring 6:1,2)

Het Lam dat de boekrol uit de rechterhand van de Koning op de troon genomen heeft, gaat nu aan het werk om de zeven zegels ervan te verbreken en te openen. De aandacht voor de hemel verschuift naar de aarde. Johannes hoort één van vier levende wezens – engelenvorsten - met een luide stem zeggen: ‘Kom en zie!’ Johannes krijgt deze uitnodiging, maar de hele wereld is erbij betrokken. Bij de opening van eerste vier zegels ziet Johannes paarden: een wit, rood, zwart en grijs paard. Ze herinneren aan de paarden uit de nachtgezichten van de profeet Zacharia (1:8-11; 6:1-8). Daar treden ze op als Gods verkenners van het land Israël en als uitvoerders van Zijn strafgerichten over de volken die Israël onderdrukt hebben. Ook hier in Openbaring 6 voeren drie paarden met hun ruiters Gods strafgerichten uit, maar in Zijn toorn gedenkt Hij aan Zijn ontferming. Bij het zwarte paard mogen de olie en de wijn niet beschadigd worden en bij het grijze paard mag slechts een vierde deel van de aardbewoners gedood worden; de andere drie delen blijven gespaard.

Bij de opening van het eerste zegel ziet Johannes een wit paard met daarop een ruiter met een boog: een oorlogswaapen. Hij ontvangt een krans of kroon als beloning voor zijn overwinningen. Die krans ontvangt hij van God: ‘was hem gegeven’; een verhullende manier van spreken die in het boek Openbaring vaak voorkomt (9:1,3,5; enz.). Deze ruiter trekt uit en is voorspoedig in zijn oorlogvoering: ‘overwinnend en om te overwinnen’; ook in de toekomst zal hij overwinnen. Wie is deze ruiter op het witte paard? In Openbaring 19 verschijnt Jezus op een wit paard om te oordelen en oorlog te voeren in gerechtigheid. En Psalm 45 bezingt de Messias als een Held die voorspoedig uitrijdt in Zijn glorie, op het woord van waarheid, zachtmoedigheid en gerechtigheid. Zijn scherpe pijlen treffen het hart van de vijanden van de Koning. Veel uitleggers denken bij de ruiter op het witte paard aan Jezus en de verkondiging van het Evangelie. Zoals een Romeins keizer bij de aanvaarding van het keizerschap ter ere van hemzelf in het stadion een paard liet rennen, zo gaat in het stadion van de wereldgeschiedenis bij Jezus’ opening van de boekrol het witte paard van de Evangelieverkondiging rennen. In de loop van de geschiedenis heeft het Evangelie overwinning op overwinning behaald en behaalt die nog. Jezus als de Eerste en de Laatste beheerst het veld van de geschiedenis. Zijn Koninkrijk kom in volle openbaring en heerlijkheid! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor de opening van het eerste zegel van de boekrol, voor de verkondiging van Uw Evangelie, voor de voortgang en de overwinning ervan. Geef dat we Uw Evangelie geloven en het verspreiden, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt het Nieuwe Testament nog meer over de voortgang van de Evangelieverkondiging?
2. Ken je een andere uitleg van de ruiter op het witte paard? Welke uitleg kies je? Waarom?
3. Hoe kun je meewerken aan de voortgang van het Evangelie in de wereld? Waarom (niet)?

18 juni

HET RODE PAARD

Lezen: Openbaring 6:1-8

(Johannes vertelt:) En toen het Lam het tweede zegel geopend had, hoorde ik het tweede dier zeggen: Kom en zie! En een ander paard, dat rood was, trok uit, en aan hem die erop zat, werd macht gegeven de vrede van de aarde weg te nemen, en te maken dat men elkaar zou afslachten. En hem werd een groot zwaard gegeven. (Openbaring 6:3,4)

Wanneer het Lam het tweede zegel opent, zegt het tweede levende wezen, de tweede engelenvorst: 'Kom en zie!' Johannes krijgt opnieuw een uitnodiging. Hij moet dichterbij komen om te zien. Johannes ziet nu een ander paard dat verschilt van het eerste, witte paard. Het is een rood paard dat tevoorschijn komt. De ruiter, die erop rijdt, ontvangt van God de opdracht om de vrede van de aarde weg te nemen en om een groot bloedbad aan te richten. Voor zijn werk ontvangt hij een groot zwaard. Is de boog kenmerkend voor de eerste ruiter, het zwaard is het kenmerk van de tweede ruiter; het beeldt (burger)oorlogen uit. Op wereldwijde schaal zal er veel bloed vergoten worden zoals Jezus aan Zijn leerlingen heeft voorgezegd: 'U zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; pas op, wordt niet verschrikt, want al die dingen moeten gebeuren, maar het is nog niet het einde. Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk;... Maar al die dingen zijn nog maar een begin van de weeën' (Mt.24:6-8); van de geboorteweën van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde waar gerechtigheid woont.

Het tweede, rode paard is heel anders als het eerste, witte paard. Jezus als Redder gaat voorop en Hij volgt als Rechter met Zijn strafgerichten vanwege de zonden van de mensheid. De paarden rennen hier na elkaar in de arena van de wereldgeschiedenis, maar dat betekent niet dat ze niet gelijktijdig kunnen optreden. Gods strafgerichten staan vaak in dienst van de Evangelieverkondiging. Ze zijn roepstemmen tot bekering, om in Jezus als Redder te gaan geloven. Daar gebruikt de HEERE ze vaak voor. Zoals Jezus Zijn leerlingen op oorlogen heeft voorbereid, zo bereidt Hij Zijn Gemeente daarvoor door dit visioen aan Johannes. Zo groot zijn Zijn liefde en zorg voor Zijn Gemeente. Laten we die opmerken en Hem daarvoor danken! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw opening van het tweede zegel van de boekrol, voor de voorbereiding van Uw Gemeente op oorlogen. Bereid ons daarop voor door Uw Geest en Woord, omwille van Uw kruis, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over oorlogen?
2. Heeft God de hand in oorlogen óf de satan, of beide? Waarom?
3. Bereid je je voor op oorlogen? Hoe? Waarom (niet)?

19 juni

HET ZWARTE PAARD

Lezen: Openbaring 6:1-8

(Johannes vertelt:) En toen het Lam het derde zegel geopend had, hoorde ik het derde dier zeggen: Kom en zie! En ik zag en zie, een zwart paard en hij die erop zat, had een weegschaal in zijn hand. En ik hoorde te midden van de vier dieren een stem zeggen: Een maat tarwe voor een penning en drie maten gerst voor een penning. En breng de olie en de wijn geen schade toe. (Openbaring 6:5,6)

Bij de opening van het derde zegel door het Lam zegt het derde levende wezen, de derde engelenvorst: 'Kom en zie!' Een nieuwe uitnodiging voor Johannes. Hij ziet nu een zwart paard; zwart is de kleur van moeite en rouw (Ps.35:14; 42:10; 43:2); zwart van de honger. De ruiter op het zwarte paard heeft een balansweegschaal in zijn hand om voedsel te wegen en die op voedselschaarste en hongersnood wijst. In zulke tijden wordt het nog aanwezige voedsel in afgewogen hoeveelheden uitgedeeld (Lev.26:26; 2 Kon.6:25; 7:1; Ezech.4:16,17). En dan hoort Johannes een stem uit het midden van de vier levende wezens - dichtbij Gods troon vandaan - die zegt: 'een maat tarwe voor een penning en drie maten gerst voor een penning'. Deze stem geeft een toelichting op de ruiter op het zwarte paard met de weegschaal. Een maat heeft een inhoud van wat meer dan een liter. Een volwassen man heeft zo'n maat tarwe nodig voor zijn levensonderhoud en zo'n maat kost nu het dagloon van een arbeider (Mt.20:2). Gerst was een minderwaardige graansoort, die voor beestenvoer werd gebruikt en waar arme mensen brood van bakten. Drie maten gerst kosten nu ook het dagloon van een arbeider. Door de voedselschaarste worden de prijzen uitzonderlijk hoog. Arme mensen kunnen geen voedsel kopen en moeten honger lijden. Wat een noodsituatie! De stem, dichtbij Gods troon vandaan, voegt nog toe: 'En breng de olie en de wijn geen schade toe'. Olie en wijn werden toen gebruikt bij de verzorging van gewonde mensen (Lk.10:34). Deze mogen niet beschadigd worden. De medische zorg moet doorgaan. Het vrijwaren van olie en wijn is een verzachting in Gods strafgericht. De HEERE gedenkt in Zijn toorn vanwege de zonden aan Zijn ontferming!

In dit visioen volgt het zwarte op het rode paard: de honger op de oorlog. Oorlog leidt doorgaans tot hongersnood, tot noodsituaties waarin veel mensen lijden. Wat Jezus aan Zijn leerlingen voorzegd heeft: 'er zullen hongersnoden zijn' (Mt.24:7), wordt door dit visioen aan Johannes bevestigd. We moeten er dus rekening mee houden en er ons op voorbereiden. Oorlog en hongersnood mogen ons niet overvallen, want ze zijn ons voorzegd. Daarom: 'Bid en werk!' Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor de opening van het derde zegel van de boekrol en voor Uw voorzegging van hongersnood. Geef dat we Uw woorden geloven en ons voorbereiden op Uw strafgerichten die over de aarde zullen komen. We zijn verlegen om Uw aanwijzingen voor deze noodsituaties. Geef ons die door Uw gave van profetie, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over hongersnood en Gods voorziening in hongersnood?
2. Wat moeten we doen wanneer er hongersnood in andere landen is (Hand.11:27-30)?
3. Bereid je je voor op hongersnood? Hoe? Waarom (niet)?

20 juni

HET GRAUWE PAARD

Lezen: Openbaring 6:1-8

(Johannes vertelt:) En toen het Lam het vierde zegel geopend had, hoorde ik de stem van het vierde dier zeggen: Kom en zie! En ik zag en zie: een grauw paard en die erop zat, zijn naam was de dood en het rijk van de dood volgde hem. En hun werd macht gegeven over het vierde deel van de aarde om te doden met het zwaard, met honger, met de dood en door de wilde dieren van de aarde.
(Openbaring 6:7,8)

Wanneer het Lam het vierde zegel van de boekrol verbreekt en die opent, hoort Johannes het vierde levende wezen, een engelenvorst, zeggen: 'Kom en zie!' Voor de vierde en laatste keer klinkt nu deze uitnodiging. Johannes komt dichterbij en ziet 'een grauw paard en die daarop zat, zijn naam was de dood en het rijk van de dood volgde hem'. De kleur van dit vierde paard is vreemd voor een paard. Het ziet er bleekgroen of grijsgroen uit: lijkkleurig. De ruiters heeft geen boog, zwaard of weegschaal, maar wel een naam: 'de dood'; een huiveringwekkende naam. En hij wordt gevolgd door het rijk van de dood: de onderwereld of het dodenrijk, de verblijfplaats van de doden. In het boek Openbaring komen 'dood' en 'dodenrijk' steeds samen voor. Jezus zegt: 'Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. En ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf (1:18). Na het laatste oordeel worden de dood en het rijk van de dood in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood (20:13,14) of de eeuwige dood. Maar zover is het nu nog niet. Hier ontvangen ze (vol)macht van God om het vierde deel van de wereldbevolking te doden met het zwaard van de oorlog, met hongersnood, met de pest en met de toename van roofdieren. Mogelijk is 'dood' hier een aanduiding van de pest die vaak in de Septuaginta – de vertaling van het Oude Testament in het Grieks – en in Openbaring 18:8 voorkomt. Pest, honger en toename van wilde dieren zijn vaak gevolgen van een oorlog. Wat een verschrikkelijke rampen zullen de wereldbevolking treffen! Toch staan de dood en het rijk van de dood onder Jezus' Koningschap, want Hij beschikt over hun sleutels en Hij beperkt hun vernietigend optreden tot een kwart van de wereldbevolking. De HEERE denkt in Zijn toorn vanwege de zonden van de wereld aan Zijn ontferming!

Het Lam heeft nu vier zegels van de boekrol verbroken en die een stukje geopend. Johannes heeft gehoord en gezien: de voortgang en de overwinning van het Evangelie in de wereld, maar ook Gods strafgerichten van oorlog, honger en de dood vanwege de zonden van de wereld, met daarin genadige beperkingen. Het Evangelie gaat voorop en de strafgerichten volgen op onbekeerlijkheid en verharding in ongeloof. Het Evangelie is niet vrijblijvend. Het heeft verstrekkingen gevolgd tot in de eeuwen der eeuwen; in Gods eeuwige heerlijkheid verkeren óf in de eeuwige Godverlatenheid terecht komen. Het Evangelie zegt: 'Kom en zie!' Kom tot Jezus en laat Hij je redden! Amen.

Gebed

Heere Jezus, Overwinnaar over de dood en het rijk van de dood, dank U voor de opening van het vierde zegel van de boekrol en voor Uw waarschuwing voor de dood. Geef dat we U kennen als de Opstanding en het Leven en uit U en door U leven, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de dood en het rijk van de dood?
2. Waarom wordt er onderscheid gemaakt tussen de dood en het rijk van de dood?
3. Ben je bang voor de dood? Hoe? Waarom (niet)?

21 juni

DE STEM VAN DE MARTELAREN

Lezen: Openbaring 6:1-11

(Johannes vertelt:) En toen het Lam het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de zielen van hen die geslacht waren omwille van het Woord van God en omwille van het getuigenis dat zij hadden. En zij riepen met luide stem: Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen? En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstknachten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden. (Openbaring 6:9-11)

Na het verbreken en openen van de eerste vier zegels van de boekrol, waardoor vier paarden in de arena van de wereldgeschiedenis gaan rennen, verbreekt en opent het Lam het vijfde zegel. Johannes krijgt nu iets anders te zien. Onder het altaar ziet hij de gestorven martelaren: 'de zielen van hen die geslacht waren omwille van het Woord van God en omwille van het getuigenis dat zij hadden'. Ze bevinden zich aan de voet van het altaar zoals het bloed van de offerdieren aan de voet van het brandofferaltair te zien was (Lev.4:7). De martelaren zijn geslacht zoals het Lam geslacht is (5:6). Zo Meester, zo leerling. Ze zijn slachtoffer geworden 'om het Woord van God en omwille van het getuigenis dat zij hadden'. Om dezelfde reden waarom Johannes verbannen is naar Patmos (1:9). Bij het Woord van God gaat het om het geschreven Woord van God in de Bijbel en bij het getuigenis gaat het om het getuigenis over Jezus Christus (1:2). Vanwege hun trouw hieraan zijn deze gelovigen de marteldood gestorven. Hun leven hebben ze daar voor over gehad. Antipas was één van hen (2:13). De lezers van de Openbaring weten hiervan en ze kunnen zelf martelaar worden.

Deze gestorven martelaren zijn niet dood, maar leven bij God en roepen met luide stem tot Hem. Ze schreeuwen het uit: 'Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen?' Ze zijn bij hun volle bewustzijn. Ze kennen God en ze weten van hun onschuldig vergoten bloed en dat er mensen op de aarde wonen. Ze roepen tot God als Heerser (Gr. *despotès*): Eigenaar en Bezitter van macht. Hij is de almachtige God, de Schepper van hemel en aarde. De martelaren bidden om Gods vergelding van hun onschuldig vergoten bloed. Ze verlangen naar gerechtigheid en zijn ongeduldig. Ze vragen: 'Tot hoelang?' 'Hoelang moeten we nog wachten tot U Uw gerechtigheid op aarde laat gelden?' Hun is groot onrecht aangedaan, maar ook God zelf, omdat Zijn kinderen gedood zijn. Op hun schreeuw om recht antwoordt God met witte kleren, die wijzen op hun vrijspraak, reinheid, overwinning en heerlijkheid. Verder moeten ze nog een korte tijd rusten totdat het getal van de martelaren vol is. Van hun geloofsbroeders en –zusters moeten er nog de marteldood sterven. Deze martelaren mogen rusten, terwijl de gelovigen op aarde trouw moeten strijden, tot in de dood om de levenskroon te ontvangen! (2:10). Amen.

Gebed

Dank U, heilige en waarachtige Heerser, voor de opening van het vijfde zegel door het Lam en voor de roep van de martelaren. Maak ons trouw tot in de dood om Uw levenskroon te ontvangen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je martelaren in de Bijbel, in de kerkgeschiedenis en vandaag?
2. Is er bij de verheerlijkte gelovigen in de hemel kennis van wat er op aarde gebeurt?
3. Ben je bereid tot het martelaarschap? Hoe? Waarom (niet)?

22 juni

DE STEM VAN NATUURRAMPEN

Lezen: Openbaring 6:9-17

(Johannes vertelt:) En ik zag toen het Lam het zesde zegel geopend had, en zie, er kwam een grote aardbeving en de zon werd zwart als een haren zak en de maan werd als bloed, en de sterren van de hemel vielen op de aarde, zoals een vijgenboom zijn onrijpe vijgen afwerpt als hij door een harde wind wordt geschud. En de hemel week terug als een boekrol die wordt opgerold. En alle bergen en alle eilanden werden van hun plaats gerukt. (Openbaring 6:12-14)

Bij het verbreken en het openen van het zesde zegel van de boekrol door het Lam verschuift de aandacht van de martelaren in de hemel naar gebeurtenissen op aarde. Zijn deze een antwoord op het gebed van de martelaren, want Gods strafgericht treft de aardebewoners? Er vinden allerlei natuurrampen plaats: een grote aardbeving, zon en maan veranderen door een zon- en maansverduistering, de sterren van de hemel vallen op aarde, het uitspansel wordt opgerold als een boekrol en alle bergen en eilanden verplaatsen zich. Deze natuurrampen worden ingeleid door een grote aardbeving met geweldige gevolgen. Er voltrekt zich een wereldramp die het einde van de schepping in haar huidige gedaante aankondigt.

Dit visioen bevestigt Jezus' woorden: 'Maar in die dagen, na die verdrukking, zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven. En de sterren van de hemel zullen daaruit vallen en de krachten in de hemelen zullen heftig bewogen worden. En dan zullen ze de Zoon des mensen zien komen in de wolken, met grote kracht en heerlijkheid' (Mk.13:24-26). Ook de woorden van de profeet Joël (2:30-32) die Petrus op de Pinksterdag aanhaalt, worden hier bevestigd: 'En Ik zal wonderen geven in de hemel boven en tekenen op de aarde beneden: bloed, vuur en rookwalm. De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en ontzagwekkende dag van de Heere komt. En het zal zijn dat ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zalig zal worden' (Hand.2:19-21). Deze natuurverschijnselen kondigen Jezus' terugkomst in heerlijkheid aan om te oordelen de levenden en de doden die zullen opstaan. De gelovigen in Johannes' dagen en wij vandaag worden hierop voorbereid. Hier klinkt een ernstige waarschuwing, maar ook een uitnodigende belofte: een ieder die de Naam van de Heere aanroept, zal gered worden. Roep de Heere aan in gebed en volhard daarin en je wordt gered, vandaag en voor eeuwig, amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor het verbreken en het openen van het zesde zegel van de boekrol en voor de aankondiging van deze natuurrampen als inleiding op Uw terugkomst in heerlijkheid. Geef dat we Uw boodschap geloven en ons op Uw terugkomst en op de oordeelsdag voorbereiden, door de kracht van Uw Heilige Geest, uit enkel genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Zegt de Bijbel nog meer over natuurrampen die aan Jezus' terugkomst vooraf gaan?
2. Wat gebeurt er met de menselijke zekerheden door deze natuurrampen? Wat is het gevolg hiervan?
3. Kun je je voorbereiden op deze natuurrampen? Zo ja, hoe en waarom (niet)?

23 juni

DE STEM VAN WANHOPIGE MENSEN

Lezen: Openbaring 6:9-17

(Johannes vertelt:) En de koningen van de aarde, de groten, de rijken, de oversten over duizend, de machtigen en alle slaven en vrije mensen verborgen zich in de grotten en tussen de rotsen in de bergen. En zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam. Want de grote dag van Zijn toorn is aangebroken en wie kan staande blijven? (Openbaring 6:15-17)

De martelaren onder het altaar hebben bij de opening van het vijfde zegel gebeden om Gods straf voor hun onschuldig vergoten bloed voor hen die op de aarde wonen. Bij de opening van het zesde zegel wordt hun gebed verhoord. Wanneer grote natuurrampen plaatsvinden, verbergen 'de koningen van de aarde, de grote, de rijken, de oversten over duizend, de machtigen en alle slaven en vrije mensen zich in de grotten en tussen de rotsen in de bergen'. Van hoog tot laag zoeken de mensen verbergingsplaats voor zoveel natuurgeweld. Zeven groepen worden aangeduid om de totaliteit van de mensheid aan te geven. Rangen en standen vallen weg. In grote angst zoeken mensen bescherming in de grotten en tussen de rotsen in de bergen die van hun plaats gerukt worden. Nergens zijn ze veilig. In doodsangst roepen ze tot de bergen en de rotsen: 'Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit en voor de toorn van het Lam'. Ze zijn het meest bang voor God en voor Jezus, het Lam van God. Blijkbaar herkennen ze die. De woorden van Jesaja gaan in vervulling: 'Dan zullen zij (de mensen) de grotten van de rotsen binnengaan en de holen in de grond, uit angst voor de HEERE en vanwege de glorie van Zijn majesteit, als Hij opstaat om de aarde te verschrikken' (2:19). Ze nemen de woorden uit de profetie van Hosea over: 'Dan zullen zij tegen de bergen zeggen: Bedek ons en tegen de heuvels: Val op ons!' (10:8) en Jezus' woorden: 'Dan zullen zij beginnen te zeggen tegen de bergen: Val op ons en tegen de heuvels: Bedek ons' (Lk.23:30). Ze nemen Bijbelse woorden in hun mond en ze beseffen niet te kunnen bestaan voor God op de troon en voor de toorn van het Lam, Wiens liefde ze veracht hebben. Ze zoeken verbergingsplaats voor God in plaats van redding bij God. Ze worden liever onder de bergen en rotsen bedolven dan dat ze zich bekeren. Ze zoeken de dood, maar vinden die niet. Ze verlangen te sterven, maar de dood vlucht van hen weg (9:6). Ze beseffen dat de grote dag van Gods toorn is aangebroken en vragen wanhopig: 'Wie kan dan staande blijven?' en het antwoord is: 'Niemand'. Wat zijn deze mensen er ellendig aan toe! Hun genadetijd is voorbij en het eeuwige oordeel van God wacht hen in de buitenste duisternis. Ze houden een vreselijke bidstond en stellen een wanhopige vraag, maar God antwoordt hen niet meer. Een ernstige waarschuwing om ons nu tot Hem te bekeren, onze zonden te belijden, Hem om vergeving te vragen en die te ontvangen. Het kan nog. De deur van God staat nog wijd open. Haast je om je levenswil! Amen.

Gebod

Dank U, Heere Jezus, voor deze ernstige waarschuwing. Geef dat we die ter harte nemen, ons bekeren en vergeving zoeken en vinden in Jezus' bloed, door het werk van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het zich verbergen voor God?
2. Waarom is de toorn van het Lam, de Redder, zo zwaar?
3. Ben je bang voor het laatste gericht? Hoe? Waarom(niet)?

24 juni

DE SCHUILPLAATS VAN DE ALLERHOOGSTE

Lezen: Psalm 91

(De dichter zingt:) Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, zal overnachten in de schaduw van de Almachtige. Ik zeg tegen de HEERE: Mijn toevlucht en mijn burcht, mijn God, op Wie ik vertrouw! (Psalm 91:1,2)

Bij de opening van de zegels in Openbaring 6 werden de aardebewoners getroffen door rampen vanwege de goddeloosheid van de wereld: oorlog, honger, dood, aardbeving en andere natuur-rampen. Het hoofdstuk eindigt met de vraag: 'Wie kan dan staande blijven?' Psalm 91 beantwoordt deze vraag met: 'Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, zal overnachten in de schaduw van de Almachtige'. In deze psalm klinken verschillende stemmen: die van een priester of priesterkoor die namens God spreken (1,3-8,9b-13), van de dichter (2,9a) en van God zelf (14-16).

De dichter hoort bij de tabernakel of tempel een priester zeggen: 'Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, zal overnachten in de schaduw van de Almachtige'. Wat een geloofs-getuigenis! De HEERE, de God van Israël, is de almachtige Beschermers van Zijn volk en van elke gelovige in het bijzonder. Vier Namen van God worden hier genoemd: de Allerhoogste, de Almachtige, de HEERE en God. Wie in Zijn schuilplaats is gezeten, daarin woont, die overnacht, logeert en verblijft veilig in Zijn schaduw; die ervaart koelte en verkwikking in de brandende oosterse zon. De HEERE biedt bescherming voor overdag en voor de nacht. Wie of wat die schuilplaats is, zegt de priester niet. Mogelijk denkt hij aan de tabernakel of tempel waarin hij als priester zijn werk mag doen. Voor ons is die schuilplaats en schaduw de Heere Jezus Christus, over Wie Jesaja geprofeteerd heeft: 'Zie, een Koning zal regeren in gerechtigheid en vorsten zullen heersen overeenkomstig het recht. Die man zal zijn als een verberging tegen de wind, een schuilplaats tegen de vloed, als waterbeken in een dorre streek, als de schaduw van een zware rots in een dorstig land' (32:1,2). Wie is er een schuilplaats als Jezus, voor dit leven en voor het toekomstige leven, ja voor eeuwig?

Op dit geloofsgetuigenis antwoordt de dichter: 'Ik zeg tegen de HEERE: Mijn toevlucht en mijn burcht, mijn God, op Wie vertrouw!' Wat een passend antwoord! Op dit geloofsgetuigenis antwoordt hij met een geloofsbelijdenis. Wat is hij daarin een voorbeeld voor ons: wat de HEERE ons toezegt vraagt om toeëigening door het geloof! De dichter reageert royaal. De HEERE heeft daar recht op.

En dan klinkt de stem van de priester opnieuw met Gods toezeggingen van bescherming. De HEERE zal de dichter redden uit valstrikken en verderfelijke pest en hem beschermen onder Zijn vleugels en voor hem een schild en pantser zijn. Daarom hoeft hij niet bang te zijn voor de nacht, voor de pest en voor het verderf in de middag. Al zullen duizenden in de omgeving van de dichter getroffen worden, hij blijft bewaard voor het onheil. Hij zal er getuige van zijn als vergelding aan de goddelozen. De HEERE maakt een genadige uitzondering voor de dichter. Wat is God goed voor hem! Amen.

Gebod

HEERE, God van Israël, dank U voor Uw beloften van bescherming voor deze dichter en zijn gelovig antwoord op Uw beloften. Geef dat ook wij zo Uw beloften beantwoorden, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer psalmen die over Gods bewaring en bescherming spreken?
2. Gelden deze beloften altijd of alleen in een bepaalde situatie?
3. Ken je Gods bewaring en bescherming? Hoe? Waarom?

25 juni

OVERVLOEDIGE BELOFTEN VAN BESCHERMING

Lezen: Psalm 91

(De dichter zegt:) Want U, HEERE, bent mijn toevlucht. (De priester zegt:) De Allerhoogste hebt u tot uw woning gemaakt. Geen onheil zal u overkomen, geen plaag zal uw tent naderen. Want Hij zal voor u Zijn engelen bevel geven dat zij u bewaren op al uw wegen. Zij zullen u op de handen dragen, zodat u uw voet aan geen steen stoot. (Psalm 91:9-12)

Aan het begin van deze psalm heeft de dichter Gods belofte van bescherming beantwoord met de geloofsbelijdenis: 'Ik zeg tegen de HEERE: Mijn toevlucht en mijn burcht, mijn God, op Wie ik vertrouw'. Daarna ontvangt hij nog vele beloften van bescherming die hij kort beantwoordt met: 'Want U, HEERE, bent mijn toevlucht'. Hij volhardt in het geloof en de HEERE bekroont zijn geloofsvolharding. De priester bevestigt zijn geloof door tegen hem te zeggen: 'De Allerhoogste hebt u tot uw woning gemaakt'. Gods toezegging: 'Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, zal overnachten in de schaduw van de Almachtige' heeft hij niet voor kennisgeving aangenomen, maar zich in geloof toegeëigend. De allerhoogste God is nu zijn woning en er is geen betere! De priester bevestigt Gods toezeggingen van bescherming: 'Geen onheil zal u overkomen, geen plaag zal uw tent naderen'. Deze dichter ontvangt genade op genade! De priester zegt verder hoe de HEERE hem zal beschermen door de dienst van de engelen én de dichter ontvangt geloofskracht om gevaarlijke en sterke dieren te vertrappen. Hij wordt ingeschakeld door God. Wat een prachtige samenwerking tussen de HEERE en deze gelovige! De engelen zullen hem bewaren op al zijn wegen en ze zullen hem dragen op onbegaanbare wegen waar hij zijn voeten aan stenen zou kunnen stoten. Wilde en gevaarlijke dieren op zijn weg zal hij overwinnen. Wat een heerlijke bevestigingen!

En dan spreekt de HEERE zelf. Hij zegt: 'Omdat hij liefde voor Mij opgevat heeft, zal Ik hem bevrijden...' God weet dat deze dichter Hem liefheeft, Zijn Naam kent en leeft in vertrouwen op Hem. Hij ontvangt nu nog acht beloften van bescherming en bewaring uit Gods eigen mond. De dichter kan zeggen: 'Ik heb het zelf uit Zijn mond gehoord' (Ps.56:5; berijming 1773). De HEERE belooft hem bevrijding, een veilige vesting, verhoring, nabijheid in benauwdheid, uitredding, verheerlijking, verzadiging met een lang leven en het zien van Zijn heil, van Zijn redding. In het laatste woord komt de Naam Jezus voor. Al deze beloften zijn in Hem ja en amen tot verheerlijking van God (2 Kor.1:20). Hij is de medelijdende Hogepriester en de Koning Die bevrijdt en beschermt. In Hem is alles wat we nodig hebben voor dit en het toekomstige leven. Hij redt *uit* de nood, maar ook *in* de nood. We komen niet om, maar in en door Hem zijn we meer dan overwinnaar! Amen.

Gebod

Dank U, trouwe Bewaarder van Uw volk, voor Uw beloften van bewaring en bescherming, van bevrijding en verhoring, van nabijheid, uitredding en verheerlijking, van verzadiging en openbaring van Uw heil. Geef dat we die geloven en vervul die in ons leven, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer voorbeelden van geloofstoeëigening (2,9) in de Bijbel?
2. Worden deze beloften altijd vervuld? Zo ja, hoe? Zo nee, waarom niet?
3. Heb je steun aan deze beloften? Hoe? Waarom (niet)?

26 juni

IK BESCHERM VOOR SCHADELIJKE WINDEN

Lezen: Openbaring 7:1-8

(Johannes vertelt:) Hierna zag ik vier engelen staan op de vier hoeken van de aarde. Zij hielden de vier winden van de aarde tegen, opdat er geen wind zou waaien op de aarde of op de zee of tegen enige boom. En ik zag een andere engel opkomen van waar de zon opgaat, met het zegel van de levende God. En hij riep met luide stem tegen de vier engelen aan wie het gegeven was de aarde en de zee schade toe te brengen en zei: Breng geen schade toe aan de aarde en ook niet aan de zee en de bomen, totdat wij de dienaren van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben.
(Openbaring 7:1-3)

Na de opening van het zesde zegel van de boekrol door het Lam volgt niet de opening van het zevende zegel (8:1-5). De grote dag van Gods toorn (6:17) breekt nog niet aan. Er is nog uitstel! De genadetijd voor de wereld duurt nog voort. Johannes ziet nu vier engelen die op de vier hoeken van de aarde staan. De hele aarde is hun werkterrein. Ze houden de winden tegen die grote verwoestingen op aarde kunnen aanrichten. De hele aarde is in gevaar, maar deze vier engelen beschermen haar. Het gevolg is dat er geen wind waait op de aarde en op de zee of tegen de bomen; die daar gevoelig voor zijn. Het is wind- en bladstil. Stilte voor de storm! Er moet eerst nog iets anders gebeuren.

Johannes ziet een andere engel opkomen; niet behorend tot de vier engelen met de vier winden. Hij komt uit het oosten waar de zon opgaat en vanwaar in de laatste dagen vóór Jezus' terugkomst de redding en de heerlijkheid van God verwacht worden (Jes.41:2; Ezech.43:2; Mal.4:2). Deze andere engel heeft bij zich het zegel van de levende God, van de enige en waarachtige God Die leeft en werkt. Een zegel is de zegelring of het zegelstempel waarmee in de oudheid een eigenaar zijn bezittingen verzegelt: van een herkenningsteken voorziet. Hij beschermt ze daarmee wettig tegen diefstal. Hoe de zegelafdruk eruit ziet, wordt niet gezegd. Later blijkt dat die 'de Naam van Zijn Vader' (van het Lam) draagt (14:1). De engel met het zegel van de levende God roept nu met luide stem, zodat de hele aarde het kan horen: 'Breng geen schade toe aan de aarde en ook niet aan de zee en de bomen, totdat wij de dienaren van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben'. Het zegel van God biedt bescherming tegen Zijn strafgerichten die de aarde, de zee en de bomen zullen treffen. Deze oordelen worden nog uitgesteld om eerst Gods zegel op het voorhoofd van Zijn dienaren, van de gelovigen, te kunnen aanbrengen. 'Op het voorhoofd' herinnert aan Ezechiël 9:4, waar we lezen dat er een merkteken moet worden aangebracht op de voorhoofden van de mannen die zuchten en kermen over al de gruweldaden die in het midden van Jeruzalem gedaan worden; ook daar gaat het over gelovigen. In Zijn grote liefde zorgt de HEERE voor Zijn kinderen die Hem dienen uit liefde en uit dankbaarheid. Hij bewaart ze en door Hem bewaard is wel bewaard! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor de bescherming en bewaring van Uw kinderen. Bescherm en bewaar ook ons met onze kinderen, door Uw liefde en almacht, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods bescherming door engelen?
2. Kan het zegel van God de waterdoop of de Geestesdoop zijn? Waarom (niet)?
3. Geloof je in Gods bescherming en bewaring? Hoe? Waarom (niet)?

27 juni

IK ZORG VOOR MIJN VOLK ISRAËL

Lezen: Openbaring 7:4-8

(Johannes vertelt:) En ik hoorde het aantal van hen die verzegeld waren: honderdvierenveertigduizend waren er verzegeld uit alle stammen van de Israëlieten. Uit de stam Juda waren er twaalfduizend verzegeld, uit de stam Ruben waren er twaalfduizend verzegeld, uit de stam Gad waren er twaalfduizend verzegeld.... (Openbaring 7:4-8)

Johannes ziet in dit visioen niet dat en hoe de verzegeling plaatsvindt, maar hij hoort wel het aantal verzegelden noemen. Hun aantal is honderdvierenveertigduizend (12x12x1000): een volheid uit alle stammen van Israël, het Joodse volk. Het is een overblijfsel, een heilige rest, overeenkomstig de verkiezing van Gods genade (Rom.11:5). Het zijn Israëlieten die in Jezus, de Messias van Israël, geloven (14:1-5). Een door God bepaald en vastgesteld getal uit de twaalf stammen van Israël, ook uit de tien stammen die uit de Assyrische ballingschap niet zijn teruggekeerd zoals de twee stammen uit de Babylonische ballingschap. De HEERE, de God van Israël, is deze stammen niet vergeten. Hij heeft aan en door de profeet Ezechiël bekendgemaakt dat Hij Juda, het tweestammenrijk, en Israël, het tienstammenrijk, zal herenigen en de Messias, Zijn Knecht David, zal over hen Koning zijn (37:15-28). De HEERE, de God van Israël, beschermt en bewaart dit overblijfsel voor Zijn heerlijke toekomst.

Johannes hoort verder dat er uit elke stam twaalfduizend personen verzegeld zijn; een rest uit een groter geheel. De volgorde van de stammen in deze opsomming verschilt van de lijsten in het Oude Testament. De stam van Juda - waaruit Jezus, de Messias, is voortgekomen – gaat voorop. De stam Manasse wordt hier genoemd, maar niet de stam Efraïm, de zoon van Jozef. Die wordt aangeduid met de naam Jozef. Opmerkelijk is dat de priesterstam Levi genoemd wordt, omdat die vaak wordt weggelaten, omdat deze stam geen grondgebied in het beloofde land had. De stam Dan wordt niet genoemd; waarom weten we niet. Bij de honderdvierenveertigduizend verzegelden uit alle stammen van de Israëlieten zullen ook Daniëten geweest zijn. Mogelijk zijn deze opgenomen in een andere stam.

Uit dit visioen blijkt Gods trouw aan Zijn volk Israël, ook in de laatste dagen vóór Jezus' terugkomst. Later ziet Johannes het Lam staan op de berg Sion met de honderdvierentwintigduizend gelovige Israëlieten met op hun voorhoofd de Naam van Zijn Vader geschreven (14:1-5). Op de poorten van het nieuwe Jeruzalem ziet hij de namen van de twaalf stammen van de Israëlieten staan (21:12). De HEERE komt met Zijn volk tot Zijn bestemming: 'En zo zal heel Israël zalig worden' (Rom.11:26). Halleluja! Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, God van Israël, voor Uw trouw aan Uw volk en voor Uw bescherming en bewaring van Uw volk. Bescherm en bewaar het ook vandaag, in het bijzonder de Joden die in Jezus, hun Messias, geloven, door de kracht van Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, tot eer van Uw Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het gelovige overblijfsel van Israël?
2. Heeft dit visioen ook betekenis voor de gelovigen uit de heidenvolken? Zo ja, welke betekenis?
3. Hoe sta je tegenover het gelovige overblijfsel van Israël? Waarom?

28 juni

LOOF MIJ MET EEN ONTELBARE MENIGTE

Lezen: Openbaring 7:9-17

(Johannes vertelt:) Hierna zag ik en zie, een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, volken en talen, stond vóór de troon en vóór het Lam, bekleed met witte gewaden en palmtakken in hun hand. En zij riepen met een luide stem: De zaligheid is van onze God, Die op de troon zit, en van het Lam! En alle engelen stonden rondom de troon, de ouderlingen en de vier dieren. Zij wierpen zich vóór de troon neer met hun gezicht ter aarde en aanbaden God en zeiden: Amen. De lofprijzing, de heerlijkheid, de wijsheid, de dankzegging, de eer, de kracht en de sterkte is aan onze God tot in alle eeuwigheid. Amen. (Openbaring 7:9-12)

Na het visioen over de verzegelde Israëlieten op aarde ziet Johannes een visioen over de verheerlijkte gelovigen in de hemel. Van de verzegelde Israëlieten werd het aantal genoemd, maar de verheerlijkte gelovigen zijn 'een grote menigte, die niemand tellen kon'. Hun aantal is ontelbaar en ze komen uit de heidenvolken. De ouderlingen hebben gezongen: 'Want U bent geslacht en hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam, taal, volk en natie' (5:9). God heeft ze gehaald uit alle mogelijke bevolkingsgroepen. Het is een internationaal gezelschap met verschillende huidskleuren en talen. Door God de Vader uitverkoren, door God de Zoon verlost en door God de Heilige Geest toegebracht en geheiligd. Wat schitteren in deze grote menigte Gods liefde, genade en veelkleurige wijsheid! Deze verheerlijkte gelovigen staan vóór de troon van God en vóór het geslachte Lam (5:6). Ze zijn heel dichtbij de HEERE God en bij Jezus, hun oudste Broeder. Ze dragen witte kleren die wijzen op reinheid, overwinning en hemelse heerlijkheid. Palmtakken hebben ze in hun hand. Die werden in de oudheid gegeven aan de overwinnaars van de Olympische spelen en van andere wedstrijden. Ze wijzen hier op de overwinning die de gelovigen hebben behaald. Wat zijn deze gelovigen bevoorrecht door hun ereplaats bij de troon van God en bij het Lam en met hun feestgewaden en palmtakken! Gods heerlijkheid straalt van hen af!

Deze ontelbare menigte van verheerlijkte gelovigen roept met een luide stem zodat hemel en aarde het kunnen horen: 'De zaligheid is van onze God Die op de troon zit en van het Lam!' Ze proclameren: 'Heil aan God, de Koning, en aan het Lam'. Ze geven aan Hen de eer en de dank, want Zij hebben de redding en de overwinning gegeven! Daarom: Leve God, de Koning, en Jezus, het Lam! Hun proclamatie vindt weerklank bij alle engelen, bij de ouderlingen en de vier levende wezens. Ze vallen neer vóór de troon, lang uitgestrekt met hun gezicht op de grond, en aanbidden God. Ze bevestigen de proclamatie van de ontelbare menigte met 'amen': het is waar en zeker. Ze spreken een zevenvoudige lofprijzing uit - al eerder aan het Lam gegeven (5:12) - en ze besluiten die met 'amen'. 'Amen' aan het begin en aan het einde. Wat een bevestiging en zekerheid! De hemel is vol lofprijzing en aanbidding. Ze komen God en het Lam toe tot in de eeuwen der eeuwen! Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor dit visioen over de verheerlijkte gelovigen vóór Uw troon. Geef dat ook wij daar eenmaal zullen komen, door Uw genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Zegt de Bijbel nog meer over de verheerlijkte gelovigen in de hemel?
2. Wat is de relatie tussen de verzegelde Israëlieten en de verheerlijkte gelovigen in dit hoofdstuk?
3. Hoop je tot deze verheerlijkte gelovigen te behoren? Hoe? Waarom (niet)?

29 juni

IK RED UIT DE GROTE VERDRUKKING

Lezen: Openbaring 7:9-17

*(Johannes vertelt:) En een van de ouderlingen antwoordde en zei tegen mij: Dezen, die bekleed zijn met witte gewaden, wie zijn zij en waar zijn zij vandaan gekomen? En ik zei tegen hem: U weet het, mijn heer. En hij zei tegen mij: Dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun gewaden gewassen en ze hebben hun gewaden wit gemaakt in het bloed van het Lam.
(Openbaring 7:13,14)*

Na Johannes' zien van de ontelbare menigte verheerlijkte gelovigen in de hemel en het horen van de lofprijzing, stelt een van de vierentwintig ouderlingen hem een vraag: 'Wie zijn die mensen van de grote menigte in witte gewaden en waar komen ze vandaan?' De ouderling vraagt naar wie ze zijn en waar ze vandaan komen, naar hun identiteit en herkomst. Johannes weet het niet en hij zegt tegen de ouderling: 'U weet het, mijn heer'. Hij spreekt de ouderling eerbiedig aan en geeft zijn vraag aan hem terug om door hem beantwoord te worden. De profeet Ezechiël deed dat ook toen de HEERE hem vroeg: 'Menskind, zullen deze beenderen tot leven komen?' Hij antwoordde toen: 'Heere HEERE, U weet het' (37:3). Ezechiël en Johannes belijden eerlijk hun onwetendheid en krijgen antwoord op de hun gestelde vraag. Laten wij onze onwetendheid ook aan de HEERE belijden en Hem om antwoord vragen. Hun voorbeeld is hoopgevend!

De ouderling geeft als antwoord op zijn eigen vraag: 'Dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun gewaden gewassen en ze hebben hun gewaden wit gemaakt in het bloed van het Lam'. De grote verdrukking is een korte periode die aan Jezus' terugkomst in heerlijkheid voorafgaat. Hij heeft daarover tegen Zijn leerlingen gezegd: 'Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal. En als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden' (Mt.24:21,22). Veel gelovigen, die tijdens de grote verdrukking leven, zullen gedood worden en door alle volken gehaat worden omwille van Zijn Naam (Mt.24:9). Hun martelaarschap bevordert hen tot hoger heerlijkheid waarin ze worden opgenomen. Deze gelovigen hebben hun kleren gewassen en witgemaakt in het bloed van het Lam; niet in hun eigen bloed, maar in Jezus' bloed. Jezus' zoenoffer op het kruis is het reinigingsmiddel. Dat hebben ze nodig gehad en daar hebben ze gebruik van gemaakt. 'Witwassen in (rood!) bloed' is bijzonder (Gen.49:11; Jes.1:18)! Tijdens de grote verdrukking is een ontelbare menigte gelovigen trouw geweest tot in de dood en heeft de levenskroon ontvangen (2:10). De HEERE heeft hen staande gehouden en ze hebben overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis en ze hebben hun leven voor Jezus over gehad (12:11). Hierin schittert Gods werk en daarom aan Hem alle lof en dank! Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor Uw werk in en door deze verheerlijkte gelovigen in de hemel. Geef dat ook we ons leven reinigen door het bloed van Uw Lam, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de grote verdrukking?
2. Hoe maak je de kleren van je levenswandel vuil én wit door Jezus' bloed?
3. Ben je gereinigd en reinig je je door het bloed van het Lam? Hoe? Waarom (niet)?

30 juni

IK BRENG DE GELOVIGEN VOOR MIJN TROON EN ZORG VOOR HEN

Lezen: Openbaring 7:9-17

(Johannes vertelt:) Daarom zijn zij (de gelovigen) vóór de troon van God en dienen Hem dag en nacht in Zijn tempel. En Hij Die op de troon zit, zal Zijn tent over hen uitspreiden. Want het Lam, dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en zal hen geleiden naar de levende waterbronnen. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen. (Openbaring 7:15-17)

Een van de vierentwintig ouderlingen heeft over de ontelbare menigte gelovigen in de hemel tegen Johannes gezegd dat ze uit de grote verdrukking komen en dat ze hun kleren wit gemaakt hebben in het bloed van het Lam. De ouderling zegt nog meer over hen: 'Daarom zijn zij vóór de troon van God en dienen Hem dag en nacht in Zijn tempel'. Deze gelovigen zijn trouw geweest tot in de dood, maar dat is niet de reden waarom ze vóór de troon van God zijn en in Zijn nabijheid mogen verkeren. Niet hun trouw, maar Jezus' verzoeningswerk is de enige reden en grond waarom mensen rein zijn in Gods ogen en toegang tot de hemel hebben. Ze mogen Hem voortdurend dienen als priesters in Zijn tempel, in het hemelse heiligdom. Ze dienen Hem met hun dankzegging, lofprijzing en aanbidding. Nu niet meer gebrekkig zoals op aarde, maar volmaakt in de hemel. Ze zijn tot hun bestemming gekomen: Godlovers!

De ouderling belooft deze gelovigen nog meer zegeningen: God als de grote Koning zal Zijn tent over hen uitspreiden. Hij zal hen beschermend overdekken en gemeenschap met hen hebben zoals met de wolk- en vuurkolom tijdens de woestijnreis van het volk Israël. Honger en dorst zullen er niet meer zijn, want God zal door Zijn tegenwoordigheid alle menselijke behoeften en verlangens vervullen. Ook de brandende hitte van de zon, die in het Midden-Oosten levensbedreigend kan zijn, zal hen niet treffen. Jesaja's profetie gaat in vervulling: 'Zij zullen geen honger hebben of dorst lijden, hitte en zon zullen hen niet steken, want hun Ontfermer zal hen leiden, Hij zal hen zachtjes leiden naar waterbronnen' (49:10). Over dat laatste zegt de ouderling tegen Johannes dat het Lam als hun Herder zal optreden: hen zal weiden en hen zal geleiden naar de levende waterbronnen; bronnen vol water van het leven, van het eeuwige leven. Psalm 23 zal aan hen vervuld worden en God zal alle tranen van hun ogen afwissen. Ook een andere profetie van Jesaja wordt vervuld: 'De Heere HEERE zal de tranen van alle gezichten afwissen en de smaad van Zijn volk wegnemen van heel de aarde' (25:8). Voor de verheerlijkte gelovigen zullen in eeuwigheid geen pijn en verdriet meer zijn. God zal alles in allen zijn! Halleluja! Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor Uw bescherming en gemeenschap, voor Uw verzadiging, voor Uw Lam als Goede Herder en voor Uw vertroosting. Geef dat we nu al in deze zegeningen mogen delen en verlangen naar de volle genieting ervan in Uw heerlijkheid, door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods zegeningen in de hemelse heerlijkheid en op de nieuwe aarde?
2. Wat beelden de levende waterbronnen af in het heden en voor de toekomst?
3. Ontvang je nu al een voorschot en voorsmaak van deze toekomstige zegeningen? Hoe? Waarom?

1 juli

STILTE IN DE HEMEL

Lezen: Openbaring 8:1-5

(Johannes vertelt:) En toen het Lam het zevende zegel geopend had, kwam er een stilte in de hemel van ongeveer een half uur. En ik zag de zeven engelen die vóór God stonden en aan hen werden zeven bazuinen gegeven. (Openbaring 8:1,2)

Het Lam verbreekt en opent nu het zevende zegel van de boekrol. Dit gebeurt niet direct na het openen van het zesde zegel (6:12-17), maar na het visioen over de verzegelde Israëlieten op aarde en het visioen over de verheerlijkte gelovigen in de hemel, die Johannes ontvangt tussen de openingen van deze zegels in. Beide visioenen zijn heel bemoedigend voor Johannes en voor de vervolgde gelovigen: God beschermt het gelovige overblijfsel van Zijn volk Israël én de gelovigen, die uit de grote verdrukking komen, staan vóór de troon van God en vóór het Lam en delen in de hemelse heerlijkheid. Deze bemoedigende visioenen gaan vooraf aan nieuwe strafgerichten van God over de aarde. Hij wil de gelovigen daarop voorbereiden. Hij weet wat ze nodig hebben en dat geeft Hij. Zo groot zijn Zijn liefde en zorg voor hen! Telkens geeft Hij in het boek Openbaring 'tussenstukken' van troost.

Het Lam verbreekt en opent het laatste, zevende zegel van de boekrol. Alles is nu bekend en wordt werkelijkheid. Tot onze verrassing leidt de opening van het laatste zegel tot 'een stilte in de hemel van ongeveer een half uur'. De lofprijzing en de aanbidding van God op de troon en van Jezus als het Lam worden onderbroken en vallen stil. Een half uur, waarin het werkelijk stil is, duurt heel lang. Johannes ontvangt geen verklaring voor de stilte. Is het stilte voor de storm van komende strafgerichten? Johannes ziet zeven engelen vóór God staan die zeven bazuinen ontvangen voor het aankondigen en uitvoeren van Gods strafgerichten over de aarde (6-13). Het zijn de zeven aartsengelen of aangezichtsengelen die voortdurend voor God staan (Lk.1:19), van wie er twee in de Bijbel worden genoemd: Gabriël en Michaël. Ze nemen onder de engelen een hoge plaats in. Houdt de hemel de adem in voor de vreselijke rampen die deze engelen zullen aankondigen en uitvoeren? Of valt de hemelse eredienst stil voor de eredienst van de gebeden van de heiligen op aarde, die met reukwerk geofferd worden op het altaar voor Gods troon? De stilte in de hemel kan met beide verband houden. Wij weten het niet, omdat God de bedoeling ervan niet bekendmaakt. Hij weet het wel en dat is genoeg. Na de visioenen in het vorige hoofdstuk en voor het optreden van de zeven engelen met hun bazuinen in dit hoofdstuk en de volgende hoofdstukken is er alle reden voor ons om ook stilte in acht te nemen voor de overdenking van wat God hier aan ons bekendmaakt. Laten we stil worden voor Hem! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor de opening van het zevende zegel van de boekrol en voor de stilte in de hemel. Laten we stil worden voor U, door de kracht van Uw Heilige Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Spreekt de Bijbel nog meer over stil worden voor God?
2. Welke bemoedigende 'tussenstukken' komen nog meer voor in de Openbaring?
3. Ken je stil worden voor God? Hoe? Waarom (niet)?

2 juli

EEN WIEROOKVAT IN DE HEMEL

Lezen: Openbaring 8:1-5

(Johannes schrijft:) En er kwam een andere engel, die met een gouden wierookvat bij het altaar ging staan. Aan hem werd veel reukwerk gegeven, opdat hij dat samen met de gebeden van alle heiligen op het gouden altaar vóór de troon zou leggen. En de rook van het reukwerk steeg, met de gebeden van de heiligen, uit de hand van de engel op tot vóór God. En de engel nam het wierookvat en vulde dat met het vuur van het altaar en wierp het op de aarde en er kwamen stemmen, donderslagen, bliksemstralen en een aardbeving. (Openbaring 8:3-5)

Johannes heeft de opening van het zevende zegel van de boekrol door het Lam gezien, de stilte van een half uur in de hemel ervaren en zeven engelen gezien aan wie God zeven bazuinen geeft. Voordat deze engelen zich klaarmaken om op hun bazuinen te blazen, ziet Johannes eerst nog iets anders. Er is opnieuw een 'tussenstuk' - zoals de twee visioenen in het vorige hoofdstuk - voordat Gods strafgerichten over de aarde aangekondigd en voltrokken worden.

Johannes ziet een andere engel komen – niet een van de genoemde zeven engelen – die met een gouden wierookvat bij het altaar in het hemelse heiligdom gaat staan. Hij ontvangt veel reukwerk om dat aan God te offeren samen met de gebeden van alle heiligen: gelovigen op aarde die hun leven aan God toewijden. Eerder is er gesproken over 'gouden schalen vol reukwerk... de gebeden van de heiligen' (5:8), maar hier worden reukwerk en gebeden onderscheiden. Aan deze gebeden wordt een grote hoeveelheid reukwerk toegevoegd om ze te ondersteunen en voor God aangenaam te maken. Deze woorden herinneren aan Davids gebed: 'Laat mijn gebed als reukwerk voor Uw aangezicht staan' (Ps.141:2). Johannes ziet dat de rook van het reukwerk, vermengd met de gebeden van de heiligen, opstijgt naar God, Die zich verheugt over de heerlijke geur van de gebeden. Hij heeft graag dat Zijn kinderen tot Hem komen om met Hem te spreken. Hij zal hun gebeden zeker verhoren, op Zijn tijd en op Zijn manier. Nadat de engel het wierookvat gebruikt heeft voor het offeren van het reukwerk samen met de gebeden, vult hij het met het vuur van het altaar en werpt dat op de aarde. Dit is het oordeelsvuur van God en de uitwerking ervan is: stemmen, donderslagen, bliksemstralen en een aardbeving, zoals bij Gods verschijning op de berg Sinaï (Ex.19:16; 20:18). God komt als Rechter en de zeven engelen met hun zeven bazuinen gaan zich klaarmaken om Zijn strafgerichten aan te kondigen en uit te voeren. De HEERE is recht en Hij doet recht: Hij straft alle goddeloosheid en maakt daar een einde aan. Zijn Koninkrijk in volheid komt! Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor de dienst van de engelen, in het bijzonder voor het offeren van de gebeden van de heiligen samen met veel reukwerk. Laat ook onze gebeden reukwerk voor Uw aangezicht zijn en U behagen, door het werk van Uw Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat vertelt de Bijbel nog meer over de dienst van de engelen?
2. Is er verband tussen de gebeden van de heiligen en het oordeelsvuur dat op aarde geworpen wordt (1 Kon.17:1; Jak.5:17)? Regeert God de wereld via de gebeden van de gelovigen?
3. Zijn je gebeden reukwerk voor Gods aangezicht? Hoe? Waarom (niet)?

3 juli

DE EERSTE BAZUIN

Lezen: Openbaring 8

(Johannes vertelt:) En de zeven engelen die de zeven bazuinen hadden, gingen zich gereedmaken om op de bazuin te blazen.

En de eerste engel blies op de bazuin en er kwam hagel en vuur, vermengd met bloed, en dat werd op de aarde geworpen. En het derde deel van de bomen verbrandde en al het groene gras verbrandde. (Openbaring 8:6,7)

De opening van het zevende zegel van de boekrol door het Lam brengt een half uur stilte in de hemel, zeven engelen ontvangen zeven bazuinen, de gebeden van de heiligen stijgen op tot God in de hemel en Zijn oordeelsvuur wordt op de aarde geworpen, gevolgd door stemmen, donderslagen, bliksemstralen en een aardbeving. God komt als Rechter met Zijn strafgerichten. De zeven engelen gaan zich nu klaarmaken om op hun bazuinen te blazen. Mogelijk stellen zij zich op in een bepaalde volgorde. Het blazen op een bazuin of ramshoorn heeft in het Oude Testament verschillende betekenissen (Num.10:1-10). Hier kondigen de bazuinen oordelen aan met de uitvoering ervan. Het zijn ernstige waarschuwingen met de mogelijkheid om zich te bekeren (9:20,21).

De eerste engel blaast op zijn bazuin met als gevolg dat hagel en vuur, vermengd met bloed, op de aarde geworpen worden. Deze ramp herinnert aan de zevende plaag van Egypte: hagel. In het boek Exodus lezen we daarover: 'Toen strekte Mozes zijn staf naar de hemel en de HEERE gaf donder en hagel. Vuur schoot naar de aarde en de HEERE liet hagel neerkomen op het land Egypte. Er viel hagel en er flitste vuur te midden van de hagel, een zeer zware bui...De hagel sloeg in heel het land Egypte alles neer wat op het veld was, van mens tot dier. De hagel sloeg al het veldgewas neer en versplinterde alle bomen van het veld' (9:23-25). Deze ramp herinnert ook aan de eerste plaag van Egypte: water in bloed veranderd. Daarover lezen we: 'Toen zei de HEERE tegen Mozes: Zeg tegen Aäron: Strek je hand met je staf uit over de wateren van Egypte. Strek hem uit over hun stromen, over hun rivieren, over hun waterpoelen en over hun hele watervoorraad, zodat zij bloed worden. Er zal bloed zijn in heel het land Egypte, zelfs in de houten en stenen vaten...En al het water dat in de Nijl was, werd in bloed veranderd (Ex.7:19,20). Toen werd het land Egypte getroffen door deze vreselijke rampen, nu wordt de hele aarde erdoor getroffen. Wat een vreselijke ramp! Deze regen van hagel en vuur, vermengd met bloed, verbrandt een derde deel van de bomen en van het groene gras. Daardoor wordt de voedselvoorziening getroffen. Een natuurramp van grote omvang! Maar tweederde van de bomen en van het groene gras wordt nog gespaard! Leven op aarde blijft nog mogelijk. In Zijn toorn gedenkt de HEERE aan Zijn ontferming! Amen.

Gebed

Dank U, almachtige en rechtvaardige Rechter, voor Uw ernstige waarschuwingen door deze grote natuurramp. Geef dat we die ter harte nemen, ons bekeren en leven tot eer van U, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welke natuurrampen komen er nog meer in de Bijbel voor?
2. Wat kunnen we leren van de plagen in Egypte waar aan we hier herinnerd worden?
3. Zijn er natuurverschijnselen die je waarschuwen en tot bekering roepen? Welke? Hoe?

4 juli

DE TWEEDE BAZUIN

Lezen: Openbaring 8:

(Johannes vertelt:) En de tweede engel blies op de bazuin en er werd iets als een grote berg, die van vuur brandde, in de zee geworpen. En het derde deel van de zee werd bloed. En het derde deel van de schepselen in de zee, die leven hadden, stierf. En het derde deel van de schepen verging.

(Openbaring 8:8,9)

Na de eerste bazuin, die het strafgericht van hagel en vuur, vermengd met bloed, aankondigde, volgt een tweede bazuin. De tweede engel blaast op zijn bazuin met als gevolg dat een brandend voorwerp in de zee valt. Het heeft de omvang van een grote berg. Bij de opening van het zesde zegel vielen er sterren van de hemel op de aarde, zoals een vijgenboom zijn onrijpe vijgen afwerpt als hij door een harde wind wordt geschud (6:13). Hier zou het een hemellichaam: een vallende ster of een staartster kunnen zijn. Dit natuurverschijnsel veroorzaakt dat het derde deel van de zee bloed wordt, het derde deel van de zeedieren sterft en het derde deel van de schepen vergaat. Ook deze ramp herinnert aan de eerste plaag in Egypte: 'Toen zei de HEERE tegen Mozes: Zeg tegen Aäron: Strek je hand met je staf uit over de wateren van Egypte. Strek hem uit over hun stromen, over hun rivieren, over hun waterpoelen en over hun hele watervoorraad, zodat zij bloed worden. Er zal bloed zijn in heel het land Egypte, zelfs in de houten en stenen vaten...En al het water dat in de Nijl was, werd in bloed veranderd (Ex.7:19,20). De plaag in Egypte trof vooral de rivier de Nijl, maar deze ramp treft alle zeeën. Opnieuw een vreselijke natuurramp! Naar aanleiding hiervan schreef *Tijdsein*: 'Wordt er een waterstofbom gegooid op een oorlogsschip, met name op een onderzeeboot, dan verdampt er twee tot tien miljoen m3 water tot een enorme, verblindende bol van stoom van duizenden graden, die inderdaad lijkt op een gloeiende vuurberg' (*Tijdsein EO*, 25-09-1979). Deze ramp gaat gepaard met een economische: de verwoesting van de voedselvoorziening (zeedieren) en van de scheepvaart en handel. Ook nu wordt tweederde van de zee, van de zeedieren en van de schepen met hun bemanning nog gespaard. De HEERE is nog genadig! Wat een ernstige waarschuwing en roepstem tot bekering! Amen.

Gebed

Rechtvaardige Rechter, dank U voor Uw ernstige waarschuwing door deze tweede grote ramp, die de zeeën treft. Geef dat we die ter harte nemen, ons bekeren en de zeeën goed gebruiken, tot eer van U en tot zegen van onszelf en velen met ons, in Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de zee?
2. Wat zegt de Bijbel over Gods zorg voor de dieren?
3. Wat betekent de zee voor het menselijk leven op aarde en voor jou? Hoe? Waarom (niet)?

DE DERDE BAZUIN

Lezen: Openbaring 8

(Johannes vertelt:) En toen de derde engel op de bazuin blies, viel er een grote ster uit de hemel, die brandde als een fakkel. Hij viel op het derde deel van de rivieren en op de waterbronnen. En de naam van de ster was Alsem. En het derde deel van de wateren veranderde in alsem. En veel mensen stierven van dat water, omdat het bitter was geworden. (Openbaring 8:10,11)

De eerste twee engelen hebben met hun bazuinen Gods strafgerichten over de aarde en de zee aangekondigd en uitgevoerd. De volgende twee doen het over de rivieren en over de hemellichamen. En dan komt er een engel die de volgende oordelen van God aankondigt met een drievoudig wee. Er is zwaar weer op til!

Wanneer de derde engel op zijn bazuin blaast, valt er een grote, brandende ster uit de hemel op het derde deel van de rivieren en waterbronnen. Naar aanleiding van deze ramp schreef *Tijdsein*: 'Het beeld brandend als een fakkel is typisch voor een intercontinentale raket waarvan de beschermende mantel verbrandt door de wrijving, wanneer die vanuit de stratosfeer op zijn doel afduikt. Dat moet inderdaad op een enorme fakkel lijken' (*Tijdsein EO*, 25-09-1979). Door deze ramp wordt de watervoorziening voor een groot deel verwoest. De naam van de ster is 'Alsem': een scherp en bitter kruid dat giftig is. Het drinkwater wordt bitter en heeft een dodelijke uitwerking bij wie het drinken. Deze ramp herinnert aan de eerste plaag van Egypte: water in bloed veranderd, waardoor de watervoorziening werd getroffen. We lezen daarover in het boek Exodus: 'Toen zei de HEERE tegen Mozes: Zeg tegen Aäron: Strek je hand met je staf uit over de wateren van Egypte. Strek hem uit over hun stromen, over hun rivieren, over hun waterpoelen en over hun hele watervoorraad, zodat zij bloed worden. Er zal bloed zijn in heel het land Egypte, zelfs in de houten en stenen vaten...En al het water dat in de Nijl was, werd in bloed veranderd (Ex.7:19,20). De plaag in Egypte trof de rivier de Nijl en de rivieren, hun hele watervoorraad, maar deze natuurramp treft de watervoorziening van de hele aarde. Veel mensen sterven van dat water, omdat het bitter is. Hier wordt niet gesproken over het omkomen van een derde van de *mensen*, zoals bij de eerste en tweede ramp gesproken werd over het omkomen van een derde deel van de *schepselen* op de aarde en in de zee. Maar mogelijk zijn er een derde van de mensen omgekomen door vergiftiging met dit bittere water. In Zijn grote geduld spaart de HEERE nog mensen, zodat ze tot bekering kunnen komen! Zijn genadetijd is voor hen nog niet voorbij! Wat een ernstige waarschuwing voor hen die deze ramp overleven! Amen.

Gebed

Dank U, rechtvaardige en barmhartige God, voor Uw ernstige waarschuwing door deze ramp. Geef dat we Uw stem in natuurrampen verstaan, ons bekeren en voor U gaan leven, door het werk van Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Spreekt de Bijbel nog meer over het vallen van sterren uit de hemel?
2. Hoe kan bitter water zoet worden (Ex.15:23-26)? Wat is de boodschap van dit wonder?
3. Hoe kun je bewaard worden in zo'n natuurramp en blijven leven? Waarom?

6 juli

DE VIERDE BAZUIN

Lezen: Openbaring 8:6-13

(Johannes vertelt:) De vierde engel blies op de bazuin en het derde deel van de zon werd getroffen en het derde deel van de maan en het derde deel van de sterren, zodat het derde deel daarvan verduisterd werd en zodat de dag voor een derde deel niet licht werd en de nacht evenmin. (Openbaring 8:12)

De vierde engel blaast op zijn bazuin met als gevolg dat een derde deel van de zon, van de maan en van de sterren wordt getroffen. Ze kunnen niet langer volledig schijnen. Er treedt verduistering op. De lichtvoorziening wordt voor een groot deel verwoest en beperkt. Deze ramp herinnert aan de negende plaag in Egypte: drie dagen dikke duisternis. Het boek Exodus vertelt daarover: 'Toen zei de HEERE tegen Mozes: Strek uw hand uit naar de hemel, zodat er duisternis komen zal over het land Egypte en de duisternis te tasten is. Toen Mozes zijn hand uitstreekte naar de hemel, kwam er een dikke duisternis in heel het land Egypte, drie dagen lang. Zij zagen elkaar niet en drie dagen stond niemand op van zijn plaats' (Ex.10:21-23). Alleen nu wordt het niet volledig donker. De orde van dag en nacht wordt wreed verstoord. Hier blijkt dat die orde afhankelijk is van God. Hij brengt daar nu verandering in als straf op de zonde. Maar Hij spaart nog tweederde van de lichtvoorziening. Wat is Zijn geduld groot! Joëls profetie gaat in vervulling: 'Ik (God) zal wondertekens geven aan de hemel en op de aarde: bloed en vuur en rookzuilen. De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, vóór die dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende. Het zal geschieden dat ieder die de Naam van de HEERE zal aanroepen, behouden zal worden' (Joël 2:30-32; Hand.2:19-21). De ramp, die hier aangekondigd wordt, is een 'voorschot' op wat gaat gebeuren bij Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Jezus heeft daarover gezegd: 'En meteen na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden. En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde (of van het land: Israël) rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid' (Mt.24:29,30). Zover is het bij het blazen van de vierde bazuin nog niet. Maar deze ramp heeft al vreselijke gevolgen, hoe erg moet de duisternis dan niet zijn vlak vóór Jezus' terugkomst? Bij Jezus' sterven hebben de mensen daar iets van ervaren: 'En het was ongeveer het zesde uur (twaalf uur 's middags) en er kwam duisternis over heel de aarde tot het negende uur (drie uur 's middags) toe. En de zon werd verduisterd' (Lk.23:44,45). Ook dat was een 'voorschot' op wat gebeuren zal vlak vóór Jezus' terugkomst. Gods strafgerichten komen niet onaangekondigd. Wat een ernstige waarschuwingen tot bekering! Zo barmhartig is God. Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle God, dank U voor Uw aankondiging van dit strafgericht tot de bekering van mensen. Geef dat we Uw woorden geloven en dat ze ons tot bekering brengen, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de lichtvoorziening op aarde?
2. Waarom straft de HEERE de mensen in hun eerste levensbehoeften: water en licht?
3. Wat betekent licht voor je, in het dagelijkse leven en in het geloofsleven? Waarom?

7 juli

NOG DRIE BAZUINEN

Lezen: Openbaring 8:6-13

(Johannes vertelt:) En ik zag en hoorde één engel, die hoog aan de hemel vloog en met een luide stem riep: Wee, wee, wee hun die op de aarde wonen vanwege de overige bazuinstoten van de drie engelen die nog op de bazuin zullen blazen. (Openbaring 8:13)

Na het horen van de vier bazuinen over komende strafgerichten, ziet Johannes één engel of één arend - volgens bepaalde handschriften – die hoog aan de hemel vliegt naar de plaats waar de zon midden op de dag staat. Vanuit dit hoogtepunt roept hij luidt. Alle mensen over de hele aarde kunnen hem horen: 'Wee, wee, wee hun die op de aarde wonen'; dat zijn de ongelovige mensen die zich tegen God verzetten. De martelaren onder het oordeel riepen: 'Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen *die op de aarde wonen?*' (6:10). De engel laat een drievoudig 'wee' horen: een klaaglijke uitroep die in het Nieuwe Testament bijna uitsluitend voorkomt in woorden van Jezus (Mt.11:21; 18:7; 23:13-29, enz.) en in het boek Openbaring en die betrekking heeft op het eindgericht waaraan de onbekeerlijke zondaren worden prijsgegeven (Mt.23:13; 26:24; Lk.6:24-26). Hieraan gaan rampen vooraf die mensen zullen treffen (Mt.24:19; Openb.8:13; 18:10,16,19). Over het drievoudig 'wee', dat hier klinkt, lezen we verder: 'Het ene wee is voorbijgegaan. Zie, nog twee weeen komen hierna' (9:12) en: 'Het tweede wee is voorbijgegaan. Zie, het derde wee komt spoedig' (11:14). Op de uitroep van deze ene engel wordt in het vervolg teruggegrepen. Hij laat zijn drievoudig 'wee' horen 'vanwege de overige bazuinstoten van de drie engelen die nog op hun bazuin zullen blazen'. De volgende drie bazuinen zullen nog veel groter onheil brengen dan de eerste vier. Laten de mensen zich daarop voorbereiden door zich te bekeren tot de levende God! Hij kan hen bewaren voor en te midden van Zijn strafgerichten! 'Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, zal overnachten in de schaduw van de Almachtige' (Ps.91:1). Door Hem bewaard is wel bewaard! Amen.

Gebed

Dank U, rechtvaardige en barmhartige God, voor Uw grote en vele bemoeienissen met de mensheid om haar tot bekering te brengen en voor Uw vele aankondigingen van Uw strafgerichten. Geef dat we die niet naast ons neerleggen maar ter harte nemen en ons daarop voorbereiden door ons te bekeren tot U en met en voor U te leven, tot eer van U en tot zegen van onszelf en velen met ons, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waar klinkt in de Bijbel de 'wee' klacht nog meer?
2. Wat is de betekenis van de andere engel die Johannes hoog aan de hemel ziet vliegen (14:6,7)?
3. Wat doe je met de aankondigingen van Gods strafgerichten? Waarom?

8 juli

DE VIJFDE BAZUIN

Lezen: Openbaring 9:1-12

(Johannes vertelt:) En de vijfde engel blies op de bazuin en ik zag een ster, uit de hemel op de aarde gevallen. En hem werd de sleutel van de put van de afgrond gegeven. En hij opende de put van de afgrond en er steeg rook op uit de put als rook van een grote oven. En de zon en de lucht werden verduisterd door de rook van de put. En uit de rook kwamen sprinkhanen op de aarde en hun werd macht gegeven, zoals de schorpioenen van de aarde macht hebben. En tegen hen werd gezegd dat ze geen schade mochten toebrengen aan het gras van de aarde, of welke groene plant of welke boom dan ook, maar alleen aan de mensen die het zegel van God niet op hun voorhoofd hebben.

(Openbaring 9:1-4)

Wanneer de vijfde engel op zijn bazuin blaast, ziet Johannes een ster, die uit de hemel op de aarde valt. Hij heeft eerder vallende sterren gezien (6:13; 8:10). Deze ster is een bijzondere ster, omdat het een persoon is aan wie de sleutel van de put van de afgrond wordt gegeven. Hij wordt de engel van de afgrond genoemd die 'Verderver' heet. Hij krijgt de bevoegdheid om de put van de afgrond te openen: de verblijfplaats van de duivelen (Lk.8:31). Uit deze afgrond komt later het beest op (11:7; 17:8) en satan wordt erin opgesloten (20:3). Deze boze engel opent de put van de afgrond en daar stijgt rook uit op, zo dik als de walm van een grote oven. Deze rook verduistert de zon en de lucht en is een teken van Gods oordeel (6:12; 8:12). Uit deze duisternis komen sprinkhanen te voorschijn; een insect die in het Midden-Oosten veel voorkomt en een sprinkhanenplaag kan veroorzaken (Ex.10). Deze sprinkhanen zijn duivelse wezens, afkomstig uit de afgrond, en waarvan het gedrag en het uiterlijk afwijken van gewone sprinkhanen. Deze demonen krijgen bevoegdheid om de mensen te pijnigen. Hun optreden lijkt op dat van schorpioenen die een gifangel in hun staart hebben waarmee ze ondragelijke pijn kunnen veroorzaken. Naast de volmacht, die ze krijgen om als schorpioenen op te treden, is er voor hen een beperking. Ze mogen het gras, de groene planten en de bomen niet aantasten, maar alleen de mensen. Het omgekeerde gedrag van sprinkhanen, die planteneters zijn en die de mensen alleen schade doen door hun oogsten te vernielen. De HEERE zorgt voor het gras, de planten en de bomen, zodat de aarde leefbaar blijft. Deze duivelse wezens mogen alleen die mensen pijnigen die het zegel van God niet op hun voorhoofd hebben. Zij die dit zegel hebben mogen ze niet aantasten. De HEERE beschermt ze. Hij maakt onderscheid tussen 'een rechtvaardige en een goddeloze, tussen wie God dient en wie Hem niet dient' (Mal.3:18). Over Gods zegel heeft Johannes gehoord bij de verzegelde Israëlieten (7:2-4). Meer gelovigen hebben dit zegel ontvangen; ook gelovigen uit de heidenvolken. Het beschermt tegen dit strafgericht dat de kinderen van de duisternis treft; het loon van satan. Zijn dienst is een slechte dienst! Daartegenover staat de goede dienst van God Die zijn kinderen beschermt! Gelukkig hij/zij wie Hem toebehoort! Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor de bescherming van Uw kinderen in Uw strafgerichten over de aarde. Geef dat we in Uw bescherming mogen delen, omwille van Jezus, Uw Zoon, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over duivelse activiteiten?
2. Kunnen Gods kinderen omkomen in Gods strafgerichten over de aarde? Waarom (niet)?
3. Hoe wapen je je tegen duivelse activiteiten? Waarom?

9 juli

NIET DE DOOD MAAR HET LEVEN VINDEN

Lezen: Openbaring 9:1-12

(Johannes vertelt:) En hun (de sprinkhanen) werd macht gegeven, niet om hen (de mensen) te doden, maar om hen te pijnigen, vijf maanden lang. Hun pijniging was als de pijniging door een schorpioen, wanneer hij een mens steekt. En in die dagen zullen de mensen de dood zoeken maar die niet vinden. En zij zullen ernaar verlangen te sterven, maar de dood zal van hen wegvluchten. (Openbaring 9:5,6)

Na het blazen van de vijfde bazuin ziet Johannes de put van de afgrond – de verblijfplaats van de duivelen – opengaan. Er stijgt een geweldige rook uit de put op, die de zon en de lucht verduisteren. Uit de rook komen 'sprinkhanen' voort: duivelse wezens die macht hebben om de mensen te pijnigen als schorpioenen. God beperkt echter hun activiteiten, want ze mogen het gras, de groene planten en de bomen niet beschadigen en ook niet de gelovigen die het zegel van God hebben.

Deze demonen krijgen bevoegdheid om de mensen op aarde te pijnigen; pijnigen zoals schorpioenen doen die met hun steken ondraaglijke pijnen veroorzaken. Ze mogen dit vijf maanden doen; de levensduur van een sprinkhaan. Het is dus een begrensde straf. De pijniging zal zo vreselijk zijn dat de mensen niet langer meer willen leven: ze zullen de dood zoeken en niet vinden en verlangen te sterven maar de dood zal wegvluchten. Het wordt twee keer gezegd om de ondraaglijkheid van de pijniging aan te geven. Wat een vreselijke straf! Deze pijniging is een 'voorschot' op de pijniging in de hel waarin de rijke man in Jezus' gelijkenis terecht kwam, waarover Lukas vertelt: 'En ook de rijke man stierf en werd begraven. En toen hij in de hel zijn ogen opsloeg, waar hij in pijn verkeerde, zag hij Abraham van ver en Lazarus in zijn schoot. En hij riep en zei: Vader Abraham, ontferm u over mij en stuur Lazarus naar mij toe en laat hem de top van zijn vinger in het water dopen en mijn tong verkoelen, want ik lijd vreselijk pijn in deze vlam' (16:23,24). De pijniging in de hel zal deze pijniging door schorpioenen overtreffen. Deze duurt zes maanden, maar die in de hel duurt eeuwig.

Deze gepijnigde mensen zullen de dood zoeken, maar niet vinden. Ze hebben het leven in God niet gezocht en dat zoeken ze ook nu niet. Door hun onbekeerlijkheid hebben ze het oordeel van verharding over zich afgeroepen en nu kunnen ze alleen maar de dood zoeken en die niet vinden, naar de dood verlangen maar die vlucht van hen weg. Wat een vreselijke toestand en dat door eigen schuld! Laten we in Gods genadetijd naar Hem zoeken: de levende God en naar Jezus, Die de Opstanding en het Leven is en naar de Heilige Geest Die levend maakt. Bij Hem is eeuwig leven te vinden, dat hier en nu begint en dat duurt tot in de eeuwen der eeuwen! Zijn bevel én belofte zijn: 'Zoek de HEERE terwijl Hij te vinden is, roep Hem aan terwijl Hij nabij is. Laat de goddeloze zijn weg verlaten, de man van ongerechtigheden zijn gedachten. Laat hij zich bekeren tot de HEERE, dan zal Hij zich over hem ontfermen, tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig' (Jes.55:6,7). Amen.

Gebed

Heilige en volmaakte Rechter, dank U voor deze ernstige waarschuwing. Geef dat we die ter harte nemen en het eeuwige leven bij U zoeken en vinden, zodat dit oordeel ons niet treft, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel nog meer over de pijniging door boze geesten?
2. Waarom wordt dit vreselijke oordeel hier beschreven?
3. Heb je het eeuwige leven gevonden? Hoe? Waarom (niet)

10 juli

GEEN SCHADE MAAR WINST

Lezen: Openbaring 9:1-12

(Johannes vertelt:) En de sprinkhanen zagen eruit als paarden die voor de oorlog gereedgemaakt zijn. En op hun koppen droegen zij kransen als van goud en hun gezichten leken op gezichten van mensen. En zij hadden haar als haar van vrouwen en hun tanden waren als tanden van leeuwen. En zij hadden borstharnassen van ijzer en het geluid van hun vleugels was als het geluid van wagens met veel paarden die ten strijde trekken. En zij hadden staarten die leken op schorpioenen, en er zaten angels aan hun staarten. En zij hadden de macht om de mensen schade toe te brengen, vijf maanden lang. En zij hadden een koning over zich, de engel van de afgrond. Zijn naam is in het Hebreeuws Abaddon en in het Grieks heeft hij de naam Appolyon. Het ene wee is voorbijgegaan. Zie nog twee weeën komen hierna. (Openbaring 9:7-12).

Johannes geeft nu een beschrijving van deze duivelse 'sprinkhanen'. Hij zoekt naar woorden en naar beelden om uit te drukken wat hij ziet. Ze zien er uit als oorlogspaarden met menselijke gezichten en met gouden kransen op hun hoofd. De kop van een sprinkhaan heeft iets van een paardenhoofd en kransen wijzen op overwinning. Verder hebben ze lange, loshangende haren, die kunnen wijzen op vijandschap – de vijandige Parten hadden die - en leeuwentanden om mensen te verscheuren. IJzeren borstharnassen maken hen onkwetsbaar en met hun vleugels brengen ze een hard geluid voort. Ze hebben staarten als schorpioenen met een gifangel erin, waarmee ze de mensen kunnen steken en schade kunnen toebrengen; vijf maanden lang, zolang een sprinkhaan leeft. Hun pijniging is zo ondraaglijk dat mensen niet langer willen leven. Sprinkhanen hebben geen koning (Spreuk.30:27), maar deze demonen hebben als koning de engel van de afgrond die in het Hebreeuws en in het Grieks 'Verderver' heet. Deze vreselijke demonen pijnigen de mensen vijf maanden lang. Deze straf eindigt met een 'wee' en er komen nog twee zware oordelen. De boodschap van de engel: 'Wee, wee, wee hun die op de aarde wonen' (8:13) wordt bevestigd. Johannes ziet hier welke schade boze geesten zullen aanrichten. Maar gelukkig is dit niet de enige boodschap van de Bijbel. Daar is Gods Heilige Geest, Die mensen geen schade doet, maar voor eeuwige winst zorgt: vergeving van zonden en eeuwig leven in Gods gemeenschap. De beschrijving van deze duivelse 'sprinkhanen' is afschuwelijk en afschrikwekkend, die van de Heilige Geest daarentegen is aantrekkelijk en uitnodigend. Hij is als een duif die op Jezus neerdaalde bij Zijn doop. Na de zondvloed was de duif de vredebood van de nieuwe tijd (Gen.8:11,12) en Jezus roemde haar oprechtheid (Mt.10:16). Wie is er zo oprecht als de Heilige Geest en wie brengt er zoveel vrede als Hij? Laten we bidden om de Heilige Geest! Dan lijden we geen tijdelijke schade, maar boeken we eeuwige winst, tot eer van Hem en tot zegen van onszelf en velen met ons, amen.

Gebod

Dank U, Heilige Geest, dat U mensen geen schade doet lijden zoals de boze geesten, maar hun eeuwige winst geeft: de erfenis van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde waar God alles in allen zal zijn. Geef dat we daar allen in mogen delen, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over schade door boze geesten?
2. Wat zegt de Bijbel over zegeningen door de Heilige Geest?
3. Lijd je schade door boze geesten? Deel je in de zegen van de Heilige Geest? Hoe? Waarom?

11 juli

DE ZESDE BAZUIN

Lezen: Openbaring 9:13-21

(Johannes vertelt:) En de zesde engel blies op de bazuin en ik hoorde uit de vier horens van het gouden altaar dat vóór God stond, één stem komen: Die zei tegen de zesde engel die de bazuin had: Maak de vier engelen los die gebonden zijn bij de grote rivier, de Eufraat. En de vier engelen werden losgelaten. Zij waren in gereedheid gehouden tegen het uur en de dag en de maand en het jaar dat zij het derde deel van de mensen zouden doden. (Openbaring 9:13-15).

Wanneer de zesde engel op zijn bazuin blaast, hoort Johannes één stem komen uit de vier horens van het gouden reukofferaltaar dat vóór God in het hemelse heiligdom staat. Hij hoort een enkele stem waarschijnlijk van een engel die bij het gouden altaar staat. Mogelijk dezelfde engel die op het altaar reukwerk met de gebeden van de heiligen heeft geofferd (8:3-5). De ene stem komt uit de vier horens van het gouden reukofferaltaar waardoor de stem viervoudig klinkt en daardoor ver gehoord wordt. Deze engelenstem vanuit het altaar zegt tegen de zesde engel die op zijn bazuin blaast: 'Maak de vier engelen los die gebonden zijn bij de grote rivier, de Eufraat'. De gebondenheid van de engelen wijst erop dat het kwade engelen zijn: engelenvorsten van volken zoals de vorst van Perzië en die van Griekenland (Dan.10:13,20,21) die zich verbonden hebben met het kwaad. Het zijn vier engelenvorsten en dat getal wijst op de wereldwijde omvang van hun legers (Dan.7:2; 11:4; Mt.24:31). Ze bevinden zich bij de rivier de Eufraat: de langste rivier in Voor-Azië, de oostgrens van het Romeinse rijk. Deze engelen bevinden zich op een andere plaats dan de vier engelen die de vier winden van de aarde tegenhielden en die op de vier hoeken van de aarde stonden (7:1). Johannes ziet nu dat de engel, die op de bazuin geblazen heeft, de vier kwade engelen losmaakt. Ze zijn in gereedheid gehouden tegen het uur en de dag en de maand en het jaar om het derde deel van de mensen te doden; op een door God nauwkeurig bepaalde tijd. Ze staan nu gereed om in actie te komen en hun vreselijke werk te doen: het doden van een derde deel van de mensen. Hetzelfde deel van bomen, zeeën en rivieren, dat door de eerdere bazuinen getroffen werd (8:7-10). Veel mensen zullen gedood worden, maar niet de meerderheid. Tweederde deel blijft nog in leven. In Zijn toorn gedenkt de HEERE aan Zijn ontferming! Voor hen die overblijven duurt de genadetijd nog voort, de tijd om zich te bekeren. Ze zijn ernstig gewaarschuwd, maar ze bekeren zich niet, zoals later gezegd wordt: 'En de overige mensen, die niet door deze plagen werden gedood, bekeerden zich niet van de werken van hun handen; zij bleven de demonen aanbidden en de gouden, zilveren, koperen, stenen en houten afgoden, die niet kunnen zien, horen of lopen. Ook bekeerden zij zich niet van hun moorden, hun toverij, hun ontucht en het plegen van diefstal'. Ze verhardden zich en daarmee halen ze het oordeel van de verwoesting over zich. Voor ons een baken in zee! Daarom: Bekeer je en leef! Amen.

Gebed

Dank U, almachtige en genadige God, voor deze ernstige waarschuwing. Geef dat we die ter harte nemen en ons bekeren tot U, door Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waar spreekt de Bijbel nog meer over kwade engelen en hun werk?
2. Waarom worden de vier kwade engelen nu losgemaakt?
3. Hoe kun je je op dit strafgericht voorbereiden? Waarom (niet)?

12 juli

GODS LEGER IS GROTER

Lezen: Openbaring 9:13-21

(Johannes vertelt:) En het aantal bereden troepen bedroeg tweemaal tienduizend maal tienduizend en ik hoorde hun aantal. En in dit visioen zag ik de paarden en hen die erop zaten aldus: Ze hadden vuurrode en rookkleurige en zwavelkleurige borstharnassen. En de hoofden van de paarden waren als leeuwenkoppen en uit hun mond kwam vuur, rook en zwavel. Door deze drie werd het derde deel van de mensen gedood: door het vuur, de rook en de zwavel die uit hun mond kwam. Want hun macht ligt in hun mond en in hun staart, want hun staarten zijn als slangen, met koppen eraan en daarmee brengen zij schade toe. (Openbaring 9:16-19)

Johannes ziet dat de vier kwade engelen - gebonden bij de rivier de Eufraat - losgemaakt worden. Ze brengen legers op de been die een derde deel van de mensen doden. Het is een heel groot leger dat tweehonderd miljoen strijders te paard telt. 'Tienduizend' was in die tijd het grootste telwoord en met dit getal werd een compleet leger aangeduid (Deut.32:30; 33:2,17; Judas:14). Het is zo'n groot leger dat Johannes het niet kan tellen. Hij hoort het aantal soldaten uit de hemel. Het zijn geen gewone soldaten, maar zoals uit het vervolg blijkt demonen, duivelse wezens. De paarden met de ruiters dragen vuurrode, rookkleurige en zwavelkleurige borstharnassen en de hoofden van de paarden lijken op leeuwenkoppen. De dreigende kleuren van de harnassen stemmen overeen met wat de paarden uitblazen: vuur, rook en zwavel; levensbedreigend. De leeuwenkoppen wijzen op de vreeswekkende en verscheurende kracht van de leeuw. Het zijn geduchte strijdpaarden met angstaanjagende ruiters die het derde deel van de mensen doden door vuur, rook en zwavel die uit hun mond komen. Hun macht ligt ook nog in hun staart, 'want hun staarten zijn als slangen, met koppen eraan en daarmee brengen ze schade aan'. Deze monsters kunnen mensen doden door met hun staart te bijten en dodelijk gif in hun slachtoffers te spuiten. Ze zaaien dood en verderf.

Bij de vijfde bazuin waren het duivelse 'sprinkhanen', die de mensen zonder het zegel van God op hun voorhoofd pijnigden, zó kwelden dat ze wilden sterven. Bij de zesde bazuin zijn het duivelse 'ruiters' die de mensen op een vreselijke manier om het leven brengen. Het derde deel van de mensheid wordt door hen gedood. Gods strafgerichten worden al zwaarder, maar Zijn oordeel treft niet alle mensen. De HEERE spaart de gelovigen zoals de Israëlieten gespaard werden bij de plagen in Egypte. Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, zal geen plaag treffen (Ps.91). Bovendien Gods leger is groter dan dit leger en Jezus is de generaal: 'En de legers in de hemel volgden Hem op witte paarden, gekleed in fijn linnen, wit en smetteloos' (19:11-16). Laten we ons niet verkijken op dit grote leger, maar naar Jezus kijken, de Overwinnaar in de strijd! Amen.

Gebed

Heilige en rechtvaardige God, dank U voor dit visioen om ons voor te bereiden op Uw strafgerichten die over de aarde zullen komen. Geef dat we Uw boodschap verstaan en onze toevlucht bij U zoeken in ons tijdelijke leven op aarde, met het oog op Uw oordelen die komen en Jezus' terugkomst in heerlijkheid, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Spreekt de Bijbel nog meer over grote legers die op de been gebracht worden?
2. Wat zegt dit visioen over de macht van satan en zijn demonen?
3. Wat betekent dit visioen voor je? Waarom?

13 juli

GESPAARD MAAR GEEN BEKERING

Lezen: Openbaring 9:13-21

(Johannes vertelt:) En de overige mensen, die niet door deze plagen werden gedood, bekeerden zich niet van de werken van hun handen; zij bleven de demonen aanbidden en de gouden, zilveren, koperen, stenen en houten afgoden, die niet kunnen zien, horen of lopen. Ook bekeerden zij zich niet van hun moorden, hun toverij, hun ontucht en het plegen van diefstal. (Openbaring 9:20,21)

Johannes hoort nu de reactie van de mensen op Gods strafgerichten die over hen gekomen zijn; niet alleen door de laatste bazuin, maar ook door de vorige vijf, want er wordt gesproken over 'deze plagen'. Niet eerder is het doel van Gods oordelen genoemd die door deze zes bazuinen zijn aangekondigd en uitgevoerd: bekering tot God. Zoals bij de plagen in Egypte zijn de overlevenden wellicht onder de indruk geweest van de rampen die hen treffen, maar ze bekeren zich niet. Ze horen in deze strafgerichten Gods roepstem tot bekering niet; Zijn oproep tot inkeer, omkeer en terugkeer tot Hem. Ze verharden zich en gaan door met het dienen van de afgoden in plaats van de ene ware God. 'De werken van hun handen' is een omschrijving van afgodsbeelden en afgoderij (1 Kon.16:7; Jer.1:16; 25:6,7; 32:30). Het zijn zelfgemaakte afgoden van goud, zilver, koper, steen en hout. Het zijn dode afgoden, want zij kunnen niet zien, horen of lopen; en ook niet spreken. Wat dwaas om zulke zelfgemaakte en dode goden te dienen! Ze zijn er blind voor dat ze door hun afgodendienst de demonen aanbidden: boze geesten die onder leiding van satan staan! Wat een verblinding! Ze hebben er helemaal geen erg in dat deze demonen als duivelse 'sprinkhanen' hen pijnigen en dat duivelse 'strijdpaarden met ruiters' mensen van het leven beroven! Dat is het loon wat zij aan hun trouwe dienaars uitbetalen.

Afgodendienst is niet onschuldig, maar heeft gevolgen voor het levensgedrag: het vermoorden van mensen, het bedrijven van tovenarij en ontucht en het plegen van diefstal. Afgoderij leidt tot een moreel verkeerd leven. Wie de ware God niet liefheeft, heeft ook zijn naaste niet lief. Toverij en hoerarij herinneren aan de goddeloze koningin Izebel (2 Kon.9:22; Openb.2:20-23). Het is een verzamelnaam voor occultisme en allerlei lichamelijke onreinheid. Twee keer wordt hier gezegd dat de overgebleven mensen zich niet bekeerden. Gods oordelen hebben wel straf gebracht, maar geen bekering! De aardebewoners hebben er niet door geleerd wat gerechtigheid is (Jes.26:9): wat een rechtvaardig leven is tot eer van God en tot zegen van henzelf en van hun medemensen. Het is nodig dat God in Zijn strafgerichten meekomt met de werking van Zijn Geest tot verootmoediging en bekering. Anders verharden we ons en halen we het oordeel van de verwoesting over ons. 'HEERE, bewaar ons daarvoor en kom met Uw Heilige Geest om ons te bekeren tot eeuwig leven!' Amen.

Gebod

Dank U, HEERE, God van Israël, voor dit afschrikwekkende voorbeeld. Laten Uw oordelen over de aarde ons tot bekering en geloof leiden, door Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Zijn er meer voorbeelden van onbekeerlijkheid onder Gods strafgerichten in de Bijbel?
2. Waarom worden bij deze bazuingerichten de gelovigen niet genoemd?
3. Heb je ook last van onbekeerlijkheid? Wat doe je daarmee? Waarom (niet)?

14 juli

IK BEN MET U

Lezen: Psalm 46

(De dichter zingt:) De HEERE van de legermachten is met ons; de God van Jakob is voor ons een veilige vesting. Sela. (Psalm 46:8,12)

Zes engelen met hun bazuinen hebben Gods strafgerichten aangekondigd en uitgevoerd (Openbaring 8/9). De aardebewoners worden er door getroffen, maar een derde deel van bomen, zeeën, rivieren en hemellichamen wordt nog gespaard. Zij, die het zegel van God niet op hun voorhoofd hebben, worden vreselijk gepijnigd, maar sterven niet. Een derde deel van de mensen wordt gedood door een grote oorlog en de overgebleven mensen bekeren zich niet. Wat een vreselijke tijd! De schrik kan ons om het hart slaan. Maar ook dan is de HEERE bij Zijn kinderen. Psalm 46 zingt daarover.

Deze psalm is een lied van de Korachieten en wordt gezongen 'op alamoeth' dat vertaald wordt 'met jonge vrouwen'; een aanwijzing van de melodie of van de toonzetting: sopraanstemmen. Het lied zet in met een geloofsgetuigenis: 'God is ons een toevlucht en vesting; Hij is in hoge mate een hulp gebleken in benauwdheden'; benauwdheden door natuurgeweld (3,4), politieke dreiging (7) en oorlogsgeweld (10). Maar de HEERE heeft uitredding gegeven. Hij is een schuilplaats voor Zijn volk. Gods redding in het verleden ervaren geeft vertrouwen in het heden en hoop voor de toekomst: 'Al veranderde de aarde van plaats en werden de bergen verzet naar het hart van de zeeën. Laat haar wateren bruisen, laat het schuimen, laat de bergen beven door haar onstuimigheid'. Wat een geloofsvertrouwen en wat is het goed om van het geloof te getuigen! Dat doet het geloof groeien.

De HEERE is bij Zijn volk: 'God is in haar midden (van Zijn stad), zij zal niet wankelen; God zal haar helpen bij het aanbreken van de morgen' zoals Hij de Israëlieten hielp na de doortocht door de Schelfzee, toen Mozes de zee deed terugkeren en de Egyptenaren verdrongen (Ex.14:26-31). Jeruzalem als de stad van God wordt hier voorgesteld als het paradijs dat door rivieren werd omringd (Gen.2:10-14); rivieren die voor vruchtbaarheid zorgden. Een rivier met vertakkingen maakt de stad blij, in het bijzonder de tempel als de woonplaats van de Naam van de HEERE. Heidenvolken tierden tegen Gods stad, maar de HEERE liet Zijn stem klinken en koninkrijken wankelden en de aarde smolt weg. Het geheim van de uitredding en overwinning is dat de HEERE bij Zijn volk is. Hij is een veilige schuilplaats. Deze woorden klinken tweemaal (8,12), gevolgd door 'sela': even stilstaan, nadenken!

De dichter nodigt uit om te letten op de daden van de HEERE: Hij richt verwoestingen op aarde aan, maar Hij doet ook oorlogen ophouden en vernietigt wapens. Hij regeert en Hij spreekt: 'Geef het op en weet Ik God ben; Ik zal geroemd worden onder de heidenvolken, Ik zal geroemd worden op de aarde'. Verwacht geen steun van omringende volken, want Ik help jullie en Ik zorg voor Mijn eigen eer. Zing daarom over Mijn tegenwoordigheid en Mijn bescherming: Ik ben met u! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor deze psalm, voor dit geloofsgetuigenis van Israël, dat Christus' Gemeente mag meezingen met Uw volk. Geef dat we dit geloof mogen kennen en daarvan mogen zingen, tot eer van Uw Naam onder de volken, door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Aan welke situaties in Israëls geschiedenis doet deze psalm denken?
2. Hoe is en wordt deze psalm door Jezus, onze Immanuël ('God met ons') vervuld?
3. Ken je Gods tegenwoordigheid? Hoe? Waarom (niet)?

15 juli

IK BEWAAR U

Lezen: Psalm 121

(De dichter zingt:) De HEERE zal u bewaren voor alle kwaad, uw ziel zal Hij bewaren. De HEERE zal uw uitgaan en uw ingaan bewaren, van nu aan tot in eeuwigheid. (Psalm 121:7,8)

Psalm 121 is het tweede van de vijftien 'Opgangsliederen' (120-134), pelgrimsliederen, door Israëlieten gezongen op weg naar Jeruzalem voor het vieren van de feesten van de HEERE. Pelgrims zingen zichzelf of elkaar toe.

De dichter zingt: 'Ik sla mijn ogen op naar de bergen, vanwaar zal mijn hulp komen?' (het laatste is gezien het verband een betere vertaling). De bergen of heuvels bergen gevaren in zich: een schuilplaats en uitvalsbasis voor rovers. De pelgrim beseft dat hij hulp nodig heeft in de gevaren die hem bedreigen. Hij beantwoordt zijn eigen vraag met: 'Mijn hulp is van de HEERE, Die hemel en aarde gemaakt heeft'. Hij is vol vertrouwen op de HEERE, zijn God, of hij spreekt zichzelf toe om op Hem te vertrouwen. De HEERE is de Verbondsgod van Zijn volk: 'Ik ben Die Ik ben', 'Ik ben erbij', 'Ik ben de Eeuwigtrouwe'. Hij is de almachtige God, de Schepper van de hemel en van de aarde. Wat een Helper! Een betere is er niet. De hele Bijbel getuigt van Zijn hulp in Jezus, Zijn Zoon, door de Heilige Geest. Zijn genade is in alle omstandigheden genoeg!

En dan spreekt de pelgrim zichzelf of anderen toe met heerlijke beloften van bewaring door God. Op oneffen wegen bewaart Hij zijn voeten voor struikelen, zodat hij niet valt en zijn reis niet kan vervolgen. Tijdens zijn hele reis zal de HEERE zijn Bewaarder zijn als zijn 'persoonlijke lijfwacht'. God zal niet sluimeren of slapen waardoor Hij Zijn belofte van bewaring en Zijn taak van bescherming niet kan waarnemen. Drie keer zegt de pelgrim dat de HEERE zijn Bewaarder is. Daar hoeft niemand aan te twijfelen. De HEERE is zijn schaduw aan zijn rechterhand om hem te beschermen tegen de kracht van de felle zon, die het gevaar van een zonnesteek kan opleveren (2 Kon.4:18-20; vgl. Jona 4:8). Pelgrims reisden vaak 's nachts en men dacht dat de stralen van de maan iemand ziek konden maken: krankzinnig, blind en lijdend aan huidziekten. Ook daar zal de HEERE voor bewaren! Samenvattend zegt de pelgrim: 'De HEERE zal u bewaren voor alle kwaad, uw ziel zal Hij bewaren'. Gods bewaring is alomvattend: voor *alle* rampen in die zin dat ze je niet alleen niet zullen treffen, maar ook dat je er niet in zult omkomen én je *hele* persoon ('ziel'). De HEERE zal het uitgaan uit het huis om op het veld te gaan werken of om naar Jeruzalem op pelgrimsreis te gaan bewaren én het naar huis terugkeren bewaren. Zijn bewaring is niet alleen alomvattend, maar ook altijddurend, zolang het volk Israël en de pelgrim zullen bestaan: 'Van nu aan tot in eeuwigheid'. Bewaard door de eeuwige God is voor eeuwig bewaard! Wat een heerlijke beloften van bewaring! Wat een zekerheid, want wat de HEERE belooft doet Hij! Al Zijn beloften zijn in Jezus ja en amen, tot Zijn eer! Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, Bewaarder van Israël, voor Uw overvloedige beloften van bewaring. Vervul die aan ons door Jezus, Uw Zoon, en door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods bewaring?
2. Waarom wordt deze psalm vaak gelezen voor het op reis gaan?
3. Ken je Gods bewaring? Hoe? Waarom?

16 juli

DE ENGEL MET HET BOEKJE

Lezen: Openbaring 10

(Johannes vertelt:) En ik zag een andere sterke Engel uit de hemel afdalen. Hij was bekleed met een wolk en boven Zijn hoofd was een regenboog. Zijn gezicht was als de zon en Zijn voeten waren als zuilen van vuur. En Hij had in zijn hand een boekje dat geopend was. En Hij zette Zijn rechtervoet op de zee en Zijn linker op de aarde. (Openbaring 10:1,2)

Na het blazen van de zesde engel op zijn bazuin (hfdst.9) volgt het blazen van de zevende bazuin in hoofdstuk 11. Opnieuw een 'tussenstuk' zoals tussen de opening van de eerste zes zegels (hfdst.6) en de opening van het zevende zegel (hfdst.8). Het zevende zegel en de zevende bazuin gaan beide over Jezus' terugkomst in heerlijkheid en het laatste oordeel. In die tussentijd moeten er nog dingen gebeuren voordat het einde komt. Het getal zeven wijst op volheid. Die 'tussenstukken' brengen ontspanning en bemoediging ná de grote rampen die eraan voorafgaan en die nog volgen. Ze nodigen uit om verder te lezen.

Na het blazen van de zesde engel waarbij een derde deel van de mensen gedood wordt, ziet Johannes een andere sterke Engel uit de hemel afdalen op de aarde. Hij is bekleed met een wolk en boven Zijn hoofd is een regenboog. Wolk en regenboog wijzen op Gods heerlijkheid en trouw. Zijn gezicht straalt als de zon: vol van kracht en majesteit en Zijn voeten als zuilen van vuur hebben kracht om te verpletteren. De zuilen van vuur herinneren aan de vuurkolom tijdens de woestijnreis. De beschrijving van deze sterke Engel doet denken aan de Engel van de HEERE Die aan Daniël verscheen (Dan.10) en aan de verschijning van de verheerlijkte Jezus aan Johannes (1:12-20). Wie anders kan Hij zijn als de verheerlijkte Jezus, Die als Gods Boodschapper een nieuwe boodschap aan Johannes brengt die hij moet doorgeven? Eerst is Hij aan Johannes verschenen met een opdracht om in een boek te schrijven wat hij te zien krijgt (hfdst.1). Daarna is Hij verschenen als de Leeuw van Juda en het geslachte Lam van God dat de boekrol opent (hfdst.5). Nu verschijnt Hij aan Johannes als de sterke Engel met een boekje in Zijn hand. Mogelijk heeft Johannes pas achteraf begrepen dat Hij de verheerlijkte Jezus is, Die in de gedaante van een sterke engel aan hem verschenen is.

Deze Engel heeft in Zijn hand een open boekje met een nieuwe profetische boodschap die Johannes moet doorgeven (11). Het boekje is niet de boekrol waarvan het Lam de zeven zegels verbroken heeft (hfdst.5-8). Deze sterke Engel zet Zijn rechtervoet op de zee en Zijn linkervoet op de aarde, het vasteland. Hij is heel groot en Hij legt beslag op de zee en op de aarde. Wat een indrukwekkende verschijning! Johannes zal gespannen naar Hem gekeken hebben: 'Wat gaat deze Engel doen?' Hij krijgt een nieuwe openbaring. Gods werk gaat door en Zijn Koninkrijk komt! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor de verschijning van Jezus als deze sterke Engel aan Johannes. Geef ons aandacht naar wat Hij gaat doen, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel nog meer over sterke engelen?
2. Is het belangrijk om te weten wie deze sterke Engel is? Waarom (niet)?
3. Verlang je naar nieuwe openbaring van God vandaag? Hoe? Waarom (niet)?

17 juli

DE ZEVEN DONDRSLAGEN

Lezen: Openbaring 10

(Johannes vertelt:) En Hij (de Engel) riep met luide stem, zoals een leeuw brult. En toen Hij geroepen had, lieten de zeven donderslagen hun stemmen horen. En toen de zeven donderslagen hun stemmen hadden laten horen, stond ik op het punt ze op te schrijven. Maar ik hoorde een stem uit de hemel tegen mij zeggen: Verzegel wat de zeven donderslagen gesproken hebben en schrijf dat niet op. (Openbaring 10:3,4)

Na de beschrijving van de sterke Engel hoort Johannes Hem luid roepen zoals een leeuw brult. In het Oude Testament wordt dat van Gods stem gezegd (Jer.25:30; Hos.11:10; Amos 3:8). Wijst dit er ook niet op dat de sterke Engel de verheerlijkte Jezus, de Zoon van God, is? Overal op aarde wordt Zijn luide stem gehoord en zeven donderslagen beantwoorden die. De stemmen van de donderslagen bevatten een boodschap die Johannes hoort. Hij wil die opschrijven zoals hij alles opschrijft wat hij ziet en hoort. Jezus heeft hem dat opgedragen (1:11,19) en Johannes is gehoorzaam.

Maar dan hoort Johannes een andere stem uit de hemel die tegen hem zegt: 'Verzegel wat de zeven donderslagen gesproken hebben en schrijf dat niet op'. Johannes wordt verboden op te schrijven wat hij gehoord heeft door de zeven donderslagen, want dit moet verborgen blijven en als geheim door hem bewaard worden. Hij mag over de inhoud van de donderslagen niet schrijven. God wil de boodschappen van de zeven donderslagen geheimhouden. Voor de inhoud van deze donderslagen geldt: 'De verborgen dingen zijn voor de HEERE, onze God, maar de geopenbaarde dingen zijn voor ons en onze kinderen, tot in eeuwigheid, om al de woorden van deze wet te doen' (Deut.29:29). Er is dus meer openbaring over de toekomst dan in het boek Openbaring staat. Er ontbreken stukjes in de legpuzzel waarbij we bij de uitleg van het laatste Bijbelboek rekening mee moeten houden. We zullen voor verrassingen komen te staan; verrassingen van God! Daar mogen we naar uitzien en ons nu al op verheugen. De komst van Gods Koninkrijk in volle openbaring en heerlijkheid zal alles overtreffen! Daarom: 'Verblijd u in de hoop. Wees geduldig in de verdrukking. Volhard in het gebed' (Rom.12:12). Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, God van Israël, voor deze zeven donderslagen en voor het verbergen van hun inhoud voor ons in Uw liefde en wijsheid. Geef dat we daar tevreden mee zijn en uitzien naar de verrassingen die U voor ons hebt, in Jezus' Naam, door de kracht van de Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Lezen we in de Bijbel meer over het verzegelen van openbaringen die God geeft?
2. Mogen we de inhoud van de zeven donderslagen onderzoeken en mogen we verwachten dat God die alsnog zal bekendmaken? Waarom (niet)?
3. Ben je tevreden met wat God in de Bijbel aan ons heeft bekendgemaakt? Waarom (niet)?

GEEN UITSTEL MEER

Lezen: Openbaring 10

(Johannes vertelt:) En de Engel Die ik op de zee en op de aarde zag staan, hief Zijn hand op naar de hemel en Hij zwoer bij Hem Die de hemel heeft geschapen met wat daarin is, de aarde met wat daarop is en de zee met wat daarin is, dat er geen tijd meer zou zijn. Maar in de dagen van de stem van de zevende engel, wanneer die op de bazuin zal blazen, zal ook het geheimenis van God volbracht worden, zoals Hij aan Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft. (Openbaring 10:5-7)

Na de stemmen van de zeven donderslagen en het verbod aan Johannes om de inhoud ervan op te schrijven en bekend te maken, ziet hij dat de Engel, Die op de zee en op de aarde staat, Zijn hand opheft naar de hemel. Dat is het gebaar dat de Israëlieten maken wanneer ze een eed doen (Deut.32:40; Ps.106:26; Dan.12:7). Ze roepen daarmee God aan als getuige van hun eed. Deze sterke Engel zweert bij de eeuwige en almachtige God van hemel en aarde, de Schepper van alle dingen. De hele schepping legt vanaf het begin in Zijn machtige handen. Zo staat onwankelbaar vast wat Hij zegt: 'Dat er geen tijd meer zou zijn'; geen tijdsverloop, geen uitstel. God gaat definitief ingrijpen. Het gebed van de martelaren gaat Hij verhoren: 'Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan de hen die op de aarde wonen?' (6:10). De tijd van de vergelding van het onschuldig vergoten bloed breekt nu aan. Na de reeks van de zeven zegels (hfdst.5-8) spoedt de reeks van de zeven bazuinen (hfdst.8-11) naar het einde.

De sterke Engel zweert: 'Maar in de dagen van de stem van de zevende engel, wanneer die op de bazuin zal blazen, zal ook het geheimenis van God volbracht worden, zoals Hij aan Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft'. De zevende bazuin laat nog op zich wachten. Dan zal het geheimenis (Gr. *musterion*: mysterie) van God: Zijn verlossingsplan voor deze wereld volledig uitgevoerd, vervuld en voltooid worden. Dit heilsplan heeft God bekend gemaakt aan Zijn dienaren, de profeten; aan de profeten van het oude verbond zoals Jesaja, Jeremia, Ezechiël, Daniël, Hosea, enz. én aan de profeten van het nieuwe verbond zoals de apostel-profeet Paulus (Rom.16:25,26; Ef.3) en de apostel-profeet Johannes in dit Bijbelboek. Wanneer de zevende engel op zijn bazuin blaast, klinken er luide stemmen in de hemel die zeggen: 'De koninkrijken van de wereld zijn van onze Heere en van Zijn Christus geworden en Hij zal Koning zijn in alle eeuwigheid' (11:15). Het Koninkrijk van God is nu gekomen, Zijn heilsplan vervuld en Zijn doel bereikt. Amen.

Gebed

Jezus, sterke Engel van God, dank U voor de eed die U gezworen hebt, dat er geen uitstel meer zal zijn voor de komst van Gods Koninkrijk in volheid, voor de voltooiing van Zijn heilsplan. Geef dat we U geloven, daarop hopen en ons daarop voorbereiden, tot eer van U en tot zegen van velen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel meer over uitstel en 'geen uitstel meer'?
2. Wat is het verschil tussen het geheim van vers 4 en dat van vers 7? Waarom?
3. Geloof je in en hoop je op de voltooiing van Gods heilsplan? Hoe? Waarom (niet)?

19 juli

EET MIJN BOEKJE OP

Lezen: Openbaring 10

(Johannes vertelt:) En de stem die ik uit de hemel gehoord had, sprak opnieuw met mij en zei: Ga, neem het boekje dat geopend ligt in de hand van de Engel Die op de zee en op de aarde staat. En ik ging naar de Engel toe en zei tegen Hem: Geef mij dat boekje. En Hij zei tegen mij: Neem het en eet het op, en het zal uw buik bitter maken, maar in uw mond zal het zoet zijn als honing. En ik nam het boekje uit de hand van de Engel en at het op en het was in mijn mond zoet als honing, maar toen ik het opgegeten had, werd mijn buik bitter. En Hij zei tegen mij: U moet opnieuw profeteren over vele volken, naties, talen en koningen. (Openbaring 10:8-11)

Johannes hoort opnieuw de stem van God of van de engel die tegen hem zei dat hij de inhoud van de zeven donderslagen niet moest opschrijven. Hij krijgt nu de opdracht om het boekje uit de hand van de sterke Engel te nemen. Hij doet dat en hij moet het tot zich nemen en opeten. Daarbij hoort hij dat het opeten van het boekje zijn buik bitter zal maken, maar honing in zijn mond zal zijn. Johannes krijgt dezelfde opdracht als de profeet Ezechiël: 'Mensenkind, eet wat u aantreft. Eet deze (boek)rol op, ga, spreek tot het huis van Israël...Mensenkind, geef uw buik te eten, vul uw binnenste met deze rol die Ik u geef'. Ezechiël eet de boekrol op die in zijn mond zoet wordt als honing (Ezech.2:8-3:3). Profeten moeten Gods boodschap zich volledig eigen maken, helemaal in zich opnemen en er één mee worden. Jeremia zegt daarover: 'Zodra Uw woorden gevonden werden, at ik ze op. Uw woord was mij tot vreugde en tot blijdschap in mijn hart, want Uw Naam is over mij uitgeroepen' (15:16). Evenals Jeremia en Ezechiël ervaart Johannes de woorden van God als zoet in de mond. Gods woorden zijn aangenaam om te horen, want ze bevatten het goede nieuws van Gods verlossingsplan: 'het geheimenis van God' dat volbracht zal worden (7). Maar Gods woorden bevatten ook strafgerichten over de goddeloze wereld en die veroorzaken pijn in Johannes' buik en geven hem een bitter gevoel. De uitvoering van Gods heilsplan heeft als keerzijde Zijn oordeel over de ongelovigen. Johannes is daar niet onbewogen onder, maar lijdt daar onder. Het zijn medemensen die er door getroffen worden. Zoals God geen behagen heeft in de ondergang van de goddelozen, zo hebben Zijn profeten dat ook niet. Gods boodschap brengt vreugde én verdriet en geeft een zoete én bittere smaak. Vreugde over de beloofde uitkomst én verdriet over de bittere weg waarlangs de vervulling plaatsvindt. De sterke Engel tegen Johannes: 'U moet opnieuw profeteren over vele volken, naties, talen en koningen'. Deze opdracht lag al opgesloten in het bevel om het boekje op te eten. Hij moet opnieuw Gods woorden doorgeven aan 'vele volken, naties, talen en tongen'; wereldwijd. De reikwijdte van Johannes' profetische bediening zal groot en veelomvattend zijn. Midden in het boek Openbaring ontvangt Johannes een bevestiging van zijn roeping. De HEERE bekwaamt en bemoedigt hem voor de taak die voor hem ligt! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw nieuwe verschijning aan Johannes, voor Uw roeping en toerusting van hem. Maak uzelf aan ons bekend door Uw Geest en Woord en roep ons in Uw dienst, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel meer over vernieuwde roepingen en toerusting in de dienst van God?
2. God verbergt (4) én Hij openbaart (7). Wat zegt dat over Hem? Wat betekent dat voor ons?
3. Verlang je naar nieuwe openbaring, roeping en toerusting van God? Hoe? Waarom (niet)?

20 juli

EEN NIEUWE OPDRACHT VOOR ELIA

Lezen: 1 Koningen 19

De HEERE zei tegen hem (Elia): Ga heen, keer terug op uw weg, naar de woestijn van Damascus. Wanneer u daar komt, moet u Hazaël zalven tot koning over Syrië. En u moet Jehu, de zoon van Nimsi, zalven tot koning over Israël. En Elisa, de zoon van Safat, uit Abel-Mehola, moet u tot profeet zalven in uw plaats. (1 Koningen 19:15,16)

Johannes op Patmos is niet eerste dienaar van God die een nieuwe opdracht ontvangt. De profeet Elia voor hem krijgt er ook een. Na de doodsbedreiging door koningin Izebel vlucht hij uit Israël naar Juda en daar zit hij in de woestijn onder een bremstruik om te sterven. Hij kan en wil niet meer verder. De HEERE zoekt hem op, geeft hem eten en drinken en zegt tegen hem: 'Sta op en eet, want de weg zou te zwaar voor u zijn'. Elia gaat nu naar de berg Horeb en daar verschijnt de HEERE aan hem. Op zijn bittere klachten gaat de HEERE niet in. Hij geeft hem een nieuwe opdracht. Zijn werk is nog niet af. Een drievoudige opdracht: om twee koningen te zalven en één profeet. Elia moet terug gaan op zijn weg en naar de woestijn van Damascus gaan; dus door Juda en Israël naar Syrië reizen. Daar moet hij Hazaël ('God heeft gezien') zalven tot koning over Syrië. Deze is koning geworden, maar niet door Elia gezalfd. Later voorzegt de profeet Elisa hem, dat hij koning zal worden (2 Kon.8:13). Elia moet Jehu ('De HEERE is Hij'), de zoon van Nimsi, zalven tot koning over Israël. Jehu is koning geworden, maar Elia heeft hem niet gezalfd. Een profetenzoon heeft dat gedaan in opdracht van de profeet Elisa (2 Kon.9). Waarom Elia deze koningen niet gezalfd heeft, weten we niet. De HEERE geeft soms moeilijke opdrachten, maar geen onmogelijke. Als Elia Jehu en Hazaël tot koning gezalfd had, zou aan de regering van koning Achab en van koning Benhadad (hfdst.20) spoedig een eind gekomen zijn! Ten slotte moet hij Elisa ('Mijn God is redding'), de zoon van Safat, zalven tot profeet in zijn plaats. Deze woont in Abel-Mehola, een stad in de buurt van het Gilboagebergte. Deze opdracht zal Elia blij gemaakt hebben. Hij krijgt een medewerker en opvolger! Wat een genade! Dat voorrecht valt niet iedere profeet te beurt. De profetische bediening gaat door! Elia voert deze opdracht uit, maar Elisa's zalving wordt niet vermeld. Die koningen en profeet zullen Gods strafgericht uitvoeren. Ze zullen doden. Elisa zal dat doen door het zwaard van de Geest. Zijn verkondiging zal een doodsgneur zijn voor hen die zich verhardden (2 Kor.2:16; 2 Kon. 2:23-25). Gods boodschap aan Elia eindigt niet met oordeel, maar met genade: 'Maar Ik zal er in Israël zeventienduizend overlaten, allen die de knieën niet gebogen hebben voor de Baäl, en allen van wie de mond hem niet gekust hebben'. Een *verrassing* voor zo'n grote *vergissing* van Elia! Er zijn er nog zeventienduizend die niet knielen voor Baäl om hem te aanbidden en die zijn beelden niet kussen. 'Zeventienduizend': de heilige rest, die volhardt in de dienst van de HEERE. Wat een bemoediging voor Elia! Gods werk gaat door en op Zijn tijd mag hij zijn bediening overdragen aan Elisa. Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor de opdrachten die U geeft! Geef dat we ze uitvoeren in Uw kracht. Dank U voor de heilige rest die U bewaart. In Jezus' Naam! Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is de reden van Elia's vlucht na de geloofsoverwinning op de Karmel?
2. Wat kunnen we leren van Gods omgang met de moedeloze Elia?
3. Heb je nieuwe opdrachten van God ontvangen? Hoe? Waarom (niet)?

21 juli

EEN NIEUWE OPDRACHT VOOR JONA

Lezen: Jona 3

Het woord van de HEERE kwam voor de tweede keer tot Jona: Sta op, ga naar de grote stad Ninevé en predik tegen haar de prediking die Ik tot u spreek. Toen stond Jona op en ging naar Ninevé, overeenkomstig het woord van de HEERE... (Jona 3:1-3)

Jona ('duif') is profeet in het tienstammenrijk tijdens de regering van koning Jerobeam II van 780-751 v. Chr. (2 Kon.14:25). Jona krijgt opdracht om naar Ninevé te gaan, een belangrijke stad in Assyrië, om tegen haar te prediken, omdat haar goddeloosheid is opgestegen voor Gods aangezicht. Hij staat op, maar hij gaat niet naar het oosten, maar naar het westen. Hij vlucht naar Tarsis; waarschijnlijk de stad Tartessos in Spanje. Jona is ongehoorzaam en dat komt hem duur te staan. Tijdens zijn scheepreis wordt hij overvallen door een hevige storm. Hij belijdt zijn ongehoorzaamheid zegt tegen hen: 'Pak mij op en werp mij in de zee; dan zal de zee u met rust laten, want ik weet dat deze zware storm u omwille van mij overkomt'. Jona gaat over boord en de HEERE zorgt voor een grote vis die hem opslokt. Hij is drie dagen en nachten in het binnenste van de vis en daar bidt hij tot de HEERE, zijn God. Nadat de vis Jona uitgespuwd heeft, zegt de HEERE voor de tweede keer tegen hem: 'Sta op, ga naar de grote stad Ninevé en predik tegen haar'. Jona is nu gehoorzaam. Hij gaat één dagreis de stad binnen - er zijn drie dagreizen nodig om door de hele stad te reizen - en predikt de boodschap, die God hem inmiddels gegeven heeft: 'Nog veertig dagen en Ninevé wordt ondersteboven gekeerd'. Het is een boodschap vol dreigend oordeel; van een grote ramp die de stad zal treffen. Er zijn echter nog veertig dagen vóór het strafgericht; een tijd om zich te bekeren. Wat een ernstige boodschap - kort en krachtig - voor de heidense inwoners van Ninevé uit de mond van een vreemde Israëlitische profeet! De reactie van de Ninevieten op Jona's prediking is verrassend! Op de eerste dag nemen ze de boodschap al ter harte. Ze geloven in God en ze gaan bidden en vasten. Ze trekken rouwkleren aan, van de grootste tot de kleinste. Wanneer de koning hoort van Jona's boodschap en van de reactie van zijn volk, legt hij zijn koninklijk opperkleed af, hult zich in rouwkleding en gaat in het stof zitten in plaats van op zijn troon. Hij en zijn rijksgroten kondigen een bevel af en laten dat omroepen: 'Mensen en dieren moeten vasten, zich in rouwkleren hullen, krachtig tot God roepen en zich bekeren van hun slechte handel en wandel'; in het bijzonder van geweld: sociaal onrecht en van onrechtmatig verwerven van rijkdom. Het doel van deze rouw, van dit vasten, van dit roepen tot God en van deze bekering is het opwekken van berouw bij God (8). In hun woorden klinkt hoop op vergeving. God reageert met berouw op het berouw van de Ninevieten. Aan het eind van de veertig dagen wordt de stad niet omgekeerd. Wat is de HEERE barmhartig voor deze heidenen! Wat heeft Jona's gehoorzaamheid aan zijn nieuwe opdracht een geweldige uitwerking: een goede bij de Ninivieten, maar een slechte bij Jona (hfdst.4). God is barmhartiger dan hij! Amen.

Gebed

Barmhartige God, dank U voor Uw werk in Jona en in Ninevé. Geef dat we U gehoorzamen en ons bekeren, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom wil Jona niet naar Ninevé (4:2)?
2. Wat vind je van Jona's reactie op de afwending van het oordeel én van Gods reactie op Jona?
3. Wat betekent Jona's nieuwe opdracht en uitvoering ervan voor jou? Waarom?

22 juli

EEN NIEUWE OPDRACHT VOOR PETRUS

Lezen: Johannes 21:15-25

(Johannes vertelt:) Toen zij (Jezus met Zijn leerlingen) dan de middagmaaltijd gebruikt hadden, zei Jezus tegen Simon Petrus: Simon, zoon van Jona, hebt u Mij meer lief dan dezen? Hij zei tegen Hem: Ja, Heere, U weet dat ik van U houd. Hij zei tegen hem: Weid Mijn lammeren. Hij zei opnieuw tegen hem, voor de tweede keer: Simon, zoon van Jona, hebt u Mij lief? Hij zei tegen Hem: Ja, Heere, U weet dat ik van U houd. Hij zei tegen hem: Hoed Mijn schapen. Hij zei voor de derde keer tegen hem: Simon, zoon van Jona, houdt u van Mij? Petrus werd bedroefd, omdat Hij voor de derde keer tegen hem zei: Houdt u van Mij? En hij zei tegen Hem: Heere, U weet alle dingen, u weet dat ik van U houd. Jezus zei tegen hem: Weid Mijn schapen. (Johannes 21:15-17)

Na Zijn opstanding geeft Jezus aan de vrouwen een speciale boodschap voor Petrus: 'Maar ga heen, zeg tegen Zijn discipelen en Petrus, dat Hij u voorgaat naar Galilea; daar zult u Hem zien, zoals Hij u gezegd heeft' (Mk.16:7). Op de dag van Zijn opstanding verschijnt Jezus aan hem als de eerste van Zijn leerlingen (Lk.24:34; 1 Kor.15:5). Wat een liefde van Jezus! Nog meer liefde zal Petrus ontvangen. Na Jezus' verschijning aan zeven van Zijn leerlingen bij de zee van Tiberias – waar Petrus ook bij is – houdt Jezus de middagmaaltijd met hen. Weer is Petrus in een kring en bij een kolenvuur zoals bij zijn verloochening. Jezus vraagt hem: 'Simon, zoon van Jona, hebt u Mij meer lief dan dezen': Mijn andere leerlingen? Petrus wordt aangesproken met zijn geboortenaam zoals bij hun eerste ontmoeting (Joh.1:43). Toen kreeg hij een nieuwe naam, in het Aramees Kefas en in het Grieks Petrus ('steen, rots'). Jezus gaat terug naar het begin, vóór zijn roeping tot Jezus' leerling. Vóór zijn verloochening had Petrus gezegd: 'Al zouden zij – zijn medeleerlingen – ook allen aanstoot aan U nemen, ik zal nooit aanstoot aan U nemen' (Mt.26:33). Jezus vraagt nu aan Petrus of hij Hem liefheeft meer dan de andere leerlingen. Voor 'liefhebben' gebruikt Hij een sterk werkwoord (Gr. *agapaein*): onvoorwaardelijk liefhebben. Bescheiden antwoordt Petrus: 'Ja, Heere, U weet dat ik van U houd'. Hij doet een beroep op Jezus' kennis van zijn hart en hij gebruikt een zwakker woord voor 'liefhebben' (Gr. *filein*): genegenheid hebben voor, houden van. Daarop zegt Jezus: 'Weid Mijn lammeren': voed de jongste schapen van Mijn kudde, van Mijn Gemeente. Dan stelt Jezus opnieuw aan hem de vraag, maar zonder de woorden 'meer dan'. Petrus geeft hetzelfde antwoord en Jezus zegt tegen hem: 'Hoed Mijn schapen': zorg volledig voor de schapen van Mijn kudde. En dan stelt Jezus voor de derde keer Zijn vraag, maar nu gebruikt Hij het woord wat Petrus gebruikt: houden van. Liefdevol komt Jezus hem tegemoet. Petrus wordt bedroefd, omdat Jezus' drievoudige vraag herinnert aan zijn drievoudige verloochening. Hij doet nog een indringender beroep op Jezus' kennis van hem en zegt voor de derde keer dat hij van Jezus houdt. En Jezus zegt nu: 'Weid Mijn schapen'. Petrus wordt hersteld als apostel-herder en hij krijgt een nieuwe, drievoudige opdracht! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw grote liefde voor Petrus en voor zijn herstel in Uw bediening. Herstel hen die gestruikeld zijn, op Uw tijd en op Uw manier, tot opbouw van Uw Gemeente, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe heeft God Petrus daarna gebruikt in Zijn dienst?
2. Welk verschil is er bij de nieuwe opdracht voor Johannes en die van Elia, Jona en Petrus?
3. Bid je voor het herstel van gestruikelde voorgangers? Hoe? Waarom (niet)?

23 juli

MEET MIJN TEMPEL

Lezen: Openbaring 10:8 – 11:2

(Johannes vertelt:) En mij werd een meetlat gegeven die op een staf leek. En de engel was erbij komen staan en zei: Sta op en meet de tempel van God, het altaar en hen die daarin aanbidden. Maar laat de buitenste voorhof van de tempel erbuiten en meet die niet, want die is aan de heidenen gegeven. En zij zullen de heilige stad vertrappen, tweeënveertig maanden lang. (Openbaring 11:1,2)

Na zijn vernieuwde roeping om te profeteren krijgt Johannes een meetriet dat op een wanelstok lijkt en zo stevigheid biedt. Een engel komt bij hem staan en zegt: 'Sta op en meet de tempel van God, het altaar en hen die daarin aanbidden'. Hij moet hetzelfde werk doen wat de profeet Zacharia ziet gebeuren: de stad Jeruzalem wordt opgemeten om te zien hoe groot zijn breedte en hoe groot zijn lengte zal zijn (2:1,2). 'Opmeten' heeft hier de betekenis van het lot bepalen van dat wat gemeten wordt, in positieve (Jes.28:17; Zach.1:16; 2:1-5) of negatieve zin (2 Sam.8:2; 2 Kon.21:13; Jes.34:11). Johannes moet hier drie dingen meten: het tempelgebouw, het terrein van het brandofferaltaar in de binnenste voorhof en de aanbidders: Joden die in Jezus als de Messias geloven en de HEERE, de God van Israël, aanbidden; het gelovige overblijfsel van Israël overeenkomstig de verkiezing van Gods genade (Rom.11:5). De HEERE zorgt voor hen en beschermt hen. Wat een grote liefde en genade voor hen! Deze bescherming herinnert aan de verzegeling van de gelovige Israëlieten (hfdst.7).

De buitenste voorhof van de tempel - waar de heidenen mogen komen - moet Johannes echter buiten beschouwing laten en niet meten, want die is aan de heidenen prijsgegeven. Zij zullen Jeruzalem, de heilige stad (Jes.48:2; 52:1) vertrappen, die ontwijden en verwoesten. Jezus heeft voorzeggd: 'En Jeruzalem zal door de heidenen vertrapt worden, totdat de tijden van de heidenen vervuld zullen zijn' (Lk.21:24). De macht van de vijandige volken wordt beperkt tot het terrein buiten het tempelgebouw. Ook de tijdsduur van hun verwoestend optreden wordt beperkt: 'tweeënveertig maanden lang'. De duur van het beleg van een stad werd in maanden uitgedrukt en tweeënveertig maanden wijst op een lange tijd. Deze profetische tijdsaanduiding is ontleend aan de profetieën van Daniël, waar ze omschreven wordt als 'een tijd, tijden en een halve tijd' (7:25; 12:7); een tijd staat voor een jaar van driehonderdzestig dagen en drie en een half jaar maakt twaalfhonderdzestig dagen (Openb.11:3; 12:6) en dat zijn tweeënveertig maanden. Deze profetische tijdsaanduiding geeft een beperkte periode van grote verdrukking aan tijdens de regering van het beest uit de zee in de laatste dagen vóór Jezus' terugkomst in heerlijkheid (7:14; 13:5). Het gelovig overblijfsel van Israël zal wel bedreigd, maar niet getroffen worden. De HEERE zorgt voor en beschermt Zijn volk en door Hem bewaard is wel bewaard! Amen.

Gebed

Bewaarder van Uw volk, dank U voor Uw bescherming van het gelovige overblijfsel van Uw volk Israël en voor de begrenzing van de verwoesting van Uw heilige stad Jeruzalem. Laat het Joodse volk en Jeruzalem tot Uw bestemming komen, tot eer van U en tot zegen van de volken, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel nog meer over Gods onderscheid maken bij rampen?
2. Wat zeggen deze Bijbelwoorden over de toekomst van Israël en van Jeruzalem?
3. Ben je betrokken bij Israël? Hoe? Waarom (niet)?

24 juli

MIJN TWEE GETUIGEN

Lezen: Openbaring 11:1-14

(Johannes hoort:) En Ik zal Mijn twee getuigen macht geven en zij zullen, in rouwkleding gekleed, twaalfhonderd zestig dagen lang profeteren. Zij zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaars, die voor de God van de aarde staan. En als iemand hun schade wil toebrengen, komt er vuur uit hun mond en dat verslindt hun vijanden. En als iemand hun schade wil toebrengen, moet hij op dezelfde manier gedood worden. Zij hebben macht de hemel te sluiten, zodat er geen regen zal vallen in de dagen dat zij profeteren. En zij hebben macht over de wateren om die in bloed te veranderen en de aarde te treffen met allerlei plagen, zo vaak zij dat willen. (Openbaring 11:3-6)

Na het visioen van het opmeten van de tempel, het altaar en de aanbidders door Johannes krijgt hij nu een profetie over het optreden van twee bijzondere getuigen. Het zijn twee getuigen, omdat op de verklaring van twee of drie getuigen een zaak vast staat (Deut.19:15). Jezus bevrijdt en geneest twee mensen (Mt.8:28-34; 20:29-34) voor een betrouwbaar getuigenis over wat Hij gedaan heeft. Deze twee getuigen ontvangen opdracht om te profeteren in rouwkleding twaalfhonderd zestig dagen lang. Het zijn boetgezanten die het oordeel van God aankondigen. De periode van hun optreden is drie en half jaar tijdens de grote verdrukking in de laatste dagen vóór Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Deze periode is al eerder genoemd (7:14; vers 2; vgl.12:6; 13:5). Deze getuigen worden nader aangeduid als 'de twee olijfbomen en de twee kandelaars, die vóór de God van de aarde staan'. Deze beelden herinneren aan de profetieën van Zacharia waar de twee olijfbomen twee gezalfden zijn die vóór de HEERE God staan (4:3,11,14): Zerubbabel, de landvoogd, en Jozua, de hogepriester. Ook de twee getuigen, die Johannes hier ziet, zijn met de Heilige Geest gezalfd: door God aangesteld en toegerust om te profeteren. Tijdens hun optreden worden ze door de HEERE op bijzondere wijze beschermd. Wie de getuigen bedreigt en schade wil toebrengen, wordt door vuur uit hun mond gedood. Ze worden op heterdaad gestraft en dat op een bijzondere manier. Deze twee getuigen hebben volmacht, bevoegdheid, van God zoals Elia die de hemel sloot zodat er geen regen viel en zoals Mozes die het water in bloed veranderde. Ze kunnen de aarde slaan met allerlei plagen, rampen, zo vaak ze dat willen. Wat een machtige en krachtige getuigen van de HEERE, de God van Israël! Ze profeteren met woorden én met daden! Drie en half jaar zijn ze werkzaam in Jezus' Naam, door de kracht van de Heilige Geest! Wat een indrukwekkend getuigenis! Hun getuigenis leidt echter niet tot bekering van de aardebewoners, want na hun dood zijn de mensen blij dat ze niet langer gekweld worden door hun getuigenis (10). De HEERE roept door hun getuigenis de mensen tot geloof en bekering, maar ze geloven hen niet, maar verhardden zich. De HEERE maakt zich vrij van hun bloed. Het is hun eigen schuld dat ze verloren gaan. Voor ons zijn deze mensen een baken in zee! Laten we ons bekeren en leven, eeuwig leven! Amen.

Gebed

Dank U, God van de hele aarde, voor deze twee getuigen en hun bediening. Geef dat we deze getuigen herkennen en erkennen en hun boodschap ter harte nemen, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waar spreekt de Bijbel nog meer over het optreden van twee getuigen?
2. Waarom worden hun namen niet genoemd? Zullen het twee personen zijn óf Christus' Gemeente?
3. Wat doe je met de aankondiging van Gods oordeel over de zonden? Waarom (niet)?

25 juli

DE DODE LICHAMEN VAN MIJN GETUIGEN

Lezen: Openbaring 11:1-14

(Johannes hoort:) En wanneer zij (Mijn twee getuigen) hun getuigenis volbracht hebben, zal het beest dat uit de afgrond opkomt, oorlog met hen voeren en het zal hen overwinnen en hen doden. En hun dode lichamen zullen liggen op de straat van de grote stad, die in geestelijke zin genoemd wordt Sodom en Egypte, waar ook onze Heere werd gekruisigd. En de mensen uit de volken, stammen, talen en naties zullen hun dode lichamen drieënhalve dag zien en zullen niet toelaten dat hun dode lichamen in het graf gelegd worden. En zij die op de aarde wonen, zullen zich over hen verblijden en zullen feest gaan vieren en elkaar geschenken sturen, omdat deze twee profeten hen, die op de aarde wonen, zo gekweld hebben. (Openbaring 11:7-10)

Na de aankondiging van het optreden van de twee getuigen aan Johannes hoort hij over hun dood. Twaalfhonderdzestig dagen of drie en half jaar, tijdens de grote verdrukking, profeteren deze boetgezanten. Aan het einde van deze periode komt het beest uit de afgrond, voert oorlog met hen, overwint en doodt ze. Het beest uit de afgrond wordt hier voor het eerst genoemd. Later horen we meer over dit beest (hfdst.13/ 17). Het blijkt de Godvijandige politieke wereldmacht te zijn die van de draak – de satan – haar macht ontvangen heeft om oorlog te voeren tegen de heiligen en die te overwinnen (13:7). Hier voert het oorlog tegen de twee getuigen, overwint en doodt ze. Hun dode lichamen blijven onbegraven liggen op de straat van de grote stad. De grote stad is Babylon, de stad van de mens, die later beschreven wordt (hfdst.17/18). Hier wordt ze Sodom, Egypte en Jeruzalem genoemd, waar Jezus gekruisigd is. Sodom en Gomorra waren steden met vele en zware zonden, die de HEERE met zwavel en vuur verwoestte (Gen.18:20; 19:24,25). Egypte was het land van de slavernij dat het volk Israël wilde uitroeien (Ex.1). De profeten vergeleken Jeruzalem met Sodom (Jes.1:9,10; Ezech.16:3,46-49). Jeruzalem was de bloedstad over wie Jezus huilde (Lk.19:41-44) en die riep: 'Laat Zijn bloed maar komen over ons en over onze kinderen' (Mt.27:25). Jezus' kruisiging was een dieptepunt in de geschiedenis van de heilige stad.

En hoe reageren de wereldbewoners op de dood van de twee getuigen? Ze zien hun dode lichamen drieënhalve dag op de straat liggen en laten niet toe dat ze begraven worden. Het weigeren van een begrafenis gold als een zware straf (2 Kon.9:10; Ps.79:2,3; Jer.16:4-6; 22:19) en was een grote schande. Uit hun gedrag blijkt dat ze de HEERE, de God van Israël, en Zijn getuigen haten. Ze verheugen zich over de dood van de getuigen, vieren feest en sturen geschenken om elkaar met hun dood te feliciteren. De Joden stuurden elkaar geschenken, omdat ze van de dood gered waren (Esther 9:17-22). Hier gebeurt het omgekeerde. Ze zijn blij dat ze van Gods getuigen af zijn die hen pijnigden en kwelden met hun boodschap en allerlei plagen. Een dieptepunt in de geschiedenis van de mensheid. Er geen bekering, maar verharding die leidt tot verwoesting! Amen.

Gebed

Almachtige en eeuwige God, we danken U voor Uw geduld met een mensheid die zich van U afkeert en Uw getuigen doodt. We bidden U om Uw ontferming en om de bekering van velen. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over tijdelijke overwinningen door Gods vijanden? Wat is de afloop?
2. Hoe kunnen mensen zich zo verharden?
3. Ben je wel eens bang voor verharding? Hoe? Waarom (niet)?

26 juli

DE HEMELVAART VAN MIJN GETUIGEN

Lezen: Openbaring 11:1-14

(Johannes hoort:) En na die drieënhalve dag kwam er een levensgeest uit God in hen en zij gingen op hun voeten staan. En grote vrees overviel hen die hen zagen. En zij hoorden een luide stem uit de hemel tegen hen zeggen: Kom hier omhoog. En zij gingen omhoog naar de hemel, in de wolk, en hun vijanden keken hen na. En op datzelfde uur vond er een grote aardbeving plaats en het tiende deel van de stad stortte in. En bij die aardbeving werden er zeventuizend met name bekende personen gedood. En de overigen werden zeer bevreesd en gaven eer aan de God in de hemel. Het tweede wee is voorbijgegaan. Zie het derde wee komt spoedig. (Openbaring 11:11-14)

Het feest naar aanleiding van de dood van de twee getuigen is van korte duur. Na drieënhalve dag komt er een levensgeest in hen en gaan ze op hun voeten staan. God wekt ze op uit de dood zoals Hij Jezus na drie dagen uit de dood heeft doen opstaan (Mk.8:31; 9:31; 10:34). Ze leven echt, want ze staan op hun voeten (2 Kon.13:21; Ezech.37:10); tot hun verwondering, maar tot verbijstering van hun vijanden. Grote vrees overvalt hen zoals de Egyptenaren bij de plagen in Egypte (Ex.15:16; Ps.105:38), maar ze bekeren zich niet. Abraham zei tegen de rijke man: 'Mensen laten zich niet overtuigen, al zou er iemand opstaan uit de doden' (Lk.16:31). Daarna worden de opgestane getuigen met een luide stem uit de hemel – die overal op aarde gehoord wordt - uitgenodigd om omhoog naar de hemel te gaan zoals Jezus naar de hemel is gevaren. Ze gaan naar de hemel en de wolk is hun voertuig. God erkent Zijn getuigen en bekroont hun werk. In de hemel zijn ze veilig. Hun vijanden kijken hen na en hebben het nakijken. Ze maken bijzondere dingen mee, maar ze komen niet tot inkeer. Daar is meer voor nodig: het werk van de Heilige Geest!

Op het moment van hun hemelvaart vindt er een grote aardbeving plaats zoals ook gebeurde bij de opening van het zesde zegel als inleiding op het laatste gericht (6:12-14). Hier vindt die plaats vlak vóór het blazen van de zevende bazuin: de aankondiging van de komst van Gods Koninkrijk (15). Deze aardbeving is een bevestiging van de bediening van de twee getuigen. Tegelijk is het een strafgericht: het tiende deel van de stad Jeruzalem stort in en zeventuizend mensen van naam worden gedood. De gevolgen van de aardbeving zijn beperkt, maar het is wel een ernstige waarschuwing. De overgebleven mensen worden heel bang en geven aan de God van de hemel eer. Het laatste verrast ons, maar betekent dit echte bekering? Koning Nebukadzezar gaf de God van de hemel eer, maar hij bekeerde zich niet (Dan.2:47; 4:1-3, 34,35,37). Angst kan veel doen! Deze profetie eindigt met: 'Het tweede wee (de zesde bazuin, 9:13-21) is voorbijgegaan. Zie, het derde wee (de zevende bazuin, 15-19) komt spoedig'. De zevende bazuin leidt de zeven offerschalen met strafgerichten in (15:5 – 16:21). Johannes' lezers en wij moeten ons daarop voorbereiden! Gods Koninkrijk komt, maar niet zonder barensweeën. Ze kondigen de nieuwe aarde aan waarop God alles in allen is. Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor Uw twee getuigen, voor hun opstanding uit de dood en hun hemelvaart. Geef dat we in Uw overwinning blijven geloven, ook bij tijdelijke nederlagen. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel nog meer over de opstanding uit de dood en de hemelvaart van gelovigen?
2. Wat is de betekenis van de zeventuizend met name bekende personen in vers 13?
3. Geloof je in je opstanding uit de dood? Hoe? Waarom (niet)?

27 juli

TWEE GETUIGEN: STEFANUS EN PAULUS

Lezen: Handelingen 6

(Lukas vertelt:) En Stefanus, vol geloof en kracht, deed wonderen en grote tekenen onder het volk...Zij (Libertijnen) waren echter niet in staat de wijsheid en de Geest, door Wie hij sprak, te weerstaan... En zij (de leiders van het volk) wierpen hem (Stefanus) de stad uit en stenigden hem en de getuigen legden hun kleren af aan de voeten van een jongeman, die Saulus heette. En zij stenigden Stefanus, terwijl deze Jezus aanriep en zei: Heere Jezus, ontvang mijn geest. (Handelingen 6:8,10; 7:58,59)

(Lukas vertelt:) En meteen predikte hij (Saulus/Paulus) Christus in de synagogen dat Hij de Zoon van God is. (Handelingen 9:20)

De profetie over de twee getuigen die een tijd lang getuigen, gedood worden en weer opstaan, doet denken aan het optreden van Stefanus en Paulus. Stefanus sterft, aan zijn getuigenis komt een einde, maar Paulus staat op uit zijn geestelijke dood en zet het getuigenis over Jezus voort!

Voor de hoge raad laat Stefanus een krachtig getuigenis over Jezus horen. Hij stelt de leiders van zijn volk in staat van beschuldiging: 'Hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, u verzet u altijd tegen de Heilige Geest; zoals uw vaders deden, zo doet u ook. Wie van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? Zelfs hebben zij hen gedood die de komst van de Rechtvaardige (Jezus) aankondigden, van Wie u nu verraders en moordenaars geworden bent' (Hand.7:51,52). Hun harten barsten van woede en ze knarsen hun tanden tegen hem. Ze werpen Stefanus de stad Jeruzalem uit en ze stenigen hem dood. De getuigen, die volgens Deuternomium 17:7 met stenigen moeten beginnen, laten Saulus van Tarsus op hun bovenkleden passen die ze afleggen om de steniging te kunnen uitvoeren. Saulus is getuige van Stefanus' sterven. Hij hoort hem Jezus aanroepen: 'Heere Jezus, ontvang mijn geest' en hem bidden voor zijn stenigers: 'Heere, reken hun deze zonde niet toe' (Hand.7:59,60). Stefanus' dood is een groot verlies voor Christus' Gemeente in Jeruzalem. Maar Jezus zorgt voor een opvolger van Stefanus: Saulus van Tarsus, die Hij van een vervolger van Hem een verkondiger van Zijn Evangelie maakt. Stefanus heeft maar kort getuigd, maar Saulus/Paulus heeft dit lang mogen doen. Het getuigenis over Jezus gaat verder door het sterven van Stefanus heen!

We kunnen in dit verband ook denken aan het optreden van Johannes Hus (ca. 1371-1415), de kerkhervormer van Bohemen, en van Maarten Luther (1483-1546). Hus' naam betekent 'gans' en hij zag zichzelf als een tamme vogel en geen hoogvlieger. Hij verwachtte andere vogels die door Gods genade de hinderlagen van het rooms-katholicisme zouden vernietigen. Luther schreef in 1531 over hem: 'Hus heeft over mij voorspeld: u zult een gans (Hus) braden, maar over honderd jaar zult u een zwaan horen zingen, die zult u moeten verdragen'. Luther zag zichzelf als die zwaan. Daarom is de zwaan het teken van het Lutheranisme geworden. Gods werk gaat door, toen en vandaag! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw getuigen door de eeuwen heen. Maak ons tot Uw getuigen door Uw Heilige Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom was het voor de eerste christenen moeilijk om Paulus te aanvaarden?
2. Ken je meer voorbeelden uit de kerkgeschiedenis van het sterven en opstaan van getuigen?
3. Ben je een getuige van Jezus? Hoe? Waarom (niet)?

28 juli

DE ZEVENDE BAZUIN

Lezen: Openbaring 11:15-19

(Johannes ziet en hoort:) En de zevende engel blies op de bazuin en er klonken luide stemmen in de hemel die zeiden: De koninkrijken van de wereld zijn van onze Heere en Zijn Christus geworden en Hij zal koning zijn in alle eeuwigheid. En de vierentwintig ouderlingen, die voor God op hun troon zitten, wierpen zich met hun gezicht ter aarde en aanbaden God en zeiden: Wij danken U, Heere God, de Almachtige, Die is en Die was, omdat U Uw grote kracht ter hand hebt genomen en Koning geworden bent. En de volken zijn toornig geworden en Uw toorn is gekomen en daarmee ook het tijdstip voor de doden om geoordeeld te worden en om het loon te geven aan Uw dienstknechten... en om hen te vernietigen die de aarde vernietigden. (Openb.11:15-18)

Na de verschijning van de sterke Engel en de profetie over de twee getuigen – een bemoedigend ‘tussenstuk’ – hoort Johannes de zevende engel op zijn bazuin blazen. Er klinken luide stemmen in de hemel die overal hoorbaar zijn en zeggen: ‘De koninkrijken van de wereld zijn van onze Heere en van Zijn Christus geworden en Hij zal koning zijn in alle eeuwigheid’. Evenals bij de opening van het zevende zegel (8:1) – zeven is het volmaakte getal - verwacht je nu het einde van de wereld: de komst van Gods Koninkrijk in volheid. Het wordt hier aangekondigd en later uitvoeriger bekendgemaakt. De hemelse stemmen, die Johannes hoort, proclameren dat de koninkrijken van de wereld van onze HEERE, de God van Israël, en van Jezus, Zijn Messias (‘de Gezalfde van de HEERE’) zijn geworden’. Dit wordt gezegd als een voldongen feit, terwijl het nog toekomst is; een profetische spreekwijze die de zekerheid van een gebeurtenis aangeeft. God zal het doen: De HEERE God en Zijn Gezalfde zullen regeren tot in de eeuwen der eeuwen. Wat een perspectief!

Dit goede nieuws wordt in de hemel beantwoord met lofprijzing en aanbidding door de vierentwintig ouderlingen: de vertegenwoordigers van Israël en van Christus’ Gemeente. Ze werpen zich met hun gezicht op de grond, liggen daar uitgestrekt, en aanbidden God. Ze kunnen niet langer op hun eigen troon blijven zitten. Zo dankbaar zijn ze en zo vol eerbied. Ze spreken God aan als ‘HEERE, God, de Almachtige (Albeheerser, Koning), Die is en Die was en Die komt’. ‘Albeheerser’ is een titel die zeven keer voorkomt in de Openbaring (1:8; 4:8; enz.). Hij heeft Zijn grote kracht getoond en is Koning geworden. Zijn Koningschap is nu zichtbaar en wordt over de hele aarde erkend. De volken zijn toornig geworden tegen God (Ps.2:1-3) en Hij is toornig op hen geworden. Daarmee is de door God bepaalde tijd aangebroken voor het oordelen van de ongelovige, opgestane doden, voor het genadeloos geven aan Zijn kinderen en voor het vernietigen van hen die Gods schepping vernietigd hebben. God komt als Rechter tot zegen van de gelovigen - hier met verschillende namen genoemd en die alle gelovigen omvatten (‘de kleinen en de groten’) - en tot straf van de goddelozen. Amen.

Gebed

HEERE God, grote Koning, dank U voor het blazen van de zevende bazuin en voor de aankondiging van Uw Koninkrijk en van Uw laatste oordeel. Geef dat we Uw Koningschap erkennen en Uw genadebeloning verwachten, om Jezus’ wil, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waar spreekt de Bijbel nog meer over de komst van Gods Koninkrijk in volheid?
2. Waarom is God Koning en waarom wordt Hij Koning?
3. Ken en dien je Hem als Koning? Hoe? Waarom (niet)?

29 juli

MIJN TEMPEL IN DE HEMEL

Lezen: Openbaring 11:15-19

(Johannes ziet:) En de tempel van God in de hemel werd geopend en de ark van Zijn verbond werd zichtbaar in Zijn tempel. En er kwamen bliksemstralen, stemmen, donderslagen, een aardbeving en grote hagel. (Openbaring 11:19)

Na het blazen van de zevende bazuin en de uitwerking ervan volgt er een overgangsvers naar het derde wee (14) dat later bekendgemaakt wordt: de uitgieting van de zeven offerschalen gevuld met de toorn van God (15:5 – 16:21). Ook daar wordt gezegd dat de tempel in de hemel geopend wordt (15:5). Dat is de hemelse tempel van God waarvan de aardse tempel met haar eredienst een afbeelding was (Ex.25:9,40; Hand.7:44; Hebr.8:1-5). Deze gaat nu open. De hemel is al eerder opengegaan (4:1; vgl.19:11) en toen volgden er visioenen en dat gebeurt ook nu. Maar eerst wordt er gezegd dat de ark van Gods verbond zichtbaar wordt. Het heilige der heilige, waar de ark staat, gaat open. Die ark vertegenwoordigt Gods tegenwoordigheid, majesteit én Zijn genade, want op haar verzoendeksel wordt het offerbloed geprenkeld. De HEERE, de God van Israël is heilig en barmhartig in al Zijn werken, ook in Zijn oordelen over de aarde.

De opening van de ark van Gods verbond heeft als gevolg: 'En er kwamen bliksemstralen, stemmen, donderslagen, een aardbeving en grote hagel'. Deze woorden komen eerder voor: 'En uit de troon (van God) kwamen bliksemstralen, donderslagen en stemmen' (4:5) en: 'De engel (bij het gouden altaar) nam het wierookvat en vulde dat met het vuur van het altaar en wierp het op de aarde en er kwamen stemmen, donderslagen, bliksemstralen en een aardbeving' (8:5). Hier worden deze heftige natuurverschijnselen nog uitgebreid met 'grote hagel'. Ze wijzen allen op Gods grootheid en macht. Ze herinneren aan Gods verschijning op de berg Sinaï (Ex.19:16-18). God komt als Rechter om de goddeloze wereld te straffen en in de volgende hoofdstukken lezen we over nieuwe strafgerichten. Johannes' lezers en wij moeten die verwachten en ons daarop voorbereiden. Het is enkel liefde van God om ons bijtijds te waarschuwen, opdat we niet door Zijn oordelen overvallen worden zoals de bewoners van de eerste wereld in de tijd van Noach: 'Want zoals ze bezig waren in de dagen voor de zondvloed met eten, drinken, trouwen en ten huwelijk geven, tot aan de dag waarop Noach de ark binnenging en het niet merkten, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn' (Mt.24:38,39). Daarom: Waak en bid! Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor de opening van Uw hemelse tempel en voor de aankondiging van Uw oordelen. Geef dat we die geloven en ons daarop voorbereiden, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt het boek Openbaring nog meer over Gods tempel in de hemel?
2. Waarom wordt vaak herinnerd aan Gods verschijning op de berg Sinaï?
3. Hoe kun je je voorbereiden op Gods strafgerichten? Doe je dat? Hoe? Waarom (niet)?

30 juli

DE VROUW BEKLEED MET DE ZON

Lezen: Openbaring 12:1-6

(Johannes vertelt:) En er verscheen een groot teken in de hemel: een vrouw, bekleed met de zon en de maan was onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren. En zij was zwanger en schreeuwde het uit in barensood en in haar pijn om te baren. (Openbaring 12:1,2)

Na het blazen van de zevende bazuin volgt er opnieuw een 'tussenstuk' in de hoofdstukken 12 -14 tussen de zeven bazuingerichten (8:6 – 11:19) en de zeven schaalgerichten (15:1 - 16:21). Het staat in het midden van het boek Openbaring en geeft aan de vervolgte gelovigen een blik achter de schermen voordat de uitgieting van de zeven schaalgerichten plaatsvindt. Christus' Gemeente maakt deel uit van een groot, allesomvattend conflict tussen God en satan.

In een nieuw visioen ziet Johannes een groot teken in de hemel dat geprojecteerd wordt op het hemeldoek. Later zal hij nog een ander teken in de hemel zien: zeven engelen met de zeven schaalgerichten (15:1). Johannes ziet een grote vrouw, die bekleed is met de zon en met de maan als voetbank onder haar voeten. Ze draagt een krans of kroon van twaalf sterren. Ze heeft een verheven positie, baadt zich in licht en straalt koninklijke waardigheid uit als een koningin. Ze verkeert in een bijzondere situatie, want ze staat op het punt om te bevallen en schreeuwt het uit van de geboorteweën. Ze heeft veel pijn. Ze wordt bedreigd door een grote, vuurrode draak, die voor haar staat om haar Kind te verslinden zodra het geboren is. Wat een benarde situatie! Hoe verheven haar positie ook is en hoeveel heerlijkheid ze ook uitstraalt, ze is in grote nood! Als zwangere vrouw bevindt ze zich in een situatie die niemand haar zal benijden.

Naar wie verwijst dit grote teken in de hemel? Uit het vervolg blijkt dat deze vrouw de moeder van de Messias is, die naast Hem nog meer kinderen heeft (17). Deze vrouw is Israël, het volk van God. Haar kroon van twaalf sterren wijst op de twaalf zonen van Jakob en de twaalf stammen van Israël. Israël is Gods eigendomsvolk en drager van de heilsbelofte: de komst van de Messias. Het volk is zwanger van Gods heilsbelofte en Israëls geschiedenis laat de barenswееën zien die aan de komst van de Messias voorafgaan. Israël als Gods volk is een bijzonder volk. Daarom heeft het veel geleden en lijdt het nog altijd. Het is niet aantrekkelijk en gemakkelijk om volk van God te zijn. Het betekent een weg van lijden om tot Gods bestemming te komen: een zegen voor alle volken te zijn en te worden! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor Uw verkiezing van Uw volk en voor Uw heerlijkheid op Uw volk. Geef dat we daarin geloven en Uw volk liefhebben, door gebed, dienstbetoon en getuigenis. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je Bijbelgedeelten over de verkiezing en de heerlijkheid van Israël ?
2. Ken je een andere uitleg van de vrouw bekleed met de zon? Welke uitleg kies je? Waarom?
3. Kun je geestelijk zwanger zijn? Waarom (niet)? Hoe?

31 juli

DE DRAAK VOORZIEN VAN KOPPEN EN HORENS

Lezen: Openbaring 12:1-9

(Johannes vertelt:) En er verscheen een ander teken in de hemel. En zie: een grote, vuurrode draak met zeven koppen en tien horens. En op zijn koppen zeven diademen. En zijn staart veegde het derde deel van de sterren van de hemel en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die op het punt stond te baren, om haar Kind te verslinden, zodra zij Het (Kind) gebaard zou hebben. (Openbaring 12:3,4)

Na het eerste teken van de vrouw bekleed met de zon ziet Johannes een tweede teken. Hij ziet een grote, vuurrode draak met zeven koppen en tien horens. Later wordt de draak de oude slang, de duivel en de satan genoemd (9; 20:2). Hij is een handlanger van satan en wordt soms met zijn naam aangeduid. Hij ziet er hier uit als een vurige draak met zeven koppen en tien horens en op zijn koppen zeven diademen; een soort kronen. Hij is een vreselijk monster. Hij lijkt op het vierde dier, dat de profeet Daniël zag, dat ook tien horens had die koninkrijken voorstelden (7:7,8,19-26). Later ziet Johannes een beest uit de zee opkomen dat zeven koppen en tien horens heeft en op zijn hoofd tien diademen heeft. Het vierde dier en het beest uit de zee zijn handlangers van satan. De zeven koppen wijzen op grote levenskracht en veel verstand en de tien horens wijzen op grote macht en kracht. Hij is een machthebber met groot gezag, dat gezag uitoefent en voor zichzelf opeist. Jezus noemt satan - de baas van de draak - de vorst van deze wereld (Joh.12:31; 14:30; 16:11; vgl.Mt.4:8-10). Hij heeft zichzelf die macht toegeëigend door Adam en Eva - koning en koningin van de aarde - te verleiden en hun plaats in te nemen.

Johannes vertelt over de draak dat hij met zijn staart het derde deel van de sterren van de hemel op de aarde wierp. Sterren werden in de oudheid vaak in verband gebracht met de engelen (1:20; 8:10,11; 9:1). Mogelijk wordt hier bedoeld op de val van de engelen aan het begin van de schepping vóór de val van Adam en Eva in het paradijs. Dat hij met zijn staart het derde deel van de engelen uit de hemel op de aarde werpt laat zijn grote macht en kracht zien. Hier staat de draak voor de vrouw die op het punt staat om te bevallen. Hij wil haar Kind verslinden zodra Het geboren is. Op dat moment wacht hij en daar bedreigt hij de vrouw mee. Dit beeld laat de grote kracht en woede van de draak zien om de komst van de Messias te verhinderen en om Gods heilsplan onmogelijk te maken. De draak is machtig, maar God is *almachtig* en Hij zal Zijn macht tonen. Hoe de draak ook woedt, God zet hem de voet dwars en hij wordt de grote verliezer. God overwint en Zijn Koninkrijk komt! Halleluja! Amen.

Gebed

Dank U, almachtige God en Vader, voor Uw openbaring over de draak en zijn werk. We bidden U: Geef dat we hem en zijn werk herkennen en hem weerstand bieden en overwinnen, door de kracht van Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de draak/de oude slang en zijn werk?
2. Hoe heeft hij de komst en het werk van de Messias willen verhinderen in de geschiedenis van Israël en rond de geboorte van Jezus?
3. Herken je de werken en listen van satan (2 Kor.2:11; Ef.6:11) in je leven? Hoe? Hoe strijd je tegen hem?

1 augustus

HET GEBOREN KIND EN DE VLUCHTENDE VROUW

Lezen: Openbaring 12:1-9

(Johannes vertelt:) En zij (de vrouw) baarde een Zoon, een mannelijk Kind, dat alle heidenvolken zal hoeden met een ijzeren staf. En haar Kind werd weggerukt naar God en naar Zijn troon. En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God voor haar gereedgemaakt was, opdat men haar daar zou voeden twaalfhonderdzesig dagen. (Openbaring 12:5,6)

Na het zien van de twee tekens in de hemel: de vrouw bekleed met de zon die op het punt staat om te bevallen en de draak met zeven koppen en tien horens, ziet Johannes dat het Kind geboren wordt. Het is een Zoon, een mannelijk Kind. Hij zal uitgroeien tot een sterke Man. Zijn mannelijke kracht heeft Hij nodig om de kop van de slang, van de draak, te vermorzelen. Hij is de beloofde Messias, Die 'alle heidenvolken zal hoeden met een ijzeren staf'. Later wordt dat nog een keer gezegd van Jezus als de Ruiters op het witte paard: 'En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf' (19:15). Psalm 2 gaat in vervulling waar over de Messias wordt gezongen: 'U zult hen verpletteren met een ijzeren scepter. U zult hen in stukken slaan als aardewerk' (9). Dit lot zal de heidenvolken treffen die niet voor Hem willen buigen. Hun verharding wordt gevolgd door verwoesting, omdat ze niet gewild hebben dat Jezus hun Koning zal zijn. De draak krijgt geen kans om het Kind te verslinden, want Het Kind wordt weggerukt naar Gods troon. Hier wordt alleen het begin en het einde van Jezus' aardse leven genoemd. Alle aandacht valt op Zijn geboorte en op Zijn verhoging. God beschermt Zijn Zoon op een bijzondere manier. Hij mag in Zijn onmiddellijke nabijheid komen en plaatsnemen op Zijn troon (3:21). God is Overwinnaar en de draak de verliezer. Hij zal nog vele nederlagen lijden, totdat hij in de afgrond geworpen wordt en daarna in de poel van vuur en zwavel (20:2,3,10).

Het Kind is gered en veilig bij God in de hemel, maar de vrouw is nog op aarde en heeft nog met de draak te maken. Nu hij haar Kind niet heeft kunnen verslinden, richt zijn woede zich op de vrouw. Daarom vlucht ze naar de woestijn waar God een plaats voor haar heeft klaargemaakt en waar ze beschermd en gevoed wordt. Daar is ze veilig voor de draak zoals Israël veilig was in de woestijn voor de Egyptische farao en zoals de profeet Elia veilig was bij de beek Krith voor koning Achab en daar door God in leven werd gehouden (1 Kon.17:3-5). In de woestijn wordt de vrouw twaalfhonderdzesig dagen gevoed; drie en half jaar. Dat is de profetische tijdsaanduiding van de periode van grote verdrukking vóór Jezus' terugkomst in heerlijkheid (7:14; 11:3). De vrouw: het volk van God - gelovige Joden en gelovige heidenen die er bij gekomen zijn - wordt door God beschermd en onderhouden tijdens de grote verdrukking. Het volk van God gaat niet onder, maar overwint! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor de redding van Uw Zoon en voor de bescherming en onderhouding van Uw volk. Wil ons beschermen en bewaren in de grote verdrukking, om met Uw Zoon te overwinnen, door de kracht van Uw Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel nog meer over de bescherming en onderhouding van Gods volk in moeilijke tijden?
2. Waarom wordt er niets over Jezus' leven en bediening op aarde gezegd?
3. Geloof en ervaar je Gods bescherming en onderhouding? Hoe? Waarom (niet)?

2 augustus

DE OVERWINNING VAN MICHAËL

Lezen: Openbaring 12:7-17

(Johannes vertelt:) Toen brak er oorlog uit in de hemel: Michaël en zijn engelen voerden oorlog tegen de draak, ook de draak en zijn engelen voerden oorlog. Maar zij waren niet sterk genoeg en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden. En de grote draak werd neergeworpen, namelijk de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, die de hele wereld misleidt. En hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen. (Openbaring 12:7-9)

Na het visioen op aarde over de vrouw bekleed met de zon, de vuurrode draak, de geboorte en de redding van het Kind en de vlucht en de bescherming van de vrouw, ziet Johannes een nieuw visioen in de hemel, de woonplaats van God. Daar breekt een oorlog uit. De aartsengel Michaël ('wie is als God?'), de beschermengel van Israël (Dan.10:13,21; 12:1), voert met zijn engelen oorlog tegen de draak met zijn demonen. De draak lijdt opnieuw een nederlaag, want hij is met zijn demonen niet sterk genoeg en moet het veld ruimen. Ze verliezen hun plaats in de hemel en hebben geen toegang meer tot de hemelse troonzaal van God en kunnen de gelovigen niet langer bij Hem aanklagen. De grote draak wordt hier genoemd de oude slang uit Genesis 3, de duivel ('lasteraar'), de satan ('lasteraar', 'tegenstander') en de misleider van de hele wereld (20:2). Over wie hij is en wat hij doet, bestaat geen misverstand. Deze grote vijand van God wordt neergeworpen op de aarde als zijn werkterrein. Twee keer wordt het gezegd, opdat we dat goed zullen beseffen. Een reden van vreugde voor de hemel, maar van weeklacht voor de aarde: 'Daarom, verblijd u, hemelen en u die daarin woont! Wee hun die de aarde en de zee bewonen, want de duivel is naar beneden gekomen, naar u toe, in grote woede, omdat hij weet dat hij nog maar weinig tijd heeft' (12); voordat hij voor altijd uitgeschakeld en gestraft wordt in de poel van vuur en zwavel (20:10). In die korte tijd zal hij nog zoveel mogelijk afbreuk doen aan Gods Koninkrijk. Daarom: Wees op je hoede!

Deze oorlog in de hemel wordt beschreven na Jezus' hemelvaart en de vlucht van Gods volk naar de woestijn: de plaats van bescherming en voeding tijdens de grote verdrukking vóór Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Wanneer is deze oorlog gevoerd? Jezus zegt profetisch dat Hij de satan als een bliksem uit de hemel zag vallen (Lk.10:18) en dat de vorst van deze wereld geoordeeld en buitengeworpen zal worden (Joh.12:31). In Zijn kruis en opstanding heeft Jezus satan overwonnen. Paulus schrijft: 'Hij (Jezus) heeft de overheden en de machten (demonen) ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en daardoor over hen getriumfeerd' (Kol.2:15) en de stem uit de hemel spreekt over de overwinning van satan, de aanklager van de gelovigen, door het bloed van het Lam. Sinds Goede Vrijdag, Pasen en Hemelvaart heeft satan geen plaats meer in de hemel. Jezus is daar nu als onze Voorspreker, Pleitbezorger (Rom.8:34; Hebr.7:25; 1 Joh.2:1). Wat een bemoediging! Amen.

Gebod

Dank U, heilige en liefdevolle Vader, voor de overwinning van Michaël met zijn engelen op de draak met zijn demonen. Geef dat we op Jezus onze Voorspreker zien en strijden tegen satan in Jezus' Naam en door de kracht van de Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel nog meer over het optreden van Michaël tegen de satan? (brief van Judas)?
2. Is er een verband tussen het neerwerpen van vers 4 en het neerwerpen van vers 9 en 10?
3. Wat betekent de overwinning en de neerwerping van de draak/satan voor je? Waarom?

3 augustus

DE PROCLAMATIE VAN DE OVERWINNING

Lezen: Openbaring 12:1-12

(Johannes vertelt:) En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is gekomen de zaligheid, de kracht en het Koninkrijk van onze God en de macht van Zijn Christus, want de aanklager van onze broeders die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is neergeworpen. En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis en zij hebben hun leven niet liefgehad tot in de dood. Daarom, verblijd u, hemelen, en u die daarin woont! Wee hun die de aarde en de zee bewonen, want de duivel is naar beneden gekomen, naar u toe, in grote woede, omdat hij weet dat hij nog maar weinig tijd heeft. (Openbaring 12:10-12)

Na Michaëls overwinning op de draak en zijn uitbanning uit de hemel, hoort Johannes een luide stem in de hemel die proclameert: 'Nu is gekomen de zaligheid, de kracht en het Koninkrijk van onze God en de macht van Zijn Christus'. Het heil, de redding, is tot stand gekomen en de kracht en het Koningschap van God en de (vol)macht van Zijn Gezalfde (Messias, Christus) zijn zichtbaar geworden. De hemelse stem zegt verder wat er gebeurd is: 'De aanklager van onze broeders, die hen nacht en nacht aanklaagde voor onze God, is neergeworpen'; op de aarde geworpen. Die aanklager is satan en 'onze broeders' zijn de verheerlijkte gelovigen. Voortdurend was hij in het hemelse gerechtshof, in de troonzaal van God, bezig met de gelovigen aan te klagen (Job 1:6-12; 2:1; Zach.3:1). Daar is nu een einde aan gekomen. Hij heeft geen plaats meer in de hemel en geen toegang meer tot Gods troonzaal. Wat een gezegende verandering voor de gelovigen en wat een heerlijke bevrijding voor de hemel! Satans uitschakeling als aanklager betekent dat het pleit beslecht en de rechtszaak gewonnen is. Vanuit dit hemelse perspectief is satans overwinning een voldongen feit. Daarom hebben de martelaren satan overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis en zijn ze bereid geweest om hun leven voor Jezus te geven. Jezus' kruis en opstanding zijn hun krachtbron geweest. Op grond van Zijn overwinning hebben ze overwonnen! Een duidelijk en heerlijk bewijs van de overwinning van de draak!

Daarom is er voor de hemelbewoners: de engelen en de verheerlijkte gelovigen alle reden om blij te zijn, waar ze toe opgewekt worden. Voor de bewoners van de aarde en voor hen die de zee bevaren is er echter reden voor weeklacht waartoe ze opgeroepen worden. Satans werkterrein is nu de aarde. Hij is gekomen in grote woede om wraak te nemen voor zijn geleden nederlaag en hij weet dat hij maar een korte tijd heeft vóór zijn definitieve uitschakeling en eeuwige straf (20:10). Houd daar rekening mee en trek de volle wapenrusting van God aan om stand te houden (Ef.6) en om met Jezus te overwinnen door Zijn bloed en door van Hem te getuigen! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor deze hemelse proclamatie van Uw overwinning over de draak, van de overwinning van de gelovigen en van de oproep tot vreugde en weeklacht. Geef dat we met deze hemelse proclamatie instemmen en die overnemen, tot eer van U, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Komen er meer van deze proclamaties in het boek Openbaring voor?
2. Ken je een andere uitleg van de tijd van de uitbanning van de aanklager? Welke kies je?
3. Ken je aanklachten van satan in je leven? Wat doe je daarmee? Waarom?

4 augustus

DE VERVOLGING VAN DE VROUW

Lezen: Openbaring 12:7-17

(Johannes vertelt:) En zodra de draak zag dat hij op de aarde was neergeworpen, ging hij de vrouw vervolgen die het mannelijke Kind geboord had...En de slang spuwde uit zijn bek water als een rivier, de vrouw achterna, om haar door de rivier te laten meesleuren...En de draak werd boos op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God in acht nemen en het getuigenis van Jezus Christus hebben. (Openbaring 12:13,15,17)

Nu de poging van de draak om het Kind van de vrouw te doden mislukt is, zet hij zijn aanval op de vrouw voort. Te meer nu hij op aarde is geworpen. Kan hij haar Kind niet treffen dan zal hij proberen om de vrouw om te brengen. Zijn vijandschap tegen God geeft hij nooit op. Hij gaat de vrouw vervolgen, maar deze krijgt twee vleugels van een grote arend (van geloof en van gebed?) om naar de woestijn te vliegen, waar ze veilig is en gevoed wordt, buiten het gezicht van de draak, die nu slang genoemd wordt. God zorgt voor Zijn volk: voor het gelovige Israël met de gelovigen uit de heidenvolken die erbij gekomen zijn. Een nieuwe nederlaag voor de draak, maar hij staakt zijn vervolging niet. Hij spuwt haar een watermassa achterna om die haar te laten meesleuren en haar te laten verdrinken. Ook deze poging mislukt, want de aarde snelt de vrouw te hulp, opent haar mond en verzwelgt de watermassa. De vrouw komt veilig in de woestijn. God zorgt voor haar en redt haar! Nog geeft de draak zijn vervolging niet op. Het Kind is hem ontsnapt, de vrouw is hem ontkomen en nu werpt hij zich op 'de overigen van haar nageslacht' om zijn woede op hen te koelen. De vrouw heeft nog andere en meer kinderen dan de Zoon, het mannelijke Kind, namelijk de gelovigen 'die de geboden van God in acht nemen en het getuigenis van Jezus Christus hebben'. Als leerlingen van Jezus hebben ze Gods geboden lief en brengen die in praktijk en ze getuigen van Hem, hun gekruisigde en opgestane Heere. Ze kunnen niet nalaten te spreken over wat ze gezien en gehoord hebben (Hand.4:20). Jezus' volgelingen zijn nu het doelwit van de draak, maar ook hen zal hij niet overwinnen. Op hun beurt zullen ze hem overwinnen door het bloed van het Lam, door het woord van hun getuigenis en door het offer van hun leven. Nu is er nog vervolging, maar eenmaal zal die er niet meer zijn, wanneer de draak eerst in de afgrond geworpen wordt (20:3) en daarna met de satan geworpen wordt in de poel van vuur en zwavel waar ze dag en nacht gepijnigd worden tot in alle eeuwigheid (20:10). Dat zal zijn laatste verhuizing zijn, ná die uit de hemel naar de aarde, en tegelijk zijn eeuwige bestemming. 'Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God' (Hebr.10:31). Amen.

Gebed

Dank U, Vader, voor Uw openbaring over de vervolging door de draak. Geef dat we satans pogingen opmerken en ons daartegen wapenen. Red ons uit zijn boze aanslagen, tot eer van Uw Naam, tot opbouw van Christus' Gemeente en tot de komst van Uw Koninkrijk in heerlijkheid voor Israël en de volken, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat vertelt de Bijbel nog meer over de vervolging van de gelovigen door satan?
2. Worden de gelovigen vaker aangeduid als zij 'die de geboden van God in acht nemen en het getuigenis van Jezus Christus hebben'?
3. Weet je van vervolging om Christus' wil? Hoe? Hoe reageer je daarop? Waarom (niet)?

5 augustus

DE REDDING VAN DE VROUW

Lezen: Openbaring 12:7-17

(Johannes vertelt:) En aan de vrouw werden twee vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt, een tijd en tijden en een halve tijd, buiten het gezicht van de slang...Maar de aarde kwam de vrouw te hulp en de aarde opende haar mond en verzwoeg de rivier die de draak uit zijn bek had gespuwd. (Openbaring 12:14,16)

In dit hoofdstuk worden veel activiteiten van de draak als instrument van satan beschreven: met zijn staart veegt hij het derde deel van de sterren uit de hemel en werpt die op de aarde. Hij bedreigt de vrouw die op punt staat om de Messias voort te brengen. Hij wil haar Kind verslinden. Daarna strijdt de draak met zijn demonen tegen Michaël en wordt verslagen. Uit de hemel op de aarde geworpen gaat hij eerst de vrouw vervolgen en daarna de overigen van haar nageslacht. Satan weet dat hij nog maar een korte tijd heeft. Daarom zet hij alles op alles om aan het Koninkrijk van God zoveel mogelijk schade toe te brengen. Hij geeft het nooit op, totdat God hem definitief uitschakelt en hem in de poel van vuur en zwavel werpt om daar voor eeuwig gepijnigd te worden.

Dit hoofdstuk spreekt ook over de werken van God: Wanneer de vrouw de Messias voortbrengt, neemt Hij Hem op in de hemel en krijgt Hij een plaats op Zijn troon. Michaël, Zijn aartsengel, voert oorlog tegen de draak, overwint hem en de draak wordt op de aarde geworpen. Hij toont Zijn macht en kracht en verbant de aanklager van de gelovigen uit Zijn troonzaal. Hij geeft overwinning aan de gelovigen door het bloed van het Lam, door het woord van hun getuigenis en door hun martelaarschap. Hij is Koning en wordt Koning. De draak lijdt nederlaag op nederlaag. God overwint!

Op de aarde geworpen gaat de draak de vrouw vervolgen. Hoe wordt ons niet verteld. Maar God komt haar te hulp. Hij geeft aan de vrouw twee vleugels van een grote arend - de koningin van de vogels - waarmee ze hoog en snel kan vliegen. De twee vleugels zijn geloof en gebed genoemd; een mooie gedachte. De vrouw vliegt naar een veilige plaats: de woestijn - al eerder genoemd in vers 6 - waar ze beschermd en gevoed wordt tijdens de grote verdrukking; profetisch aangeduid met tijd, tijden en een halve tijd (Dan.7:25; 12:7); drie en half jaar gelijk aan twaalfhonderdzesentwintig dagen (drie en half maal driehonderdzesentwintig dagen). Daar is de vrouw buiten het gezicht van de draak. Hij is echter zo gemeen dat hij de vrouw op haar vlucht een enorme watermassa achterna spuwt om haar daardoor te laten meesleuren en te laten verdrinken. Maar God komt haar opnieuw te hulp: de aarde opent zich en verzwelgt de grote watermassa. De vrouw is gered. De HEERE redt haar niet één keer, maar keer op keer. Hij is en blijft de Redder van Zijn volk! Aan Hem alle dank en lof! Amen.

Gebed

Grote Redder van Uw volk, dank U voor Uw hulp aan de vrouw en haar redding. Bescherm en voed ons tijdens de grote verdrukking en geef dat we volharden in geloof en gebed, door Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat vertelt de Bijbel nog meer over hulp en redding tijdens geloofsvervolging?
2. Waar komt in de Bijbel de arend als beeld van Gods zorg voor Zijn volk nog meer voor?
3. Ken je God als Redder in moeilijke omstandigheden? Hoe? Waarom?

6 augustus

HET BEEST UIT DE ZEE

Lezen: Openbaring 12:18 - 13:10

(Johannes vertelt:) En ik stond op het zand bij de zee. En ik zag uit de zee een beest opkomen dat zeven koppen en tien horens had en op zijn horens waren tien diademen en op zijn koppen een godslasterlijke naam. En het beest dat ik zag, leek op een panter en zijn poten waren als die van een beer en zijn muil was de muil van een leeuw. En de draak gaf hem zijn kracht, zijn troon en grote macht. (Openbaring 12:18; 13:1,2)

In het vorige hoofdstuk zag Johannes een grote, vuurrode draak: een handlanger van satan, die nederlaag op nederlaag leed, maar zijn vervolging van de gelovigen niet staakte maar daarmee doorging. Nu maakt Johannes kennis met twee nieuwe handlangers van satan: met een beest uit de zee en met een ander beest uit de aarde.

Terwijl Johannes op het strand staat, ziet hij uit de zee een beest opkomen, dat zeven koppen en tien horens heeft en op zijn horens zijn tien diademen en op zijn koppen staat een godslasterlijke naam. Over dit beest heeft Johannes al eerder gehoord; over 'het beest uit de afgrond' dat oorlog voert met de twee getuigen, hen overwint en doodt (11:7). De plaats van herkomst van het beest is de afgrond: de woonplaats van de demonen (9:2). Dat belooft niet veel goeds, maar veel onheil. Dit beest lijkt sprekend op de grote, vuurrode draak, die ook zeven koppen en tien horens en op de zeven koppen zeven diademen heeft; een soort kronen (12:3). De koppen wijzen op grote levenskracht en veel verstand, de horens op grote macht en kracht en de diademen op koninklijke heerschappij. De zeven koppen zijn zeven bergen en vertegenwoordigen zeven koningen (17:9). Dit beest heeft tien diademen die zich niet op de koppen bevinden zoals bij de draak, maar op de horens van het beest en het heeft er drie extra; mogelijk een aanwijzing dat zijn macht berust op bruto geweld. Daarbij staat er op zijn zeven koppen een godslasterlijke naam zoals de Romeinse keizers Goddelijke hoogheidstitels droegen. Keizer Domitianus (81-96 na Chr.) wordt in die tijd 'onze Heer en God' genoemd. Het beest uit de afgrond, dat Johannes ziet, lijkt op de eerste drie dieren uit het visioen van Daniël: leeuw, beer en een panter of luipaard (7:2-8), die wereldrijken voorstellen. Het is een afschuwelijk monster dat zijn kracht, koningschap (troon) en volmacht van de draak ontvangt. Het beest vertegenwoordigt een antigoddelijke wereldmacht dat volledig in dienst van de draak staat. Het is in staat om Christus' Gemeente zwaar te vervolgen. Dit visioen wil haar voorbereiden om zich te wapenen tegen het beest door de volle wapenrusting van God aan te doen (Ef.6) om stand te houden en in Jezus' Naam te overwinnen, door de kracht van de Heilige Geest. Amen.

Gebod

Dank U, hemelse Vader, voor Uw openbaring van dit beest uit de afgrond om ons voor te bereiden op zijn optreden. Maak ons sterk in Jezus, Uw Zoon, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom worden wereldrijken met dieren of beesten vergeleken?
2. Waarom maakt satan gebruik van handlangers als slang, draak en beesten?
3. Houd je rekening met de komst van dit beest? Hoe? Waarom (niet)?

7 augustus

DE AANBIDDING VAN HET BEEST

Lezen: Openbaring 13:1-10

(Johannes vertelt:) En ik zag een van zijn koppen als dodelijk gewond, maar zijn dodelijke wond werd genezen. En de hele aarde ging het beest met verwondering achterna. En zij aanbaden de draak, omdat hij aan het beest macht gegeven had. En zij aanbaden het beest en zeiden: Wie is aan dit beest gelijk? En wie kan er oorlog tegen hem voeren? (Openbaring 13:3,4)

Na de verschijning van het beest uit de zee als een vreselijk monster ziet Johannes dat een van zijn zeven koppen dodelijk gewond wordt: 'als geslacht tot de dood' (letterlijk). Wat er met het Lam gebeurd is (5:6) treft nu het beest; als nabootsing van het Lam. Door een gewelddadige gebeurtenis wordt aan de macht van het beest een zware slag toegebracht (14). Het is er bijna geweest, maar het wordt weer levend (14) en de dodelijke wond geneest. Het beest staat op uit deze bijna dood situatie; als nabootsing van Jezus' opstanding. Wordt er een wereldleider gedood, die uit de dood opstaat? De wonderbaarlijke genezing van zijn dodelijke wond heeft als gevolg dat alle aardebewoners in verbazing achter het beest aanlopen. Wat Jezus' opstanding en de verkondiging van Zijn opstanding niet bewerkt hebben, dat bewerkt de opstanding van het beest. De hele aarde gaat het achterna. Wat een verdwazing!

Het blijft niet bij verbazing, want deze gebeurtenis brengt de mensen tot aanbidding: aanbidding van de draak, die aan het beest zoveel macht heeft gegeven en tot aanbidding van het beest zelf. Ze werpen zich languit op de grond neer voor de draak en het beest. Ze brengen Goddelijke eer aan deze handlangers van satan. Daarmee overtreden ze Gods gebod om Hem alleen te aanbidden. Later zal de engel tegen Johannes zeggen, wanneer hij voor de engel neervalt om hem te aanbidden: 'Pas op dat u dat niet doet!...Aanbid God!' (19:10). En Jezus zelf heeft tegen satan gezegd bij zijn verzoeken in de woestijn: 'Want er staat geschreven: De Heere, uw God, zult u aanbidden en Hem alleen dienen' (Mt.4:10). Deze aanbidding van de draak en van het beest door de aardebewoners is een daad van afval en afgoderij tegenover God. Bij hun aanbidding van het beest zeggen ze: 'Wie is aan dit beest gelijk? En wie kan er oorlog tegen voeren?' Deze loftuigen zijn een nabootsing van de lofprijzingen die alleen aan God toekomen: 'Want wie kan in de hemel met de HEERE gemeten worden? Wie is de HEERE gelijk onder de machtige vorsten?' (Ps.89:7; vgl.Ex.15:11; Ps.35:10). Uit deze vragen blijkt dat het beest naar politieke en militaire macht streeft; naar de wereldheerschappij. Het veronderstelde antwoord op de vraag: 'Wie kan er oorlog tegen (het beest) voeren?' is: Niemand. De handlangers van satan maken zich breed en de aardebewoners aanbidden ze, maar God is Koning en wordt Koning. Hij regeert en zal Zijn almacht tonen. Draak en beest gaan ten onder. Amen.

Gebod

Almachtige en eeuwige God, dank U voor de openbaring van het beest en zijn aanhang. Geef dat we U alleen aanbidden en bewaar ons voor afgoderij met politieke en militaire machthebbers, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken

1. Wat vertelt de Bijbel nog meer over de aanbidding van aardse machten?
2. Waarom zijn er zoveel nabootsingen van God door satan en zijn handlangers?
3. Aanbid je God? Hoe? Waarom (niet)?

8 augustus

DE GODSLASTERING VAN HET BEEST

Lezen: Openbaring 13:1-10

(Johannes ziet en hoort:) En het werd een mond gegeven om grote woorden en godslasteringen te spreken en het werd macht gegeven om dit tweeënveertig maanden lang te doen. En het opende zijn mond om God te lasteren, om Zijn Naam te lasteren en Zijn tent en hen die in de hemel wonen. (Openbaring 13:5,6)

Johannes ziet in een visioen het beest uit de zee: zijn monsterachtige gedaante, zijn genezing van een dodelijke wond en de verwondering daarover en de aanbidding van het beest met de draak door de aardebewoners. Verder ziet hij dat het beest een mond krijgt om grote woorden en godslasteringen te spreken en het beest krijgt (vol)macht om dit tweeënveertig maanden lang te doen. De geveer wordt hier niet met name genoemd, maar het is de draak die het beest al eerder zijn kracht, zijn troon en zijn grote macht heeft gegeven (2). Hij rust zijn handlanger toe met deze vreselijke gaven. Deze toerusting gaat niet buiten Gods regering om, want het beest mag dit niet langer doen dan tweeënveertig maanden; de drie en half jaar van de grote verdrukking vóór Jezus' terugkomst in heerlijkheid (Dan.7:25; Openb.12:14). Voor de draak en het beest is er geen enkele reden om dit een beperkte tijd te doen, maar God bepaalt de tijd en Hij houdt zich aan Zijn tijd. Hij regeert!

Het beest opent zijn mond om God te lasteren, om Zijn Naam te lasteren en Zijn tent en hen die in de hemel wonen. Het beest lijkt op het vierde dier in de profetieën van Daniël waarvan gezegd wordt: 'Woorden tegen de Allerhoogste zal hij spreken'. Het beest maakt zijn godslasterlijke naam waar, die hij op zijn koppen draagt (1). Hij lastert de Naam van God, de tent van God: de hemel of het hemelse heiligdom (15:5; 21:3) en de hemelbewoners: de verlorene en de verheerlijkte gelovigen. Daar vindt het beest zijn werk en plezier in: om God te lasteren, om kwaad van Hem te spreken en van alles wat Hem toebehoort. Daaruit blijkt zijn grote haat tegen God. Hij is een echte handlanger van satan, die niet anders kan dan God en Zijn werk haten en zwartmaken. Zo diep is hij gevallen. Vreselijk wanneer mensen op hem gaan lijken en met hem gaan meedoen. Lastering van de heilige God is een van de grootste zonden die Hij op Zijn tijd straft, als er geen bekering plaatsvindt. Bid om Gods bewaring voor deze zonde, die Hij uit genade geeft. Aan Hem alle dank en eer voor Zijn bewaring! Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor deze openbaring over het werk van het beest uit de zee en voor Uw beperking van zijn lastercampagne tot de periode van de grote verdrukking. Bewaar ons voor de zonde van godslastering en vergeef ons die, wanneer we ons daaraan hebben schuldig gemaakt, omwille van Jezus' bloed, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over godslastering?
2. Wat moet je doen wanneer satan je daarvan beschuldigt of wanneer anderen hun nood daarover bij je klagen, bijvoorbeeld over vloeken die in hun gedachten komen?
3. Hoe kun je je wapenen tegen verkeerd woordgebruik en godslastering? Kunnen anderen je daarbij helpen? Hoe?

9 augustus

DE OVERWINNING DOOR HET BEEST

Lezen: Openbaring 13:1-10

(Johannes ziet:) En het beest werd macht gegeven om oorlog te voeren tegen de heiligen en om hen te overwinnen en hem werd macht gegeven over elke stam, taal en volk. En allen die op de aarde wonen, zullen het aanbidden, althans van wie de namen niet zijn geschreven in het boek van het leven van het Lam dat geslacht is, van de grondlegging van de wereld af. Indien iemand oren heeft, laat hij horen. Als iemand in gevangenschap voert, die gaat zelf in gevangenschap. Als iemand met het zwaard doodt, die moet zelf met het zwaard gedood worden. Hier is de volharding en het geloof van de heiligen. (Openbaring 13:7-10)

Nadat Johannes de gedaante van het beest, zijn genezing en aanbedding gezien heeft en zijn godslasterlijke taal gehoord heeft, ziet hij dat het beest van de draak macht ontvangt om oorlog te voeren tegen de gelovigen die toegewijd aan de HEERE leven, om hen te overwinnen. Wat de twee getuigen overkomen is (11:7), ervaren hier de heiligen. Het beest krijgt macht over elke stam, taal en volk: de wereldheerschappij. Voor Jezus' volgelingen breekt wereldwijd de strijd los in alle hevigheid. Allen, die op de aarde wonen, zullen het beest aanbidden en worden nader aangeduid als degenen 'van wie de namen niet zijn geschreven in het boek van het leven van het Lam dat geslacht is van de grondlegging van de wereld af'. De laatste woorden behoren bij het levensboek van het geslachte Lam (17:8) dat meer genoemd wordt (3:5; 17:8; 20:12,15; 21:27). Het boek wijst op Gods verkiezende liefde van vóór de schepping en die vanaf de schepping: 'de grondlegging van de wereld' door Hem is bekendgemaakt (Ef.1:4). Gods uitverkoren kinderen zullen het beest niet aanbidden. Alle andere mensen doen dat wel. Dat is hun eigen keus en verantwoordelijkheid. Daarin verwerkelijkt zich Gods raadsplan en de gelovigen vinden daarin rust vinden zoals Jezus rust vond in Gods welbehagen (Mt.11:25,26). God regeert en Hij brengt de geschiedenis tot Zijn bestemming. Deze profetie eindigt met een oproep om te horen met oor en hart. Vergeet deze woorden niet! Na de opwekking aan de gelovigen om te horen volgt er een ernstige waarschuwing voor de vervolgers in dienst van het beest: 'Als iemand in gevangenschap voert die gaat zelf in gevangenschap. Als iemand met het zwaard doodt, die moet zelf met het zwaard gedood worden'. Het onrecht dat ze anderen aandoen zal hen vergolden worden zoals Jezus heeft gezegd: 'Want allen die naar het zwaard grijpen, zullen door het zwaard omkomen' (Mt.26:52). Besef wat je doet, want het uur van Gods oordeel komt! Dit visioen eindigt met: 'Hier is de volharding en het geloof van de heiligen'. In die zware tijd van de strijd tegen de gelovigen en hun overwinning door het beest zijn volharding en geloof nodig en die blijken dan. God geeft wat nodig is. Hij houdt Zijn werk in stand en Hij behaalt de eindoverwinning door lijden en martelaarschap heen! Halleluja! Amen.

Gebed

Grote Overwinnaar, dank U voor deze openbaring over het werk van het beest en voor Uw bewaring van de gelovigen dankzij Uw verkiezende liefde. Geef ons Uw genade om naar U te luisteren, te volharden en in U te geloven, door de kracht van Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over satans strijd tegen de gelovigen en zijn tijdelijke overwinningen?
2. Hoe kun je weten dat je naam in Gods levensboek staat?
3. Vind je het moeilijk om te volharden in het geloof? Hoe? Waarom?

10 augustus

HET BEEST UIT DE AARDE

Lezen: Openbaring 13:11-18

(Johannes vertelt:) En ik zag een ander beest opkomen, uit de aarde, en het had twee horens, als die van het Lam, maar het sprak als de draak. En het oefent al de macht van het eerste beest voor zijn ogen uit en het maakt dat de aarde en zij die er wonen het eerste beest aanbidden, waarvan de dodelijke wond genezen was. En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel laat neerkomen op de aarde, voor de ogen van de mensen. En het misleidt hen die op de aarde wonen door middel van de tekenen die het gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest.

(Openbaring 13:11-14a)

Na het visioen over het beest uit de zee of uit de afgrond ziet Johannes een ander beest uit de aarde opkomen; uit de menselijke samenleving. Het heeft twee horens als van een lam. Dit beest lijkt op Jezus, het geslachte Lam, dat zeven horens heeft (5:6); weer een nabootsing door satan. Maar het spreekt als de draak, de handlanger van satan. Dit beest oefent al de macht van het eerste beest uit de zee uit en doet dat voor zijn ogen. Het tweede beest maakt dat de aarde en haar bewoners het eerste beest – genezen van zijn dodelijke wond – aanbidden. Het komt het eerste beest helpen zoals dat de draak helpt, die op zijn beurt satan helpt. Draak, beest uit de zee en beest uit de aarde vormen een driemanschap; mogelijk een nabootsing van God als Vader, Zoon en Heilige Geest.

Dit beest uit de aarde doet grote tekenen voor de ogen van de mensen, in het openbaar. Het laat zelfs vuur uit de hemel neerkomen op de aarde zoals de profeet Elia dat heeft gedaan (1 Kon.18:38; 2 Kon.1:10,12; Lk.9:54). Het beest wekt de indruk de teruggekeerde Elia te zijn (Mal.4:5). Later wordt dit beest de valse profeet genoemd (16:13; 19:20; 20:10). Het doet grote tekenen onder het toezien oog van het eerste beest. Samen dienen ze de draak die op zijn beurt satan dient. Door deze tekenen misleidt hij de aardebewoners. Jezus heeft dit voorgezegd: 'Pas op dat niemand u misleidt. Want velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben de Christus; en die zullen velen misleiden...En er zullen veel valse profeten opstaan en die zullen er velen misleiden' (Mt.24:4,5,11). Ook Paulus heeft over de wetteloze geschreven, over hem 'wiens komst overeenkomstig de werking van de satan is, met allerlei kracht, tekenen en wonderen van de leugen en met allerlei misleiding van de ongerechtigheid in hen die verloren gaan' (2 Thess.2:9,10). Wat Johannes in dit visioen ziet, is een bevestiging van wat Jezus en Paulus gezegd hebben. Niet alleen God doet tekenen en wonderen, maar ook satan. Daarom moeten we ze toetsen: uit welke bron komen ze, wat is hun doel en hun uitwerking. Johannes roept op: 'Geliefden, geloof niet elke geest, maar beproef de geesten of ze uit God zijn, want er zijn veel valse profeten in de wereld uitgegaan' (1 Joh.4:1). Aan de vruchten is de boom herkenbaar (Mt.7:15-23). Waak en bid om niet misleid te worden! Amen.

Gebed

Dank U, almachtige en eeuwige God, voor Uw openbaring over dit tweede beest en zijn tekenen. Bewaar ons voor misleiding en geef ons Uw Heilige Geest en Zijn gave van het onderscheiden van geesten, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over tekenen op godsdienstig gebied?
2. Geloof je in de terugkomst van Elia? Hoe? Waarom (niet)?
3. Ben je wel eens misleid door tekenen? Hoe? Hoe ben je daar achter gekomen?

11 augustus

HET BEELD VAN HET BEEST

Lezen: Openbaring 13:11-18

(Johannes ziet en hoort:) En het (beest) zegt tegen hen die op de aarde wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest dat de wond van het zwaard had en weer levend werd. En hem werd macht gegeven om een geest te geven aan het beeld van het beest, opdat het beeld van het beest zelfs zou spreken en zou maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden. (Openbaring 13:14b,15)

Na het zien van de verschijning van het tweede beest uit de aarde en van zijn machtsontplooiing, hoort Johannes het beest spreken tegen de aardebewoners. Ze moeten een beeld voor het eerste beest uit de zee maken dat dodelijk verwond geweest is en weer levend is geworden en waarvan de wond genezen is. In de tijd van Johannes worden er overal in het Romeinse rijk beelden van de keizer opgericht ter bevordering van de keizersverering en om daarmee de machtspositie van het Romeinse wereldrijk te versterken. Koning Nebukadnezar van Babel heeft dat ook gedaan (Dan.3). Het tweede beest wil de verering en de aanbedding bevorderen van het eerste beest uit de zee. Dit beest krijgt ook macht om aan dit beeld een levensgeest te geven om te leven en te kunnen spreken. Zoals God bij de schepping van de mens de levensadem in zijn neusgaten geblazen heeft en de mens zo een levend wezen geworden is, zo doet het tweede beest bij het beeld dat de mensen voor het eerste beest gemaakt hebben; opnieuw een nabootsing van God. Het verschijnsel van sprekende beelden is in de oudheid bekend. Beelden worden beschouwd als een medium: een middel voor geestelijk contact met de goden. Dit machtsvertoon van het tweede beest heeft als gevolg dat er een wet tot stand komt: 'Ieder die dit beeld niet aanbidt zal gedood worden'. Precies zoals bij het beeld van koning Nebukadnezar: 'Wie niet neervalt (voor dit beeld) en aanbidt, zal op hetzelfde ogenblik midden in de brandende vuuroven worden geworpen' (Dan.3:6). Er is niets nieuws onder de zon en het lijkt of de geschiedenis zich herhaalt. Aan deze wet wordt een economisch dwangmiddel toegevoegd: Wie het merkteken van het beest niet draagt, kan niet kopen of verkopen; die wordt maatschappelijk uitgeschakeld en is veroordeeld tot de hongerdood. Wat een vreselijke machtsontplooiing van de tweede beesten als handlangers van de draak en van satan! Wat een noodsituatie voor Christus' Gemeente! Wie Jezus trouw wil blijven heeft de martelaarsdood voor ogen en kijkt die in de ogen. Wie kan in zo'n situatie staande blijven? Niemand in eigen kracht, maar wel in de kracht van het geloof zoals de drie vrienden van Daniël bij het beeld van Nebukadnezar. Johannes schrijft: 'Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof' (1 Joh.5:4). En Jezus zegt: 'Heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen' (Joh.16:33). Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U, voor deze openbaring over het beeld van het beest met zijn doodsbedreiging voor hen die het beeld niet aanbidden. Bereid ons voor op die moeilijke tijd en geef ons een groot vertrouwen op U, dat U ons alles zult geven wat nodig is, door Uw Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer zulke moeilijke situaties voor gelovigen in de Bijbel?
2. Waarom zou God dit machtsvertoon van de twee beesten toelaten?
3. Heb je hoop dat je in zo'n situatie aan Jezus trouw blijft? Hoe? Waarom (niet)?

12 augustus

HET MERKTEKEN VAN HET BEEST

Lezen: Openbaring 13:11-18

(Johannes ziet:) En het (beest) maakt dat men aan allen, kleinen en groten, rijken en armen, vrijen en slaven een merkteken geeft op hun rechterhand of op hun voorhoofd en het maakt dat niemand kan kopen of verkopen, behalve hij die dat merkteken heeft of de naam van het beest of het getal van zijn naam. (Openbaring 13:16,17)

Johannes heeft in een eerder visioen een engel gezien met het zegel van de levende God waarmee de dienaren van God aan hun voorhoofd verzegeld moeten worden en verzegeld zijn (7:2-8; 14:1). En de sprinkhanen – demonen – die uit de put van de afgrond komen mogen geen schade toebrengen aan het gras of welke groene plant of welke boom ook, maar alleen aan de mensen die het zegel van God niet op hun voorhoofd hebben (9:4). Gods zegel op het voorhoofd biedt bescherming tegen Zijn strafgerichten die over de aarde komen. Hoe dit teken er uit ziet, weten we niet. De gelovigen zijn met dit zegel of merkteken getekend en door dit teken veilig. De HEERE zorgt voor Zijn kinderen, ook tijdens de grote verdrukking vóór Jezus' terugkomst in heerlijkheid. En door Hem bewaard is wel bewaard!

Het beest uit de aarde dat Johannes ziet, krijgt van de draak, de handlanger van satan, grote macht. Het doet grote tekenen en misleidt vele aardebewoners. Ze moeten een beeld maken voor het eerste beest, het beest uit de zee. Dit doen ze en dan geeft het beest uit de aarde aan het beeld een levensgeest. Het gaat leven en spreken. Allen moeten dit beeld aanbidden. Anders worden ze gedood. Het beest uit de aarde doet nog meer om aanbidding van het beeld af te dwingen van de mensen. Het beveelt dat aan alle mensen: kleinen en groten, rijken en armen, vrijen en slaven een merkteken op hun rechterhand of voorhoofd moet worden aangebracht. Dit merkteken is waarschijnlijk de naam van het beest of het getal van zijn naam. Daarmee moeten alle mensen van elke leeftijd en sociale positie worden getekend; op de rechterhand of op het voorhoofd, omdat de Joden hun gebedsriemen (tefillien) daar aanbrengen in navolging van Deuteronomium 11: 18. Ook hier is sprake van nabootsing van Gods zegel en van de Joodse gebedsvorwerpen. De bedoeling van het merkteken is 'dat niemand kan kopen of verkopen behalve hij die het merkteken van het beest heeft'; een middel tot volledige economische uitsluiting van hen die God dienen en die de satan met zijn handlangers niet willen dienen. Dat betekent hongersnood en kan de dood tot gevolg hebben. Wat een gemeen wapen! Het beest uit de aarde heeft grote macht, maar God is almachtig. Hij is de God van Elia Die Zijn dienaar in leven heeft gehouden tijdens de drieënhalfjarige hongersnood in de tijd van koning Achab. Die God leeft nog en Hij zal Christus' Gemeente tijdens de grote verdrukking niet doen omkomen in 'dure tijd en hongersnood' (Ps.33:10; berijming 1773). Amen.

Gebed

Dank U, God van Elia, voor Uw openbaring van het merkteken van het beest en voor Uw bewaring van Uw kinderen tijdens de grote verdrukking. Geef ons Uw zegel van bescherming en geef dat we het merkteken van het beest weigeren, door de kracht van Uw Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel meer over merktekenen?
2. Wat is satans doel met zijn nabootsingen?
3. Wat zou je bij de verplichting van het merkteken doen? Waarom?

13 augustus

HET GETAL VAN HET BEEST

Lezen: Openbaring 13:11-18

(Johannes zegt:) Hier is de wijsheid. Wie verstand heeft, laat hij het getal van het beest berekenen, want het is het getal van een mens en zijn getal is zeshonderdzesenzestig. (Openbaring 13:18)

Johannes heeft al veel gezien van en gehoord over het beest uit de aarde, de helper van het beest uit de zee en een handlanger van de draak. De macht van het beest lijkt onbeperkt te zijn. Hij beveelt de mensen een beeld te maken en hij laat het leven en spreken. Alle mensen moeten het beeld aanbidden. Anders worden ze gedood. Zijn laatste dwangmaatregel is een merkteken op de rechterhand of op het voorhoofd ontvangen. Zonder dit merkteken kan niemand kopen of verkopen. Dit betekent economische uitsluiting met het gevaar van hongersnood en de dood. Dit merkteken is waarschijnlijk de naam van het beest of het getal van zijn naam. Dat is het laatste wat hier over het beest uit de aarde gezegd wordt.

Aan het einde van dit visioen over het beest uit de aarde plaatst Johannes als naschrift: 'Hier is de wijsheid. Wie verstand heeft, laat hij het getal van het beest berekenen, want het is het getal van een mens en zijn getal is zeshonderdzesenzestig'. Hier is wijsheid nodig. Later schrijft Johannes: 'Hier blijkt het verstand dat wijsheid heeft' (17:9). Het gaat om hemelse wijsheid en om een verlicht verstand; een verstand met Goddelijk licht bestraald. Die geeft God en daar mogen we om bidden. Het getal van het beest kent een geheim en Johannes wil dat we dat geheim leren kennen en dit getal ter harte nemen; niet voor kennisgeving aannemen en er niets meedoen. Wie verstand van God gekregen heeft, laat die dat gebruiken en het getal van het beest berekenen. Het is een getal dat door mensen berekend kan worden; niet een onbekend Goddelijk getal. Het getal van het beest is 666 (in het Grieks: 600-60-6): het getal zes, versterkt door zes tientallen en zes honderdtallen (vgl. Gen.4:24; Mt.18:21,22). Zes is het getal van de schepping en duidt het geheel van de wereld aan in hoogste ontwikkeling zonder de rust van Gods sabbat; driemaal zes is niet driemaal zeven 777; het getal van de volheid (1 Kon.10:14). Het beest kan grote macht ontplooiën, maar het is niet almachtig zoals God. Het beest brengt dwang en dood, maar de HEERE vrijheid en leven: vrij *van* zonde, dood en hel en vrij *om* voor Hem en de naaste te leven. Amen.

Gebed

Alwijze God en Vader, dank U voor Uw openbaring van het getal van het beest. Geef dat we het geheim van dit getal verstaan en het beest uit de aarde herkennen, wanneer het verschijnt, door het licht van Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welke belangrijke getallen komen er nog meer in de Bijbel voor? Wat betekenen ze?
2. Welke berekeningen van het getal 666 ken je? Welke keus maak je? Waarom (niet)?
3. Welke opdracht is er aan dit getal verbonden? Wat doe je daarmee?

14 augustus

OVERWINNING OVER DE MACHT VAN DE FILISTIJNEN

Lezen: 1 Samuël 17

Maar David zei tegen de Filistijn (Goliath): U komt naar mij toe met een zwaard, met een speer en met een werpspies, maar ik kom naar u toe in de Naam van de HEERE van de legermachten, de God van de gelederen van Israël, Die u gehoord hebt. Op deze dag zal de HEERE u in mijn hand overleveren. Ik zal u verslaan en uw hoofd van u wegnemen ... en heel de aarde zal weten dat Israël een God heeft. (1 Samuël 17:45,46)

De beesten, die Johannes ziet, en die Godvijandige wereldmachten voorstellen, zijn niet de eerste. Israël heeft in zijn geschiedenis te maken gehad en heeft vandaag nog te maken met geduchte machten die het op zijn ondergang gemunt hebben. De Filistijnen, die in de kustvlakte van het beloofde land wonen, vormen zo'n macht en streven ernaar om het hele gebied ten westen van de Jordaan, waar de Israëlieten wonen, te veroveren. De richters Samgar (Richt.3), Simson (Richt.13/16) en Samuël (1 Sam.4/7) en koning Saul (1 Sam.13/14) hebben met de Filistijnen te maken gehad, nederlagen geleden en overwinningen behaald. Ze zijn een voortdurende bedreiging voor Israël. Na de overwinning van koning Saul en zijn zoon Jonathan op de Filistijnen, komen ze terug om opnieuw oorlog met Israël te voeren; nu door middel van een kampvechter Goliath uit Gath. Hij is drie meter lang en uitgerust met een geweldige wapenrusting die bestaat uit helm, harnas, scheenplaten boven zijn voeten en een werpspeer op zijn schouders. Een schilddrager loopt voor hem uit. Hij daagt het leger van Israël uit om een kampvechter te leveren om met hem te strijden en hun tweekamp zal de strijd beslechten. Hij spot met de slagorden van Israël. Hij doet dat veertig dagen lang 's morgens en 's avonds. Wat een verschrikkelijke verschijning en wat een vreselijke taal! Het Israëlitische leger raakt in verwarring en wordt heel bang. En dan komt de jonge David in het legerkamp om zijn broers te bezoeken. Hij ziet het optreden van Goliath en hij hoort zijn brallende taal. Dat raakt hem diep. Hij zegt: 'Wie is deze ombesneden Filistijn wel, dat hij de gelederen van de levende God durft te honen?' Tegen koning Saul zegt hij: 'Uw dienaar zal gaan en met deze Filistijn vechten'. Wat een geloof! David gaat, niet in Sauls wapenrusting, maar in zijn herdersonderkleding met staf, slinger en stenen Goliath tegemoet. Hij zegt tegen hem: 'Ik kom naar u toe in de Naam van de HEERE van de legermachten,...Die u gehoord hebt. Op deze dag zal de HEERE u in mijn hand overleveren. Ik zal u verslaan en uw hoofd van u wegnemen...en heel de aarde zal weten dat Israël een God heeft'. En zo gebeurt het: de slingersteen raakt het voorhoofd van Goliath en hij valt bewusteloos neer. David doodt hem met zijn eigen zwaard. Na Davids heldendaad komen de Israëlieten in beweging, achtervolgen de Filistijnen tot in hun eigen gebied en behalen een grote overwinning. Door het geloof heeft David Goliath verslagen. Later zal hij als koning de Filistijnen aan zich onderwerpen (2 Sam.5:17-25; 1 Kron.18:1). De macht van de Filistijnen verdwijnt en Gods koninkrijk verschijnt, amen.

Gebed

Dank U, HEERE, God van Israël, voor Davids geloofsoverwinning. Geef dat we door het geloof alle Godvijandige machten overwinnen, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken

1. Ken je meer overwinningen over de Filistijnen door het volk Israël?
2. Welke overeenkomsten/verschillen zijn er tussen Goliath en de beesten uit Openbaring 13?
3. Ken je geloofsoverwinningen over Godvijandige machten? Hoe? Waarom?

15 augustus

OVERWINNING OVER DE MACHT VAN DE ASSYRIËRS

Lezen: 2 Kronieken 32:1-23

(De Kroniekschrijver vertelt:) Zo verlost de HEERE Hizkia en de inwoners van Jeruzalem uit de hand van Sanherib, de koning van Assyrië, en uit de hand van allen. Hij gaf hun rust van rondom. En velen brachten geschenken naar de HEERE in Jeruzalem en kostbaarheden naar Hizkia, de koning van Juda, zodat hij daarna voor de ogen van alle heidenvolken verheven werd. (2 Kronieken 32:22,23)

Een andere Godvijandige wereldmacht waar het volk Israël mee te maken heeft gehad is het rijk van Assyrië, genoemd naar de stad Assur, aan de bovenloop van de rivier de Tigris, in het huidige Irak. Assur is een nakomeling van Cham, de zoon van Noach (Gen.10:6-12), maar ook zijn andere zoon Sem heeft een zoon die Assur heet (Gen.10:22). Nakomelingen van Abraham worden Assuriëten genoemd (Gen.25:3) en Bileam profeteert over het volk van Assur dat gevangenen wegvoert (Num. 24:22). Koning Hizkia van Juda (725-697 v. Chr.) krijgt met de machtige koning Sanherib van Assyrië te maken, aan wie hij zich onderwerpt, zoals zijn vader Achaz heeft gedaan aan Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië (2 Kron.28). Wanneer Hizkia ontrouw wordt aan koning Sanherib, trekt deze met een leger tegen Juda op en neemt alle versterkte steden van Juda in. Hizkia krijgt spijt van zijn afval en betaalt aan Sanherib een afkoopsom, maar deze is daar niet mee tevreden en trekt toch tegen Jeruzalem op om dat te veroveren (2 Kon.18). In deze noodsituatie stuurt Hizkia dienaren naar de profeet Jesaja om voor hem en zijn volk te bidden. Jesaja ontvangt een profetie van de HEERE dat Sanherib zal terugkeren naar zijn land en daar gedood zal worden. Hizkia spreidt de brieven van de koning van Assyrië uit voor de HEERE en hij bidt om uitredding. Jesaja stuurt een boodschap naar hem dat God zijn gebeden heeft gehoord, met een nieuwe profetie: 'Hij (de koning van Assyrië) zal deze stad niet binnenkomen, daar geen pijl inschieten...Want Ik zal deze stad beschermen door haar te verlossen, omwille van Mijzelf en omwille van David, Mijn dienaar' (2 Kon.19). Diezelfde nacht strijdt een engel van de HEERE tegen het leger van de Assyriërs en doodt honderdvijfentachtigduizend soldaten. De volgende dag zijn er alleen maar dode lichamen. Sanherib geeft de strijd tegen Jeruzalem op en keert met schaamrood op de kaken terug naar zijn land waar hij door zijn zonen gedood wordt. Wat een wondervolle uitredding! De HEERE, de God van Israël, geeft overwinning over de macht van de Assyriërs. Hij verhoort gebeden en Hij vervult profetieën. Hij is de Redder in alle nood en dood. Dat heeft het volk Israël ervaren, niet één keer maar keer op keer. Wat een bemoediging voor Christus' Gemeente in de eindtijd waarin het beest uit de zee en het beest uit de aarde hun macht ontplooiën. Zij zijn machtig, maar Hij almachtig. God overwint! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor Uw overwinning over de macht van de Assyriërs en voor de verlossing van Jeruzalem. Geef ons overwinning over de Godvijandige machten in de eindtijd, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Heilige Geest. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat weet je nog meer over het optreden van de Assyriërs tegen Israël en Juda?
2. Welke wapens gebruikte koning Hizkia in de strijd tegen de Assyriërs?
3. Welke wapens gebruik je in de strijd tegen allerlei machten? Hoe? Waarom?

16 augustus

OVERWINNING OVER DE MACHT VAN DE BABYLONIËRS

Lezen: Daniël 3

(Daniël vertelt:) Nebukadnezar nam het woord en zei: Geloofd zij de God van Sadrach, Mesach en Abed-Nego, Die Zijn engel heeft gezonden en Zijn dienaren heeft verlost, die op Hem hebben vertrouwd, het bevel van de koning hebben weerstaan en hun lichaam hebben overgegeven, omdat zij geen enkele god wilden vereren of aanbidden dan hun God. Daarom wordt door mij een bevel uitgevaardigd dat elk volk, elke natie of taal die lasterlijke dingen zegt over de God van Sadrach, Mesach en Abed-Nego, in stukken zal worden gehouwen en dat zijn huis tot een mesthoop zal worden gemaakt, want er is geen andere god die zo redden kan. (Daniël 3:28,29)

Na het rijk van de Assyriërs krijgt het volk Israël te maken met de Babylonische wereldrijk. De Assyriërs hebben het noordelijke koninkrijk Israël weggevoerd naar Halah en Habor, aan de rivier Gozan, in het noorden van Mesopotamië (2 Kon.17:6). De Babyloniërs voeren het zuidelijke koninkrijk Juda weg naar Babel. Dit gebeurt in drie wegvoeringen: de eerste tijdens de regering van koning Jojakim in 603 v. Chr. (Dan.1:1-4), de tweede onder koning Jojachin in 597 v. Chr. (2 Kon.24; Ezech.1:1,2) en de derde twaalf jaar later tijdens de laatste koning Zedekia; alle drie door koning Nebukadnezar. Met hem krijgen Daniël en zijn drie vrienden: Hananja, Misaël en Azarja te maken. De koning wil hen Babyloniërs maken met nieuwe namen: Beltsazar, Sadrach, Mesach en Abed-Nego. Hij wil ook dat ze heidens voedsel eten, maar dat doen deze Israëlitische jongeren niet. Ze blijven aan de HEERE en hun opvoeding trouw. God zegent hen. De koning waardeert ze en neemt ze in dienst. Wanneer koning Nebukadnezar een groot gouden beeld in het dal Dura opricht, waar al zijn dienaren voor moeten buigen om het te aanbidden, weigeren de drie vrienden van Daniël dit. Ze worden aangebracht bij de koning en moeten voor hem verschijnen. Ze krijgen een tweede kans met de bedreiging dat ze bij ongehoorzaamheid in de brandende vuuroven geworpen worden. Nebukadnezar vraagt hun: 'En wie is dan de god die u uit mijn handen kan verlossen?' De drie vrienden antwoorden daarop: 'Wij behoeven u hierop geen antwoord te geven. Als het moet, kan onze God, Die wij vereren, ons verlossen uit de brandende vuuroven en Hij zal ons, o Koning, uit uw hand verlossen. En zo niet, het zij u bekend, o koning, dat wij uw goden niet zullen vereren en het gouden beeld dat u hebt opgericht, niet zullen aanbidden'. Wat een geloofsgetuigenis en dat in het gezicht van de vuurdood! Nebukadnezar is woedend, laat de oven zevenmaal heter stoken en laat de drie vrienden in de brandende vuuroven gooien. En dan gebeurt er een wonder: een engel – volgens de koning iemand die op een godenzoon lijkt – bevrijdt hen van hun banden en laat ze vrij in het vuur rondlopen. Ze komen onbeschadigd uit de oven en Nebukadnezar prijst hun geloof en belijdt dat er geen andere god is die zo redden kan. De macht van de Babyloniërs wordt overwonnen door het geloof en de HEERE, de God van Israël, wordt groot gemaakt. Hij is Alle aanbedding aan Hem! Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, God van Israël, voor het geloofsgetuigenis van deze drie vrienden en voor hun geloofsoverwinning. Geef dat ook wij getuigen van U en overwinnen met U, door Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer geloofsbeproevingen en geloofsoverwinningen in de Bijbel?
2. Wat is het geheim van hun geloofsvolharding?
3. Ken je ook geloofsbeproevingen en geloofsoverwinningen? Hoe? Waarom?

17 augustus

HET LAM OP DE BERG SION

Lezen: Openbaring 14:1-5

(Johannes vertelt:) En ik zag en zie, het Lam stond op de berg Sion en bij Hem honderdvierenveertigduizend mensen met op hun voorhoofd de Naam van Zijn Vader geschreven. En ik hoorde een geluid uit de hemel, als een geluid van vele wateren en als het geluid van een zware donderslag. En ik hoorde het geluid van citerspellers die op hun citers spelen. En zij zongen als een nieuw lied vóór de troon, vóór de vier dieren en de ouderlingen. En niemand kom dat lied leren behalve de honderdvierenveertigduizend, die van de aarde gekocht waren. (Openbaring 14:1-3)

Ná de visioenen over de twee beesten en vóór het visioen over de drie gerichtsengelen (6-13) is er een 'tussenstuk' tot bemoediging voor de vervolgde gelovigen en voor ons: over het Lam op de berg Sion met honderdvierenveertigduizend gelovigen. Dit gezicht roept in herinnering hoe Johannes honderdvierenveertigduizend gelovige Israëlieten op aarde zag met het zegel van God op hun voorhoofd om hen voor natuurrampen te beschermen (7:2-8). Nu ziet Johannes het genoemde aantal op de berg Sion vóór de troon in Gods heerlijkheid. 'Honderdvierenveertigduizend' (12x12x1000) wijst op volheid en volledigheid. De berg Sion is de tempelberg en wijst op Gods tegenwoordigheid en het wonen bij Zijn volk; een aanduiding van Gods hemelse heerlijkheid waar Hij op de troon zit, met in Zijn troonzaal vier levende wezens en vierentwintig ouderlingen. Deze verheerlijkte gelovigen dragen op hun voorhoofd de Naam van Jezus' Vader. Ze behoren Hem toe. Wat een heerlijkheid en wat een zekerheid! Het Lam heeft overwonnen en staat hoog opgericht op de berg Sion en de gelovigen mogen in Zijn overwinning en heerlijkheid delen.

Dit ziet Johannes en hij hoort een geluid uit de hemel: van vele wateren als de branding van de zee rond Patmos, als van een zware donderslag en van citerspellers. Dit geluid moet hem overweldigd hebben en grote indruk op hem gemaakt hebben. De citerspellers maken niet alleen muziek, maar ze zingen ook als een nieuw lied (5:9): vol vreugde over wat God pas gedaan heeft door de overwinning van het Lam; over de nieuwe blijken van Zijn gunst. Ze zingen hun nieuwe lied voor de vier levende wezens – engelenvorsten – en voor de vierentwintig ouderlingen: de verheerlijkte gelovigen uit Israël als Gods volk en uit Christus' Gemeente uit Israël en de heidenvolken. Gods dienaren in Zijn troonzaal mogen dit nieuwe lied horen. Niet alle mensen kunnen het zingen, maar alleen de honderdvierenveertigduizend gelovigen, die door Jezus van de aarde gekocht zijn met Zijn kostbaar bloed; losgekocht uit de machten van zonde en satan, dood en oordeel (5:9). Ze hebben dit nieuwe lied geleerd door de Heilige Geest, hun zang- en muziekleraar. Hij is de meest bekwame en gewillige Leraar. Kom bij Hem op school en leer dit lied zingen! Amen.

Gebod

Dank U, Heilige Geest, dat U de zang- en muziekleraar van de gelovigen bent. Leer ons dit nieuwe lied en dit citerspelen om straks met de honderdvierenveertigduizend verheerlijkte gelovigen mee te zingen en te musiceren. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waar noemt de Bijbel nog meer het nieuwe lied? Wat is 'het nieuwe' dat bezongen wordt?wordt?
2. Waarom zou hier niet over Israëlieten en stammen gesproken worden zoals in Openbaring 7?
3. Ken je een nieuw lied en zing je een nieuw lied voor de Heere? Hoe? Waarom (niet)?

18 augustus

VOLG HET LAM

Lezen: Openbaring 14:1-5

(Johannes vertelt:) Zij (de honderdvierenveertigduizend gelovigen) zijn het die niet met vrouwen bevlekt zijn, want zij zijn maagden. Dezen zijn het die het Lam volgen waar Het ook naar toe gaat. Dezen zijn gekocht uit de mensen, als eerstelingen voor God en het Lam. En in hun mond is geen leugen gevonden, want zij zijn smetteloos voor de troon van God. (Openbaring 14:4,5)

Johannes heeft het Lam op de berg Sion gezien met honderdvierenveertigduizend gelovigen en hij heeft uit de hemel een nieuw lied gehoord dat deze gelovigen zingen vóór de troon van God en vóór de vier levende wezens – engelenvorsten – en de vierentwintig ouderlingen: verheerlijkte gelovigen. Johannes ontvangt nog meer openbaring over de honderdvierenveertigduizend gelovigen: ‘Zij zijn het die niet met vrouwen bevlekt zijn, want zij zijn maagden. Deze zijn het die het Lam volgen waar Het ook naar toe gaat’. Het zijn gelovigen die rein leven, toegewijd aan de HEERE; als mannen die geen gemeenschap met een vrouw hebben gehad en daarom gelijk zijn aan maagden. Voor de soldaten in Israël golden reinheidsvoorschriften voor de strijd en tijdens de oorlog (Deut.23:9-14; 1 Sam.21:5; 2 Sam.11:11) om zich volledig toe te wijden aan de HEERE en de heilige strijd die ze moesten voeren. Ook deze honderdvierenveertigduizend gelovigen zijn toegewijd aan de HEERE door een heilige levenswandel. Daarom volgen ze Jezus als het Lam waar Hij naar toe gaat. Hij is de Goede Herder Die ze volgen. Ze komen achter Hem aan en volgen Zijn aanwijzingen. Ze leiden een heilig leven uit liefde en dankbaarheid voor de redding die Jezus hun geschonken heeft.

Er wordt nog meer over deze verheerlijkte gelovigen gezegd: ‘Dezen zijn gekocht uit de mensen’. Hier wordt herhaald en bevestigd wat in vers 3 al gezegd is: ‘die van de aarde gekocht waren’; losgekocht uit de machten van zonde en satan, dood en oordeel door het bloed van het Lam (5:9). Wat een zekerheid! Ze zijn gekocht als eersteling (Gr. enkelvoud) voor God en voor het Lam; als eersteling van de grote oogst, van de grote menigte die niemand tellen kan (7:9). Paulus betreft ‘eersteling’ op het gelovige overblijfsel van Israël (Rom.11:16). Mogelijk zijn dit gelovigen uit Israël, die de eersteling zijn van alle gelovigen, ook van die uit de heidenvolken. Ze mogen eersteling zijn voor God en voor het Lam om Hem daarvoor te danken, te loven en te aanbidden. Ten slotte wordt er over deze verheerlijkte gelovigen gezegd: ‘En in hun mond is geen leugen gevonden, want ze zijn smetteloos vóór de troon van God’. Ze lijken op Jezus als het Lam van God, in Wiens mond geen bedrog geweest is (Jes.53:9). Ze zijn als een onberispelijk offerdier, zonder enig gebrek, vóór de troon van God; toegewijd aan God en aan het Lam. Hun heiliging wordt bekroond met hun heerlijkmaking. Lof aan de Vader en aan de Zoon met de Heilige Geest! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor Uw openbaring over deze verheerlijkte gelovigen, voor hun toewijding aan U en hun volgen van het Lam. Geef dat we ons aan U toewijden en Jezus als het Lam volgen, door de kracht van Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de toewijding van de gelovigen aan God?
2. Waarom is het door Jezus gekocht zijn belangrijk?
3. Volg je Jezus? Hoe? Waarom?

19 augustus

DE ENGEL MET DE BOODSCHAP VAN HET EEUWIGE EVANGELIE

Lezen: Openbaring 14:1-7

(Johannes vertelt:) En ik zag een andere engel, die hoog aan de hemel vloog. En hij had het eeuwige Evangelie, om dat te verkondigen aan hen die op de aarde wonen en aan elke natie, stam, taal en volk. En hij zei met een luide stem: Vrees God en geef Hem eer, want het uur van Zijn oordeel is gekomen. En aanbid Hem Die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft. (Openbaring 14:6,7)

Na het visioen van het Lam op de berg Sion met de honderdvierenveertigduizend gelovigen ziet Johannes een andere engel hoog aan de hemel vliegen. Zo is hij voor iedereen zichtbaar en kunnen alle aardebewoners zijn boodschap horen. Deze engel heeft het eeuwige Evangelie bij zich om dat aan allen die op de aarde wonen te verkondigen; aan alle bevolkingsgroepen (5:9; 7:9; 11:9; 13:7). Hij heeft een andere boodschap dan de engel die het drievoudig wee aankondigde (8:13). Het Evangelie is de aankondiging van Jezus' terugkomst in heerlijkheid en het laatste oordeel. Een blijde boodschap voor alle gelovigen, in het bijzonder voor vervolgte gelovigen, en een laatste oproep tot bekering voor alle ongelovigen. Het Evangelie wordt 'eeuwig' genoemd, omdat deze aankondiging door de eeuwen heen verkondigd is en altijd geldig blijft. Henoch vóór de zondvloed profeteerde hier al over alsof het laatste oordeel al had plaatsgevonden – zo zeker is het -: 'Zie, de Heere is gekomen met Zijn tienduizenden heiligen, om over allen het oordeel te vellen en alle goddelozen onder hen terecht te wijzen voor al hun goddeloze daden, die zij op goddeloze wijze bedreven hebben en voor al de harde woorden die zij, goddeloze zondaars, tegen Hem gesproken hebben' (Judas:14,15).

De engel proclameert het eeuwige Evangelie met luide stem: 'Vrees God en geef Hem eer, want het uur van Zijn oordeel is gekomen. En aanbidt Hem Die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft'. Deze oproep herinnert aan de woorden van de Prediker: 'Vrees God en houd u aan Zijn geboden, want dit geldt voor alle mensen. God zal namelijk elke daad in het gericht brengen, met alles wat verborgen is, hetzij goed, hetzij kwaad' (12:13,14). Het gaat om de kinderlijke vreze van de HEERE, uit liefde en met ontzag en eerbied, en om aan God de eer te geven. Dat alleen past in het uur van Zijn oordeel in de ontmoeting met de hemelse Rechter. Om Hem te aanbidden: de grote Schepper van hemel en aarde. 'De zee en de waterbronnen' wijzen het derde deel van het driedelige heelal aan, naast de hemel en de aarde. Tegenover de aanbidding van de draak en van het beest (13:4,8,12,15) klinkt hier de oproep om God, de Schepper, te aanbidden. Hij is alle aanbidding waard en alle schepselen zijn Hem die schuldig. Nog een laatste oproep in de kostbare genadetijd: God vrezen, Hem de eer geven en Hem aanbidden! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor dit eeuwige Evangelie, voor de aankondiging van Uw terugkomst als de Rechter van het heelal. Leer ons en alle mensen Uw Vader te vrezen, te eren en te aanbidden, door Uw Heilige Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer aankondigingen van het laatste oordeel in de Bijbel?
2. Wat is de voornaamste inhoud van het Evangelie?
3. Vrees je God, eer en aanbid je Hem? Hoe? Waarom (niet)?

20 augustus

DE ENGEL MET DE BOODSCHAP OVER DE VAL VAN BABYLON

Lezen: Openbaring 14:1-8

(Johannes vertelt:) En een andere engel volgde die zei: Zij is gevallen, zij is gevallen, Babylon, de grote stad, omdat zij alle volken van de wijn van de toorn van haar hoerij heeft laten drinken. (Openbaring 14:8)

Na de engel met de boodschap van het eeuwige Evangelie: de aankondiging van Jezus' terugkomst als Rechter, ziet Johannes een andere engel die de eerstgenoemde volgt. Hij heeft als boodschap: 'Zij is gevallen, Babylon, de grote stad, omdat zij alle volken van de wijn van de toorn van haar hoerij heeft laten drinken'. Hier valt voor de eerste keer de naam Babylon, die als stad in de oudheid het toonbeeld van goddeloosheid was volgens het Oude Testament. In het boek Openbaring is Babylon de stad van de mens die leeft zonder God en de stad van het beest uit de zee, de handlanger van de draak en van satan. Deze stad is de tegenhanger van het hemelse Jeruzalem (21:2). In de tijd van Johannes vertoont de beschrijving van Babylon alle kenmerken van het toenmalige Rome, de hoofdstad van het Romeinse wereldrijk, en is de naam een gangbare aanduiding van Rome (1 Petr.5:13). Hier boodschapt de engel dat de stad Babylon gevallen is als een voldongen feit, terwijl die val nog moet plaatsvinden (hfdst.17/18). Dit is een profetische spreekwijze die de zekerheid van een feit aangeeft. We behoeven er niet aan te twifelen.

Als reden van haar val wordt genoemd dat de stad alle volken van de wijn van de toorn van haar hoerij heeft laten drinken. De stad is opgetreden als een hoer die haar klanten met wijn bedwelmt en verleidt. 'De wijn van de toorn van haar hoerij' betekent: de wijn van haar als jonge wijn opbruisende, onstuimige, hartstochtelijke hoerij. Wee de man die in haar handen valt! Bij hoerij moeten we denken aan de onzedelijkheid van de stad Babylon, maar ook aan haar afgoderij: het aanbidden van de draak en van het beest en het dragen van het merkteken van het beest. Deze engel kondigt haar val, haar ondergang, aan en dat is een blijde boodschap voor de vervolgte gelovigen toen en voor de gelovigen vandaag. Het rijk van satan verdwijnt en het Koninkrijk van God verschijnt in volle openbaring en heerlijkheid. Daarom: 'Verblijd u in de hoop. Wees geduldig in de verdrukking. Volhard in het gebed' (Rom.12:12). Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor de boodschap van deze engel over de val van Babylon. Geef dat we niet tot deze stad behoren en ons mogen verheugen over haar ondergang. Doe ons Uw Koninkrijk in volheid verwachten, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat weet je over de stad Babel in het Oude Testament?
2. Is de stad, die in Openbaring 11:8,13 genoemd wordt, dezelfde stad?
3. Wat betekent deze boodschap over de val van Babylon voor je? Waarom?

21 augustus

DE ENGEL MET DE BOODSCHAP OVER DE TOORN VAN GOD

Lezen: Openbaring 14:1-11

(Johannes vertelt:) En een derde engel volgde hen, die met een luide stem zei: Als iemand het beest en zijn beeld aanbidt en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, dan zal hij ook drinken van de wijn van de toorn van God, die onvermengd is ingeschonken in de drinkbeker van Zijn toorn en gepijnigd worden in vuur en zwavel voor het oog van de heilige engelen en van het Lam. En de rook van hun pijniging stijgt op tot in alle eeuwigheid en zij die het beest en zijn beeld aanbidden, hebben dag en nacht geen rust, evenmin als iemand die het merkteken van zijn naam ontvangt. (Openbaring 14:9-11)

Na de twee engelen met hun boodschap ziet en hoort Johannes een derde engel. Hij zegt met luide stem - ieder kan hem horen - dat de aanbidders van het beest met zijn beeld en de ontvangers van het merkteken zullen drinken van de wijn van Gods toorn, die onvermengd is ingeschonken in de drinkbeker van Zijn toorn. Wat een ernstige waarschuwing! Bedenk wat de gevolgen zijn van deze afgoderij! Een vreselijk lot staat je te wachten wanneer dit je geldt. In het Oude Testament wordt het strafgericht van God over de goddelozen al vergeleken met het uitgieten van een beker wijn (Ps.60:5; 75:9; Jes.51:17,22; Jer.25:15-38). Onvermengde wijn – niet met kruiden gemengd en niet met water aangengeld - is een krachtige, koppige wijn; een beeld van de hevigheid van Gods oordeel. 'Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God' (Hebr.10:31). Gods strafgericht houdt nog meer in: 'gepijnigd worden in vuur en zwavel voor het oog van de heilige engelen en van het Lam. En de rook van hun pijniging stijgt op tot in alle eeuwigheid'. Dit strafgericht herinnert aan de verwoesting van Sodom en Gomorra (Gen.19) en is een afschrikwekkend voorbeeld van het oordeel van God (Ps.11:6; Jes.30:33; 34:8-10; 66:24; Ezech.38:22; Mt.25:41; Lk.17:29). Zoals de martelaars in de arena's sterven onder het toezien van hun vervolgers, zullen deze toeschouwers in de arena's 'voor de ogen van de heilige engelen en voor de ogen van het Lam' gestraft worden; de rollen worden omgekeerd. Het zien van het Lam en van de engelen in hun heerlijkheid zal het straflijden in de hel ondragelijk maken. Deze straf is voor eeuwig en zonder onderbreking: 'ze hebben dag en nacht geen rust'. De vier levende wezens hebben dag en nacht geen rust om God te prijzen met: 'Heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige, Die was, Die is en Die komt!' (4:8). Dat is wat anders! Maar dit verschrikkelijke lot staat de aanbidders van het beest en de ontvangers van het merkteken van het beest te wachten, als ze zich niet bekeren. Tweemaal wordt dit gezegd: aan het begin en aan het einde van de boodschap van de derde engel. Een ernstige waarschuwing! Laten we hen niet volgen, maar het Lam. Dan zullen we in Gods eeuwig heerlijkheid delen. Amen.

Gebed

Dank U, liefdevolle Vader, voor deze waarschuwing voor Uw rechtvaardig oordeel. Geef dat we Uw waarschuwing ter harte nemen en velen met ons en het beest met het beeld niet aanbidden en zijn merkteken weigeren, door de kracht van Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Spreekt de Bijbel ook over de drinkbeker in gunstige zin?
2. Waarom spreekt de Bijbel zo realistisch over de eeuwige straf?
3. Wat heeft deze boodschap je te zeggen? Waarom?

22 augustus

DE VOLHARDING VAN DE HEILIGEN

Lezen: Openbaring 14:1-13

(Johannes zegt:) Hier zien we de volharding van de heiligen. Hier komen openbaar die de geboden van God en het geloof in Jezus in acht nemen. (Openbaring 14:12)

Het visioen over het beest uit de zee sloot Johannes af met: 'Hier is de volharding en het geloof van de heiligen' (13:10). Tijdens de vervolging door het beest uit de zee hebben de gelovigen, die toegewijd leven aan de Heere – daarom worden ze heiligen genoemd – deze volharding en dit geloof hard nodig. Het visioen over het beest uit de aarde werd afgesloten met: 'Hier is de wijsheid. Wie verstand heeft, laat hij het getal van het beest berekenen, want het is het getal van een mens en zijn getal is zeshonderdzesenzestig' (13:18). Tijdens de vervolging door het beest uit de aarde hebben de gelovigen deze hemelse wijsheid en dit verstand - verlicht door de Heilige Geest - hard nodig. De Heere geeft dit ook, want Hij belooft: 'Als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt en ze zal hem gegeven worden' (Jak.1:5). Hij weet wat Zijn kinderen nodig hebben en dat geeft Hij, mild en overvloedig!

Het visioen met de drie engelen, die Gods strafgerichten aankondigen, sluit Johannes af met: 'Hier zien we de volharding van de heiligen. Hier komen openbaar die de geboden van God doen en het geloof in Jezus in acht nemen', die eerder genoemd werden (12:17). In de grote verdrukking, wanneer velen het beest met zijn beeld aanbidden en het merkteken van het beest ontvangen, zullen er gelovigen zijn, die toegewijd aan de Heere leven, die zullen volharden in het geloof, in de hoop en in de liefde. Letterlijk betekent het Griekse woord 'volharden': het uithouden onder een zware last en die torsen. Ze hebben die volharding nodig en God geeft hun die. Ze gehoorzamen de geboden van God, in het bijzonder het gebod om Hem alleen te aanbidden (Mt.4:10) en niet de draak met de twee beesten als zijn handlangers. Ze bewaren ook het geloof van Jezus zoals er in het Grieks staat. Hij heeft altijd volhard in het geloof tot in de dood; Zijn dood op het kruis. Hij is de Leidsman en Voleinder van het geloof (Hebr.12:2). Hij is de krachtbron en het voorbeeld van de gelovigen tijdens de grote verdrukking. Door de kracht van Zijn Geest zullen ze staande blijven en met Hem overwinnen. Door het bewaren van Jezus' geboden en Zijn geloof onderscheiden deze gelovigen zich van de volgelingen van het beest. Zo wordt de tegenstelling tussen het licht en het duister zichtbaar, maar het licht overwint! Amen.

Gebod

Grote en heerlijke God, dank U voor deze geloofsvolharding en voor deze bewaring van Uw geboden en van het geloof van Jezus. Geef ons deze genadegaven en in het bijzonder aan de gelovigen die vandaag vervolgd worden, door Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over volharding in het geloof?
2. Wat is het verschil tussen het geloof *in* Jezus en *van* Jezus (Gal.2:20)?
3. Wat helpt je om te volharden in het geloof, in de hoop en in de liefde, om Gods geboden en het geloof van Jezus te bewaren?

23 augustus

ZALIGE DODEN

Lezen: Openbaring 14:1-13

(Johannes vertelt:) En ik hoorde een stem uit de hemel tegen mij zeggen: Schrijf, zalig zijn de doden die in de Heere sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten van hun inspanningen en hun werken volgen met hen. (Openbaring 14:13)

Na zijn woorden over de volharding van de heiligen en over de bewaring van Gods geboden en het geloof van Jezus, hoort Johannes een stem uit de hemel. Het is niet de eerste keer dat hij een stem uit de hemel hoort. Hij heeft die vaker gehoord en zal die nog vaak horen (10:4,8; 12:10; 14:2; 18:4; 21:3). Deze stem spreekt een zaligspreking, een gelukkig prijzen, uit; de tweede van de zeven zaligsprekingen in het boek Openbaring (1:3; 14:13; 16:15; 19:9; 20:6; 22:7,14). Johannes moet die opschrijven, want ze is belangrijk en mag niet vergeten worden. 'Wie schrijft, die blijft'. Onuitsprekelijk gelukkig zijn zij die in de Heere Jezus sterven, in geloofsgemeenschap met Hem ontslapen. In Johannes' tijd ondergaan gelovigen de martelaarsdood (2:13; 6:9-11). Zo'n zaligspreking is dus heel bemoedigend. Ze zijn nu - in de tijd tussen Jezus' eerste en tweede komst - al onuitsprekelijk gelukkig, omdat ze bij Hem zijn in de hemelse heerlijkheid (Fil.1:23). Ze zijn alle strijd en lijden voor eeuwig te boven. Ze zijn met Hem verhoogd en zullen bij Jezus' terugkomst opstaan met een verheerlijkt lichaam.

Deze zaligspreking wordt bevestigd: 'Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten van hun inspanningen en hun werken volgen met hen'. Dit is zeker, want de Heilige Geest zegt: 'Ja'. We behoeven er niet aan te twifelen. Deze ontslapen gelovigen mogen nu uitrusten van hun moeiten en inspanningen, in het bijzonder van al hun lijden om Jezus' wil. Bij hun sterven zijn ze direct deze rust binnengegaan. Die begint niet pas bij hun opstanding uit de doden. Wat heerlijk om bij Jezus in de hemelse heerlijkheid uit te rusten! Hij zal hen weiden en leiden naar de levende waterbronnen en alle tranen van hun ogen afwissen (7:17). Daar ervaren ze: 'Overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd' (Ps.16:11). En er volgt nog: 'en hun werken volgen met hen'. Wat ze in hun aardse leven hebben gedaan, de vruchten die ze vanuit de Wijnstok Jezus Christus hebben gedragen, volgen met hen. Die gaan niet voorop als hun verdienste, maar volgen hen als genadige bekroning en beloning, door het loon dat ze ontvangen. Die werken zijn niet tevergeefs geweest en God is ze niet vergeten. 'Wat gedaan werd uit liefde tot Jezus, dat houdt zijn waarde en zal blijven bestaan' (*Zangbundel* van Johannes de Heer, lied 166). Wat een perspectief om ons in te verheugen! Amen.

Gebed

Dank U, Heilige Geest, voor deze zaligspreking van de ontslapen gelovigen en voor Uw verzekering van hun zaligheid; dat ze mogen rusten van hun moeiten en dat hun werken hen zullen volgen. Geef dat we eenmaal in Jezus ontslapen, uitrusten van alle moeiten en genieten van de beloning van onze goede werken, in Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het geluk van de ontslapen gelovigen?
2. Hoe kan deze zaligspreking vervolgde gelovigen bemoedigen?
3. Verlang je ernaar om in de Heere te sterven? Hoe? Waarom?

24 augustus

DE GRAANOOGST VAN DE GELOVIGEN

Lezen: Openbaring 14:12-20

(Johannes vertelt:) En ik zag, en zie, een witte wolk, en op de wolk zat iemand als een Mensenzoon, met op Zijn hoofd een gouden kroon en in Zijn hand een scherpe sikkel. En een andere engel kwam uit de tempel en riep met luide stem tegen Hem Die op de wolk zat: Zend Uw sikkel en maai, want het uur om te maaien is voor U gekomen, omdat de oogst van de aarde geheel rijp is geworden. En Hij Die op de wolk zat, zond Zijn sikkel op de aarde en de aarde werd gemaaid. (Openbaring 14:14-16)

De opening van de zeven zegels loopt uit op het laatste gericht (het zesde zegel; hfdst.6). Hetzelfde geldt van de zeven bazuingerichten (11:15-19). Nu volgt na de boodschappen van de drie gerichtsen engelen – waarvan de laatste boodschap over het laatste gericht gaat - de oogst van de wereld, eerst de graanoogst van de gelovigen en daarna de wijnoogst van de goddelozen.

Johannes ziet in een visioen Jezus Christus als een Mensenzoon, Die op een witte wolk zit, met op Zijn hoofd een gouden kroon en in Zijn hand een scherpe sikkel. Deze verschijning roept het visioen van Daniël in herinnering: 'Ik (Daniël) keek toe in de nachtvisioenen, en zie, er kwam met de wolken van de hemel iemand als een Mensenzoon. Hij kwam tot de Oude van dagen (God) en men deed Hem voor Zijn aangezicht naderbij komen. Hem werd gegeven heerschappij, eer en koningschap, en alle volken, natiën en talen moesten hem vereren' (7:13,14). De Mensenzoon zit op een witte wolk als teken van Zijn hemelse heerlijkheid en van Zijn overwinning. Hij draagt op Zijn hoofd een gouden kroon als teken van Zijn koninklijke waardigheid en Hij heeft een scherpe sikkel in Zijn hand om te oogsten. Hij staat op het punt om Zijn oogst binnen te halen. En dan komt er een andere engel – die in de rij aansluit bij vorige engelen (6,8,9) – uit de tempel, uit het hemelse heiligdom. Hij roept luid tegen Hem Die op de wolk zit: 'Zend Uw sikkel en maai, want het uur om te maaien is voor U gekomen, omdat de oogst van de aarde geheel rijp is geworden'. De Mensenzoon, Die op de wolk zit, moet in actie komen. De tijd om te oogsten is nu gekomen. Het is Zijn werk en het is de hoogste tijd om te oogsten, want de oogst is rijp. Wat een heerlijke opdracht voor Jezus! Naar dit moment heeft Hij verlangd. Graag wil Hij Zijn bruid verzamelen voor de bruiloft van het Lam (19:6-9). Zijn opdracht om te maaien voert Hij onmiddellijk uit. Alle gelovigen gaan Gods Koninkrijk in volle heerlijkheid binnen. Grote vreugde voor Jezus en voor hen! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U dat U Uw oogst komt binnenhalen wanneer die rijp is. Geef dat we tot Uw oogst behoren en rijpen voor Uw oogst, door het werk van Uw Heilige Geest, omwille van Uw offer, op Golgotha gebracht, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel meer over de oogst van de gelovigen?
2. Wat wordt er gemaaid? Geven Gal.5:22 en Fil.1:11 een aanwijzing?
3. Hoop je tot de oogst van de gelovigen te behoren? Waarom (niet)?

25 augustus

DE WIJNOOGST VAN DE GODDELOZEN

Lezen: Openbaring 14:12-20

(Johannes vertelt:) En een andere engel kwam uit de tempel, die in de hemel is, en ook hij had een scherpe sikkel. En weer een andere engel kwam bij het altaar vandaan en die had macht over het vuur. En hij riep met luide stem tegen hem die de scherpe sikkel had en zei: Zend uw scherpe sikkel en oogst de trossen van de wijnstok van de aarde, want de druiven ervan zijn rijp. En de engel zond zijn sikkel op de aarde en oogstte de druiven van de wijnstok van de aarde en wierp die in de grote wijnpersbak van de toorn van God. En de wijnpersbak werd getreden buiten de stad en er kwam bloed uit de wijnpersbak, tot aan de tomen van de paarden, zestienhonderd stadiën ver.

(Openbaring 14:17-20)

De graanoogst van de gelovigen wordt gevolgd door de wijnoogst van de goddelozen. Johannes ziet nog een andere engel uit de tempel, het hemelse heiligdom, komen. Deze engel komt ook om te oogsten. Hij is niet Jezus Christus, maar Zijn engel, Zijn dienaar. Deze engel heeft ook een sikkel en staat ook klaar om te oogsten. En opnieuw komt er een engel bij het altaar vandaan, vanuit de nabijheid van God. Deze engel heeft macht over het vuur; het vuur van Gods strafgericht. En deze engel roept luid tegen de engel met de sikkel: 'Zend uw scherpe sikkel en oogst de trossen van de wijnstok van de aarde, want de druiven ervan zijn rijp'. De druiventrossen moeten van de wijnranken afgesneden worden om in de wijnpersbak geworpen te worden. Daar worden ze vertreden tot sap voor het maken van wijn. De engel met de sikkel is gehoorzaam. Hij snijdt de druiventrossen af en werpt ze in de grote wijnpersbak van de toorn van God. De wijnpersbak en het treden van de druiven is een beeld van Gods straf voor Zijn vijanden (Jes.63:3,6; Klaagl.1:15; Joël 3:13).

Deze wijnoogst is totaal verschillend van de tarweoogst die Johannes eerst gezien heeft. Degenen die oogsten zijn verschillend: Jezus Christus en een engel, een van Zijn dienaren. De tarweoogst wordt verzameld in Gods schuur (Mt.13:30) en de wijnoogst wordt verzameld in Gods wijnpersbak. Deze wordt getreden buiten de stad, buiten Jeruzalem, waar God woont te midden van Zijn volk. De grote plas bloed reikt tot aan de tomen van de paarden, zestienhonderd stadiën ver, ongeveer 290 km., van Dan tot Berseba in het land Israël. Het hele land is vol bloed. Gods strafgericht is vreselijk!

Hier is een tweërlei oogst: de graanoogst van de gelovigen en de wijnoogst van de goddelozen met een tweërlei bestemming: eeuwig wel en eeuwig wee! Paulus vermaant ons: 'Wat de mens zaait, zal hij ook oogsten. Want wie in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderf oogsten; maar wie in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven oogsten' (Gal.6:7,8). Wat zaai je? Amen.

Gebed

Dank U, heilige en liefdevolle Vader, dat U de graan- en de wijnoogst laat rijpen en binnenhalen op Uw tijd. Geef dat we tot de graanoogst behoren en niet tot de wijnoogst, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat vertelt de Bijbel nog meer over de oogst van de goddelozen?
2. Wanneer vinden de graanoogst en de wijnoogst in Israël plaats?
3. Is er nog verandering mogelijk van de wijnoogst naar de graanoogst? Hoe? Waarom (niet)?

26 augustus

DE ZEVEN ENGELEN MET DE SCHAALGERICHTEN

Lezen: Openbaring 15

(Johannes vertelt:) En ik zag een ander teken in de hemel, groot en wonderbaarlijk: zeven engelen met de zeven laatste plagen. Want daarmee zal de toorn van God tot een einde gekomen zijn. (Openbaring 15:1)

Na de visioenen over de graanoogst en de wijnoogst van de wereld – over het laatste gericht – ziet Johannes in de hemel een groot en wonderbaarlijk teken. Dit teken herinnert aan de andere grote tekens in de hemel: de vrouw bekleed met de zon en de vuurrode draak met zeven koppen en tien horens en op zijn koppen zeven diademen; een soort kronen (12:1,3). Opnieuw ziet Johannes een ‘groot en wonderbaarlijk teken’. Het eist zijn volle aandacht op en het verrast hem. Johannes ziet zeven engelen met de zeven laatste plagen, strafgerichten, van God over de goddeloze wereld. Later ziet hij dat deze zeven engelen uit de hemelse tempel komen, gekleed in smetteloos en blinkend linnen en omgord om de borst met gouden gordels. Het zijn bijzondere engelen die zeven gouden offerschalen ontvangen, gevuld met de toorn van God, Die leeft tot in alle eeuwigheid. Die zeven engelen zijn werkelijk een groot en wonderbaarlijk teken.

Johannes zegt dat deze zeven engelen de zeven laatste plagen bij zich hebben waarmee de toorn van God over alle goddeloosheid op aarde ten einde zal komen. Na de zeven zegelgerichten (hfdst.6/8), die uitliepen op de zeven bazuingerichten (hfdst.8/9/11) lopen deze op hun beurt uit op de zeven schaalgerichten (hfdst.16). Deze zeven schaalgerichten herinneren aan het zevende bazuingericht, dat wel aangekondigd, maar nog niet uitgevoerd is (11:15-19); aan het derde wee (11:14). De zeven schaalgerichten vormen de inhoud van het derde wee waarmee de toorn van God eindigt. God toorn niet voor eeuwig. Daar komt een einde aan. Dan is Zijn toorn – Zijn boosheid over de zonde – uitgewoed. Die is dan voor altijd voorbij. Voor de gelovigen is de toorn van God over hun zonden uitgewoed tegen Jezus, op het kruis van Golgotha: ‘Dus is er nu geen (eeuwig) oordeel meer voor hen die in Christus Jezus zijn, die naar het vlees wandelen, maar naar de Geest’ (Rom.8:1). Wat een genade en wat een zekerheid! Maar voor de goddelozen op aarde zal Gods toorn eindigen met de zeven schaalgerichten. ‘Wie kan dan staande blijven?’ (6:17). ‘Wie kent de kracht van Uw toorn en Uw vervolgenheid, wie weet hoezeer U te vrezen bent?’ (Ps.90:11). Wat een schrik! Johannes ziet de zeven engelen met de schaalgerichten en hoort dat de toorn van God daarmee eindigt om ons wakker te schudden tot bekering en dat we ontkomen aan Gods toekomstige toorn. Amen.

Gebod

Hemelse Vader, dank U voor deze openbaring over de zeven engelen met de zeven schaalgerichten waarmee Uw toorn eindigt. Geef dat we Uw boodschap geloven en ons bekeren voordat het te laat is. Laat ons in Uw schuilplaats verkeren, achter Jezus' bloed, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods toorn en de uitgieting ervan?
2. Is er een verband tussen de zeven zegels, de zeven bazuinen en de zeven schalen? Welke overeenkomsten en welke verschillen zijn er?
3. Ben je bang voor Gods toorn: Zijn boosheid over de zonden? Hoe? Waarom (niet)?

27 augustus

DE OVERWINNAARS AAN DE GLAZEN ZEE

Lezen: Openbaring 15

(Johannes vertelt:) En ik zag iets als een glazen zee, met vuur gemengd. En de overwinnaars van het beest, van zijn beeld, van zijn merkteken en van het getal van zijn naam stonden bij de glazen zee, met de citers van God. En zij zongen het lied van Mozes, de dienstknecht van God, en het lied van het Lam met de woorden: Groot en wonderbaarlijk zijn Uw werken, Heere, almachtige God; rechtvaardig en waarachtig zijn Uw wegen, Koning van de heiligen! Wie zou U niet vrezen, Heere, en Uw Naam niet verheerlijken? Immers, U alleen bent heilig. Want alle volken zullen komen en U aanbidden, want Uw oordelen zijn openbaar geworden. (Openbaring 15:2-4)

Na het visioen over de zeven engelen volgt er een 'tussenstuk' voordat de schaalgerichten worden uitgegoten; een 'tussenstuk' tot bemoediging van de vervolgte gelovigen, toen en vandaag. Johannes ziet iets dat op een glazen zee lijkt, met vuur gemengd. Hij heeft die eerder gezien (4:6). Ze bevindt zich in de hemel vóór de troon van God. Ze is helder als kristal en met vuur gemengd, dat wijst op Gods heiligheid en majesteit. Bij deze glazen zee staan de overwinnaars: de martelaren die de grote verdrukking hebben doorstaan. Ze hebben niet gebogen voor het beest en het beeld. Ze hebben het merkteken niet ontvangen en het getal van zijn naam berekend (13:15-18). Ze hebben de handlangers van de draak overwonnen en hebben muziekinstrumenten in hun hand: de citers van God. Deze overwinnaars aan de glazen zee herinneren aan de doortocht van het volk Israël door de Schelfzee. Toen zongen Mozes en de Israëlieten een lied voor de HEERE en Mirjam, de profetes, de zuster van Aäron, nam de tamboerijn in haar hand, en al de vrouwen gingen achter haar aan, met tamboerijnen en in reidans. Mirjam zong een lied als antwoord op dat van Mozes en de Israëlieten (Ex.15:1,20,21). Het was feest aan de overkant van de zee en nu is er feest in de hemel!

De overwinnaars aan de glazen zee zingen het lied van Mozes en het lied van het Lam. Zoals Mozes het volk Israël naar de overkant van de Schelfzee heeft geleid, zo heeft Jezus als het Lam Zijn volgelingen naar de hemelse heerlijkheid geleid. Het lied, dat ze zingen, is één groot loflied op wat de HEERE voor de overwinnaars heeft gedaan. En het is samengesteld uit Bijbelwoorden over Gods grote en wonderlijke werken (Ps.92:6; 98:1; 111:2; 139:14; Ex.34:10), over Zijn rechtvaardige en waarachtige wegen (Deut.32:4; Ps.145:17), over het vrezen en verheerlijken van Hem door de heidenvolken (Ps.86:9; Jer.10:7), over Zijn heiligheid (1 Sam.2:2; Deut.32:4; Ps.99:3; 111:9) en over de aanbedding door de volken (Jes.2:2,3; Jer.16:19). Wat een Bijbels en heerlijk loflied! En als reden wordt genoemd: 'Want Uw rechtvaardige oordelen zijn openbaar geworden': Gods strafgerichten over de goddeloosheid op aarde. De HEERE, de God van Israël, ontvangt alle eer en er is hoop voor de heidenvolken: Ze zullen komen en Hem aanbidden, de Koning van de heiligen of van de heidenvolken! Er is vreugde in de hemel en er mag vreugde op aarde zijn: vreugde in God! Amen.

Gebed

Dank U, Koning van de heiligen en van de volken, voor Uw overwinning en voor dit lied op Uw overwinning. Geef dat we overwinnen, in Jezus' Naam, en U loven met alle volken, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de overwinning van de gelovigen?
2. Verdient het aanbeveling om met Bijbelwoorden te bidden? Waarom (niet)?
3. Zing je ook over Gods overwinning? Hoe? Waarom (niet)?

28 augustus

DE ZEVEN ENGELN ONTVANGEN DE SCHAALGERICHTEN

Lezen: Openbaring 15

(Johannes vertelt:) En daarna zag ik en zie, de tempel van de tent van de getuigenis in de hemel werd geopend. En de zeven engelen, die de zeven plagen hadden, kwamen uit de tempel, gekleed in smetteloos en blinkend linnen, en omgord met de borst met gouden gordels. En een van de vier dieren gaf aan de zeven engelen zeven gouden schalen, gevuld met de toorn van God, Die leeft tot in alle eeuwigheid. En de tempel werd vervuld met rook vanwege de heerlijkheid van God, en vanwege Zijn kracht. En niemand kon de tempel binnengaan, voordat de zeven plagen van de zeven engelen tot een einde gekomen waren. (Openbaring 15:5-8)

Na de visioenen over de zeven engelen en de overwinnaars bij de glazen zee ziet Johannes dat de tempel van de tent van de getuigenis in de hemel opengaat. De omschrijving 'de tent van de getuigenis' herinnert aan de tabernakel in de woestijn (Ex.38:21; Num.10:11; 17:7; Hand.7:44) waar de wet als Gods getuigenis bewaard werd in de ark. De tempel wijst hier op Gods duurzame verbond met Zijn volk. Johannes heeft al eerder gezien dat de hemelse tempel geopend werd. Toen kwamen er bliksemstralen, stemmen, donderslagen, een aardbeving en grote hagel (11:19). Nu komen er zeven engelen – al genoemd in vers 1 – uit de tempel, uit Gods tegenwoordigheid. Ze zijn gekleed in smetteloos en blinkend linnen en zijn omgord met gouden gordels. Hun kleding herinnert aan Jezus' indrukwekkende verschijning als Mensenzoon (1:10-18). Beide wijzen op koninklijke waardigheid. Deze zeven engelen vertegenwoordigen de Koning der koningen en de Heere der heren.

Van een van de vier levende wezens – engelenvorsten – ontvangen de zeven engelen gouden offerschalen, die gevuld zijn met de toorn van de eeuwige God. Wat een verschil met wat Johannes eerder gezien heeft: de levende wezens en de ouderlingen elk met een schaal vol reukwerk met daarin de gebeden van de heiligen (5:8)! Nu zijn de schalen gevuld met oordeelsvuur. Het gevolg hiervan is dat de tempel vervuld wordt met rook als een zichtbaar teken van Gods heerlijkheid, kracht en toorn. Niemand kan door de rook de tempel binnengaan (8:3,4) om daar voorbede te doen (?). Zolang de zeven laatste plagen woeden, zal niets of niemand God ervan kunnen weerhouden om die uit te voeren. Uitstel is niet meer mogelijk (10:6). Wat een vreselijke aankondiging! 'Wie kan dan staande blijven?' (6:17). Alleen 'wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten' (Ps.91:1) en schuilt achter het bloed van het Lam (Ex.12:7,13). Door de HEERE bewaard, is wel bewaard. Hier wordt opnieuw gezegd dat de toorn van God tot een einde komt. Dat is bemoedigend. De HEERE zal niet voor altijd ter verantwoording roepen, niet voor eeuwig handhaaft Hij Zijn toorn (Ps.103:9). Wat Zijn toorn betreft, weet Hij van ophouden, maar Zijn liefde en trouw blijven voor eeuwig. Amen.

Gebed

HEERE, rechtvaardige Rechter, dank U dat U alle goddeloosheid straft en Uw toorn niet voor eeuwig handhaaft. Geef dat we bij U schuilen voor Uw strafgerichten en uitzien naar het einde van Uw toornuitgieting over de aarde, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Spreekt de Bijbel nog meer over het beëindigen van Gods toorn?
2. Wordt in de Bijbel nog meer over de kleding van de engelen gesproken?
3. Zie je uit naar de laatste uitgieting van Gods toorn over de aarde? Hoe? Waarom (niet)?

29 augustus

HET EERSTE SCHAALGERICHT

Lezen: Openbaring 16:1-11

(Johannes vertelt:) En ik hoorde een luide stem uit de tempel zeggen tegen de zeven engelen: Ga en giet de schalen van de toorn van God uit over de aarde.

En de eerste ging en goot zijn schaal uit over de aarde en er kwam een kwaadaardige en schadelijke zweer bij de mensen die het merkteken van het beest hadden en die zijn beeld aanbaden.

(Openbaring 16:1,2)

Johannes heeft in vorige visioenen de zeven engelen met de zeven laatste plagen gezien (15:1) en hun komst uit de tempel in prachtige kleding. Ze kregen zeven gouden schalen, gevuld met de toorn van de eeuwige God (15:5-8). Nu hoort hij een luide stem uit de hemel die aan de zeven engelen bevel geeft om de toornschalen uit te gieten over de aarde zoals een priester het bloed uitgoot aan de voet van het brandofferaltaar (Lev.4:7, enz.). Die luide stem is van God of van een engel die namens Hem spreekt. Deze rampen zijn erger dan die van de bazuingerichten (8:7-12), omdat daar slechts het derde deel van de mensheid getroffen werd. Nu worden alle goddelozen gestraft.

De eerste engel giet nu zijn schaal uit over de aarde met als gevolg een kwaadaardige en schadelijke zweer bij de mensen die het merkteken van het beest hebben en zijn beeld aanbidden. Door deze plaag worden de gelovigen niet getroffen, maar alleen Gods vijanden zoals bij de plagen in Egypte (Ex.8:22,23; 9:4,6,7; enz.). De HEERE maakt onderscheid tussen wie Hem dient en wie Hem niet dient (Mal.3:18). Deze plaag herinnert aan de zesde plaag van Egypte waarbij zweren als puisten uitbraken. Het boek Exodus vertelt daarover: 'Toen zei de HEERE tegen Mozes en tegen Aäron: Neem voor uzelf uw handen vol as uit de oven en laat Mozes die voor de ogen van farao hemelwaarts uitstrooien. Dan zal het over heel het land Egypte worden tot stof en bij de mensen en de dieren in heel Egypte zweren veroorzaken, die als puisten openbreken. En zij namen as uit de oven, gingen voor de farao staan en Mozes strooide die hemelwaarts uit. Toen ontstonden er bij de mensen en dieren zweren, die als puisten openbraken' (Ex.9:8-12; Deut.28:27,35; Job 2:7). Nu krijgen bij de uitgieting van het eerste schaalgericht mensen kwaadaardige en schadelijke ettergezwollen die pijn en moeite veroorzaken. Wat een vreselijke ramp! Maar alleen de goddelozen worden getroffen: de mensen die het merkteken van het beest hebben en die zijn beeld aanbidden. De gelovigen blijven gespaard, tot hun verwondering, verootmoediging en aanbidding van God! Amen.

Gebed

Dank U, almachtige en eeuwige God, voor Uw rechtvaardig oordeel van kwaadaardige en schadelijke zweren bij de mensen waardoor U ze roept tot bekering. Geef dat we in rampen Uw stem verstaan en ons bekeren, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Komen er in de Bijbel meer rampen van kwaadaardige zweren bij mensen voor?
2. Waarom lijkt deze ramp op die in Egypte? Wat zijn de overeenkomsten/verschillen?
3. Verwacht je zo'n ramp? Hoe? Waarom (niet)?

30 augustus

HET TWEEDE SCHAALGERICHT

Lezen: Openbaring 16:1-11

(Johannes ziet:) En de tweede engel goot zijn schaal uit in de zee en die werd bloed als van een dode. En elk levend wezen in de zee stierf. (Openbaring 16:3)

Na de uitgieting van het eerste schaalgericht op de aarde door de eerste engel volgt de tweede engel met zijn schaal. Hij giet zijn schaal uit in de zee met als gevolg dat die bloed wordt zoals bij de eerste plaag in Egypte toen het water van de Nijl in bloed veranderde. Het boek Exodus vertelt daarover: 'Toen zei de HEERE tegen Mozes: Het hart van de farao is onvermurwbaar. Hij weigert het volk te laten gaan. Ga in de ochtend naar de farao, zie, hij zal naar het water toe gaan. Ga dan aan de oever van de Nijl staan om hem te ontmoeten en de staf die veranderd is geweest in een slang moet u in uw hand nemen. U moet dan tegen hem zeggen:...Zo zegt de HEERE: Hieraan zult u weten dat Ik de HEERE ben. Zie, Ik zal met deze staf die in mijn hand is, op het water slaan dat in de Nijl is en het zal in bloed veranderd worden. En de vissen die in de Nijl zijn zullen sterven, zodat de Nijl zal stinken...Mozes en Aäron deden precies zoals de HEERE geboden had. Hij (Mozes) hief de staf op en sloeg voor de ogen van de farao en zijn dienaren het water dat in de Nijl was. En al het water dat in de Nijl was, werd in bloed veranderd. De vissen, die in de Nijl waren, stierven en de Nijl stonk, zodat de Egyptenaren het water uit de Nijl niet konden drinken. Er was bloed in heel het land Egypte' (Ex.7:14-21; Ps.78:44; 105:29). Door dit tweede schaalgericht sterven alle vissen en planten in de zee. De zee wordt een smerige, stinkende poel van 'bloed als van een dode'. Er voltrekt zich een geweldige milieuramp! Bij het tweede bazuingericht viel iets als een grote, brandende berg in de zee, waardoor een derde deel van de zee bloed werd en het derde deel van de schepselen in de zee stierf (8:8,9). Maar bij dit tweede schaalgericht wordt al het water van de zee getroffen. Dit oordeel is veel ernstiger! Door de verharding van de mensen worden Gods strafgerichten zwaarder om ze alsnog tot bezinning en bekering op te roepen. Wat is de HEERE geduldig, maar Zijn geduld is niet eindeloos. Met deze laatste zeven schaalgerichten komt daar een einde aan. Daarom is er haast bij de bekering! Die kan geen uitstel leiden! Amen.

Gebed

Heilige en rechtvaardige God, dank U, voor dit rechtvaardige oordeel waardoor U mensen oproept tot bekering. Geef dat we Uw stem verstaan en ons bekeren, in Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Komen er in de Bijbel meer rampen voor waardoor het water bloed wordt?
2. Wat zijn de overeenkomsten/verschillen tussen deze ramp en die in Egypte?
3. Kun je je op zo'n ramp voorbereiden? Hoe? Waarom (niet)?

HET DERDE SCHAALGERICHT

Lezen: Openbaring 16:1-11

(Johannes ziet:) En de derde engel goot zijn schaal uit in de rivieren en de waterbronnen en het water werd bloed. En ik hoorde de engel van de wateren zeggen: U bent rechtvaardig, Heere, Die is en Die was en Die zal zijn, dat U dit oordeel geveld hebt. Aangezien zij het bloed van de heiligen en van de profeten vergoten hebben, hebt U hun ook bloed te drinken gegeven, want zij verdienen het. En ik hoorde een ander bij het altaar vandaan zeggen: Ja Heere, almachtige God! Uw oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig (Openbaring 16:4-7)

Na het uitgieten van de eerste schaal, gevuld met kwaadaardige zweren, en na het uitgieten van de tweede schaal, waardoor de zee bloed werd, ziet Johannes het uitgieten van de derde gerichtsschaal: het water van de rivieren en van de waterbronnen wordt bloed. Daardoor wordt de watervoorziening aangetast en het menselijk bestaan bedreigd. De mensheid sterft echter niet uit. Deze ramp is erger dan die in Egypte, want toen konden de Egyptenaren in de omgeving van de Nijl nog graven voor drinkwater (Ex.7:24). Maar dat kan nu niet. Bij het derde bazuingericht viel een grote, brandende ster op het derde deel van de rivieren en op de waterbronnen. Het gevolg was dat het derde deel van de wateren veranderde in alsem: een giftige vloeistof. Viel mensen stierven door dat bittere water (8:10,11). Toen was het een derde deel, maar nu worden *alle* rivieren en waterbronnen getroffen; niet met alsem maar met bloed. Wat het gevolg hiervan is, wordt niet vermeld. Maar er zullen ook nu veel mensen sterven. Wat een vreselijk levenseinde! Het is bitter om tegen de HEERE te blijven zondigen en je niet te bekeren! Verharding leidt tot verwoesting.

Op deze zware rampen, die de mensheid treffen, reageert de hemel. Volgens de Joodse engelenleer is er aan bepaalde engelen een gebied toegewezen, bijvoorbeeld een stad of een land (Dan.10:13,20,21). Eerder is er sprake geweest van een engel met macht over het vuur (14:18). Hier wordt gesproken over 'de engel van de wateren' wiens gebied: het water door Gods oordeel wordt getroffen. Deze engel erkent het strafgericht van de HEERE, de God van Israël - Die is en die was en de Heilige is (volgens de grondtekst) - als Zijn rechtvaardige daad. De volgelingen van het beest hebben het bloed van de heiligen en van de profeten vergoten en nu krijgen ze bloed te drinken door de verandering van het water in bloed. Hun straf stemt overeen met hun misdaad en dat is hun verdiende loon. Deze rechtvaardiging van God wordt beantwoord door een andere engel bij het altaar vandaan die zegt: 'Ja, Heere, almachtige God! Uw oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig'. Hier zijn twee engelen die God de eer geven en Hem prijzen voor Zijn rechtvaardigheid. Wat is de HEERE, de Albeheerser, dat waard! En wat zijn engelen en mensen Hem die eer schuldig! Laten we het voorbeeld van de engelen volgen! Aan God alle lof en eer! Amen.

Gebod

Koning van hemel en aarde, God van Israël, dank U voor Uw rechtvaardige strafgerichten en voor Uw vergelding van het bloed van Uw martelaren. Geef dat we U rechtvaardigen in heel Uw weg en werk en U aanbidden, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt het boek Openbaring nog meer over de martelaren?
2. Zijn er meer voorbeelden in de Bijbel dat er verband is tussen misdaad en straf?
3. Rechtvaardig je God wanneer Zijn oordelen over de wereld gaan? Hoe? Waarom (niet)?

1 september

HET VIERDE SCHAALGERICHT

Lezen: Openbaring 16:1-11

(Johannes ziet:) En de vierde engel goot zijn schaal uit over de zon en haar werd macht gegeven de mensen te verzengen met vuur. En de mensen werden verzengd door grote hitte. Maar zij lasterden de Naam van God, Die macht heeft over deze plagen en zij bekeerden zich niet om Hem eer te geven. (Openbaring 16:8,9)

Nadat de eerste drie engelen hun schalen hebben uitgegoten over de aarde, de zee, de rivieren en de waterbronnen, giet de vierde engel zijn schaal uit over de zon, waardoor er een verzengende hitte ontstaat. Het gevolg is dat de mensen erdoor verzengd worden. Ze herkennen Gods hand in deze rampen, maar ze bekeren zich niet tot Hem om Hem de eer te geven, maar ze lasteren Zijn Naam. Ze spreken kwaad over Hem en geven Hem de schuld. Ze zijn zo verhard dat dit vreselijke oordeel hen niet op de knieën brengt. Deze nood leert hen niet bidden, maar vloeken. Bij het vierde bazuingericht werd een derde deel van de zon, de maan en de sterren verduisterd (8:12). Toen verloren deze hemellichamen van hun kracht, maar nu neemt de zon in kracht toe en kwelt alle mensen met haar gloeiend hete stralen. De HEERE verzwaart Zijn oordeel. Wat een pijnlijk strafgericht voor de mensen, maar ook voor de HEERE God, Die hen slaat tot bekering. Jeremia's woorden gelden deze aardebewoners: 'U (HEERE) hebt hen geslagen, maar zij voelden geen pijn – dat voelen deze mensen wel - U hebt hen omgebracht, maar zij weigerden vermaning te aanvaarden. Zij hebben hun gezichten harder gemaakt dan een rots, zij hebben geweigerd zich te bekeren' (5:3). Ze geven God niet de eer door te erkennen dat Zijn straf rechtvaardig is. De heidense koning Nebukadnezar deed dat wel. Na zijn herstel als koning zei hij: 'Ik, Nebukadnezar, prijs, roem en verheerlijk nu de Hemelkoning, omdat al Zijn daden waarheid zijn en Zijn paden gerechtigheid: Hij is in staat te vernederen wie in hoogmoed hun weg gaan' (Dan.4:37). Voor ons allen geldt: 'Geef eer aan de HEERE, uw God, voordat Hij het duister maakt en voordat in de schemering uw voeten zich stoten aan de bergen en u uitziet naar licht, maar Hij het tot een schaduw van de dood maakt, het verandert in donkerte' (Jer.13:16). Geef God de eer zolang het dag is en het licht schijnt, voordat de nacht komt; de nacht van de dood. De HEERE is het waard en wij als Zijn schepselen zijn Hem eer schuldig, amen.

Gebed

Dank U, rechtvaardige God, dat U door Uw strafgerichten mensen roept tot bezinning en bekering. Geef dat ze een heilzame schrik bewerken en tot bekering leiding, door het werk van Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over vuuroordelen?
2. Wat is de oorzaak van hun lastering van de Naam van God en van hun onbekeerlijkheid?
3. Heb je wel eens kwaad van God gesproken? Hoe? Wat doe je daarmee? Waarom?

2 september

HET VIJFDE SCHAALGERICHT

Lezen: Openbaring 16:1-11

(Johannes ziet:) En de vijfde engel goot zijn schaal uit over de troon van het beest en zijn koninkrijk werd verduisterd. En zij beten op hun tong van pijn. En zij lasterden de God van de hemel vanwege hun pijn en vanwege hun zweren, maar zij bekeerden zich niet van hun werken.

(Openbaring 16:10,11)

Na het uitgieten van het vierde schaalgericht op de zon komt de vijfde engel die zijn gerichtsschaal uitgiet over de troon van het beest uit de zee. Het gevolg is dat zijn koninkrijk verduisterd wordt. In het koninkrijk van het beest ontstaat grote duisternis, die herinnert aan de grote duisternis die over het land Egypte kwam bij de negende plaag. Het boek Exodus vertelt daarover: 'Toen zei de HEERE tegen Mozes: Strek uw hand uit naar de hemel, zodat er duisternis komen zal over het land Egypte en de duisternis te tasten is. Toen Mozes zijn hand uitstreekte naar de hemel, kwam er een dikke duisternis in heel het land Egypte, drie dagen lang. Zij zagen elkaar niet en drie dagen lang stond niemand op van zijn plaats. Voor alle Israëlieten was het licht in hun woongebieden' (Ex.10:21-23; Ps.105:28; Deut.28:29). De uitwerking van deze en de voorafgaande rampen is dat de mensen hun tong kauwen van de pijn, met name door de zweren en de zonnehitte. Deze strafgerichten veroorzaken zwaar lijden. De mensen bekeren zich echter niet van hun slechte daden, maar lasteren de God van de hemel vanwege hun pijn en vanwege hun zweren. Ze gaan door met hun kwaadspreken over God. Ze verharden zich in het kwaad. Bij het vijfde bazuingericht werden de zon en de lucht verduisterd door de rook van de put van de afgrond waaruit sprinkhanen voortkwamen om de mensen te pijnigen zoals schorpioenen dat doen. De mensen wilden toen graag sterven vanwege de pijn, maar dat gebeurde niet (9:1-12) Ook toen bekeerden ze zich niet. Deze schaalgerichten verzwaren Gods oordeel, maar de aardebewoners reageren teleurstellend: geen bekering, maar de lastering van Gods Naam. Wanneer de HEERE in Zijn oordelen niet meekomt met de werking van Zijn Heilige Geest, zijn ze zonder vrucht. Dan worden mensen niet zachter, maar harder. Ze verharden zich en halen Gods rechtvaardig oordeel van de verwoesting over zich. Amen.

Gebed

Rechtvaardige en heilige God, dank U voor de aankondiging van Uw strafgerichten. Geef dat ze een heilzame schrik bewerken en leiden tot bekering, door het overtuigende werk van Uw Heilige Geest, in Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over zonsverduisteringen?
2. Het beest uit de zee blijkt een politieke macht te zijn. Wat wijst daar nog meer op?
3. Wat is de uitwerking van deze schaalgerichten op jou? Waarom?

3 september

HET ZESDE SCHAALGERICHT

Lezen: Openbaring 16:1-16

(Johannes ziet:) En de zesde engel goot zijn schaal uit over de grote rivier de Eufraat. En haar water droogde op, zodat de weg gereedgemaakt werd voor de koningen uit de richting waar de zon opgaat. En ik (Johannes) zag uit de bek van de draak, uit de bek van het beest en uit de mond van de valse profeet drie onreine geesten komen als kikvorsen. Dit zijn namelijk de geesten van de demonen, die tekenen doen en die uitgaan naar de koningen van de aarde en van de hele wereld, om hen te verzamelen voor de oorlog van de grote dag van de almachtige God. En hij verzamelde hen op de plaats die in het Hebreeuws Armageddon wordt genoemd. (Openbaring 16:12-14, 16)

Bij het zesde bazuingericht was er een geweldig groot leger dat vanuit het gebied van de Eufraat - de langste rivier van Zuidwest-Azië - , een derde deel van de mensen doodde. De overgebleven mensen bekeerden zich echter niet (9:13-21). Nu ziet Johannes dat de zesde engel zijn gerichtsschaal uitgiet over de rivier de Eufraat, zodat die opdroogt om de koningen uit het oosten doorgang te verschaffen. In Johannes' tijd vormt de Eufraat de oostgrens van het Romeinse rijk waar achter de gevreesde Parthen wonen. Zoals het droogleggen van de Schelfzee de ondergang voor de Egyptische farao werd, zo leidt het droogleggen van de Eufraat tot vernietiging van de koningen uit het oosten in de slag van Armageddon ('de berg van Megiddo'), waarmee het dal van Megiddo in Noordwest-Israël wordt aangeduid. In de oudheid vonden hier een aantal veldslagen plaats.

Daarna ziet Johannes dat uit de bek van de draak, van het beest uit de zee en van de valse profeet – de drie handlangers van satan - drie onreine geesten te voorschijn komen die er uitzien als kikvorsen. Het zijn demonen die tekenen doen om daarmee alle koningen van de aarde voor zich te winnen en ze te verzamelen voor de laatste, beslissende veldslag: 'de oorlog van de grote dag van de almachtige God'. Men verzamelt zich bij Armageddon (Het Griekse woord door 'hij' vertaald in vers 16 kan beter door 'men' vertaald worden). Is Israël het doelwit van deze legers? Later wordt deze veldslag in hoofdstuk 19 beschreven, die door Jezus glorieus wordt gewonnen: 'En uit Zijn mond kwam een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenvolken zou slaan. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf. En Hij treedt de wijnpersbak van de wijn van de grimmige toorn van de almachtige God' (17-21). De handlangers van satan ontplooiën een geweldige macht, maar aan Jezus is gegeven *alle* (Konings)macht in de hemel en op de aarde. Door Zijn kruis en opstanding heeft Hij satan overwonnen en eenmaal werpt Hij hem in de poel van het vuur (20:10). Halleluja! Amen.

Gebod

Dank U, Heere Jezus, voor deze openbaring over het zesde schaalgericht en voor Uw overwinning over de draak, het beest uit de zee en de valse profeet. Geef dat we niet bevreesd zijn, maar geloven in U en in Uw overwinning, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel nog meer over de laatste strijd vóór Jezus' terugkomst in heerlijkheid?
2. Waarom komt deze laatste strijd in de Openbaring op verschillende plaatsen voor?
3. Ben je bang voor deze grote, duivelse legermacht? Hoe? Waarom (niet)?

4 september

WEES WAAKZAAM EN ZORG VOOR KLEDING

Lezen: Openbaring 16:12-21

(Jezus zegt:) Zie, Ik kom als een dief. Zalig hij die waakzaam is en op zijn kleren acht geeft, zodat hij niet naakt zal rondlopen en men zijn schaamte zal zien. (Openbaring 16:15)

In Zijn openbaring over de uitgieting van het zesde schaalgericht onderbreekt Jezus de voorbereidingen voor de laatste veldslag met: 'Zie, Ik kom als een dief'. Jezus heeft dat eerder gezegd: 'Als u dan niet waakzaam bent, zal Ik bij u komen als een dief en u zult beslist niet weten op welk uur Ik bij u zal komen' (3:3) en: 'Maar weet dit, dat als de heer van het huis geweten had in welke nachtwake de dief komen zou, hij waakzaam geweest zou zijn en niet in zijn huis zou hebben laten inbreken. Wees ook u daarom bereid, want op een uur waarop u het niet zou denken, zal de Zoon des mensen komen' (Mt.24:43,44; Lk.12:39,40). Ook Paulus en Petrus schrijven over Jezus' komst als een dief in de nacht: 'Want u weet zelf heel goed dat de dag van de Heere komt als een dief in de nacht' (1 Thess.5:2) en: 'Maar de dag van de Heere zal komen als een dief in de nacht'(2 Petr.3:10). Allemaal oproepen om bijzonder waakzaam te zijn.

Jezus verbindt aan deze aankondiging van Zijn onverwachtse komst als een dief in de nacht Zijn derde zaligspreking (1:3; 14:13). Onuitsprekelijk gelukkig is degene die waakt en die zorgt dat hij/zij gekleed is; gekleed met de witte kleren van Jezus' gerechtigheid en heiligheid (3:4,18). Naaktheid is een grote schande, zeker bij Jezus' terugkomst. Dat kan de bruid haar Bruidegom toch niet aandoen? Laat ze zich bekleden met smetteloos en blinkend fijn linnen: de rechtvaardige daden van de heiligen (19:8), tot eer en vreugde van haar Bruidegom, amen.

Gebed

Heere Jezus, Bruidegom van Uw Gemeente, dank U voor Uw belofte van Uw komst. Geef dat we waakzaam zijn en ons bekleden met Uw gerechtigheid en heiligheid, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel nog meer over Jezus' onverwachtse komst?
2. Waarom is Zijn oproep tot waakzaamheid nodig?
3. Ben je waakzaam en is je bruidskleding in orde? Hoe? Waarom (niet)?

HET ZEVENDE SCHAALGERICHT

Lezen: Openbaring 16

(Johannes ziet:) En de zevende engel goot zijn schaal uit over de lucht. En er klonk een luide stem uit de tempel in de hemel, vanaf de troon, die zei: Het is geschied. En er kwamen stemmen, donderslagen en bliksemstralen. En er kwam een grote aardbeving, zo een als er niet is geweest sinds er mensen op de aarde geweest zijn: zo'n aardbeving, zo groot! En de grote stad viel in drie stukken uiteen en de steden van de heidenvolken stortten in. En het grote Babylon kwam bij God in gedachtenis en Hij gaf haar de drinkbeker met de wijn van Zijn grimmige toorn. En alle eilanden zijn op de vlucht geslagen en bergen waren er niet meer te vinden. En grote hagelstenen, elk ongeveer een talentpond zwaar, vielen uit de hemel op de mensen neer. Maar de mensen lasterden God vanwege de plaag van de hagel, want de plaag van de hagel was zeer groot. (Openbaring 16:17-21)

Na de zes schaalgerichten die de aarde, de zee, de rivieren, de zon, de troon van het beest en de rivier de Eufraat treffen, ziet Johannes de zevende engel zijn schaal uitgieten over de lucht - het gebied tussen hemel en aarde - waardoor een natuurramp plaatsvindt en de aarde geschud wordt. En dan klinkt er een stem uit het hemelse heiligdom vanaf de troon van God: 'Het is geschied'. Het uitgieten van de zeven schalen, gevuld met Gods toorn (15:1,8), is nu tot een einde gekomen. Later klinken deze woorden nog een keer ná Gods belofte: 'Zie, Ik maak alle dingen nieuw' (21:5,6).

De uitgieting van de zevende schaal gaat gepaard met 'stemmen, donderslagen en bliksemstralen' zoals bij de opening van het zevende zegel (8:5) en bij het zevende bazuingericht (11:19). Dit zijn de tekenen van Gods verschijning, majesteit en heerlijkheid zoals Hij lang geleden op de berg Sinai verscheen (Ex.19:16,18; 20:18). Er vindt een geweldig, grote aardbeving plaats zoals er nooit eerder heeft plaats gevonden: 'zo'n aardbeving, zo groot!' Deze aardbeving heeft grote gevolgen: de grote stad Babylon – de stad van de mens, die zonder God leeft, en die nu de beker van Gods toorn aangereikt krijgt - valt in drie stukken uiteen en de steden van de volken stortten in. Verder slaan alle eilanden op de vlucht en de bergen worden niet meer gevonden. Mensen kunnen zich daar niet langer verbergen. Zo komt er ruim baan voor Jezus als Rechter. Daarbij vallen grote hagelstenen met een gewicht tussen de twintig en veertig kilo uit de hemel die grote verwoestingen op aarde aanrichten en mensen doden. Wat een vreselijk strafgericht! Hoe zwaar deze hagelplaag ook is, de mensen bekeren zich niet, maar lasteren God. Wat ze na het vierde en vijfde schaalgericht gedaan hebben (9,11), doen ze ook nu. Ze zijn onverbeterlijk. Gods zwaarste oordelen brengen hen niet tot bezinning en bekering. Zo groot is hun verharding. Wat een waarschuwing voor ons! Amen.

Gebod

Dank U, almachtige en rechtvaardige God, voor dit strafgericht over de aarde waarmee de uitgieting van Uw toorn eindigt. Geef dat we in Jezus geborgen zijn, zodat Uw toorn ons niet treft. Houd ons waakzaam, door Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel nog meer over het wereldeinde met aardbevingen?
2. Wat heeft het boek Openbaring al eerder over Babylon voorgezegd (hfdst.14)?
3. Ben je bang voor Gods laatste strafgerichten over de aarde? Hoe? Waarom (niet)?

6 september

BEWARING TIJDENS DE ZONDVLOED

Lezen: Genesis 7

(De Hebreëschrijver zegt:) Door het geloof heeft Noach, toen hij een aanwijzing van God ontvangen had van de dingen die nog niet te zien waren, uit ontzag voor God de ark gebouwd, tot redding van zijn gezin. Daardoor heeft hij de wereld veroordeeld en is hij een erfgenaam geworden van de rechtvaardigheid die overeenkomstig het geloof is. (Hebreeën 11:7)

De voorzegde schaalgerichten over de goddeloze wereld zijn heel zwaar. De gelovigen zal de HEERE voor en in deze oordelen bewaren zoals Hij eerder gedaan heeft; ook tijdens de zondvloed.

Noach behoort tot het godvrezende geslacht van Seth, Henoeh en Lamech. Vader Lamech geeft bij zijn geboorte hem de naam Noach ('rust') en spreekt daarbij over troost in de beroepsarbeid op een vervloekte aarde (Gen.5:29). In de naam Noach en 'troosten' zit een woordspeling. Noach krijgt drie zonen Sem, Cham en Jafet. Hij leeft in een heel moeilijke tijd: het leven op aarde is 'verdorven voor Gods aangezicht'. Het wordt kapot gemaakt en beantwoordt niet meer aan Gods scheppingsdoel. De samenleving is vol onrecht en geweld. God heeft er verdriet over en Hij besluit om mens en dier te verdelgen. Een ingrijpende beslissing! Noach echter vindt genade in de ogen van de HEERE. Hij heeft over die genade gehoord van zijn ouders, die genade gezocht en gevonden. Wat een geluk! Noach is rechtvaardig en onberispelijk onder zijn tijdgenoten. Hij wandelt met God! Hij roept hem om redder van de eerste wereld te zijn. Door het geloof bouwt Noach een ark tot redding van mens en dier. Maar alleen Noach met zijn gezin en de dieren worden gered van de verdrinkingsdood. Noach is een 'prediker van de gerechtigheid' (2 Petr.2:5). Als rechtvaardige en als ambassadeur van God roept hij zijn medemensen op om rechtvaardig te leven: door woorden én daden, ook door het bouwen van de ark. Maar zijn tijdgenoten eten en drinken, trouwen en geven hun kinderen ten huwelijk, totdat Noach met zijn gezin de ark binnengaat en ze merken het niet op en verdrinken (Mt.24:37-39). Noachs prediking hebben ze niet ter harte genomen en ze zijn door eigen schuld omgekomen. Jezus gebruikt deze geschiedenis om Zijn leerlingen en ons aan te sporen tot waakzaamheid met het oog op Zijn terugkomst en de komst van Zijn Koninkrijk in heerlijkheid. Laten we niet doen zoals de mensen van de eerste wereld, maar letten op de tekenen van de tijden en Jezus' komst verwachten! Noach en zijn gezin hebben het vóór, tijdens en ná de zondvloed niet gemakkelijk gehad: leven in een wereld vol verleiding; eenzaamheid ervaren; bespot worden; met zijn achten de ark binnengaan en medemensen zien verdrinken; het lange verblijf in de ark met elkaar en met de dieren; Noachs dronkenschap, de vervloeking van Cham, enz. Maar de HEERE heeft ze bewaard vóór, tijdens en ná de zondvloed. Ze zijn niet afgefallen van het geloof en niet omgekomen in de zondvloed. De HEERE heeft ze gered en ze hebben Zijn trouw ervaren. Hoopgevend voor de gelovigen tijdens de schaalgerichten. 'Zie, de Bewaarder van Israël zal niet sluimeren of slapen' (Ps.121:4). Amen.

Gebod

Almachtige en barmhartige God, dank U voor Uw bewaring van Noach met zijn gezin. Bewaar ons voor en in Uw strafgerichten, tot eer van U en tot zegen van onszelf en velen met ons, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welke goede en mooie dingen zijn er in het leven van Noach en zijn gezin?
2. Lijkt onze wereld op die van Noach? Hoe?
3. oe bemoedigt en vermaant de geschiedenis van Noach je? Waarom (niet)?

7 september

BEWARING TIJDENS DE VERWOESTING VAN SODOM EN GOMORRA

Lezen: Genesis 19:1-29

En het gebeurde, toen God de steden van deze vlakte (waarin de steden Sodom en Gomorra lagen) te gronde richtte, dat God aan Abraham dacht. Daarom leidde Hij Lot uit het midden van de verwoesting, toen Hij de steden waarin Lot gewoond had, onderstboven keerde. (Genesis 19:29)

Wegens onenigheid tussen de herders van Abraham en Lot stelt Abraham voor om vreedzaam uit elkaar te gaan. Lot kiest dan voor de waterrijke Jordaanvlakte; een landstreek die de HEERE rijk gezegend heeft. De inwoners van de steden Sodom en Gomorra leven echter zeer goddeloos (Ezech.16:49,50). God heeft de luide roep van hun goddeloosheid gehoord en Hij stelt een onderzoek in naar de situatie. Hij neemt Zijn vriend Abraham daarbij in vertrouwen. Hij maakt hem bekend wat Hij gaat doen (Amos 3:7; Joh.15:15). Dit brengt Abraham tot een vurig pleidooi voor Sodom en Gomorra (Gen.18:23-33). Hij doet daarbij een beroep op Gods rechtvaardigheid: 'Zou de Rechter van de hele aarde geen recht doen?' Zes keer doet Abraham een verzoek dat de steden gespaard zullen worden. Hij daalt steeds verder in aantal, van vijftig naar tien. Abraham beseft zijn kleinheid: 'hoewel ik stof en as ben' en dat hij bij tien moet ophouden: 'nog eenmaal'. En dan gaat de HEERE weg. Zo kan Abraham niet langer pleiten. Deze gaat nu terug naar Mamre waar hij woont. De twee engelen, die bij de HEERE zijn, gaan nu naar Sodom om Lot en zijn gezin te redden. Ze dringen bij Lot aan: 'Sta op! Neem uw vrouw en uw twee dochters...anders wordt u om de ongerechtigheid van de stad weggevaagd'. Ze moeten ze bij de hand grijpen om hen in veiligheid te brengen. Op het nippertje worden ze gered en vinden in het stadje Zoar ('klein') een toevluchtsoord, behalve de vrouw van Lot die ongehoorzaam is, omkijkt en een zoutpilaar wordt. Wanneer Lot met zijn dochters in veiligheid is, laat de HEERE zwavel en vuur over Sodom en Gomorra regenen en keert Hij die steden en heel de vlakte onderstboven, met alle inwoners van de steden en het gewas op het land. God voltrekt Zijn strafgericht aan deze goddeloze steden. Wat een vreselijke ramp en wat een vreselijk sterven voor de inwoners van deze steden en voor de bewoners van deze streek! Abraham is die morgen vroeg opgestaan en naar de plaats gegaan waar hij met de HEERE gesproken heeft. Hij ziet uit de omgeving van Sodom en Gomorra rook opstijgen als uit een smeltoven. Abraham weet nu genoeg: de HEERE heeft de steden verwoest. Maar Lot en zijn dochters heeft Hij gespaard op Abrahams voorbede.

God heeft Lot met zijn dochters voor de vuurdood bewaard, maar zijn vrouw werd een zoutpilaar door haar ongehoorzaamheid. Zo kan de HEERE gelovigen redden tijdens Zijn schaalgerichten, zodat ze daarin niet omkomen. Ze moeten Zijn aanwijzingen daarbij opvolgen. Wat is in zulke situaties de gave van de profetie en het luisteren daarnaar belangrijk! Zo kan en wil de HEERE redden. Amen.

Gebed

Dank U, Bewaarder van Uw volk, voor Uw bewaring van Lot en zijn dochters voor de vuurdood van Sodom en Gomorra. Geef dat we naar U luisteren en doen wat U zegt, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waar komen Sodom en Gomorra nog meer voor in de Bijbel?
2. Waarom was het zo moeilijk voor Lot en zijn gezin om Sodom te verlaten?
3. Geloof je in de gave van de profetie aan Christus' Gemeente? Waarom (niet)?

8 september

BEWARING TIJDENS DE PLAGEN VAN EGYPTE

Lezen: Exodus 7

(Mozes zegt de farao van Egypte:) Maar op die dag zal Ik de landstreek Gosen , waar Mijn volk (Israël) woont, afzonderen, zodat daar geen streekvliegen zullen zijn, opdat u zult weten dat Ik, de HEERE, in het midden van het land aanwezig ben. Ik zal Mijn volk ervan vrijwaren en uw volk niet. (Ex. 8:22,23)

Een zevenjarige hongersnood (Gen.41:30) brengt Jakob met zijn zonen en hun gezinnen in Egypte om daar door Jozef gevoed en onderhouden te worden (Gen.47:11,12). Egypte wordt het land van hun redding, maar zo is het niet gebleven. Na Jozefs sterven en dat van zijn broers en die hele generatie krijgt Egypte een nieuwe koning. Zijn naam wordt niet genoemd, maar mogelijk is het Thoetmoses I, die regeert van 1493-1481 v. Chr. Zijn voorvaders hebben de Hyksos, een Semitisch volk, uit Egypte verdreven en hebben geprobeerd om de herinneringen aan de Hyksos uit te wissen. Tijdens hun regering zijn Jozef en Jakob naar Egypte gekomen. De nieuwe koning heeft Jozef niet gekend en hij weet blijkbaar ook niet wat hij als redder voor het Egyptische volk heeft betekend. Het nageslacht van Jakob is vruchtbaar en groeit in aantal en dat betekent macht. De nieuwe koning wordt bang en hij treedt tegen de Israëlieten op met slavendienst en dwangarbeid. En wanneer het volk blijft groeien, wil hij het volk uitroeien. Alle jongetjes van de Israëlieten moeten in de rivier de Nijl geworpen worden. Wanneer dit gebeurt is het spoedig met Israël, Gods volk, gedaan. Er breekt een tijd van zware verdrukking aan voor Israël; een ware ramp! De HEERE had die aan Abraham voorzegd (Gen.15:13,14). In Egypte dienen de Israëlieten afgoden (Joz.24:14; Ezech.20:7; 23:8,19; Ex.32:4-6). Over het geloof in Gods belofte over terugkeer naar het beloofde land (Gen.50:24,25) lezen we niet. Deze verdrukking is een kastijding, oproep tot bekering en een voorbereiding voor de terugkeer naar het land van Gods belofte (Hebr.12:5-11).

Maar niet alleen het volk Israël lijdt. Over de Egyptenaren komen tien plagen, rampen, omdat de koning Israël niet wil laten vertrekken. Hun afgoden lijden de nederlaag en de bevolking en het land worden zwaar getroffen: alle eerstgeborenen van mensen en dieren sterven, alles wat op het land groeit en bloeit wordt verwoest en de koning verliest zijn oudste zoon, zijn leven en zijn leger in de Schelfzee. Wie Israël, Gods oogappel, aanraakt, raakt Hem aan! Het is zwaar en bitter om tegen de HEERE, de God van Israël, te zondigen. De koning en het volk van Egypte kunnen niet zeggen, dat ze niet gewaarschuwd zijn. God heeft lang geduld met hen gehad, maar Zijn geduld is niet eindeloos. Bij de tien plagen maakt de HEERE onderscheid tussen het land Egypte en de landstreek Gosen waar de Israëlieten wonen. Door vijf plagen: steekvliegen, veepest, hagel, drie dagen duisternis en het doden van eerstgeborenen van mensen en dieren worden de Israëlieten niet getroffen. Zo kan de HEERE bij het uitgieten van de schaalgerichten onderscheid maken tussen de goddelozen en de gelovigen. Hij bewaart voor strafgerichten en in strafgerichten. Hij zorgt voor Zijn kinderen, amen.

Gebed

HEERE, God van Israël en van de volken, dank U dat U onderscheid maakt tussen hen die U dienen en U niet dienen. Geef dat we U dienen en zorg voor ons tijdens Uw strafgerichten, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer voorbeelden in de Bijbel dat God onderscheid maakt bij Zijn strafgerichten?
2. Waarom doet Hij dat (Ex.8:18,19)? Waarom?
3. Heeft God onderscheid gemaakt in jouw leven? Hoe? Waarom?

9 september

BEWARING TIJDENS DE BABYLONISCHE BALLINGSCHAP

Lezen: Jeremia 29:1-14

(Jeremia profeteert:) Want zo zegt de HEERE: Voorzeker, pas wanneer zeventig jaren in Babel voorbij zijn, zal Ik naar u omzien en over u Mijn goede woord gestand doen, door u terug te brengen naar deze plaats. Ik immers, Ik ken de gedachten, die Ik over u koester, spreekt de HEERE. Het zijn gedachten van vrede en niet van kwaad, namelijk om u toekomst en hoop te geven. (Jeremia 29:10,11)

Tot de grote rampen die Israël getroffen hebben behoort de ballingschap, eerst de Assyrische in 722 v. Chr. en daarna de Babylonische ballingschap in 586 v. Chr.: verbannen uit het land van God, met de tempel als het middelpunt van Zijn dienst, en overgebracht naar en neergezet in een machtig wereldrijk waar afgoden gediend worden. Is dit niet het einde van Israëls volksbestaan? Is er nog toekomst? Tijdens de woestijnreis van Israël heeft de HEERE al gewaarschuwd voor deze ramp, wanneer het volk Hem en Zijn dienst verlaten en de afgoden gaan dienen (Lev.26:33-35; Deut.28:63-68; 29:24-28). In de jaren vóór de ballingschap kondigen de profeten de ballingschap aan, als Israël en Juda zich niet bekeren: Hoséa (9:17) en Amos (5:27) in Israël en Jeremia en Ezechiël in Juda.

De wegvoering van Israël naar Assyrië vindt plaats in twee gedeelten: de eerste wegvoering door koning Tiglath-Pileser tijdens de regering van koning Pekah (2 Kon.15:29) en de tweede negen jaar later door koning Sargon II tijdens de regering van de laatste koning Hoséa. Over het lot van de Israëlieten in Assyrië weten we niet veel. Ze komen te wonen in Halah en Habor, aan de rivier Gozan, in het noorden van Mesopotamië (2 Kon.17:6). Sporen van hun aanwezigheid zijn daar aangetroffen. Volgens Assyrische bronnen zijn er zevenentwintig duizend Israëlieten weggevoerd naar Assyrië. De wegvoering naar Babel vindt in drie gedeelten plaats: de eerste wegvoering tijdens de regering van koning Jojakim in 603 v. Chr. (Dan.1:1-4), de tweede onder Jojachin in 597 v. Chr. (2 Kon.24; Ezech.1:1,2) en de derde twaalf jaar later tijdens de laatste koning Zedekia; alle drie door koning Nebukadnezar. Bij de eerste wegvoering gaat het om een aantal jonge mannen, bij de tweede wegvoering om achttienduizend (2 Kon.24:14,16) en bij de derde wegvoering om vijfduizend zeshonderd Judeërs (Jer.52:28-30). Over hun lot in Babel weten we meer door de profeten Jesaja (40-66), Jeremia en zijn Klaagliederen, Ezechiël en Daniël en door enkele Psalmen (79, 102, enz.).

De HEERE heeft Zijn volk tijdens de ballingschap bewaard, in het bijzonder Zijn profeten Jeremia, Ezechiël en Daniël. Vóór de verwoesting van Jeruzalem belooft Hij aan Zijn volk terugkeer uit de ballingschap en een hoopvolle toekomst. Zijn liefde en trouw zijn groot voor een ontrouw volk. Halleluja! Amen.

Gebed

Grote en trouwe Verbondsgod van Uw volk, dank U voor Uw kastijding van Uw volk, voor Uw beloften van terugkeer en voor Uw bewaring tijdens de ballingschap. Bewaar ook ons te midden van Uw strafgerichten die over de aarde zullen komen, omwille van Jezus' offer. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat weet je over de bewaring van Israëlieten tijdens de Babylonische ballingschap?
2. Welke profeten zijn de ballingen tot zegen geweest? Hoe?
3. Wat leer je van Gods bewaring van Zijn volk tijdens de ballingschap?

10 september

DE VROUW OP HET BEEST

Lezen: Openbaring 17:1-7

(Johannes vertelt:) En een van de zeven engelen die de zeven schalen hadden, kwam en sprak met mij en zei tegen mij: Kom, ik zal u het oordeel over de grote hoer laten zien, die aan vele wateren zit. Met haar hebben de koningen van de aarde hoererij bedreven en de bewoners van de aarde zijn dronken geworden van de wijn van haar hoererij. (Openbaring 17:1,2)

Na de uitgieting van de zeven schaalgerichten over de aarde ziet Johannes in een visioen dat een van de engelen, die de zeven schalen hadden, naar hem toekomt. Hij zegt tegen hem: 'Kom, ik zal u het oordeel over de grote hoer laten zien, die aan vele wateren zit. De hoer is 'de grote stad, die koninklijke heerschappij voert over de koningen van de aarde' (18). Ze draagt de naam Babylon (5). Al eerder werd haar verwoesting aangekondigd (14:8; 16:19). Ze herinnert aan de historische stad Babel in Mesopotamië die aan vele wateren lag (Jer.51:13). De rivier de Eufraat liep door de stad en rondom de stad waren er kanalen aangelegd. De eerste lezers van het boek Openbaring zullen aan de stad Rome gedacht hebben: aan de rivier de Tiber en door de havenstad Ostia verbonden met de Middellandse Zee. De stad Babylon wordt een grote hoer genoemd zoals in het Oude Testament de heidense steden Tyrus (Jes.23:15-18) en Ninevé (Nah.3:4) en het afvallige Jeruzalem (Jes.1:21; Jer.3; Ezech.16/23). De steden werden zo genoemd vanwege hun seksuele onreinheid, afgodendienst en goddeloosheid waartoe ze velen verleidden. De engel zegt tegen Johannes dat hij hem Gods oordeel, Zijn strafgericht, over de stad zal laten zien. In hoofdstuk 18 wordt dit uitgevoerd.

Over de grote verleiding, die van de stad uitgaat, zegt de engel tegen Johannes: 'Met haar hebben de koningen van de aarde hoererij bedreven en de bewoners van de aarde zijn dronken geworden van de wijn van haar hoererij'. De koningen als leiders van de volken en de aardebewoners hebben met de stad Babylon hoererij bedreven door het beest uit de zee met het beest uit de aarde en zijn beeld te aanbidden en de gelovigen te vervolgen (hfdst.13). Ze hebben zich ingelaten en meegedaan met haar goddeloze praktijken. Ze zijn dronken geworden van de wijn van haar hoererij. Ze hebben zich helemaal uitgeleefd en zijn in de macht van de grote stad Babylon gekomen. Ze hebben zich in het verderf gestort en zich Gods oordeel waardig gemaakt. Op hun verharding kan alleen verwoesting volgen. Zo straft het kwaad zichzelf. Wat een afschrikwekkend voorbeeld! Wat een ernstige waarschuwing voor allen die zich schuldig maken aan seksuele onreinheid, afgoderij en allerlei goddeloosheid! Tegelijk een troost voor alle gelovigen: God straft alle goddeloosheid, als er geen bekering plaatsvindt, en maakt daar eenmaal een einde aan. Zijn Koninkrijk komt! Amen.

Gebed

Heilige en rechtvaardige God, dank U voor Uw aankondiging van Uw oordeel over de stad Babylon. Geef dat we geen deel hebben aan haar goddeloosheid en bescherm ons voor haar verleiding. Bewaar ons rein en heilig voor U, door de kracht van Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de stad Babel?
2. Waarom oefenen steden vaak grote invloed uit?
3. Leef je rein en heilig voor de HEERE? Hoe? Waarom (niet)?

11 september

DE VERSCHIJNING VAN DE VROUW OP HET BEEST

Lezen: Openbaring 17:1-7

(Johannes vertelt:) En in de geest bracht hij (de engel) mij weg naar een woestijn. En ik zag een vrouw zittend op een scharlakenrood beest, dat vol godslasterlijke namen was, met zeven koppen en tien horens. En de vrouw was bekleed met purper en scharlaken en getooid met goud, edelgesteente en parels, en zij had een gouden beker in haar hand, vol van gruwelen en van onreinheid van haar hoererij. (Openbaring 17:3,4)

Na de aankondiging van Gods oordeel over de grote hoer brengt de engel Johannes in een visioen – ‘in de geest’ - naar een woestijn: een eenzame plaats. Jesaja spreekt ook over een woestijn in verband met Babel (21:1). Johannes ziet nu ‘een vrouw zittend op een scharlakenrood beest, dat vol van godslasterlijke namen was, met zeven koppen en tien horens’. De vrouw is de grote hoer, die aan vele wateren zit, over wie de engel gesproken heeft. Het scharlakenrode beest is het beest uit de zee, dat Johannes al eerder gezien heeft, want het heeft zeven koppen en tien horens (13:1). De zeven koppen wijzen op grote levenskracht en veel verstand en de tien horens op grote, koninklijke macht; tien koninkrijken. Het beest uit de zee had ‘een godslasterlijke naam’ en nu is het vol van godslasterlijke namen. Het heeft een scharlakenrode kleur; de kleur van de zonde (Jes.1:18). Wat een vreselijk monster, vol goddeloosheid, want de namen drukken uit wat het beest is en wat het doet: God lasteren, kwaadspreken van Hem; zijn boos karakter en werk!

Na de beschrijving van haar rijdier ziet Johannes de grote hoer zelf. De vrouw draagt weelderige kleding, gemaakt van purper en scharlaken, met kostbare sieraden van goud, edelstenen en parels. Wat ziet ze er mooi uit! Ze is in staat om velen te verleiden. In haar hand heeft ze ‘een gouden drinkbeker, vol van gruwelen en van onreinheid van haar hoererij’. In de profetieën van Daniël wordt het woord ‘gruwelijkheid’ gebruikt in verband met de ontwijding van de tempel (9:27; 11:31; 12:11; Mt.24:15). Hier kunnen haar gruwelen de onreinheden van haar hoererij zijn (er zijn handschriften die hier een meervoud hebben). De grote hoer bedwelmt en verleidt met deze gouden drinkbeker de volken. Wat een gevaarlijke vrouw is ze, terwijl ze rijdt op zo’n vreselijk monster als het scharlakenrode beest! Ze is een groot gevaar voor alle aardebewoners. Wie zal aan haar verleiding weerstand bieden? Dat zijn zij die hun leden op aarde: ontucht, onreinheid, hartstocht, kwade begeerte en hebzucht gedood hebben, in de Naam van Jezus en door de kracht van de Heilige Geest (Kol.3:5). Voor het standhouden in die kwade dagen is de hele wapenrusting van God nodig (Ef.6). Gelukkig is die wapenrusting beschikbaar! Laten we haar aandoen, biddend in de Heilige Geest voor alle heiligen, met alle waakzaamheid en volharding! In Jezus’ Naam zullen we overwinnen! Amen.

Gebed

Dank U, Vader in de hemel, voor deze openbaring van de grote hoer. Bewaar ons voor haar verleiding, bekleed ons met Uw volle wapenrusting en geef dat we in Jezus’ Naam, door de kracht van Uw Heilige Geest, overwinnen, tot eer van U en tot zegen van onszelf en velen met ons, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het gevaar van seksuele onreinheid?
2. Waarom is de verleiding daartoe zo groot?
3. Gebruik je de wapenrusting van God in de geestelijke strijd? Hoe? Waarom?

12 september

HET GEHEIM VAN DE VROUW OP HET BEEST

Lezen: Openbaring 17:1-7

(Johannes ziet en hoort:) En op haar voorhoofd (van de vrouw op het beest) stond een naam geschreven: Geheimenis, het grote Babel, de moeder van de hoeren en van de gruwelen van de aarde. En ik zag dat de vrouw dronken was van het bloed van de heiligen en van het bloed van de getuigen van Jezus. En ik was bovenmate verwonderd toen ik haar zag. En de engel zei tegen mij: Waarom verwondert u zich? Ik zal u het geheimenis vertellen van de vrouw en van het beest dat haar draagt, dat de zeven koppen heeft en tien horens. (Openbaring 17:5-7)

Na de aankondiging van Gods oordeel over de grote hoer en de beschrijving van haar verschijning ziet Johannes een naam op haar voorhoofd: 'Geheimenis, het grote Babel, de moeder van de hoeren en van de gruwelen van de aarde'. In het boek Openbaring komt het vaak voor dat er een naam of merkteken op het voorhoofd staat geschreven: van de honderdvierenveertig verzegelde gelovigen uit Israël (14:1), van de volgelingen van het beest (13:16,17; 14:9,11) en van de gelovigen in het nieuwe Jeruzalem (3:12; 22:4); een naam als onderscheidingsteken (Ezech.9:4) en als teken van eigendom, van behoren bij. De grote hoer draagt de naam 'Geheimenis' (Gr. *mustèrion*, mysterie). Dit betekent dat op haar voorhoofd een mysterieuze naam staat geschreven: Babylon; een naam die al eerder genoemd is (14:8; 16:19). Ze is de erfgenaam van de stad Babel uit de oudheid en schuilnaam voor de stad Rome (1 Petr.5:13). Ze wordt verder genoemd 'de moeder van de hoeren en van de gruwelen van de aarde'. Ze is de grootste hoer. 'Hoeren' en 'gruwelen' wijzen op de zonden van seksuele onreinheid en afgoderij, waarmee de gouden beker van de grote hoer gevuld is. Haar namen wijzen op haar wezen en streven: de aardebewoners verleiden tot genoemde zonden.

Johannes ziet dat de grote hoer dronken is. Ze voert niet alleen haar slachtoffers dronken (4), maar ze is zelf ook dronken: dronken van het bloed van de heiligen en van de getuigen van Jezus. Ze verleidt de aardebewoners en ze vervolgt Christus' Gemeente. Ze gaat tekeer als een bloeddorstig roofdier. Wanneer Johannes de verschijning van de grote hoer ziet, verwondert hij zich met grote verwondering (letterlijk vertaald). Zo'n vreselijke verschijning heeft hij nog niet eerder gezien. De engel vraagt naar Johannes' verwondering en belooft hem het geheim van de vrouw en van het beest, dat haar draagt, te vertellen. Wat een vreselijke en gevaarlijke vrouw! Alleen de HEERE kan ons voor haar beschermen zoals Hij Jozef voor de verleiding van de vrouw van Potifar beschermde. Hij zei tegen haar: 'Hoe zou ik dan dit grote kwaad kunnen doen en zondigen tegen God?' en hij vluchtte weg (Gen.39:9,12). De vreze van de HEERE doet het kwade haten (Spreuk.8:13). De HEERE wil die geven en geeft die om op de dag van het kwaad niet te bezwijken aan de verleiding, maar stand te houden door de kracht van de Heilige Geest en te overwinnen in Jezus' Naam. Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor Uw verdere openbaring van de grote hoer. Geef dat we haar verleiding herkennen en die weerstaan, in Jezus' Naam en geleid door Uw Heilige Geest, amen

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de stad Babel in het verleden en met het oog op de toekomst?
2. Welke wapens geeft de HEERE tegen verleiding en tegen vervolging?
3. Ken je verleiding en vervolging? Hoe? Waarom (niet)?

13 september

DE ONTHULLING VAN HET GEHEIM VAN DE VROUW OP HET BEEST

Lezen: Openbaring 17:1-11

(Johannes hoort:) Het beest dat u gezien hebt, was en is niet; en het zal opkomen uit de afgrond en naar het verderf gaan. En zij die op de aarde wonen, van wie niet vanaf de grondlegging van de wereld de naam geschreven staat in het boek van het leven, zullen zich verwonderen als zij het beest zien, dat was en niet is, hoewel het er toch is. Hier blijkt het verstand dat wijsheid heeft. De zeven koppen zijn zeven bergen, waarop de vrouw zit. Ook zijn het zeven koningen: vijf zijn er gevallen, één is er, de andere is nog niet gekomen, en wanneer hij komt, moet hij een korte tijd blijven. En het beest dat was en niet is, is ook zelf de achtste. En hij is uit de zeven en gaat naar het verderf.(8-11)

Na de verschijning van de vrouw op het beest onthult de engel aan Johannes haar geheim: het beest waarop ze zit. Hij heeft dit beest al eerder gezien (13:1-10). Dit beest was, is en zal opkomen uit de afgrond en naar het verderf gaan; het heeft een verleden, heden en toekomst. Het lijkt op de HEERE God, Die is en Die was en Die komt (1:4,8); zijn rijk is een nabootsing van Gods Koninkrijk. De geloofsvervolging in Johannes' tijd is een voorspel op wat komt. Het beest moet nog uit de afgrond omhoog komen, maar het gaat naar het verderf (11; 19:20; 20:10). Een grote bemoediging bij de dreiging die er van het beest uitgaat! De bewoners van de aarde staan verbaasd over het optreden van het beest; die bewoners van wie de namen niet geschreven staan in Gods levensboek (3:5; 13:8). Zij, die in Gods levensboek staan, aanbidden God en daarom verwonderen ze zich niet. Het verstand, dat Gods wijsheid bezit, herkent het beest in zijn antigoddelijk karakter en verstaat dit visioen. Over die wijsheid werd eerder gesproken in verband met de berekening van het getal van het beest (13:18). Wat is de hemelse wijsheid een groot goed! En dan volgt er een uitleg van de zeven koppen van het beest uit de zee. De zeven koppen zijn zeven bergen waarop de grote hoer zit. Ze zit dus niet alleen op het scharlakenrode beest, maar ook op zeven bergen. De stad Rome was op zeven heuvels gebouwd en werd spreekwoordelijk 'de stad van de zeven bergen' genoemd. De eerste lezers van de Openbaring zullen ongetwijfeld aan Rome, de hoofdstad van het Romeinse wereldrijk, gedacht hebben. De zeven bergen kunnen op het wereldrijk van het beest wijzen (13:3). De zeven koppen van het beest uit de zee wijzen op zeven koningen, van wie er vijf tot het verleden behoren, één regeert er nu en één is er nog toekomstig, maar die zal maar een korte tijd regeren. En dan komt er nog een achtste koning, die uit de zeven voorafgaande koningen voortkomt en die zal het beest zelf zijn dat naar het verderf gaat. Levend tijdens de regering van de zesde koning behoren de regeringen van vijf koningen tot het verleden en zijn de regeringen van de zevende en achtste koning nabij. De zevende zal maar een korte tijd regeren. Alles spitst zich toe op de regering van de achtste koning: die van het scharlakenrode beest uit de afgrond. De gelovigen kunnen die verwachten, maar ze weten dat dit beest naar het verderf gaat. Amen.

Gebed

Dank U, Vader, voor de onthulling van het geheim aan Johannes. Geef ons Uw wijsheid om het beest te herkennen en trouw aan U om het niet te aanbidden, in Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de koninkrijken van deze aarde?
2. Wat zegt de uitdrukking 'was en is niet en het zal zijn' over de verschijning van het beest?
3. Geloof je dat je naam geschreven staat in Gods levensboek? Hoe? Waarom (niet)?

14 september

DE STRIJD VAN HET BEEST

Lezen: Openbaring 17:1-14

(Johannes hoort:) En de tien horens die u gezien hebt, zijn tien koningen, die het koningschap nog niet hebben ontvangen, maar die samen met het beest één uur koninklijke macht zullen ontvangen. Dezen zijn eensgezind en zij zullen hun kracht en macht aan het beest overdragen. Zij zullen oorlog voeren tegen het Lam, maar het Lam – want Heere der heren is Hij en Koning der koningen – zal hen overwinnen en zij die samen met Hem zijn, geroepenen, uitverkorenen en gelovigen. (Openbaring 17:12-14)

Na zijn uitleg over het beest met zijn koppen geeft de engel aan Johannes uitleg over de tien horens van het beest. Die tien horens, die Johannes gezien heeft, zijn tien toekomstige koningen die een bondgenootschap met het beest zullen aangaan en die gelijktijdig met het beest één uur zullen regeren; een heel korte tijd. Bij de val van Babylon wordt ook over één uur gesproken (18:10,16,19). Daarna zal het Koninkrijk van God in volheid aanbreken. De verbonden tien koningen zijn eensgezind in hun streven om het Lam en Zijn volgelingen te overwinnen. Ze dragen hun kracht en (vol)macht over aan het beest. Ze vormen één machtig leger onder leiding van het beest tegen Christus en Zijn Gemeente. Wat een bedreiging!

Het verbonden leger voert oorlog tegen het Lam, maar het Lam overwint dit machtige leger, want het Lam is Heere der heren en Koning der koningen; de machtigste Heere en de grootste Koning. Deze Naam is de Naam van de HEERE, de God van Israël (Deut.10:17; Ps.136:2,3; Dan.2:47) die nu voor Jezus, het Lam, gebruikt wordt. Hij is de eeuwige Zoon van God, Die Lam geworden is om voor onze zonden te lijden en te sterven. Hij heeft ook zeven horens (5:6). Hij overwint samen met de geroepenen, uitverkorenen en gelovigen. Wat een prachtige en treffende namen voor de kinderen van God! Hij heeft ze geroepen uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht (1 Petr.2:9). Hij heeft ze uitverkoren vóór de schepping van hemel en aarde (Ef.1:4) en Hij heeft ze tot geloof gebracht (Ef.2:8). Het beest met de tien koningen voert oorlog tegen hen, maar het Lam komt hen te hulp en samen behalen ze de overwinning. Ze mogen nu delen in Zijn overwinning en heerlijkheid. Deze oorlog herinnert aan de strijd bij Armageddon (16:16) en doet denken aan de strijd van de Ruiters op het witte paard met het beest en zijn profeet (19:11-21). De gelovigen weten van tijdelijke nederlagen (11:7-10; 13:7), maar de uiteindelijke overwinning is aan Jezus, het Lam. Hij komt terug in heerlijkheid en het Koninkrijk van God komt in volle openbaring en heerlijkheid! Amen.

Gebed

Heere der heren en Koning der koningen, dank U voor Uw overwinning samen met Uw Gemeente over het beest met de tien koningen. Geef dat we leven uit Uw overwinning op het kruis en door Uw opstanding uit de dood en dat we Uw eindoverwinning verwachten, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over oorlogen vóór Jezus' terugkomst in heerlijkheid?
2. Waarom zouden deze Namen hier aan Jezus gegeven worden (14)?
3. Ken je ook overwinningen in de geestelijke strijd? Hoe? Waarom (niet)?

15 september

HET OORDEEL OVER DE VROUW OP HET BEEST

Lezen: Openbaring 17

(Johannes vertelt:) En hij (de engel) zei tegen mij : De wateren die u gezien hebt, waaraan de hoer zit, zijn volken, menigten, naties en talen. En de tien horens die u op het beest zag, die zullen de hoer haten en haar verwoest en naakt maken en zij zullen haar vlees eten en haar met vuur verbranden. Want God heeft het in hun hart gegeven om Zijn plan uit te voeren en dit eensgezind te doen en hun koningschap aan het beest te geven, totdat de woorden van God volbracht zijn. En de vrouw die u gezien hebt, is de grote stad, die koninklijke heerschappij voert over de koningen van de aarde. (Openbaring 17:15-18)

Na zijn uitleg over het beest met zijn koppen en horens en zijn overwinning door het Lam spreekt de engel met Johannes over 'het oordeel over de grote hoer, die aan vele wateren zit' (1). Deze wateren zijn 'volken, menigten, naties en talen': alle volken van de wereld in hun verschillende gestalten (5:9; 7:9; 10:11; 11:9; 14:6), waarover de grote hoer, Babylon, heerschappij voert. Verder zegt de engel dat de tien horens van het beest - de tien koningen - de hoer zullen haten en haar verwoest en naakt zullen maken, ze zullen haar vlees eten en haar met vuur verbranden. Onverwachts komt er een einde aan de macht van de hoer. Wat eerst haar bondgenoten waren, worden nu haar tegenstanders. Ze verwoesten de stad Babylon, halen haar poorten neer - de stad wordt naakt - en slachten haar inwoners af - ze eten haar vlees - en verbranden haar met vuur (18:8). Wat een vreselijk oordeel treft de grote hoer: de stad Babylon!

Dit strafgericht over Babylon is het werk van God. Hij grijpt in! Hij geeft het in de harten van de tien koningen om Zijn plan uit te voeren, om dit eensgezind te doen en om hun koningschap aan het beest te geven. Dit is al eerder gezegd (13). De tien koningen rekenen af met de grote hoer die hen verleid heeft, maar ze wenden zich niet af van het scharlakenrode beest waarop de grote hoer zat. Ze blijven vrijwillig in de macht van het beest en dragen hun heerschappij over aan het beest 'totdat de woorden van God volbracht zijn': Zijn oordeelswoorden over Babylon. Tot zover en niet verder. God regeert, ook over deze tien koningen. Ten slotte zegt de engel tegen Johannes wie de grote hoer is. Ze is 'de grote stad (Babylon) die koninklijke heerschappij voert over de koningen der aarde'. Ze is de handlanger van het beest uit de zee/de afgrond (13:1-10). Wat heeft Johannes van de engel veel onderwijs ontvangen! Zo wordt hij voorbereid op de val van Babylon in het volgende hoofdstuk. Laten we dit onderwijs in ons hart bewaren, ons voorbereiden op de val van Babylon en verwachten Jezus' terugkomst in heerlijkheid en de komst van Gods Koninkrijk in volheid! Amen.

Gebed

Dank U, heilige en rechtvaardige God, voor de uitleg over Uw oordeel over de grote hoer: Babylon. Geef dat we deze kennis in ons hart bewaren, ons voorbereiden op de val van Babylon en verwachten de terugkomst van Uw Zoon in heerlijkheid en Uw Koninkrijk in volheid, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waar lezen we in de Bijbel nog meer over engelen die uitleg geven aan profeten?
2. Zijn er meer voorbeelden dat medestanders tegenstanders worden en wraak nemen?
3. Hoe sta je tegenover Babylon, de stad van de mens en zonder God? Waarom?

16 september

DE BRUID VAN HET LAM

Lezen: Psalm 45

(De dichter zegt tegen de bruid:) Luister, dochter, en zie, en neig uw oor: Vergeet uw volk en het huis van uw vader. Dan zal de Koning verlangen naar uw schoonheid; omdat Hij uw Heere is, buig u voor Hem neer. (Psalm 45:11,12)

Johannes heeft in een visioen de grote hoer – de grote stad Babylon – gezien. Haar verschijning vervult ons met afschuw en Gods oordeel over haar met vrees. Na dit visioen richten we onze blik op Christus' Gemeente als de bruid van het Lam zoals het boek Openbaring over haar spreekt.

Psalm 45 is een bruiloftslied, gezongen tot eer van een koning; mogelijk Salomo. Volgens de Hebreëenschrijver is het vervuld in Jezus Christus, de Bruidegom van Zijn Gemeente: 'Tegen de Zoon zegt Hij (God): Uw troon, o God, bestaat in alle eeuwigheid. De scepter van Uw Koninkrijk is een scepter van het recht...' (1:8,9). In het eerste gedeelte van dit lied wordt de lof van de koning bezongen (3-10) en in het tweede gedeelte de lof van de koningin (11-16).

De dichter spreekt de bruid aan als 'dochter' zoals de wijsheidsleraar zijn leerlingen als 'zoon' aanspreekt (Spreuk.4:20; enz.). Hij wekt haar op om naar hem te luisteren: De bruid moet haar eigen volk en gezin vergeten; die mogen niet langer haar leven bepalen. Haar nieuwe leven met de koning moet dit nu gaan doen. Wanneer de bruid haar achtergrond vergeet en zich richt op haar bruidegom, zal de koning verlangen naar haar schoonheid om daarvan te genieten en het zal haar tot eer strekken, wanneer ze hem behaagt. De dichter spoort de bruid aan om zich voor haar bruidegom neer te buigen, omdat hij haar Heere is. In Israël wordt in ieder huwelijk de echtgenoot 'heer' genoemd (Gen.18:12; Richt.19:26) als hoofd van het huwelijk. Laat de bruid de plaats en taak van haar bruidegom – hem door God gegeven – erkennen. Wanneer ze merkt dat haar bruidegom naar haar verlangt, zal ze zich in wederliefde aan hem overgeven en toevertrouwen. Na deze woorden, gericht tot de bruid, beschrijft de dichter haar situatie. Het rijke volk van Tyrus zal het bruidspaar een geschenk aanbieden, evenals de rijken onder het volk om de koning te behagen. Wat is de bruid mooi! Ze heeft innerlijke schoonheid die ze uitstraalt. Daarmee wil ze haar bruidegom tegemoet treden. De bruid draagt prachtige bruidskleren. Het goud schittert daarop. Zo wordt ze naar haar koning geleid, omringd door haar bruidsmisjes. Met grote feestvreugde worden ze voortgeleid en gaan ze het paleis van de koning binnen voor de huwelijksluiting.

In deze psalmwoorden licht het beeld op van Jezus, de Bruidegom van Zijn Gemeente. Wat is het goed voor Zijn bruid om naar Hem te luisteren, om haar verleden te vergeten en om zich voor Hem neer te buigen en Hem te erkennen als haar Heere! Wat is de bruid innerlijk schoon en wat is ze prachtig gekleed, door de vrucht en de gaven van Zijn Geest! Met grote vreugde wordt ze naar haar Bruidegom geleid om Zijn paleis binnen te gaan om daar voor altijd bij Hem te zijn. Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor deze heerlijke psalm over de Messias en Zijn volk, over Jezus en Zijn Gemeente. Geef dat we tot Uw bruid mogen behoren en voor U mogen leven, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waar wordt er in de Bijbel nog meer gesproken over de HEERE als de Bruidegom van Israël?
2. Waarom is dit beeld zo passend?
3. Behoor je tot Jezus' bruidsgemeente? Hoe? Waarom (niet)

17 september

DE BRUIDEGOM EN ZIJN BRUID

Lezen: Efeziërs 5:18-33

(Paulus schrijft aan Christus' Gemeente in Efeze:) Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus de Gemeente liefgehad heeft en zich voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, door haar te reinigen met het waterbad door het Woord, opdat Hij haar in heerlijkheid voor zich zou plaatsen, een Gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos zou zijn. (Efeziërs 5:25-27)

Paulus spoort de gelovigen in Efeze aan om zich voortdurend te laten vullen met de Heilige Geest. De vrucht van die vervulling is: onderlinge gemeenschap, lofprijzing en dankzegging van God en onderdanigheid aan elkaar in Zijn vreze. Die vervulling heeft gevolgen voor het huwelijks- en gezinsleven en voor de verhouding tussen slaven en heren. Jezus is daarbij de krachtbron en het voorbeeld. Het woordje 'zoals' (gelijk), dat Paulus gebruikt, is niet alleen vergelijkend, maar ook redengevend ('omdat'). Vrouwen moeten hun plaats weten en innemen tegenover hun man, want de man is het hoofd van de vrouw zoals Christus het Hoofd van de Gemeente en haar Redder is. Hij beschermt haar. Mannen moeten hun eigen vrouw liefhebben zoals Christus Zijn Gemeente heeft liefgehad. Hij heeft zich voor haar overgegeven in de handen van Zijn vijanden en tot in de vervloekte kruisdood. Zie, hoe grote liefde Hij Zijn Gemeente, die Zijn lichaam is, heeft bewezen! Alles opofferende liefde! Van het beeld Hoofd-lichaam gaat Paulus nu over op het beeld van Bruidegom-bruid. In zijn tweede brief aan Christus' Gemeente in Korinthe schrijft hij: 'Want ik beijver mij voor u met een ijver van God. Ik heb u immers ten huwelijk gegeven aan één Man om u als een reine maagd aan Christus – de Bruidegom – voor te stellen' (11:2). Hier zegt Paulus dat Christus Zijn Gemeente wil heiligen: om haar uit de wereld apart te zetten en haar zich toe te eigenen. Ze moet Zijn eigendom worden. Daartoe heeft Hij haar eenmaal gereinigd met het waterbad van Zijn Woord, toen ze tot geloof in Hem kwam (Joh.13:10; 15:3; 1 Kor.6:11; Titus 3:5). Die reiniging had als doel: 'Opdat Hij haar in heerlijkheid voor zich zou plaatsen, een Gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos zou zijn'; als een reine en stralende bruid vóór Hem, de hemelse Bruidegom, en Zijn Vader met de heilige engelen. Haar heiliging heeft als doel haar heerlijkmaking. Hij maakt haar klaar voor de bruiloft van het Lam, om voor eeuwig met haar Bruidegom verbonden te zijn: bij elkaar te zijn en van elkaar te genieten. Wat een perspectief! Om naar te verlangen zoals Paulus dat gedaan heeft: 'Ik heb de begeerte om heen te gaan en bij Christus te zijn, want dat is verreweg het beste' (Fil.1:23) en 'Zo zullen wij altijd bij de Heere zijn' (1 Thess.4:17). 'Zo dan, troost elkaar met deze woorden' (1 Thess.4:18). Amen.

Gebed

Dank U, Bruidegom van Uw Gemeente, dat U zich hebt overgegeven voor Uw bruid om haar te heiligen en te verheerlijken. Geef dat we tot Uw Bruidsgemeente mogen behoren en ons laten heiligen om eenmaal als een reine en stralende bruid voor U te staan, door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waar komt het beeld bruidegom-bruid nog meer voor in het Nieuwe Testament?
2. Wat is het verschil tussen Jezus' bruid en de grote hoer uit Openbaring 17?
3. Wat betekent dit onderwijs van Paulus voor je? Waarom?

18 september

DE BRUILOFT VAN HET LAM

Lezen: Openbaring 19:1-10

(Johannes vertelt:) En ik hoorde zoiets als een geluid van een grote menigte en als een gedruis van vele wateren en een geluid als van zware donderslagen: Halleluja, want de Heere, de almachtige God, is Koning geworden. Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt. En het is haar gegeven zich met smetteloos en blinkend fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de gerechtigden van de heiligen. En hij (de engel) zei tegen mij: Schrijf: Zalig zijn zij die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam. En hij zei tegen mij: Dit zijn de waarachtige woorden van God. (19:6-9)

Na het horen van de overwinningproclamatie en de lofprijzing hoort Johannes iets als een overweldigend, oorverdovend geluid van een grote mensenmenigte, gedruis van vele wateren en zware donderslagen. Dat geluid geeft stem aan: 'Halleluja! (Loof de HEERE), want de Heere, de almachtige God, is Koning geworden'; is als Koning opgetreden door Zijn overwinning over Babylon, want de stad is er niet meer. Hij is de Heere (Gr. *kurios*), de Albeheerser! Mogelijk spreken de engelen en de verheerlijkte gelovigen uit het eerste vers deze woorden. Na deze oproep om God te loven wekken ze de hemelbewoners op om zich te verheugen en God te verheerlijken, want de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich daarvoor gereedgemaakt. Nu de grote hoer - de stad Babylon met zijn feestgedruis (18:22) - van het toneel is verdwenen, komt er een ander feest: de bruiloft van Jezus met Zijn bruidsgemeente. Ze worden nu voor eeuwig met elkaar verenigd. De bruid heeft zich daarvoor klaar gemaakt. Ze heeft smetteloos en blinkend fijn linnen gekregen voor haar bruidskleding en zich daarmee bekleed. Ze ziet er prachtig uit. Haar kleding zijn 'de gerechtigheden van de heiligen': de rechtvaardige daden van de gelovigen die zich toewijden aan de HEERE. Het zijn hun goede werken die ze gedaan hebben uit liefde voor hun Bruidegom. De bruid stemt in met Jesaja: 'Ik ben zeer vrolijk in de HEERE, mijn ziel verheugt zich in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen van het heil, de mantel van gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan, zoals... een bruid zich ooit met haar sieraden' (61:10). De bruid heeft zich gereedgemaakt én ze ontvangt bruidskleding. Ze is in het geloof werkzaam én de HEERE bekroont haar geloof.

Hierna zegt de engel, die aan Johannes de uitleg van het visioen van de grote hoer gaf (17:1): 'Schrijf: Zalig zijn zij die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam'; de vierde gelukkig prijzing in het boek Openbaring. De beeldspraak verspringt: de bruid is nu bruiloftsgast geworden, die deelt in de vreugde van de bruiloft. De bruid is Christus' Gemeente en de bruiloftsgasten zijn de afzonderlijke leden. Johannes moet deze woorden opschrijven. De uitnodiging met de roeping moet blijven klinken! De engel bevestigt die met: 'Dit zijn de waarachtige woorden van God'. Ze zijn waar en zeker! Om ze met het hart te geloven en om aan te zitten aan de bruiloft van het Lam. Amen.

Gebed

Bruidegom van Uw Bruidsgemeente, dank U voor deze openbaring over Uw bruiloft. Geef dat we aan Uw bruiloftsmaaltijd mogen aanzitten en ons in U en met U mogen verheugen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de Bruidegom en Zijn bruid?
2. Waarom wordt deze bruiloft 'de bruiloft van het Lam' genoemd?
3. Verwacht je aan te zitten aan deze bruiloft? Hoe? Waarom (niet)?

19 september

HET BERICHT OVER DE VAL VAN BABYLON

Lezen: Openbaring 18:1-8

(Johannes vertelt:) Hierna zag ik een andere engel neerdalen uit de hemel. Hij had grote macht en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid. En hij riep uit met krachtige stem: Zij is gevallen, zij is gevallen, het grote Babylon en een woonplaats van demonen geworden, een schuilplaats voor allerlei onreine geesten en een schuilplaats voor allerlei onreine en weerzinwekkende vogels. Want van de wijn van de toorn van haar hoererij hebben alle volken gedronken, en de koningen van de aarde hebben hoererij met haar bedreven, en de kooplieden van de aarde zijn rijk geworden door de kracht van haar losbandig leven. (Openbaring 18:1-3)

Nadat hij het oordeel over de grote hoer – de stad Babylon – gehoord heeft, ziet Johannes een andere engel uit de hemel neerdalen op de aarde; een engel met grote (vol)macht, die de aarde verlicht door zijn heerlijkheid. Johannes heeft eerder ‘een andere sterke Engel uit de hemel (zien) afdalen, bekleed met een wolk en met boven Zijn hoofd een regenboog’ (10:1). Die Engel bleek Jezus, de Zoon van God te zijn. Deze engel is dat niet. Zijn verschijning herinnert aan de profetie van Ezechiël: ‘En zie, de heerlijkheid van de God van Israël kwam...en de aarde werd verlicht van Zijn heerlijkheid’ (43:2). De lichtglans, die de engel verspreidt, wijst erop dat hij uit Gods tegenwoordigheid komt. De boodschap, die deze engel met krachtige stem verkondigt, is: ‘Zij is gevallen, zij is gevallen, het grote Babylon’. Haar val is al eerder aangekondigd (14:8). Hoewel de val van Babylon nog in de toekomst ligt, wordt die aangekondigd als al plaatsgevonden. Zo zeker staat de ondergang van Babylon vast. We behoeven er niet aan te twijfelen. De stad heeft een vreselijk lot getroffen. De plaats, waar de stad gelegen heeft, is een woonplaats van demonen geworden en een schuilplaats voor allerlei onreine geesten en voor allerlei onreine en weerzinwekkende vogels: een onherbergzaam oord dat onderdak biedt aan allerlei onreine en duistere machten. Na Gods vuurgericht (8) zal er een dorre, kale vlakte overblijven. Wat een vreselijk lot! Van de top van eer is de stad neergestort in eeuwige verwoesting! (Ps.73:9; berijming 1773).

De engel noemt ook de reden van de ondergang van de stad. Ze heeft alle volken van de aarde verleid met de wijn van haar hartstochtelijke hoererij (14:8). De koningen van de aarde hebben hoererij met haar bedreven en de kooplieden van de aarde zijn rijk geworden door het weelderige leven van de stad. Babylon was een centrum van geestelijke en lichamelijke hoererij: afgodendienst en zedeloosheid. De stad baadde zich in weelde met als gevolg een losbandig leven. Alles kon en alles mocht. Totdat de maat bij God vol is en Hij de stad verwoest. Op het oordeel van de verharding volgt het oordeel van de verwoesting, omdat er geen bekering is. Wat een ernstige waarschuwing! Laten we ons bekeren en leven en dat voor eeuwig! Amen.

Gebed

Almachtige en eeuwige God, dank U voor Uw rechtvaardig oordeel over de stad Babylon. Geef dat we daaruit gered worden door Uw genade zoals Lot en zijn dochters uit Sodom, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de verwoesting van Babel?
2. Waarom wordt de verwoesting van Babel uitvoerig aangekondigd (14:8; 17:15-18)?
3. Wat betekent de verwoesting van Babel voor je? Waarom?

20 september

GA WEG UIT BABYLON

Lezen: Openbaring 18:1-8

(Johannes vertelt:) En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Ga uit haar weg, Mijn volk, opdat u geen deelhebt aan haar zonden en opdat u niet van haar plagen zult ontvangen. Want haar zonden hebben zich opgestapeld tot aan de hemel en God herinnerde zich haar ongerechtigheden. (Openbaring 18:4,5)

Na de aankondiging van de val van Babylon hoort Johannes een andere stem uit de hemel zeggen: 'Ga uit haar weg, Mijn volk, opdat u geen deelhebt aan haar zonden en opdat u niet van haar plagen zult ontvangen'. Er is een boodschap van God voor de gelovigen die Hij 'Mijn volk' noemt; heel vertrouwelijk, warm en innig. Voordat de verwoesting van Babylon plaatsvindt moeten de gelovigen de stad verlaten zoals Lot met zijn dochters Sodom moest verlaten (Gen.19). Ze moeten de zonden van Babylon ontvluchten en de rampen die haar zullen treffen. Ze moeten zich onbesmet bewaren van de goddeloze wereld (Jak.1:27) waarvan de stad Babylon het centrum is. Ze moeten ook uit Babylon vertrekken voordat God Zijn strafgericht over de stad voltrekt. Waarheen ze moeten vluchten wordt hier niet gezegd. Is het de woestijn waar de vrouw – het volk van God - naartoe vlucht en waar Hij een plaats voor haar heeft gereedgemaakt? (12:6,14) Deze oproep herinnert aan die van de profeten Jesaja en Jeremia om het Babel van de oudheid te ontvluchten (Jes.48:20; 52:11; Jer.50:8; 51:6,45; 2 Kor.6:17). Vlucht tijdig, zolang het nog kan, voordat Babylon verwoest wordt! De HEERE laat deze oproep horen. Hij geeft het signaal tot vertrek. Daar moeten de gelovigen op wachten. En God zal dan ongetwijfeld bekendmaken waarheen ze moeten vluchten. Wat een liefde en zorg voor hen!

Gods stem uit de hemel zegt verder waarom Babylon door plagen getroffen zal worden: 'Want haar zonden hebben zich opgestapeld tot aan de hemel en God herinnerde zich haar ongerechtigheden'. De zonden van de stad zijn een heel hoge stapel geworden die tot aan de hemel reikt (Jer.51:9). God kan niet langer voorbijzien aan hun zonden. God herinnert zich hun onrechtvaardige daden en daarom grijpt Hij in. Dit 'zich herinneren van' God is meer dan een 'denken' aan: Hij komt in actie en treedt handelend op (Gen.8:1; 19:29; 30:22; Neh.13:29; Ps.9:13; Hos.8:13). Het uur van Zijn afrekening is geslagen. De maat van de zonde is vol (Gen.15:16) en Zijn geduld is op. Vreselijk om door Zijn oordeel getroffen te worden! Daarom: Vlucht tijdig uit de stad van het verderf naar het nieuwe Jeruzalem zoals christen in Bunyans Christenreis naar de eeuwigheid. Jezus Christus is de nauwe poort die tot het eeuwige leven leidt (Mt.7:13,14). Zijn bevel is: 'Ga binnen door de nauwe poort!' De poort staat nog wijd open, maar dat blijft niet zo. Haast je om je levenswil, amen.

Gebod

Dank U, hemelse Vader, voor Uw oproep om Babylon te verlaten. Geef dat we Uw oproep op Uw tijd verwachten, ons voorbereiden op vertrek en Uw oproep horen en gehoorzamen, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer voorbeelden in de Bijbel en in de geschiedenis dat God bevel geeft om te vertrekken?
2. Geldt deze oproep alleen voor de toekomst of ook voor vandaag (Rom.12:1,2)?
3. Ben je bereidwillig en klaar om te vertrekken? Hoe? Waarom (niet)?

21 september

VERGELD BABYLON

Lezen: Openbaring 18:1-8

(God zegt:) Vergeld haar (Babylon) zoals zij ook u vergolden heeft en vergeld haar dubbel naar haar werken. Schenk in de drinkbeker waarin zij voor anderen ingeschonken heeft, voor haar het dubbele in. Overeenkomstig de maat waarin zij zichzelf heeft verheerlijkt en losbandig heeft geleefd, geef haar naar die maat pijniging en rouw. Want in haar hart zegt zij: Ik zit als een koningin en ben geen weduwe en ik zal zeker geen rouw zien. Daarom zullen op één dag haar plagen komen: dood, rouw en honger en met vuur zal zij verbrand worden, want sterk is de Heere God, Die haar oordeelt. (Openbaring 18:6-8)

Na Zijn oproep aan de gelovigen om Babylon te verlaten, roept de HEERE op tot vergelding van de goddeloosheid van de stad. Wie heeft Babylon kwaad gedaan en voor wie heeft ze de drinkbeker ingeschonken? Ze heeft de koningen van de aarde verleid en die hebben hoererij met haar bedreven en de aardebewoners zijn dronken geworden van de wijn van haar hoererij (17:2). Haar vroegere minnaars worden hier opgeroepen om haar dubbel te vergelden naar haar werken en om voor haar dubbel in te schenken, maar nu een beker, gevuld met de toorn van God (14:10). Over die vergelding wordt verder gezegd: 'Overeenkomstig de maat waarin zij zichzelf heeft verheerlijkt en losbandig heeft geleefd, geef haar naar die maat pijniging en rouw. Want in haar hart zegt zij: Ik zit als een koningin en ben geen weduwe en ik zal zeker geen rouw zien'. Wat een verbeelding, trots en overmoed! Ze waant zich de onbetwiste heerseres over de volken en vol vertrouwen ziet ze haar toekomst tegemoet. Ze verwacht geen rouw door het verlies van kinderen. Haar woorden herinneren aan die van de profeet Jesaja over het Babel van de oudheid: 'U zei: Ik zal voor eeuwig gebiedster zijn...Nu dan, hoor dit, genotzuchtige, die zo onbezorgd woont, die in haar hart zegt: Ik ben het en niemand anders dan ik, ik zal niet als een weduwe neerzitten of verlies van kinderen kennen' (47:7,8). Gods straf is in overeenstemming met de maat van haar hoogmoed en losbandigheid en wordt uitgevoerd door haar vroegere minnaars die ze verleid heeft. Zo straft het kwaad zichzelf en komt haar hoogmoed voor haar val! 'Daarom zullen op één dag haar plagen komen: dood, rouw en honger en met vuur zal ze verbrand worden, want sterk is de Heere God, Die haar oordeelt', zegt de stem uit de hemel. Zoals op één dag het Babel van de oudheid verwoest is (Jes.47:9), zo gebeurt dat ook met het Babylon van de toekomst. Ramp op ramp zal de stad treffen: dood, rouw en honger. De stad zal met vuur verbrand worden zoals eerder gezegd is (17:16), want de Heere God is de Rechter van Babylon en Hij is sterk; zeer te duchten: 'Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God' (Hebr.10:31). Daarom: Vlucht uit Babylon naar de enige en beste Schuilplaats: Jezus Christus (Jes.32:2)! Amen.

Gebed

Heilige en rechtvaardige God, dank U voor Uw oordeel over de stad Babylon waardoor U een einde maakt aan haar goddeloosheid. Geef dat we voor Uw oordeel vrezen en vluchten naar Jezus, Uw Zoon, de enige Schuilplaats, Die Uw oordeel voor ons heeft weggedragen, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods vergelding van het kwaad?
2. Waarom is er overeenkomst tussen de zonde en de straf op de zonde?
3. Vrees je voor Gods oordeel? Hoe? Waarom (niet)?

22 september

DE KLAAGZANG VAN DE KONINGEN OVER BABYLON

Lezen: Openbaring 18:1-10

(Johannes hoort en ziet:) En de koningen van de aarde die hoererij met haar bedreven hebben en losbandig geleefd hebben, zullen huilen en rouw over haar bedrijven, wanneer zij de rook van haar verbranding zullen zien. Zij blijven van verre staan uit vrees voor haar pijniging en zeggen: Wee, wee de grote stad Babylon, de sterke stad, want in één uur is uw oordeel gekomen. (Openbaring 18:9,10)

Na het horen van Gods oproep om Babylon te verlaten en om de stad haar goddeloze werken te vergelden, ziet Johannes hoe de koningen van de aarde, de kooplieden en de zeelieden klaagzangen aanheffen over de ondergang van de stad. Ze doen dat, omdat ze ieder op hun eigen manier van haar afhankelijk waren. Verrassend: eerst je door Babylon laten verleiden en met haar meedoen in afgodendienst en sexuele onreinheid en daarna de stad met vuur verbranden en weeklagen over haar ondergang. Blijkbaar heeft de stad niet geboden wat er van haar verwacht werd. Op de duur bevredigt de dienst van de zonde niet. Alleen God en Zijn liefdedienst kunnen harten en levens van mensen echt vervullen. Maar tot deze ontdekking komen de koningen, de kooplieden en de zeelieden niet. Ze komen niet tot bekering. Ze zijn wel bedroefd, maar het is niet een droefheid naar de wil van God die een onberouwelijke bekering tot zaligheid werkt (2 Kor.7:10).

De koningen van de aarde die hoererij met haar bedreven hebben en losbandig geleefd hebben zullen huilen en rouw over haar bedrijven – letterlijk: zich op de borst slaan als teken van rouw (1:7; Mt.11:17; 24:30; Lk.8:52; 18:13; 23:27) – wanneer ze de stad Babylon in vlammen zien opgaan. Ze blijven op veilige afstand van de brandende stad staan om zelf niet door Gods strafgericht getroffen te worden. Verbrand worden is een vreselijke pijniging. Deze koningen doen geen enkele moeite om van de stad nog te redden wat er te redden valt. Hun eigen veiligheid gaat boven alles. Blijkbaar is het hun gelukt om nog tijds de stad te verlaten. Ze heffen een klaagzang aan: ‘Wee, wee de grote stad Babylon, de sterke stad, want in één uur is uw oordeel gekomen’. Eerst heeft Johannes over Gods oordeel op één dag gehoord (8), de koningen spreken nu over één uur. Zo snel wordt Gods strafgericht voltrokken. Wat een drama! Maar de koningen bekeren zich niet! De zwaarste oordelen van God leiden niet tot bekering, wanneer de Heilige Geest mensen niet overtuigt van hun zonden. Dan verharden ze zich. Laten we bidden of God in Zijn oordelen die over de aarde gaan meekomt met de krachtige werking van Zijn Heilige Geest! Door Zijn Geest zal het geschieden (Zach.4:6). Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor Uw onderwijs door deze klaagzang over de dienst van de zonde die niet bevredigt, maar tot droefheid leidt: een droefheid tot verharding en verwoesting. Open onze ogen voor het Godonterende en mensverwoestende karakter van de zonde, bewaar ons voor de zonde en bekeer ons tot U, door de kracht van Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel meer over koningen die huilen en rouwbedrijven?
2. Waarom hebben Gods oordelen vaak deze uitwerking?
3. Ken je de droefheid naar de wil van God, die tot bekering leidt? Hoe? Waarom (niet)?

23 september

DE KLAAGZANG VAN DE KOOPLIEDEN OVER BABYLON

Lezen: Openbaring 18:1-16

(Johannes hoort:) En de kooplieden van de aarde zullen over haar huilen en treuren, omdat niemand hun waren meer koopt: koopwaar van goud, zilver, edelgesteente, parels, fijn linnen, purper, zijde en scharlaken, allerlei geurig hout, allerlei ivoren voorwerpen en allerlei voorwerpen van zeer kostbaar hout, koper, ijzer en marmer, en kaneel, reukwerk, mirre, wierook, wijn, olie, meelbloem en tarwe, lastdieren en schapen, paarden en wagens, en lichamen en zielen van mensen. En de rijpe vrucht waarnaar uw ziel verlangde, is van u geweken. Al wat glansrijk en sierlijk was, is van u weggegaan en u zult dat beslist niet meer terugvinden. De kooplieden van deze waren, die door haar rijk zijn geworden, zullen huilen en treurend op grote afstand blijven staan uit vrees voor haar pijniging, en zeggen: Wee, wee de grote stad, die bekleed was met fijn linnen, purper en scharlaken, en getooid met goud, edelgesteente en parels. Want in één uur is die grote rijkdom verwoest. (Openbaring 18:11-16)

Op de klaagzang van de koningen over de val van Babylon volgt nu die van de kooplieden. Ze huilen en treuren om het verlies van hun afzetmarkt voor hun producten. Niemand neemt hun koopwaren meer af. En dan volgt er een lange lijst van producten die ingevoerd werden en te koop waren. Wat een weeldeartikelen! Daaronder zijn ook 'lichamen en zielen van mensen': 'lichamen, namelijk mensenlevens'. 'Lichaam' is in die tijd een aanduiding voor slaven, lijfeigenen, die verhandeld worden. Hun laatste plaats in de lijst van handelsartikelen wijst op hun minderwaardige en mensonterende positie. Ze worden als koopwaar beschouwd (Ezech.27:13). Mogelijk klinkt in 'lichamen, mensenlevens' verontwaardiging door! Babylon is een bloeiende handelsstad geweest en heeft in weelde geleefd, maar een stad zonder God! En dan wordt de stad toegesproken. Babylon verlangde ernaar de opbrengst van de oogst van kopen en verkopen binnen te halen, maar dat is nu onmogelijk geworden. Allerlei kostbare en schitterende dingen behoren nu tot het verleden. De kooplieden zullen evenals de koningen op een veilige afstand toekijken om niet mee verbrand te worden en pijn te moeten lijden. Ze zijn toeschouwers hoe hun bron van inkomsten in de vlammen opgaat, maar geen redders van wat er nog te redden valt uit de brandende stad. Ze denken alleen aan eigen veiligheid. Ook zij heffen een klaagzang aan over de voorbije pracht en praal van de stad, die overeenkomt met de beschrijving van de hoer (17:4) die ze zelf was. Evenals de koningen hebben ze het over het ene uur waarin de grote rijkdom van de stad verwoest is: in zo'n korte tijd. Wanneer God als Rechter komt, is het zo gebeurd. De kooplieden zijn rijk geworden door Babylon en heffen nu een klaagzang aan over haar ondergang, maar ze bekeren zich niet. Wel droefheid over het verlies van hun bron van inkomsten, maar geen droefheid naar de wil van God die bekering werkt. Dit is de uitwerking van Gods strafgericht bij hen. Laat dit bij ons niet zo zijn! Amen.

Gebed

Grote en heerlijke God, dank U voor dit onderwijs over de uitwerking van Uw oordeel over Babylon bij de kooplieden. Geef dat we het ter harte nemen en ons tot U bekeren, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over handeldrijven?
2. Wat moet ons koopgedrag bepalen?
3. Hoe ga je met je bezittingen om? Waarom?

24 september

DE KLAAGZANG VAN DE ZEELIEDEN OVER BABYLON

Lezen: Openbaring 18:1-20

(Johannes ziet en hoort:) En elke stuurman, al het volk op de schepen, zeelieden en allen die op zee hun werk doen, bleven van verre staan en zij riepen toen zij de rook van haar verbranding zagen: Welke stad was aan deze grote stad gelijk? En zij wierpen stof op hun hoofd en riepen huilend en treurend: Wee, wee de grote stad, waarin allen die schepen op zee hadden, rijk zijn geworden door haar weelde. Want in één uur is zij verwoest. (Openbaring 18:17-19)

Na de klaagzang van de koningen en die van de kooplieden over de ondergang van Babylon volgt de klaagzang van de zeelieden. Blijkbaar is de stad ook een havenstad geweest met veel scheepsverkeer en werden er veel goederen van overzee ingevoerd om in de stad verkocht te worden. Elke stuurman, al het scheepsvolk, alle zeelieden en allen die op zee hun werk doen: vissers en parelduikers blijven op grote afstand van de brandende stad staan, zien de rook van de stad opstijgen en slaken een kreet van ontzetting. Ze roepen: 'Welke stad was aan deze grote stad gelijk?' De stad Babylon overtrof alle steden van de wereld. Het was de hoofdstad van het wereldrijk van de rode draak met zijn handlangers: het beest uit de zee en uit de aarde. Maar nu is die grote stad neergestort van de top van eer in eeuwige verwoesting. Wat een afgang en wat een ondergang: verbrand door haar vroegere minnaars (17:16)!

De zeelieden laten het niet bij deze kreet van ontzetting. Ze werpen stof op hun hoofd als teken van groot verdriet (Joz.7:6; Job 2:12; Klaagl.2:10; Ezech.27:30). Verder huilen ze, treuren en heffen ze een klaagzang aan. Ze roepen: 'Wee, wee de grote stad, waarin allen die schepen op zee hadden, rijk zijn geworden door haar weelde. Want in één uur is zij verwoest'. Door de verwoesting van de stad zijn de zeelieden hun werkgelegenheid en bron van inkomsten kwijt geraak. Ze klagen uit eigen belang, niet over de goddeloosheid van de stad die tot verharding en verwoesting heeft geleid en waaraan ze zelf meegedaan hebben en waardoor ze rijk geworden zijn. Evenals de koningen en de kooplieden bekeren zij zich niet. God slaat hen door de verwoesting van hun stad, maar ze voelen geen pijn. En voor de derde keer wordt gezegd: 'Want in één uur is zij (de stad) verwoest'. In zo'n korte tijd heeft God een einde gemaakt en afgerekend met de stad Babylon. Hij heeft niet veel tijd nodig! Onverwachts kan Hij ingrijpen en dan is de tijd van bekering voorbij. Daarom moeten we ons vandaag bekeren en niet uitstellen tot morgen, want dan kan te laat zijn. Haast je omwille van je leven! Zoek de HEERE en leef, leef voor eeuwig! Amen.

Gebed

Dank U, almachtige en eeuwige God, voor Uw onderwijs door de klaagzang van de zeelieden over de val van Babylon. Geef dat we stad verlaten wanneer U Uw roep laat horen: 'Ga uit haar weg, Mijn volk' en dat we een heilig leven leiden voor U en voor Uw Koninkrijk, niet wereldgelijkvormig zijn, maar Christusgelijkvormig, in Zijn Naam, door de kracht van Uw Heilige Geest. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over scheepslieden?
2. Hoe kan scheepvaart dienstbaar zijn aan de komst van Gods Koninkrijk?
3. Leef je Christusgelijkvormig óf wereldgelijkvormig (Rom.12:2)? Hoe? Waarom?

25 september

WEES BLIJ OVER DE VAL VAN BABYLON

Lezen: Openbaring 18:1-20

(Johannes hoort:) Verblijd u over haar, hemel, heilige apostelen en profeten, want God heeft uw vonnis aan haar voltrokken. (Openbaring 18:20)

Na de klaagzangen van de koningen, de kooplieden en de zeelieden over de val van Babylon klinkt er plotseling een andere stem; waarschijnlijk dezelfde stem uit de hemel die Johannes eerder hoorde om weg uit te gaan uit Babylon (4,5) en om de stad te vergelden het kwaad dat ze anderen heeft aangedaan (6-8). De stem roept de hemel en de heilige apostelen en profeten op om blij te zijn over de ondergang van Babylon! Bij 'de hemel' kunnen we denken aan de engelen, de vier levende wezens als engelenvorsten en de vierentwintig ouderlingen als vertegenwoordigers van Gods volk van het oude en nieuwe verbond. Ze bevinden zich in Gods hemelse heerlijkheid en bevolken Zijn troonzaal. Bij 'de heiligen, de apostelen en de profeten' (een betere vertaling dan 'heilige apostelen') kunnen we denken aan ontslapen gelovigen, apostelen en profeten in de hemel én aan nog levende gelovigen, apostelen en profeten op aarde zoals Christus Die aan Zijn Gemeente gegeven heeft en geeft (Ef.4:11). Gelovigen als toegewijden aan de HEERE en Zijn liefdedienst, apostelen als stichters en opbouwers van nieuwe christelijke gemeenten en profeten als ontvangers en verkondigers van Gods openbaring hier en nu, als de ogen en oren van Christus' Gemeente. De triumferende Gemeente in de hemel en de strijdende Gemeente op aarde worden hier opgewekt om blij te zijn over de verwoesting van de stad Babylon.

Daar is alle reden voor, want de stem uit de hemel zegt: 'Want God heeft uw vonnis aan haar voltrokken'. Letterlijk staat er: 'God heeft het oordeel van jullie geoordeeld uit haar.' Hij heeft de rechtszaak van de heiligen, van de apostelen en van de profeten tegen Babylon beslecht. Hij is als Rechter opgetreden en heeft hun rechtszaak in hun voordeel afgehandeld. De heiligen, de apostelen en de profeten zijn als getuigen opgetreden ten gunste van God en ten laste van Babylon vanwege haar goddeloosheid. Ze behoeven niet langer te getuigen, maar mogen zich nu verheugen over de uitkomst van hun rechtszaak. Ze mogen nu blij zijn in God als de volmaakt rechtvaardige Rechter. Wat een vreugde over God en in God! Ze mogen Paulus' woorden in praktijk brengen: 'Verblijd u altijd in de Heere; ik zeg het opnieuw: Verblijd u' (Fil.4:4). De val van Babylon is het begin van Gods oordeel over de draak met zijn handlangers: het beest uit de zee en uit de aarde. Er komt nog meer stof om blij te zijn in de HEERE. Jezus komt terug in heerlijkheid en Gods Koninkrijk komt in volheid! 'Hun blijdschap zal dan onbepaald door 't licht, dat van Zijn aanzicht straalt, ten hoogsten toppunt stijgen' (Ps.68:2; berijming 1773)! Amen.

Gebed

Vader in de hemel, dank U voor de vreugde van Uw heiligen, apostelen en profeten over de val van Babylon. Geef dat we met hen blij zijn over U en in U, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat vertelt de Bijbel nog meer over de vreugde van de gelovigen over Gods oordelen?
2. Hoe is deze vreugde mogelijk bij het lijden dat zoveel mensen treft door Zijn oordelen?
3. Ken je de vreugde in God? Hoe? Waarom (niet)?

26 september

DE ONDERGANG VAN BABYLON

Lezen: Openbaring 18

(Johannes ziet:) En een sterke engel hief een steen op als een grote molensteen en wierp die in de zee en zei: Zo zal Babylon, de grote stad, met geweld neergeworpen worden en zij zal nooit meer gevonden worden. En het geluid van citerspelers, zangers, fluitspelers en bazuinblazers zal beslist niet meer in u gehoord worden. En er zal geen enkele beoefenaar van welke kunst dan ook meer in u gevonden worden en het geluid van de molen zal zeker niet meer in u gehoord worden. En het lamplicht zal nooit meer in u schijnen en de stem van een bruidegom of van een bruid zal nooit meer in u gehoord worden. Want uw kooplieden waren de groten van de aarde. Door uw tovenarij immers werden alle naties misleid. En het bloed van profeten en heiligen en van allen die geslacht zijn op de aarde, is in deze stad gevonden. (Openbaring 18:21-24)

Na het horen van de klaagzangen over de val van Babylon en na de oproep om blij te zijn over haar val, ziet Johannes een sterke engel die een steen opheft als een grote molensteen en die in de zee werpt. Het zal een zogenaamde 'ezelsmolensteen' zijn geweest die door een ezel wordt bewogen. De engel zegt daarbij: 'Zo zal Babylon, de grote stad, met geweld neergeworpen worden en het zal nooit meer gevonden worden'. De stad verdwijnt van de aarde. 'Men kent en vindt haar standplaats zelfs niet meer' (Ps.103:8; ber.1773). Wat deze engel hier doet, herinnert aan de handeling van Seraja – de dienaar van koning Zedekia - die in opdracht van de profeet Jeremia de boekrol met onheilsprofetieën over Babel aan een steen moet vastmaken en die in de rivier de Eufraat moet werpen en daarbij moet zeggen: 'Zo zal Babel wegzinken en niet meer boven komen, vanwege het onheil dat ik erover zal brengen' (Jer.51:59-64). Dit oordeel zal ook het Babylon van de toekomst treffen. Voor de derde keer wordt hier de ondergang van de stad aangekondigd (17:16-18; 18:1-3,6-8); telkens met andere beelden en woorden.

Voor de stad zal dit grote gevolgen hebben: een doodse stilte zonder enige muziek die allerlei feestelijke gebeurtenissen opluistert; de industrie ligt stil, want er is geen enkele handwerksman meer; en het geluid van de korenmolen wordt niet meer gehoord, want er zijn geen graan en geen burgers meer. Het zal in de stad donker zijn. Er zullen geen bruidsparen meer zijn, die voor vreugde zorgen en hoop voor de toekomst geven. Deze woorden herinneren aan Gods oordeel over de stad Jeruzalem (Jer.25:10). Babylon, een stad vol leven en bedrijvigheid, wordt een doodse, verlaten plaats voor boze geesten en allerlei onreine vogels (2). De stad gaat onder vanwege de vermenging van macht en rijkdom, wegens de verleiding van alle volken tot valse godsdienst en de bloedige vervolging van Gods profeten en heiligen en alle slachtoffers van geweld. Babylon is een bloedstad en het onschuldig vergoten bloed roept van de aarde naar de hemel om vergelding (Gen.4:10; Openb.6:10). Het uur van vergelding slaat en Gods oordeel is rechtvaardig. Amen.

Gebed

Dank U, rechtvaardige Vader, dat U het onschuldig vergoten bloed straft. Bewaar ons voor de verleiding van rijkdom, macht en valse godsdienst en geef dat we U trouw zullen dienen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat weet je nog meer over het Babel van de oudheid en dat van de toekomst?
2. Waarom wordt de val van Babylon zo uitvoerig beschreven (Openb.16-18)?
3. Wat heb je van deze beschrijving geleerd?

27 september

DE LOFPRIJZING VAN GOD OM DE VAL VAN BABYLON

Lezen: Openbaring 19:1-10

(Johannes hoort:) En hierna hoorde ik een luide stem van een grote menigte in de hemel zeggen: Halleluja, de zaligheid, de heerlijkheid, de eer en de kracht aan de Heere, onze God. Want Zijn oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig, omdat Hij de grote hoer geoordeeld heeft, die de aarde te gronde gericht heeft met haar hoererij, en omdat Hij het bloed van Zijn dienstknechten aan haar gewroken heeft. En zij zeiden voor de tweede keer: Halleluja! En haar rook stijgt op in alle eeuwigheid. (Openb. 19:1-3)

Na de beschrijving van de ondergang van de stad Babylon op aarde in het vorige hoofdstuk, klinken er nu overwinningsliederen in de hemel. Ze vormen een tegenstelling met de klaagzangen van de koningen, van de kooplieden en van de zeelieden over de val van de stad. Ze zijn een antwoord op de oproep: 'Verblijd u over haar, hemel, heiligen, apostelen en profeten, want God heeft uw vonnis aan haar voltrokken' (18:20). Johannes hoort nu een luide stem van een grote menigte van engelen (5:11) en/of van 'een grote menigte, die niemand tellen kan, uit alle naties, stammen, volken en talen' van verheerlijkte gelovigen (7:9). Ze juichen: 'Halleluja, de zaligheid, de heerlijkheid, de eer en de kracht aan de Heere, onze God'. Hun proclamatie begint met het Hebreeuwse 'Halleluja': Loof de HEERE, de God van Israël; een telkens terugkerende oproep in het boek van de Psalmen, vaak als eerste woord (106; 111-113; 117; 135; 146-150). Ze proclameren dat de zaligheid – het heil, de redding – de heerlijkheid, de eer en de kracht toebehoren aan de HEERE, de God van Israël, Die ook hun God is. Samen vormen deze woorden, die eerder in de Openbaring voorkomen (7:10; 12:10), een overwinningsroep. Hij is de Redder, de stralende en de almachtige God! Zo heeft Hij zich bekendgemaakt in Zijn overwinning over de stad Babylon en dat roept deze menigte nu uit, zodat hemel en aarde het horen. Ze doet dat twee keer met Halleluja: aan het begin en aan het einde.

De grote menigte noemt de aanleiding voor deze overwinningsroep: 'Want Zijn (Gods) oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig, omdat Hij de grote hoer geoordeeld heeft, die de aarde te gronde gericht heeft met haar hoererij en omdat Hij het bloed van Zijn dienstknechten aan haar gewroken heeft...En haar rook stijgt op in alle eeuwigheid'. God is de waarachtige en rechtvaardige Rechter en Zijn oordelen zijn dat ook, in het bijzonder Zijn oordeel over de stad Babylon, vanwege haar hoererij: haar afgodendienst en seksuele onreinheid én vanwege het vervolgen en doden van Gods dienstknechten. God heeft het gebed van de martelaren onder het altaar verhoord: 'Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen?' (6:10). Hij heeft afgerekend met de vervolgers van Zijn Gemeente. De rook van de stad stijgt op in alle eeuwigheid. Haar ondergang is definitief en haar bewoners lijden straf in de hel en dat voor eeuwig. God heeft overwonnen en Zijn Koninkrijk in volheid en heerlijkheid komt! Amen.

Gebed

Waarachtige en rechtvaardige Rechter, dank U voor deze overwinningsroep in de hemel. Geef dat we die mogen overnemen en U alle dank en lof mogen brengen, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Komen er in de Bijbel meer zulke lofprijzingen voor?
2. Waarom zou het Hebreeuwse 'Halleluja' hier niet vertaald zijn?
3. Ken je geloofsoverwinningen in je leven? Zo ja, welke? Zo nee, waarom niet?

28 september

DE AANBIDDING VAN GOD OM DE VAL VAN BABYLON

Lezen: Openbaring 19:1-10

(Johannes ziet en hoort:) En de vierentwintig ouderlingen en de vier dieren wierpen zich neer, aanbaden God, Die op de troon zit en zeiden: Amen, Halleluja! En er kwam een stem uit de troon, die zei: Loof onze God, al Zijn dienstknechten en die Hem vrezen, kleinen en groten! (Openbaring 19:4,5)

Johannes hoort een proclamatie van overwinning over de val van Babylon uit de mond van een grote menigte van engelen en verheerlijkte gelovigen in de hemel. Nu ziet hij de vierentwintig ouderlingen – de verheerlijkte gelovigen, vertegenwoordigers van het volk van God van het oude en nieuwe verbond - en de vier levende wezens – engelenvorsten - die zich in aanbidding neerwerpen voor God Die op de troon zit. Ze stemmen in met de overwinningsroep over de val van Babylon en zeggen: 'Amen. Halleluja!' (Loof de HEERE). De inhoud van de proclamatie van overwinning: 'Halleluja, de zaligheid, de heerlijkheid, de eer en de kracht aan de Heere, onze God' is vast en zeker. Ze bevestigen die en roepen op om de HEERE te loven. De hele hemelbevolking roept daartoe op. Johannes heeft eerder gezien dat de ouderlingen zich neerwierpen voor Hem, Die op de troon zat, Hem aanbaden en hun kronen voor Hem neerwierpen. Ze zeiden toen: 'U bent het waard, Heere, te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de kracht, want U hebt alle dingen geschapen en door Uw wil bestaan zij en zijn zij geschapen' (4:9-11). Na het nemen van de boekrol door het Lam uit de rechterhand van God op de troon, werpen de vier levende wezens en de vierentwintig ouderlingen zich neer voor het Lam. Ze zongen toen een nieuw lied: 'U bent het waard om de boekrol te nemen en zijn zegels te openen, want U bent geslacht en hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam, taal, volk en natie. En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters en wij zullen als koningen regeren over de aarde' (5:9,10). Johannes zag dat in de hemel een grote menigte verheerlijkte gelovigen, die niemand tellen kon, dat ook doen. Ze aanbaden God en zeiden: 'Amen. De lofprijzing, de heerlijkheid, de wijsheid, de dankzegging, de eer, de kracht en de sterkte is aan onze God tot in alle eeuwigheid. Amen' (7:11,12). Johannes is nu voor de vierde keer getuige van hun aanbidding en lofprijzing.

Na de overwinningsproclamatie van de menigte engelen en verheerlijkte gelovigen en de aanbidding en de lofprijzing van de vierentwintig ouderlingen en de vier levende wezens, hoort Johannes een stem vanaf Gods troon zeggen: 'Loof onze God, al Zijn dienstknechten en die Hem vrezen, kleinen en groten!'. Een derde oproep om de HEERE te loven, gericht tot alle dienaren van God, die Hem vrezen - eerbied voor Hem hebben - tot de kleinen en de groten: gelovigen van alle leeftijden. Heel Christus' Gemeente moet God prijzen! 'En gij, mijn ziel, loof gij Hem bovenal!' (Psalm 103:11; berijming 1773). Is er beter en mooier werk? Wat is de HEERE, de God van Israël, dat waard! Amen.

Gebed

Dank U, Vader, Zoon en Heilige Geest, voor deze lofprijzing als antwoord op de overwinningsproclamatie over de val van Babylon. Geef dat we met de ouderlingen en de engelenvorsten Uw heerlijke Naam loven, nu en tot in de eeuwen der eeuwen, door de kracht van Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Zijn er meer voorbeelden van hemelse aanbidding en lofprijzing in de Bijbel?
2. Zijn 'Zijn dienstknechten' en 'die Hem vrezen' verschillende groepen? Waarom (niet)?
3. Aanbid en loof je God? Hoe? Waarom (niet)?

29 september

AANBID GOD

Lezen: Openbaring 19:1-10

(Johannes vertelt:) En ik viel voor zijn voeten (van de engel) neer om hem te aanbidden, maar hij zei tegen mij: Pas op dat u dat niet doet! Ik ben een mededienstknecht van u en van uw broeders, die het getuigenis van Jezus hebben. Aanbid God. Het getuigenis van Jezus is namelijk de geest van de profetie. (Openbaring 19:10)

Na de openbaring over de bruiloft van het Lam is Johannes zo overweldigd dat hij denkt dat de HEERE God zelf tot hem spreekt en niet Zijn dienaar: de tolkengel. Hij valt in aanbidding voor de engel neer, maar deze protesteert en zegt tegen hem: 'Pas op dat u dat niet doet! Ik ben een mededienstknecht van u en van uw broeders, die het getuigenis van Jezus hebben. Aanbid God'. Johannes eerbetoon is ongepast, want de engel is net als Johannes en zijn broeders een dienaar van God. De engelen zijn dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen die de zaligheid zullen beërven (Hebr.1:14): het eeuwige leven in volmaakte heerlijkheid.

De engel spreekt over broeders van Johannes, die 'het getuigenis van Jezus' hebben. Over dit getuigenis van Jezus wordt meer gesproken in het boek Openbaring (1:2,9; 12:17; 20:4). Deze uitdrukking kan betekenen: het getuigenis van de gelovigen over Jezus (6:9; 11:7; 12:11; 17:6) óf het getuigenis van Jezus dat Hij geeft (1:2,9; 12:17; 20:4) en dat in één adem genoemd wordt met 'het Woord van God' of 'de geboden van God', die niet gescheiden kunnen worden van de inhoud van het boek Openbaring.

De engel besluit zijn vermaning aan Johannes met de woorden: 'Het getuigenis van Jezus is namelijk de geest van de profetie'. Dit kan twee dingen betekenen. In de eerste plaats: kenmerkend voor de Geest van profetie, die openbaringen van God doorgeeft, is dat deze Geest van Jezus getuigt. Het getuigenis over Jezus en Zijn werk komt voort uit de Geest van profetie (Joh.15:26,27; 1 Kor.12:3; 1 Joh.4:2,3). Hij getuigt van Jezus, onze hoogste Profeet en Leraar der gerechtigheid, Die spreekt door middel van de gave van profetie. Jezus is de bron en de inhoud van de profetie. In de tweede plaats kunnen deze woorden betekenen: De profetie van dit boek (22:7,10,18,19) is tot stand gekomen door het getuigenis van Jezus. Hij getuigt in het boek Openbaring en dat is de geest, de kern, van dit profetische boek. Voor Johannes en voor ons moet het duidelijk zijn dat profetie altijd verbonden is met Jezus en Zijn werk. Het is het werk van de Heilige Geest om Jezus te verheerlijken en Zijn schatten uit Hem te nemen en ons te verkondigen (Joh.16:14,15). Alle eer aan Hem! Amen.

Gebed

Dank U, Heilige Geest, voor de vermaning van de engel aan Johannes om God te aanbidden en voor Uw onderwijs over het getuigenis van Jezus en de profetie. Geef dat we God alleen aanbidden en het getuigenis van Jezus liefhebben en doorgeven aan anderen, om Jezus' wil en door Uw kracht, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het aanbidden van God?
2. Waar moeten we profetieën aan toetsen volgens de Bijbel?
3. Bid je om de gave van profetie? Waarom (niet)? Heb je die ontvangen? Hoe gebruik je die? Waarom (niet)?

30 september

DE VAL VAN JERICHO

Lezen: Jozua 6

(De Hebreëenschrijver vertelt:) Door het geloof zijn de muren van Jericho gevallen, nadat ze tot zeven dagen toe omringd waren geweest. Door het geloof is Rachab, de hoer, niet omgekomen met de ongehoorzamen, omdat zij de verkenners met vrede had ontvangen. (Hebreeën 11:30,31)

Johannes op Patmos ontvangt uitvoerige informatie over de val van Babylon, de stad van de mens zonder God (Openb.17/18). De gelovigen overwinnen met het Lam (17:14), worden opgeroepen om de stad te verlaten (18:4) en om zich te verheugen over de voltrekking van Gods oordeel aan haar. Andere steden zijn ook gevallen; één van hen is Jericho, een oeroude stad in het Jordaandal.

Jericho is de stad, die toegang verschaft tot het beloofde land. De Israëlieten krijgen met de stad te maken bij de verovering van het land. Jozua laat de stad verkennen en de verkenners overnachten in een huis op de stadsmuur; het huis van een hoer Rachab die hen verbergt wanneer de koning van Jericho hen wil gevangennemen. Uit haar mond horen de verkenners dat de HEERE het land aan de Israëlieten heeft gegeven en dat de inwoners van het land van angst voor hen zijn weggesmolten. Ze pleit voor haar leven en dat van haar ouders, broers en zussen, wanneer Jericho veroverd zal worden. De verkenners beloven dat ze haar en haar familie zullen sparen. De verkenners zeggen bij hun terugkeer tegen Jozua: 'Zeker, de HEERE heeft ons heel dat land in handen gegeven, want ook alle inwoners van het land zijn voor ons weggesmolten van angst' (Joz.2:24).

Voor de verovering van Jericho geeft de HEERE aanwijzingen: Het volk moet zeven dagen lang een rondgang om de muren van Jericho maken met voorop het leger en zeven priesters met ramsbazuinen en de ark; zes dagen lang bazuingeschal en op de zevende dag moet het volk luid juichen wanneer er met langgerekte toon op de ramshoorn wordt geblazen. De stadsmuur zal dan instorten en het volk moet eroverheen klimmen en alle mensen en dieren te doden. De Israëlieten doen dit in geloof en Jericho wordt veroverd zoals de HEERE beloofd heeft. Rachab en allen die bij haar behoren worden niet gedood, maar blijven leven. De stad Jericho met alles wat daarin is wordt met vuur verbrand. Jozua spreekt daarbij een vloek uit over de man die Jericho zal herbouwen. In de tijd van koning Achab doet Hiël uit Bethel dit en de vloek van Jozua komt over hem en zijn twee zonen sterven (1 Kon.16:34). De stad Jericho is herbouwd en wordt nog genoemd (2 Sam.10:5; enz.) De heidense stad Jericho is gevallen, maar anders als de goddeloze stad Babylon in het boek Openbaring. Bij de val van Jericho is er sprake van geloof bij de Israëlieten en bij de heidense Rachab. Bij de val van Babylon is er sprake van wraak van de koningen die overspel met haar gepleegd hebben (Openb.17:16,17; 18:9). Ze zullen met de kooplieden en scheepslieden huilen en rouw over haar bedrijven, wanneer ze zien dat de stad verbrand wordt. Wat een verschil tussen de val van Jericho en van Babylon! Alleen het geloof redt uit en in Gods oordelen! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor de val van Jericho en van Babylon. Geef dat we door het geloof met U verbonden zijn en door U gered worden uit en in Uw strafgerichten, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer voorbeelden van redding uit Gods strafgerichten in de Bijbel?
2. Welke overeenkomsten/verschillen zijn er tussen de val van Jericho en van Babylon?
3. Leef je door het geloof? Hoe? Waarom (niet)?

1 oktober

DE VAL VAN JERUZALEM

Lezen: 2 Koningen 25

Hij (Nebuzaradan, dienaar van Nebukadnezar) verbrande het huis van de HEERE, het huis van de koning en alle huizen van Jeruzalem...Het hele leger...brak de muren rondom Jeruzalem af. De rest van het volk dat in de stad was overgebleven...voerde Nebuzaradan...in ballingschap. (2 Kon. 25:9-11)

Jeruzalem is een oeroude stad die ongeveer in het midden van Israël ligt. De naam Jeruzalem betekent: stad van (de god) Salem en stad van de vrede. Melchizedek wordt als koning van Salem genoemd (Gen.14:18). David verovert de stad (2 Sam.5) en maakt die tot hoofdstad van zijn koninkrijk om het zuiden en het noorden met elkaar te verbinden. Door het overbrengen van de ark naar Jeruzalem maakt hij de stad tot het godsdienstige centrum van zijn volk. Salomo bouwt op de berg Sion de tempel. Als hoofdstad van het tweestammenrijk Juda maakt de stad veel mee: verovering door koning Sisak van Egypte (1 Kon.14) en door koning Joas van Israël (2 Kon.14). Koning Sanherib van Assyrië bedreigt Jeruzalem, maar de HEERE bevrijdt de stad bevrijdt (2 Kon.18/19). Daarna wordt de stad veroverd door koning Necho van Egypte en door koning Nebukadnezar van Babel (2 Kon.36). Wegens Zedekia's trouwbreuk stuurt Nebukadnezar zijn dienaar Nebuzaradan met een leger naar Jeruzalem, die na een beleg van ruim ander half jaar de uitgehongerde stad inneemt, de tempel en alle huizen verbrand en de muren afbreekt. Het overgebleven volk voert hij in ballingschap naar Babel en de armsten van het land laat hij achter als wijngaardeniers en akkerbouwers. Het agrarische leven kan doorgaan. Een vreselijke ramp treft het volk en het land van Juda en dat door eigen schuld wegens afgoderij, onbekeerlijkheid en opstand tegen Nebukadnezar. De profeet Jeremia en zijn vriend Baruch overleven deze ramp. In het boek Klaagliederen horen we hoe Jeremia en andere godvrezende Israëlieten de verwoesting van Jeruzalem hebben beleefd.

Na de Babylonische ballingschap worden stad en tempel herbouwd, maar Jezus kondigt opnieuw de verwoesting van Jeruzalem aan, omdat de Israëlieten de tijd van Gods genadebezoek niet hebben onderkend (Lk.19:41-44). In het jaar 70 wordt Jeruzalem door de Romeinen onder leiding van Titus totaal verwoest. Alleen de drie torens van het paleis van Herodes en een deel van de westelijke muur blijven staan. De christenen hebben tijds de stad verlaten en een schuilplaats in de stad Pella gevonden. Zestig jaar later wordt Jeruzalem herbouwd als een Romeinse stad met heidense tempels. Joden mogen haar niet langer betreden. Zowel de verwoesting in 586 v. Chr. door de Babyloniërs als die in 70 door de Romeinen zijn voorzegd om het volk tot bekering te roepen, maar het heeft zich niet bekeerd en het oordeel van verwoesting over zich gehaald. Godvrezende Joden en christenen zijn daarin niet omgekomen dankzij Gods bescherming. Zo zullen gelovigen Babylon op tijd verlaten en niet omkomen. De HEERE zal voor hen zorgen en hen redden! Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, God van Israël, voor Uw vervulling van Uw profetieën en voor Uw redding van Uw kinderen uit de verwoestingen van Jeruzalem. Red ons uit de val van Babylon, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat weet je over de verwoesting van Jeruzalem door Babyloniërs en Romeinen?
2. Welke overeenkomsten/verschillen zijn er tussen deze verwoestingen en die van Babylon?
3. Geloof je dat je uit de verwoesting van Babylon gered wordt? Waarom (niet)? Hoe?

2 oktober

DE VAL VAN BABEL

Lezen: Jeremia 51:47-64

En Jeremia zei tegen Seraja (bode van koning Zedekia naar Babel): Zodra u in Babel komt, zult u het bezien en al deze woorden voorlezen en zeggen: HEERE, U hebt zelf over deze plaats gesproken dat U hem zult uitroeien, zodat er geen inwoner meer in is, van mens tot dier, maar dat hij zal worden tot eeuwige woestenijen. (Jeremia 51:61,62)

Babel is een oeroude stad, waar de mensen een toren willen bouwen waarvan de top de hemel moet bereiken. God verhindert dit door hun taal te verwarren. Daarom wordt de plaats Babel genoemd; de naam wordt in verband gebracht met het Hebreeuwse woord voor 'verwarren' (Gen.11). De stad ligt aan de rivier de Eufraat in Mesopotamië (West-Azië). Nimrod - nakomeling van Cham – begint hier zijn koninkrijk in het land Sinear (Gen.10:8-10). Hij is een geweldenaar op aarde. Vanaf het begin wordt Babel gekenmerkt door hoogmoed en geweld.

Het volk van Juda krijgt met de Babyloniërs te maken na het sneuvelen van de godvrezende koning Josia in 609 v. Chr. Eerst komt het volk kort onder de macht van de Egyptenaren en daarna ongeveer zeventig jaar onder die van de Babyloniërs waaraan de koningen van Juda onderworpen zijn. Dan komt de wegvoering in ballingschap naar Babel in drie gedeelten: de eerste tijdens de regering van koning Jojakim in 603 v. Chr. (Dan.1:1-4), de tweede onder koning Jojachin in 597 v. Chr. (2 Kon.24; Ezech.1:1,2) en de derde in 586 v. Chr. tijdens de laatste koning Zedekia, die tegen koning Nebukadnezar van Babel in opstand komt (2 Kon.25). Deze verwoest stad en tempel en voert de overgebleven bevolking naar Babel. De armsten van het land laat hij achter voor de voortgang van het agrarische leven.

De profeten van Israël: Jesaja, Jeremia, Daniël, Habakuk en anderen hebben veel over Babel geprofeteerd. Jesaja voorzegt dat God Babel zal verwoesten (13:17-22) en dat Israël een spotlied over de koning van Babel zal aanheffen (14:3-23). Jeremia's laatste en langste profetie (Jer.50/51) gaat over de ondergang van de Babyloniërs, maar Israël en Juda zullen bevrijd worden (50:19,20, 33,34). Babel zal verwoest worden en is verwoest. De Meden en Perzen veroveren in 539 v. Chr. de stad en doden koning Belsazar (Dan.5). In 141 v. Chr. veroveren de Parthen dit gebied en dan wordt het 'in een desolate sluier gehuld'. Tijdens de Irakoerlog in 2003 wordt in het gebied van Babel een groot militair kamp gevestigd en dan wordt er veel archeologisch materiaal vernietigd. Gods strafgericht over Babel is gekomen, maar niet zonder Zijn waarschuwingen, in het bijzonder aan het adres van koning Nebukadnezar (Dan.2/4). Het volk, dat God gebruikt heeft om Zijn volk te straffen, straft Hij daarna voor de manier waarop het dat gedaan heeft vanwege zijn trots en wreedheid. De geest van Babel is een verkeerde geest. Daarom wordt Babel de belichaming van het kwaad en wordt Babylon de naam van de stad van de mens zonder God in de tijd vóór Jezus' terugkomst. Amen.

Gebed

Heilige en rechtvaardige Rechter, dank U voor Uw strafgericht over Babel en voor Uw bevrijding van Uw volk Israël. Geef dat we Babylon op tijd verlaten en door U gered worden, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom staan er zoveel profetieën over Babel en Babylon in de Bijbel?
2. Wat zijn de overeenkomsten/verschillen tussen de val van Babel en van Babylon?
3. Wat betekent de val van Babel in het verleden en die van Babylon in de toekomst voor je?

3 oktober

DE RUITER OP HET WITTE PAARD

Lezen: Openbaring 19

(Johannes vertelt:) En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard, en Hij Die daarop zat, werd getrouw en waarachtig genoemd. En Hij oordeelt en voert oorlog in gerechtigheid. En Zijn ogen waren als een vuurvlam en op Zijn hoofd waren vele diademen. Hij had een Naam, die opgeschreven was en die niemand kent dan Hijzelf. En Hij was bekleed met een bloed gedoopt bovenkleed en Zijn Naam luidt: Het Woord van God...Er stond op Zijn bovenkleed en op Zijn dij deze Naam geschreven: Koning der koningen en Heere der heren. (Openbaring 19:11-13,16)

Na de openbaring aan Johannes over de bruiloft van het Lam en de vermaning van de engel om hem niet te aanbidden maar God, ziet Johannes de hemel opengaan. Eerder zag hij een open deur in de hemel (4:1), maar nu gaat de hemel zelf open om baan te maken voor de Ruiter op het witte paard en zijn gevolg, die klaar staan om naar de aarde te komen. Johannes zag eerder een wit paard met een Ruiter Die een boog had, een kroon ontving en Die uittrok, overwinnend en om te overwinnen (6:2). Deze Ruiter is volgens veel uitleggers Jezus met de verkondiging van het Evangelie van het Koninkrijk. Deze Ruiter verscheen bij de opening van het eerste zegel vóór de uitgieting van Gods strafgerichten over de aarde. De Ruiter, Die Johannes nu ziet, is Jezus Die terugkomt in heerlijkheid en Zijn voorlaatste strafgericht uitoefent door Zijn overwinning op het beest en zijn handlangers. Jezus staat aan het begin en aan het einde: 'Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid' (Hebr.13:8). Een heerlijke bemoediging voor Zijn vervolgte Gemeente, toen en vandaag! De eerste Ruiter op het witte paard, die Johannes zag, droeg geen namen, maar de Ruiter Die hij nu ziet, draagt veel namen: 'Getrouw en Waarachtig', 'een Naam die niemand kent dan Hijzelf', 'het Woord van God' en 'Koning der koningen en Heere der heren'. Al deze namen zeggen wie Hij is en wat Hij doet. Zijn Naam, die voor ons onbekend is, gaat ons verstand te boven. Hij is groter dan al Zijn Namen. Op deze Namen mogen we een beroep doen door ze aan te roepen in allerlei omstandigheden. Dan leren we de betekenis van Zijn Namen in ons leven kennen, want Hij draagt Zijn Namen met eer en Hij doet die eer aan. We ervaren de kracht en de heerlijkheid ervan. Verder zegt Johannes dat de Ruiter op het witte paard oordeelt en oorlog voert in gerechtigheid. Hij is de rechtvaardige Koning-Rechter. Johannes ziet dat Zijn ogen als een vuurvlam zijn: Hij heeft een alles doordringende blik die alle onreinheid verbrandt (1:14; 2:18; Dan.10:6). Verder draagt Hij vele diademen, een soort kronen. De draak droeg er zeven (12:3) en het beest uit de zee tien (13:1), maar Jezus overtreft die. Hij is de Koning der koningen en de Heere der heren. Hij is gekleed met een in bloed gedoopt bovenkleed (Jes.63:1-6): een onheilspellend voorteken voor Zijn tegenstanders. Hij is een geducht Strijder met Wie niet te spotten valt. Jezus staat klaar om oorlog te voeren tegen het beest met zijn handlangers; een oorlog die Hij wint en Zijn vrede rijk doet aanbreken! Amen.

Gebed

Koning der koningen en Heere der heren, dank U voor Uw komst om oorlog te voeren tegen Uw tegenstanders. Geef dat ook wij mogen strijden in Uw Naam en door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de laatste oorlog vóór Jezus' terugkomst in heerlijkheid?
2. Wat betekenen de Namen die hier genoemd worden voor je?
3. Ben je een strijder in Jezus' leger? Hoe? Waarom (niet)?

4 oktober

DE STRIJD VAN DE RUITER OP HET WITTE PAARD

Lezen: Openbaring 19:11-21

(Johannes ziet:) En de legers in de hemel volgden Hem (de Ruiters op het witte paard), gekleed in fijn linnen, wit en smetteloos. En uit Zijn mond kwam een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenvolken zou slaan. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf. En Hij treedt de wijnpersbak van de wijn van de grimmige toorn van de almachtige God. (Openbaring 19:14,15)

Nadat Johannes de Ruiters op het witte paard gezien heeft en Zijn Namen gehoord heeft, ziet hij dat de legers in de hemel Hem volgen op witte paarden, gekleed in fijn linnen, wit en smetteloos. Als een militair escorte begeleiden deze ruiters Jezus op weg naar de eindstrijd. Ze zijn de hemelse legerscharen van heilige engelen (Mt.25:31; 26:53; Mk.8:38; 1 Thess.3:13; 2 Thess.1:7). Hun kleding geeft hun hemelse glans en heiligheid aan en is niet met bloed gekleurd zoals het kled van de Ruiters op het witte paard.

Daarna ziet Johannes dat uit de mond van de Ruiters op het witte paard een scherp zwaard komt om daarmee de heidenvolken te slaan. Dit herinnert aan het tweesnijdend, scherpe zwaard, dat Johannes zag bij Jezus' verschijning aan hem (1:16; 2:12) en aan de profetie van Jesaja waar de Knecht van de HEERE zegt dat de HEERE Zijn mond tot een scherp zwaard heeft gemaakt, zodat Zijn woorden doel treffen (Jes. 49:2). Hier spreekt de Ruiters Zijn oordeel uit over de Godvijandige heidenvolken dat hen als een scherp zwaard zal treffen. Jesaja heeft over de Messias voorgezegd: 'Maar Hij zal de aarde slaan met de roede van Zijn mond en met de adem van Zijn lippen zal Hij de goddeloze doden' (11:4). Deze profetie wordt nu vervuld. Johannes hoort: 'En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf. En Hij treedt de wijnpersbak van de wijn van de grimmige toorn van de almachtige God'. Deze woorden sluiten aan bij Psalm 2:9: 'U (de Messias) zult hen verpletteren met een ijzeren scepter, U zult hen in stukken slaan als aardewerk' en bij het eerdere visioen over de wijnoogst: 'En de engel zond zijn sikkel op de aarde en oogstte de druiven van de wijnstok van de aarde en wierp die in de grote wijnpersbak van de toorn van God. En de wijnpersbak werd getreden buiten de stad en er kwam bloed uit de wijnpersbak, tot aan de tomen van de paarden, zestienhonderd stadiën ver' (14:19,20). Dit alles ziet en hoort Johannes voordat de veldslag begint. Zo zeker is de overwinning van het Lam en de komst van Gods Koninkrijk! Amen.

Gebed

Dank U, almachtige en rechtvaardige God, voor deze aankondiging van de strijd en de overwinning van Jezus, Uw Zoon, de Ruiters op het witte paard. Geef dat we daarin geloven en die verwachten, door de kracht van Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de dienst van de engelen?
2. Waarom wordt uitvoerig over de Ruiters op het witte paard gesproken?
3. Ben je bang voor de Ruiters op het witte paard? Hoe? Waarom (niet)?

5 oktober

DE OVERWINNING VAN DE RUITER OP HET WITTE PAARD

Lezen: Openbaring 19:11-21

(Johannes vertelt:) En ik zag één engel dicht bij de zon staan en hij riep met luide stem naar alle vogels die hoog aan de hemel vlogen: Kom en verzamel u voor het avondmaal van de grote God, om te eten vlees van koningen en vlees van oversten over duizend en vlees van machtigen en vlees van paarden en van hen die daarop zitten, en vlees van alle vrijen en van slaven, kleinen en groten.

En ik zag het beest en de koningen van de aarde en hun legers bijeenverzameld om oorlog te voeren tegen Hem Die op het paard zat en tegen Zijn leger. En het beest werd gegrepen en met hem de valse profeet, die in zijn tegenwoordigheid de tekenen gedaan had, waardoor hij hen misleid had die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbeden hadden. Deze werden levend geworpen in de poel van vuur, die van zwavel brandt. En de overigen werden gedood met het zwaard van Hem Die op het paard zat, namelijk het zwaard dat uit Zijn mond kwam. En alle vogels werden verzadigd met hun vlees. (Openbaring 19:17-21)

Nadat hij de Ruiters op het witte paard met Zijn ruiterslegers en wapenrusting heeft gezien, ziet Johannes één engel dicht bij de zon staan die de vogels luid oproept om zich te verzamelen voor het avondmaal van de grote God. Ze moeten als aasgieren de dode lichamen verslinden van de verslagen koningen, oversten over duizend, machtigen, ruiters met hun paarden, alle vrijen en slaven, van alle leeftijden (13:16; 19:5; 20:12). Niemand ontkomt aan Gods strafgericht. Deze maaltijd van de grote God is het tegenbeeld van het avondmaal van de bruiloft van het Lam (7-9). Dit alles ziet en hoort Johannes voordat de veldslag geleverd is. Zo zeker is de overwinning van de Ruiters op het witte paard.

Na deze voorbereidingen ziet Johannes dat het beest uit de zee met de koningen van de aarde en hun legers zich verzamelen om oorlog te voeren tegen de Ruiters op het witte paard. De slag van Armageddon gaat nu beginnen (16:12-16). De Ruiters op het witte paard grijpt de aanvoerder van de legers: het beest uit de zee met het beest uit aarde - de valse profeet - en werpt ze beide levend in de poel van vuur die van zwavel brandt. De valse profeet mag in het verleden tekenen gedaan hebben en mensen misleid hebben door het merkteken van het beest en de aanbeding van het beeld, nu is het met zijn macht en die van het beest gedaan. De overige tegenstanders worden met het zwaard, dat uit de mond van de Ruiters op het witte paard komt, gedood. Alle roofvogels worden met hun dode lichamen verzadigd. Wat een vreselijk einde voor de tegenstanders van God en van Zijn Zoon Jezus Christus! Hij is Overwinnaar en Zijn Koninkrijk van vrede en gerechtigheid komt! Amen.

Gebed

Heere Jezus, grote Overwinnaar, dank U voor Uw overwinning over de twee beesten en de koningen van de aarde. Geef dat we in Uw overwinning geloven en die verwachten, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de slag bij Armageddon?
2. Waarom krijgen we geen uitvoerig verslag van deze veldslag?
3. Wat is je reactie op deze overwinning? Waarom?

6 oktober

DE BINDING VAN SATAN

Lezen: Openbaring 20:1-6

(Johannes vertelt:) En ik zag een engel neerdalen uit de hemel met de sleutel van de afgrond en een grote ketting in zijn hand. En hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en bond hem voor duizend jaar, en wierp hem in de afgrond en sloot hem daarin op en verzegelde die boven hem, opdat hij de volken niet meer zou misleiden, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen zouden zijn. En daarna moet hij een korte tijd worden losgelaten. (Openbaring 20:1-3)

Na de voorlaatste veldslag waarin het beest en de valse profeet in de poel van vuur worden geworpen, ziet Johannes een engel die uit de hemel neerdaalt op de aarde. Hij heeft de sleutel van de put van de afgrond (9:1,2) en een grote ketting in zijn hand: de sleutel om de afgrond te openen en te sluiten en een grote ketting om iemand daarmee te binden. De afgrond is de tijdelijke verblijfplaats van de demonen (9:1,2; Lk.8:31), in tegenstelling tot de poel van vuur en zwavel die hun eeuwige bestemming is (10). De engel grijpt de draak, de oude slang, de duivel en de satan en bindt hem voor duizend jaar. Over wie gebonden wordt is geen twijfel mogelijk. Evenals eerder (12:9) worden zijn namen hier opgesomd om aan te geven wie hij is en wat hij doet. Gods aartsvijand wordt gebonden voor duizend jaar; de periode die samenvalt met de regering van Jezus en de Zijnen over de aarde in het duizendjarige vrederijk (4). Niet alleen zijn bewegingsvrijheid wordt beperkt, hij wordt totaal uitgeschakeld. Hij kan zijn macht op geen enkele manier meer uitoefenen. Hij kan niet langer rondgaan als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden (1 Petr.5:8). Wat een bevrijding voor de aarde en haar bewoners! Een rustdag voor de wereld!

De engel werpt de gebonden draak in de afgrond, sluit het deksel van de put en voorziet die van een zegel, zodat de put niet geopend kan worden. Ontsnapping is onmogelijk! Hij is daar goed opgeborgen. Hij kan de volken niet langer misleiden en Gods werk niet langer bestrijden. Duizend jaren is een lange periode, maar niet van onbeperkte duur. Na afloop ervan wordt satan voor een korte tijd losgelaten; 'kort' in vergelijking met de duizend jaren. Hij moet weer losgelaten worden in verband met Gods heilsplan en de voltooiing ervan. Zijn binding en uitschakeling zijn van tijdelijke aard; een lange adempauze in de geschiedenis van de wereld. Zo heeft God het bepaald en Hij heeft dat gedaan met wijze bedoelingen die ons verstand te boven gaan. Hij regeert en toont Zijn almacht over de machtige draak! Jezus komt terug in heerlijkheid en Gods Koninkrijk komt in volheid. Amen.

Gebed

Dank U, almachtige en eeuwige God, voor Uw binding van satan duizend jaar lang. Geef dat we daarin geloven en die verwachten, in Jezus' Naam, door de kracht van de Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de overwinning over satan?
2. Is de binding van satan tegenwoordig óf toekomstig? Waarom?
3. Verlang je naar zijn binding? Hoe? Waarom (niet)?

7 oktober

HET DUIZENDJARIGE RIJK

Lezen: Openbaring 20:1-10

(Johannes vertelt:) En ik zag tronen en zij gingen daarop zitten en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij werden weer levend en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang. (Openbaring 20:4)

Na het visioen over de binding en opsluiting van satan ziet Johannes tronen waarop rechters plaatsnemen en ze ontvangen de bevoegdheid om te oordelen, om recht te spreken. Dit herinnert aan het visioen van Daniël: 'Ik keek toe totdat er tronen werden geplaatst en de Oude van dagen (God) zich neerzette...Het gerechtshof hield zitting en de boeken werden geopend...totdat de Oude van dagen kwam, de heiligen van de Allerhoogste recht verschaft werd en het tijdstip was bereikt dat de heiligen het koningschap in bezit namen' (7:9,10,22). Dit visioen wordt nu vervuld. Johannes ziet tronen voor koningen-rechters die daarop gaan zitten en die een rechtszitting gaan houden. Verder ziet hij dat deze koningen-rechters de martelaren zijn, die om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God onthoofd zijn. Ze zijn trouw gebleven tijdens de grote verdrukking door het beest uit de zee. Ze hebben het beeld van het beest niet aanbeden en zijn merkteken niet ontvangen op hun voorhoofd en op hun hand. Hun trouw hebben ze betaald met het offer van hun leven. Ze hebben alles voor God en Jezus overgehad. Ze worden nu weer levend. Ze staan op uit de dood en gaan met Christus regeren duizend jaar lang. Ze treden nu op als koningen-rechters. Jezus heeft dat voorgezegd: 'Voorwaar, ik zeg u (Mijn leerlingen) die Mij gevolgd bent, in de wedergeboorte, als de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid, ook u zult zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen van Israël zult oordelen' (Mt.19:28). Paulus heeft daarover geschreven aan de gelovigen in Korinthe: 'Weet u niet dat de heiligen de wereld zullen oordelen?...Weet u niet dat wij de (afgefallen) engelen zullen oordelen?' (1 Kor.6:2,3). Deze woorden gaan nu in vervulling. Deze martelaren mogen met Jezus mee regeren en met Hem mee oordelen. Ze delen in Zijn heerlijkheid en in Zijn Koningschap. Wat een genade en eer! Ze kunnen zich daarover alleen maar verwonderen, de HEERE daarvoor danken, loven en aanbidden: 'Niet ons, HEERE, niet ons, maar geef Uw Naam eer, om Uw goedertierenheid, om Uw trouw' (Ps. 115:1). Amen.

Gebed

Koning der koningen en Heere der heren, dank U voor Uw opwekking van de gelovigen uit de dood en voor Uw genade en eer die U hen bewijst: delen in Uw heerlijkheid en Koningschap. Geef dat we daarin geloven en die verwachten, door de kracht van Uw Heilige Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de opwekking van de doden bij Jezus' terugkomst in heerlijkheid?
2. Wat is het verband tussen de binding van satan (1-3) en dit mee regeren met Christus?
3. Geloof je in je opstanding uit de doden? Hoe? Waarom (niet)?

8 oktober

DE EERSTE OPSTANDING

Lezen: Openbaring 20:1-10

(Johannes ziet en hoort:) Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij die deel heeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang. (Openb. 20:5,6)

Johannes heeft gezien hoe de martelaren zijn opgewekt uit de doden, plaatsgenomen hebben op de tronen en met Christus mee regeren en rechtspreken tijdens het duizendjarige rijk, wanneer satan opgesloten zit in de afgrond. Verder ziet hij dat de overigen van de doden niet weer levend worden. Ze blijven in hun graven totdat de duizend jaar voorbij zijn. Wie zijn die overigen van de doden? Alle mensen die als ongelovigen gestorven zijn. Ze delen niet in Christus' heerlijkheid en Koningschap. Zij behoren niet tot deze eerste opstanding. Er is dus een tweeërlei opstanding uit de dood. Jezus heeft daar al over gesproken: '...Want de tijd komt waarin allen die in de graven zijn, Zijn stem (van Jezus) zullen horen en zij zullen eruit gaan: zij die het goede gedaan hebben tot de opstanding ten leven, maar zij die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding ter verdoemenis' (Joh.5:28,29). Paulus schrijft over een rangorde: 'Ieder echter in zijn eigen orde: Christus als Eersteling (op de Paasmorgen), daarna wie van Christus zijn bij Zijn (terug)komst' (1 Kor.15:23). In dat verband spreekt hij niet over de opstanding van de ongelovigen. Dat doet hij ook niet in zijn eerste brief aan Christus' gemeente in Thessalonica: 'Want de Heere zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht (om Hem te verwelkomen). En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn' (1 Thess.4:16); op de nieuwe aarde. Nergens zegt de Bijbel dat gelovigen en ongelovigen tegelijk zullen opstaan.

Nu klinkt de vijfde zaligspreking in het boek Openbaring. Onuitsprekelijk gelukkig en heilig is hij/zij die aan de eerste opstanding van de gelovigen deelheeft. Over deze heeft de tweede dood: de eeuwige dood in de hel geen macht meer (2:11;20:14). Deze opgewekte gelovigen zullen priesters van God en van Christus zijn en zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang. Ze zullen zich toewijden aan de dienst van God en van Christus, in dankzegging, lofprijzing en aanbidding en met Hem mee regeren tijdens het duizendjarige vrede-rijk. Zij zullen voor God een koninkrijk van priesters zijn om de deugden - Zijn heerlijke werken - te verkondigen van Hem, Die hen uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht (Ex.19:5,6; 1 Petr.2:9). Wat een genade! Amen. .

Gebod

Dank U, Levensvorst van Pasen, dat U Uw gelovigen opwekt uit de doden en ze tot priesters en koningen voor U maakt en voor Uw Vader. Geef dat we deel mogen hebben aan deze eerste opstanding, door de kracht van Uw Heilige Geest, uit enkel genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Zijn er meer aanwijzingen in de Bijbel voor een tijdsverschil tussen de opstanding van de gelovigen en die van de ongelovigen?
2. Ken je een andere uitleg van de eerste opstanding? Voor welke kies je? Waarom?
3. Geloof je dat je tot de eerste opstanding zult behoren? Hoe? Waarom (niet)?

9 oktober

DE MESSIAS EN ZIJN VREDERIJK

Lezen: Jesaja 11:1-10

(Jesaja voorzegt:) Want op die dag zal de Wortel van Isaï er zijn, Die zal staan als banier voor de volken. Naar Hem zullen de heidenvolken vragen. Zijn rustplaats zal heerlijk zijn. (Jesaja 11:10)

Johannes' visioen over Jezus en Zijn duizendjarige vrederijk neemt geen eenzame plaats in de Bijbel in. Er zijn meer profetieën die dit voorzeggen. In Jesaja 11 voorzegt Jesaja de komst van de Messias en Zijn vrederijk. Uit de afgehouden tronk van het koningshuis van David – Zedekia was de laatste koning van Juda – zal een twijgje opgroeien en uit zijn wortels zal een loot vrucht voortbrengen. Isaï is de vader van koning David, maar voor diens zalving onbekend en onbetekend. Bij Jezus' geboorte is Jozef, de nakomeling van David, ook onbekend en onbetekend. De naam Isaï wijst op Gods trouw aan zijn verbond met David (2 Sam.7:13,14,16; 23:1-5). Er zal een nieuwe Koning opstaan: de Messias van Israël, de Gezalfde van de HEERE. Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten in Zijn volheid. De vreze van de HEERE – eerbied en ontzag voor Hem – zal een aangename geur voor Hem zijn. De HEERE rust Hem toe met Zijn Geest en dat maakt Hem tot een wijze en rechtvaardige Koning-Rechter. Bij Zijn oordeelsvorming laat Hij zich niet leiden door Zijn ogen en oren. Hij doorziet mensen en situaties. De armen en zwakken onder Zijn onderdanen ontvangen een rechtvaardig vonnis. Hij straft het kwade op aarde (of in het land) en doodt de goddeloze. Zijn regering wordt gekenmerkt door gerechtigheid: verbondsliefde en verbondstrouw! Wat een Koning!

Het gevolg van Zijn regering zal een paradijselijk Koninkrijk zijn waarin de vrede bloeit. De vloek, die door de zonde op de schepping rust, wordt opgeheven. Een wolf zal verblijven bij een lam en een luipaard zal neerliggen bij een geitenbok. Een kalf, een jonge leeuw en gemest vee zullen vreedig samen leven en een jongen zal hen weiden. Kwetsbare dieren en een weerloos kind zijn veilig bij roofdieren. De menselijke heerschappij over de dieren wordt hersteld en zelfs uitgeoefend door een kind. De tegenstelling tussen mensen en slangen wordt opgeheven. Een kind kan gerust zijn hand uitsteken in het nest van een gifslang. Niemand zal kwaad doen of verwoesting aanrichten op Gods heilige berg – de Sion – als het centrum van het Koninkrijk van God, want de aarde zal vol zijn van de kennis van de HEERE zoals het water de bodem van de zee bedekt. Alles zal door de vrede bloeien.

Op de dag van de vervulling van deze profetie zal Jezus als de Wortel van Isaï – Hij was er eerder dan David en Isaï - staan als banier voor de volken, als middelpunt en oriëntatiepunt. De heidenvolken zullen naar Hem vragen voor onderwijs en leiding en Zijn rustplaats zal heerlijk zijn. Om bij Hem rust te vinden op de rustdag van de wereld, de zevende dag van duizend jaar.

Deze profetie zal vervuld worden in het duizendjarige vrederijk, waarin Jezus op aarde regeert, voordat Hij Zijn Koningschap overgeeft aan Zijn Vader (1 Kor.15:24) en het Koninkrijk van Gods eeuwige heerlijkheid aanbreekt waarin God zal zijn alles in allen. 'Uw Koninkrijk kome!' Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor deze profetie over Uw Messias en Zijn vrederijk. Geef dat we die geloven en haar vervulling verwachten, in Jezus' Naam, door de kracht van de Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat heeft Jesaja nog meer geprofeteerd over de Messias en Zijn Koninkrijk?
2. Waarin is deze profetie al vervuld en waarin nog niet vervuld?
3. Verlang je naar Jezus en Zijn vrederijk? Hoe? Waarom (niet)?

10 oktober

JERUZALEM EN HET VREDERIIK

Lezen: Jesaja 65:17-25

(Jesaja voorzegt:) Maar wees vrolijk en verheug u tot in eeuwigheid in wat Ik schep, want zie, Ik schep Jeruzalem een vreugde en zijn volk blijdschap. En Ik zal Mij verheugen over Jeruzalem en vrolijk zijn over Mijn volk... (Jesaja 65:18,19)

De stad Jeruzalem neemt in de Bijbel een grote plaats in, ook in de profetieën van Jesaja. Al ligt de stad in puin Jesaja spreekt over haar toekomst veelbelovende profetieën uit. Wachters op de muren van de stad mogen de HEERE geen rust geven, totdat Hij Jeruzalem gegrondvest heeft en gesteld heeft tot een lof op aarde' (62:7). In Jesaja 65 voorzegt Jesaja het herstel van Israël. De HEERE gaat iets nieuws scheppen: 'Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde'. De HEERE, de God van Israël, zal dit doen. Hij laat niet los het werk van Zijn handen, maar Hij voltooit het en brengt het tot heerlijkheid. Bij 'een nieuwe hemel en een nieuwe aarde' denken we aan Openbaring 21 waar over het Koninkrijk van Gods eeuwige heerlijkheid gesproken wordt ná het eindoordeel waarbij de dood en het rijk van de dood in de poel van vuur geworpen is. Uit het vervolg van deze profetie blijkt dat de dood nog niet uitgebannen is (20). Daarom heeft deze profetie betrekking op het duizendjarige vrede-rijk als een schepping van God. Dat zal zo'n heerlijke tijd zijn dat aan de vroegere dingen niet meer gedacht wordt, want er is alle reden om vrolijk te zijn. De HEERE schept vreugde voor Jeruzalem en maakt haar inwoners blij. Deze blijdschap is het gevolg van Gods eigen vreugde over Jeruzalem. Vreugde bij God en bij de mensen! Wat is er heerlijker? Er is veel stof voor vreugde, want er zullen geen geluiden van pijn en verdriet meer gehoord worden, de zuigelingensterfte is voorbij en de oudere mensen zullen een hoge leeftijd bereiken voordat ze sterven. Wanneer een honderdjarige sterft, zal hij beschouwd worden als een jonge man. Ook een zondaar, die niet verdient om oud te worden, zal pas als honderdjarige vervloekt worden. Op de achtergrond van deze woorden staat de verbondsbepaling dat godvrezenden lang zullen leven, maar goddelozen jong zullen sterven (Ex.20:12; 23:26; Deut.4:26; enz.). In het vrede-rijk zijn zonde, vloek en dood nog niet uitgebannen zoals in het rijk van Gods eeuwige heerlijkheid. Maar Gods zegen zal groot zijn en zich uitstrekken over het dagelijkse leven van huizen bouwen en wijngaarden planten. Gods volk zal lang genieten van het werk van zijn handen. Hun arbeid zal niet tevergeefs zijn en ook het baren van kinderen niet, want de HEERE zal hen zegenen. De omgang met God zal bijzonder zijn: 'En het zal geschieden dat voordat zij roepen, Ik zal antwoorden, terwijl zij nog spreken, zal Ik horen'. Wat een kinderleven met de hemelse Vader! Jesaja eindigt deze profetie met een paradijselijke beschrijving van het vrede-rijk zoals in Hoofdstuk 11 met één toevoeging: de slang zal nog stof eten. Het Koninkrijk van Gods eeuwige heerlijkheid is dichtbij gekomen, maar nog niet aangebroken. Het beste komt nog: God alles in allen! Halleluja! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor Uw profetie over Jeruzalem en het vrede-rijk. Vervul die op Uw tijd en manier. Geef dat we de vervulling verwachten en ons daarop verheugen, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je andere Bijbelgedeelten die over de toekomst van Jeruzalem spreken?
2. Wat vind je moeilijk in deze profetie? Waarom?
3. Bid je voor de vrede van Jeruzalem (Ps.122:6-9)? Waarom (niet)? Hoe?

11 oktober

HET VREDESEVANGELIE VANUIT JERUZALEM NAAR DE VOLKEN

Lezen: Micha 4

*(Micha profeteert:) ...want uit Sion zal de wet uitgaan en het woord van de HEERE uit Jeruzalem.
(Micha 4:2)*

Micha ('Wie is als de HEERE?') treedt op als profeet in de 8^e eeuw v. Chr. Hij kondigt Gods oordeel aan over de steden Samaria en Jeruzalem en over de valse profeten. Na deze oordeelaankondigingen ziet Micha een visioen over de toekomst van Israël en de volken. Dit visioen komt ook voor in Jesaja 2. Is hier sprake van overname? In elk geval behoeven we aan de waarheid van deze profetie niet te twijfelen (Deut.17:6;19:15)! In de toekomst zal de tempelberg de hoogste en daarom de belangrijkste plaats op aarde zijn. Alle heidenvolken zullen er naar toestromen. Ze doen dat, omdat van daaruit de thora (de wet) en het woord van de HEERE uitgaan. De volken komen om daarin onderwijs te ontvangen en om daarnaar te handelen. Wat een verrassende reactie! Deze heidenvolken kennen de HEERE, de God van Israël, niet, maar ze zullen leergierig zijn naar Zijn onderwijs en begerig zijn om dat in praktijk te brengen. De Heilige Geest bewerkt dit door de zending. De HEERE zal in Jezus, de Messias, als Koning-Rechter optreden, want Hij heeft heel het oordeel aan Zijn Zoon gegeven (Joh.5:22,27). Micha profeteert: 'Hij zal oordelen tussen vele volken en machtige heidenvolken vonnissen, tot ver weg'. Hij zal rechtspreken en Zijn vonnis vellen over de volken. Het zal een rechtvaardig oordeel zijn met als gevolg: 'En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren'. Gods rijk van gerechtigheid en vrede is nu aangebroken. Geen gewapende vrede, maar werkelijke vrede op grond van recht en in de weg van recht, dank zij Jezus de rechtvaardige Rechter. Wapenwerktuigen worden landbouwwerktuigen en dat uit eigen beweging, vrijwillig. Er wordt geen oorlog meer gevoerd en geen legeroefeningen worden er meer gehouden. Onvoorstelbaar en toch werkelijk, omdat de HEERE het beloofd heeft en beloofd is beloofd! De Israëlieten zullen onder hun wijnstok en vijgenboom zitten en niemand zal ze schrik aanjagen. Tot nu is de aandacht gericht op de reactie van de heidenvolken op het uitgaan van de wet en van het woord van de HEERE vanuit Jeruzalem. Maar nu wordt het 'huis van Jakob' opgewekt met: 'Kom, laten wij wandelen in het licht van de HEERE'. Wanneer de heidenen gaan wandelen in de wegen van de HEERE, kan Gods eigen volk toch niet achterblijven? En hoe kan Jeruzalem ooit zo'n heerlijke positie krijgen, wanneer Israël zelf niet wandelt in het licht van de HEERE? De heidenvolken én Israël zullen dit doen door het werk van de Heilige Geest: 'Niet door kracht en niet door geweld, maar door Mijn Geest, zegt de HEERE van de legermachten' (Zach.4:6). Deze profetie zal in het duizendjarige vreedrijk vervuld worden en dit visioen werkelijkheid. Wat een toekomstperspectief! Amen.

Gebed

Dank U, God van Israël en van de volken, voor dit visioen over het uitgaan van Uw wet en woord naar de volken. Vervul dit visioen, tot eer van U en tot zegen van Israël en van de volken, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het gaan van de volken naar Jeruzalem?
2. Waarom zal dit visioen vervuld worden in het vreedrijk?
3. Verwacht je de vervulling van dit visioen? Waarom (niet)? Hoe?

12 oktober

DE VREDE VAN HET VREDERIJK

Lezen: Psalm 72

(David of Salomo zingt:) De bergen zullen voor het volk vrede dragen en de heuvels met gerechtigheid...In Zijn dagen (van de Vredevorst) zal de rechtvaardige tot bloei komen; en er zal grote vrede zijn, tot de maan er niet meer is. (Psalm 72:3,7)

De dichters van Israël zingen over de komst van Jezus als de Messias en Zijn vrederijk. Het Nieuwe Testament haalt psalmen aan als vervuld in Jezus. In Psalm 72 zingt David of Salomo over de Messias en Zijn Koninkrijk van vrede en gerechtigheid; 'voor Salomo' wordt ook vertaald 'door middel van Salomo, profetisch gesproken'. Uit de psalm blijkt dat de bezongen koning aardse koningen overtreft. Dit lied begint met een gebed voor de koning: 'O God, geef de koning Uw recht en Uw gerechtigheid aan de zoon van de koning. Dan zal hij over Uw volk rechtspreken met gerechtigheid en over Uw ellendigen met recht'. God, de Koning van hemel en aarde, is de volmaakte rechtvaardige Koning. Hij beschikt over gerechtigheid en over rechtvaardige wetten. Hem wordt gevraagd om deze aan Zijn aardse koning te schenken. Het gevolg hiervan is dat de koning voor Gods volk een rechtvaardige koning zal zijn en dat hij de ellendigen, de armen, onder Zijn volk rechtvaardig zal behandelen. De bergen van Israël zullen dan vrede (Hebr. *sjaloom*) dragen: het goede van God, welzijn in alle opzichten. Deze vrede komt het volk ten goede en komt tot stand door de rechtvaardige regering van deze koning; een vrede gefundeerd in het recht. Die vrede zal Jezus als de Messias verwerven door Zijn offerdood op het kruis. Hij zal Gods gerechtigheid vervullen. Daarom noemt Paulus Hem 'onze vrede' (Ef.2:14). De dichter bezingt deze vrede: 'In zijn dagen zal de rechtvaardige tot bloei komen; er zal grote vrede zijn, tot de maan er niet meer is. Hij zal heersen van zee tot zee, van de rivier de Eufraat tot de einden der aarde'. De rechtvaardige zal zich ontplooiën en genieten van Gods zegen. Er zal grote vrede zijn 'tot de maan er niet meer is'; van onbepaalde tijdsduur. Zijn regering zal zich uitstrekken van de Middellandse Zee tot de Rode Zee en van de rivier de Eufraat in het oosten tot het uiterste van de aarde; van noord naar zuid en van oost naar west. De wereldheerschappij zal Zijn deel zijn. David en Salomo hebben geregeerd over een groot rijkgebied, maar de Messias zal in het vrederijk de wereld regeren. In Zacharia 9:10 worden deze woorden toegepast op de Messias. Alle volken zullen Hem als Koning erkennen en Hem geschenken brengen, Hij zal zich over de zwakken ontfermen en een goede oogst geven (Ps.72:9-16). De dichter zingt verder: 'Zijn Naam zal voor eeuwig blijven; zolang de zon er is, wordt Zijn Naam van kind tot kind voortgeplant. Zij zullen in Hem gezegend worden; alle heidenvolken zullen Hem gelukkig prijzen'. Het lied eindigt met een oproep tot lofprijzing: 'Geloofd zij de HEERE God, de God van Israël; Hij doet wonderen, Hij alleen. Geloofd zij voor eeuwig Zijn heerlijke Naam; laat heel de aarde met Zijn heerlijkheid vervuld worden. Amen, ja ,amen'. Wie stemt hier niet mee in? Laat het hele volk hier 'amen' op zeggen! Amen.

Gebod

Dank U, HEERE, God van Israël, voor Uw belofte over het vrederijk van Jezus, Uw Zoon en Israëls Messias. Geef dat we daar in geloven en Hem en Zijn vrederijk verwachten, in Zijn Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer psalmen die over Jezus als de Messias en Zijn vrederijk zingen?
2. Hoe licht in de regering van David en Salomo het beeld van Jezus, de Vredevorst, op?
3. Verlang je naar de vrede van het vrederijk? Hoe? Waarom (niet)?

13 oktober

DE TROON VAN DE VREDEVORST

Lezen: Lukas 1:26-38

(Lukas vertelt:) En de engel (Gabriël) zei tegen haar (Maria):...En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de Naam Jezus geven...en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen. (Lukas 1:31-33)

Bij de aankondiging van Jezus' geboorte aan Maria voorzegt de engel Gabriël Jezus' Koningschap over het volk Israël. Hij is de beloofde Messias uit het koningshuis van David (2 Sam.7). Jozef is een nakomeling van David, maar heeft geen enkele regeermacht in Israël. Jezus, Maria's Zoon, zal die wel hebben. Hij zal Koning zijn over Israël, het huis van Jakob. Zijn Koningschap zal een nimmer eindigend karakter hebben. Het zal duren tot het einde van het duizendjarige vrederijk en het laatste oordeel waarna Jezus dit Koningschap zal teruggeven aan Zijn Vader (1 Kor.15:24-28). Daarna zal Hij met de Vader en de Heilige Geest regeren in het Koninkrijk van Gods eeuwige heerlijkheid.

Tijdens Zijn verblijf op aarde geeft Jezus veel onderwijs over het Koninkrijk van God, ook met betrekking tot Israël, Zijn volk. Tegen Zijn leerlingen zegt Hij: 'En Ik beschik u het Koninkrijk, zoals Mijn Vader dat aan Mij beschikt heeft, opdat u eet en drinkt aan Mijn tafel in Mijn Koninkrijk en op tronen zit en de twaalf stammen van Israël oordeelt' (Lk.22:29). In de gelijkenis van de slechte landbouwers zegt Jezus: 'Daarom zeg Ik u (leiders van het volk) dat het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt' (Mt.21:43). De moeder van Jezus' leerlingen Jakobus en Johannes vraagt aan Jezus of haar twee zonen mogen zitten, de één aan Zijn rechterhand en de ander aan Zijn linkerhand in Zijn Koninkrijk (Mt.20:20-28). Wanneer Jezus dichtbij Jeruzalem is denken de mensen dat het Koninkrijk van God onmiddellijk zal aanbreken (Lk.19:11). Na Zijn opstanding spreekt Jezus veertig dagen lang over de dingen die het Koninkrijk van God betreffen. Zijn leerlingen vragen dan: 'Heere, zult U in deze tijd voor Israël het Koninkrijk weer herstellen?' (Hand.1:3-8). Uit alles blijkt dat Jezus over de komst van Gods Koninkrijk gesproken heeft, ook met betrekking tot Zijn eigen volk Israël en dat Zijn leerlingen en tijdgenoten verwacht hebben dat zij het herstel van Davids troon in Jeruzalem zouden meemaken. Die verwachting was niet verkeerd, maar de tijd en de manier van de vervulling liggen in de handen van Jezus' Vader (Hand.1:7; Mt.20:23). Eerst moet de Heilige Geest uitgestort worden en moet er wereldwijd van Jezus getuigd worden, vanuit Jeruzalem tot het uiterste van de aarde, tot een getuigenis van alle volken en dan zal het einde komen (Mt.24:14): Jezus' terugkomst in heerlijkheid als de Koning van Israël en als de Rechter van de volken. Dan zal Hij vanuit Jeruzalem de wereld regeren en zal Zijn vrederijk aanbreken voor Israël en de volken. Wat een heerlijk perspectief! Om dat te verwachten, er naar te verlangen en er om te bidden: 'Uw Koninkrijk kome!' Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor Uw aankondiging van Jezus' geboorte als de Koning van Israël. Geef dat Uw volk hun Messias leert kennen tot behoud en tot herstel van Uw Koninkrijk aan Israël, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt het Nieuwe Testament nog meer over Jezus' Koningschap en Israël?
2. Wanneer moeten de profetieën over Israël vervuld worden zonder het vrederijk?
3. Geloof je in een duizendjarig vrederijk op aarde? Hoe? Waarom (niet)?

14 oktober

DE OVERWINNING VAN SATAN

Lezen: Openbaring 20:1-10

(Johannes hoort:) En wanneer die duizend jaar tot een einde gekomen zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten. En hij zal uitgaan om de volken te misleiden die zich in de vier hoeken van de aarde bevinden, Gog en Magog, om hen te verzamelen voor de oorlog. En hun aantal is als het zand van de zee. En zij kwamen op over de breedte van de aarde en omsingelden de legerplaats van de heiligen en de geliefde stad. Maar er daalde vuur van God neer uit de hemel en dat verslond hen. En de duivel, die hen misleidde, werd in de poel van vuur en zwavel geworpen, waar ook het beest en de valse profeet reeds zijn. En zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheid.

(Openbaring 20:7-10)

Na de openbaring over de binding van satan, de opstanding van de gelovigen en het duizendjarige rijk maakt God aan Johannes bekend wat er aan het einde van het vreedrijk gebeurt. Satan wordt uit zijn gevangenis vrij gelaten en gaat opnieuw uit om de volken van de aarde te verleiden. Van zijn gevangenschap heeft hij niets geleerd. Deze volken zijn overgebleven na de slag van Armageddon (19:19-21) en hebben Christus' zegenrijke regering ervaren tijdens het vreedrijk. Toch laten ze zich verleiden. Deze volken worden aangeduid met de namen Gog en Magog, ontleend aan de profetieën van Ezechiël (hfdst.38/39); symbolische namen voor Godvijandige volken. Tijdens het duizendjarige rijk hebben ze God en Jezus niet van harte gediend, maar zich geveinsd aan Hem onderworpen (Deut.33:29; Ps.18:45; 66:3; 81:16). Satan mobiliseert deze volken die samen een reusachtig groot leger vormen: 'als het zand aan de zee' waarvan de korrels ontelbaar zijn. Ze trekken op over de breedte van de aarde als een groot aanvalsleger met een breed front en ze omsingelen Jeruzalem: 'de legerplaats van de heiligen en de geliefde stad'. Daar zijn Christus en de gelovigen die met Hem regeren. Ze slaan het beleg om de stad om die te veroveren. Maar er daalt vuur uit de hemel dat hen verteert zoals bij de profeet Elia (2 Kon.1:10,12,14; Lk.9:54). God grijpt in en beslist de strijd voordat die losbarst. Aartsverleider satan wordt in de poel van vuur en zwavel geworpen waar zijn handlangers: het beest en de valse profeet al gestraft worden (19:20). Samen hebben ze tegen God en Jezus, Zijn Zoon, gestreden en nu worden ze samen gestraft. 'Dag en nacht': onafgebroken en 'in alle eeuwigheid': onophoudelijk worden ze gepijnigd in de hel, in de buitenste duisternis, in het eeuwige vuur. Dat is hun bestemming en Gods rechtvaardige straf voor al het kwaad dat ze op aarde hebben gedaan. Maar de verteerde volken, die in opstand kwamen, moeten eerst nog voor Gods troon verschijnen in het laatste oordeel (11-15). Dit is het einde van het duizendjarige rijk én het einde van het rijk van satan en zijn handlangers. De volledige openbaring van Gods Koninkrijk: het rijk van Gods eeuwige heerlijkheid, is in aantocht! Dan zal God alles in allen zijn. Halleluja! Amen.

Gebed

Redder en Rechter, dank U voor Uw laatste overwinning, Uw bevrijding van Jeruzalem en Uw rechtvaardig oordeel over satan. Geef dat we bij U behoren en in Uw overwinning delen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over deze laatste strijd en overwinning?
2. Wat zou Gods bedoeling zijn met de binding en loslating van satan en het duizendjarige rijk?
3. Wat betekent deze overwinning van satan voor je? Waarom?

15 oktober

DE AANVAL VAN GOG OP ISRAËL

Lezen: Ezechiël 38

(Ezechiël profeteert:) Op die dag zal het gebeuren, op de dag dat Gog over het land van Israël komt, spreekt de Heere HEERE, dat Mijn grimmigheid in Mijn neus zal opstijgen...Voorwaar, op die dag zal een zware aardbeving het land van Israël treffen!...Op al Mijn bergen zal Ik een zwaard tegen hem oproepen, spreekt de Heere HEERE... Ik zal met hem een rechtszaak voeren door pest en door bloed... Zo zal Ik Mijn grootheid tonen en Mij heiligen en voor de ogen van vele heidenvolken bekend worden. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben. (Ezechiël 38:18-23)

Wie zijn Gog en Magog die in Openbaring 20:8 genoemd worden? Na de heilsprofetieën over Israël en hun vervulling tijdens het duizendjarige vrederijk: de terugkeer van het volk naar het beloofde land, de hereniging van Juda en Israël, het wonen van de HEERE bij Zijn volk, het veilig wonen van Israël, breekt er 'aan het einde van de dagen' nog een moeilijke tijd aan. Israël wordt aangevallen door een volkencoalitie met een geweldig groot leger onder leiding van Gog, de oppervorst van Mesach en Tubal. Er worden hier een aantal volken genoemd die ten noorden, zuiden en oosten van Israël wonen. Het zijn volken die zich bevinden aan de rand van de toen bekende wereld. Ezechiël moet kijken in de richting van oppervorst Gog in het land van Magog en over hem profeteren. De HEERE zal de strijd tegen hem aanbinden: hem doen omkeren, haken in zijn kaken slaan en hem doen uittrekken met zijn grote legermacht. Gog wordt opgeroepen om zich klaar te maken voor de strijd en de HEERE zal hem straffen. Daarom zal hij naar het land Israël optrekken waarin de inwoners veilig wonen. Zijn invasie zal als een wolk het land bedekken. God heeft in dit alles Zijn hand om Gog en de volken te straffen. Hij weet van hun plannen. Gog wil naar het land gaan om vee en bezit te roven. Hebzucht drijft hem. En dan spreekt de HEERE Gog aan door Ezechiël. Op de dag van zijn aanval zal hij er achter komen hoe de situatie is. God zal hem in het land van Israël brengen en dan zullen de volken Hem leren kennen wanneer Hij zich als de Heilige zal tonen in het straffen van Gog. Hij kan denken dat hij de initiatiefnemer is van deze aanval op Israël, maar die is al voorzeggd en die wordt ook door de God van Israël bestuurd. Wanneer Gog in het land van Israël komt zal de HEERE in grote woede uitbarsten en ingrijpen. Hij zal het land treffen met een zware aardbeving. De vissen, de vogels, de dieren en alle mensen op aarde zullen voor Gods aangezicht beven. De bergen zullen neergeworpen worden, de rotswanden instorten en de muren op de grond neervallen. Gog en zijn medestanders zullen in de strijd in verwarring raken en elkaar bestrijden en doden. De HEERE treedt met Gog in het gericht door pest en bloed. Stortregens, hagelstenen, vuur en zwavel zal Hij op Gog en zijn legers doen regenen. Zo zal de HEERE, de God van Israël, Zijn grootheid en heiligheid laten zien aan de heidenvolken. Ze zullen weten dat Hij de HEERE is, de trouwe Verbondsgod van Israël. Het gaat om Zijn eer en alles moet Hem eren! Amen.

Gebed

Koning van Israël en Koning van de volken, dank U voor deze profetie over de aanval van Gog tegen Uw volk. Geef dat deze profetie Uw volk Israël en ons zal bemoedigen, in Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bepreken

1. Welke rol speelt Israël bij deze aanval?
2. Wanneer wordt deze profetie vervuld?
3. Wat leer je uit deze profetie?

16 oktober

DE ONDERGANG VAN GOG IN ISRAËL

Lezen: Ezechiël 39

(Ezechiël hoort:) En u, mensenkind, profeteer tegen Gog, en zeg: Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal u, Gog, oppervorst van Mesech en Tubal! Ik zal u omkeren, u meeslepen, u doen optrekken uit het uiterste noorden en u op de bergen van Israël brengen, maar Ik zal uw boog uit uw linkerhand slaan, en uw pijlen uit uw rechterhand doen vallen. Op de bergen van Israël zult u vallen, u en al uw troepen, en de volken die met u zijn. Ik heb u aan allerlei soorten roofvogels en aan de dieren van het veld tot voedsel gegeven. Op het open veld zult u vallen, want Ik heb het gesproken, spreekt de Heere HEERE. (Ezechiël 39:1-5)

Na de aankondiging van Gods strafgericht over Gog met zijn coalitie die Israël aanvalt om het te beroven, ontvangt Ezechiël een nieuwe profetie. De HEERE zal Gog omkeren en leiden, hem doen optrekken uit het verre noorden en hem brengen op de bergen van Israël. Hij zal zijn wapens uit zijn handen slaan en met zijn hele troepenmacht zal hij vallen op de bergen van Israël en hun dode lichamen zullen een prooi worden voor de roofvogels en de wilde dieren. De HEERE zal vuur zenden in het land Magog, waar Gog vandaan komt, en onder de inwoners van de kustlanden – bondgenoten van Gog - die daar in gerustheid leven. Dan zullen ze weten dat de HEERE de God van Israël is. Verder zal Hij Zijn heilige Naam te midden van Zijn eigen volk bekendmaken en die niet langer laten ontwijden. De Israëlieten zullen dit weten én de heidenvolken zullen weten dat de HEERE de Heilige in Israël is; de God van Zijn uitverkoren volk. Zijn gericht over Gog komt zoals Hij gezegd heeft.

Na de vernietiging van Gogs leger zullen de Israëlieten uitgaan om het wapentuig te verbranden; zeven jaar lang. Ze zullen op hun beurt hun vijanden beroven. Gog en heel zijn leger zullen in Israël begraven worden in het dal aan de oostkant van de Middellandse Zee; in het 'Dal van de menigte van Gog'. Alle Israëlieten zijn nodig om al de dode lichamen te begraven en zo wordt het land gereinigd. Dit zal hun tot eer zijn op de dag dat de HEERE zichzelf verheerlijkt. Deze massabegraafplaats krijgt de naam Hamona ('menigte') zoals ook een stad heet. Het land Israël wordt grondig gereinigd. Die dode lichamen van Gog en zijn bondgenoten zijn vóór hun begrafenis een maaltijd voor de dieren. Ze bieden de HEERE een groot offer aan. De HEERE zal Zijn heerlijkheid aan de heidenvolken laten zien door de vernietiging van Gog. De Israëlieten zullen weten dat de HEERE hun God is. En dan belooft de HEERE dat Hij een omkeer zal brengen in het lot van Zijn volk en zich er over zal ontfermen. Hij zal ijveren voor Zijn heilige Naam. De HEERE zal ze terugbrengen uit de verstrooiing en door hen geheiligd worden voor de ogen van de heidenvolken. De Israëlieten zullen de HEERE kennen Die hen in ballingschap voerde én Die hen weer teruggebracht heeft. Niemand zal daar achterblijven. Dan zal de HEERE Zijn Geest over hen uitgieten en zal Hij Zijn aangezicht niet meer verbergen! Dat is de Pinksterzegen en het Pinksterleven. Wat een veelbelovende toekomst! En beloofd is beloofd! Amen.

Gebed

Dank U, Koning der koningen, voor deze profetieën over Uw overwinning van Gog, de reiniging van Uw land en de uitstorting van Uw Geest. Vervul deze tot zegen van Israël en de volken, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welk verband is er met Openb.20:7-10?
2. Wanneer en hoe wordt deze profetie vervuld?
3. Ken je de HEERE, de God van Israël? Hoe? Waarom (niet)?

17 oktober

HET LAATSTE OORDEEL

Lezen: Openbaring 20

(Johannes vertelt:) En ik zag een grote witte troon en Hem Die daarop zat. Voor Zijn aangezicht vluchtten de aarde en de hemel weg, zodat er geen plaats meer voor hen te vinden was. En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek van het leven. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, naar hun werken. En de zee gaf de doden die in haar waren. Ook de dood en het rijk van de dood gaven de doden die in hen waren en zij werden geoordeeld, ieder overeenkomstig zijn werken. En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood. En als iemand niet bleek ingeschreven te zijn in het boek van het leven, werd hij in de poel van vuur geworpen. (Openbaring 20:11-15)

Na de overwinning van satan en zijn eeuwige straf in de vuurpoel ziet Johannes een grote witte troon en God Die daarop zit. Eerder heeft hij een troon in de hemel gezien met God Die regeert (4:2,3). Nu ziet hij een grote witte troon met God als Rechter. Gods verschijning is zo vol majesteit dat de aarde en de hemel voor Zijn aangezicht wegvluchten en er is geen plaats meer voor hen. Aarde en hemel kunnen niet langer dingen voor de HEERE verbergen. Alles komt nu aan het licht voor Zijn rechterstoel. De laatste rechtszitting gaat beginnen. Johannes ziet de doden, klein en groot voor God staan. Aan het begin van het duizendjarige rijk heeft Hij de gelovigen uit de doden opgewekt (4-6), nu wekt Hij de ongelovigen op, klein en groot, van alle leeftijden. Wat een grote mensenmassa! Ze staan voor Gods rechterstoel in afwachting van de uitspraak van de Rechter en de voltrekking van Zijn vonnis. En dan gaan de boeken open: het boek van Gods alwetendheid waarin staat wat ieder mens in zijn leven gedaan heeft (Mal.3:16-18), maar ook het boek van het leven waarin de namen van de gelovigen staan. Overeenkomstig wat in de boeken geschreven staat, naar hun werken, worden alle opgestane doden geoordeeld. Wie niet in Gods levensboek staat, wordt in de poel van het vuur geworpen. Alle doden, waar ze zich ook bevinden, zelfs wanneer ze op de zeebodem zijn of in de dood of het rijk van de dood, worden geoordeeld; ieder overeenkomstig zijn werken. Dit wordt hier twee keer gezegd! De zee, de dood en het rijk van de dood worden hier voorgesteld als personen die de doden gevangen houden, maar nu moeten loslaten. Niemand is onbereikbaar voor Gods almacht om opgewekt te worden uit de doden én voor Zijn oordeel dat alle ongelovigen treft vanwege hun onbekeerlijkheid. Aan de macht van de dood en aan het rijk van de dood komen nu voor altijd een einde (1 Kor.15:26). Ook zij worden geworpen in de poel van vuur; de tweede, de eeuwige dood, in de hel. Ze komen terecht bij de duivel, het beest en de valse profeet (10). Dat is het lot van alle goddelozen: eeuwig straf lijden in de buitenste duisternis (2 Thess.1:8,9). Wat een ernstige waarschuwing! Bekeer je en leef! Leef voor eeuwig! Amen.

Gebed

Dank U, almachtige en eeuwige God, voor Uw laatste oordeel. U spreekt recht en U doet recht. Geef dat we nu al de vrijspraak kennen van schuld en straf omwille van Jezus, Uw Zoon, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het laatste oordeel?
2. Wat zegt de Bijbel over het boek van het leven? Waarom wordt het hier genoemd?
3. Ben je bang voor het laatste oordeel? Hoe? Waarom (niet)?

18 oktober

HET NIEUWE JERUZALEM

Lezen: Openbaring 21:1-8

(Johannes vertelt:) En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan. En de zee was er niet meer. En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, neerdalen van God uit de hemel, gereedgemaakt als een bruid die voor haar man sierlijk gemaakt is. (Openbaring 21:1,2)

Na het visioen over het laatste oordeel en het werpen van de dood in de vuurpoel ziet Johannes een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan. Hun oude gedaante vanaf de schepping van hemel en aarde is verdwenen. God heeft de hele geschapen werkelijkheid vernieuwd. Johannes ziet een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. 'Nieuw' (Gr. *kainos*) betekent: nieuwsoortig, van een andere kwaliteit, en staat tegenover wat verouderd en uitgediend is. Johannes ziet ook dat er geen zee meer is; de zee als bron van gevaren en chaos (Job 7:12; Jes.57:20; Openb.17:15) en als de oorspronkelijke woonplaats van het beest (13:1). Johannes hoort kort daarna een stem die zegt: 'God zal alle tranen van hun ogen afwissen en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan'. Al deze negatieve dingen zijn verdwenen. Wat een gezegende verandering! Jesaja's profetieën gaan in vervulling: 'Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Aan de vorige dingen zal niet meer gedacht worden, ze zullen niet meer opkomen in het hart' (65:17) en: 'Want zoals de nieuwe hemel en de nieuwe aarde die Ik ga maken, voor Mijn aangezicht zullen blijven staan, spreekt de HEERE, zo zullen ook uw nageslacht (van Israël) en uw naam blijven staan' (66:22). Gods woorden worden vervuld in het duizendjarige vrederijk én volledig in het rijk van Gods eeuwige heerlijkheid!

Johannes ziet nog meer dan een nieuwe hemel en een nieuwe aarde: de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, daalt neer van God uit de hemel als een stralende bruid. Over deze stad heeft Johannes al eerder gehoord: De gelovige overwinnaar zal de naam van de stad van God, het nieuwe Jeruzalem, ontvangen; de stad die uit de hemel bij God vandaan neerdaalt (3:12). Abraham verwachtte die stad waarvan God de Bouwer en Ontwerper is (Hebr.11:10,16). De naam Jeruzalem ('stad van de vrede') herinnert aan het oude Jeruzalem, de hoofdstad van Israël, en de woorden 'heilig' en 'nieuw' wijzen op Gods vernieuwing van de stad. De stad is Zijn geschenk en werk, van hemelse oorsprong. Ze is klaargemaakt als een bruid, die voor haar man versierd is (61:10). Het nieuwe Jeruzalem ziet er stralend uit. Gods heerlijkheid rust op haar en straalt van haar af. Johannes kijkt zijn ogen uit, wanneer hij het nieuwe Jeruzalem uit de hemel ziet neerdalen op de aarde. Haar heerlijkheid en schoonheid overtreffen alles! Deze stad heeft God voorbereid voor allen die Hem liefhebben en dienen. Ze zullen hier wonen en zich in Hem verheugen tot in de eeuwen der eeuwen. Jij ook? Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor dit visioen over het nieuwe Jeruzalem dat Johannes ziet. Geef dat we daarin mogen wonen en ons in U mogen verheugen tot in alle eeuwigheid, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het nieuwe Jeruzalem?
2. Heeft het nieuwe Jeruzalem ook met Israël, het Joodse volk, te maken?
3. Hoop je eenmaal in deze stad te wonen? Waarom (niet)?

19 oktober

GOD WOONT BIJ DE MENSEN

Lezen: Openbaring 21:1-8

(Johannes vertelt:) En ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen en zij zullen Zijn volk zijn en God zelf zal bij hen zijn en hun God zijn. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. (Openbaring 21:3,4)

Na het zien van het nederdalen van het nieuwe Jeruzalem op aarde hoort Johannes een luide stem uit de hemel zeggen: 'Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen en zij zullen Zijn volk zijn en God zelf zal bij hen en hun God zijn'. Deze bemoedigende woorden spreekt een engel. Johannes heeft eerder over 'de tent van God' gehoord. Over de verheerlijkte gelovigen in de hemel zal God Zijn tent uitspreiden (7:15). De tent is een beeld van de heerlijkheid van God (Lev.26:11,12; Ezech.37:27; 43:7). Het wonen van God bij de mensen werd eerst afgebeeld door de tabernakel en later door de tempel. In Jezus Christus en in Zijn Gemeente kwam God wonen (Joh.1:14; 2 Kor.6:16). Deze voorlopige gestalten krijgen in de toekomst hun definitieve gestalte in het nieuwe Jeruzalem op de nieuwe aarde. Gods verbondsbelofte wordt volledig vervuld (Gen.17:7; Jer.24:7; 30:22; 31:1; Ezech.11:20; 36:28); niet alleen voor het gelovige Israël, maar ook voor de gelovigen uit de heidenvolken die bij het gelovige Israël zijn gekomen. Ze zullen Gods tegenwoordigheid en heerlijkheid ervaren en genieten. Wat zullen ze het goed hebben in Zijn gemeenschap!

Johannes hoort nog meer bemoedigende woorden uit de hemel: 'En God zal alle tranen van hun ogen afwissen'; een herhaling van eerdere woorden (7:17) en een vervulling van Jesaja's profetie: 'Hij (God) zal de dood voor altijd verslinden, de Heere HEERE zal de tranen van alle gezichten afwissen en de smaad van Zijn volk wegnemen van heel de aarde, want de HEERE heeft het gesproken' (25:8). De dood zal er niet meer zijn – ook door Jesaja voorspeld - want die wordt in de poel van vuur geworpen (20:14). Verder zullen er geen rouw, jammerklacht of moeite meer zijn zoals Jesaja heeft voorspeld (35:10; 51:11; 65:19). Wat een bevrijding en bemoediging en wat een heerlijk perspectief! De eerste dingen, die behoren bij de huidige geschapen werkelijkheid, zijn dan voor voorbij; hetzelfde werkwoord wordt hier gebruikt als in het eerste vers: 'Want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan'. God herhaalt en bevestigt Zijn woorden om ons geloof te versterken, onze hoop te verlevendigen en onze liefde voor Hem aan te wakkeren. Wat een zekerheid! Jezus komt terug in heerlijkheid en het Koninkrijk van God komt in volheid! Amen.

Gebod

Dank U, Vader in de hemel, voor deze bemoedigende woorden over Uw wonen bij de mensen en over het voorbijgaan van dood, rouw, jammerklacht en moeite; voor de vervulling van al Uw beloften. Laat ons erin delen tot eer van U en tot zegen van onszelf en velen met ons, door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het wonen van God bij de mensen en over de gemeenschap met Zijn volk?
2. Wanneer zal God alle tranen van de ogen afwissen? Kunnen het ook vreugdetranen zijn?
3. Ervaar je Gods tegenwoordigheid nu al? Hoe? Waarom (niet)?

20 oktober

GOD MAAKT ALLE DINGEN NIEUW

Lezen: Openbaring 21:1-8

(Johannes ziet en hoort:) En Hij (God) Die op de troon zit, zei: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zei tegen mij: Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en betrouwbaar. En Hij zei tegen mij: Het is geschied! Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde. Wie dorst heeft, zal Ik voor niets te drinken geven uit de bron van het water van het leven. (Openbaring 21:5,6)

Na het visioen over het neerdalen van het nieuwe Jeruzalem op aarde en de stem uit de hemel hoort Johannes de stem van God zoals Hij die eerder heeft gehoord (1:8). De HEERE zit op Zijn troon (4:9). Hij regeert! Hij zegt tegen Johannes: 'Zie, Ik maak alle dingen nieuw'; woorden die God eerder heeft gesproken: 'Zie, Ik maak iets nieuws' (Jes.43:19). God is de Nieuwmaker, de Herschepper. Hemel en aarde gaat Hij vernieuwen en daar moeten we op letten ('Zie'). Johannes moet deze woorden opschrijven. De HEERE zegt tegen hem: 'Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en betrouwbaar'. Ze zijn zo waarachtig en betrouwbaar als Hij zelf en Jezus zijn (1 Joh.1:9; Openb.6:10; 3:14; 19:11). Deze woorden zijn waard om opgeschreven te worden en om bewaard te blijven. 'Wie schrijft, die blijft'. We mogen ze niet vergeten, want het zijn Gods werkelijke en betrouwbare woorden, die veelbelovend zijn! Ze houden de vernieuwing van hemel en aarde in, van het grote heelal. Verder zegt de HEERE tegen Johannes: 'Het is geschied', namelijk de vernieuwing van hemel en aarde. God spreekt en het is er, Hij gebiedt en het staat er (Ps.33:9). Zijn woorden hebben herscheppende kracht. Tot bevestiging van Zijn woorden: 'Het is geschied' zegt God: 'Ik ben de Alfa en de Omega – de eerste en de laatste letter van het Griekse alfabet - het Begin en het Einde'. Hij herhaalt en bevestigt hier wat Hij eerder heeft gezegd (1:8) en Hij zal het nog een keer zeggen (22:13). Hij zegt het drie keer om ons te verzekeren dat het de waarheid is. Als de almachtige en eeuwige God staat Hij aan het begin en aan het einde van de tijd en leidt Hij de geschiedenis van dit begin tot het einde.

Na deze woorden van vernieuwing en van hun vervulling belooft de HEERE aan de overwinnaar vervulling van alle levensbehoeften: 'Wie dorst heeft, zal Ik voor niets te drinken geven uit de bron van het water van het leven'. Deze belofte heeft Johannes eerder gehoord. De verheerlijkten in de hemel zullen geen honger of dorst meer hebben...want het Lam, Dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en zal hen geleiden naar de levende waterbronnen' (7:16,17). De HEERE herhaalt en bevestigt Zijn belofte om ons te doen volharden in het geloof, in de hoop en in het gebed. Deze belofte gaat terug op beloften in het Oude Testament (Jes.49:10; 55:1; Zach.14:8). De HEERE belooft in levensbehoeften te voorzien en dat 'voor niets': gratis, als genadegeschenk, omdat Jezus hiervoor betaald heeft met Zijn kostbaar bloed. Wat een uitnodiging en aanbidding! Om stil van te worden. God doet wat Hij zegt. Beproof Hem en ervaar de vervulling van deze belofte! Amen.

Gebed

Grote Nieuwmaker, dank U voor Uw heerlijke beloften en hun vervulling. Geef dat we U op Uw woord geloven en de vervulling ervan verwachten en ontvangen, omwille van Jezus' offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods werk van vernieuwing van hemel en aarde?
2. Is dit werk tegenwoordig óf toekomstig?
3. Wat doe je met deze beloften? Hoe? Waarom?

21 oktober

TWEEËRLEI ERFENIS

Lezen: Openbaring 21:1-8

(Johannes hoort:) Wie overwint, zal alles beërven en Ik zal voor hem een God zijn en hij zal voor Mij een zoon zijn. Maar wat betreft de lafhartigen, ongelovigen, verfoeilijken, moordenaars, ontuchtplegers, tovenaars, afgodendienaars en alle leugenaars: hun deel is in de poel die van vuur en zwavel brandt. Dit is de tweede dood. (Openbaring 21:7,8)

Na Zijn heerlijke beloften van vernieuwing en verzadiging voegt de HEERE nog een belofte toe voor de overwinnaar die met en door Jezus alle moeilijkheden, die het volgen van Hem met zich meebrengt, heeft overwonnen. Beloften voor de overwinnaar ontving Johannes eerder toen hij Jezus' brieven aan de zeven gemeenten in Klein-Azië opschreef (hfdst.2/3). Nu belooft de HEERE aan de overwinnaar dat hij alles zal beërven. Hij zal delen in alle beloofde zegeningen, in de volle openbaring en heerlijkheid van het Koninkrijk van God. De kern hiervan is: 'Ik zal voor hem een God zijn en hij zal voor Mij een zoon zijn'. Deze belofte behoort tot Gods verbond met Abraham en zijn nageslacht (Gen.17:7) en tot dat met David en zijn koningshuis (2 Sam.7:14; Ps.89:27). In het Koninkrijk van God in volheid zal er een persoonlijke band tussen de HEERE en ieder van Zijn kinderen zijn. Gods Vaderschap en het kinschap van de gelovigen zullen dan open bloeien en volmaakt zijn. Wat een heerlijk perspectief! God zal dan alles in allen zijn! En dat als een eeuwige erfenis die ontvangen en genoten wordt. Wat kan een gelovige daar naar verlangen! Jij ook?

Er is echter ook een andere erfenis die de ongelovigen wacht; een erfenis voor de lafhartigen – die in vervolgingstijd Jezus verloochenen en daar geen berouw over hebben - voor de ongelovigen, voor de verfoeilijken – die met de hoer Babylon meededen (17:4,5) -, voor de moordenaars, voor de ontuchtplegers, voor de tovenaars en voor alle leugenaars. Het gaat hier over mensen die in zonde leven en zich daarvan niet willen bekeren, maar zich verharderen. Hun erfenis zal zijn de poel van vuur en zwavel, de hel, de tweede en eeuwige dood (2:11; 20:6,14). Deze poel is geen onderdeel van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, maar een werkelijkheid daar buiten. Hier klinkt een ernstige waarschuwing voor alle ongelovigen en goddelozen. Kom tot bezinning en bekering voordat het te laat is! Bedenk wat voor heerlijke erfenis aan je voorbij gaat en wat voor rampzalige erfenis je wacht, als je je niet bekeert! Er is een tweeërlei levensweg met een tweeërlei levensbestemming! Kies de goede weg en beërf het Koninkrijk van God in volle openbaring en heerlijkheid! Amen.

Gebed

Dank U, heilige en rechtvaardige Vader, voor Uw heerlijke belofte voor de overwinnaar en voor Uw ernstige waarschuwing voor alle ongelovigen en goddelozen. Vervul Uw belofte aan ons en geef dat we Uw waarschuwing ter harte nemen en ook aan anderen doorgeven, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de overwinnaars door het geloof?
2. Waarom worden de zonden hier met name genoemd?
3. Welke erfenis verwacht je? Hoe? Waarom?

22 oktober

HET NIEUWE JERUZALEM: HAAR NEERDALEN

Lezen: Openbaring 21:9-27

(Johannes ziet en hoort:) En een van de zeven engelen, die de zeven schalen hadden, vol van de zeven van de laatste plagen, kwam naar mij toe en hij sprak met mij en zei: Kom, ik zal u de bruid, de vrouw van het Lam, laten zien. En hij voerde mij weg in de geest op een grote en hoge berg en liet mij de grote stad zien, het heilige Jeruzalem, dat neerdaalde uit de hemel, bij God vandaan. Zij had de heerlijkheid van God en haar uitstraling was als een zeer kostbare edelsteen, als een kristalheldere steen jaspis. (Openbaring 21:9-11)

Johannes zag eerder het neerdalen van het nieuwe Jeruzalem uit de hemel op aarde (2). Nu krijgt hij een visioen over de heerlijkheid van de stad. Een van de zeven engelen van de schaalgerichten (hfdst.15/16) laat het Johannes zien. Waarschijnlijk dezelfde engel die tegen hem zei: 'Kom, ik zal u het oordeel over de grote hoer (Babylon) laten zien,...' (17:1). Het visioen over het nieuwe Jeruzalem staat tegenover dat over het verwoeste Babylon (hfdst.17/18). Babylon verdwijnt en het nieuwe Jeruzalem verschijnt. De engel komt naar Johannes toe en zegt tegen hem: 'Kom, ik zal u de bruid, de vrouw van het Lam, laten zien'. Johannes hoorde eerder over haar, toen hij de grote menigte in de hemel de bruiloft van het Lam hoorde aankondigen (19:7). De engel treedt op als een gids voor Johannes zoals Ezechiël langs de nieuwe tempel werd geleid (hfdst.40-48). Het beeld van Gods volk als bruid of vrouw van de HEERE komt al in het Oude Testament voor (Jes.54:4-8; Ezech.16; Hos.1-3) en in het Nieuwe Testament als beeld voor Christus' Gemeente (Ef.5:22-33; enz.). Aan het einde van de geschiedenis wordt de bruiloft van het Lam gevierd met Zijn bruid: alle gelovigen. Ook met jou? In dit visioen neemt de engel Johannes mee en leidt hem op een grote en hoge berg zoals de satan Jezus eenmaal meenam om Hem alle koninkrijken van de wereld en hun heerlijkheid te laten zien (Mt.4:8). Zo'n hoge berg geeft een goed uitzicht. Johannes ziet nu hoe het heilige Jeruzalem, uit de hemel, bij God vandaan, neerdaalt op de aarde. De stad is het beeld van Jezus' verheerlijkte Gemeente - in Israël geworteld (Rom.11:18) - die bestaat uit gelovige Joden en heidenen. Ook op andere plaatsen spreekt het Nieuwe Testament over de Gemeente als het hemelse Jeruzalem (Gal.4:26; Hebr.12:22). Zowel de naam 'het nieuwe Jeruzalem' als het beeld van de stad wijzen op een relatie met het oude Jeruzalem. Ook dat komt tot Gods bestemming. De heerlijkheid van de stad is de heerlijkheid van God zelf: de stralende glans van Zijn majesteit en tegenwoordigheid waarvoor de engelen hun gezicht bedekken en roepen: 'Heilig, heilig, heilig is de HEERE van de legermachten; heel de aarde is vol van Zijn heerlijkheid' (Jes.6:2,3). De uitstraling van de stad is die van de kristalheldere, witte diamant jaspis (4:3). De Gemeente zal delen in Gods heerlijkheid én zelf stralen. Een heerlijke bestemming voor Christus' Gemeente en voor de stad Jeruzalem! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor dit heerlijke visioen over de neerdaling en de heerlijkheid van het nieuwe Jeruzalem. Geef dat we ons daarin verheugen en die verwachten, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt het Oude Testament over de toekomst van Jeruzalem?
2. Waarom gebruikt God het huwelijk als beeld voor Zijn relatie met Israël en voor de relatie van Christus met Zijn Gemeente?
3. Behoor je tot Jezus' bruid? Hoe? Waarom (niet)?

23 oktober

HET NIEUWE JERUZALEM: HAAR MUUR EN POORTEN

Lezen: Openbaring 21:9-27

(Johannes ziet:) Zij (het nieuwe Jeruzalem) had een grote en hoge muur met twaalf poorten en bij die poorten twaalf engelen. Ook waren er namen op geschreven, namelijk van de twaalf stammen van de Israëlieten. Drie poorten op het oosten, drie poorten op het noorden, drie poorten op het zuiden en drie poorten op het westen. En de muur van de stad had twaalf fundamenten met daarop de twaalf namen van de twaalf apostelen van het Lam... En hij (de engel) mat haar muur op: honderdveertig el, een mensenmaat, die ook de maat van een engel is. En het bouw materiaal van de muur was jaspis... En de twaalf poorten waren twaalf parels. Elke poort bestond uit één parel ... (Openbaring 21:12-14,17,18,21)

Johannes ziet het nieuwe Jeruzalem uit de hemel neerdalen op de aarde. Een engel leidt hem rond de stad om haar heerlijkheid te laten zien. De engel heeft een gouden meetlat om de stad op te meten; niet zozeer om haar maten als wel om haar grootheid en veiligheid aan te geven.

Eeuwenlang zijn muren en poorten kenmerkend geweest voor steden: muren om de burgers te beschermen voor vijanden en poorten om toegang te verlenen aan mensen. Johannes ziet de grote en hoge muur van de stad die haar beschermt. De engel meet de breedte van de muur op en die is honderdvierenveertig (12x12) el lang: vijfenzestig of vijfenzeventig meter. Een el is een maat, ontleend aan het menselijke lichaam: de afstand tussen elleboog en gestrekte wijsvinger (Deut.3:11; Ezech.40:5). De engel past zich bij deze mensenmaat aan. 'Honderdvierenveertig' wijst op volmaaktheid; op de volheid van Israëls twaalf stammen en van Jezus' twaalf apostelen. Gelovigen, behorend tot Israël en tot Christus' Gemeente, zullen in het nieuwe Jeruzalem wonen. Het bouw materiaal van de muur bestaat uit het edelgesteente jaspis: de witte diamant die kristalhelder en doorzichtig is. Jesaja's profetieën gaan in vervulling: 'Wij hebben een sterke stad, God stelt heil tot muren en vestingwallen. Doe de poorten open, zodat het rechtvaardige volk kan binnengaan' (26:1,2) en: 'Maar uw muren zult u noemen heil en uw poorten lof' (60:18). Wat een heerlijke bescherming en dat tot in de eeuwen der eeuwen! De stad heeft ook poorten. Johannes ziet twaalf poorten in de muur en bij die poorten staan twaalf engelen als poortwachters. Op de poorten staan de namen van de twaalf stammen van Israël, het herstelde volk van God; de tien 'verloren stammen' zijn er ook bij (Ezech.37). Er zijn drie poorten naar elk van de vier windstreken (Ezech.48:31-34; in de volgorde van 42:16-19). De stad is toegankelijk van alle kanten en de burgers van het nieuwe Jeruzalem komen uit alle volken (7:9). Elke poort bestaat uit een grote parel en die twaalf paarden poorten doen de stad schitteren in het licht van de heerlijkheid van God die de stad verlicht (23). Wat een heerlijke plaats en dat in Gods gemeenschap! Amen.

Gebod

Dank U, hemelse Vader, voor dit visioen over de heerlijkheid van het nieuwe Jeruzalem, over haar grote en hoge muur en paarden poorten naar alle windstreken. Geef dat we eenmaal in die stad zullen wonen en ons daarin zullen verheugen, door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over muren en poorten?
2. Waarom zou het nieuwe Jeruzalem zo uitvoerig beschreven worden?
3. Verlang je in die stad te wonen? Hoe? Waarom?

24 oktober

HET NIEUWE JERUZALEM: HAAR FUNDAMENTEN

Lezen: Openbaring 21:9-27

(Johannes ziet:) En hij (de engel) die met mij sprak, had een gouden meetlat om de stad op te meten en haar poorten en haar muur. En de stad lag daar als een vierkant, haar lengte was even groot als haar breedte. En hij mat de stad met de meetlat op: twaalfduizend stadiën. Haar lengte, breedte en hoogte waren gelijk...en de stad was zuiver goud, gelijk aan zuiver glas. En de fundamenten van de muur van de stad waren met allerlei edelgesteente versierd. Het eerste fundament was jaspis, het tweede saffier, het derde chalcedon, het vierde smaragd, het vijfde onyx, het zesde sardius, het zevende chrysoliet, het achtste beril, het negende topaas, het tiende chrysopraas, het elfde hyacint, het twaalfde amethyst... en de straat van de stad was zuiver goud, als doorzichtig glas. (Openbaring 21:15,16,18-21)

Na de muur en de poorten ziet Johannes de stad zelf, die de engel opmeet. De stad heeft de vorm van een vierkant en een kubus; het schoonheidsideaal van die tijd. Het heilige der heilige in de tempel was ook kubusvormig (1 Kon.6:20). De stad zal de volmaakte woonplaats van God met Zijn volk zijn. Haar lengte, breedte en hoogte is twaalfduizend stadiën; een afstand van ongeveer drieëntwintighonderd kilometer. Haar oppervlakte beslaat het hele Nabije Oosten en haar hoogte reikt tot aan de hemel. Het zal een grote en prachtige stad voor het hele volk van God! De stad en de straat van de stad zijn van zuiver goud als doorzichtig glas. Het nieuwe Jeruzalem is vol van Gods stralende heerlijkheid. Het is de eeuwige woonplaats van het verheerlijkte volk van God.

Voor een stad zijn de fundamenten belangrijk, vooral die van de muur die haar omringt. Johannes ziet de twaalf fundamenten van de muur. Ze bevinden zich weliswaar onder de grond, maar zijn zichtbaar, omdat de muur en de fundamenten van doorschijnend diamant en andere edelstenen gemaakt zijn. Op deze fundamenten staan de namen van de twaalf apostelen van het Lam, van Jezus. De twaalf apostelen zijn de fundamenten waarop Jezus Zijn Gemeente heeft gebouwd (Ef.2:20) en ze zullen dat ook in de eeuwigheid zijn. Deze fundamenten zijn versierd met allerlei edelstenen die elk apart genoemd worden om de heerlijkheid van de stad uit te drukken. Het aantal edelstenen kan ontleend zijn aan de edelstenen die de stammen van Israël vertegenwoordigden op het borstkleed van de hogepriester (Ex.28:17-21; 39:10-14). Hun kleuren zijn achtereenvolgens: wit, blauw, groen, groen, bruin met wit, rood, geel of groen, zeegroen, goudgeel, appelgroen, donkerblauw en violet. Samen vormen ze een kleurrijk geheel dat schittert in de heerlijkheid van God die de stad verlicht (23). Ze drukken Gods veelkleurigheid uit (Ef.3:10). De twaalf verheerlijkte apostelen vormen het fundament van het nieuwe Jeruzalem dat Abraham al verwachtte: 'Hij verwachtte de stad die fundamenten heeft, waarvan God de Bouwer en Ontwerper is' (Hebr.11:10). Laten we zijn voorbeeld - van de vader van de gelovigen - volgen en het nieuwe Jeruzalem verwachten! Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor dit visioen over de heerlijkheid van het nieuwe Jeruzalem, over de stad met haar fundamenten. Geef dat we die stad verwachten zoals Abraham. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over fundamenten?
2. Betekenen deze beelden nog meer?
3. Verwacht je het nieuwe Jeruzalem? Hoe? Waarom (niet)?

25 oktober

HET NIEUWE JERUZALEM: HAAR AANBIJDING EN VERLICHTING

Lezen: Openbaring 21:9-27

(Johannes vertelt:) Ik zag geen tempel in haar, want de Heere, de almachtige God, is haar tempel en het Lam. En de stad heeft de zon en de maan niet nodig om haar te beschijnen, want de heerlijkheid van God verlicht haar en het Lam is haar lamp. (Openbaring 21:22,23)

Na alles wat hij al gezien heeft over het nieuwe Jeruzalem en haar heerlijkheid, ziet Johannes nu dat er geen tempel in haar is. Hij heeft rondgekeken in de stad, maar hem niet ontdekt. Dat zal Johannes verbaasd hebben, want de afwezigheid van de tempel is in het Oude Testament niet voorzeggd. Integendeel, het spreekt over een nieuwe tempel (Haggai 2:8; Ezech.40-43), die in het duizendjarige vreedrijk werkelijkheid zal worden. In het Nieuwe Testament wijst Jezus op zichzelf als tempel (Joh.2:19-22) en Paulus op Jezus' Gemeente als tempel (1 Kor.3:17). Het boek Openbaring spreekt eerder over een tempel in de hemel (7:15; 11:19; 14:15,17; 15:5-8; 16:1,17). Maar in het nieuwe Jeruzalem is geen tempel, 'want de Heere, de almachtige God, is haar tempel en het Lam'. De hele stad wordt tempel en het bijzondere van de aardse en de hemelse tempel valt weg. De HEERE, de God van Israël, de Albeheerser (1:8), en het Lam zijn de tempel van de Godsstad. Zij wonen daar en worden daar gediend, gedankt, geprezen en aangebeden. Het nieuwe Jeruzalem zal van God en van het Lam zijn: vol dankzegging, lofprijzing en aanbidding. Het leven daar is één en al eredienst, tot eer van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest en tot vreugde van alle burgers!

Het nieuwe Jeruzalem heeft de zon en de maan niet meer nodig voor haar verlichting overdag en 's nachts, want de heerlijkheid van God verlicht haar: Zijn majesteit en tegenwoordigheid, en het Lam als het Licht van de wereld (Joh.1:9; 8:12) is haar lamp. De engel zegt niet dat de zon en de maan verdwijnen, maar ze hebben geen taak meer in de volle openbaring van Gods Koninkrijk. De engel zegt tegen Johannes: 'En daar zal geen nacht zijn en zij hebben geen lamp en ook geen zonlicht nodig, want de Heere God verlicht hen' (22:5). De verheerlijkte gelovigen zullen zich baden in het licht van Gods heerlijkheid en van Jezus, het Lam van God; in het licht van de Schepper en van de Verlosser. Jesaja's profetieën gaan in vervulling: 'Sta op, wordt verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid van de HEERE gaat over u op' en 'De zon zal voor u niet zijn tot een licht overdag en als een schijnsel zal u de maan niet verlichten, maar de HEERE zal voor u zijn tot een eeuwig licht en uw God tot sieraad. Uw zon zal niet meer ondergaan en uw maan zal zijn licht niet intrekken, want de HEERE zal voor u tot een eeuwig licht zijn en aan de dagen van uw rouw zal een einde komen' (60:1, 19,20). De HEERE, de God van Israël, zal met de Zoon en de Heilige Geest alles in allen zijn en de gelovigen zullen zich eeuwig in Hem verheugen! Halleluja! Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, almachtige God, dat U samen met het Lam de tempel van het nieuwe Jeruzalem bent en dat U gedankt, geloofd en aangebeden zult worden, tot in de eeuwen der eeuwen. Geef dat we daar nu mee mogen beginnen om het straks eeuwig voort te zetten, door Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer Bijbelwoorden over de HEERE God als zon en licht?
2. Is er een hoogtepunt in dit visioen over het nieuwe Jeruzalem?
3. Laat je je door de HEERE als zon bestralen, verlichten en verwarmen? Hoe? Waarom (niet)?

26 oktober

HET NIEUWE JERUZALEM: HAAR GASTEN

Lezen: Openbaring 21:9-26

(Johannes ziet:) En de naties die zalig worden zullen in haar licht wandelen en de koningen van de aarde brengen hun heerlijkheid en eer erin. En haar poorten zullen overdag nooit gesloten worden, want daar zal geen nacht zijn. En zij zullen de heerlijkheid en de eer van de naties daarin brengen. Al wat onrein is, zal er niet inkomen, en ook niemand die zich bezighoudt met gruwelen en leugens, maar alleen zij die geschreven zijn in het boek van het leven van het Lam. (Openbaring 21:24-27)

Johannes ziet dat de heerlijkheid van God en van het Lam het nieuwe Jeruzalem verlicht; een verlichting die alle andere verlichtingen overtreft. Van deze lichtstad gaat aantrekkingskracht uit: de heidenvolken die op de nieuwe aarde rond het nieuwe Jeruzalem wonen en die gered zijn, zullen in haar licht wandelen. Er is blijkbaar een onderscheid tussen de bewoners van de stad en de volken daar omheen. Deze volken zijn gered door het bloed van het Lam. Ze delen in het heil van Israëls God. En de koningen van de aarde - van deze volken - brengen hun heerlijkheid en hun eer in het nieuwe Jeruzalem. Waarschijnlijk brengen ze de schatten van hun aardse culturen in de Godsstad die het vuur van het laatste oordeel hebben doorstaan (2 Petr.3:10; 1 Kor.3:13) en die krijgen daarin een plaats. Ze kunnen hun schatten in de stad brengen, want de poorten van de stad zijn altijd open, omdat er geen nacht meer is. De koningen brengen niet alleen hun eigen heerlijkheid en eer, maar ook die van hun volken. Jesaja's profetie gaat in vervulling: 'Het vermogen van de heidenvolken zal naar u (het herstelde Israël) toekomen...Uw poorten zullen steeds openstaan; dag en nacht zullen ze niet gesloten worden, opdat men het vermogen van de heidenvolken naar u toe zal brengen en hun koningen naar u toe geleid zullen worden...De luister van de Libanon zal naar u toe komen, cipres, plataan en dennenboom tezamen, om de plaats van Mijn heiligdom aanzien te geven en Ik zal de plaats van Mijn voeten verheerlijken. (Jes.60:5,11,13; zie Ps.72:10,11; 86:9). De heerlijkheid van het nieuwe Jeruzalem wordt al groter en de stad gaat hoe langer meer Gods heerlijkheid uitstralen!

Dan klinkt er een 'maar': 'Al wat onrein is, zal er niet inkomen en ook niemand die zich bezighoudt met gruwelen en leugens, maar alleen zij die geschreven zijn in het boek van het leven van het Lam'. 'Al wat onrein is' geeft aan alles wat niet in deze heilige stad past: de gruwelen van afgoderij, overspel en leugens, die al eerder genoemd zijn (21:8). Voor hen staat het bord 'Verboden toegang'. Er is echter een vrije toegang voor de gelovigen, van wie de namen staan in het levensboek van het Lam. Zij behoren thuis in het nieuwe Jeruzalem, waar God woont, omdat hun zonden vergeven zijn door het bloed van het Lam (5:9; 7:14). Een ernstige waarschuwing en een heerlijke belofte klinken hier! Laten we beide ter harte nemen, tot bekering en eeuwig leven! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor dit onderwijs over de gasten van het nieuwe Jeruzalem. Vervul deze heerlijke beloften, tot eer van Uw Naam en tot zegen van de volken, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de heidenvolken buiten Israël?
2. Is er een gemeenschappelijk gered worden als volk, niet alleen persoonlijke redding?
3. Verwacht je ook bij te dragen aan de heerlijkheid van het nieuwe Jeruzalem? Zo ja, hoe?

27 oktober

HET NIEUWE JERUZALEM: HAAR RIVIER

Lezen: Openbaring 21:22 – 22:5

(Johannes vertelt:) En hij (de engel) liet mij een zuivere rivier zien van het water van het leven, helder als kristal, die uit de troon van God en van het Lam kwam. In het midden van haar straat en aan de ene en de andere zijde van de rivier bevond zich de Boom van het leven, die twaalf vruchten voortbrengt – van maand tot maand geeft Hij Zijn vrucht. En de bladeren van de boom zijn tot genezing van de heidenvolken. (Openbaring 22:1,2)

Het laatste, dat Johannes van het nieuwe Jeruzalem ziet, is de Levensrivier die door de stad loopt zoals de paradijsrivier door de hof van Eden (Gen.2:10-14). Hij ziet ook de Levensboom uit het paradijs (Gen.2:9). Johannes ziet 'een rivier van water van leven' en het water is helder als kristal. 'Water' is het beeld van het eeuwige leven in relatie met God (7:17; Joh.4:14). Deze rivier ontspringt niet in de tempel zoals in de profetie van Ezechiël (47:1), maar aan de troon van God en van het Lam, want het nieuwe Jeruzalem heeft geen tempel meer (21:22). Er is één troon waarop de HEERE God en het Lam, Jezus Christus, zitten (3:21). Dit beeld maakt duidelijk dat het eeuwige leven uit God voorkomt: de Vader heeft het uitgedacht en beschikt en Jezus, de Zoon, heeft het verworven op het kruis en aan het licht gebracht in Zijn opstanding uit de dood en de Heilige Geest laat er mensen in delen. Het eeuwige leven als Gods genadegeschenk!

Johannes ziet verder dat in het midden van de (hoofd)straat van het nieuwe Jeruzalem de boom of het geboomte van het leven staat als twee rijen bomen aan weerszijden van de rivier. Dit geboomte draagt twaalf maal per jaar vrucht: het hele jaar door en geeft een overvloed van vruchten. 'En de bladeren van de boom zijn tot genezing van de heidenvolken'. De bladeren zullen de gezondheid van de heidenvolken in stand houden, want op de nieuwe aarde is er geen ziekte meer (21:4). In het nieuwe Jeruzalem zal er een overvloed van eten en drinken zijn en een blakende gezondheid genoten worden. Niet alleen gelovige Joden, maar ook gelovige heidenen zullen daarin delen. Alles zal vol zijn van God, van Jezus – de Boom van het leven (2:7) – en van het eeuwige leven. Onvoorstelbaar! Dit wordt eenmaal werkelijkheid, want 'beloofd is beloofd' en dat door God. Davids woorden gaan in vervulling: 'U maakt mij het pad ten leven bekend; overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd' (Ps.16:11). Wat een heerlijk en blij vooruitzicht! Om naar te verlangen en van te genieten! Amen.

Gebed

Dank U, almachtige en eeuwige God, voor dit visioen over het nieuwe Jeruzalem, over de rivier en de Boom van het leven. Geef dat we nu en straks van die Boom mogen eten en uit die rivier mogen drinken en een goede gezondheid mogen genieten om U te dienen, tot eer van U en tot zegen van onszelf en velen met ons, door de kracht van Uw Heilige Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods (Levens)rivier en Zijn Levensboom?
2. Waarom worden de heidenvolken hier apart genoemd (21:24,26)?
3. Drink je uit Gods Levensrivier en eet je van Zijn Levensboom? Hoe? Waarom (niet)?

28 oktober

HET NIEUWE JERUZALEM: HAAR INWONERS

Lezen: Openbaring 21:22 – 22:4

(Johannes hoort:) En geen vervloeking zal er meer zijn. En de troon van God en van het Lam zal daarin zijn en Zijn dienstknechten zullen Hem dienen en zullen Zijn aangezicht zien en Zijn Naam zal op hun voorhoofd zijn. En daar zal geen nacht zijn en zij hebben geen lamp en ook geen zonlicht nodig, want de Heere God verlicht hen. En zij zullen als koningen regeren in alle eeuwigheid. (Openbaring 22:3-5)

Na het zien van de Levensrivier en de Levensboom in het nieuwe Jeruzalem vertelt Johannes verder over de Godsstad, dat er geen enkele vervloeking meer zal zijn. Er zullen op de nieuwe aarde geen dingen meer zijn die vervloekt of met de ban geslagen zijn. De vloek op de zonde is opgeheven (Gen.3:14-19). Wat Zacharia over Jeruzalem heeft geprofeteerd: 'Zij zullen erin wonen, een banvloek zal er niet meer zijn: Jeruzalem zal onbezorgd wonen' (14:11) wordt dan vervuld. Geen vloek meer, maar enkel zegen en vrede! De troon van God en van het Lam zal in het nieuwe Jeruzalem staan en de gelovigen zullen die zien en Gods zegenrijke regering ervaren. De hemelse Vader met Zijn Zoon als de Verlosser staan in het middelpunt van het leven van de burgers. En Gods dienaren zullen Hem dienen: Hem vereren en aanbidden, zowel de Vader als de Zoon. Zij worden hier samen genoemd vanwege hun eenheid. De gelovigen zullen Zijn gezicht zien: Hem aanschouwen van aangezicht tot aangezicht. Wat op aarde niet mogelijk was, zal dan hun voorrecht zijn. De gelovigen verlangden ernaar (Ps.42:2,3) en God beloofde dit aan hen: 'De oprechten zullen Zijn aangezicht aanschouwen' (Ps.11:7). Jezus zegt in Zijn zaligsprekingen: 'Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien' (Mt.5:8) en Johannes schrijft: 'Maar wij weten dat, als Hij (Jezus) geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk(vormig) zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is' (1 Joh.3:2). Ze zullen God zien in het aangezicht van hun verheerlijkte Heere. Wat een heerlijke ontmoeting en begroeting zal dat zijn! 'O Heer, wanneer komt die dag dat ik toch bij U zal wezen en zien Uw aanschijn geprezen?' (Ps.42:1; berijming Petrus Datheen, 1566). Johannes voegt er nog aan toe: 'En Zijn Naam zal op hun voorhoofd zijn'. In Israël droeg de hogepriester de Naam van de HEERE op zijn voorhoofd (Ex.28:36-38). In het nieuwe Jeruzalem zullen alle gelovigen dragers van Gods heerlijke Naam op hun voorhoofd zijn; helemaal toegewijd aan hun hemelse Vader. Alles spreekt hier van een innige en warme relatie. Wat Johannes eerder gehoord heeft, dat er geen nacht in het nieuwe Jeruzalem zal zijn en dat de stad geen zonlicht nodig heeft (21:23,25) wordt herhaald en bevestigd. De Heere God verlicht de bewoners. 'En zij zullen als koningen regeren in alle eeuwigheid'. Niet alleen God zal eeuwig regeren (11:15), maar ook de gelovigen met Hem. Zij zullen een koninkrijk van priesters zijn (Ex.19:6; 1 Petr.2:9). Gods belofte aan Israël wordt dan volledig vervuld en gelovige heidenen mogen delen in dat heil. God is nu alles in allen! Hallejuja! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, Vader van onze Heere Jezus Christus, dank U voor dit visioen over het nieuwe Jeruzalem, voor de heerlijke zegeningen voor haar inwoners. Geef dat we daarin geloven en daarnaar verlangen, tot eer van U en tot zegen van onszelf en velen met ons, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het leven in het Koninkrijk van Gods eeuwige heerlijkheid?
2. Is er een verband tussen Genesis 1:26,28 en het eeuwige koningschap van de gelovigen?
3. Naar welke zegen van het nieuwe Jeruzalem verlang je het meest? Waarom (niet)?

29 oktober

BEWAAR MIJN WOORDEN

Lezen: Openbaring 22:1-11

(Johannes vertelt:) En hij (de engel) zei tegen mij: Deze woorden zijn betrouwbaar en waarachtig. En de Heere, de God van de heilige profeten, heeft Zijn engel gezonden om Zijn dienstknechten te laten zien wat met spoed moet gebeuren. En zie, Ik kom spoedig. Zalig is hij die de woorden van de profetie van dit boek in acht neemt. (Openbaring 22:6,7)

Na het visioen over het nieuwe Jeruzalem met de Levensrivier, de Levensboom en haar inwoners, spreekt de engel verder over de gesproken woorden. Zoals Jezus trouw en waarachtig is (3:14; 19:11), zo zijn de woorden van het boek Openbaring betrouwbaar en waarachtig (19:9; 21:5). We kunnen er volledig op aan. We behoeven er niet aan te twijfelen. Daarna zegt de engel dat God deze openbaring gegeven heeft door middel van Zijn engel. Deze woorden herinneren aan het opschrift van het laatste Bijbelboek: 'Openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft om Zijn dienstknechten te laten zien wat spoedig moet geschieden en die Hij *door Zijn engel* gezonden en aan Zijn dienstknecht Johannes te kennen heeft gegeven' (1:1). De HEERE, de God van de heilige profeten (of zoals andere handschriften lezen: 'de God van de geesten van de profeten') is de Gever van dit boek. Hij heeft een engel gezonden om aan Zijn dienaren – de gelovigen – te laten zien wat met spoed moet gebeuren. Later zegt Jezus dit (16). De engel is gezonden door God de Vader en door Jezus, Zijn Zoon. Zoals eenmaal het volk Israël de wet van God door de dienst van engelen heeft ontvangen (Hand.7:53), zo heeft Johannes het boek Openbaring ontvangen. Deze bemiddeling wijst op de grote betekenis van het laatste Bijbelboek: Gods laatste openbaring over de toekomst van Zijn wereld; over 'wat met spoed moet gebeuren'. Gods dienaren/dienaresen moeten daarvan weten en zich daarop voorbereiden om er niet door overvallen te worden. Wat een liefde en zorg!

Na deze bemoedigende woorden van de engel spreekt Jezus zelf: 'En zie, Ik kom spoedig'. Hij bevestigt wat Hij al eerder heeft gezegd (3:11). Jezus zal dit nog twee keer zeggen (12,20). Aan Zijn spoedige terugkomst in heerlijkheid moeten we alle aandacht geven: die verwachten en ons daarop voorbereiden. Zijn terugkomst is het hoogtepunt van 'wat met spoed moet gebeuren'. Op deze aankondiging van Zijn komst volgt de zesde zaligspreking in het boek Openbaring. Onuitsprekelijk gelukkig is hij/zij die de woorden van de profetie van dit boek in acht neemt! Letterlijk staat er 'bewaren' (1:3; 3:10; 22:9) in de betekenis van 'bewaken': er voortdurend op letten zoals een soldaat iets moet bewaken; er ijverig en nauwkeurig gebruik van maken. Jezus bevestigt hier wat Petrus schrijft: 'En wij hebben het profetische woord, dat vast en zeker is, en u doet er goed aan daarop *acht te slaan* als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw hart (2 Petr.1:19); de Morgenster Jezus (16). Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor deze betrouwbare en waarachtige woorden, voor de aankondiging van Uw spoedige komst en voor Uw zaligspreking. Geef dat we Uw woorden geloven en doen, Uw komst verwachten en ons voorbereiden op de ontmoeting met U, door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de dienst van de engelen?
2. Waarom klinkt telkens het woord 'spoedig'?
3. Wat betekent het boek Openbaring voor je? Waarom?

30 oktober

AANBID GOD

Lezen: Openbaring 22:1-11

(Johannes vertelt:) En ik, Johannes, ben het die deze dingen gezien en gehoord heb. En toen ik ze gehoord en gezien had, viel ik neer om te aanbidden voor de voeten van de engel die mij deze dingen liet zien. En hij zei tegen mij: Pas op dat u dat niet doet! Want ik ben een mededienstknecht van u en van uw broeders, de profeten, en van hen die de woorden van dit boek in acht nemen. Aanbid God. (Openbaring 22:8,9)

Johannes heeft het visioen van het nieuwe Jeruzalem gezien en de woorden van de engel en van Jezus gehoord. Hij noemt hier opnieuw zijn eigen naam (1:4,9) en bevestigt dat hij de inhoud van het boek Openbaring zelf gezien en gehoord heeft. Johannes is een betrouwbare oog- en oorgetuige (Joh.19:35; 21:24; 1 Joh.1:1-4). We behoeven aan zijn getuigenis niet te twijfelen. Laten we het geloven met ons hart!

Na de woorden van de engel en van Jezus zelf gehoord te hebben valt Johannes neer aan de voeten van de engel. Blijkbaar is hij in verwarring: Heeft hij met Jezus zelf te maken, Die gezegd heeft: 'En zie, Ik kom spoedig. Zalig is hij die de woorden van de profetie van dit boek in acht neemt'? Valt hij daarom in aanbidding neer? Hij valt in dezelfde fout die hij eerder maakte (19:10). Opnieuw vermaant de engel hem om hem niet te aanbidden, want als engel heeft hij geen hogere positie dan Johannes. Hij is een mededienaar van Johannes en van zijn broeders: zijn medeprofeten en van de gelovigen die de woorden van het boek Openbaring in acht nemen. In de vorige vermaning van de engel werden de broeders niet benoemd als profeten en werd gesproken over hen 'die het getuigenis van Jezus hebben'. De woorden van het boek Openbaring zijn het getuigenis van Jezus; ze getuigen van Hem en Zijn werk. De engel zegt tegen Johannes dat deze vorm van aanbidding: languit op de grond liggen voor hem, hem niet toekomt. Hij zegt hetzelfde wat Jezus tegen de duivel zei: 'Want er staat geschreven: de Heere, uw God, zult u aanbidden en Hem alleen dienen' (Mt.4:10). In Klein-Azië (West-Turkije) – het gebied van de zeven gemeenten (Openbaring 2/3) – kwam engelenverering voor (Kol.2:18). Deze oproep 'Aanbid God!' is dus helemaal op zijn plaats. Alleen de HEERE, de God van Israël, heeft recht op verering en aanbidding, toen en vandaag! Hij wil aanbeden worden in geest en waarheid (Joh.4:21-24). Zullen we dat doen? Amen.

Gebed

Almachtige en eeuwige God, dank U voor dit onderwijs over de betrouwbaarheid van Uw woorden en over Uw aanbidding. U alleen komt toe alle eer, dank en aanbidding. Geef dat we U die mogen geven in geest en waarheid, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de aanbidding van God?
2. Hoe komt het dat Johannes in dezelfde fout valt? En dat wij dat ook vaak doen?
3. Aanbid je God? Hoe? Waarom (niet)?

31 oktober

VERZEGEL DEZE PROFETIE NIET

Lezen: Openbaring 22:1-11

(Johannes vertelt:) En hij (de engel) zei tegen mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet, want de tijd is nabij'. (Openbaring 22:10)

Na het bevel van de engel om God te aanbidden krijgt Johannes een nieuwe opdracht van hem: 'Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet'. Over het verzegelen van een boekrol heeft Johannes eerder gehoord. Hij zag in een visioen hoe in de rechterhand van God, Die op de troon zat, een boekrol was die verzegeld was met zeven zegels en hoe Jezus als de Leeuw van Juda kwam om de boekrol te openen en zijn zeven zegels te verbreken (5:1,5). De zegels werden verbroken, de boekrol werd geopend en de inhoud ervan bekendgemaakt (hfdst.5/8). Wat verzegeld is, blijft verborgen, kan niet gelezen worden en daar kan niet naar gehandeld worden. De profeet Jesaja roept op: 'Bind het getuigenis toe! Verzegel de wet onder mijn leerlingen' (8:16). De inhoud hiervan is bestemd voor zijn leerlingen en niet voor het hele volk van Juda dat zich verhardt (6:9,10). Later schrijft Jesaja over een verzegeld boek: 'Men geeft het aan iemand die lezen kan en zegt: Lees dit eens! Maar hij zegt: Dat kan ik niet, het is verzegeld' (29:11); verborgen en daarom ontoegankelijk voor een lezer. De profeet Daniël krijgt de opdracht: 'Maar u, Daniël, houdt deze woorden (van de profetie) geheim en verzegel dit boek tot de tijd van het einde' (12:4,9). Het is bestemd voor latere lezers die in de tijd van het einde zullen leven; in de laatste dagen voor Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Dan zullen deze woorden van profetie bekendgemaakt en begrepen worden. Johannes moest eerder de inhoud van de zeven donderslagen verzegelen (10:4). Maar nu moet hij het tegenovergestelde doen: de profetische woorden, die hij ontvangen heeft, niet verzegelen, maar die bekendmaken aan de christelijke gemeenten van zijn tijd en van alle tijden. Deze woorden moeten gehoord en doorgegeven worden, overdacht en gedaan worden.

De engel noemt als reden voor het niet verzegelen: 'want de tijd is nabij': de beslissende tijd van Jezus' terugkomst in heerlijkheid en van de komst van Gods Koninkrijk in volheid. Johannes heeft deze woorden eerder gehoord (1:3) en ze worden nu herhaald en bevestigd. Ook de apostel Paulus schrijft dat 'het einde van de eeuwen gekomen is' (1 Kor.10:11) en de apostel Johannes dat het 'het laatste uur is' (1 Joh.2:18). De tijd van de vervulling is dichtbij gekomen. Daarom: Verwacht de vervulling van Gods beloften met een groot verlangen en bereid je voor om in die vervulling te delen! Amen.

Gebed

Dank U, Vader in de hemel, voor het niet-verzegelde boek Openbaring, zodat we het kunnen lezen en onderzoeken. Geef dat we dat gelovig en biddend doen en de vervulling van Uw beloften verwachten en ons daarop voorbereiden, in Jezus' Naam, door de kracht van de Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel meer over 'verzegelen'?
2. Waarom duurt 'de tijd is nabij' voor ons zo lang?
3. Verwacht je de vervulling van het boek Openbaring? Hoe? Waarom?

1 november

DOE DE GOEDE KEUS

Lezen: Openbaring 22:1-11

(Johannes hoort:) Wie onrecht doet, laat hij nog meer onrecht doen. En wie vuil is, laat hij nog vuiler worden. En wie rechtvaardig is, laat hij nog meer gerechtvaardigd worden. En wie heilig is, laat hij nog meer geheiligd worden. (Openbaring 22:11)

De engel zegt tegen Johannes: 'Want de tijd is nabij'; de tijd van Jezus' terugkomst in heerlijkheid als Koning-Rechter. Johannes en zijn lezers, toen en vandaag, moeten dat beseffen. De tijd gaat inkorten en dat vraagt een keus; een bewuste keus hoe we de korte tijd vóór de ontmoeting met Jezus zullen doorbrengen. Er zijn twee mogelijkheden. Wie er voor kiest om onrecht te doen die moet dat dan maar doen. De engel bedoelt dat niet als een opdracht, maar noemt deze mogelijkheid. Hij doet zo een appèl op onze verantwoordelijkheid. Een vader of moeder kan tegen hun zoon of dochter zeggen: 'Wanneer je bewust voor het verkeerde kiest, moet je dat maar doen, maar de gevolgen zijn voor jou'. Zulke woorden kunnen doen terugschrikken om iets verkeerd te doen. De engel zegt verder: 'En wie vuil is, laat hij nog vuiler worden'; vuil door de zonden, want de zonden maken ons geestelijk vuil. Na deze negatieve uitspraken volgen er twee positieve: 'En wie rechtvaardig is, laat hij nog meer gerechtvaardigd worden. En wie heilig is, laat hij nog meer geheiligd worden'. Wie rechtvaardig in Gods ogen is en rechtvaardig leeft, laat hij nog meer rechtvaardige woorden spreken en rechtvaardige daden doen. En wie toegewijd aan de HEERE leeft, laat hij zich nog meer toewijden aan Hem en Zijn liefdedienst. Laat hij/zij daarin groeien in geloofsgemeenschap met de Wijnstok Jezus Christus, door de Heilige Geest, Die Zijn vrucht laat groeien en rijpen. Jezus zegt: 'Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen...Hierin wordt Mijn Vader verheerlijkt dat u veel vrucht draagt en Mijn discipelen bent' (Joh.15:5-8). En Paulus schrijft: 'De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing' (Gal.5:20). Laat die vrucht groeien en rijpen in ons leven!

De woorden van de engel herinneren ons aan die van de profeet Daniël ná zijn opdracht om zijn profetie te verzegelen: 'Velen zullen gereinigd, zuiver wit gemaakt en gelouterd worden. De goddelozen echter zullen goddeloos handelen en geen enkele van de goddelozen zal het begrijpen, maar de verstandigen zullen het begrijpen' (12:10). Reinigen, zuiver wit maken en louteren is het werk van God. Maar het goddeloos handelen is het werk van de mensen. Ze missen een verlicht verstand; verlicht door de Heilige Geest. De keuzes van de mensen liggen niet onwrikbaar vast. Het is nog genadetijd: tijd voor bezinning en bekering. We kunnen nog van levenskeus en levensrichting veranderen! Daarom: Doe de goede keus voor de HEERE en Zijn liefdedienst. Van die keus krijg je nooit spijt; alleen spijt dat je die goede keus niet eerder gedaan hebt. Zoek de HEERE en leef! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, bewaar ons voor de verkeerde keus en geef dat we de goede keus doen. Laat ons groeien en bloeien in de Wijnstok Jezus Christus, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het maken van keuzes?
2. Waarom respecteert God de menselijke vrijheid?
3. Welke keus heb je gemaakt/maak je? Hoe? Waarom?

2 november

IK KOM BELONEN

Lezen: Openbaring 22:12-21

(Jezus zegt:) En zie, Ik kom spoedig en Mijn loon is bij Mij om aan ieder te vergelden zoals zijn werk zal zijn. (Openbaring 22:12)

Na de woorden van de engel over tweeërlei groei in een leven in de zonde óf in een rechtvaardig en heilig leven spreekt Jezus tot Johannes. Hij zegt: 'En zie, Ik kom spoedig'. Deze woorden heeft Hij eerder gezegd (3:11; 16:15; 22:7,20). In dit laatste hoofdstuk zegt Hij drie keer dat Hij spoedig komt. Er is voor de mensen weinig tijd meer om een keus te maken tussen een zondig of een heilig leven. Jezus' spoedige komst vraagt om een tijdige voorbereiding voor een goede ontvangst en ontmoeting met Hem. Het is zaak om daar tijd voor te nemen en daar werk van te maken. Jezus zegt: 'Ziel!': Let op, geef alle aandacht aan Mijn komst. Verwacht Mij!

Jezus zegt dat Hij komt als Rechter. Zijn loon is bij Hem om aan ieder te vergelden zoals zijn werk zal zijn. Eerder hebben de vierentwintig ouderlingen het tijdstip aangekondigd 'voor de doden om geoordeeld te worden en om het loon te geven aan Uw (Gods) dienstknechten, de profeten, en aan de heiligen en aan hen die Uw Naam vrezen, de kleinen en de groten,...'(11:18). Voor Zijn profeten en heiligen is dat genadeloos voor hun goede werken die ze uit liefde en dankbaarheid voor de HEERE en Zijn Koninkrijk hebben gedaan. Hier heeft 'loon' een meer algemene betekenis van beloning of straf overeenkomstig iemands leven en wat zijn werk geweest is. Met dit ene woord 'werk' wordt iemands leven als één geheel gezien. Jezus zal daarover een rechtvaardig vonnis vellen met als uitslag: eeuwige gelukzaligheid in Gods Koninkrijk óf eeuwige rampzaligheid in het rijk van de duisternis; eeuwig wel óf eeuwig wee.

Jezus' terugkomst in heerlijkheid als Rechter van levenden en doden is een belangrijk thema in het Nieuwe Testament. Johannes de Doper heeft die aangekondigd (Mt.3:10,12), Jezus zelf heeft dat gedaan (Mt.7:19-23; 13:39-43,49,50; 25:14-45) en ook de apostelen: Petrus in het huis van de Romeinse hoofdman Cornelius in Caesarea (Hand.10:42,43) en Paulus op de Areopagus in Athene (Hand.17:30,31). In de apostolische zendbrieven komt Jezus' terugkomst als Rechter vaak ter sprake. De eerste christenen leefden in de blijde verwachting van Zijn spoedige terugkomst in heerlijkheid en van Gods Koninkrijk in volheid. Ze behoefden voor Hem niet bang te zijn als Rechter, want ze geloofden dat hun zonden vergeven waren; en 'vergeven is vergeven'. Ze verwachtten de beloning van hun goede werken, tot eer van Hem en tot zegen van henzelf. Om van Jezus heerlijkheid te ontvangen naar de maat van hun goede werken. In het rijk van Gods eeuwige heerlijkheid zal alles stralen van Zijn heerlijkheid; alles zal vol zijn, maar er zal een verschil in de maat van heerlijkheid zijn. Wat een aansporing om ijverig te zijn in goede werken, tot Gods eer en tot eeuwig heil. Amen.

Gebod

Dank U, Heere Jezus, voor de aankondiging van Uw spoedige komst als Rechter om ieders leven te oordelen. Geef dat we U als Redder leren kennen en voor U als Rechter niet bang behoeven te zijn. Geef dat we een rijke beloning van U ontvangen, tot eer van U en tot heil van onszelf, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Jezus' terugkomst als Rechter?
2. Waarom zijn christenen bang voor Zijn komst, terwijl ze in Hem geloven?
3. Verwacht je Jezus en zie je uit naar Zijn beloning? Hoe? Waarom (niet)?

3 november

IK BEN DE EERSTE EN DE LAATSTE

Lezen: Openbaring 22:12-21

(Jezus zegt tegen Johannes:) Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, de Eerste en de Laatste. (Openbaring 22:13)

Na de aankondiging van Zijn spoedige komst als Rechter zegt Jezus: 'Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, de Eerste en de Laatste'. Deze woorden versterken de aankondiging van Zijn komst. Als Rechter is Hij de Laatste. Na Zijn gericht volgt er geen ander meer. Dan is het pleit beslecht. Daarom is er alle reden om Zijn komst te verwachten en ons daarop voor te bereiden. Neem er tijd voor en maak er werk van! Wanneer je nog niet met God verzoend bent, laat je dan met Hem verzoenen!

Deze woorden van Jezus heeft Johannes eerder gehoord, maar zonder de woorden 'de Eerste en de Laatste'. Aan het begin van het boek Openbaring heeft de almachtige Heere, Die is en Die was en Die komt, deze woorden uitgesproken ná Johannes' aankondiging van Jezus' terugkomst: 'Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben. En alle stammen van de aarde zullen rouw over Hem bedrijven' (1:7,8,11). Ook na Gods belofte: 'Zie, Ik maak alle dingen nieuw!' hebben deze woorden geklonken: 'Het is geschied. Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde. Wie dorst heeft, zal Ik voor niets te drinken geven uit de bron van het water van het leven' (21:5,6). Drie keer wordt gezegd dat de HEERE, de God van Israël, de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde is. We behoeven er niet aan te twijfelen. We mogen er zeker van zijn en dienen er rekening mee te houden. Deze woorden herinneren aan Jesaja's profetie: 'Ik ben God en er is geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben' (46:10). Hij overziet de tijden. Hij weet wat er gaat gebeuren en dat voorzegt Hij. Hij is de eeuwige God, Die er vóór de schepping van hemel en aarde was en Die er ná hun voltooiing zal zijn. 'Ik ben de Alfa en de Omega'! De alfa is de eerste en de omega is de laatste letter van het Griekse alfabet; het begin en het einde ervan. God is de Schepper en de Voltooier van hemel en aarde en dat geldt ook van Jezus, Zijn Zoon, door Wie Hij alles geschapen heeft (Joh.1:3,10) en Die alle dingen draagt door Zijn krachtig woord (Hebr.1:3). God en Jezus staan aan het begin en aan het einde van al Hun werken in schepping, voorzienigheid, verlossing en voltooiing. God is ook de Eerste en de Laatste. Jesaja heeft dat al over Hem gezegd: 'Ik, de HEERE, Die de Eerste ben en bij de laatsten ben Ik Dezelfde' (41:4), 'Ik ben de Eerste en Ik ben de Laatste en buiten Mij is er geen God' (44:6) en 'Ik ben Dezelfde, Ik ben de Eerste, ook ben Ik de Laatste' (48:12). Hetzelfde geldt van Jezus Christus, Die gisteren en heden Dezelfde is en tot in eeuwigheid (Hebr.13:8). Deze proclamatie van Jezus zegt drie keer hetzelfde met andere woorden. Met de Vader en de Geest is Hij de Eeuwigtrouwe. Wat een zekerheid! Met Hem kom je nooit teleurgesteld uit! Halleluja! Amen.

Gebed

Trouwe Heiland, dank U voor deze uitspraak over Uw persoon en werk. Geef dat we ons aan U overgeven en op U vertrouwen in alle omstandigheden, door Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de eeuwige trouw van God en van Jezus?
2. Waarom wordt dit zo vaak tegen de gelovigen gezegd?
3. Ben jij trouw aan Hem? Hoe? Waarom (niet)?

4 november

GELUKKIG BINNEN EN ONGELUKKIG BUITEN HET NIEUWE JERUZALEM

Lezen: Openbaring 22:12-21

(Jezus zegt tegen Johannes:) Zalig zijn zij die Zijn geboden doen, zodat zij recht mogen hebben op de Boom van het leven en opdat zij door de poorten de stad mogen binnengaan. Maar buiten bevinden zich de honden, de tovenaars, de ontuchtplegers, de moordenaars, de afgodendienaars en ieder die de leugen liefheeft en doet. (Openbaring 22:14,15)

Na de aankondiging van Zijn komst en de proclamatie dat Hij de Eerste en de Laatste is, spreekt Jezus de zevende en laatste zaligspreking in het boek Openbaring uit. Onuitsprekelijk gelukkig zijn zij die Zijn geboden doen; uit liefde en uit dankbaarheid; die hun leven toewijden aan de HEERE. Andere handschriften hebben: 'die hun gewaden wassen'; voortdurend wassen in het bloed van het Lam; dagelijks vergeving van zonden nodig hebben, die zoeken en vinden in Jezus' bloed, dat reinigt van alle zonde (1 Joh.1:7). Gods zegen op zo'n leven is: Zijn (vol)macht om te eten van de Boom van het leven en om door de poorten mogen binnengaan in het nieuwe Jeruzalem. Eerder heeft Jezus aan de overwinnaar beloofd te mogen eten van de Boom van het leven, midden in het paradijs van God (2:7). In het visioen over het nieuwe Jeruzalem zag Johannes de Boom van het leven die vruchten voortbrengt, van maand tot maand, en zijn bladeren zijn tot genezing van de heidenvolken (2). Door te eten van de Levensboom – Die in Jezus is – ontvang je eeuwig leven in het Koninkrijk van God. De weg daartoe is die van toewijding en reiniging. Zonder levensheiliging zal niemand de Heere zien (Hebr.12:14). Die weg verleent toegang tot het nieuwe Jeruzalem dat twaalf poorten heeft: drie poorten naar het oosten, drie poorten naar het noorden, drie poorten naar het zuiden en drie poorten naar het westen; de stad is toegankelijk vanuit alle windstreken. Wie door de poorten binnengaat, mag in de stad wonen en dat voor eeuwig: altijd bij de Heere zijn. Wat een genade, veiligheid en zekerheid!

Na deze hartelijke felicitatie aan het adres van de gelovigen volgt er een ernstige waarschuwing: 'Maar buiten – het nieuwe Jeruzalem – bevinden zich de honden, de tovenaars, de ontuchtplegers, de moordenaars, de afgodendienaars en ieder die de leugen liefheeft en doet'. Niet iedereen is welkom in en krijgt toegang tot het nieuwe Jeruzalem. Het bord 'Verboden Toegang' staat er voor alle mensen die in zonden leven en zich niet willen bekeren. Met 'honden' worden waarschijnlijk mannelijke prostituees bedoeld; mensen die seksueel zondigen (Deut.23:18). Verder worden er een aantal zonden met name genoemd: toverij, ontucht, moord, afgoderij en liegen. Voor al deze mensen is er zonder bekering geen plaats in het Koninkrijk van God. Hun plaats is in de poel van het vuur, de hel (19:20; 20:10,15). Voor de derde keer klinkt hier een waarschuwing voor goddeloze mensen dat er voor hen geen plaats is in het nieuwe Jeruzalem (21:8,27). God laat de mensen niet ongewaarschuwd verloren gaan. Hier klinkt de laatste oproep tot bezinning en bekering. Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor deze zaligspreking en deze waarschuwing. Laat de zaligspreking leiden tot toewijding en reiniging en de waarschuwing tot bekering en eeuwig leven. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welke zaligsprekingen staan er nog meer in het boek Openbaring?
2. Waarom zijn gehoorzaamheid en reiniging belangrijk in het christenleven?
3. Ben je gehoorzaam aan de HEERE en Zijn geboden? Hoe? Waarom (niet)?

5 november

MIJN ENGEL GETUIGT

Lezen: Openbaring 22:12-21

(Jezus zegt tegen Johannes:) Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om bij u in de gemeenten van deze dingen te getuigen. (Openbaring 22:16a)

Na Zijn zaligspreking van de gelovigen en Zijn waarschuwing aan de goddelozen zegt Jezus met nadruk: 'Ik, Jezus'. Dit is de enige keer in het boek Openbaring dat Hij Zijn Naam gebruikt. Die Naam betekent: Redder, Zaligmaker. Hij redt van het grootste kwaad: de zonde en Hij brengt tot het hoogste goed: de gemeenschap met God. Pas heeft de engel tegen Johannes gezegd: 'En de Heere, de God van de heilige profeten, heeft *Zijn engel* gezonden om Zijn dienstknechten te laten zien wat met spoed moet gebeuren' (6). In het opschrift boven het Bijbelboek Openbaring wordt gesproken over de openbaring van Jezus ...die Hij (God) *door Zijn engel* gezonden heeft en aan Zijn dienstknecht Johannes te kennen heeft gegeven' (1:1). Nu zegt Jezus zelf dat Hij Zijn engel gezonden heeft. De engel is door God en Jezus gezonden. Blijkbaar gaat het om een speciale engel, want in de Openbaring treden er meer engelen op. Deze engel is een boodschapper van God en van Jezus en heeft als taak om in de christelijke gemeenten te getuigen van Jezus' terugkomst in heerlijkheid en van de komst van Gods Koninkrijk in volheid. Deze engel geeft de openbaring van God door aan Johannes, die deze in een boek schrijft en dat naar de gemeenten stuurt om daar voorgelezen te worden (1:11). Deze engel is uitgezonden 'ten dienste van hen die de zaligheid zullen beërven' (Hebr.1:14). Deze engel getuigt van Gods toekomst in de gemeenten door middel van het boek Openbaring. Hij getuigt namens God en Jezus in het rechtsgeding dat Zij met de wereld hebben om die terug te winnen voor het Koninkrijk van God. Het woord 'getuigen' wordt hier nog twee keer gebruikt (18,20). Dat is niet vrijblijvend, maar verplichtend: Wat doe je met dit getuigenis? Er wordt een antwoord van de gemeenten verwacht, toen en vandaag. Wat is jouw antwoord op het getuigenis van het boek Openbaring? Laat deze engel – door God en Jezus gezonden – niet tegen je getuigen op de oordeelsdag! Wie de weg geweten en niet bewandeld heeft, zal met veel slagen geslagen worden (Lk.12:47,48). Wat een liefde en zorg van Jezus voor Zijn gemeenten! Laten we Hem niet teleurstellen, maar blij maken met ons antwoord op Zijn getuigenis; een antwoord van geloof, hoop en liefde! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor het zenden van Uw engel om van Uw toekomst te getuigen in Uw gemeenten. Geef dat we er gelovig op antwoorden, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waar treden in de Bijbel engelen nog meer op als getuigen van God?
2. Hoe komt het dat we weinig horen over de dienst van de engelen?
3. Ben je dankbaar voor het werk van de engelen? Hoe? Waarom (niet)?

6 november

IK BEN VÓÓR EN NA DAVID

Lezen: Openbaring 22:12-21

(Jezus zeg tegen Johannes:) Ik ben de Wortel en het Nageslacht van David. (Openbaring 22:16b)

Na Zijn woorden over de engel, die Hij gezonden heeft om te getuigen van de toekomstige dingen, zegt Jezus: 'Ik ben de Wortel en het Nageslacht van David'. Na aandacht voor Zijn engel gevraagd te hebben, vraagt Hij nu aandacht voor zichzelf. Hij is hoger dan de engelen en hun Heer. Jezus zegt: 'Ik Ik ben'. Hij gebruikt hier de Naam van de HEERE, de God van Israël: 'Ik ben Die Ik ben', 'Ik ben er bij'; de Eeuwigroute. Hij past die op zichzelf toe zoals Hij dat ook deed bij de 'Ik ben' woorden in het Evangelie naar Johannes: Ik ben het Brood en het Water van het leven, de Goede Herder, enz. Zo stelt Jezus zichzelf aan ons voor en zo biedt Hij zichzelf aan. Hier noemt Hij zich 'de Wortel en het Nageslacht van David'. Hij is de Stamvader van het koningshuis van David. Een van de vierentwintig ouderlingen heeft Hem zo al genoemd: 'Zie, de Leeuw Die uit de stam van Juda is, de Wortel van David, heeft overwonnen om de boekrol te openen en zijn zeven zegels te verbreken' (5:5). Jesaja heeft Zijn komst en werk voorgezegd: 'Want op die dag zal de Wortel van Isaï er zijn, Die zal staan als banier van de volken. Naar Hem zullen de heidenvolken vragen. Zijn rustplaats zal heerlijk zijn' (11:10). Jezus als de Wortel van David en Isaï wijst op Zijn grote betekenis: Isaï en David zijn er omwille van Hem als de beloofde Messias. Hij is ook de Nakomeling van David, zijn grote Zoon. Jesaja heeft over Hem geprofeteerd: 'Want er zal een Twijgje opgroeien uit de afgehouden stonk van Isaï en een Loot uit zijn wortel zal vrucht voortbrengen' (11:1). In zijn Pinkstertoespraak getuigt Petrus van Hem: 'Aangezien hij (David) een profeet was en wist dat God hem met een eed gezworen had dat Hij uit de vrucht van zijn lichaam, voor zover het vlees betrof, de Christus zou doen opstaan om Hem op Zijn troon te zetten,...' (Hand.2:30). In de synagoge van Antiochië in Pisidië zegt Paulus: 'Uit zijn nageslacht (van David) heeft God voor Israël, volgens de belofte, de Zaligmaker Jezus doen voortkomen' (Hand.13:23). En later schrijft hij aan Timotheüs: 'Houd in gedachten dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, uit het nageslacht van David, overeenkomstig mijn Evangelie' (2 Tim.2:8). Jezus is de beloofde en gekomen Messias van Israël. Hij is de vervulling van de Messiasverwachting van het Joodse volk. Hij beheerst het verleden en de toekomst. Hij is de Eerste en de Laatste, ook in het koningshuis van David. Hij is geworteld in de geschiedenis van Zijn volk en Hij waarborgt de toekomst van Zijn volk. Paulus schrijft: 'En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob' (Rom.11:26). Hij is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid (Hebr.13:8). Wat een perspectief voor Israël en de volken! Hij leeft en daarom is er voor hen leven en overvloed! Amen.

Gebod

Dank U, Wortel en Nageslacht van David, voor Uw zelfgetuigenis. Geef dat we in U geloven en van U getuigen, door de kracht van Uw Geest, tot eer van Uw Vader en tot zegen van velen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel over de oorsprong van het koningshuis van David?
2. Wat laat de Naam 'Wortel van David' zien over Gods handelen in de heilsgeschiedenis?
3. Geloof je in Jezus als de Wortel en het Nageslacht van David? Hoe? Waarom (niet)?

7 november

IK BEN DE MORGENSTER

Lezen: Openbaring 22:12-21

(Jezus zegt tegen Johannes:) Ik ben... de blinkende Morgenster. (Openbaring 22:16c)

Na Zijn zelfgetuigenis: 'Ik ben de Wortel en het Nageslacht van David' dat op het verleden en heden betrekking heeft, zegt Jezus met het oog op de toekomst: 'Ik ben de blinkende Morgenster'. Johannes heeft eerder over de morgenster gehoord. Jezus beloofde aan de overwinnaar in de gemeente Thyatira: 'En ik zal hem de morgenster geven' (2:28). Tegen de morgen van de nieuwe dag is de nacht op het donkerst en zie je de sterren het duidelijkst. De morgenster is de planeet die net vóór de zon boven de horizon opkomt. Het is een bijzonder heldere ster. De planeet die hiervoor in aanmerking komt is Venus. Deze ster is alleen waar te nemen wanneer het aarde donker is. Als Venus opkomt schijnt ze op een bijzondere manier door de prismawerking van de dampkring. Alle kleuren van de regenboog worden zichtbaar. Wanneer Venus boven de kim zichtbaar wordt, werpt haar lichtschijnsel een smalle, heldere, zilverachtige lichtbaan over het water. Een prachtig gezicht. Buiten deze lichtbaan is het echter aardedonker. Daarom: Kijk naar de morgenster en haar stralend licht!

'Ik ben de blinkende Morgenster' is Jezus' laatste zelfgetuigenis in het boek Openbaring. Hij kondigt de nieuwe dag van het Koninkrijk van God aan in volle openbaring en heerlijkheid bij Zijn terugkomst. Op deze nieuwe dag volgt er nooit meer een nacht. Dan zal Jezus als de Zon van de gerechtigheid opgaan en heerlijk schijnen en onder Zijn vleugels zal er genezing zijn (Mal.4:2); genezing van alle wonden op aarde opgelopen. Johannes heeft een stem uit de hemel horen zeggen: 'En God zal alle tranen van hun ogen afwissen en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan' (21:4). In het boek Openbaring zijn er donkere nachten voor Christus' Gemeente: de overwinning van het beest op de twee getuigen (11:7) en op de heiligen (13:7) en de omsingeling van de legerplaats van de heiligen aan het einde van het duizendjarige vrederijk (20:8,9), enz. Maar Jezus als de Morgenster blijft stralen in ongekende schoonheid en heerlijkheid! Hij doet dat in het profetische Woord, dat vast en zeker is, en we doen er goed aan daar acht op te slaan als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in onze harten (2 Petr.1:19). De Schriften getuigen van Hem, hoe donker de tijd ook is of wordt. Houd Jezus als de stralende Morgenster voortdurend in het oog en verwacht de nieuwe dag van Zijn komst en Koninkrijk met een groot verlangen! Amen.

Gebed

Stralende Morgenster, dank U voor Uw laatste zelfgetuigenis in het boek Openbaring. Geef dat we in U geloven en U voortdurend in het oog houden, hoe moeilijk de tijd ook is of wordt. Geef ons verlangen naar de nieuwe dag van Uw Koninkrijk, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Jezus als het Licht?
2. Wat betekende Jezus in het verleden, wat betekent Hij in het heden en wat zal Hij in de toekomst betekenen?
3. Is Jezus voor jou de stralende Morgenster? Hoe? Waarom (niet)?

8 november

DE GEEST EN DE BRUID ZEGGEN: 'KOM, HEERE JEZUS!'

Lezen: Openbaring 22:17

(Johannes vertelt:) En de Geest en de bruid zeggen: Kom (Heere Jezus)! En laat hij die het hoort, zeggen: Kom (Heere Jezus)! (Openbaring 22:17a)

Na Jezus' zelfgetuigenis dat Hij de Wortel en het Nageslacht van David en de blinkende Morgenster is, spreekt Johannes over de Geest en de bruid en hun roep: 'Kom, Heere Jezus!' Jezus' woorden over de Wortel en het Nageslacht van David en de blinkende Morgenster verbindt hij met het roepen om Zijn terugkomst in heerlijkheid. Jezus heeft gesproken en de Geest en de bruid antwoorden. Er is klank en weerklank. Wat een voorbeeld voor ons om Gods woorden te beantwoorden!

De Geest is de Geest van Jezus Christus, Die gekomen is om Hem groot te maken, om Zijn Naam en werk in het volle licht te zetten (Joh.16:14). Dat is Zijn lievelingswerk. De Geest roept om Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Dan zal Zijn werk – het werk van de Heilige Geest – klaar zijn en zal Hij ook kunnen zeggen: 'Het is volbracht!' (Joh.19:30). Wat een vreugde zal dat voor de Heilige Geest zijn! Hij is de Eerste Die roept: 'Kom, Heere Jezus!' en Jezus' bruid is de tweede die roept: 'Kom, Heere Jezus!' De bruid is Zijn Gemeente in het perspectief van Zijn terugkomst en Koninkrijk (19:7-9; 21:2,9-11; 2 Kor.11:2). Ze is de tegenspeelster van de grote hoer, van het antichristelijke Babel, van de stad van de mens zonder God (Openb.17/18). Als bruid van Jezus verlangt ze naar haar Bruidegom en daarom roept ze: 'Kom, Heere Jezus!' De Heilige Geest heeft haar dat gebed geleerd en Hij wekt haar op om het steeds opnieuw te bidden. Hij doet haar volharden in het roepen om Zijn komst. Hij laat het vuur van verlangen in haar hart branden en werpt daar steeds nieuwe olie op. Johannes weet van dat roepen van de Geest en van de bruid. Daarom kan hij erover schrijven. Hij sluit zich bij dit roepen aan en wekt anderen op, die dat roepen met hem horen, ook te roepen: 'Kom, Heere Jezus!' Doe mee! Johannes wil niets liever dan dat roepen van de Geest en van de bruid aanstekelijk werkt; een sneeuwbal effect heeft. Laat de bruidsgemeente, die roept om de terugkomst van haar Bruidegom, al groter worden! Johannes is gunnend en uitnodigend. Het gaat hem om Jezus zelf, om Zijn verheerlijking, tot eer van Zijn Vader en tot zegen en vreugde van al Zijn liefhebbers. Hij verlangt zelf en voor hen om altijd bij hun Bruidegom te mogen zijn, in Zijn gemeenschap, om van elkaar te genieten en zich in elkaar te verheugen! Amen.

Gebed

Dank U, Heilige Geest, voor Uw gebed en dat van Jezus' bruidsgemeente om Zijn terugkomst in heerlijkheid. Leer ons dat gebed en doe ons daarin volharden, in Jezus' Naam, door Uw kracht, amen.

Om over na te denken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het verlangen van de Geest en van Jezus' bruidsgemeente?
2. Hoe kunnen we volharden in het bidden om Jezus' terugkomst in heerlijkheid?
3. Bid jij: 'Kom, Heere Jezus'? Waarom (niet)?

9 november

DRINK VAN HET WATER VAN HET LEVEN

Lezen: Openbaring 22:12-21

(Johannes zegt:) En laat hij die dorst heeft, komen; en laat hij die wil, het water van het leven nemen, voor niets. (Openbaring 22:17b)

Na zijn oproep om met de Geest en met de bruid mee te bidden: 'Kom, Heere Jezus!', zegt Johannes: 'En laat hij die dorst heeft, komen; en laat hij die wil, het water van het leven nemen, voor niets'. Denkt Johannes aan hen die Jezus nog niet kennen en daarom nog niet roepen om Zijn terugkomst in heerlijkheid? Voor hen heeft hij een aanbieding en uitnodiging! 'Dorst hebben' wijst op gemis en verlangen. Als kinderen van Adam en Eva missen we in geestelijk opzicht alles en hebben we vaak een verkeerde dorst. Johannes wekt op om tot Jezus te komen, al noemt hij Zijn Naam hier niet. Hij weet dat Jezus op de laatste dag van het Loofhutenfeest heeft geroepen: 'Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken. Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien (Joh.7:37-39); stromen van de Heilige Geest: gebed, dankzegging, lofprijzing, aanbidding, getuigenis, dienstbetoon, enz. Jezus geeft de ware dorst en Hij lest die dorst, mild en overvloedig. De Heilige Geest vernieuwt onze wil zodat we gaan willen wat God wil: het water van het leven nemen. Laten alle dorstigen en allen die willen naar Jezus gaan. Hij is het levende Water. Hij geeft het eeuwige leven, hier en nu, en Hij onderhoudt het, tot in de eeuwen der eeuwen. Hij geeft het levende water gratis, als geschenk. Je kunt er niet voor werken. Je kunt het niet verdienen. Je kunt het alleen ontvangen met lege handen. Het is puur genade, onverdiende gunst, waar Jezus de prijs voor betaald heeft: Zijn kostbaar bloed. Voor Hem was er de dorst op het kruis (Joh.19:28) en voor ons is er een bron van levend water dat springt tot in het eeuwige leven (Joh.4:14). Wat een ruil! Johannes had al eerder gehoord: 'Want het Lam, Dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en zal hen geleiden naar de levende waterbronnen...' (7:17).

Johannes' woorden herinneren aan die van de HEERE in de profetie van Jesaja: 'O alle dorstigen, kom tot de wateren en u die geen geld hebt, kom, koop en eet, ja, kom, koop zonder geld, zonder prijs, wijn en melk. Waarom weegt u geld af voor wat geen brood is en uw arbeid voor wat niet verzadigen kan? Luister aandachtig naar Mij, eet het goede en laat uw ziel vreugde scheppen in de overvloed. Neig uw oor en kom tot Mij, luister en uw ziel zal leven;.. (55:1-3) en aan Zijn belofte: 'U zult met vreugde water scheppen uit de bronnen van het heil' (12:3). Johannes' uitnodiging om van het levende water te drinken is de laatste in de Bijbel en kan de laatste zijn die je ontvangt. Daarom: Ga naar Jezus toe, ontvang eeuwig leven en bid mee met de Geest en de bruid: 'Kom, Heere Jezus! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor deze aanbieding en uitnodiging om te drinken van het water van het leven; om het eeuwige leven te ontvangen als genadegeschenk. Geef dat we die aanbieding en uitnodiging aannemen en Uw genadegave ontvangen, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over water als beeld van Gods heil?
2. Wat moeten we doen wanneer we geen dorst hebben en niet willen?
3. Heb je gedronken en drink je van het water van het leven? Hoe? Waarom (niet)?

10 november

VOEG NIET TOE EN DOE NIET AF

Lezen: Openbaring 22:12-21

(Johannes zegt:) Want ik getuig aan ieder die de woorden van de profetie van dit boek hoort: Als iemand iets aan deze dingen toevoegt, zal God hem de plagen toevoegen die in dit boek geschreven zijn. En als iemand afdoet van de woorden van het boek van deze profetie, zal God zijn deel afdoen van het boek van het leven en van de heilige stad, van de dingen die in dit boek beschreven zijn. (Openbaring 22:18,19)

Na zijn uitnodiging om met de Geest en de bruid mee te bidden: 'Kom, Heere Jezus!' en de uitnodiging aan de dorstigen om te komen en te drinken van het water van het leven, waarschuwt Johannes zijn lezers om de tekst van het boek Openbaring niet te veranderen. Na het getuigen van de engel (16) getuigt hij nu zelf. Hij doet dat met apostolisch gezag tegenover een ieder die de woorden van de profetie van het boek Openbaring hoort; hoort voorlezen in de samenkomst van de gemeente. Johannes spreekt over 'profetie' zoals Jezus en de engel eerder gedaan hebben (7,10). De eerste zaligspreking luidde: 'Zalig is hij die (voor)leest en zijn zij die horen de woorden van de profetie en die in acht nemen wat daarin geschreven staat, want de tijd is nabij (1:3). 'Profetie' betekent: (verse) openbaring en haar verkondiging van Godswege. Het is Gods nú woord, dat we niet mogen verachten, maar zorgvuldig in acht moeten nemen, 'want de tijd is nabij'; de tijd van haar vervulling.

Niemand mag aan de profetie, die Johannes op Patmos ontvangen heeft, iets toevoegen of daar iets van afdoen, want ze is compleet. Er zijn geen aanvullingen nodig of mogelijk. Deze profetie is klaar en af. In Johannes' tijd is het niet ongebruikelijk om aan geschriften over de toekomst stukken toe te voegen. Dat mag met het boek Openbaring niet gebeuren. Wie dit toch doet, wordt getroffen door de rampen die in het boek beschreven worden. Men mag er ook niets van afdoen. Wie dat toch doet, wordt nog zwaarder gestraft: niet met tijdelijke, voorbijgaande rampen, maar met eeuwige rampspoed. God zal zijn deel afdoen van het boek van het leven en van de heilige stad, van de dingen die in dit boek geschreven zijn. Die loopt het Koninkrijk van God in volle openbaring en heerlijkheid mis en komt in de poel van het vuur terecht, in de hel. Hier klinkt een ernstige waarschuwing om het boek Openbaring niet te verminken, maar ongeschonden te bewaren voor het nageslacht. Deze waarschuwing geldt voor de geschreven tekst van het boek. Maar geldt die ook niet voor de verklaring ervan? Om te lezen en uit te leggen wat er zwart op wit in het boek Openbaring staat. Daaraan hebben we onze handen vol en meer dan genoeg. Om gelovig en biddend te luisteren wat de Heilige Geest ons hier te zeggen heeft. 'Lees wat er staat, geloof wat er staat, dan ontvang je wat er staat'. Wat een heerlijke belofte om te geloven en te bidden om haar vervulling! Amen.

Gebed

Dank U, almachtige en eeuwige God, voor deze ernstige waarschuwing. Geef dat we die ter harte nemen en Uw Woord zuiver bewaren, horen en doen, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de omgang met Gods woorden? Geldt deze waarschuwing alleen voor het boek Openbaring?
2. Weet je voorbeelden van toevoegen aan en afdoen van de Bijbel?
3. Wat betekent deze waarschuwing voor je? Waarom?

11 november

ANTWOORD 'KOM, HEERE JEZUS!'

Lezen: Openbaring 22:12-21

(Johannes vertelt:) Hij (Jezus) Die van deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig. (Johannes zegt:) Amen. Ja, kom, Heere Jezus! (Openbaring 22:20)

Na Johannes' waarschuwing om het boek Openbaring ongeschonden te bewaren spreekt Jezus zelf en nu voor het laatst. Het is goed om Zijn laatste woorden te blijven herinneren, want ze vatten de boodschap van de Openbaring samen in één zin: Hij komt spoedig en Hij wil dat we zeggen: 'Kom, Heere Jezus!' Na het getuigen van de engel (16) en van Johannes (18) getuigt Jezus zelf. Hij is Gods trouwe Getuige (1:5; 3:14). Zijn getuigenis is het hoogtepunt in dit laatste hoofdstuk. Hij zegt: 'Ja, Ik kom spoedig'. Voor de derde keer zegt Hij dat Hij spoedig komt en laat dit voorafgaan door 'Ja'. Dit klinkt als Zijn 'amen' waarmee Hij deze laatste aankondiging van Zijn komst besluit. Jezus' laatste belofte is omringd door 'ja' en 'amen': het is waar en zeker. Paulus schrijft dat al Gods beloften in Jezus 'ja' en 'amen' zijn, tot eer van God, door de Evangelieverkondiging van Paulus en zijn mededienaren (2 Kor.1:20). We behoeven aan Jezus' spoedige komst niet te twijfelen. We mogen die verwachten en ons daarop voorbereiden. Vergeet Jezus' laatste woorden niet: 'Ja, Ik kom spoedig!'

Johannes beantwoordt Jezus' belofte van Zijn komst met: 'Amen, ja, kom, Heere Jezus!' Wat een passend antwoord! Hij bevestigt Jezus' woorden met 'amen' en neemt Jezus' 'Ja' over en drukt daarmee zijn instemming uit met Jezus' woorden. Jezus zegt: 'Ik kom' en Johannes antwoordt met: 'Kom, Heere Jezus!' Hij spreekt Jezus eerbiedig aan met twee namen: Heere en Jezus, zoals dat alleen in dit en het volgende vers gedaan wordt. Hij is Heere (Gr. *kurios*): Overwinnaar en Jezus: Redder, Zaligmaker. Johannes' antwoord komt overeen met de Aramese bede 'Maranatha': Onze Heere, kom! Paulus gebruikt die in 1 Korinthiërs 16:22, waar hij schrijft: 'Als iemand de Heere Jezus Christus niet liefheeft, laat die vervloekt zijn. Maranatha' ('Onze Heere, kom'). Wat een ernstige waarschuwing! Johannes beantwoordt Jezus' laatste belofte (van 'beloven') met *geloven* door te bidden: 'Ja, kom, Heere Jezus!' Hier is klank en weerklank! Laten me ons bij Johannes aansluiten en met hem mee zeggen: 'Amen, Ja, kom, Heere Jezus!' Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U, voor Uw laatste belofte over Uw spoedige komst. Geef dat we die geloven en beantwoorden met: 'Amen, ja, kom, Heere Jezus!', door de kracht van Uw Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je in de Bijbel meer voorbeelden van gelovig antwoorden op Gods beloften?
2. Waarom zegt Jezus in dit laatste hoofdstuk drie keer 'Ik kom spoedig' (7,12,20)?
3. Bid je met Johannes mee om Jezus' spoedige komst? Waarom (niet)?

GENADE VOOR ALLEN

Lezen: Openbaring 22:12-21

(Johannes zegt:) De genade van onze Heere Jezus Christus met u allen. Amen. (Openbaring 22:21)

Het begin van het boek Openbaring heeft de vorm van een brief met afzender, adres en groet (1:4-6). Zo eindigt het boek met het slot van een brief: een zegenwens. Veel brieven van Paulus eindigen met een zegenwens. Het eerste woord in Johannes' zegengroet was 'genade': 'Genade voor u en vrede, van Hem Die is en Die was en Die komt..' (1:4). Dit is ook het laatste woord in de zegenwens bij Johannes' afscheid van zijn lezers: 'De genade van onze Heere Jezus Christus'. 'Genade' is het kernwoord van de Bijbelse boodschap: Gods onverdiende gunst in de Heere Jezus Christus voor vijanden van God, gratie voor ter dood veroordeelde mensen vanwege hun zonden. Genade van het begin tot het einde: voorkomende, blijvende en achtervolgende genade. Genade die zich vervoegt naar de menselijke nood: vergeving voor schuld, genezing voor ziekte, bevrijding voor gebondenheid, kracht voor zwakheid, gemeenschap voor eenzaamheid, vreugde voor verdriet, enz. enz. Johannes spreekt over de genade van 'onze Heere Jezus Christus'. Wat klinkt dat persoonlijk, innig en warm! En die genade is er voor allen. Niemand wordt hier uitgesloten! 'Genade voor u allen!' Johannes zegt daar 'amen' op: het is waar en zeker. Het is ook mogelijk dat de gemeente die het boek Openbaring hoort voorlezen, daarop 'amen' zegt. Laten wij het ook doen met mond en hart, Gods genade in ontvangst nemen en die uitdelen aan anderen! Amen.

Genade, zo oneindig groot.
Dat ik, die 't niet verdien
en tranen aan het kruis.
het leven vond, want ik was dood
en blind, maar nu kan 'k zien.

Als ik daar in Zijn heerlijkheid
mag stralen als de zon,
dan prijs ik Hem in eeuwigheid)
dat ik genade vond.) 2x

Genade die mij heeft geleerd
te vrezen voor het kwaad.
Maar ook – als ik mij tot Hem keer –
dat God mij nooit verlaat.

Want Jezus droeg mijn zondelast
En tranen aan het kruis.
Hij houdt mij door genade vast
En brengt mij veilig thuis. John Newton (1725-1807); *Opwekkingsliederen*, no. 428.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor deze zegenwens voor ons allen. Laat die in vervulling gaan, door de kracht van Uw Heilige Geest, tot eer van U met de Vader en de Heilige Geest, amen.

Om over na te denken

1. Welke zegenwensen in de Bijbel ken je nog meer?
2. Waarom wordt zo vaak over de genade van de Heere Jezus gesproken?
3. Heb je Zijn genade ontvangen? Hoe? Waarom (niet)?

13 november

GOD BELOOFT NAGESLACHT AAN EVA

Lezen: Genesis 3

Toen zei de HEERE God tegen de slang: Omdat u dit gedaan hebt (de mensen verleid), bent u vervloekt onder al het vee en onder alle dieren van het veld! Op uw buik zult u gaan en stof zult u eten, al de dagen van uw leven. En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht; dat zal u de kop vermorzelen en u zult Het de hiel vermorzelen. (Genesis 3:14,15)

Na de zondeval in het paradijs verbergen Adam en Eva zich voor de HEERE, maar Hij zoekt hen op. God roept Adam: 'Waar ben je?' Een vraag van Zijn liefde én van Zijn recht. De HEERE wil Zijn kinderen niet kwijt, omdat Hij van ze houdt en Hij laat Zijn recht op hen gelden, omdat ze Zijn schepselen zijn. Van Zijn kant heft Hij de scheiding en hun schande op (Gen.3:21). Op Gods vraag antwoordt Adam dat hij bang is en dat hij naakt is. Hij noemt de gevolgen van hun ongehoorzaamheid, maar hij belijdt die niet. De HEERE moet daar naar vragen. Adam geeft Eva de schuld en indirect God Die hem haar gegeven heeft en Eva geeft de slang de schuld. God spreekt nu Zijn oordeel uit over de slang die Zijn tegenstander satan gebruikt. Hij vervloekt de slang onder alle dieren: op haar buik zal ze over de grond kruipen en voor altijd zal ze stof eten. De slang wordt kwetsbaar en diep vernederd, want stof is voedsel in het rijk van de dood. De HEERE zegt verder dat er voortdurende vijandschap zal zijn tussen de nakomelingen van de slang en van de vrouw, tussen slangen en mensen. De slang kruipt over de grond en de mens kan zijn kop vermorzelen. De slang kan de mens in de hiel bijten. Maar de overwinning is aan de nakomelingen van de vrouw. De slang wordt vermorzeld, maar kan de mens wel schade doen. Verrassend is dat niet Adam als stamvader van de beloofde Overwinnaar wordt genoemd – zoals in de geslachtsregisters - maar Eva als stammoeder. Jesaja zal profeteren over de maagd die zwanger wordt en de Messias zal voortbrengen (7:14). Tijdens het uitspreken van Gods oordeel over de slang en de volgende oordelen over de mens zullen Adam en Eva de betekenis van Zijn oordeel over de slang niet volledig begrepen hebben, maar later wel door het licht van de Heilige Geest. De HEERE opent een tegenoffensief tegen de slang en tegen satan die de slang gebruikte. Hij zal hun macht overwinnen. Hij zal de mens bevrijden. Vanuit de heilsgeschiedenis is dit oordeel over de slang en de satan verstaan als de eerste Evangelieboodschap; als de 'moederbelofte': moeder en eerste van alle heilsbeloften van God. Jezus als Messias heeft in Zijn kruis en opstanding de kop van satan verpletterd en hem overwonnen. Paulus schrijft daar over: 'Hij (Jezus) heeft de overheden en de machten – satan en zijn handlangers – ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en daardoor over hen getriumfeerd' (Kol.2:15). Johannes ziet in een visioen de strijd tussen de draak – de oude slang – en Jezus, de geboren Koning, en dat de draak de verliezer is (Openb.12). Jezus is Overwinnaar! Halleluja! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor Uw belofte van overwinning over slang en satan. Geef dat we die geloven en in Jezus' Naam en door de kracht van Uw Geest satan overwinnen, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over deze 'moederbelofte'? Ken je nog meer heilsbeloften?
2. Wat zegt de Bijbel nog meer over de slang?
3. Wat betekent deze 'moederbelofte' voor je? Hoe? Waarom?

14 november

ADAM EN EVA VERWACHTEN

Lezen: Genesis 4:1-16,25,26

En Adam gaf zijn vrouw de naam Eva, omdat zij moeder van alle levenden is...En Adam had gemeenschap met Eva, zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Kaïn, en zei: Ik heb een man van de HEERE gekregen! Genesis 3:20; 4:1)

Gods oordelen over de mens zijn zwaar. Eva zal met pijn kinderen baren en ze zal begeren over haar man de baas te spelen, maar die zal over haar heersen; met mogelijk misbruik daarvan. Het conflict is daarmee gegeven. Adam zal met moeite op het land werken, met zweet op zijn gezicht brood eten en sterven. Toch sterft de mens niet direct zoals de HEERE gezegd heeft: ‘... op de dag dat u daarvan eet (van de boom van kennis van goed en kwaad), zult u zeker sterven’ (Gen.2:17). De geestelijke dood – de scheiding van God - treedt onmiddellijk in, maar de lichamelijke nog niet. Er is uitstel, genadetijd, tijd voor bekering. Er zullen nog kinderen geboren worden en er zal nog op het land gewerkt worden. Na Gods oordelen geeft Adam zijn vrouw de naam Eva (‘de levende’) en de schrijver geeft als toelichting: ‘omdat zij moeder van alle levenden is’. Wat een verrassing! Na zulke zware oordelen gehoord te hebben zou de moed je ontvallen om verder te leven, maar Adam denkt aan ‘leven’, terwijl Gods laatste woorden over de dood gingen. Hij hoopt op leven en dat zijn vrouw nieuw leven zal voortbrengen. Heeft de HEERE niet gesproken over ‘kinderen baren’? Heeft Adam moed geput uit de ‘moederbelofte’: de komst van de Bevrijder uit de macht van de boze?

Wanneer Eva zwanger wordt en een zoon baart, zegt ze: ‘Ik heb een man van de HEERE gekregen’ en ze noemt hem Kaïn. In het Hebreeuws is er een woordspeling met het werkwoord (*qanah*): verwerven, scheppen. Letterlijk zegt Eva: ‘Ik heb een man gekregen: de HEERE’. Joodse Targums vertalen: ‘Ik heb een man gekregen: de Engel van de HEERE’. Heeft ze aan de beloofde Overwinnaar over de slang en de satan gedacht: Jezus, Die God en mens zal zijn? Maar Kaïn is de beloofde Verlosser niet. Eva’s verwachting was goed, maar haar toepassing niet. Kaïn wordt een broedermoordenaar, gaat weg bij de HEERE vandaan en gaat wonen in het land Nod. Wat een teleurstelling! Adam en Eva verliezen hun twee zoons: de ene aan de dood en de andere aan het leven. Wat een verdriet! Later geeft de HEERE een nieuwe zoon Seth (‘vervanging’) en dan zegt Eva: ‘God heeft mij een ander nageslacht gegeven. In de plaats van Abel...’ (Gen.4:25). Graag zouden we meer weten over het geloof van Adam en Eva. Ze hebben het geloof aan hun kinderen doorgegeven, bijvoorbeeld het offeren aan de HEERE; wat Kaïn en Abel doen. Zullen ze Gods oordelen, die Hij over de slang en over hen uitgesproken heeft, met daarin de ‘moederbelofte’ niet aan Kaïn, Abel en Seth en hun andere kinderen (Gen.5:4) en kleinkinderen doorgegeven hebben? De HEERE heeft er voor gezorgd dat Zijn woorden niet verloren zijn gegaan, maar bewaard zijn gebleven. Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, voor Uw werk in en door Adam en Eva, voor hun hoop op U en voor het belijden van Uw Naam bij de geboorte van Kaïn. Geef dat wij op U hopen en Uw Naam belijden. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel nog meer over het geloof van Adam en Eva?
2. Waarom vertelt de Bijbel daar zo weinig over?
3. Heb je hoop voor het leven op aarde? Hoe? Waarom (niet)?

15 november

HENOCH PROFETEERT

Lezen: Genesis 5

Henoch wandelde met God en hij was niet meer, want God nam hem weg. (Genesis 5:24)

(Judas schrijft:) Ook over hen (dwaalleraars) heeft Henoch, de zevende vanaf Adam, geprofeteerd, toen hij zei: Zie, de Heere is gekomen met Zijn tienduizend heiligen, om over allen het oordeel te vellen en alle goddelozen onder hen terecht te wijzen voor al hun goddeloze daden, die zij op goddeloze wijze bedreven hebben en voor al de harde woorden die zij, goddeloze zondaars, tegen Hem gesproken hebben. (Judas:14,15)

In het geslachtsregister van Adam tot Noach neemt Henoch ('toegewijd') een bijzondere plaats in. Hij draagt dezelfde naam als de zoon van Kain (Gen.4:17,18). Twee keer wordt er gezegd dat Henoch met God wandelt. Hij gaat vertrouwelijk met de HEERE om en leidt een godvrezend leven. Terwijl van zijn voorvaders gezegd wordt: 'en hij stierf', wordt er van Henoch gezegd: 'en hij was niet meer, want God nam hem weg'; een andere ervaring dan de lichamelijke dood. De HEERE heeft hem weg genomen en tot zich genomen in Zijn heerlijkheid zoals later Elia en Jezus. De dood als straf op de zonde wordt overwonnen door het geloof, zegt de Hebreeënschrijver. Henoch behaagt aan God en Die wil hem bij zich hebben (Hebr.11:5). Henoch leeft maar kort op aarde: driehonderdvijfenzestig jaar, terwijl zijn zoon Methusalach de hoogste leeftijd van negenhonderdnegeenzestig jaar zal bereiken. Henoch heeft door het geloof geleefd en in dat geloof heeft de HEERE hem tot zich genomen. Zijn wegneming is een heenwijzing naar Jezus' hemelvaart! Wanneer Judas, de broer van Jezus, schrijft over dwaalleraars wijst hij op Henoch, de zevende vanaf Adam; niet de schrijver van het boek Henoch, maar de historische Henoch. Deze heeft geprofeteerd: 'Zie, de Heere is gekomen met Zijn tienduizenden heiligen om over allen het oordeel te vellen'. Hij spreekt over de Heere als Rechter, Die al gekomen is, maar nog moet komen; een profetische spreekwijze: het toekomstige gebeuren is als het ware al werkelijkheid. Zo zeker is het. We behoeven er niet aan te twijfelen. De Heere, de Schepper van hemel en aarde zal komen en engelen zullen Hem omringen en deelnemen aan Zijn strafgericht over alle goddeloze mensen, over hun daden en woorden. Of Henoch bij Heere aan de beloofde Bevrijder van slang en satan gedacht heeft, weten we niet. Waarom zou dit niet mogelijk zijn? In de vroege geschiedenis van de mensheid is Henoch een profeet, die spreekt over Gods eindgericht tot straf van alle goddelozen. Toen heeft God al gewaarschuwd en opgeroepen tot bekering: 'Laat de goddeloze zijn weg verlaten, de man van ongerechtigheid zijn gedachten. Laat hij zich bekeren tot de HEERE, dan zal Hij zich over hem ontfermen, tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig' (Jes.55:7). Wat een liefde en zorg van de HEERE voor mensen die zonder Hem leven! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor Uw werk in en door Henoch, voor zijn profetie van Uw strafgericht. Geef dat we door het geloof met U mogen wandelen en U mogen behagen, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het wandelen met God?
2. Wat zegt Henochs profetie over de leefwijze van de mensen van de eerste wereld?
3. Wandel je met God? Hoe? Waarom (niet)?

16 november

LAMECH VERWACHT

Lezen: Genesis 5

Lamech leefde honderdtweeëntachtig jaar en verwekte een zoon. En hij gaf hem de naam Noach en zei: Deze zal ons troosten over ons werk en over het zwoegen van onze handen, vanwege de aardbodem, die door de HEERE vervloekt is. (Genesis 5:28,29)

Een kleinzoon van Henoch is Lamech ('krijger'); niet te verwarren met Lamech, een nakomeling van Kaïn die het lied van de wraak zong (Gen.4:18-24). Lamech uit het godvrezende geslacht krijgt een zoon die hij de naam Noach ('rust') geeft. Bij de naamgeving zegt hij: 'Deze zal ons troosten over ons werk en over het zwoegen van onze handen, vanwege de aardbodem, die door de HEERE vervloekt is'. Er is een woordspeling in het Hebreeuws tussen het werkwoord 'troosten' (*nchm*) en de naam Noach. Lamech lijdt onder de gevolgen van de menselijke zonde, waardoor de aardbodem vervloekt is en de mens met zwoegen daarvan moet eten, al de dagen van zijn leven. Dorens en distels zal de aarde voortbrengen en in het zweet van zijn gezicht zal de mens brood eten. Lamech zoekt naar troost in zijn moeitelijke arbeid en hoopt dat zijn zoon Noach hem die troost zal geven. Heeft hij daarbij aan de beloofde Bevrijder van slang en satan gedacht, aan de beloofde Messias? Dat is goed is mogelijk. In Jezus is de ware rust en Zijn Heilige Geest is de Trooster!

Noach, de zoon van Lamech, vindt genade in de ogen van de HEERE (Gen.6:8). Evenals Henoch wandelt hij met God (Gen.6:9). Ook Noach is profeet en een prediker van gerechtigheid (2 Petr.2:5). Met woorden én met daden: door de bouw van de ark heeft hij gepredikt. De Hebreeënschrijver zegt over hem: 'Door het geloof heeft Noach, toen hij een aanwijzing van God ontvangen had van de dingen die nog niet te zien waren, uit ontzag voor God de ark gebouwd, tot redding van zijn gezin. Daardoor heeft hij de wereld veroordeeld en is hij een erfgenaam geworden van de rechtvaardigheid die overeenkomstig het geloof is' (11:7). Noach wijst heen naar Jezus, de Redder van de wereld (Joh.4:42; 1 Joh.4:14). Hij heeft zijn gezin gered, maar Jezus is de Redder van 'een grote menigte, die niemand tellen kan, uit alle naties, stammen, volken en talen' (Openb.7:9); het gezin van Zijn broers en zusters die in Hem geloven. Vader Lamech is vóór de zondvloed gestorven, maar de geloofswandel van Noach zal hij gezien hebben en die zal hem rust en troost hebben gegeven. Noach is niet de beloofde Bevrijder van slang en satan, maar wel een heenwijzing naar Hem. Jezus is meer dan Noach! Hij heeft gezegd: 'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel; want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht' (Mt.11:28-30). Kom tot Hem en vind rust bij Hem! Laat de Heilige Geest je troosten! Amen.

Gebed

Dank U, Heere van de hemel en van de aarde, voor Uw werk in en door Lamech, voor zijn geloofsverwachting. Geef dat we rust en troost verwachten van Jezus, Uw Zoon, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over rust en troost?
2. Hoe heeft Noach de mensen getroost? Heeft hij ook God getroost (Gen.6:6)?
3. Heb je je rust en troost in Jezus gevonden? Hoe? Waarom (niet)?

17 november

GOD BELOOFT NAGESLACHT AAN ABRAHAM

Lezen: Genesis 22:1-19

(God belooft aan Abraham:) Ik zal u zeker rijk zegenen en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren aan de hemel en als het zand dat aan de oever van de zee is. Uw nageslacht zal de poort van zijn vijanden in bezit nemen. En in Uw Nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat u Mijn stem gehoorzaam geweest bent. (Genesis 22:17,18)

De HEERE beproeft het geloof van Zijn kinderen. Hij toetst de echtheid van hun geloof om de zuiverheid ervan te laten zien en om hun geloof levend te houden en sterker te maken. ‘Beproeving’ behoort tot Zijn opvoeding en is tot Zijn eer en tot zegen van Zijn volk, van Christus’ Gemeente en van de wereld. Geloofsbeproeving leidt tot geloofsoverwinning en die getuigt van Gods liefde en trouw. Hij laat Zijn werk niet los, maar houdt het in stand en voltooit het. Elke gelovige krijgt er mee te maken. Wat is het geloof van Abraham beproefd! God belooft hem dat hij tot een groot volk zal worden. Hij is dan vijftien jaar oud (Gen.12:4) en Izak, de zoon van Gods belofte, wordt geboren wanneer Abraham honderd jaar is (Gen.21:5). Later moet hij Izak gaan offeren. Abraham doorstaat deze beproeving en de Engel van de HEERE zegt tegen hem: ‘Nu weet ik dat u godvrezend bent en uw zoon, uw enige, Mij niet onthouden hebt’. De HEERE belooft Abraham rijke zegeningen: ‘Ik zal u zeker rijk zegenen en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren aan de hemel en als het zand dat aan de oever van de zee is. Uw nageslacht zal de poort van zijn vijanden in bezit hebben. En in uw Nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat u Mijn stem gehoorzaam geweest bent’. De HEERE herhaalt en bevestigt Zijn beloften, die Hij eerder aan Abraham gedaan heeft (Gen.12:2,3; 15:5). Zijn laatste belofte: ‘En in uw Nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden’ is een hoogtepunt! Het Hebreeuwse woord voor ‘nageslacht’ staat altijd in het enkelvoud, maar kan twee betekenissen hebben: een aantal nakomelingen of een enkele nakomeling. In deze beloften komt het twee keer voor de Israëlieten voor en één keer voor het Nageslacht: de beloofde Messias, Die aan Adam en Eva werd beloofd: ‘En Ik (God) zal vijandschap teweegbrengen tussen u (slang, satan) en de vrouw (Eva) en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht. Dat zal u de kop vermorzelen en u zult Het de hiel vermorzelen’ (Gen.3:15). Het Nageslacht van Eva zal het Nageslacht van Abraham zijn. De Messias zal uit Israël geboren worden. Paulus haalt deze belofte van de Engel van de HEERE aan in Galaten 3:16: ‘Welnu, zo zijn de beloften aan Abraham en aan zijn nageslacht gedaan. Hij zegt niet: En aan de nageslachten, alsof er sprake zou zijn van velen; maar van één: En aan uw Nageslacht; dat is Christus’. In Jezus is en wordt deze belofte vervuld. Alle volken op aarde zullen in en door Hem gezegend worden. Jesaja profeteert later: ‘Ik heb U (de Knecht van de HEERE) ook gegeven tot een Licht voor de heidenvolken, om Mijn heil te zijn tot aan het einde van de aarde’ (49:6). Een perspectief om te verwachten en voor te bidden! Amen.

Gebed

Grote Verbondsgod van Israël, dank U voor de belofte over het Nageslacht van Abraham en haar vervulling in Jezus, de Messias van Israël. Geef dat we in Hem geloven en van Hem getuigen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer beloften van God aan Abraham?
2. Waar spreekt de Bijbel nog meer over Jezus als het Nageslacht van Abraham?
3. Wat betekenen Gods beloften in de Bijbel voor je? Waarom?

18 november

ABRAHAM VERWACHT

Lezen: Genesis 15:1-6

(De HEERE belooft aan Abraham:)... Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden. (Genesis 12:2,3)

(Jezus zegt tegen de leiders van zijn volk:) Abraham, uw vader, verheugde zich er sterk op dat Hij Mijn dag zou zien en hij heeft die gezien en heeft zich verblijd. (Johannes 8:56)

Bij zijn roeping uit Ur der Chaldeeën ontvangt Abraham heerlijke beloften van God, die hem bevoedigen en hem doen uitzien naar hun vervulling. God vervult beloften, maar niet alle tijdens zijn leven. Abraham is vijfenzeventig jaar oud wanneer hij Haran verlaat en op reis gaat naar het land Kanaän (Gen.12:4,5) en zijn zoon Izak wordt geboren (Gen.21:5) wanneer hij honderd jaar is. Van het land Kanaän krijgt hij alleen de akker en de grot van Machpela in bezit waar hij zijn vrouw Sara begraaft (Gen.23). Het begin van de vervulling van Gods beloften is er, maar de volledige vervulling ervan laat lang op zich wachten. Voor Abraham een geloofsoefening en een geloofsbeproeving. Hij moet leren leven door het geloof in Gods beloften.

De Hebreëeschrijver zegt dat Abraham door het geloof een inwoner is geweest in het land van de belofte als in een vreemd land en in tenten heeft gewoond, want hij verwachtte de stad die fundamenten heeft, waarvan God de Bouwer en Ontwerper is (Hebr.11:9,10). Als een nomade woont hij in tenten en zwerft hij met zijn kudde rond door het beloofde land, zonder een vaste woon- en verblijfplaats. Maar hij verwacht een stad met fundamenten die een eind zal maken aan zijn zwerfend bestaan als landloze. Hij bezit het land Kanaän in Gods belofte, als erfenis. De stad, die hij verwacht, doet denken aan het hemelse Jeruzalem (Hebr.12:22; 13:14), dat Johannes als het nieuwe Jeruzalem uit de hemel ziet neerdalen op de aarde (Openb.21:2,10). Wat een geloofsperspectief!

Abraham heeft nog meer verwacht. Jezus zegt over hem: 'Abraham, uw vader, verheugde zich er sterk op dat Hij Mijn dag zou zien en hij heeft die gezien en heeft zich verblijd'. Abraham heeft zich in het geloof verheugd op de toekomstige vervulling van Gods beloften die hij ontvangen had. In zijn nageslacht zullen alle volken gezegend worden en in het bijzonder in die Ene (Gen.22:18; Gal.3:16). In de geboorte van Izak heeft God één van Zijn beloften vervuld. Maar Abraham heeft meer verwacht: de komst van de Messias en die heeft hem veel vreugde gegeven. Abrahams verlangen en vreugde staan in een schril contrast tot het wantrouwen van die Joden die Abrahams kinderen beweren te zijn. Ze zijn zijn natuurlijke, maar niet zijn geestelijke kinderen.

Wat heeft Abraham een rijke geloofsverwachting gehad, die hem vreugde gaf! Hoe blij behoren wij dan te zijn die Jezus' terugkomst in heerlijkheid en Gods Koninkrijk in volheid verwachten! Amen.

Gebed

God van Abraham, Izak en Jakob, dank U voor Uw werk in en door Abraham, voor zijn geloofsverwachting en vreugde. Laat ons daarin delen, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat vertelt de Bijbel nog meer over Abrahams geloofsverwachting?
2. Wanneer is het geloof zwak en sterk in Abrahams leven geweest?
3. Maakt de Bijbelse toekomstverwachting je blij? Hoe? Waarom (niet)?

19 november

JAKOB VOORZEGT EN VERWACHT

Lezen: Genesis 49:1-28

(Jakob zegt tegen Juda:) De scepter zal van Juda niet wijken en evenmin de heersersstaf van tussen zijn voeten, totdat Silo komt en Hem zullen de volken gehoorzamen...

(Jakob zegt tegen zijn zonen:) Op Uw zaligheid wacht ik, HEERE! (Genesis 49:10,18)

Juda krijgt bij zijn geboorte een prachtige naam die met 'loven' te maken heeft. Lea zegt: 'Ditmaal zal ik de HEERE loven'. Van Juda is de naam Joden ('uit Juda') afgeleid; geroepen om de HEERE te loven! Wanneer Jozef door zijn broers in de put geworpen wordt, stelt Juda voor om zijn leven te sparen en hem als slaaf te verkopen (Gen.37:26-28). Later trouwt hij met een heidense vrouw en heeft hij onwetend gemeenschap met zijn schoondochter Tamar. Ze wordt zwanger van hem en krijgt een tweeling Perez en Zerah. (Gen.38). Perez wordt de stamvader van koning David en van Jezus, de Messias (Mt.1:3). Later stelt Juda zich borg voor zijn broer Benjamin bij zijn vader Jakob en pleit voor hem door zichzelf aan Jozef als slaaf aan te bieden in de plaats van Benjamin (Gen.43:8-10; 44:18-34). Wat een verandering in het leven van Juda! Hij treedt nu anders op dan bij Jozef. Wanneer Jakob zijn zonen zegent, ontvangt niet Ruben, de eerste zoon van Lea, noch Jozef, de eerste zoon van Rachel, maar Juda de verbondszeugen met de zegen van het koningschap. Wat een verrassing voor hem! Hij ontvangt deze zegen uit enkel genade! Jakob spreekt hem aan in de tweede persoon met de nadruk op 'jij' in onderscheid van zijn voorgaande broers. Zijn vader belooft hem lof, overwinning en eer. Hij vergelijkt hem met een leeuw die zijn prooi heeft bemachtigd en die zich heeft neergelegd. Wie zal hem doen opstaan? Verder belooft Jakob hem het koningschap. De koningsstaf blijft in zijn handen totdat Silo ('rust') komt, een benaming voor de komende Messias, volgens Joodse rabbijnen. Letterlijk vertaald staat er: 'tot hij komt aan wie het behoort' (de heersersstaf). En wie anders is dat als de Messias? Aan Hem zullen de heidenvolken gehoorzaam zijn. Overvloed van wijn zal Juda ontvangen. Wat een rijke zegeningen zullen zijn deel zijn, tot zegen van Israël en van de volken! In Jezus, de Messias van Israël, wordt de zegen van Jakob volledig vervuld. Zijn Naam is en wordt geprezen, door gelovigen uit Israël en uit de heidenvolken. Als de Leeuw van Juda is Hij Overwinnaar (Openb.5:5). Hij is de Koning der koningen en de Heere der heren (Openb.19:16). Hij geeft rust (Mt.11:28-30) en Hij schenkt de vreugdewijn van Zijn Koninkrijk (Joh.2:1-11). Hij is de vervulling van Gods beloften die in Hem ja en amen zijn, tot verheerlijking van God door ons (2 Kor.1:20). Jakob voorzegt hier de komst van Jezus als de beloofde Messias en hij spreekt zijn verwachting uit op Gods heil voor zijn nageslacht in de moeilijke positie van de stam van Dan die hij voorziet. In het woord 'zaligheid' of 'heil' zit de Naam Jezus. Heeft Jakob hier aan Hem gedacht? In elk geval is Jakobs hoop gevestigd op de HEERE, de God van Israël en zijn God. Met Hem kom je nooit teleurgesteld uit! Amen.

Gebed

God van Abraham, Izak en Jakob, dank U voor Uw zegen voor Juda en zijn nageslacht en voor Jakobs geloofsverwachting. Geef dat we daarin delen en U daarvoor danken, loven en aanbidden, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waar licht de Messias en Zijn werk op in het leven van Juda?
2. Ken je een andere uitleg van Silo? Welke kies je? Waarom?
3. Hoop je ook op Gods heil? Hoe? Waarom?

20 november

BILEAM PROFETEERT OVER EEN STER UIT JAKOB

Lezen: Numeri 24:12-25

(Bileam zegt:)...Er zal een ster uit Jakob voortkomen, er zal een scepter uit Israël opkomen...
(Numeri 24:17)

Op hun reis naar het beloofde land komen de Israëlieten in de vlakten van Moab, hun broedervolk, in het Overjordaanse ter hoogte van de stad Jericho (Gen.19:36-38; Num.22:1). Balak, de koning van de Moabieten, heeft nauwkeurig gevolgd wat de Israëlieten met de naburige Amorieten en hun koningen Sihon en Og gedaan hebben en de schrik slaat hem om het hart. Hij deelt zijn angst met de oudsten van de Midianieten en ze zenden samen een gezantschap naar de waarzegger Bileam in Petor dat aan de rivier de Eufraat ligt, zeshonderd kilometer naar het noorden in Aram. Bileam moet komen om het volk Israël te vervloeken, omdat het sterker is dan Moab. Doet Bileam dit, dan zal Balak Israël kunnen verslaan en verdrijven. De koning gelooft in de 'woordmacht' van Bileam: 'Wie u zegent, is gezegend en wat u vervloekt, is vervloekt' (Num.22:6). Bileam komt naar Moab en vervloekt Israël niet, maar zegent het, tot vier keer toe. Balak is woedend en stuurt Bileam weg. Voordat deze vertrekt, zegt hij tegen koning Balak: 'Nu dan, zie, ik ga terug naar mijn volk. Kom, ik zal u raad geven en zeggen wat dit volk (Israël) in later tijd uw volk zal aandoen'.

Bileam spreekt dan eerst over zichzelf, over zijn zienerschap, en daarna over een toekomstige koning die in Israël zal opstaan. Hij zal hem zien met zijn geestes oog, maar nu niet en ook niet van dichtbij. Bileam profeteert: 'Er zal een ster uit Jakob voortkomen, er zal een scepter uit Israël opkomen'. 'Ster' en 'scepter' – een koningsstaf – wijzen op een koning die Moab definitief zal verslaan en zal onderwerpen. Ook het land en het volk van Edom zullen in zijn handen vallen, maar Israël zal 'kracht' uitoefenen: steeds machtiger worden. Deze koning uit Jakob zal heersen en hij zal hen die uit een overwonnen stad vluchten ombrengen. Koning David heeft Moab en Edom aan zich onderworpen (2 Sam.8:2,13,14; 1 Kon.11:15,16), maar slechts tijdelijk. Beide volken hebben later hun onafhankelijkheid teruggekregen. Latere profeten spreken over een toekomstige overwinning op Moab en Edom (Jes.15/16; 34:5-17; 63:1-6; Jer.49:7-22; Ezech.25:8-14). Licht in de profetie van Bileam en in de latere profetieën niet de beloofde Messias Jezus op die alle machten definitief zal onderwerpen? 'Vanaf de eerste synagoge en de eerste christelijke gemeente heeft men de uiteindelijke reikwijdte van deze passage dan ook op de Messias betrokken' (*Studiebijbel Oude Testament*). De komst van de wijzen uit het oosten bij Jezus' geboorte en hun vraag: 'Waar is de pasgeboren Koning van de Joden? Want wij hebben Zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden' (Mt.2:2) roept Bileams profetie over de ster uit Jakob in herinnering. Gods wegen zijn wonderlijk! Amen.

Dankgebed

Dank U, HEERE, God van Israël en van de volken, voor Bileams profetie over de ster uit Jakob en de koningsstaf uit Israël en voor haar vervulling in Jezus, de Koning van de Joden. Geef dat we de profetie en haar vervulling geloven en ons verheugen in het licht van de Zon der gerechtigheid, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe kan een waarzegger als Bileam ware profetieën uitspreken? Wat leren we hiervan?
2. Kunnen de wijzen uit het oosten Bileams profetie over de ster gekend hebben?
3. Wat betekent de profetie over de ster voor je? Waarom?

21 november

MOZES PROFETEERT OVER DE KOMST VAN EEN PROFEET

Lezen: Deuteronomium 18:9-22

(Mozes zegt tegen het volk Israël:) Een Profeet uit uw midden, uit uw broeders, zoals ik, zal de HEERE, uw God, voor u doen opstaan; naar Hem moet u luisteren, overeenkomstig alles wat u van de HEERE, uw God gevraagd hebt...Ik zal een Profeet voor hen doen opstaan uit het midden van hun broeders, zoals u. Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven en alles wat Ik Hem gebied, zal Hij tot hen spreken. En met de man die niet naar Mijn woorden luistert, die Hij in Mijn Naam spreekt, zal het zo zijn: Ik zal rekenschap van hem eisen. (Deuteronomium 18:15,16,18,19)

In het boek Deuteronomium geeft Mozes - in opdracht van de HEERE - aanwijzingen voor de leiders van Zijn volk: voor rechters en beambten (hfdst.16), voor priesters en koningen (hfdst.17) en voor profeten (hfdst.18). Na zijn waarschuwing voor occulte praktijken spreekt Mozes over de plaats en de taak van de profeet: een spreker namens God, aan wie Hij openbaring geeft en die hij moet verkondigen aan Zijn volk. De HEERE heeft wat anders en beters voor Zijn volk dan het occultisme; het werk van satan, de aartsleugenaar. De HEERE zal uit het midden van het volk, uit de kring van hun broeders en verwanten, zo'n profeet doen opstaan, zoals dat ook het geval is bij Mozes. 'Profeet' staat hier in het enkelvoud, maar de bedoeling is dat er in de loop van de geschiedenis steeds profeten zullen zijn, omdat één, sterfelijke profeet geen blijvende hulp kan bieden in plaats van de afgewezen occultistische praktijken. Bij de donderslagen, de bliksems, het bazuingeschal en het vuur, waarmee de wetgeving op de berg Sinaï gepaard ging, had het volk tegen Mozes gezegd: 'Spreekt u met ons, dan zullen wij luisteren, maar laat God niet met ons spreken, anders sterven wij' (Ex.20:19). De HEERE stemt met dit verzoek in en belooft een profeet. Hij zal Zijn woorden in de mond van de profeet leggen en die zal alles aan het volk overbrengen wat God hem gebiedt. Wie niet naar Gods profeet luistert, aan hem zal God rekenschap vragen. Daarna geeft Mozes nog aanwijzingen voor de omgang met de profeten.

In de tijd van het Nieuwe Testament wordt er een groot profeet verwacht (Joh.1:21; 6:14; 7:40). Mogelijk zijn Mozes' woorden, die hij hier gesproken heeft, de basis van deze verwachting. Petrus en Stefanus halen zijn woorden aan en passen die toe op Jezus, de beloofde Messias (Hand.3:22; 7:37). In de rij van Israëls profeten is Jezus de hoogste Profeet Die als de eniggeboren Zoon van God in de schoot van de Vader was en Hem aan ons heeft verklaard (Joh.1:18). Hij heeft de Naam van Zijn Vader aan ons bekend gemaakt (Joh.17:6,26). Mozes als profeet en middelaar van het oude verbond wijst heen naar Jezus de Profeet en Middelaar van het nieuwe verbond. Hij heeft meer gebracht dan Mozes, tot wie God rechtstreeks sprak (Num.12:6-8): 'Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en waarheid zijn er door Jezus Christus gekomen' (Joh.1:17). Aan Hem alle eer! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor deze profetie van Mozes over de komst van de Profeet en voor haar vervulling in Jezus, onze hoogste Profeet. Geef dat we in Hem geloven en ons door Hem laten onderwijzen, door Uw Heilige Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Staan er meer profetieën over Jezus als Profeet in de Bijbel?
2. Waarom zijn de gave van profetie en de bediening van profeet/profetes nog belangrijk?
3. Wat betekent Jezus als Profeet voor je? Waarom?

22 november

DAVID PROFETEERT OVER DE KOMST VAN EEN KONING

Lezen: 2 Samuël 23:1-7

(David zegt:) De God van Israël heeft gezegd, de Rots van Israël heeft tot mij gesproken: Er komt een Heerser over de mensen, een Rechtvaardige, een Heerser in de vreze van God. Hij is als het licht van de morgen, wanneer de zon opgaat, een morgen zonder wolken; als de glans na de regen, die groen laat opkomen uit de aarde. (2 Samuël 23:3,4)

David, de zoon van Isai uit Bethlehem, wordt jong tot koning gezalfd over Israël door de profeet Samuël (1 Sam.16). Op dertigjarige leeftijd wordt hij koning over Juda in Hebron waar hij zeven en half jaar regeert. Daarna wordt hij koning over heel Israël in Jeruzalem en regeert daar drieëndertig jaar; zijn regering duurt totaal veertig jaar (2 Sam.5:3-5). Wanneer David voor de HEERE een tempel wil bouwen, belooft Hij voor hem een koningshuis te bouwen met een eeuwige troon (2 Sam.7:16; een heenwijzing naar de beloofde Messias uit zijn koningshuis. Over Hem heeft David en andere dichters gezongen in de psalmen (2,20, 45,72, 89, 110, 132, enz.).

Aan het einde van zijn leven spreekt David zijn laatste woorden uit. Hij zegt dat de Geest van de HEERE door hem gesproken heeft en dat Zijn woord op zijn tong is. Hij heeft een profetie van de God van Israël ontvangen, Die de Rots van Zijn volk is; een veilige schuilplaats (in het voorafgaande lied neemt het woord 'rots' een grote plaats in (22:3,32,47)). De profetie luidt: 'Er komt een Heerser over de mensen, een Rechtvaardige, een Heerser in de vreze van God'. De HEERE zal een Koning geven Die rechtvaardig regeert over de mensen en Die regeert in eerbiedig ontzag voor God. David vergelijkt deze Koning met het morgenlicht bij het opgaan van de zon. Hij is als een wolkenloze morgen en als de glans na de regen waardoor jong groen opkomt. Deze rechtvaardige en godvrezende Koning is als het opgaan van de zon die na de regen zorgt voor het opkomen van jong groen. Wat een prachtig beeld! En wat is zo'n Koning een zegen voor het land en voor zijn volk! David grijpt daarbij terug op Gods verbond met betrekking tot zijn eeuwig koningshuis (2 Sam.7). Daarin is al zijn heil en vreugde gelegen, hoewel Hij het nog niet laat opkomen (of: 'Voorwaar, zou Hij niet doen uitspruiten?'). David hoopt op de vervulling van deze profetie en de verwerkelijking van Gods verbond en belofte. In dit geloof is hij gestorven. God heeft in Jezus, de Zoon van David, deze profetie vervuld en zal die volledig vervullen in het vreedrijk (Openb.20). Jezus is de Zon van de gerechtigheid en onder Zijn vleugels zal er genezing zijn (Mal.4:2). Hij is het Licht van de wereld en wie Hem volgt zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar het licht van het leven hebben (Joh.8:12). Wat veelbelovend! Om naar te verlangen en om te bidden! Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, God van Israël, voor deze profetie aan David en voor de vervulling van deze profetie in Jezus, de Zoon van David. Geef dat we in beide geloven en de volledige vervulling van deze profetie verwachten, in Zijn Naam en door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welke profetieën van David over de beloofde Koning ken je?
2. Hoe verborgen en hoe openbaar is het Koningschap van Jezus?
3. Ken je Jezus als je Koning? Hoe? Waarom (niet)?

23 november

DAVID PROFETEERT OVER DE KOMST VAN EEN PRIESTER

Lezen: Psalm 110

(David zingt:) De HEERE heeft gezworen en Hij zal er geen berouw van hebben: U bent Priester voor eeuwig, naar de ordening van Melchizedek. (Psalm 110:4)

David zingt over een koning, door God aangesteld. De HEERE strekt zijn machtige scepter – koningsstaf - uit vanuit Sion en zegt tegen hem: ‘Heers te midden van uw vijanden’. Het volk van deze koning is zeer bereidwillig om ten strijde te trekken op de dag van zijn kracht, wanneer het leger gemonsterd wordt voor de oorlog. Dan wordt de kracht van deze koning zichtbaar. Het leger trekt uit in feestkleding en bestaat vooral uit frisse jongeren. Wie is deze koning? Deze Koning kan alleen de Messias van Israël zijn: Jezus Christus, want David heeft geen andere Heere boven zich, tot wie de God van Israël kan spreken. Daarom wordt deze psalm in het Nieuwe Testament in Hem vervuld gezien (Mt.22:44; Hand.2:34,35; 1 Kor.15:25; Hebr.1:13). Zo valt er licht over vers 1: ‘De HEERE heeft tot mijn Heere (de Messias) gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gemaakt zal hebben tot een voetbank voor Uw voeten’. De HEERE, de God van Israël, zal voor Hem strijden en Zijn vijanden aan Hem onderwerpen. Daarom krijgt Hij deze eervolle plaats.

Deze Koning ontvangt nog meer. De HEERE verklaart met een onherroepelijke eed dat deze Koning ook Priester zal zijn en dat voor eeuwig, niet naar de ordening van Aäron uit de stam van Levi, want deze Koning behoort tot de koningsstam van Juda. Koningen uit het huis van David mogen en kunnen geen priester zijn. Dat heeft koning Uzzia ervaren (2 Kron.26:16-18). Maar deze Koning is Priester op de manier van Melchizedek, de koning-priester van (Jeru)Salem, die Abraham ontmoette na zijn overwinning op de koningen om zijn neef Lot te bevrijden (Gen.14). Hij is Priester door een speciale benoeming die gepaard ging met eedzwering, en niet door erfopvolging. Psalm 110 heeft het verder niet over het priesterschap van deze Koning, maar de Hebreënschrijver spreekt er uitvoerig over (5:6; 6:20; 7:1). Jezus is de eeuwige Koning-Priester en Hij heeft Zijn koningschap gefundeerd in Zijn verzoeningsoffer op het kruis van Golgotha. Meer dan Aäron en meer dan Melchizedek is hier! Jezus is, nadat Hij één slachtoffer voor de zonden geofferd had, tot in eeuwigheid gezeten aan de rechterhand van God en met één offer heeft Hij hen die geheiligd worden, tot in eeuwigheid volmaakt (Hebr.10:12,14). Hij leeft als Hogepriester van Zijn Gemeente aan de rechterhand van Zijn Vader om haar te zegenen en voor haar te pleiten. Daarom mag Zijn Gemeente met vrijmoedigheid naderen tot de troon van Gods genade om barmhartigheid te verkrijgen en genade te vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip (Hebr.4:16). Zijn kantoor is altijd open! Amen.

Gebed

HEERE, God van Abraham, Izak en Jakob, dank U voor de eed die U gezworen hebt dat de Messias voor eeuwig Priester is op de manier van Melchizedek. Geef dat we in Hem geloven en van Hem gebruik maken door het geloof, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de koning-priester Melchizedek in relatie met Jezus?
2. Wat weet je over het (hoge)priesterschap in Israël?
3. Wat betekent Jezus als Hogepriester voor je? Waarom?

24 november

DAVID PROFETEERT OVER HET LIJDEN VAN DE MESSIAS

Lezen: Psalm 22:1-22

(David klaagt:) Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten, bent U ver van mijn verlossing, van de woorden van mijn jammerklacht?...Maar ik ben een worm en geen man, een smaad van mensen en veracht door het volk. Allen die mij zien bespotten mij; zij trekken de lippen op, zij schudden het hoofd en zeggen: Hij heeft zijn zaak aan de HEERE toevertrouwd – laat Die hem bevrijden! Laat Die hem redden als Hij hem genegen is. (Psalm 22:2,7-9)

David is in grote nood en hij klaagt die aan zijn God. Hij voelt zich door Hem verlaten en door mensen belaagd. Daarbij is hij er lichamelijk slecht aan toe. Zijn klaaglied is persoonlijk én profetisch. De overeenkomsten met Jezus' lijden op het kruis zijn treffend.

Aan het einde van de drierige duisternis roept Jezus luidt: 'Eli, Eli, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?' (Mt.27:46). Jezus neemt Davids woorden over. De Vadersnaam gebruikt Hij nu niet, zo verlaten voelt Hij zich door Hem. Hij ervaart God als Rechter vanwege onze zonden en schuld. Toch klampt Hij zich aan Hem vast en zegt: 'Mijn God, Mijn God'. Hij volhardt in het geloof, in de hoop en in de liefde. Zo worstelt Hij zich door de Godverlatendheid heen. En daarin wordt Hij bespot: 'Sommigen van hen die daar stonden, zeiden, toen zij dit hoorden: Hij roept Elia...Laten wij zie of Elia komt om Hem te verlossen' (Mt.27:47,49). Wat een wrede reactie op zo'n diepe klacht!

David klaagt: 'Allen die mij zien bespotten mij; zij trekken de lippen op, zij schudden het hoofd en zeggen: Hij heeft zijn zaak aan de HEERE toevertrouwd – laat Die hem bevrijden! Laat Die hem redden als Hij hem genegen is'. Deze woorden zijn aan Jezus vervuld: 'En de voorbijgangers lasterden Hem, schudden hun hoofd en zeiden: ...Als U de Zoon van God bent, kom dan van het kruis af!...Hij heeft op God vertrouwd; laat Die Hem nu verlossen als Hij Hem welgezind is, want Hij heeft gezegd: Ik ben Gods Zoon. Hetzelfde verweten Hem ook de misdadigers die met Hem gekruisigd waren' (Mt.27:39,40,43,44). Jezus moet deze spot als dolksteken in Zijn ziel ervaren hebben en dat ook van Zijn lotgenoten! Gelukkig komt de ene moordenaar tot bekering (Lk.23:39-43).

David klaagt: 'Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, mijn tong kleeft aan mijn gehemelte'. In Psalm 69:22 klaagt hij ook: 'In mijn dorst hebben zij mij zure wijn laten drinken'. Op het kruis klaagt Jezus: 'Ik heb dorst' en krijgt Hij zure wijn te drinken (Joh.19:28,29). 'Zij hebben mijn handen en mijn voeten doorboord' klaagt David en dat gebeurt met Jezus bij Zijn kruisiging. Davids klacht over de verdeling van zijn kleren en het werpen van het lot over zijn gewaad wordt aan Jezus vervuld (Joh.19:23,24). Zo heeft David vanuit zijn eigen lijden over Jezus' lijden geprofeteerd. Maar de HEERE heeft David en Jezus gered. Ze zijn niet ondergegaan in hun ellende. Lees vers 23-32 van deze psalm. Jezus heeft uitgeroepen: 'Het is volbracht!' en 'Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest'. Amen.

Gebed

Dank U, Heilige Geest, Geest van de profetie, voor wat U David hebt laten profeteren. Versterk ons geloof door deze profetie en haar vervulling in Jezus, tot eer van U, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer Psalmen die over Jezus' lijden spreken?
2. Hoe is/wordt Ps.22:23-32 in Jezus vervuld?
3. Wat betekent Jezus' lijden en sterven voor je? Waarom?

25 november

DAVID PROFETEERT OVER HET STERVEN EN DE OPSTANDING VAN DE MESSIAS

Lezen: Psalm 16

(David zingt:) Daarom is mijn hart verblijd en mijn eer verheugt zich, ook zal mijn lichaam veilig wonen. Want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten, U laat niet toe dat Uw Heilige ontbinding ziet. U maakt mij het pad ten leven bekend; overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd. (Psalm 16:9-11)

Psalm 16 is een kostbare psalm ('kleinood'), een prachtig lied waarin David bidt om bewaring en zijn vertrouwen in de HEERE uitsprekt. God is zijn 'levensgoed' en zijn enig deel. Hij geeft hem levensruimte. David zingt: 'De meetsnoeren (om mijn woongebied aan te wijzen) zijn voor mij in lieflijke plaatsen gevallen, ja, een prachtig erfelijk bezit heb ik gekregen'. Hij looft de HEERE als zijn Raadgever. David stelt zich de HEERE voortdurend voor ogen. Hij is bij hem en daarom wankelt hij niet. Zijn hart is blij en hij weet dat hij veilig is: 'Daarom is mijn hart verblijd en mijn eer verheugt zich, ook zal mijn lichaam veilig wonen'. Door de HEERE bewaard is wel bewaard.

Dit geldt niet alleen voor het aardse leven, maar ook na het sterven. David zingt: 'Want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten, U laat niet toe dat Uw Heilige ontbinding ziet'. Hij vertrouwt erop dat de HEERE hem, zijn persoon, niet aan de 'sjeool' zal prijsgeven: de plaats of toestand waar de doden verblijven; de plaats van Gods oordeel voor de goddelozen. Sommige uitleggers vertalen met 'graf': de plaats waarin het lichaam wordt neergelegd. God zal niet toelaten dat David als heilige, toegewijde Israëliet in het verderf terecht komt. De HEERE zal over hem waken ook na zijn sterven. Hij maakt David het pad ten leven bekend om daarop te wandelen, vervuld met vreugde in Gods tegenwoordigheid en genietend van lieflijkheden aan Zijn rechterhand en dat voor eeuwig. David ontvangt hier licht over het leven ná de dood. Zijn sterven is niet het laatste, maar een overgang naar het eeuwige leven in Gods heerlijkheid. Wat een liefde en zorg van de HEERE voor hem in en na zijn sterven. Hier licht het geloof in de opstanding uit de dood op! Wat een perspectief!

In het Nieuwe Testament worden deze Bijbelwoorden toegepast op Jezus' verblijf in het graf, zonder ontbinding van Zijn lichaam, en op Zijn opstanding uit de dood. Petrus haalt ze aan op de Pinksterdag in Jeruzalem (Hand.2:24-32) en Paulus in de synagoge van Antiochië in Pisidië. Paulus zegt daar: 'Daarom zegt hij (David) in een andere psalm: U zult Uw Heilige niet overgeven om ontbinding te zien. Immers, David is ontslapen...en hij is bij zijn vaderen gelegd en heeft wel ontbinding gezien, maar Hij (Jezus) Die God opgewekt heeft, heeft geen ontbinding gezien' (Hand.13:34-37). Gods wegen zijn wonderlijk. David spreekt in Psalm 16 heel persoonlijk en tegelijk profeteert hij over Jezus' verblijf in het graf en Zijn opstanding uit de dood. Alle lof en aanbidding voor God! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor Uw werk in en door David, voor zijn profetie over Jezus' sterven en opstanding en de vervulling ervan. Geef dat we ons daarover verwonderen en U daarvoor danken, loven en aanbidden, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Zijn er meer Psalmen die over Jezus' sterven en opstanding zingen?
2. Zou David zich bewust geweest zijn dat hij hierover zong? Waarom (niet)?
3. Wat betekenen Jezus' sterven en opstanding voor je? Waarom?

26 november

DAVID PROFETEERT OVER DE HEMELVAART VAN DE MESSIAS

Lezen: Psalm 68:1-21

(David zingt:) U bent opgevaren naar omhoog, U hebt gevangenen weggevoerd, U hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen, ja, ook aan opstandigen: om bij U te wonen, HEERE God!
(Psalm 68:19)

In dit lied zingt David over Gods nabijheid en zegen. Zoals de HEERE die zegen op de berg Sinaï met zijn verbondssluiting en wetgeving heeft gegeven, zo wil Hij die in Jeruzalem geven waar Zijn Naam woont in de tent die David voor Hem gespannen geeft. De HEERE is de Strijder en Overwinnaar voor Zijn volk. Hij is aan Zijn volk verschenen in de woestijn en heeft overwinning gegeven over de koningen. God heeft niet de berg Basan, maar de berg Sion uitgekozen om daar voor altijd te wonen. De HEERE beschikt over een groot leger: 'De strijdwagens van God zijn tweemaal tienduizend, ontelbare duizenden'. Hij is bij Zijn leger als de Heilige zoals Hij op de Sinaï is verschenen. De knecht van de profeet Elisa ziet later dit leger: 'en zie, de berg (van de stad Dothan) was vol paarden en strijdwagens van vuur rondom Elisa' (2 Kon.6:15-17).

En dan zingt David over God Die opgestegen is naar boven; een opvaart die zeer waarschijnlijk verbonden is met het opgaan van de ark van God naar Jeruzalem, die beschreven wordt in 2 Samuël 6 en waar Psalm 47 ook over zingt: 'God vaart op onder gejuich, de HEERE vaart op onder bazuingeschal'. David gebruikt het beeld van een koning die een overwinning heeft behaald en die een triumpftocht houdt. Achter zijn zegewagen voert hij gevangenen mee, hij heeft gaven genomen van opstandige mensen, deelt die uit aan zijn onderdanen en brengt ook gaven naar Zijn woning (letterlijk staat er: 'U nam aan geschenken onder de mensen en zelfs opstandigen om te wonen HEERE God'). Wat een heerlijke gebeurtenis! David barst uit in lofprijzing: 'Geloofd zij de Heere; dag aan dag overlaadt Hij ons. Die God is onze zaligheid. Sela. Die God is ons een God van volkomen zaligheid; bij de HEERE, de Heere, zijn uitkomsten tegen de dood'. Hij is de grote Redder Die overvloedig zegent! Aan Hem alle lof en dank!

Paulus haalt deze Bijbelwoorden aan in Efeziërs 4:8 en past die toe op de opgestane Jezus Die bij Zijn hemelvaart gevangenen meeneemt en geschenken uitdeelt. Hij zet gelovigen, die gevangenen van satan waren en die door Hem zijn bevrijd, met zich in de hemel (Ef.2:6) en Hij deelt geschenken uit: apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars, en andere bedieningen om Zijn Gemeente toe te rusten tot opbouw, volwassenheid en eenheid. Wat een zegen! Waar David over gezongen heeft, heeft een rijke betekenis, toen en vandaag. Wat is Christus' Gemeente in haar opgevaren en verheerlijkte Heiland veel geschonken! Uit Zijn volheid geeft Hij genade op genade! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw hemelvaart en voor Uw hemelvaartsgeschenken. Geef ons uit Uw volheid te leven en leer ons dankbaar gebruik maken van Uw hemelvaartsgeschenken, door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer Psalmen die Jezus' hemelvaart bezingen?
2. Zijn Jezus' hemelvaartsgeschenken er ook voor vandaag? Hoe? Waarom (niet)?
3. Wat betekent Jezus' hemelvaart voor je?

27 november

JESAJA PROFETEERT OVER DE KOMST VAN DE MESSIAS

Lezen: Jesaja 7:1-17

(Jesaja profeteert tegen koning Achaz:) Daarom zal de Heere zelf u een teken geven: Zie, de maagd zal zwanger worden. Zij zal een Zoon baren en Hem de Naam Immanuël geven. (Jesaja 7:14)

Jesaja ('heil is de HEERE') profeteert in de achtste eeuw v. Chr. in Juda dat bedreigd wordt door koning Rezin van Syrië en door koning Pekah van Israël. Ze willen Jeruzalem veroveren. De schrik slaat koning Achaz met zijn volk om het hart. En dan stuurt de HEERE Jesaja naar de koning toe met een bemoedigende boodschap: 'Beheers uzelf, blij rustig, wees niet bevreesd, laat uw hart niet week worden voor die twee rokende stukken brandhout'. De HEERE zal met die koningen afrekenen. Jesaja eindigt zijn boodschap met: 'Indien u niet gelooft, voorwaar, u zult geen stand houden'. Blijkbaar gelooft koning Achaz Gods boodschap van redding niet, want hij neemt Gods uitnodiging om een teken van Hem te vragen niet aan. Hij zegt: 'Ik zal het (teken) niet vragen en de HEERE niet op de proef stellen'. Het lijkt of Achaz wil wandelen in geloof zonder teken, maar in werkelijkheid vertrouwt hij op een bondgenootschap met het Assyrische rijk. Zijn mooi klinkende woorden verbergen zijn ongeloof. Jesaja antwoordt met: 'Luister toch, huis van David, is het u niet genoeg mensen te vermoeien, dat u ook mijn God vermoeit?' De afwijzing van een teken is voor God vermoeiend. En dan geeft de HEERE toch een teken aan de koning: 'Zie, de maagd zal zwanger worden. Zij zal een zoon baren en hem de naam Immanuël geven'. Wat een genade voor zo'n ongelovige koning! Gods teken voor het koningshuis van David is dat een jonge vrouw zwanger zal worden en een zoon zal baren die ze de naam Immanuël ('God met ons') zal geven. Deze naam drukt uit dat God met Zijn volk zal zijn in de politiek moeilijke situatie waarin koning Achaz met het volk van Juda verkeert. Immanuël wijst hun de enige en de beste uitweg. De zoon zal boter en honing eten tijdens de onderdrukking door Assyrië, omdat er dan geen graanprodukten aanwezig zijn, totdat hij goede keuzes kan maken; volwassen is geworden. Het land van Juda zal door de koningen van Syrië en Israël verlaten worden, maar het Assyrische rijk zal Juda tot een vazalstaat maken. Er is tijdelijke uitredding voor Juda, maar een dreigend gevaar aan de horizon! Immanuëls geboorte zal een teken van hoop zijn! Later wordt hij aangesproken en zijn naam vertaald: 'want God is met ons' (8:8,10) als teken van hoop en vertrouwen in moeilijke omstandigheden.

In het Nieuwe Testament wordt deze profetie toegepast op Jezus (Mt.1:22,23). 'Maagd' is de vertaling van het Hebreeuwse woord 'almah' dat overal in het Oude Testament 'maagd' betekent (A.G. Fruchtenbaum). Mattheüs zegt er nog bij dat Maria geen gemeenschap met een man had (18,25). De HEERE geeft geen teken waarbij sprake is van onreinheid! Bij Jesaja valt de nadruk op de Naam van het kind, terwijl die bij Mattheüs valt op de maagdelijke geboorte van Jezus. Wonderlijk zijn Gods wegen in de vervulling van Zijn profetieën. Hij bereikt Zijn doel! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor Uw profetie voor de tijd van koning Achaz en voor die van Jezus' geboorte. Geef dat we ons over haar vervulling verwonderen en U aanbidden, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer profetieën met een eigentijdse en latere vervulling?
2. Wat blijkt uit Gods geven van een teken aan de goddeloze koning Achaz?
3. Wat betekent Jezus' maagdelijke geboorte voor je? Waarom?

28 november

JESAJA PROFETEERT OVER DE GEBOORTE VAN DE MESSIAS

Lezen: Jesaja 8:23 – 9:6

(Jesaja profeteert:) Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven en de heerschappij rust op Zijn schouder. En men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst. Aan de uitbreiding van deze heerschappij en aan de vrede zal geen einde komen op de troon van David en over Zijn koninkrijk, om het te grondvesten en het te ondersteunen door recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De naijver van de HEERE van de legermachten zal dit doen. (Jesaja 9:5,6)

Na de onheilsprofetieën over Syrië en Israël volgt er een heilsaankondiging als uitwerking van de Immanuël-profetie (7:14; 8:8,10). Jesaja profeteert over het verleden en de toekomst van de noordelijke gebieden van Israël: 'Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien. Zij die wonen in het land van de schaduw van de dood, over hen zal een licht schijnen'. De HEERE zal Zijn volk bevrijden en vreugde geven. Het hoogtepunt van deze heilsprofetie is het geboortebericht van de Messias: de rechtvaardige Koning uit het huis van David. Omwille van Hem ('want') zal de HEERE Zijn volk bevrijden in de tijd van Jesaja en later wanneer Jezus geboren wordt.

Jesaja profeteert: 'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven en de heerschappij rust op Zijn schouder'. Hij spreekt over Zijn geboorte als werkelijkheid. We behoeven er niet aan te twifelen. Het Kind is voor het volk van Juda geboren en is een door God gegeven Zoon. Wat een geschenk en wat een vreugde! Dit Kind en deze Zoon is een Koning, want de heerschappij rust op Zijn schouder. God bevrijdt door een Kind te zenden: de geboorte van Immanuël in Jesaja's tijd. Hij is echter meer dan een gewone koning uit het huis van David. Zijn Naam bestaat uit vier titels: Wonderbare Raadsman, sterke God, eeuwige Vader, Vredevorst. 'Wonderlijk' en 'Raadsman' worden in de Joodse Targum en in de Griekse vertaling van het Oude Testament samengevoegd. Deze titel wijst op Zijn bijzonder vermogen om raad te geven. Wie kan er raad geven als Jezus, de Messias? Later profeteert Jesaja over Hem dat Hij met de vermoede een woord op de juiste tijd weet te spreken (Jes.50:4). De titel 'sterke God' is bijzonder, want de mens wordt in de Bijbel nooit vergoddelijkt. De HEERE wordt zelf de sterke God genoemd (Jes.10:21). Daarom wijst deze Naam op de Godheid van de Messias. De titel 'eeuwige Vader' wijst in diezelfde richting. De titel 'Vredevorst' wijst op het vrederijk waarover Hij Koning zal zijn. Psalm 72 zingt daarover: 'De bergen zullen voor het volk vrede dragen en de heuvels, met gerechtigheid... er zal grote vrede zijn, tot de maan er niet meer is' (3,7). Al deze heerlijke titels zijn/worden in Jezus vervuld. Dit geboren Kind en deze gegeven Zoon zal Zijn heerschappij uitbreiden en aan Zijn vrede zal geen einde zijn. Deze Koning op de troon van David zal regeren met recht en gerechtigheid. De na-ijver van de HEERE van de legermachten zal dit verwerkelijken. Wat Hij aan David beloofd heeft (2 Sam.7:16) vervuld Hij! Amen.

Gebed

Dank U, grote en trouwe Verbondsgod van Uw volk, voor deze profetie over de geboorte van de Messias en haar vervulling in Jezus. Geef dat we Hem als Koning kennen en dienen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt het Oude Testament nog meer over de geboorte van de Messias?
2. Waarom draagt Hij deze titels en wat betekenen ze voor je?
3. Ken en dien je deze Koning? Hoe? Waarom?

29 november

JESAJA PROFETEERT OVER HET LIJDEN VAN DE MESSIAS

Lezen: Jesaja 52:13 – 53:12

(Jesaja profeteert:) Gestalte of glorie had Hij (de Knecht van de HEERE) niet; als wij Hem aanzagen, was er geen gedaante dat wij Hem begeerd zouden hebben. Hij was veracht, de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, bekend met ziekte, en als iemand voor wie men het gezicht verbergt; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht...Als een lam werd Hij ter slachting geleid; als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open. (Jesaja 53:2,3,7)

Jesaja heeft vier profetieën over de Knecht van de HEERE, de Messias van Israël (Jes.42/49/50/52/53). In de laatste profetie gaat het over de lijdende Knecht Die de schuld betaalt van Zijn volk én over Zijn overwinning. Over Zijn lijden sprak Jesaja al eerder: over Zijn vergeefse arbeid om Zijn volk Israël te verzamelen (49:4,5) en over Zijn zwaar lichamelijk lijden (50:6). In deze profetie wordt Zijn lijden uitvoerig beschreven. Zijn gezicht en gestalte worden geschonden meer dan van iemand anders. Onder moeilijke omstandigheden groeit Hij op 'als een wortel uit dorre aarde'. Hij heeft geen gestalte of glorie om begeerd te worden. De mensen gaan met Hem om als een verachtelijk persoon 'als de onwaardigste onder de mensen'. Hij is een Man van smarten en vertrouwd met ziekte. Mensen verbergen het gezicht voor Hem. Ze verachten Hem en achten Hem zonder enige waarde. Wat een diepe vernedering en wat een zwaar lijden!

Na deze beschrijving van Zijn vernedering en van Zijn lijden ontvangt Jesaja openbaring over de betekenis hiervan. Met de uitroep 'voorwaar/waarlijk' geeft hij een verklaring van het lijden van de Knecht van de HEERE: Voorwaar, Hij heeft onze ziekten op zich genomen en ons leed heeft Hij gedragen. De Israëlieten echter houden Hem voor een geplaagde, iemand door God geslagen en verdrukt. Wat een blindheid voor het plaatsvervangende lijden van Gods Knecht! Maar door het licht van de Heilige Geest zijn hun ogen hiervoor opengegaan. Nu juichen ze: 'Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt was op Hem en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen. Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zij neigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen'. Wat een verandering! Wat een Godskennis, zelfkennis en kennis van de Knecht van de HEERE! Verder zeg Jesaja over Zijn lijden dat Hij verdrukt is, maar Zijn mond niet heeft opengedaan en dat Hij als een lam ter slachting is geleid en als een schaap – stom voor zijn scheerders – Zijn mond niet heeft opengedaan. Hoe geduldig en vol overgave heeft Hij geleden! Hij is verbrijzeld en ziek gemaakt, jong afgesneden uit het leven! Jesaja schildert hier Jezus' bitter lijden en verzoenend sterven. Vanuit deze profetie verkondigt Filippus later Jezus aan de Ethiopische kamerheer! (Hand.8:35). Laten we vanuit deze profetie Jezus' lijden overdenken, Hem daarvoor danken, loven en aanbidden! Hij is al onze liefde, hulde en dank waard. Amen.

Gebed

Heere Jezus, Lam van God, dank U voor Uw grote liefde in Uw lijden voor ons. Geef dat we U daarin bewonderen en aanbidden en U daarvoor danken en loven, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer profetieën over het lijden van Jezus?
2. Komt blindheid voor de betekenis van Zijn lijden en sterven nog voor?
3. Wat betekent Jezus' lijden voor je? Waarom?

30 november

JESAJA PROFETEERT OVER DE OVERWINNING VAN DE MESSIAS

Lezen: Jesaja 52:13 - 53:12

(Jesaja profeteert:) Zie, Mijn Knecht zal verstandig handelen, Hij zal verhoogd worden en verheven, ja, zeer hoog verheven...Als Zijn ziel zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zal Hij nageslacht zien, Hij zal de dagen verlengen; het welbehagen van de HEERE zal door Zijn hand voorspoedig zijn...Daarom zal Ik Hem veel toedelen en machtigen zal Hij verdelen als buit...
(Jesaja 52:13; 53:10,12)

In de vierde en laatste profetie over de Knecht van de HEERE, de Messias van Israël, stelt de HEERE Hem voor als iemand die verstandig handelt en die verhoogd en zeer verheven zal worden. Hij zal de hoogst denkbare ereplaats ontvangen. Later wordt over Hem gezegd dat Hij na Zijn sterven en begrafenis nageslacht zal zien, de dagen zal verlengen en dat het welbehagen van de HEERE door Zijn hand voorspoedig zal zijn. Hij zal dus uit de dood opstaan en toekomst hebben. Maar Zijn weg naar deze verheerlijking zal door het lijden heengaan. 'Zo zal Hij vele heidenvolken besprenkelen en koningen zullen vanwege Hem sprakeloos staan. Want zij aan wie het niet verteld was, zullen het zien en zij die het niet gehoord hebben, zullen het begrijpen'. Hij zal heidenvolken reinigen en dit zal een grote verrassing voor hun koningen zijn. Ze zullen zien wat hun verteld was en ze zullen begrijpen wat ze niet gehoord hebben.

Na Zijn sterven stelt men Zijn graf bij de goddelozen, omdat men Hem beschouwt als een misdadiger. Maar Hij is bij de rijke in Zijn dood, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in Zijn mond geweest is. De Knecht betaalt de schuld van Zijn volk door Zijn offerdood en dit draagt rijke vrucht, want Hij zal een groot nageslacht hebben, een lang leven hebben en het welbehagen van de HEERE – Zijn heilsplan – voorspoedig uitvoeren. Hij zal hier getuige van zijn en met de uitkomst van Zijn lijden volledig tevreden zijn: Hij zal het zien en verzadigd worden. De HEERE zelf zegt over Hem: 'Door de kennis van Hem zal de Rechtvaardige, Mijn Knecht, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen'. Hij beschikt over kennis waardoor Hij mensen kan rechtvaardigen, namelijk dat Zijn plaatsvervangend lijden de weg tot hun vrijspraak is, omdat Hij hun ongerechtigheden weggedragen heeft. Daarom zal God Hem een deel geven onder de velen en met machtigen zal Hij de buit delen. Hij zal een machtige en rijke Koning zijn. Deze erepositie ontvangt Hij, omdat Hij Zijn leven heeft uitgestort in de dood, bij de overtreders is geteld geweest, veler zonden gedragen heeft en voor de overtreders gebeden heeft. Zo bekroont en beloont God het lijden van Zijn Knecht. Wat een heerlijke profetie, die in Jezus vervuld is! Paulus schrijft: 'Daarom heeft God Hem ook bovenmate verhoogd en heeft Hem een Naam gegeven boven alle naam' (Fil.2:9). Zijn weg is gegaan door lijden tot heerlijkheid en na het kruis ontvangt Hij de kroon, amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor deze heerlijke profetie over de overwinning van Uw Knecht die U in Jezus vervuld hebt. Geef dat we Hem mogen zien met heerlijkheid en eer gekroond en Hem mogen danken, loven en aanbidden, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer profetieën over Jezus' overwinning en verhoging?
2. Hoe is deze profetie in Jezus vervuld?
3. Wat betekent Jezus' overwinning en verhoging voor je? Waarom?

1 december

JEREMIA PROFETEERT OVER DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID

Lezen: Jeremia 23:1-8

(Jeremia profeteert:) Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat Ik voor David een rechtvaardige SPRUIT zal doen opstaan. Hij zal als Koning regeren en verstandig handelen, Hij zal recht en gerechtigheid doen op de aarde. In Zijn dagen zal Juda verlost worden en Israël onbezorgd wonen. Dit zal Zijn Naam zijn waarmee men Hem noemen zal: DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID. (Jeremia 23:5,6; vgl.33:15,16)

De profeet Jeremia ('moge de HEERE verhogen') voorzegt dat de HEERE Zijn volk Israël uit de Babylonische ballingschap zal bevrijden. Jeruzalem en de tempel zullen herbouwd worden (30:18-22). Er zal dankzegging met feestgedruis zijn. De HEERE zal de volksgemeenschap voor Zijn aangezicht bevestigen en de onderdrukkers straffen. Hij belooft de komst van een machtige Heerser Die uit het volk voortkomt. God zelf zal Hem naderbij brengen en Hij zal tot Hem naderen. En dan klinkt de vraag: 'Wie is hij die met zijn hart borg wordt – zijn leven waagt – om tot Mij te naderen? – spreekt de HEERE'. Deze toekomstige leider zal een bijzondere toegang tot God hebben, zoals ook de vorst in Ezechiëls tempelvisioen (45/46). Wie kan deze vorst anders zijn als de Messias van Israël, de beloofde Koning-Priester (Ps.110)? De HEERE kondigt de komst van de Messias nadrukkelijk aan: Er zal een Spruit, een Telg, voortkomen uit het koningshuis van David, zoals Jesaja al voorzegt heeft (Jes.4:2; 11:1) en Zacharia later profeteert (3:8). Deze Telg zal als Koning-Rechter regeren, verstandig handelen en recht en gerechtigheid doen op aarde. Hij zal Juda en Israël – de twaalf stammen! – bevrijden en ze zullen onbezorgd wonen in het land van hun vaders. Wat een heerlijke belofte voor het volk in ballingschap! En de Naam van deze Telg zal zijn 'DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID'. Zo zullen de mensen Hem noemen. Hij is de rechtvaardige Telg, gegeven door de God van Israël. Hij verwerkelijkt Gods gerechtigheid op aarde. Hij is de gerechtigheid van Zijn volk ('onze') en zo nauw verbonden met de Verbondsgod van Israël dat Hij 'DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID' genoemd wordt. Jeremia gelooft in Hem en verwacht Zijn komst. In Jezus, de Messias van Israël, is deze profetie vervuld en door het geloof in Hem is Hij DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID! Halleluja! Amen.

Gebed

HEERE van de legermachten, dank U voor Uw werk in en door Jeremia en voor zijn profetie over DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID. Geef dat we in Jezus geloven als DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID en Zijn Naam noemen en roemen. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de Messias en gerechtigheid?
2. Hoe heeft Jezus Gods gerechtigheid vervuld?
3. Ken je Jezus als 'DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID'? Hoe?

2 december

EZECHIËL PROFETEERT OVER GODS KNECHT DAVID

Lezen: Ezechiël 37:15-28

(Ezechiël profeteert:) En Mijn Knecht David zal Koning over hen zijn. Voor hen allen zal er één Herder zijn. Zij zullen in Mijn bepalingen wandelen en Mijn verordeningen in acht nemen en die houden...en Mijn Knecht David zal tot in eeuwigheid hun Vorst zijn. Ezechiël 37:24,25)

Na de profetie over de herleving van Israël - het visioen van de beenderen - volgt nu een profetie over de hereniging van Israël. Ezechiël moet een stuk hout of een (schrijf)plankje nemen en daarop schrijven 'Voor/van Juda en voor/van de Israëlieten, zijn metgezellen'; voor de stammen Juda en Benjamin. Daarna moet hij een tweede stuk hout nemen en daarop schrijven 'Voor/van Jozef, het stuk hout van Efraïm, en van heel het huis van Israël, zijn metgezellen'. Jozef is de vader van Efraïm en Manasse en Efraïm is de belangrijkste van de tien stammen, zijn metgezellen. De twee stukken hout vertegenwoordigen de koninkrijken Juda en Israël; ontstaan na de dood van Salomo. De profeet moet die twee stukken hout in zijn hand tegen elkaar houden alsof het één stuk hout is. En wanneer Ezechiëls volksgenoten vragen wat de betekenis van deze handeling is, moet hij tegen hen zeggen dat de HEERE beide broedervolken - afgebeeld door de twee stukken hout - bij elkaar zal voegen en dat ze in Gods hand tot één volk zullen worden. De vroegere scheuring wordt ongedaan gemaakt. Ezechiël moet de stukken hout met de namen van Juda en Jozef duidelijk aan het volk laten zien. Daarbij luidt Gods boodschap dat Hij Zijn volk uit de verstrooiing naar het beloofde land zal brengen, tot één volk zal maken en dat het één Koning zal hebben: Zijn Knecht David, Jezus, de beloofde Messias. De HEERE zal aan Zijn volk bevrijding, reiniging en verbondsherstel geven. Israël zal een volk voor de HEERE zijn en Hij zal er voor Zijn volk zijn. De Israëlieten zullen zich niet meer verontreinigen met hun afgoden en met al hun overtredingen. Ze zullen uit en naar Gods verbond leven en zo als Gods verbondsvolk tot Zijn bestemming komen. Daarbij zal Jezus, de Koning uit het geslacht van David, de enige, unieke, Herder zijn voor het hele volk. De Israëlieten zullen opnieuw in het beloofde land wonen met hun kinderen en kleinkinderen, tot in eeuwigheid, en Jezus als Gods Knecht zal tot in eeuwigheid hun Koning zijn. De HEERE zal een eeuwig verbond van vrede met Zijn herenigde volk sluiten zoals Hij al eerder heeft beloofd (34:25) en zoals Jeremia daarover heeft geprofeteerd (31:31-34; 32:40). Telkens klinkt hier het woord 'eeuwigheid' en dat wijst op duurzaamheid. Wat de HEERE belooft is niet van tijdelijke aard, maar blijvend. Wat een heerlijk perspectief en dat onder de gezegende regering van Koning Jezus, de grote Davids Zoon! Amen.

Gebed

God van Israël, dank U voor deze profetie over de hereniging van Uw volk en over Uw wonen bij Uw volk onder de regering van Jezus, Uw Zoon. Vervul haar tot zegen van Uw volk en de volken, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welke vragen roept deze profetie bij je op?
2. Wanneer en hoe is/wordt deze profetie vervuld?
3. Word je bemoedigd door deze profetie? Hoe? Waarom (niet)?

3 december

DANIËL PROFETEERT OVER DE TIJD VAN DE MESSIAS

Lezen: Daniël 9: 20-27

(Daniël profeteert:) U moet weten en begrijpen vanaf de tijd dat het woord uitgaat om te laten terugkeren en om Jeruzalem te herbouwen tot op Messias, de Vorst, verstrijken er zeven weken en tweeënzestig weken.... Na de tweeënzestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn... (Daniël 9:25,26)

Daniël leest in de boekrol van Jeremia dat de Babylonische ballingschap zeventig jaar zal duren. Hij smeekt: 'Heere, luister. Heere, vergeef. Heere, sla er acht op en doe het, wacht niet langer – omwille van Uzelf, mijn God. Over Uw stad en over Uw volk is immers Uw Naam uitgeroepen'. De engel Gabriël komt nu snel naar hem toe om hem openbaring te geven over de toekomst van Zijn volk. De HEERE heeft zeventig (jaar)weken bepaald over Zijn volk Israël en over Jeruzalem; letterlijk 'zeventig zeventallen': een combinatie van de zeventig jaar van de ballingschap en de 'sabbatsjaren' die voorbij moeten gaan voordat er herstel intreedt (Lev.26:43). Bijbeluitleggers denken aan een periode van 490 jaar. Verwacht Daniël het herstel voor Israël ná het einde van de ballingschap? Dit komt pas na zeventig jaarweken. Daniël moet geduldig blijven verwachten. Het herstel komt als een historisch proces waarin zes belangrijke dingen zullen gebeuren: 1. Er komt een einde aan de zonde van het volk, aan de opstand tegen God: de verwerping van de Messias? 2. De zonden van het volk worden verzegeld, zodat ze niet meer voor Gods aangezicht komen. 3. De ongerechtigheid van het volk wordt verzoend. 4. Er wordt een eeuwige gerechtigheid tot stand gebracht: letterlijk: een eeuw van gerechtigheid – het duizendjarig vrederijk met het rijk van Gods eeuwige heerlijkheid daarna waarin die gerechtigheid geldt. 5. Visioen en profeet worden verzegeld: er zijn geen toevoegingen meer nodig, want alles wordt vervuld én ze worden gewaarmerkt als echte profetie. 6. De tempel wordt gezalfd: aan de HEERE gewijd. De nieuwe tempel van Ezechiël in het vrederijk? Wat een blijde boodschap! Dit is Gods heilsprogramma voor Zijn volk Israël. Daniël krijgt nog meer openbaring. De periode van 'zeventig (jaar)weken' valt uiteen in: zeven weken, twee en zestig weken en één week. Vanaf Kores' bevel van terugkeer naar Jeruzalem in 538 v. Chr. tot de herbouw van stad en tempel is een periode van zeven jaarweken: 49 jaar. Die herbouw zal met moeite gepaard gaan. De periode tweeënzestig weken (434 jaar) volgt op de herbouw van stad en tempel en dan komt de Messias, Die uitgeroeid wordt, niet voor Zichzelf, maar voor Zijn volk. Daarna komt er een volk dat stad en tempel zal verwoesten. De Romeinen hebben dit gedaan in het jaar 70. Aan het einde van de zeven en de tweeënzestig weken breekt de laatste week aan; een periode van zeven jaar. Deze hele profetie is vervuld in Jezus' komst, verzoeningswerk en kruisdood én zal vervuld worden door de komst van de antichrist. God is getrouw en Zijn plannen falen niet! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor deze profetie aan Daniël. Geef ons inzicht en geloof, tot eer van U en tot zegen van Uw volk Israël en van Christus' Gemeente, amen.

Om over te na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je tijdsberekeningen op grond van deze jaarweken? Welke kies je?
2. Ken je andere Bijbelgedeelten die helpen bij het verstaan van deze profetie?
3. Wat betekent deze profetie voor je?

4 december

HOSEA PROFETEERT OVER DE ROEPING VAN DE MESSIAS UIT EGYPTE

Lezen: Hosea 11

(Hosea profeteert:) Toen Israël een kind was, had Ik (de HEERE) hem lief en uit Egypte heb ik Mijn zoon geroepen. (Hosea 11:1)

Hij (Jozef) stond dan op, nam het Kind (Jezus) en Zijn moeder in de nacht met zich mee en vertrok naar Egypte. En hij bleef daar tot de dood van Herodes, opdat vervuld werd wat door de Heere gesproken is door de profeet: Uit Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen. (Mattheüs 2:14,15)

De profeet Hosea ('hulp van de HEERE') leeft in de 8^e eeuw v. Chr. Hij heeft een aantal onheilsprofetieën over zijn volk uitgesproken die hier tot een afsluiting komen. De HEERE kijkt terug op de geschiedenis van Zijn volk. Hij heeft Israël lief gehad toen het een kind was en Hij heeft Zijn zoon uit Egypte geroepen. Israël als zoon van God gaat terug op wat Hij tot de farao zei: 'Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël' (Ex.4:22); Gods eerstgeborene onder de volken. In Zijn verkiezing en bevrijding van Zijn volk bleek Gods grote liefde voor Israël (Deut.7:6-8; 10:15; 23:5), maar het volk beantwoordde die niet met dankbaarheid en toewijding. Ondanks alles leerde de HEERE Zijn volk lopen en nam het in Zijn armen, maar het erkende Hem niet. De HEERE trok het met koorden van liefde en zorgde voor Zijn volk. In de geschiedenis van Israël heeft God dat gedaan, maar in het heden volhardt het volk in zich afkeren van de HEERE. De Israëlieten roepen wel tot Hem, maar hun hart is niet werkelijk op Hem gericht. Hosea noemt Gods roeping van Israël uit Egypte in verband met de uittocht van het volk. Mattheüs ziet deze vervuld in Jezus, Die naar Egypte vlucht voor koning Herodes die Hem wil doden en Die later terugkeert uit Egypte. Israël en Jezus waren geroepen om Gods wil te doen. Israël faalde, maar Jezus niet. Hij bracht redding voor Israël en voor de volken. Wonderlijk zijn Gods wegen! Heeft Hosea aan de roeping van de Messias uit Egypte gedacht?

In zijn profetieën zijn er nog meer heenwijzingen naar de Messias. Hosea profeteert: 'Want de Israëlieten moeten veel dagen zonder koning en zonder vorst blijven, zonder offer...Daarna zullen de Israëlieten zich bekeren en de HEERE, hun God zoeken en David, hun koning. Zij zullen zich in diep ontzag tot de HEERE en Zijn goedheid wenden in later tijd' (letterlijk: aan het einde van de dagen) (3:4,5). Wie kan 'David, hun koning', anders zijn als Jezus, de beloofde Messias, uit het huis van David (2 Sam.7:13,16)? In Hosea 6:2 profeteert de profeet over het volk Israël: 'Na twee dagen zal Hij ons levend maken, op de derde dag zal Hij ons doen opstaan. Dan zullen wij voor Zijn aangezicht leven.' De opstanding na drie dagen wordt vervuld in het leven van Jezus, de beloofde Messias. Paulus schrijft over Jezus' opstanding dat Hij is opgewekt op de derde dag, overeenkomstig de Schriften (1 Kor.15:4). Laten we ons verwonderen over Gods vervulling van Zijn profetieën! Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, God van Israël, voor deze profetieën van Hosea, Uw dienaar, en voor hun wonderlijke vervulling. Geef dat we ons daarover verwonderen, ze geloven en U ervoor danken, loven en aanbidden, in Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer zulke profetieën die in Jezus vervuld zijn?
2. Kunnen profetieën een meervoudige vervulling hebben? Weet je voorbeelden?
3. Wat betekenen deze profetieën voor je? Waarom?

5 december

MICHA PROFETEERT OVER DE GEBORTEPLAATS VAN DE MESSIAS

Lezen: Micha 5:1-8

(Micha profeteert:) En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël. Zijn oorsprongen zijn van oudsher, van eeuwig dagen af. (Micha 5:1)

Micha ('wie is als de HEERE?') profeteert in Juda in de 8^e eeuw v. Chr. Hij spreekt oordeelsprofetieën uit (hfdst. 1/3), maar voorzegt ook de toekomstige heerlijkheid van Jeruzalem in het vrederijk van de Messias (hfdst.4). Tegenover de bedreiging van een belegering en geweld profeteert hij over de komst van een Heerser Die evenals koning David uit Bethlehem-Efrata zal voortkomen. Bethlehem betekent: 'huis van het brood' en Efrata betekent: 'vruchtbaarheid'; de eerste naam is die van de stad en de tweede naam is die van de streek. Deze dubbele naam dient mogelijk ter onderscheiding van Bethlehem in het stamgebied van Zebulon (Joz.19:15), terwijl Bethlehem-Efrata in het stamgebied van Juda ligt. Micha profeteert: 'En u, Bethlehem-Efrata, al bent u klein onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël'. Bethlehem is een kleine stad in de betekenis van onbeduidend (Richt.6:15; 1 Sam.9:21; Ps.68:28). De HEERE heeft vaak voorkeur voor het kleine om het grote te beschamen en om zelf alle eer te ontvangen (1 Kor.1:26-31). Uit deze kleine stad zal een Heerser voortkomen voor de HEERE, de God van Israël. Zijn oorsprongen liggen in het verre verleden. De HEERE heeft Hem aan David beloofd (2 Sam.7:13,16; Ps.89:35-38) en die heeft over Hem geprofeteerd: 'Er komt een Heerser over de mensen, een Rechtvaardige, een Heerser in de vreze van God' (2 Sam.23:3). Zijn oorsprong ligt in de eeuwigheid, in het heilsplan van God (Ps.2:6-9; Spreuk.8:22-31: de Messias als de eeuwige Wijsheid). Deze Heerser zal op een vastgestelde tijd komen en Zijn volk herenigen, er Herder over zijn en Vredevorst zijn: 'Hij zal staan en hen weiden in de kracht van de HEERE, in de majesteit van de Naam van de HEERE, Zijn God. Zij zullen veilig wonen, want nu zal Hij groot zijn tot aan de einden der aarde. Hij zal vrede zijn'. Wat veelbelovend! Wat een heerlijk perspectief, dat reikt tot in het vrederijk (Openb.20)! Wanneer na Jezus' geboorte wijzen uit het oosten in Jeruzalem komen en vragen: 'Waar is de pasgeboren Koning van de Joden? Want wij hebben Zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden', weten de overpriesters en Schriftgeleerden dat Hij in Bethlehem geboren moet worden en verwijzen ze naar Micha's profetie (Mt.2:1-12). De wijzen gaan naar Bethlehem en ze vinden de geboren Koning. Ze vallen voor Hem neer, aanbidden Hem en vereren Hem met hun geschenken: goud, wierook en mirre. Met eigen ogen zien ze de eerste vervulling van Micha's profetie. Zoals deze in Jezus' geboorte in Bethlehem vervuld is, zo zal ook de rest van de profetie vervuld worden op Gods tijd. De HEERE laat niet één van al de goede woorden onvervuld op de aarde vallen. Hij vervult ze allemaal op Zijn tijd. Daar zien we naar uit en daar bidden we om. Jij ook? Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor deze profetie over de geboorteplaats van Uw Messias en haar vervulling. Vervul de hele profetie voor Uw volk Israël en voor de volken, in Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welke andere profetieën ken je over de geboorte van de Messias?
2. Waarom gaan de overpriesters en Schriftgeleerden niet naar Bethlehem?
3. Wat betekent Jezus' geboorte in Bethlehem voor je? Waarom?

6 december

ZACHARIA PROFETEERT OVER DE INTOCHT VAN DE MESSIAS

Lezen: Zacharia 9

(Zacharia profeteert:) Verheug u zeer, dochter van Sion! Juich, dochter van Jeruzalem! Zie, uw Koning zal tot u komen, rechtvaardig en Hij is een Heiland, arm en rijdend op een ezel, op een ezelsveulen, het jong van een ezelin... Hij zal vrede verkondigen aan de heidenvolken. Zijn heerschappij zal zijn van zee tot zee, van de rivier de Eufraat tot aan de einden der aarde. (Zacharia 9:9,10)

Zacharia ('De HEERE gedenkt') profeteert in Jeruzalem onder de teruggekeerde ballingen uit Babel, ongeveer 500 v. Chr. Hij profeteert Gods strafgericht over de omringende volken en Zijn heil voor Juda. De HEERE zal zich als een wachter opstellen rond de tempel tegen inbrekers en onderdrukkers. Hij zal toezien op Juda's veiligheid. Nu kan Gods Koning komen. Zacharia profeteert: 'Verheug u zeer, dochter van Sion! Juich, dochter van Jeruzalem! Zie, uw Koning zal tot u komen, rechtvaardig en Hij is een Heiland, arm en rijdend op een ezel, op een ezelsveulen, het jong van een ezelin'. De inwoners van Jeruzalem – hier dochter genoemd – worden opgewekt om zich zeer te verheugen en te juichen, want 'Zie, uw Koning zal tot u komen!' Hij is een rechtvaardige Koning Die verlossing brengt. Hij is nederig (betere vertaling dan 'arm') en Hij rijdt op een ezel zoals gewone mensen en zoals bij een nederige koning past (1 Kon.1:33). Over de Koning Die uit de stam van Juda zal voortkomen profeteerde Jakob: 'Hij bindt zijn jonge ezel aan de wijnstok en het veulen van zijn ezelin aan de edelste wijnstok' (Gen.49:11). De toekomstige Koning zal geen hoge stand voeren, maar nederig optreden. God zal alle oorlogstuig opruimen en Zijn Koning zal vrede verkondigen aan de heidenvolken. Hij ontvangt de wereldheerschappij. Wat een verrassende en heerlijke boodschap voor de inwoners van Jeruzalem! Alle reden om blij te jubelen over de komst van deze Koning. Wanneer Jezus later Zijn koninklijke intocht in Jeruzalem houdt, schrijft Mattheüs: 'Dit alles is gebeurd, opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet, toen hij zei: Zeg tegen de dochter van Sion: Zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezelin en een veulen dat een jong van een jukdragende ezelin is' (21:5). Volgens Mattheüs is het ezelsveulen uit de profetie van Zacharia niet één dier, maar een ezelin met een veulen (2,3,7). Bij Jezus' intocht heeft deze profetie een eerste vervulling gekregen die de volledige vervulling waarborgt. De HEERE laat niet één van Zijn goede woorden onvervuld. Hij doet wat Hij zegt!

Deze profetie is niet de enige heenwijzing naar de beloofde Messias in de profetieën van Zacharia. De beloofde Spruit zal Koning-Priester zijn (3:8; 6:12,13). Wanneer de Geest van de genade en van de gebeden over het huis van David en de inwoners van Jeruzalem zal worden uitgestort, zullen ze Hem zien Die ze doorstoken hebben en rouw over Hem bedrijven (12:9-14; Mt.24:30; Joh.19:37; Openb.1:7). Gods Herder zal gedood worden en Zijn schapen zullen verstrooid worden (13:7-9; Mt.26:31). Woorden die in Jezus vervuld zijn en door Hem vervuld zullen worden, amen.

Gebed

Dank U, HEERE, God van Israël, voor deze profetieën over de beloofde Messias en hun vervulling in Jezus. Geef dat we ze geloven en U ervoor danken, loven en aanbidden, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer heenwijzingen naar de Messias in de profetieën van Zacharia?
2. Waarom legt de evangelist Mattheüs zoveel nadruk op de vervulling?
3. Wat betekenen deze profetieën voor je? Waarom?

7 december

MALEACHI PROFETEERT OVER DE KOMST VAN DE MESSIAS

Lezen: Maleachi 3:1-5

(Maleachi profeteert:) Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mij de weg bereiden zal. Plotseling zal naar Zijn tempel komen die Heere Die u aan het zoeken bent, de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt. Zie, Hij komt, zegt de HEERE van de legermachten. (Maleachi 3:1)

Maleachi ('mijn boodschapper' / 'mijn engel') is de laatste Schriftprofeet van het Oude Testament. Hij leeft in de 5e eeuw v. Chr. en treedt op onder de teruggekeerde ballingen uit Babel. Hij verkondigt de liefde van de HEERE voor Israël én Zijn oordeel over de priesters en de huwelijksontrouw van zijn volk (hfdst.1/2). Hij klaagt het volk aan met: 'U vermoeit de HEERE met uw woorden'(2:17). De Israëlieten vinden dat de HEERE onrechtvaardig is doordat Hij het kwaad ongemoeid laat. Hun vraag: 'Waar is de God van het oordeel?' is geen oprecht gebed om Zijn ingrijpen, maar een uiting van gelatenheid: 'Waar blijft Hij als Rechter?' Vergeet Hij Zijn volk niet? In deze situatie klinkt Gods boodschap: 'Zie, Ik zend Mijn engel die voor Mij de weg bereiden zal. Plotseling zal naar Zijn tempel komen die Heere Die u aan het zoeken bent, de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt. Zie, Hij komt, zegt de HEERE van de legermachten'. Wat een verrassing! De HEERE doet niet met Zijn volk naar wat het verdient. Hij komt helemaal van de andere kant, van de kant van Zijn genade. God vraagt alle aandacht voor Zijn engel, Zijn boodschapper, die Hij zendt om voor Hem de weg te bereiden. Hij is de voorloper/wegbereider voor de komst van de HEERE zelf (Ex.23:20; Jes.40:3). Volgens de evangelisten is deze wegbereider Johannes de Doper (Mt.3:3; Mk.1:2,3; Lk.3:4-6; Joh.1:23). Na de komst van deze wegbereider zal plotseling tot Gods tempel komen die Heere Die u aan het zoeken bent. De HEERE komt als 'de Heere' in Zijn machtige heerschappij en als de Engel van het verbond: Zijn speciale Vertegenwoordiger onder het oude verbond; Gods Zoon vóór Zijn menswording op aarde. Er zijn Israëlieten die Hem zoeken en naar Zijn komst verlangen; die vreugde in Hem vinden. Ook dat is een verrassing! Hij zal zeker komen. 'Zie, Hij komt' verzekert de HEERE van de legermachten. Maar Zijn komst zal anders zijn als de Israëlieten verwachten. Hij komt niet om te veroordelen, maar om te zuiveren; in het bijzonder de 'zonen van Levi': de priesters. De HEERE zal het priesterschap herstellen dat in groot verval is (1:6-2:9). De priesters zullen weer offers brengen in gerechtigheid; offers volgens Gods voorschriften. Die offers zullen de HEERE aangenaam zijn zoals vroeger. De komst van de Messias zal leiden tot herstel van de eredienst: aanbidding van de Vader in geest en waarheid (Joh.4:23,24). Deze profetie is in Jezus vervuld; anders als wij verwachten op grond van deze woorden. Jezus is tot Gods tempel gekomen en heeft die gezuiverd (Joh.2:13-22). Zijn leerlingen heeft Hij tot priesters gemaakt (Openb.1:6; 5:10) en geleerd Zijn Vader te aanbidden in geest en waarheid. Deze profetie zal eenmaal volledig vervuld worden. Dat zal de HEERE doen! Amen.

Gebed

HEERE van de legermachten, dank U voor deze profetie over de Messias en haar vervulling. Reinig ons en maak ons tot priesters voor U, die U dienen in geest en waarheid, door Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Zijn er in het boek Maleachi meer heenwijzingen naar de Messias?
2. Ken je nog meer profetieën over de Messias die niet besproken zijn?
3. Wat heb je van de profetieën over de Messias geleerd?

8 december

JEZUS LEGT DE SCHRIFTEN UIT

Lezen: Lukas 24:13-35

(Lukas vertelt:) En Hij (Jezus) begon bij Mozes en al de profeten en legde hun uit wat in al de Schriften over Hem geschreven was. (Lukas 24:27)

De Heilige Geest heeft aan de profeten van Israël profetieën over Jezus, de beloofde Messias, gegeven die we beluisterd hebben. Petrus noemt ze 'heilige mensen God, door de Heilige Geest gedreven' (2 Petr.1:21). Hij heeft ook apostelen en evangelisten geleid in hun schrijven over de vervulling van deze profetieën. De Bijbel geeft tekst en uitleg en wijst de weg in het onderzoek van de profetieën en hun uitleg. Daarin werkt Jezus, onze hoogste Profeet, door Zijn Geest en Woord. Toen Hij op aarde was legde Hij de Schriften van Zijn Vader uit. In de synagoge van Nazareth las Hij voor uit Jesaja 61: 'De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalft heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen. Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te roepen en voor wie gebonden zaten, opening van de gevangenis; om uit te roepen het jaar van het welbehagen van de HEERE en de dag van de wraak van onze God' (1,2). De woorden 'de dag van de wraak van onze God' las Hij niet, omdat deze niet betrekking hebben op Zijn eerste komst, maar op Zijn terugkomst als Rechter. Na deze profetenlezing zei Jezus: 'Heden is deze Schrift in uw oren in vervulling gegaan' (Lk.4:16-21).

Op de dag van Zijn opstanding verschijnt Jezus aan twee van Zijn leerlingen op weg naar het dorp Emmaüs ('hete bronnen'), twee kilometer ten westen van Jeruzalem. Als vreemdeling voegt Hij zich bij hen en treedt Hij op als Goede Herder, Profeet en Gastheer. Jezus laat hen helemaal uitpraten. Hij maakt ze leeg om ze daarna te vullen. Als ze uitgesproken zijn zegt Hij: 'O onverstandigen en tragen van hart! Dat u niet gelooft al wat de profeten gesproken hebben! Moest de Christus dit niet lijden en zó in Zijn heerlijkheid ingaan?' Ze begrijpen de gebeurtenissen rond Jezus niet, omdat hun harten inzicht in de Schriften missen en traag zijn in het herkennen van de vervulling van de profetieën. De ware hartsgesteldheid ontbreekt. Als ze profetieën over de Messias geloofd hadden, hadden ze begrepen dat Hij eerst moest lijden en sterven. Had Jezus hen daar niet telkens opgewezen in Zijn lijdensaankondigingen (Mt.16:21; 17:22,23; 20:17-19)? Jezus begint nu vanuit de boeken van Mozes, de profeten en de geschriften – de dieldeling van het Oude Testament – uit te leggen wat over Hem voorzeggd is! Wat een onderwijs! De Emmaüsgangers zeggen erover: 'Was ons hart niet brandend in ons, toen Hij onderweg tot ons sprak en voor ons de Schriften opende?'. Nu geen onverstandige en trage harten meer, maar brandende harten! Wat een verandering en wat een genade van God! Jezus is nog Dezelfde. Hij zegent het onderzoek van de profetieën en hun vervulling. Hij zegt over de Schriften: 'die zijn het die van Mij getuigen' (Joh.5:39). 'Het getuigenis van Jezus is...de geest van de profetie'! (Openb.19:10). Neem en lees, overdenk en geloof, en leef voor eeuwig! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw onderwijs door Uw Geest en Woord, toen en vandaag. Geef dat we dagelijks aan Uw voeten zitten om Uw onderwijs te ontvangen, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Jezus' onderwijs?
2. Herken je gebrek aan inzicht en traagheid van hart? Wat doe je daarmee?
3. Heb je onderwijs van Jezus ontvangen? Wat heeft Hij je geleerd? Hoe?

9 december

HET EVANGELIE IS ZEKERHEID

Lezen: Lukas 1:1-4

(Lukas begint zijn Evangeliebeschrijving met:) Aangezien velen ter hand genomen hebben een verslag op te stellen van de dingen die onder ons volkomen zekerheid hebben, zoals zij die van het begin af ooggetuigen en dienaren van het Woord zijn geweest, aan ons overgeleverd hebben, heeft het ook mij goed gedacht, na alles van voren af aan nauwkeurig onderzocht te hebben, het geordend voor u te beschrijven, hooggeachte Theofilus, opdat u de zekerheid kent van de dingen waarin u onderwezen bent. (Lukas 1:1-4)

De naam Lukas ('geboren bij het eerste daglicht?') komt in het Nieuwe Testament drie keer voor. Paulus noemt hem: 'Lukas de arts, de geliefde' die de gelovigen in Kolosse groet (Kol.4:14)... Hij is een van zijn medearbeiders in het Evangelie (Filemon:24) en hij is op een bepaald moment alleen bij Paulus (2 Tim.4:11). In het boek Handelingen van de Apostelen, Lukas' tweede boek, komen 'wij' gedeelten voor (16:10-17; 20:6 - 21:18; 27:1-16) waaruit blijkt dat Lukas een trouwe reis- en metgezel van Paulus is geweest. 'Naar Lukas' is het oude opschrift dat in een vroeg stadium aan zijn Evangeliebeschrijving is toegevoegd. Volgens de overleving is Lukas afkomstig uit Antiochië in Syrië, niet getrouwd en op vierentachtige leeftijd overleden.

In zijn korte inleiding op zijn Evangeliebeschrijving vertelt Lukas dat velen voor hem al een poging gedaan hebben om een geordend verhaal op schrift te stellen 'van de dingen die onder ons volkomen zekerheid hebben': 'over alles wat Jezus begonnen is te doen en te onderwijzen tot op de dag waarop Hij opgenomen is' (in de hemel) (Hand.1:1,2). Lukas schrijft over 'de zaken die onder ons tot vervulling zijn gekomen' (staat er letterlijk). Deze woorden en daden zijn vanaf het begin van Jezus' optreden door ooggetuigen en dienaren van het Woord overgeleverd; doorgegeven door Jezus' apostelen, die met eigen ogen en oren alles gezien en gehoord hebben en dit goede nieuws verkondigd en onderwezen hebben. Lukas zelf behoort ook tot de velen die zo'n verslag hebben willen opstellen. Daarom heeft hij aanwezige verslagen én feiten vanaf het begin nauwkeurig onderzocht om een geordende beschrijving daarvan te geven. Lukas kiest voor een tijdsvolgorde, maar soms wijkt hij daarvan af vanwege zijn onderwerp. Wat een werk heeft hij verzet voor zijn Evangeliebeschrijving! Al dit onderzoek en schrijfwerk heeft hij gedaan onder leiding van de Heilige Geest!

Lukas' bedoeling met zijn Evangeliebeschrijving is om deze aan te bieden aan Theofilus ('vriend van God'), een hooggeplaatst en/of welgesteld persoon. Hij wil de betrouwbaarheid en zekerheid van het geloofsonderwijs, dat Theofilus ontvangen heeft, bevestigen. Daarom beroept Lukas zich op de ooggetuigen en dienaren van het Woord van het eerste uur. Onder Theofilus' voeten wil hij een stevig fundament leggen tot geloofsbevestiging en geloofsversterking. Heb jij die ook niet nodig? Neem, lees, onderzoek en geloof! Amen.

Gebed

Dank U, Heilige Geest, voor Lukas' beschrijving van het Evangelie voor Theofilus en voor ons. Geef dat we daar een goed gebruik van maken door het Evangelie te lezen en te geloven, door Uw licht, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Voor welke lezerskring zou Lukas zijn Evangeliebeschrijving bestemd hebben?
2. Waarom is historische betrouwbaarheid van het Evangelie belangrijk?
3. Heb je geloofsbevestiging en versterking nodig? Waarom? Hoe?

10 december

DE DAG VAN PRIESTER ZACHARIAS

Lezen: Lukas 1:5-10

(Lukas vertelt:) Terwijl hij (Zacharias) het priesterambt bediende voor God, toen het de beurt van zijn afdeling was, gebeurde het dat hij, volgens de gewoonte van de priesterdienst, door loting werd aangewezen om de tempel van de Heere binnen te gaan en het reukwerk te brengen. En heel de menigte van het volk was buiten aan het bidden op het uur van het reukoffer. (Lukas 1:8-10)

Tijdens de regering van koning Herodes de Grote van 40 - 4 v. Chr. woont er in het bergland van Judea een priestersechtpaar Zacharias ('de HEERE gedenkt') en Elizabet ('de HEERE is mijn eed'; Hij is trouw). Ook Elizabet is van priesterlijke afkomst. Lukas vertelt over hen dat ze beiden rechtvaardig voor God zijn en onberispelijk leven volgens de geboden en verordeningen van de HEERE. Ze leven uit Gods verbond, naar Zijn beloften en geboden. Op hun leven is niets aan te merken. Ze zijn niet zondeloos, maar, als ze zondigen, weten ze van berouw en bekering, van vergeving vragen en ontvangen. Wat een gezegend echtpaar! Ze kennen echter één groot gemis en verdriet: Ze zijn kinderloos, want Elizabet is onvruchtbaar. Ze zijn al bejaard en kunnen – menselijk gesproken – geen kinderen meer krijgen. Hun kinderloosheid zullen ze inmiddels aanvaard hebben.

En dan gebeurt er iets bijzonders. Zacharias behoort tot de priesterafdeling van Abia en wel de achtste (1 Kron.24:10). Er zijn vierentwintig priesterafdelingen die elk een week lang van sabbat tot sabbat dienst doen in de tempel. Een weekafdeling valt weer uiteen in vier tot negen families die elk een dagafdeling vormen. Elke afdeling komt tweemaal per jaar aan de beurt. Elke dag worden 's morgens door loting de afzonderlijke priesterwerkzaamheden verdeeld. Een van de meest begeerde taken is het brengen van het reukoffer in de het heilige der heilige dichtbij het voorhangsel tussen het heilige en het heilige der heilige in de tempel. Geen enkele priester mag dit twee keer in zijn leven doen, tenzij alle priesters dit al een keer gedaan hebben. Door het grote aantal priesters – in Zacharias' tijd ongeveer achttienduizend – komen veel priesters nooit aan de beurt. Maar Zacharias valt deze grote eer nu te beurt. Wat een verrassing! Dit wordt de dag van zijn leven. Hij is door het lot gekozen - waar Gods leiding over gaat (Spreek.16:33) - om het reukoffer te brengen. Hij betreedt het heilige, legt het reukwerk op de vurige kolen van het gouden reukofferaltaar en werpt zich in aanbidding voor God neer. Terwijl Zacharias in de tempel is, is heel de menigte van het volk buiten de tempel aan het bidden. Vele gebeden stijgen op als reukwerk voor Gods aangezicht (Ps.141:2; Openb.5:8; 8:3,4). De opstijgende geur van de wierook gaat gepaard met gebeden van dankzegging voor ontvangen zegen en een smeekbede om vrede voor Israël. Het brengen van het reukoffer is een hoogtepunt in de eredienst van Israël en in het leven van een priester. Wat is Zacharias gezegend! Hij zal nog meer zegen ontvangen. De HEERE geeft genade op genade! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor Uw werk in het leven van Zacharias en Elizabet, voor hun godvrezende levenswandel en voor Zacharia's dienst in de tempel. Geef dat we uit en naar Uw beloften en geboden leven – onberispelijk - en dat we als priesters ons leven aan U wijden, uit genade, amen.

Om over na te denken

1. Wat deden de priesters nog meer in de tempel?
2. Waarom was kinderloosheid in het Oude Testament zo'n groot verdriet?
3. Dien je de HEERE als priester? Hoe? Waarom?

11 december

DE ENGEL GABRIËL VERSCHIJNT AAN ZACHARIAS

Lezen: Lukas 1:5-25

(Lukas vertelt:) Maar de engel (Gabriël) zei tegen hem: Wees niet bevreesd, Zacharias, want uw gebed is verhoord en uw vrouw Elizabet zal u een zoon baren en u zult hem de naam Johannes geven. En er zal blijdschap en vreugde voor u zijn en velen zullen zich over zijn geboorte verblijden, want hij zal groot zijn voor de Heere... (Lukas 1:13-16)

Het is een bijzondere dag in het leven van de priester Zacharias door het brengen van het wierookoffer in de tempel. Terwijl hij daarmee bezig is verschijnt een engel van de HEERE aan hem die aan de rechterkant van het reukofferaltaar gaat staan, tussen het altaar en de gouden kandelaar; aan de rechterkant: de plaats van gunst (Gen.35:18; 1 Kon.2:19). De engel komt met een gunstige boodschap, maar Zacharias schrikt hevig. Hij raakt in verwarring en vrees bevangt hem. Plotseling overkomt hem een hemelse verschijning en wie zal als sterfelijk mens daar niet voor vrezen? Dit is een normale reactie (Richt.6:22; 13:6,22; Dan.10:5-9; Lk.2:9; Hand.10:4; Openb.1:17). Maar de engel zegt tegen Zacharias: 'Wees niet bevreesd, Zacharias'. Hij kent zijn naam en spoort hem aan niet bang te zijn, want de engel heeft groot en goed nieuws: 'Uw gebed is verhoord en uw vrouw Elizabet zal u een zoon baren en u zult hem de naam Johannes geven'. Wat een verrassing! Zacharias heeft bij het altaar om vrede en verlossing voor Israël gebeden en zijn gebed wordt verhoord door een geboorteaankondiging, die tegelijk de verhoring van zijn vroegere gebeden om een kind is. 'God scheidt het grote belang niet van het kleine. Hij verbindt ze juist met elkaar' (*Studiebijbel Nieuwe Testament*). Zijn vrouw Elizabet zal een zoon baren die Johannes zal heten ('De HEERE is genadig'); een kind met bijzondere genade en een bijzondere taak; met een plaats en taak in Gods heilsplan. Zijn geboorte zal Zacharias grote vreugde geven en velen zullen zich over Johannes' geboorte verblijden vanwege zijn komst als een profeet zoals er in eeuwen niet meer geweest is. Hij zal groot zijn in de ogen van de HEERE. Jezus zal later over hem zeggen: '...onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is niemand groter dan Johannes...' (Lk.7:28), omdat hij de gekomen Messias heeft aangewezen en de weg voor Hem heeft klaar gemaakt. Hij zal geen wijn of sterke drank drinken, maar vanaf de moederschoot vervuld zijn met de Heilige Geest (vgl. Ef.5:18). Wat een grote en heerlijke genade! Verder zal hij vele dwalende en van God vervreemde Israëlieten terugbrengen tot de HEERE, hun God. Hij zal voor de Messias uitgaan in de geest en de kracht van Elia, om het hart van de vaders te bekeren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de bedachtzaamheid van de rechtvaardigen, om voor de Heere een toebereid volk gereed te maken'. Wat een plaats en taak in het heilshandelen van God! De profetie van Maleachi – door de engel vrij weergegeven – krijgt haar eerste vervulling (4:5,6). De HEERE vervult al Zijn woorden op Zijn tijd en op Zijn manier! Amen.

Gebed

Dank U, grote en trouwe Verbondsgod van Israël, voor Gabriëls boodschap aan Zacharias en voor haar vervulling. Geef dat we Uw beloften geloven en hun vervulling verwachten, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken

1. Ken je in de Bijbel meer geboorteaankondigingen door een engel?
2. Waarom zou deze geboorteaankondiging in de tempel plaatsvinden?
3. Geloof je in engelverschijningen vandaag? Waarom (niet)?

12 december

ZACHARIAS GELOOFT NIET

Lezen: Lukas 1:5-25

(Lukas vertelt:) En Zacharias zei tegen de engel: Hoe zal ik dat weten? Want ik ben oud en mijn vrouw is op hoge leeftijd gekomen. En de engel antwoordde en zei tegen hem: Ik ben Gabriël, die voor God sta en ik ben uitgezonden om tot u te spreken en u deze dingen te verkondigen. En zie, u zult zwijgen en niet kunnen spreken tot op de dag dat deze dingen gebeurd zijn, omdat u mijn woorden niet geloofd hebt, die vervuld zullen worden op hun tijd. (Lukas 1:18-20)

Wat een verschijning en boodschap voor priester Zacharias in de tempel! De verschijning brengt hem in verwarring en bevangt hem met vrees. Van de boodschap hoort hij eigenlijk alleen het eerste gedeelte: 'uw vrouw Elizabet zal u een zoon baren'. Dat is toch onmogelijk gezien hun hoge leeftijd? De menselijke ervaring spreekt de boodschap van de engel tegen en daarom vraagt hij om een teken dat de boodschap meer aannemelijk zal maken: 'Hoe zal ik dat weten?' Door welk teken zal ik weten dat wat u zegt echt gaat gebeuren? Zacharias laat zich leiden door menselijke ervaring en niet door Gods openbaring. Hij weet toch van de wonderlijke geboorten van Izak (Gen.18/21) en van Ezaü en Jakob (Gen.25)? Hij vraagt niet in geloof zoals Maria: 'Hoe zal dat mogelijk zijn, aangezien wij oud zijn?' (34). Hij vraagt een teken in ongeloof. Zijn reactie is herkenbaar, omdat wij ook vaak uitgaan van de menselijke ervaring en niet van Gods openbaring in de Bijbel. Wij kijken vaak niet eerst omhoog, maar naar de situatie. Herkenbaar, maar daarom niet goed te keuren. Zacharias' reactie is een baken in zee. Laten we niet eerst met onszelf te rade gaan, maar de HEERE om raad vragen.

De engel reageert op Zacharias' ongelovige reactie met zichzelf nader bekend te maken: 'Ik ben Gabriël ('mijn kracht is God'), die voor God sta en ik ben uitgezonden om tot u te spreken en u deze dingen te verkondigen'. Hij versterkt daarmee zijn boodschap en plaatst daarmee Zacharias' ongeloof in het licht van God, in Wiens nabijheid hij verkeert en wiens opdracht hij uitvoert. Zacharias krijgt het door hem gevraagde teken: Hij zal niet kunnen spreken voordat Gabriëls boodschap vervuld is.

Met de straf voor zijn ongeloof ontvangt Zacharias de verzekering dat Gods woorden vervuld zullen worden. Er is honing aan Gods roede! Hij kastijdt hem uit liefde die onverminderd blijft!

Terwijl dit alles gebeurt tijdens Zacharias' dienst in de tempel, wacht de biddende menigte in de voorhoven van de tempel op zijn terugkomst voor de priesterlijke zegen: 'De HEERE zegene u en behoede u! De HEERE doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig! De HEERE verheffe Zijn aangezicht over u en geve u vrede!' (Num.6:22-27). De mensen verwonderen zich dat de priester zolang in de tempel blijft. Hij zal toch niets verkeerd gedaan hebben (Lev.10:1,2)? Wanneer Zacharias naar buiten komt, kan hij de zegen niet uitspreken. Hij wenkt naar de mensen en die gaan zonder zegen naar huis. Heeft de priester een verschijning gezien? Later zullen ze gehoord hebben over Zacharias' stomheid. Het ongeloof heeft bittere gevolgen, maar Gods werk gaat door! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor Uw Vaderlijke kastijding van Zacharias. Bewaar ons voor ongeloof en kastijd ons zoals een vader doet wanneer we in zonde vallen, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer ongelovige reacties op Gods openbaring in de Bijbel?
2. Wie vroegen in de Bijbel om een teken in geloof en kregen het?
3. Ken je ongeloof? Hoe ga je daarmee om?

13 december

GOD VERVULT ZIJN WOORD

Lezen: Lukas 1:5-25

(Lukas vertelt:) En na die dagen werd zijn vrouw Elizabet zwanger. En zij verborg zich vijf maanden en zei: Zo heeft de Heere voor mij gedaan in de dagen waarin Hij acht op mij geslagen heeft om mijn smaad onder de mensen weg te nemen. (Lukas 1:24,25)

Na de voltooiing van zijn dienstwerk in de tempel (Gr. *leitourgia*: priesterdienst voor God; Hand.13:2; Hebr.8:6; 9:21; ons woord 'liturgie') gaat Zacharias terug naar zijn huis; waarschijnlijk in het dorp Ein Kerem ('bron van de wijngaard'), aan de zuidwestelijke rand van Jeruzalem volgens de kerkelijke traditie. De meeste priesters wonen in de omgeving van Jeruzalem, niet ver van de tempel. Wat zal Zacharias aan zijn vrouw Elizabet veel te vertellen hebben gehad! Alleen hij kan niet spreken. Met behulp van een schrijftafeltje zal hij haar meegedeeld hebben wat hem in de tempel overkomen is: de verschijning van de engel Gabriël met de boodschap van God en zijn ongelovige reactie daarop met als teken zijn stomheid. In elk geval heeft hij Gods hoopvolle belofte ontvangen die Hij zal vervullen! Wat een verrassing voor Elizabet!

Spoedig na Zacharias' thuiskomst begint Gods belofte in vervulling te gaan, want Elizabet wordt zwanger. Wat een wonder op haar bejaarde leeftijd! De eerste vijf maanden van haar zwangerschap houdt Elizabet haar toestand zo lang mogelijk verborgen voor haar omgeving. Haar zwangerschap zou ongelof en spot kunnen uitlokken. Haar nicht Maria hoort het blijde nieuws pas geruime tijd later (36). De verwekking van Johannes de Doper herinnert aan die van Izak (Gen.21:1,2). Elizabets onvruchtbaarheid wordt evenals die van Sara door een wonder van God weggenomen. 'Heilig zijn, o God, Uw wegen. Niemand spreek' Uw hoogheid tegen! Wie, wie is een God als Gij, groot van macht en heerschappij?' (Ps.77:8; ber.1773). Wat zullen Zacharias en Elizabet zich verwonderd hebben en wat zullen ze blij en dankbaar geweest zijn! Elizabet uit haar vreugde tegenover God. Ze zegt: 'Zo heeft de Heere voor mij gedaan in de dagen waarin Hij acht op mij geslagen heeft om mijn smaad onder de mensen weg te nemen'. De HEERE, de God van Israël, heeft naar haar omgezien en haar bevrijd van de smaad waaronder zij als kinderloze vrouw geleden heeft.

Kinderloosheid gold in Bijbelse tijd als een teken van Gods toorn (Lev.20:20,21) en was het ergste wat een getrouwde vrouw kon overkomen (Gen.30:1; 1 Sam.1:6). Daar werd schande over gesproken. Maar Elizabet is nu op haar bejaarde leeftijd zwanger zoals de engel Gabriël aan haar man Zacharias beloofd heeft. God vervult Zijn woord. Hier is het begin. Er komt zeker een vervolg, want Hij houdt getrouw Zijn Woord en Zijn plannen falen niet! Amen.

Gebed

Dank U, grote en getrouwe Verbondsgod van Uw volk Israël, dank U voor de zwangerschap van Elizabet en voor haar getuigenis over Uw genade in haar leven, voor het begin van de vervulling van Uw beloften. Vervul Uw beloften ook in ons leven en geef dat we getuigen van Uw genade, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je in de Bijbel nog meer wonderlijke zwangerschappen? Waarom waren ze wonderlijk?
2. Worden zwangerschappen nog beleefd als een wonder van God? Hoe? Waarom?
3. Hoe kun je ongehuwden en kinderloze echtparen tot steun zijn?

14 december

DE ENGEL GABRIËL VERSCHIJNT AAN DE MAAGD MARIA

Lezen: Lukas 1:26-38

(Lukas vertelt:) En toen de engel (Gabriël) bij haar (Maria) binnengekomen was, zei hij: Wees gegroet, begenadigde. De Heere is met u. U bent gezegend onder de vrouwen...En de engel zei tegen haar: Wees niet bevreesd, Maria, want u hebt genade gevonden bij God. En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de Naam Jezus geven. Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden en God de Heere zal Hem de troon van Zijn vader David geven en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen. (Lukas 1:28-33)

Na de aankondiging van de wegbereider van de Messias aan priester Zacharias in de tempel kondigt de engel Gabriël de geboorte van de Messias aan. Gods werk gaat door! Dit gebeurt in de zesde maand van Eizabets zwangerschap in het stadje Nazareth in Galilea, in het noorden van Israël. Nazareth ('jonge spruit' of 'bewaker') komt in het Oude Testament niet voor en stond in die tijd niet goed bekend (Joh.1:46,47). Maar God kiest deze plaats uit. Wat bij mensen niet in tel is, wil Hij gebruiken. Gabriël wordt gestuurd naar Maria (Hebr. Mirjam: 'geliefd door'): een maagd, in ondertrouw met Jozef, behorend tot het koningshuis van David. Ondertrouw is een wettige verbinding en de eerste fase van het huwelijk. Er vindt nog geen seksuele gemeenschap plaats en het meisje woont bij haar ouders thuis. Maria's leeftijd wordt niet genoemd. De rabbijnen stelden de huwbare leeftijd voor een meisje op twaalf jaar en voor een jongen op dertien jaar. Maria zal jong geweest zijn wanneer zij in ondertrouw is met Jozef. Haar maagdelijkheid wordt benadrukt (27: twee keer; 34; Mt.1:18-25). Mattheüs wijst op de vervulling van de profetie: 'Zie, de maagd zal zwanger worden. Zij zal een Zoon baren en Hem de Naam Immanuël ('God met ons') geven' (Jes.7:14).

Plotseling verschijnt Gabriël aan Maria. Hij zegt: 'Wees gegroet, begenadigde. De Heere is met u. U bent gezegend onder de vrouwen'. De groet spreekt over Gods genade, tegenwoordigheid en zegen. Evenals Zacharias raakt Maria in verwarring en bevangt vrees haar. Maria vraagt zich af: Waarom zoveel eerbetoon? Ze behoudt haar zelfbeheersing. Gabriël bemoedigt haar: 'Wees niet bevreesd, Maria, want u hebt genade gevonden bij God'. Hij kent haar naam, neemt haar vrees weg en verzekert haar opnieuw van Gods genade. En dan volgt zijn boodschap: 'En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de Naam Jezus geven'. Wat een boodschap! Als ongetrouwde, jonge vrouw zwanger worden, een zoon ter wereld brengen en hem de Naam Jezus ('de HEERE redt') geven. Ook aan Jozef maakt God deze Naam met zijn betekenis bekend (Mt.1:21). Evenals bij Zacharias volgt op de aankondiging van de zwangerschap de plaats die de zoon zal innemen en de taak die hij zal vervullen (14-17). Maria's Zoon zal groot zijn voor de HEERE, Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, de troon van Zijn vader David beklimmen en voor eeuwig Koning zijn over Israël. Wat de HEERE aan David beloofd heeft, vervult Hij (2 Sam.7:13,16). Hij is trouw! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor Uw aankondiging van de geboorte van Uw Zoon, Israëls Messias. Geef dat we U daarvoor danken, loven en aanbidden, omwille van Zijn offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom zou God de engel Gabriël voor deze aankondigingen gebruiken?
2. Waarom kiest Hij voor Nazareth en voor de jonge, ongetrouwde Maria?
3. Wat betekent deze aankondiging van Jezus' geboorte voor je? Waarom?

15 december

MARIA GELOOFT

Lezen: Lukas 1:26-38

(Lukas vertelt:) En de engel (Gabriël) antwoordde en zei tegen haar (Maria): De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen. Daarom ook zal het Heilige dat uit u geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden...Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn. Maria zei: Zie, de dienares van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord... (Lk. 1:35-38)

Wat een verschijning en boodschap voor de jonge Maria! Ondanks haar verwarring en vrees behoudt ze haar zelfbeheersing. Eerst vraagt ze zich af wat de groet van de engel betekent en nu vraagt ze: 'Hoe zal dat mogelijk zijn, aangezien ik geen gemeenschap heb met een man?' Ze trekt de boodschap van de engel niet in twijfel zoals Zacharias, maar ze vraagt: 'Hoe zal het gebeuren?', terwijl Zacharias vroeg: 'Hoe weet ik dat het gebeuren zal?' Vooral de eerste woorden van Gabriël over haar zwangerschap houden haar bezig. Ze vraagt om nadere uitleg, want zwangerschap van een vrouw zonder medewerking van een man komt niet voor. Maria krijgt direct antwoord. Gabriël zegt: 'De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen. Daarom ook zal het Heilige dat uit u geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden'. Wat een antwoord! De Heilige Geest van God zal haar bevruchten en Gods Zoon zal uit haar geboren worden. Zoals de heerlijkheid van de HEERE op de tabernakel rustte (Ex.40:35,38), zo zal die nu op haar rusten. God zal op haar beslag leggen en haar in Zijn dienst nemen voor de menswording van Zijn Zoon. Maria ontvangt een bijzondere genade van God, waar Gabriël al over gesproken heeft (28,30). Maria krijgt daarbij een teken zonder dat ze daar om gevraagd heeft zoals Zacharias: 'En zie, uw nicht Elizabet is eveneens zwanger van een zoon, in haar ouderdom. Dit is de zesde maand voor haar, die onvruchtbaar genoemd wordt'. Elizabets zwangerschap is een groot wonder. De engel wijst Maria daarop om haar te bemoedigen. De wonderen zijn de wereld nog niet! Wat bij de bejaarde en onvruchtbare Elizabet gebeurd is, kan en zal ook bij haar gebeuren als nog niet getrouwde vrouw, als maagd! 'Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn', zegt Gabriël er nog bij. Deze woorden herinneren aan die van God tegen Abraham: 'Zou er iets voor de HEERE te wonderlijk zijn?' bij de aankondiging van de geboorte van Izak (Gen.18:14). Wat een krachtige en heerlijke bevestigingen voor Maria! Ze beantwoordt Gabriëls woorden met: 'Zie, de dienares van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord'. Maria geeft zich in geloof aan de HEERE over. Ze is beschikbaar en ze onderwerpt zich aan Zijn wil. Ze gebruikt het woord 'dienares' (Gr. slavin) om haar nederigheid en gehoorzaamheid aan te geven. Ze verlangt ernaar om de HEERE te dienen: 'Laat met mij geschieden'. Ze vertrouwt op het woord van Gabriël, Gods boodschapper, en daarmee op de HEERE zelf. Er is bij haar geen angst, maar overgave en vertrouwen. Nu kan Gabriël weggaan en God doorgaan met de uitvoering van Zijn heilsplan. Maria blijft vol verwondering achter! Amen.

Gebed

Dank U, Heilige Geest, voor Uw werk in de jonge Maria, voor haar vraag om uitleg en voor haar overgave in geloof. Geef dat we U om onderwijs vragen en ons in geloof aan U overgeven, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer voorbeelden in de Bijbel van geloofsovergave aan Gods woorden?
2. Wat is het geheim van Maria's geloofsovergave? Speelt haar leeftijd daarbij een rol?
3. Ken je geloofsovergave aan Gods woorden? Hoe? Waarom?

16 december

MARIA ONTMOET ELIZABET EN JEZUS ONTMOET JOHANNES

Lezen: Lukas 1:39-45

(Elizabet zegt tegen Maria:) Want zie, toen het geluid van je groet in mijn oren klonk, sprong het kindje van vreugde op in mijn schoot. En zalig is zij die geloofd heeft, want wat haar van de kant van de Heere gezegd is, zal volbracht worden (Lukas 1:44,45)

Kort na Gabriëls aankondiging van Jezus' geboorte staat Maria op en reist met haast naar een stad in Juda waar Zacharias en Elizabet wonen. Heeft ze Gabriëls mededeling over Elizabets zwangerschap opgevat als een aanwijzing om naar haar toe te gaan. In elk geval zal ze behoefte hebben om haar komende zwangerschap met Elizabet te delen en om haar verhaal te horen. Vanuit Nazareth door Samaria naar Ein Kerem bij Jeruzalem – de woonplaats van Zacharias en Elizabet volgens de traditie - is een reis van drie of vier dagen; een reis niet zonder gevaar voor een jonge vrouw.

Na haar aankomst in het huis van Zacharias groet Maria Elizabet. Bij zo'n oosterse begroeting wordt meestal uitgebreid naar elkaars omstandigheden gevraagd. En dan gebeurt er iets bijzonders. Terwijl Maria Elizabet begroet, beweegt plotseling het kind in haar schoot hevig. Het Griekse werkwoord wordt meestal vertaald met 'opspringen' en 'huppelen van vreugde'. De klank van Maria's stem geeft een reactie bij het nog ongebooren kind en Elizabet wordt vervuld met de Heilige Geest. Ze roept luid: 'Gezegend ben je onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van je schoot. En waaraan heb ik dit te danken dat de moeder van mijn Heere naar mij toekomt? Want zie, toen het geluid van je groet in mijn oren klonk, sprong het kindje van vreugde op in mijn schoot'. De engel Gabriël heeft bij de aankondiging van Jezus' geboorte tegen Maria gezegd dat ze gezegend is onder de vrouwen en nu zegt Elizabet hetzelfde tegen haar. Wat een heerlijke bevestiging! En ook de vrucht die ze bij zich draagt is gezegend. Elizabet is verwonderd dat de moeder van haar Heere naar haar toekomt. Ze belijdt hier Jezus als haar Heere (Gr. *kurios*), terwijl Hij nog niet geboren is. Waarom valt haar dat te beurt? Ze vertelt nu aan Maria over de vreugdevolle beweging van haar kind in haar moederschoot. Tenslotte spreekt ze een zaligspreking over Maria uit: 'En zalig is zij die geloofd heeft, want wat haar van de kant van de Heere gezegd is, zal volbracht worden'. Opnieuw ontvangt ze een bevestiging, nu van haar geloofsovergave: 'Zie, de dienaar van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord'. En Elizabet verzekert en bemoedigt haar met: Wat de Heere gezegd heeft, zal volbracht worden. Elizabet spreekt vervuld met de Heilige Geest. Hij maakt deze dingen aan haar bekend en Hij laat haar deze dingen zeggen. Wat zullen Maria en Elizabet zich verwonderd hebben! Wat is de HEERE goed voor hen! Maria blijft ongeveer drie maanden bij Zacharias en Elizabet.

Hier ontmoeten niet alleen twee aanstaande moeders elkaar. Hier vindt een eerste ontmoeting plaats tussen Jezus als de beloofde Messias en Johannes de Doper Zijn beloofde wegbereider. Wat een ontmoeting! Later zal Johannes Hem aanwijzen en Jezus groot van Johannes spreken. Amen.

Gebed

Heilige Geest, dank U voor Uw werk in Elizabet en voor de bevestiging van Uw werk in Maria. Vervul ons met Uw Geest om medegelovigen te bemoedigen in het geloof, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de vervulling met de Heilige Geest?
2. Wat heeft Jezus over Johannes de Doper gezegd?
3. Ken je de vervulling met de Heilige Geest? Hoe? Waarom?

17 december

MARIA LOOFT GOD VOOR ZIJN WERK IN HAAR LEVEN

Lezen: Lukas 1:39-56

(Lukas vertelt:) En Maria zei: Mijn ziel maakt de Heere groot en mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker, omdat Hij heeft omgezien naar de nederige staat van Zijn dienares. Want zie, van nu aan zullen alle geslachten mij zalig spreken, want Hij die machtig is, heeft grote dingen aan mij gedaan en heilig is Zijn Naam. (Lukas 1:46-49)

Na de zegenende en bemoedigende woorden van Elizabet zingt Maria een loflied tot eer van de HEERE, de God van Israël. Hier is klank en weerklank. Wat een overeenstemming tussen deze twee zusters in het geloof! Samen geven ze God de eer en bemoedigen ze elkaar. Maria's loflied is voor een groot deel samengesteld uit aanhalingen van en toespelingen op het Oude Testament, met name op de lofzang van Hanna (1 Sam.2:1-10). Maria zingt geleid door de Heilige Geest, de Geest van de profetie! Hoe kan een meisje van haar leeftijd anders zo spreken en zingen? Eerst looft ze God voor Zijn werk in haar en daarna voor Zijn werk op aarde. Maria zingt: 'Mijn ziel maakt de Heere groot en mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker'. Er is hier gedachterijm. Ze zegt twee keer hetzelfde met andere woorden. Ze looft God met haar hele persoonlijkheid: met ziel en geest. Ze noemt God 'Heere' (*Gr.kurios*): de gebruikelijke Naam van de HEERE, de God van Israël, in de Septuaginta, de vertaling van het Oude Testament in het Grieks. Ze noemt Hem ook 'mijn Zaligmaker', mijn Redder, de God van mijn heil (Ps.24:5; 25:5; Micha 7:7; Hab.3:18; enz.). Maria wil God groot maken (Hand.10:46;19:17; enz.): Zijn Naam verheffen en prijzen. Ze wil zich in de HEERE verheugen: al haar vreugde in Hem vinden en uitzingen. Maria is vol van Hem en haar mond loopt over van vreugde en dankbaarheid. Met Hanna zingt ze: 'Mijn hart springt op van vreugde in de HEERE..., want ik verheug me in Uw heil' (1 Sam.2:1). Maria noemt als reden van haar lofprijzing en vreugde: 'omdat Hij (de HEERE) heeft omgezien naar de nederige staat van Zijn dienares'. Ook Hanna zong daarover: 'Hij (de HEERE) verheft de geringe uit het stof; uit het vuil verhoogt Hij de arme om hen bij de edelen te doen zitten, om hen een erzetel te laten verkrijgen' (1 Sam.2:8). Hanna voelde zich gering vanwege haar onvruchtbaarheid en kinderloosheid en Maria voelt zich gering vanwege haar onbekendheid en geen betekenis hebben als een arm, ongetrouwd meisje. In de ogen van de mensen waren beide vrouwen niet in tel, maar de HEERE koos ze uit om moeder te worden voor de verlossers van Zijn volk: Samuël en Jezus. Maria weet zich Gods dienares. God geeft haar de zeer bevoorrechte positie moeder van de beloofde Messias te worden. Daarom zullen alle geslachten, ook latere generaties, haar zalig spreken, haar gelukkig prijzen. Haar nicht Elizabet is hiermee al begonnen (42,45). Maria geeft God alle eer: 'Want Hij Die machtig is, heeft grote dingen aan mij gedaan en heilig is Zijn Naam'. God is de Krachtige en de Heilige. Door Zijn kracht en genade zal ze de moeder van de Messias worden. Geprezen Zijn heilige Naam! Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, God van Israël, voor dit loflied van Maria op Uw werk in haar leven. Laten we U loven voor Uw werk in haar en in ons leven, in Jezus' Naam, door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je in de Bijbel meer lofliederen op wat God gedaan heeft in het leven van mensen?
2. Wat blijkt uit Maria's aanhalingen uit de lofzang van Hanna?
3. Loof je God voor Zijn werk in jouw leven en in dat van anderen? Hoe? Waarom?

18 december

MARIA LOOFT GOD VOOR ZIJN WERK OP AARDE EN IN ISRAËL

Lezen: Lukas 1:39-56

(Maria zingt:) En Zijn barmhartigheid is van geslacht tot geslacht over hen die Hem vrezen. Hij heeft een krachtig werk gedaan door Zijn arm. Hij heeft hen die hoogmoedig zijn in de gedachten van hun hart uiteengedreven...Hij heeft het opgenomen voor Israël, Zijn knecht, door aan Zijn barmhartigheid te denken, zoals Hij gesproken heeft tot onze vaders, tot Abraham en zijn nageslacht, tot in eeuwigheid. (Lukas 1:50,51,54,55)

Maria zingt haar hoogste lied. Ze zingt over Gods werk in haar persoonlijke leven én over Zijn werk op aarde en in Israël. Haar blik verwijdt zich. Wat God aan haar gedaan heeft maakt deel uit van Zijn heilsplan dat Hij aan het uitvoeren is. Ze bezingt Gods barmhartigheid die voortduurt van geslacht tot geslacht over wie Hem vrezen. Die beperkt zich niet tot Elizabet en Maria, maar die strekt zich uit over de generaties. Haar woorden herinneren aan Psalm 103:17: 'Maar de goedertierenheid van de HEERE is van eeuwigheid en tot eeuwigheid over wie Hem vrezen'. De HEERE heeft aan haar een krachtig werk gedaan door Zijn arm zoals bij de uittocht uit Egypte (Ex.5:24; 6:5; 15:16; enz.). Hoogmoedigen in de gedachten van hun hart heeft Hij uiteengejaagd, machtigen heeft Hij van de troon gestoten en nederigen heeft Hij verhoogd. 'Hongerigen heeft Hij verzadigd en rijken met lege handen weggezonden'. Maria zingt hier profetisch over het werk van Jezus, de Messias, haar Zoon. Ze zingt alsof deze dingen al gebeurd zijn, terwijl ze nog moeten gebeuren. Dit is een profetische spreekwijze die vaak in de Bijbel voorkomt. De beloofde heilstijd breekt aan. Het Koninkrijk van God komt. Hoeveel hoogmoedigen zijn al niet uiteengejaagd, hoeveel tronen zijn al niet omver gestoten, hoeveel nederigen zijn al niet verhoogd, hoeveel hongerigen zijn al niet verzadigd met goede gaven en hoeveel rijken met lege handen weggezonden sinds Jezus' komst op aarde, in de wereld-geschiedenis tot nu toe? Wat heeft het Evangelie op aarde veel in beweging gezet en grote veranderingen tot stand gebracht in mensenlevens en in het leven van de volken! In de aankondiging van Johannes' en Jezus' geboorte zijn de eerste stappen gezet en wat hierop volgt bezingt Maria als voldongen feiten. Aan het einde van haar lied zingt Maria over Gods werk in Israël. De HEERE heeft zich het lot van Israël, Zijn knecht, aangetrokken door aan Zijn barmhartigheid te denken en die aan Zijn volk te bewijzen. In de profetieën van Jesaja wordt Israël Gods knecht genoemd (41:8,9; 44:1,2,21; 45:4). De HEERE vervult Zijn beloften, die Hij aan Abraham en zijn nageslacht heeft gegeven en Hij doet dat tot in eeuwigheid. Hij is eeuwig trouw. Wat een loflied en dat van een meisje als Maria! Ze blijft nog ongeveer drie maanden bij Elizabet, tot na de geboorte van Johannes, en dan gaat ze terug naar Nazareth. Vol van alles wat ze gehoord en gezien heeft! Wat heeft ze aan Jozef veel te vertellen en wat krijgt die veel te verwerken! De HEERE heeft ook aan Jozef de geboorte van Jezus bekend gemaakt (Mt.1:18-25). Er blijft alleen verwondering over! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor Uw profetie aan Maria over Uw werk op aarde en in Uw volk Israël. Geef dat we ons daarover verwonderen, U daarvoor danken, loven en aanbidden, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je in de Bijbel meer profetieën over Gods werk op aarde en in Israël?
2. Is er in de Bijbel verband tussen muziek/lofprijzing en profetie? Zo ja, waarom?
3. Loof je God voor Zijn werk op aarde en in Zijn volk Israël?

19 december

DE WEGBEREIDER VAN DE MESSIAS WORDT GEBOREN

Lezen: Lukas 1:57-66

(Lukas vertelt:) De tijd van Elizabet werd vervuld dat zij baren zou en zij baarde een zoon. En haar burenen en familieleden hoorden dat de Heere haar grote barmhartigheid bewezen had en verheugden zich met haar. (Lukas 1:57,58)

Elizabets zwangerschap loopt op een einde: 'haar tijd wordt vervuld' en ze baart een zoon. Gabriëls profetie gaat in vervulling: 'Uw vrouw Elizabet zal u een zoon baren en u zult hem de naam Johannes geven. En er zal blijdschap en vreugde voor u zijn en velen zich over zijn geboorte verblijden' (13,14). Wanneer haar burenen en familieleden dit blijde bericht horen zijn ze met haar blij, omdat de Heere haar grote barmhartigheid heeft bewezen. Het krijgen van een zoon op haar hoge leeftijd is een teken van Gods grote genade, aan haar bewezen. Ze geven van deze geboorte God de eer en die komt Hem toe als de Schepper van nieuw leven en als de Vervuller van Zijn belofte. Wat een voorbeeld voor ons om dat te doen wanneer er kinderen geboren worden!

Naar goede gewoonte wordt de geboren zoon op de achtste dag besneden (Gen.17:12; 21:4). Hij wordt dan opgenomen in Gods verbond met Israël en deelt in alle voorrechten en plichten daarvan (Gen.17). Bij de besnijdenis vindt de naamgeving plaats. De aanwezige familieleden willen de geboren zoon Zacharias ('de HEERE gedenkt') noemen naar zijn vader. Blijkbaar is dat gebruikelijk, maar Elizabet tekent hier bezwaar tegen aan. Ze zegt dat haar zoon Johannes ('de HEERE is genadig') zal heten zoals de engel Gabriël aan vader Zacharias in de tempel heeft bekendgemaakt. De familieleden protesteren: 'Waarom zou ze haar zoon een naam geven die in de hele familie niet voorkomt?' Ze wenden zich nu tot Zacharias, die blijkbaar niet alleen stom, maar ook doof is; door zijn ouderdom? Ze maken een gebaar in zijn richting om kenbaar te maken hoe zijn zoon moet heten. Zacharias vraagt om een schrijftafeltje: een met was bestreken houten plankje waarop met een stift geschreven kan worden. Hij schrijft: 'Johannes is zijn naam'; tot grote verwondering van de omstanders. Op datzelfde moment wordt Zacharias' mond geopend en zijn tong losgemaakt. Hij spreekt weer en hij looft God. Wat een wonder! Zijn eerste woorden maken de HEERE, de God van Israël, groot. Zacharias is weer een Godlover zoals vroeger. Er komt nu grote vrees over allen die in de omgeving van Zacharias en Elizabet met de kleine Johannes wonen. Ze zijn onder de indruk van Gods tegenwoordigheid en werk. Gabriëls boodschap gaat in vervulling: 'En zie, u (Zacharias) zult zwijgen en niet kunnen spreken tot op de dag dat deze dingen gebeurd zijn, omdat u mijn woorden niet geloofd hebt, die vervuld zullen worden op hun tijd' (20). Gods woorden worden nauwkeurig vervuld. Zacharias wordt vervuld met de Heilige Geest en profeteert. Hij zingt evenals Maria een loflied tot eer van de HEERE, de God van Israël. Aan Hem alle eer en dank! Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, trouwe Verbondsgod van Israël, voor de vervulling van al Uw woorden over de geboorte van Johannes, over zijn naamgeving en over Zacharias' herstel. Geef dat we Uw woorden geloven en de vervulling ervan biddend verwachten, in Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je in de Bijbel meer voorbeelden van nauwkeurige vervulling van Gods woorden?
2. Waarom hebben de familieleden zo'n grote inbreng? Is die terecht?
3. Wat betekent deze geschiedenis voor je? Waarom?

20 december

WAT ZAL ER TOCH VAN DIT KIND WORDEN?

Lezen: Lukas 1:57-66

(Lukas vertelt:) En er kwam vrees over allen die rondom hen (Zacharias en Elizabet) woonden en in heel het bergland van Judea werd veel over al deze dingen gesproken. En allen die het hoorden, namen het ter harte en zeiden: Wat zal er toch van dit kind worden? En de hand van de Heere was met hem (Johannes)..Het kind groeide op en werd gesterkt in de geest en het verbleef in de woestijn tot de dag van zijn verschijning aan Israël. (Lukas 1:65,66,80)

De wonderlijke gebeurtenissen in het leven van het bejaarde priestersechtpaar Zacharias en Elizabet blijven niet onopgemerkt. Als een lopend vuurtje gaan ze door de hele omgeving en boezemen de bevolking ontzag in: vrees voor God vanwege Zijn tegenwoordigheid en werk. Over al deze dingen wordt voortdurend met elkaar gesproken in het hele bergland van Judea, in de wijde omgeving. In deze tijd is er een sterke Messiasverwachting in Israël en berichten over deze wonderlijke gebeurtenissen voeden deze. Allen die deze berichten horen nemen die ter harte. Ze nemen er met grote belangstelling kennis van en ze vragen: 'Wat zal toch van dit kind (Johannes) worden?' Welke bijzondere taak heeft God voor dit kind op het oog? Ze volgen het leven en de ontwikkeling van Johannes en ze merken op dat de hand van de Heere met hem is. Gods hand wijst op Zijn ingrijpen en kracht (1 Kron.4:10; 29:12; 2 Kron.20:6; Hand.11:21). Wat is dat mooi om de hand van de Heere op te merken in het leven van mensen, in het bijzonder van kinderen en jongeren! Gods werk gaat door en Zijn werk heeft toekomst! Hij heeft beloofd: 'Het nageslacht zal Hem (de HEERE) dienen en zal aan de Heere toegeschreven worden tot in generaties. Zij zullen komen en Zijn gerechtigheid verkondigen aan het volk dat geboren zal worden, want Hij heeft het gedaan' (Ps.22:31,32).

Na Zacharias' lofzang vertelt Lukas: 'Het kind (Johannes) groeide op en werd gesterkt in de geest en het verbleef in de woestijn tot de dag van zijn verschijning aan Israël'. Johannes groeit op tot volwassenheid en hij wordt gesterkt in de geest: hij groeit in geestelijk-emotioneel opzicht door de Heilige Geest. Hij wordt toegerust om de wegbereider van Jezus, de Messias, te zijn. Hij treedt niet in het voetspoor van zijn vader Zacharias door priester te worden, maar trekt zich lange tijd terug in de woestijn, in de woestijn van Judea. Op de 'universiteit van de woestijn' wordt hij evenals Mozes opgeleid voor zijn toekomstige taak. Deze stille jaren zijn geen verloren jaren geweest! Op ongeveer dertigjarige leeftijd treedt hij op als profeet en verkondigt hij: 'Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen' en vervult hij Jesaja's profetie: 'De stem van een die roept in de woestijn: Maak de weg van de Heere gereed, maak Zijn paden recht' (Mt.3:2,3). Zijn geboorte, voorbereiding en optreden zijn veelbelovend! Zijn verschijning aan Israël luidt die van Jezus, de Messias, in. Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor Uw werk in Israël door Johannes' geboorte en door zijn leven. Werk in het leven van de kinderen van Israël en van Christus' Gemeente met het oog op Jezus' terugkomst en de komst van Uw Koninkrijk in volheid, door Uw Heilige Geest, om Jezus' wil ,amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom is het leven en optreden van Johannes de Doper verbonden met de woestijn?
2. Is de hand van de HEERE nog met gelovigen? Hoe? Waarom?
3. Hoor je over de dingen van Gods Koninkrijk spreken en spreek je er zelf over? Hoe? Waarom?

21 december

ZACHARIAS LOOFT GOD VOOR ZIJN WERK IN ISRAËL

Lezen: Lukas 1:67-80

(Lukas vertelt:) En Zacharias, zijn vader, werd vervuld met de Heilige Geest en profeteerde: Geprezen de Heere, de God van Israël, want Hij heeft naar Zijn volk omgezien en er verlossing voor tot stand bracht. En heeft een hoorn van zaligheid voor ons opgericht in het huis van David, Zijn knecht. (Lukas 1:67-69)

Na de geboorte van Johannes en het noemen van zijn naam kan Zacharias weer spreken. Wat een heerlijk moment voor Zacharias en Elizabet én voor de HEERE! Hij geeft nog meer genade. Hij vervult Zacharias met Zijn Heilige Geest en hij profeteert. God heeft niet alleen naar hem en zijn vrouw omgezien, maar ook naar Zijn volk Israël. Zacharias ziet wat er gebeurd is in het licht van het heilsplan van God met Israël. Johannes' geboorte is het begin. Zacharias ziet de vervulling van Gods heilsplan voor zich en hij spreekt erover alsof het al werkelijkheid is. De HEERE heeft verlossing, bevrijding, tot stand gebracht. Hij heeft Zijn volk vrijgekocht en gered uit de hand van zijn vijanden. Hij heeft een hoorn van zaligheid opgericht in het huis van David, Zijn knecht. 'Hoorn' is een beeld van kracht en 'hoorn van zaligheid' is een benaming verbonden met de komende Messias (1 Sam.2:10; Ps.132:17; 148:14; Ezech.29:21). De belofte geldt in het bijzonder voor het huis van David (Ps.132:17; Jes.11:1). De Messias moet nog geboren worden, maar Zacharias profeteert over Zijn komst alsof die al heeft plaatsgevonden. Zo zeker zijn Zijn komst en werk. God vervult wat Hij gesproken heeft door Zijn heilige profeten, door de eeuwen heen. De HEERE, de God van Israël, gedenkt aan Zijn heilig verbond dat Hij met Abraham gesloten heeft (Gen.15/17) en aan Zijn eed. Na de geloofsbeproeving van het offeren van Izak zweert de HEERE aan Abraham dat... in zijn Nageslacht, in de Messias, alle volken van de aarde gezegend zullen worden (Gen.22:15-18). De woorden 'verbond' en 'eed' bevestigen de zekerheid van Gods woorden. Ze hebben een stevig fundament. God heeft beloofd en gezworen om te geven. Hij is de belovende en gevende God. Hij geeft aan Israël bevrijding uit de hand van zijn vijanden én dat het Hem zal dienen zonder vrees, in heiligheid en gerechtigheid voor Hem zolang het volk zal bestaan. Gods bevrijding gaat voorop en heeft een doel. Ze schept ruimte om Hem te dienen. 'Zonder vrees' staat voorop; zonder vervolging door of tegenstand van vijanden. Het volk behoeft niet angstig te zijn. Het gaat hier om de kinderlijke vreze van de HEERE, niet om slaafse vrees. Om Hem als priesters te aanbidden in Zijn tempel. Daar wijst het werkwoord op. 'In heiligheid en gerechtigheid voor Hem': in een leven toegewijd aan de HEERE en in een rechtvaardig leven met de naaste, een leven lang. Een eed en belofte van Gods kant die Hij vervult. Gaven van Hem die tegelijk opgaven zijn voor ons! Jezus heeft die gave van een heilig en rechtvaardig leven ontvangen en die opgave volmaakt vervuld; niet alleen voor zichzelf, maar ook voor ons. Hij is onze Bevrijder, krachtbron en voorbeeld! Leef uit Hem en voor Hem! Amen.

Gebed

Dank U, God van Israël, voor Uw verbond, eed, belofte en bevrijding om u zonder vrees, heilig en rechtvaardig te dienen, alle dagen van ons leven. Vervul Uw belofte aan Israël en aan ons, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods bevrijding en het dienen van Hem?
2. Waarom is het fundament van Gods verbond, eed en beloften en hun vervulling belangrijk?
3. Loof je God voor Zijn werk in en door Israël? Hoe? Waarom?

22 december

ZACHARIAS LOOFT GOD VOOR ZIJN WERK IN JOHANNES EN IN JEZUS

Lezen: Lukas 1:67-80

(Zacharias zingt:) En jij, kind (Johannes), zult een profeet van de Allerhoogste genoemd worden, want je zult voor het aangezicht van de Heere uitgaan om Zijn wegen gereed te maken, en om Zijn volk kennis van de zaligheid te geven in de vergeving van hun zonden door de innige gevoelens van barmhartigheid van onze God... (Lukas 1:76-80)

Na zijn loflied op de Messias en Zijn werk richt Zacharias zich tot zijn pasgeboren zoon Johannes, die een plaats en taak heeft in het werk van de komende Messias. Johannes zal een profeet van de Allerhoogste genoemd worden; een toespeling op Jezus' Naam: 'Zoon van de Allerhoogste', die de engel Gabriël aan Maria bekendmaakte (32). Johannes en Jezus staan in dienst van de Allerhoogste God; ieder met een eigen taak. Johannes zal een wegbereider van de HEERE God zijn, Die in Jezus naar de mensen toekomt. De profeten Jesaja en Maleachi hebben zijn komst en werk aangekondigd: 'Een stem van iemand die roept in de woestijn: Bereid de weg van de HEERE, maak recht in de wildernis een gebaande weg voor onze God' (Jes.40:3) en: 'Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mij de weg bereiden zal' (Mal.3:1). Deze profetieën gaan nu in vervulling. Johannes zal de weg van de Messias bereiden door aan Gods volk Israël kennis van de zaligheid te geven die bestaat in de vergeving van hun zonden. Johannes de Doper heeft dit gedaan door zijn prediking en doopsbediening van bekering tot vergeving van zonden (Lk.3:3). Israël moet tot omkeer komen: tot andere gedachten, tot een andere gezindheid en tot een andere leefwijze met het oog op de komst van de Messias en de komst van het Koninkrijk van God. Om in het heil van de God van Israël te kunnen delen. Vergeving van zonden is mogelijk door de innige gevoelens van Gods barmhartigheid (letterlijk: vanwege de ingewanden van Gods barmhartigheid). In Zijn grote barmhartigheid heeft de HEERE omgezien naar Zijn volk door 'de Opgang uit de hoogte'; een aanduiding van de Messias. Het Griekse woord voor 'opgang' is in de Septuaginta – de vertaling van het Oude Testament in het Grieks – de vertaling van het Hebreeuwse woord voor 'spruit', dat in de profetieën een aanduiding is van de beloofde Messias (Jer.23:5; Zach.3:8; vgl. Jes.11:1). Hij komt uit de hoge: bij God vandaan. 'Opgang uit de hoogte' kan ook wijzen op de verschijning van de Messias als de Ster uit Jakob (Num.24:17) en als de Zon van de gerechtigheid (Mal.4:2). Hij komt om te verschijnen aan hen die gezeten zijn in duisternis en schaduw van de dood zoals Jesaja voorzegt heeft (9:1) en zoals in Jezus' komst vervuld is (Mt.4:16). Hij komt 'om onze voeten te richten op de weg van de vrede': de weg die leidt naar de vrede met God (Rom.5:1) en met elkaar. Jezus is de Vrededorst en Hij brengt het rijk van Gods vrede. Lukas sluit de voorgeschiedenis van Jezus af met een bericht over de groei van Johannes en zijn verblijf in de woestijn, tot zijn verschijning aan Israël. Gods werk gaat door, amen.

Gebed

Vader, dank U voor Zacharias' loflied op Uw werk in en door Johannes en in en door Jezus, en voor de vervulling van de profetieën. Geef dat we U daarvoor danken, loven en aanbidden, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het werk van Johannes de Doper?
2. Hoe heeft Jezus Zacharias' profetie vervuld?
3. Wat betekent Zacharias' loflied voor je? Waarom?

23 december

KEIZER AUGUSTUS WERKT MEE AAN DE GEBORTE VAN DE MESSIAS

Lezen: Lukas 2:1-7

(Lukas vertelt:) En het geschiedde in die dagen dat er een gebod uitging van keizer Augustus dat heel de wereld ingeschreven moest worden...Ook Jozef ging op weg, van Galilea naar de stad van David, die Bethlehem heet, omdat hij uit het geslacht van David was, om ingeschreven te worden met Maria, zijn ondertrouwde vrouw, die zwanger was. (Lukas 2:1-5)

Lukas begint de geboortegeschiedenis van de beloofde Messias met: 'En het geschiedde in die dagen dat er een gebod uitging van keizer Augustus'. De uitdrukking 'en het geschiedde' komt hier verschillende keren voor (1,6,15). God regeert en maakt geschiedenis. In de dagen van Johannes' geboorte en van Zacharias' loflied gaat dit gebod uit. De heilsgeschiedenis neemt hier de wereldgeschiedenis in dienst en zij bepaalt haar verloop. Het gaat om de komst van Gods Koninkrijk. In Rome regeert keizer Gaius Julius Caesar Octavianus van 31 v. Chr. tot 14 na Chr. Van de Romeinse senaat heeft hij de titel Augustus ('de verhevene') ontvangen, omdat hij in zijn rijk vrede en welvaart heeft gebracht. Hij vaardigt een gebod, een keizerlijk decreet, uit dat heel de bewoonde wereld waarover hij regeert zich moet laten inschrijven met het oog op inning van de belastingen. Eerst moeten de belastingplichtigen ingeschreven worden en later worden de belastingen geïnd. Hier gaat het om de eerste inschrijving die plaatsvindt wanneer Cyrenius of Quirinius stadhouder over Syrië is. Gamaliël verwijst later naar 'de dagen van de inschrijving' als een onrustige tijd (Hand.5:37). De vermelding van Cyrenius onderstreept dat deze inschrijving werkelijk heeft plaatsgevonden. Ze is een historisch feit. Het gebod van de keizer wordt gehoorzaamd. Allen gaan op weg om ingeschreven te worden, ieder naar zijn eigen stad'; de stad waar iemands familie oorspronkelijk vandaan komt. Een hele 'volksverhuizing' komt op gang: van reizen en van tijdelijk ergens verblijven om zich te laten inschrijven. Als gehoorzame burger gaat Jozef met Maria, zijn ondertrouwde vrouw, op reis uit Nazareth in Galilea – in het noorden van Israël – naar Bethlehem in Judea – in het zuiden van Israël. Ze gaan naar Bethlehem, omdat Jozef uit het huis en het geslacht van David is, dat uit Bethlehem afkomstig is (1 Sam.16). Jozef met zijn zwangere vrouw Maria moet een afstand van ongeveer honderdveertig kilometer afleggen, wanneer ze door het gebied van de Samaritanen reizen. Hoe ze gereisd hebben, weten we niet, maar het zal geen gemakkelijke reis geweest zijn door Maria's zwangerschap. Gelukkig zijn ze bij elkaar en zullen ze elkaar tot steun geweest zijn. Zo komen ze in de geboorteplaats van de Messias waarover Micha profeteerde: 'En u, Bethlehem-Efratha,... uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël' (5:1). Keizer Augustus in Rome heeft daar onbedoeld aan mee gewerkt. 'Heilig zijn, o God, Uw wegen. Niemand spreek' Uw hoogheid tegen! Wie, wie is een God als Gij, groot van macht en heerschappij?' (Ps.77:8; berijming 1773). Amen.

Gebod

Dank U, heilige en almachtige God, voor Uw regering over keizer Augustus in Rome en zijn gebod dat Jozef en Maria in Bethlehem gebracht heeft. Geef dat we U daarvoor aanbidden, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je in de Bijbel meer voorbeelden dat God mensen op een bepaalde plaats brengt?
2. Zouden Jozef en Maria Micha's profetie gekend hebben?
3. Geloof je dat de wereldgeschiedenis in dienst van Gods heilsgeschiedenis staat? Waarom?

24 december

DE MESSIAS WORDT GEBOREN

Lezen: Lukas 2:1-7

(Lukas vertelt:) En het geschiedde, toen zij (Jozef en Maria) daar (in Bethlehem) waren, dat de dagen vervuld werden dat zij baren zou en zij baarde haar eerstgeboren Zoon, wikkelde Hem in doeken en legde Hem in de kribbe, omdat er voor hen geen plaats was in de herberg. (Lukas 2:6,7)

Opnieuw maakt God geschiedenis, want wanneer Jozef en Maria in Bethlehem aangekomen zijn, wordt Micha's profetie over de geboorteplaats van de Messias vervuld (5:1), wordt Gods tijd vervuld en worden de dagen van Maria's zwangerschap vervuld. Ze baart haar eerstgeboren Zoon, wikkelt Hem in doeken – in die tijd gebruikelijk – en ligt Hem neer in de kribbe, een voederbak of voederplek in een stal. Voor hen is geen plaats in de herberg waar waarschijnlijk Romeinse ambtenaren logeren. Een gewone geboorte, maar onder bijzondere omstandigheden. Gods Zoon wordt geboren in een vreemde omgeving, in een onreine stal, neergelegd in een voederbak.

Voor Gods Zoon is er geen plaats in de herberg. Later is er voor Hem geen plaats in Israël: Hij moet vluchten naar Egypte (Mt.2); geen plaats voor Hem in Nazareth (Lk.4); geen plaats voor Hem in Jeruzalem, want Hij wordt buiten de stad gekruisigd. Ten slotte, geen plaats voor Hem op aarde: Hij hangt tussen de aarde en de hemel. Geen plaats voor Hem om voor zondaren een plaats te bereiden in Gods Vaderhart en Vaderhuis. Wat een genade!

Gods Zoon wordt geboren in grote armoede: niet in een koninklijk paleis, maar in een beestestal. Paulus schrijft later: 'Want u kent de genade van onze Heere Jezus Christus, dat Hij omwille van u arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat u door Zijn armoede rijk zou worden' (2 Kor.8:9). De armoede voor Hem en de rijkdom voor ons. Wat een genade!

Gods Zoon wordt geboren in een onreine stal, om onreine zondaren te reinigen met Zijn bloed. 'Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde' (1 Joh.1:7). Wat een genade!

Gods Zoon wordt neergelegd in een voederbak als het Brood van het leven om miljoenen zondaren te voeden tot het eeuwige leven. Hij zegt: 'Want het brood van God is Hij Die uit de hemel neerdaalt en aan de wereld het leven geeft...Ik ben het Brood van het leven; wie tot Mij komt, zal beslist geen honger hebben en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben' (Joh.6:33,35). Zijn geboorteplaats Bethlehem betekent 'huis van het brood' en Hij is *het* Brood. Een voederbak: voor niemand te heilig en te hoog om er bij neer te knielen om Hem te aanbidden. Wat een genade!

Lukas' geboortebericht is uiterst sober: 'Hij (Jezus) kwam bij ons, heel gewoon, de Zoon van God als mensenzoon' (*Opwekkingsliederen*, no. 268). De Hebreeënschrijver zegt: 'Daarom moest Hij *in alles aan Zijn broeders gelijk worden*, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen om de zonden van het volk te verzoenen' (2:14,17). Ons in alles gelijk, maar zonder zonde! Om onze zonden te vergeven en om onze schuld te verzoenen! Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor de geboorte van Uw Zoon, de beloofde Messias. Geef dat we bij Zijn kribbe neerknielen en U en Hem, danken, loven en aanbidden, door Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de geboorte van Jezus, de Messias?
2. Waarom wordt er veel meer over Zijn lijden en sterven verteld dan over Zijn geboorte?
3. Wat betekent Jezus' geboorte voor jou? Waarom?

25 december

HET GEBOORTEBERICHT VAN DE MESSIAS AAN DE HERDERS

Lezen: Lukas 2:8-20

(Lukas vertelt:) En de engel zei tegen hen (de herders): Wees niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die voor heel het volk wezen zal, namelijk dat heden voor u in de stad van David de Zaligmaker geboren is; Hij is de Christus, de Heere. En dit zal voor u het teken zijn: U zult het Kindje vinden in doeken gewikkeld en liggend in de kribbe. (Lukas 2:10-12)

Na Lukas' sobere geboortebericht van de Messias volgt een uitbundig geboortebericht aan herders in de velden rond Bethlehem. Ze verkeren in het open veld en houden de wacht over hun kudde. Plotseling staat er een engel van de HEERE bij hen, een bode uit de hemel. De heerlijkheid van de HEERE omstraalt hen. Wat een ervaring en dat in de nacht! Grote vrees overvalt hen nu de hemel de aarde raakt. De engel komt hen te hulp en zegt tegen hen: 'Wees niet bevreesd'. Hij wil hun vrees wegnemen, want er is geen reden om te vrezen. Hij komt een blij bericht brengen: 'Zie, ik verkondig u grote blijdschap, die voor heel het volk wezen zal, namelijk dat heden voor u in de stad van David de Zaligmaker geboren is; Hij is Christus, de Heere'. Wat een geboortebericht en dat aan herders, die in de toenmalige maatschappij een lage positie innamen! In een rechtszaak mochten ze niet als getuigen optreden, omdat ze onbetrouwbaar zouden zijn. Bij de mensen niet in tel, maar God kiest ze uit om als eersten het geboortebericht van de Messias te ontvangen en Hem te ontmoeten in de stal. De Messias is de Goede Herder en Zijn geboorte wordt aan herders bericht. Wonderlijk zijn Gods wegen! De engel verkondigt (letterlijk: evangelizeert) hen wat grote vreugde brengt; een vreugde die bestemd is voor het hele volk van Israël en voor allen die aan Israël toegevoegd worden vanuit de heidenvolken. Al eerder is er over vreugde gesproken (1:14,46,47,58,64), maar deze vreugde overtreft alles. Heden is voor deze herders de Redder geboren, de beloofde Messias, de Heere (Gr. *kurios*), in de stad van David, Bethlehem; de stad van de profetie (Micha 5:1). Bij dit geboortebericht krijgen ze - ongevraagd – een teken: 'U zult het Kindje vinden in doeken gewikkeld en liggend in de kribbe'; een gewoon kind, maar wel in een voederbak. Ze behoeven geen bijzondere dingen te verwachten als een stralenkrans of iets dergelijks. Bij dit teken ontvangen ze een hemelse proclamatie: een menigte van de hemelse legermacht heft als strijdkreet en overwinningroep aan: 'Eer aan God in de hoogste hemelen en vrede op aarde, in mensen een welbehagen'. Na dit geboortebericht, teken en proclamatie wordt er opnieuw geschiedenis gemaakt (1,6). De herders gaan met haast naar Bethlehem. Het geboortebericht geeft hun gevleugelde voeten en ze vinden Maria en Jozef en het Kindje liggend in de kribbe. De herders worden de eerste verkondigers van de geboorte van de Messias. Ze verheerlijken en loven God om alles wat ze gehoord en gezien hebben, zoals tot hen gesproken was. Gods Woord is waar gebleken! Amen.

Gebod

Dank U, Vader, voor Uw geboortebericht aan de herders, voor hun geloof, verkondiging en verheerlijking van Uw Naam. Geef dat we geloven, verkondigen en Uw Naam loven, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel nog meer over Gods wonderlijke keus van mensen die Hij wil gebruiken?
2. Waarom valt de nadruk op het woord (15,20)? Wat kunnen we daar van leren?
3. Wat bemoedigt je in deze geschiedenis? Waarom?

26 december

DE PROCLAMATIE VAN DE MESSIAS DOOR DE ENGELEN

Lezen: Lukas 2:8-20

(Lukas vertelt:) En plotseling was er bij de engel een menigte van de hemelse legermacht, die God loofde en zei: Eer aan God in de hoogste hemelen en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.
(Lukas 2:13,14)

Bij de ene engel, die het geboortebericht van de Messias aan de herders brengt, voegt zich plotseling een groot engelenleger dat God looft. Wat een bevestiging van het geboortebericht voor de herders! Dit grote leger van engelen looft God; in slagorde opgesteld proclameert het de komst van de Messias. Het heft een strijdkreet aan die tegelijk een overwinningroep is. God opent een vredesoffensief op aarde door de komst van Zijn Zoon, de Messias van Israël. Zijn Koninkrijk komt in volle openbaring en heerlijkheid. Hij is en Hij wordt Koning in de harten en levens van mensen, in Zijn volk Israël, in de volken van de aarde, in Christus' Gemeente, in de samenleving van huwelijken, gezinnen, families, in scholen, politieke partijen en allerlei instellingen, die Zijn Koningschap erkennen en Hem dienen. Zijn Koningschap is een strijdend Koningschap, totdat Jezus alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd (1 Kor.15:25).

De proclamatie zet in met: 'Eer aan God in de hoogste hemelen'. Door het zenden van Zijn Zoon, de Messias van Israël, heeft God Zijn eer bewezen en ontvangt Hij eer in de hoogste hemelen (letterlijk: de hoogste plaatsen; Lk.19:38; Job 16:19; Ps.148:1). Hoger dan de allerhoogste God is er niet! 'Eer' kan ook betekenen 'overwicht'. Hij is de grote Overwinnaar. Zijn Koninkrijk wordt werkelijkheid.

Op 'eer aan God in de hoogste hemelen' volgt 'vrede op aarde'. 'Vrede' (Hebr. sjaloom) betekent: heelheid, welzijn in alle relaties en situaties. De Messias is de Vrededorst, over Wie Jesaja heeft geprofeteerd (9:5). Zacharias heeft over Hem gezongen: 'om onze voeten te richten op de weg van de vrede' (1:79). Paulus getuigt: 'Hij is onze Vrede' (Ef.2:14) door Zijn kostbaar bloed dat Hij op Golgotha heeft gestort. Hij is de Vredestichter en Hij maakt mensen vredestichters (Mt.5:9). Met Zijn vrede komt Hij in mensenharten en van daaruit verspreidt de vrede zich in steeds ruimere kringen. Eenmaal zal de aarde vol zijn van Zijn vrede. Zijn rijk van vrede en gerechtigheid breekt dan aan.

Ten slotte proclameren de engelen: 'in mensen een welbehagen' of 'in mensen van het welbehagen'. God heeft in mensen een welbehagen. Hij vindt Zijn vreugde in hen. Wat een wonder van genade! Door de zondeval in het paradijs zijn alle mensen Gods vijanden en verdienen ze Zijn toorn en straf vanwege hun zonden. Maar in en door Jezus worden ze weer mensen van Zijn welbehagen, van Zijn vreugde: 'Mijn geliefde zonen en dochters!'

Wat hebben de herders geluisterd in die donkere nacht die helder verlicht werd! Na het vertrek van de engelen besluiten ze om naar Bethlehem te gaan om de geboren Messias te ontmoeten en te begroeten. Ze vinden Hem en worden getuigen van Hem. Ze geven eer aan God! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor de proclamatie van de engelen, voor hun lofprijzing en aanbedding. Geef dat we U danken, loven en aanbidden voor Jezus' komst, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over lofprijzing door de engelen?
2. Hoe wordt 'vrede op aarde' vaak opgevat?
3. Wat betekenen Gods eer, Zijn vrede en welbehagen voor je? Waarom?

27 december

DE MESSIAS WORDT BESNEDEN EN AAN GOD GEWIJD

Lezen: Lukas 2:21-40

(Lukas vertelt:) En toen acht dagen vervuld waren en men het Kind besnijden moest, werd Hem de Naam Jezus gegeven, die genoemd was door de engel voordat Hij in de moederschoot ontvangen was. En toen de dagen van haar reiniging (van Maria) volgens de wet van Mozes vervuld waren, brachten zij (Jozef en Maria) Hem naar Jeruzalem om Hem de Heere voor te stellen... en om een offer te brengen volgens wat gezegd is in de wet van de Heere, een paar tortelduiven of twee jonge duiven. (Lukas 2:22-24)

Jozef en Maria zijn godvrezende Israëlieten en laten Jezus na Zijn geboorte besnijden. Dit gebeurt naar Gods bevel op de achtste dag; waarschijnlijk omdat de ergste graad van onreinheid van de moeder dan voorbij is en omdat op die dag bloeding bij het kind sneller stopt en het er de minste napijn van heeft. De besnijdenis is een ingreep waarbij bloed vloeit: de voorhuid van het mannelijk geslachtsdeel wordt weggenomen. De besnijdenis is het teken van inlijving in Gods verbond met Abraham en zijn nageslacht. Jezus als de Zoon van God heeft dit teken niet nodig om bij God te behoren. Hij ontvangt het, omdat Hij een besneden Israëliet wil zijn. Door Zijn geboorte en door Zijn besnijdenis behoort Hij bij Israël, het volk van God. Bij Zijn besnijdenis krijgt Jezus Zijn Naam, die 'De HEERE redt' betekent. Hij is de Redder van Israël, Zijn volk (Mt.1:21) en van de wereld (Joh.4:42; 1 Joh.4:14). Hij redt van de zonde en Hij herstelt de gemeenschap met God!

Na Jezus' geboorte is Maria veertig dagen onrein, mag ze niets heiligs aanraken en ook niet in de tempel komen. Daarna moet ze een verzoeningsoffer brengen. Jozef en Maria doen dat. Daarna dragen ze Jezus op aan de HEERE, de God van Israël en wijden ze Hem toe aan Zijn dienst. 'Het gaat om de erkenning van Zijn hemelse Vader en om de beschikbaarstelling van dit Kind aan Gods dienst en plannen' (J. van Bruggen). Voordat Jozef en Maria Jezus toewijden aan de HEERE brengen ze een offer van twee tortelduiven of twee jonge duiven; het offer van de armen, omdat ze geen lam kunnen kopen (Lev.12:6-8). De ene duif is voor een brandoffer en de andere voor een zondoffer. Als wetsgetrouwe Israëlieten onderwerpen Jozef en Maria Jezus aan de voorschriften van de wet van Zijn Vader. Bij deze toewijding van Jezus aan God vindt er nog een beschikbaarstelling aan de HEERE plaats door Simeon, de profeet. Evenals de priester neemt Hij het Kind Jezus in Zijn armen en profeteert over Hem dat Hij een licht voor de heidenvolken zal zijn en Israël zal verheerlijken. En Anna, de profetes, komt er ook bij staan en ze belijdt Jezus als Heere. Wat een gebeurtenis! Jezus wordt gewijd aan de dienst van Zijn Vader, volgens de wet, door de priester en de profeet! Nooit is een Joods jongetje zo opgedragen aan de HEERE en toegewijd aan de God van Israël!

Paulus schrijft dat Jezus 'geboren is onder de wet, om hen die onder de wet waren vrij te kopen om tot Gods kinderen aangenomen te worden (Gal. 4:4,5). Jezus, hoe groot is Uw liefde! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw grote liefde in Uw besnijdenis en toewijding aan Uw Vader. Geef dat we de betekenis ervan begrijpen en er door bemoedigd worden, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over besnijdenis en toewijding?
2. Wat is hun betekenis voor Jezus en voor Jozef en Maria?
3. Wat betekenen ze voor jou? Waarom?

28 december

SIMEON PROFETEERT OVER DE MESSIAS

Lezen: Lukas2:22-40

(Lukas vertelt:)...En toen de ouders (Maria en Jozef) het Kind (Jezus) binnenbrachten om met Hem te doen volgens de gewoonte van de wet, nam hij (Simeon) Het in zijn armen, loofde God, en zei: Nu laat U, Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede, volgens Uw woord, want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien, die u bereid hebt voor de ogen van alle volken, een licht om de heidenen te verlichten en om Uw volk Israël te verheerlijken. (Lukas 2:27-32)

In Jeruzalem woont een man die Simeon ('de HEERE heeft gehoord') heet. Lukas geeft een goed getuigenis van hem: hij is 'rechtvaardig en godvrezend', verwachtend de vertroosting van Israël. Hij ziet uit naar de vervulling van de belofte over de komst van de Messias; hier genoemd 'de vertroosting van Israël'. De Heilige Geest is op Simeon en hij heeft een openbaring van God ontvangen dat hij niet zal sterven voordat hij de Messias zal zien. Het aanbreken van de messiaanse heilstijd zal hij meemaken. Wat een prachtig geheim! En dan gebeurt er iets bijzonders: De Heilige Geest 'drijft' Simeon naar de tempel. Hij komt daar op het moment dat Jozef en Maria Jezus aan de HEERE voorstellen. We weten niet of de priester het Kind Jezus al in zijn armen genomen heeft en een zegen over Hem heeft uitgesproken, maar Simeon doet het. Hij zegent God voor dit Kind en zegt: 'Nu laat U, Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede, volgens Uw woord, want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien'. Simeon noemt God zijn Heer (Gr. *despotès*) en zichzelf Zijn slaaf (Gr. *doulos*). De opdracht van zijn Heer om de komst van de Messias te verwachten heeft hij vervuld en nu ontslaat zijn Heer hem van zijn opdracht. Nu kan hij in vrede, in Gods vrede, heengaan – sterven - , want zijn ogen hebben Gods zaligheid gezien: Zijn heil in Jezus, de Redder, door Wie de God van Israël Zijn heil verwerkelijk. Na dit persoonlijk getuigenis profeteert Simeon over de redding door God. In Jezus' komst, in Zijn persoon en werk, heeft God redding bereid voor alle volken; en dat niet in het geheim maar in het openbaar. Om alle heidenvolken te verlichten met 'de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus' (2 Kor.4:6) én om Israël, Gods verbondsvolk, te verheerlijken. De heerlijkheid, die Hij aan Zijn volk geeft, zal eenmaal zichtbaar worden, gaan stralen, tot zegen van alle volken. Wat een profetie! Ze geeft de weg van het Evangelie aan: vanuit Jeruzalem naar de heidenvolken en daarna terug naar Israël. Jozef en Maria verwonderen zich over Simeons woorden en wij met hen. Simeon zegent hen. Verder profeteert hij over Jezus' bediening tot een val én opstanding en tot een teken dat tegengesproken zal worden. Jezus zal scheiding brengen: vóór óf tegen Hem. Door Maria's ziel zal een zwaard gaan. Eenmaal zal ze aan de voet van het kruis van haar Zoon staan. Simeons profetieën zijn vervuld én worden vervuld. De HEERE is trouw aan Zijn Woord, amen.

Gebed

Dank U, Heere der heren, voor Uw werk in en door Simeon. Vervul deze profetie in het leven van de heidenvolken en van Uw volk Israël, tot eer van Uw Naam en tot zegen van allen, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Zijn er meer profetieën over Israël en de volken, met elkaar verbonden?
2. Wat ontvangt Simeon meer dan God hem beloofd heeft?
3. Verlang je je levenstaak te volbrengen en in vrede heen te gaan? Waarom?

29 december

ANNA BELIJDT EN GETUIGT VAN DE MESSIAS

Lezen: Lukas 2:22-40

(Lukas vertelt:) En zij (Anna) kwam er op dat moment bij staan en beleed eveneens de Heere en zij sprak over Hem tot allen die de verlossing in Jeruzalem verwachtten. (Lukas 2:38)

Bij de voorstelling van de pasgeboren Jezus in de tempel, volgens de wet van de HEERE, worden we verrast door Simeon en Anna, een profeet ('de Heilige Geest was op hem') en een profetes. Jezus is gekomen om de wet en de profeten – het Oude Testament – tot volheid te brengen. Twee getuigen om te bevestigen, dat Hij de beloofde Messias is. En wat getuigen ze van Hem!

Anna ('begenadigde') is een dochter van Fanuël ('aangezicht van God'), uit de stam van Aser; één van de tien 'verloren' stammen, die naar Assyrië in ballingschap gegaan zijn. Als Simeon tot één van de twee stammen behoort en Anna tot de tien stammen, dan is heel Israël hier vertegenwoordigd. Anna is ongeveer vierentachtig jaar oud en al heel lang weduwe. Ze is maar zeven jaar getrouwd geweest. De huwbare meisjesleeftijd was toen ongeveer twaalf jaar. Ze is ongehuwd gebleven om zich te wijden aan de dienst van de HEERE. Ze is voortdurend in de tempel – het huis van de HEERE – om dag en nacht God te dienen met vasten en bidden. Daarbij verwacht ze 'de verlossing – de vrijkoop van de zonden – in Jeruzalem'. Geen betere plaats en geen beter werk! En dat in een tijd van groot geestelijk verval. Maar Anna is en blijft door Gods genade trouw op haar post. Wat een voorbeeld! Daar Anna steeds in de tempel is, is ze nu ook getuige van Jezus' voorstelling door Jozef en Maria en van Simeons profetie met het Kind Jezus in zijn armen. Ze komt er bij staan en belijdt Jezus als Heere. Ze looft God als een soort antifoon (beurtzang) op de lofzang van Simeon. Hier is gemeenschap van gelovigen die samen God groot maken. Anna is er zo vol van dat ze over Jezus spreekt tot allen die in Jeruzalem de verlossing verwachten. Er zijn meer gelovigen in Jeruzalem die uitzien naar de komst van Messias. We kennen hun namen niet, maar God kent ze en dat is het belangrijkste. Anna vertelt aan hen wat ze heeft meegemaakt in de tempel. Wat een vreugde zal dat gegeven hebben! Anna's jarenlange gebedsstrijd in de tempel is heerlijk bekroond en uit genade beloond! Wat is Anna een voorbeeld voor ons!

Lukas vertelt nog hoe het verder gegaan is met Jezus en Jozef en Maria. Na Jezus' voorstelling in de tempel keren ze terug naar Galilea, naar hun stad Nazareth, waar ze eerder gewoond hebben vóór Jezus' geboorte. Jezus groeit op naar volwassenheid: lichamelijk en psychisch wordt Hij sterker. Hij wordt vervuld met wijsheid: gaandeweg krijgt Hij inzicht in het kennen van God, Zijn Vader, van de Schriften en van Zijn plaats in Gods heilsplan. Gods genade is op Hem: in Zijn jonge leven komt Gods werk bijzonder openbaar. Niet alleen Anna belijdt en getuigt, maar ook Jezus zelf. Gods werk gaat door, tot eer van Zijn Naam! Halleluja! Amen.

Gebed

HEERE, dank U voor Uw werk in en door Anna. Maak ons trouw in Uw Gemeente om te bidden en te vasten voor de komst van Uw Koninkrijk. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is het geheim van Anna's volharding?
2. Zijn er vandaag nog zulke gelovigen?
3. Belijdt en getuigt je van Jezus? Hoe? Waarom (niet)?

30 december

VREDE VOOR U

Lezen: Johannes 20:19-23

(Johannes vertelt:) Jezus dan zei opnieuw tegen hen: Vrede voor u! Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u! En nadat Hij dit gezegd had, blies Hij op hen en zei tegen hen: Ontvang de Heilige Geest. Als u iemands zonden vergeeft, worden ze vergeven; als u ze hem toerekent, blijven ze hem toegerekend. (Johannes 20:21-23)

Op de laatste dag van dit jaar van onze Heere Jezus Christus luisteren we naar Zijn zegengroet en naar Zijn woorden van uitzending. Na Zijn opstanding is Jezus de goede Herder Die Zijn schapen opzoekt. Hij verschijnt aan Maria Magdalena, aan de vrouwen, aan Petrus, aan de Emmaüsgangers en aan Zijn leerlingen. Hij zoekt ze op in hun verslagenheid, verdriet en vrees. Hij wil ze blij maken met zichzelf als hun opgestane Meester. Dat doet Hij op de avond van Zijn opstandingsdag. Hij weet waar Zijn leerlingen zijn. Ze zijn bij elkaar achter gesloten deuren uit vrees voor de Joden. Die gesloten deuren verhinderen Hem niet om binnen te komen. Hij komt, gaat in hun midden staan en groet hen met de bekende groet: 'Vrede voor u' (Hebr.*sjaloom*). Wat moet die groet vertrouwd in hun oren geklonken hebben! Daarna laat Hij hun Zijn handen en Zijn zij – de littekenen van Zijn kruisiging – zien om alle twijfel bij hen weg te nemen. Wat zijn de leerlingen blij!

Jezus groet hen opnieuw met: 'Vrede voor u'. Daarmee geeft Hij hun Zijn vrede, die Hij verworven heeft op het kruis: de vrede met God, die alle verstand te boven gaat. Vanuit deze vrede zegt Hij: 'Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u'. Zoals God de Vader Jezus in de wereld heeft uitgezonden om Zijn Naam bekend te maken en Zijn Koninkrijk te verkondigen en zichtbaar te maken door tekenen ervan op te richten, zo zendt Jezus Zijn leerlingen - en in hen Zijn Gemeente - uit. Hun uitzending ligt in het verlengde van Zijn uitzending. Hij is hun krachtbron en voorbeeld. Nadat Jezus hen uitgezonden heeft, blaast Hij op Zijn leerlingen en zegt daarbij: 'Ontvang de Heilige Geest'. Ze ontvangen een voorschot op Pinksteren. Dan zullen ze vervuld worden met de Heilige Geest. Jezus zendt ze uit en rust ze toe. Ze behoeven Zijn opdracht niet in eigen kracht uit te voeren. De kracht van Zijn Heilige Geest staat tot hun beschikking. Zijn genade is voor hen genoeg! Bij Zijn toerusting voegt Jezus de volmacht van zonden vergeven en van zonden toerekenen. Wanneer ze dit in Zijn Naam en naar Zijn wil doen, staat God daar achter. Jezus heeft al eerder gezegd: 'Voorwaar, Ik zeg u: Alles wat u op de aarde bindt, zal in de hemel gebonden zijn; en alles wat u op aarde ontbindt, zal in de hemel ontbonden zijn' (Mt.18:18). Van trouwe Evangelieverkondiging loopt er een lijn naar de hemel en naar de rechterstoel van Christus! Wat een grote opdracht met een grote verantwoordelijkheid! Jezus verbindt hier Zijn vrede, Zijn uitzending, Zijn toerusting en Zijn volmacht met elkaar. Wat een volheid van heil! Om het oude jaar mee af te sluiten en het nieuwe jaar mee te beginnen! Ontvang Zijn vrede, leef uit Hem, met Hem en voor Hem, vandaag en voor eeuwig! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw verschijning aan Uw leerlingen, voor Uw vrede, uitzending, toerusting met Uw Geest en volmacht. Leer ons uit U, met U en voor U te leven, tot zegen van velen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zeggen de andere Evangelieën over Jezus' grote opdracht?
2. Hoe hebben Jezus' leerlingen die uitgevoerd?
3. Wat betekent Jezus' grote opdracht voor je? Waarom?

31 december

GELOOF IN GOD DIE EEN EXTRA-DAG GEEFT

Lezen: Jozua 10:1-27

Toen sprak Jozua tot de HEERE op de dag dat de HEERE de Amorieten aan de Israëlieten overgaf en hij zei voor de ogen van Israël: Zon, sta stil in Gibeon en maan in het dal van Ajalon! En de zon stond stil en de maan bleef staan, totdat het volk zich aan zijn vijanden had gewroken. Is dit niet geschreven in het Boek van de Oprechte? De zon stond stil in het midden van de hemel en haastte zich niet om onder te gaan, ongeveer een volle dag. En er is geen dag geweest als deze, daarvoor niet en ook daarna niet, waarop de HEERE de stem van een mens zo verhoorde. De HEERE streed immers voor Israël. (Jozua 10:12-14)

Dit jaar hebben we een extra-dag in verband met het zogenaamde 'schrikkeljaar'. 'Schrikkel' komt van het oude woord 'scricken', dat 'springen, lopen met grote passen' betekent. Om de vier jaar komt er in de maand februari een extra-dag bij, omdat een jaar eigenlijk 365,25 dagen telt. Voor de Romeinen was februari de laatste maand van het jaar. Daarom kortten ze deze maand in en maakten ze een 'schrikkeljaar'. Het laatste 'schrikkeljaar' was 2020 en het komende is 2024 D.V.

De HEERE, de God van Israël, is de Schepper van de tijd: 'In het begin schiep God de hemel en de aarde' (Gen.1:1). Met de geschapen werkelijkheid heeft Hij de tijd geschapen. Op de vierde dag heeft Hij de hemellichamen geschapen om de seizoenen, dagen en uren aan te wijzen (Gen.1:14). De tijd is Zijn geschenk aan én Zijn werk voor de mens. Israël krijgt er een extra-dag bij in zijn strijd tegen de vijf Kanaänietische koningen rond de stad Gibeon. Vooraf bemoedigt de HEERE Jozua: 'Wees niet bevreesd voor hen, want Ik heb hen in uw hand gegeven. Niemand van hen zal voor u standhouden'. God strijdt voor Israël, Hij brengt de vijanden in verwarring en werpt grote hagelstenen op hen. Ze worden verslagen en Israël achtervolgt hen. En dan bidt Jozua: 'Zon, sta stil in Gibeon en maan in het dal van Ajalon!' Ajalon is een stad die ongeveer tien kilometer ten westen van Gibeon ligt en het dal van Ajalon ligt iets ten westen van Beth-Horon. Mogelijk staat Jozua tussen Gibeon en Ajalon in en ziet hij de zon in het westen en de maan in het oosten. Wat een gebed! Jozua beveelt in het geloof de hemellichamen dat ze zullen stilstaan en ze gehoorzamen. De zon blijft staan 'in de helft van de hemel' – van zijn hoogtepunt rond negen uur in de morgen – en gaat niet onder voor een volle dag. Zo'n lange dag is ongekend en ongeëvenaard in de geschiedenis. Wat een gebedsverhoring voor Jozua! Zijn gebed is een 'gelovig gebed' geweest (Jak.5:15). Hij heeft de gave van het geloof ontvangen; van het bergenverzettend geloof (1 Kor.12:9). Vanuit dit geloof heeft hij een 'dienstbevel' uitgesproken en is hij niet beschaamd. Zo krijgt Israël gelegenheid om zich te wreken op zijn vijanden. Een extra-dag om te strijden tegen de vijanden én om de overwinning over hen te behalen. Laten wij vandaag deze extra-dag gebruiken om te strijden vóór de komst van Gods Koninkrijk en tegen de machten van de duisternis. De Heere Jezus heeft de overwinning behaald op Zijn kruis en in Zijn opstanding. Vanuit Zijn overwinning mogen we strijden en zeker zijn van de overwinning! Halleluja! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor de extra-dag voor Israël en voor ons vandaag. Geef dat we ook strijden en overwinnen, tot eer van U en tot zegen van velen. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Komen er meer oorlogen in de Bijbel voor waarin God voor Israël strijdt met natuurverschijnselen?
2. Wat is het geheim van Jozua's geloof?
3. Heb je de gave van bergverzettend geloof ontvangen? Hoe? Waarom (niet)?

